ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

THAI
4 02355 54425 1
35554 425

คำสอนของประธานศาสนาจักร
บริคัม ยัง

คำสอนของประธานศาสนาจักร

บริคัม ยัง

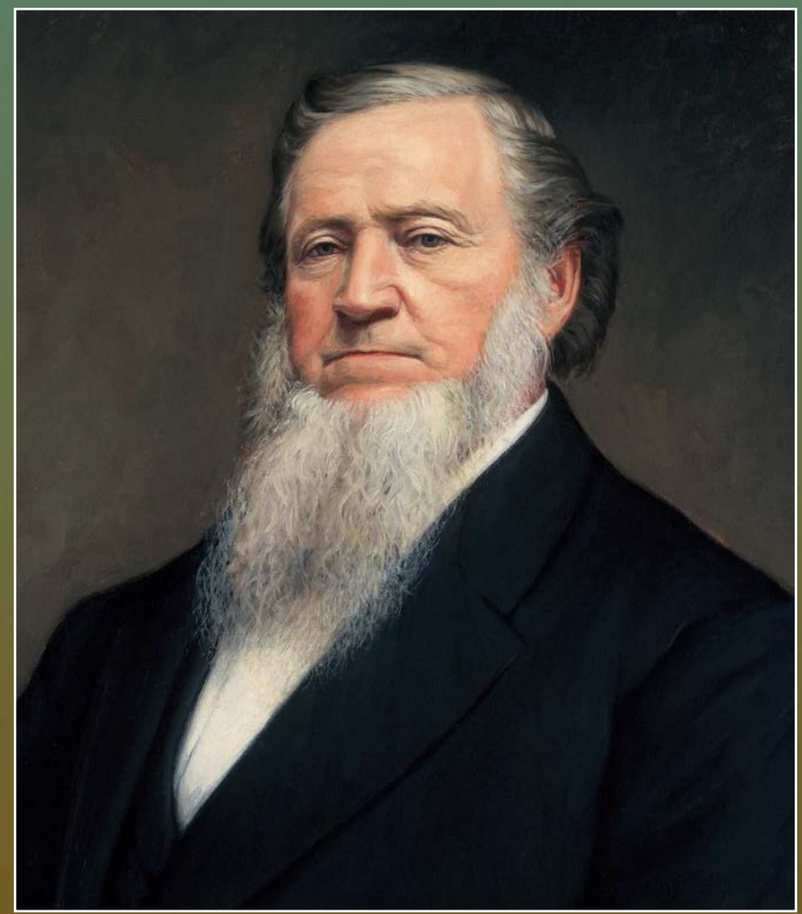

คำสอนของประธานศาสนาจักร
บริคัม ยัง

จัดพิมพ์โดย
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ประเทศไทย

หน้า 9 *การข้ามมิสซิสซิปปีบนน้ำแข็ง* โดย ซี. ซี. เอ คริสเตนเซน
© โดยความอนุเคราะห์จากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ มหาวิทยาลัยบริคัม ยัง สงวนไว้ซึ่งสิทธิ์ทุกประการ

หน้า 55 *การเทศนาบนภูเขา* โดย คาร์ล บล็อช ภาพวาดดั้งเดิมที่โบสถ์เฟรดเดอริกสับอร์ก
แคสเซิล ประเทศเดนมาร์ก ใช้โดยได้รับอนุญาตจากพิพิธภัณฑ์เฟรดเดอริกส์บอร์ก

หน้า 116 *เกวียนคันสุดท้ายของพวกเขา* โดย ลีน ฟอเสต © โดยความอนุเคราะห์
จากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ มหาวิทยาลัยบริคัม ยัง สงวนไว้ซึ่งสิทธิ์ทุกประการ

หน้า 164 *ทำสิ่งนี้ในความระลึกถึงเรา* © โดย แฮร์รี แอนเดอร์สัน
ใช้โดยได้รับอนุญาตจากสมาคมสิ่งพิมพ์เพรส แปซิฟิค

หน้า 169 โดยความอนุเคราะห์รูปภาพจากสมาคมประวัติศาสตร์รัฐยูท่าห์ ชาร์ลส์ ดับเบิลยู. คาร์เตอร์

หน้า 193 โดยความอนุเคราะห์รูปภาพจากสมาคมประวัติศาสตร์รัฐยูท่าห์

หน้า 287 *การจับนกคุ่ม* โดย ซี ซี เอ. คริสเตนเซน © โดยความอนุเคราะห์จากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ
มหาวิทยาลัยบริคัม ยัง สงวนไว้ซึ่งสิทธิ์ทุกประการ

หน้า 292 *กลุ่มคนร้ายโจมตีถิ่นฐานแห่งแรกในอำภอแจ็คสัน มิสซูรี* 1833
โดย ซี. ซี. เอ. คริสเตนเซน © โดยความอนุเคราะห์จากพิพิธภัณฑ์ศิลป์ มหาวิทยาลัยบริคัม ยัง
สงวนไว้ซึ่งสิทธิ์ทุกประการ

หน้า 297 *โรงสีฮอน* โดย ซี. ซี. เอ คริสเตนเซน © โดยความอนุเคราะห์จากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ
มหาวิทยาลัยบริคัม ยัง สงวนไว้ซึ่งสิทธิ์ทุกประการ

หน้า 384 *โจเซฟ สมิธ มาจากโลกแห่งวิญญาณเพื่อเยี่ยมบริคัม ยัง*
โดย คลาร์ค เคลลี ไพร์ส © คลาร์ค เคลลี ไพร์ส

© 1997 โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
สงวนไว้ซึ่งสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา
อนุมัติในภาษาอังกฤษ: 10/95
อนุมัติในภาษาไทย: 01/97
แปลจาก : Teachings of Presidents of The Church Brigham Young

สารบัญ

	ชื่อเรื่อง	หน้า
	บทนำ	v
	ประวัติย่อ	vii
1.	การปฏิบัติศาสนกิจของบริคัม ยัง	1
2.	นิยามพระกิตติคุณ	16
3.	การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ	23
4.	ทำความรู้จักและถวายเกียรติพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์	32
5.	การยอมรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์	41
6.	การติดต่อระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์	46
7.	แผนแห่งความรอด	56
8.	ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์	63
9.	การกลับใจและบัพติศมา	70
10.	อิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์	76
11.	การเลือกดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟัง	81
12.	การป้องกันการละทิ้งความเชื่อส่วนบุคคล	91
13.	การเตรียมตัวเพื่อความก้าวหน้านิรันดร์	98
14.	สมัยการประทานแห่งพระกิตติคุณ	106
15.	การตั้งถิ่นฐานในภาคตะวันตก	115
16.	การสร้างไซอัน	126
17.	พระคัมภีร์	135
18.	ฐานะปุโรหิต	142
19.	สมาคมสงเคราะห์และความรับผิดชอบส่วนบุคคล	149
20.	องค์การศาสนาจักรและการปกครอง	156
21.	การแสดงความคารวะในวันแซบัธและศีลระลึก	165
22.	ส่วนสิบและการอุทิศ	176
23.	ความเข้าใจพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน	185

24. การสอนครบครัว 194
25. การปลูกฝังความกตัญญู ความถ่อม และความซื่อตรง 200
26. ความสุข และความเพลิดเพลินทางสังคม 207
27. การเรียนรู้โดยการศึกษาและศรัทธา 218
28. การฝึกควบคุมตนเอง 228
29. การดำรงชีวิตตามพระวาจาแห่งปัญญา 237
30. การพัฒนาทัศนคติแบบพระคริสต์ต่อผู้อื่น 244
31. ความมัธยัสถ์ ความอุตสาหะ และการพึ่งพาตนเอง 253
32. ความมั่งคั่งทางโลกและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า 264
33. งานเผยแผ่ศาสนา 273
34. การเพิ่มพลังสิทธิชนโดยทางของประทานแห่งพระวิญญาณ 282
35. พรแห่งความยากลำบาก การตีสอนและการข่มเหง 293
36. ระบอบการปกครองทางโลกและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า 300
37. การเข้าใจความตายและการฟื้นคืนชีวิต 306
38. โลกแห่งวิญญาณ 313
39. การพิพากษานิรันดร์ 320
40. ความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์ 326
41. พิธีการพระวิหาร 335
42. พิธีในพระวิหาร 344
43. การแสวงหาความจริงและประจักษ์พยานส่วนตัวของเรา 352
44. อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและการรวมอิสราเอล 361
45. ยุคสุดท้าย 369
46. ความรับผิดชอบของบิดามารดา 376
47. ประจักษ์พยานของประธานบริคัม ยัง เกี่ยวกับศาสดาโจเซฟ สมิธ 382
48. การเรียกมาสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ประจักษ์พยาน และพร 393
หนังสืออ้างอิง และคำย่อที่ใช้ 401
ดัชนี 403

บทนำ

ศาสดาบริคัม ยัง สอนเรื่องพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ในวิธีพื้นฐานและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งให้การดลใจและความหวังแก่สิทธิชนที่กำลังต่อสู้เพื่อสร้างบ้านในแดนทุรกันดาร แม้ว่าเวลาจะล่วงเลยมามากกว่าหนึ่งศตวรรษแล้วก็ตาม แต่คำพูดของท่านก็ยังใช้ได้และเหมาะสมกับเราในทุกวันนี้ขณะที่เรายังทำงานต่อไปในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ประธานยังประกาศว่า ในฐานะสมาชิกของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย เรามี "คำสอนแห่งชีวิตและความรอดสำหรับคนที่จริงใจและซื่อสัตย์ในการแสวงหาความจริง" (*DBY*, 7) * ท่านสัญญาว่าในใจของผู้ที่ได้รับพระกิตติคุณจะมี "ความปรารถนาที่ตื่นตัวอยู่ภายในเขาที่จะรู้และเข้าใจเรื่องของพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าที่เคยเป็นมาก่อนในชีวิต" และจะเริ่ม "สอบถาม อ่าน และค้นหาเมื่อเขาสวดอ้อนวอนขอพระบิดาในพระนามของพระเยซู เขาจะได้รับประจักษ์พยานถึงความจริง" (*DBY,* 450)

หนังสือเล่มนี้สะท้อนให้เห็นความปรารถนาของฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองที่จะทำให้สมาชิกของศาสนาจักรเข้าใจคำสอนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพิ่มพูนความปรารถนาภายในตัวเขาที่จะรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้า อันจะเป็นแรงบันดาลใจและกระตุ้นแต่ละบุคคล โควรัมฐานะปุโรหิต และชั้นเรียนสมาคมสงเคราะห์ให้สอบถาม อ่าน ค้นหา และสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาบนสวรรค์เพื่อให้ได้ประจักษ์พยานถึงความจริงของคำสอนเหล่านี้

แต่ละบทมีสองส่วน "คำสอนของบริคัม ยัง" และ "ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา" ส่วนแรกประกอบด้วยข้อความที่คัดลอกมาจากคำเทศนาของบริคัม ยัง ที่มีต่อสิทธิชนยุคแรก แต่ละข้อความมีอ้างอิงไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม สมาชิกส่วนใหญ่จะหาหนังสืออ้างอิงเหล่านี้ไม่ได้ ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับหนังสืออ้างอิงดังกล่าวเพื่อศึกษาหรือสอนหนังสือเล่มนี้อย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิกไม่จำเป็นต้องหาซื้อหนังสืออ้างอิงหรือบทความวิจารณ์เพิ่มเติมเพื่อศึกษาหรือสอนบทเรียนเหล่านี้ เนื้อหาที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้ พร้อมกับพระคัมภีร์เพียง

*สำหรับคำอธิบายคำย่อที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้เพื่อแสดงแหล่งที่มาของข้อความที่ประธานยังได้กล่าวไว้ ดูได้จาก "หนังสืออ้างอิงและคำย่อที่ใช้" หน้า 403

พอแล้วสำหรับการสอน สมาชิกควรอ่านและศึกษาคำสอนของประธานยังร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อให้ได้รับความเข้าใจใหม่ๆ เกี่ยวกับหลักธรรมพระกิตติคุณและค้นพบวิธีที่จะนำหลักธรรมเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของเขา จงศึกษาข้อความที่คัดเลือกมานี้ร่วมกับการสวดอ้อนวอนและด้วยศรัทธา สิทธิชนยุคสุดท้ายจะมีความเข้าใจมากขึ้นถึงหลักธรรมพระกิตติคุณและจะซาบซึ้งกับคำสอนที่ลึกซึ้งและให้แรงบันดาลใจของศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้มากขึ้น

ส่วนที่สองของแต่ละบทมีชุดคำถามที่จะกระตุ้นให้เกิดการไตร่ตรองอย่างใช้ความคิด การประยุกต์ใช้ส่วนตัว และการสนทนาคำสอนของบริคัม ยัง สมาชิกควรอ้างถึงและอ่านทวนคำพูดของท่านอย่างละเอียดเกี่ยวกับหลักธรรมที่กำลังสนทนา การศึกษาคำสอนเหล่านี้อย่างละเอียดร่วมกับการสวดอ้อนวอนจะเป็นแรงบันดาลใจให้สมาชิกผูกมัดตนเองมากขึ้นและจะช่วยให้พวกเขาตัดสินใจที่จะทำตามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์

ถ้าทุกคนและครอบครัวทำตามหลักธรรมที่มีอยู่ในหนังสือเล่มนี้ร่วมกับการสวดอ้อนวอน เขาจะได้รับพรและเกิดแรงบันดาลใจที่จะอุทิศตนและทำให้จิตวิญญาณเข้มแข็งยิ่งขึ้น เหมือนดังสิทธิชนยุคแรกที่ได้ยินคำเหล่านี้ออกมาจากปาก “ราชสีห์ของพระเจ้า” โดยตรง โดยเฉพาะศาสดา ผู้พยากรณ์ ผู้เปิดเผยที่ซื่อ ประธานบริคัม ยัง

คำแนะนำสำหรับครู

การสอนบทเรียนเหล่านี้จำเป็นต้องมีการอ่าน การศึกษา และการเตรียมตัวร่วมกับการสวดอ้อนวอนล่วงหน้า จงทำความคุ้นเคยกับคำสอนพร้อมทั้งวางแผนหลายๆ รูปแบบและสอนหลักธรรมเหล่านี้ในชั้นเรียน บทเรียนควรช่วยให้สมาชิกชั้นเรียนมองเห็นว่าจะนำหลักธรรมพระกิตติคุณไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างไร กระตุ้นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าหลักธรรมเหล่านี้จะส่งผลต่อความรู้สึกของเราเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ ตัวเรา ครอบครัวของเรา และเพื่อนบ้านของเราอย่างไร เชื้อเชิญผู้เข้าชั้นเรียนให้ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ได้รับการสอน

ในระหว่างการสอน ให้หลายๆ คนมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการเชื้อเชิญให้เขาอ่านออกเสียง ตอบคำถามหรือแบ่งปันประสบการณ์ ท่านอาจมอบหมายงานพิเศษขณะเตรียมบทเรียน จงสร้างความรู้สึกที่ไวต่อความพร้อมของสมาชิกชั้นเรียนขณะมีส่วนร่วม ระมัดระวังไม่ให้มีการโต้แย้ง ใช้พระคัมภีร์เพื่อสนับสนุน และทำความเข้าใจแสวงหาพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างถ่อมใจ และพี่น้องชายหญิงที่ท่านสอนจะได้รับพรดังที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ “ดังนั้น คนที่สั่งสอนและคนที่ได้รับ เข้าใจกันและทั้งสองถูกสร้าง-สรรค์ และชื่นชมด้วยกัน” (ค.พ. 50:22)

ประวัติย่อ

1801 1 มิถุนายน:	เกิดในวิททิงแฮม วิดด์แฮม เคาน์ตี้ เวอร์มอนท์
1815–21:	มารดาเสียชีวิต บริคัมเริ่มทำงานหาเลี้ยงชีพ จนได้เป็นช่างไม้ (14)
1824:	แต่งงานกับมิเรียม เวิร์ค (23)
1832:	บัพติศมาสู่ศาสนาจักรและได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ ภรรยาเสียชีวิต (31)
1834:	แต่งงานกับแมรี แอน แองเจิล ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าในขบวนค่ายไซอัน (33)
1835 14 กุมภาพันธ์:	ได้รับแต่งตั้งเป็นหนึ่งในสมาชิกดั้งเดิมของโควรัมอัครสาวกสิบสอง (34)
1839–41:	รับใช้งานเผยแผ่ที่เกาะอังกฤษ (38–40)
1844–47:	โจเซฟ สมิธ ถูกสังหาร บริคัม ยัง นำศาสนาจักรในฐานะประธานของโควรัมอัครสาวกสิบสอง (43–46)
1846:	ได้รับภาคที่ 136 ของคำสอนและพันธสัญญา เห็นโจเซฟ สมิธในภาพที่มาปรากฏและได้รับคำแนะนำอันมีค่า (45)
1846–47:	นำการอพยพสู่ซอลท์ เลค ซิตี้ และกลับสู่วินเทอร์ ควอเตอร์ (45–46)
1847 27 ธันวาคม:	ได้รับการสนับสนุนเป็นประธานของศาสนาจักรที่เคนสวิลล์ (เคาน์ซิล บลัฟส์) ไอโอวา (46)
1851:	เป็นผู้ว่าการยูท่าห์ (49)
1853 6 เมษายน:	วางศิลาฤกษ์พระวิหารซอลท์ เลค (52)
1857–58:	สงครามยูท่าห์ พ้นจากตำแหน่งผู้ว่าการหลังจากครบวาระแปดปี (56–57)
1867:	แทเบอร์นาเคิลสร้างเสร็จ จัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ขึ้นอีกครั้ง (66)
1869:	ทางรถไฟมาถึงยูท่าห์ จัดตั้งสมาคมพัฒนาร่วมของเยาวชนชายและเยาวชนหญิง (MIA) (68)
1877 6 เมษายน:	อุทิศพระวิหารเซนต์ จอร์จ เน้นความสำคัญขององค์การที่ถูกต้องของฐานะปุโรหิตอีกครั้ง (75)
1877 29 สิงหาคม:	เสียชีวิตในซอลท์ เลค ซิตี้ ยูท่าห์ (76)

ประธานยังเมื่อประมาณปี 1847–50 “ข้าพเจ้าอยากจะตะโกนตั้งเสียงฟ้าร้องเพื่อประกาศพระกิตติคุณให้บรรดาประชาชาติ พระกิตติคุณเผาไหม้อยู่ในกระดูกของข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าไม่สามารถจะกักเก็บเอาไว้ได้...ไม่มีสิ่งใดจะทำให้ข้าพเจ้าพอใจนอกจากการประกาศถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในยุคสุดท้ายนี้ให้กับคนทั้งโลก” (*DNW*, 24 Aug 1854, 1)

บทที่ 1

การปฏิบัติศาสนกิจของบริคัม ยัง

บริคัม ยังเป็นประธานคนที่สองของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย เป็นผู้บุกเบิกอาณานิคม และผู้สร้างมวลชนที่ยิ่งใหญ่ของสิทธิชนยุคสุดท้ายในอเมริกาตะวันตก ทั้งยังเป็นสามีและบิดาผู้อุทิศตน ท่านเป็นสานุศิษย์และอัครสาวกที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ท่านแสดงประจักษ์พยานว่า "พระเยซูคือหัวหน้ากองทัพและผู้นำของเรา" (DNW, *24 May 1871, 5*) *"ศรัทธาของข้าพเจ้าแน่วแน่อยู่กับพระเจ้าพระเยซูคริสต์และความรู้สึกทั้งมวลที่ข้าพเจ้าได้รับจากพระองค์" ท่านยืนยัน* (DNW, *21 Nov. 1855, 2*) *ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของท่านมุ่งไปที่การเสริมสร้างและผดุงไว้ซึ่งอาณาจักรของพระเจ้าพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลก*

ประสบการณ์จากชีวิตของบริคัม ยัง

การเรียนรู้โดยผ่านการทำงานหนัก

บริคัม ยัง เกิดที่เวอร์มอนท์ในปี 1801 เป็นบุตรคนที่เก้าในจำนวน 11 คนของจอห์นและอบิเกล โฮว์ ยัง ท่านเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในพื้นที่ป่าทึบใจกลางรัฐนิวยอร์ค ซึ่งบ้านของครอบครัวท่านและผืนดินบริเวณรอบๆ นั้น กลายเป็นชั้นเรียนของท่าน (see *DNW,* 22 Apr. 1857, 4) บิดามารดาของท่านยากจน ท่านเล่าในเวลาต่อมาว่า "ในวัยเยาว์เราไม่เคยมีโอกาสเรียนหนังสือ แต่เรามีสิทธิพิเศษที่ได้เก็บกิ่งไม้ โค่นต้นไม้ เข็นต้นซุง และขุดรากต้นไม้ ซึ่งสิ่งเหล่านั้นทำให้แข้งขา เท้า และนิ้วเท้าของเราฟกช้ำ" (*DNW,* 12 Aug. 1857, 4) บริคัม ยัง ทำงานหนักมาก ท่านช่วยหักร้างถางพง ทำไร่ และช่วยงานบ้าน ท่านไม่เคยลืมการอบรมสั่งสอนในด้านศีลธรรมที่เคร่งครัดของบิดา หรือวิธีที่มารดาของท่าน "สอนลูกๆ อยู่เสมอว่าจงให้เกียรติพระนามของพระบิดาและพระบุตร ให้ความเคารพต่อ [พระคัมภีร์ไบเบิล]: เธอกล่าวว่า จงอ่านพระคัมภีร์ไบเบิล ปฏิบัติตามคำสอนที่อยู่ในนั้น และนำมาใช้กับชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำทุกอย่างที่เป็นความดี ไม่ทำสิ่งที่ชั่วร้ายใดๆ ทั้งสิ้น และหากลูกเห็นใครก็ตามอยู่ในความเศร้าโศก จงช่วยสงเคราะห์ในสิ่งที่เขาต้องการ" (*MSS,* 1853, 55) มารดาของบริคัม ยัง เสียชีวิตเมื่อท่านมีอายุเพียง 14 ปี

เมื่อบริคัม ยัง อายุได้ 16 ปี ท่านไปฝึกงานเป็นช่างไม้ ช่างตกแต่งภายใน ช่างทาสี และช่างตัดกระจก ท่านภาคภูมิใจฝีมือในเชิงช่างของท่านโดยกล่าวว่า ในความคิดของท่าน ท่าน

ถือว่า "ความซื่อตรง ความไว้วางใจได้ ที่ให้กับนายจ้าง สิ่งนี้จะยั่งยืน" และเป็น "ส่วนหนึ่งของศาสนาของข้าพเจ้า" (Brigham Young to George Hickox, 19 Feb. 1876, BYP)

เมื่ออายุ 23 ปี ท่านแต่งงานกับมิเรียม แองเจลีน เวิร์คส ทั้งสองมีบุตรสาวสองคน บริคัมเลี้ยงดูครอบครัวโดยทำและซ่อมเก้าอี้ โต๊ะ ตู้ และติดตั้งหน้าต่าง ประตู บันได รวมทั้งแท่นเตาผิงในฟาร์มของบิดาที่เม็นดอน รัฐนิวยอร์ค ท่านสร้างบ้านและร้านเฟอร์นิเจอร์ติดกับลำธารเล็กๆ โดยใช้ระหัดวิดน้ำเพื่อให้เครื่องจักรโรงเลื่อยทำงาน

เมื่อมิเรียมเป็นวัณโรค บริคัม ต้องรับภาระงานบ้านของเธอมาบวกกับงานประจำของท่าน เมื่อเธอป่วยหนักขึ้น ท่านต้องเตรียมอาหารเช้าให้ครอบครัว แต่งตัวให้บุตรสาว ทำความสะอาดบ้านและ "อุ้มภรรยาไปที่เก้าอี้โยกใกล้เตาผิงและให้เธอนั่งอยู่ที่นั่นจนกว่าท่านจะกลับบ้านในตอนเย็น" ซึ่งเมื่อกลับมาท่านก็ต้องทำอาหารค่ำ พาสมาชิกในครอบครัวไปนอนและทำงานบ้านที่เหลือให้เสร็จ (*LSBY,* 5) ประสบการณ์ในวัยเยาว์ ชีวิตแต่งงานช่วงแรกๆ ที่ต้องคอยดูแลลูกๆ และจัดบ้าน สอนท่านอย่างมากเกี่ยวกับการร่วมแรงร่วมใจของครอบครัว และการดูแลบ้าน หลายปีต่อมาท่านแนะนำสิทธิชนในเรื่องเหล่านี้และคุยอวดเชิงหยอกล้อว่า ท่านเก่งกว่า "สตรีทุกคนในซุมชนนี้ในเรื่องการดูแลบ้าน" (*DNW,* 12 Aug 1857, 4)

การได้รับประจักษ์พยานแห่งพระวิญญาณ

บริคัมและมิเรียมเข้าร่วมกับนิกายเมโธดิสต์ในปีที่ทั้งสองแต่งงานกัน แต่บริคัมยังคงมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องทางศาสนา ท่านแสวงหาศาสนาจักรที่จัดระเบียบตามแบบที่พระเยซูทรงสถาปนาขึ้น ตามแบบแผนในพันธสัญญาใหม่ที่มี "ระบบแห่งการแต่งตั้ง" (*DNW,* 19 July 1866, 3) และของประทานทั้งหมดของพระกิตติคุณ เนื่องจากความพยายามในการเผยแผ่ศาสนาของแซมิวเอล น้องชายของโจเซฟ สมิธ ทำให้ครอบครัวของบริคัม ยัง ได้รับพระคัมภีร์มอรมอนสองเล่มในเดือนเมษายน 1830 ซึ่งเป็นระยะเวลาเพียงหนึ่งเดือนหลังจากพิมพ์พระคัมภีร์มอรมอนออกมา พี่น้องของบริคัมบางคนอ่านพระคัมภีร์เล่มนี้และประกาศว่ามันเป็นความจริง แต่บริคัมเองไม่ได้ยอมรับในทันที (see LL, 33) "ข้าพเจ้าบอกกับตัวเองว่า 'ไม่ต้องรีบร้อน...' คอยสักช่วงเวลาหนึ่ง คำสอนของพระคัมภีร์เล่มนี้คืออะไร และพระเจ้าประทานการเปิดเผยอะไร? ขอให้ผมได้ตรวจตราสิ่งนี้ด้วยความคิดและความรู้สึกของผมเสียก่อน'...ข้าพเจ้าตรวจสอบเรื่องราวอย่างเอาจริงเอาจังเป็นเวลาถึงสองปีก่อนที่ข้าพเจ้าจะตัดสินใจยอมรับหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าทราบว่าพระคัมภีร์เล่มนี้จริง เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้ามองเห็นได้ด้วยตา หรือรู้สึกได้ด้วยการใช้นิ้วมือจับต้อง หรือสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสใดๆ ก็ตาม หากไม่ได้เป็นดังที่กล่าวมา ข้าพเจ้าจะไม่มีวันยอมรับพระคัมภีร์เล่มนั้นจนถึงทุกวันนี้" (*MSS,* 15:45)

บริคัม ยังต้องรู้ด้วยตัวของท่านเอง ต่อมาท่านสอนสิทธิชนว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ประสงค์ให้พวกเขา "ได้รับการนำทางจากใครทั้งสิ้น หรือพึ่งพาศรัทธาของผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา โดยไม่มีความเข้าใจของตนเองเลย" (*DNW,* 24 Aug. 1854, 1) "เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะรู้พระดำริของพระเจ้าเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเอง" ท่านบอกพวกเขาเช่นนั้น (*DNW,* 22 Sept. 1875, 4)"เป็นสิทธิพิเศษและหน้าที่ของท่านที่จะดำเนินชีวิตเพื่อให้รู้ว่าเมื่อใดพระคำของพระเจ้ามาถึงท่านและเมื่อใดที่พระดำริของพระเจ้าเปิดเผยมาถึงท่าน" (*DNW,* 22 Sept 1875, 4)

ผู้สอนศาสนาจากสาขาของศาสนาจักรในโคลัมเบีย รัฐเพ็นซิลวาเนีย ซึ่งเดินทางผ่านเมืองเมนดอน ในปี 1831 สอนว่าท้องฟ้าถูกเปิด พระกิตติคุณและฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ได้รับการฟื้นฟูโดยผ่านโจเซฟ สมิธ หลังจากบริคัมและสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวรวมทั้งเพื่อนๆ ของท่านไปเยี่ยมสาขาโคลัมเบีย ท่านเชื่อว่าท่านได้พบศาสนาที่ท่านแสวงหามาเป็นเวลานานแล้ว แต่ท่านมีความยากลำบากในการตัดสินใจว่าท่านจะสามารถเสียสละทุกสิ่งเพื่อศาสนานั้นได้หรือไม่ และแล้ว ขณะที่ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งแสดงประจักษ์พยาน ท่านจำได้ว่า "พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเกิดจากชายผู้นั้นทำให้ความเข้าใจของข้าพเจ้าสว่าง ความสว่าง รัศมีภาพ และความเป็นอมตะฉายส่องอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า" ท่านกล่าวว่าท่านถูกห้อมล้อมและเต็มไปด้วยสิ่งเหล่านั้น และท่านรู้ด้วยตนเองว่าประจักษ์พยานของชายผู้นั้นเป็นความจริง (*DNW,* 9 Feb. 1854. 4) วันที่ 15 เมษายน 1832 ซึ่งเป็นวันที่หนาวเย็นและมีหิมะ บริคัม ยัง รับบัพติศมาในลำธารที่ไหลผ่านโรงสีของท่าน ท่านได้รับการยืนยัน และการแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ (see *DNW,* 2 Apr. 1862, 1) "ตามพระดำรัสของพระผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้ารู้สึกถ่อมใจ มีวิญญาณที่เหมือนเด็ก ซึ่งเป็นพยานต่อข้าพเจ้าว่าบาปของข้าพเจ้าได้รับการอภัยแล้ว" ท่านหวนคิด (*MHBY–1,* 3) มิเรียมเข้าสู่น้ำแห่งบัพติศมาสามสัปดาห์ต่อมา (*MHBY–1,* 3) พ่อแม่และพี่น้องใกล้ชิดทุกคนของบริคัม ยังได้รับบัพติศมาและเป็นสิทธิชนที่ซื่อสัตย์ตลอดชีวิตของพวกเขา

ปลายฤดูร้อนของปี 1832 ภายหลังกลับจากการเดินทางไปสอนศาสนาในชนบทใกล้ๆ บริคัม ยัง เฝ้าพยาบาลมิเรียมตลอดสัปดาห์สุดท้ายของความเจ็บป่วยด้วยวัณโรคที่รุมเร้าเธออยู่ เธอเสียชีวิตในเดือนกันยายน 1832

การเสียสละเพื่อสร้างและปกป้องอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

บริคัม ยังทุ่มเทความสนใจและพลังให้ศาสนาจักรอย่างเต็มที่ ด้วยความกระตือรือร้นที่จะพบกับศาสดาโจเซฟ สมิธ ท่านจึงออกเดินทางไปเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอทันที ท่านไปกับพี่ชายชื่อโจเซฟ และฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์เพื่อนสนิท พวกเขาพบโจเซฟ สมิธขณะกำลังตัดไม้กับพี่ชายและน้องชายของท่าน บริคัม "มีความสุขอย่างเต็มเปี่ยมเมื่อได้รับสิทธิพิเศษในการ

จับมือกับศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า" และ ได้รับ "ประจักษ์พยานที่แน่นอนโดยพระวิญญาณแห่งการพยากรณ์ว่า ท่านเป็นบุคคลที่ใครๆ ก็เชื่อว่าท่านเป็นศาสดาที่แท้จริง" (*MHBY–1*, 4) นี่คือการเริ่มต้นของสัมพันธภาพที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของบริคัม ยัง เมื่อท่านกลับมาที่นิวยอร์ค ท่านแจกจ่ายข้าวของของท่านและทำธุรกิจน้อยลงเพื่อจะอุทิศเวลาให้กับศาสนาจักรได้มากขึ้น เมื่อแน่ใจว่าไวเลต คิมบัลล์ ภรรยาของฮีเบอร์จะดูแลลูกสาวของท่าน ท่านจึงไปรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาอีกหลายครั้ง ท่านจัดประชุมและให้บัพติศมาในเขตชนบทรอบเมืองเม็นดอน ท่านเดินทางไปยังตอนเหนือของนิวยอร์คและออนตาริโอประเทศแคนาดาด้วย เพื่อสอนพระกิตติคุณและแสดงประจักษ์พยานว่าโจเซฟ สมิธ คือศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า

ด้วยความปรารถนาที่จะทำตามคำแนะนำของศาสดาที่ให้ไปอยู่รวมกับสิทธิชน บริคัม ยัง จึงย้ายครอบครัวจากเม็นดอนไปยังเคิร์ทแลนด์ในปี 1833 ที่นั่น บริคัม "ได้รับสิทธิพิเศษในการฟังคำสอนของศาสดาและการได้อยู่ในสังคมของสิทธิชน ท่านทำงานอย่างหนักโดยยึดการค้าขายแบบเดิม" (*MHBY–1*, 7) ท่านช่วยสร้างบ้าน พระวิหารเคิร์ทแลนด์ และอาคารสาธารณะอีกหลายแห่ง

วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 1834 ท่านแต่งงานกับแมรีย์ แอนน์ แองเจลล์ สิบปีต่อมา ครอบครัวของทั้งสองก็มีสมาชิกเพิ่มขึ้นมาอีกหกคน บริคัมบันทึกไว้ว่า แมรีย์ แอนน์ "ทำงานอย่างซื่อสัตย์เพื่อประโยชน์สุขในครอบครัวของข้าพเจ้าและอาณาจักร" (*MHBY–1*, 8)

ระหว่างที่ท่านอยู่ในเคิร์ทแลนด์. (1833–38) บริคัมเรียนรู้ว่าการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเรียกร้องการเชื่อฟังและการเสียสละ ในฤดูใบไม้ผลิของปี 1834 ท่านอาสาสมัครร่วมเดินทางไปกับค่ายไซอันซึ่งเป็นกลุ่มคนจำนวน 205 คนที่โจเซฟ สมิธเกณฑ์ไปช่วยเหลือและให้เสบียงอาหารแก่สิทธิชนที่ถูกบังคับให้ออกจากบ้านในอำเภอแจ็คสัน รัฐมิสซูรี "เราเดินทาง 3,200 กิโลเมตรด้วยเท้า" บริคัมระลึกถึง (*DNW,* 8 Oct. 1856, 2) ท่านจำได้ว่า เนื่องจากความยากลำบากอย่างแสนสาหัสและความเจ็บป่วย "จึงมีหลายคนในค่ายที่บ่นว่า" บริคัมกล่าวว่า พวกผู้ชายจำเป็นต้องได้รับการสั่งสอนในเรื่องความอดทนและความสามัคคี ดังนั้น "โจเซฟ [สมิธ] จึงต้องนำ ให้คำปรึกษา และนำทางกลุ่ม" โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผู้ชายที่มี "วิญญาณที่ไม่สงบ ไร้ระเบียบวินัย และขัดแย้ง" (*DNW,* 3 Dec. 1862, 1) การเดินทางที่ยากลำบากทำให้ความจงรักภักดีของบริคัม ที่มีต่อโจเซฟ สมิธ เพิ่มมากขึ้นและให้บทเรียนอันหาค่ามิได้ในเรื่องการเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า และศาสดาของพระองค์ (see *DNW,* 3 Aug. 1854, 2)

ผู้ที่ผ่านประสบการณ์จากค่ายไซอันเก้าคน รวมทั้งบริคัม ยัง ได้รับเลือกเป็นสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองในการประชุมใหญ่ครั้งพิเศษ ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 1835 (ดู ค.พ. 18:26–32) บริคัม ยังได้รับการแต่งตั้งโดยการวางมือและได้รับพรว่า "ท่านจะออกไป

และรวบรวมผู้ที่ถูกเลือก เพื่อเป็นการเตรียมรับวันอันยิ่งใหญ่แห่งการเสด็จมาของพระเจ้า" ท่านและสมาชิกโควรัมท่านอื่นๆ "ได้รับเรียกให้สอนพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้-เป็นเจ้าแก่ประชาชาติของแผ่นดินโลก" (HC, 2:196) พวกท่านออกเดินทางในเดือนพฤษ-ภาคม ปี 1835 ไปทางตะวันตกของสหรัฐฯ เพื่อรับใช้งานเผยแผ่เป็นเวลาสี่เดือน ท่านกลับไปเป็นผู้สอนศาสนาในรัฐทางตะวันออกอีกครั้งระหว่างฤดูร้อนของปี 1836 และปี 1837

เอ็ลเดอร์ยังควบคุมดูแลการทาสีและการตกแต่งภายในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ ท่านอยู่ด้วยเมื่อศาสดาโจเซฟ สมิธให้คำแนะนำเกี่ยวกับพิธีการเบื้องต้นที่นั่น ท่านเข้าร่วมพิธีอุทิศในเดือนมีนาคม 1836 พร้อมกับสิทธิชนอีกหลายร้อยคนที่เสียสละอย่างมากในการสร้างพระวิหารแห่งแรกในสมัยการประทานนี้ (see *MHBY-1*, 12; HC, 2:428)

ก่อนที่เอ็ลเดอร์ยัง จะใช้ประสบการณ์เหล่านั้นกอบกู้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกลับคืนมาได้อย่างเต็มที่ ผู้ที่แยกตัวออกจากศาสนาจักรหลายคนกลับเป็นปฏิปักษ์อย่างรุนแรงต่อศาสดาโจเซฟ สมิธ ถึงขนาดพยายามจะแย่งชิงตำแหน่งผู้นำของศาสนาจักรไปจากท่าน ในเดือนมกราคม 1838 เอ็ลเดอร์ยัง เผชิญหน้ากับผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ "ข้าพเจ้ายืนขึ้นและพูดด้วยท่าทีที่สงบแต่ทรงพลังว่าโจเซฟคือศาสดา ข้าพเจ้ารู้เช่นนั้น และข้าพเจ้าบอกว่าพวกเขาอาจตำหนิและใส่ร้ายป้ายสีท่านเท่าที่พวกเขาพอใจ แต่พวกเขาจะล้มเลิกข้อเท็จจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งโจเซฟเป็นศาสดาของพระองค์ไม่ได้ พวกเขาทำได้แต่เพียงทำลายอำนาจของตัวเอง ตัดพันธนาการที่ผูกพวกเขาไว้กับศาสนาและกับพระผู้เป็นเจ้าออกและทำให้ตัวเองจมดิ่งลงไปในนรก" (*MHBY-1*, 16)

การยอมรับความรับผิดชอบ

บริคัม ยัง ระลึกถึงการรอคอยอยู่กับโจเซฟ สมิธ "เป็นเวลาหลายต่อหลายคืน พร้อมที่จะต่อสู้กับฝูงชนที่พยายามเอาชีวิต [ของศาสดา]" (*DNSW*, 15 May 1877, 1) ท่านเล่าว่าท่านไม่ยอมอ่อนข้อเลยแม้แต่น้อย ในเรื่องการสนับสนุนศาสดาจนทำให้พวกละทิ้งความเชื่อ "ข่มขู่จะเอาชีวิต (ท่าน)" (*MHBY-1*, 23-24) ท่านหนีออกจากเคิร์ทแลนด์และไปที่ภาคตะวันตกของรัฐมิสซูรีเพื่อไปอยู่กับโจเซฟ สมิธและผู้นำศาสนาจักรท่านอื่นๆ ที่ถูกขู่เอาชีวิต แต่เมื่อสิทธิชนจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามาสู่ภาคตะวันตกของรัฐมิสซูรีมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้ตั้งถิ่นฐานเดิมที่นั่นก็เริ่มกลัวว่าสิทธิชนจะมาครอบครองการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐ ความตึงเครียดปะทะขึ้นในฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงของปี 1838 และขึ้นถึงขีดสุดเมื่อผู้ว่าการรัฐสั่งให้กองทหารอาสาสมัครกวาดล้างสิทธิชนยุคสุดท้ายหรือขับไล่พวกเขาออกจากรัฐ เมื่อโจเซฟ สมิธและผู้นำสำคัญคนอื่นๆ ถูกจำคุก อีกทั้งสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองคนอื่นๆ ละทิ้งความเชื่อหรือไม่ก็เสียชีวิต ทำให้บริคัม ยังซึ่งตอนนี้เป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสองต้อง

มีหน้าที่และความรับผิดชอบใหม่ ท่านกับอัครสาวกฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์เป็นสมาชิกของโควรัมที่ควบคุมศาสนาจักรเพียงสองคนเท่านั้นซึ่งยังอยู่ในเมืองคอยช่วยนำทางและช่วยเหลือสิทธิชนในการอพยพออกจากมิสซูรีในฤดูหนาวอันยากลำบาก ภายใต้การนำทางของทั้งสองท่าน สิทธิชนทำพันธสัญญาว่าจะช่วยเหลือคนยากจน นำสิทธิชนทุกคนออกจากรัฐ และเตรียมตัวเพื่อการรวมกันอีกครั้งหนึ่ง

สิทธิชนที่ถูกขับไล่สร้างเมืองใหม่ที่คอมเมิร์ซ รัฐอิลลินอยส์ ซึ่งต่อมาพวกเขาตั้งชื่อเมืองนี้ว่า นอวู อย่างไรก็ตาม ประธานยัง พักอยู่ที่นั่นเพียงไม่กี่เดือน เนื่องจากศาสดาโจเซฟได้รับการเปิดเผยให้เรียกสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองไปสอนศาสนาที่ประเทศอังกฤษ ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1839 ประธานยังออกจากอิลลินอยส์ด้วยความตั้งใจเด็ดเดี่ยวที่จะทำหน้าที่รับผิดชอบใหม่ทั้งๆ ที่ท่านและครอบครัวกำลังมีสุขภาพย่ำแย่ ต่อมาท่านจำได้ว่าท่านเดินได้ไม่ไกลนักหากไม่ได้รับความช่วยเหลือ แฟนนีพี่สาวของท่านขอร้องไม่ให้ท่านไป แต่ท่านตอบว่า “พี่แฟนนี ผมไม่เคยรู้สึกดีอย่างนี้มาก่อนเลยในชีวิตของผม เธอเป็นผู้หญิงที่แปลกมากเธอมองข้าพเจ้าด้วยดวงตาที่คลอไปด้วยน้ำตาแล้วพูดว่า ‘เธอพูดปด’ ข้าพเจ้าไม่พูดอะไร แต่ข้าพเจ้าตั้งใจอย่างเต็มที่ที่จะไปประเทศอังกฤษหรือไม่ก็จะพยายามจนตาย ความตั้งใจมั่นของข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้าจะทำสิ่งที่ข้าพเจ้าถูกเรียกร้องให้ทำเพื่อพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอด หรือไม่ข้าพเจ้าก็จะตายในความพยายามทำสิ่งนั้น” (*DNSW*, 2 Aug. 1870, 1)

สมาชิกแปดคนของโควรัมอัครสาวกสิบสองรับใช้งานเผยแผ่ในเกาะอังกฤษระหว่างปี 1840 และ 1841 โดยบริคัม ยังในฐานะประธานโควรัมเป็นผู้ดูแลการทำงานของเขา ระหว่างปีที่สำคัญยิ่งปีนั้น อัครสาวกสิบสองประสบความสำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์ เมื่อประธานยังเตรียมตัวออกจากลิเวอร์พูลในเดือนเมษายนปี 1841 ท่านเล่าด้วยความซาบซึ้งต่อ “สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำต่อข้าพเจ้าและพี่น้องชายของข้าพเจ้าในสภาสิบสองระหว่างปีที่ผ่านมาในชีวิตของข้าพเจ้า...มันดูราวกับสิ่งมหัศจรรย์ เมื่อมองเห็นความแตกต่างของตอนที่เราขึ้นฝั่งลิเวอร์พูลกับตอนที่เราจะจากไป เราขึ้นฝั่งในฤดูใบไม้ผลิของปี 1840 ในฐานะคนแปลกหน้าในแผ่นดินแปลกแห่งหนึ่งโดยไม่มีแม้แต่สตางค์แดงเดียว แต่ด้วยพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าเราจึงมีเพื่อนมากมาย เราสถาปนาศาสนาจักรขึ้นในเมืองเล็กเมืองใหญ่ที่มีชื่อเสียงเกือบทุกแห่งในอาณาจักรของเกาะอังกฤษ ให้บัพติศมาผู้คนประมาณเจ็ดถึงแปดพันคน พิมพ์พระคัมภีร์มอรมอน 5,000 เล่ม หนังสือเพลงสวด 3,000 เล่ม *มิลเลเนียลสตาร์* 2,500 ฉบับ และจุลสาร 50,000 เล่ม รวมทั้งอพยพผู้คนไปไซอัน 1,000 คน...พวกเราเพาะเมล็ดแห่งความจริงนิรันดร์ไว้ในใจของผู้คนหลายหมื่นคน ซึ่งจะนำผลออกมาถวายเป็นเกียรติและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า แต่กระนั้นเรามิเคยขาดอะไรที่จะใช้ดื่ม กินหรือสวมใส่ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งถึงพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าในสิ่งทั้งหมดนี้” (*MHBY–1*, 96–97)

โดยการยอมรับความรับผิดชอบใหม่นี้ด้วยสุดจิตสุดใจ ประธานยังและเพื่อนอัครสาวกของท่านไม่เพียงขยายความสามารถส่วนตัวเท่านั้นแต่ยังขยายความสามารถของโควรัมที่จะทำงานด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีประสิทธิภาพเพื่อศาสนาจักร โจเซฟ สมิธ วางใจใน "ปัญญาอันเป็นหนึ่ง" ของพวกท่าน และได้ประกาศในเมืองนอวูเมื่อเดือนสิงหาคม 1841 ว่า "เวลามาถึงแล้วที่อัครสาวกสิบสองจะได้รับเรียกให้ยืนอยู่ในตำแหน่งถัดจากฝ่ายประธานสูงสุด" (*HC,* 4:403) อัครสาวกสิบสองได้รับการมอบความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ขึ้น รวมถึงการสอนพระกิตติคุณ จัดตั้งถิ่นฐานให้ผู้อพยพ ซื้อที่ดิน และสร้างพระวิหารนอวู

ก่อนที่พระวิหารจะเสร็จ โจเซฟ สมิธแนะนำประธานยังและสมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองท่านอื่นๆ เป็นส่วนตัวถึงเรื่องพิธีการพระวิหาร ซึ่งได้แก่พิธีบัพติศมาแทนคนตาย เอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร การผนึกครอบครัว โดยคาดหวังว่าอัครสาวกสิบสองจะสอนพิธีการเหล่านี้ให้กับสมาชิกของศาสนาจักร ศาสดาประชุมกับอัครสาวกสิบสองในฤดูใบไม้ผลิของปี 1844 เพื่อประสาทกุญแจทั้งหมดและอำนาจที่จำเป็นในการดำเนินงานของอาณาจักรให้คนเหล่านั้น "ข้าพเจ้าถ่ายทอดภาระและความรับผิดชอบในการนำศาสนาจักรนี้จากบ่าของข้าพเจ้ามาบนบ่าของพวกท่าน" ศาสดาประกาศว่า "บัดนี้จงรับภาระนี้ และยืนหยัดภายใต้สิ่งนี้เฉกเช่นบุรุษ เพราะพระเจ้าทรงอนุญาตให้ข้าพเจ้าพักผ่อนสักชั่วขณะหนึ่ง" (undated Certificate of the Twelve, BYP)

ภายในสามเดือนหลังจากนั้นศาสดาโจเซฟ สมิธก็เสียชีวิต ขณะที่ประธานยังกำลังรับใช้งานเผยแผ่ช่วงฤดูร้อนในเขตบอสตัน ท่านทราบว่าโจเซฟและไฮรัม สมิธถูกฝูงชนกระทำฆาตกรรมที่คาร์เทจ รัฐอิลลินอยส์ เมื่อทราบข่าวนี้ ท่านถามตัวเองว่า "โจเซฟนำเอากุญแจของอาณาจักรออกไปจากโลกพร้อมกับท่านหรือไม่" แต่แล้วท่านก็รู้สึกมั่นใจทันทีว่ากุญแจของอาณาจักรยังอยู่กับอัครสาวกสิบสอง (*MHBY–1*, 171) บริคัม ยังกลับมาที่นอวูทันที ท่านพบว่าซิดนีย์ ริกดัน ที่ปรึกษาที่หนึ่งของโจเซฟ เสนอตนเองเป็นผู้นำของศาสนาจักรและได้มีการเรียกชุมนุมครั้งใหญ่ของสิทธิชนเพื่อสนับสนุนผู้นำคนใหม่ ประธานยังพูดกับสิทธิชนที่มารวมกันด้วยความเรียบง่ายแต่ทรงพลังยิ่ง:

"เป็นครั้งแรกในชีวิตของข้าพเจ้า ครั้งแรกในชีวิตของท่าน ครั้งแรกในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในศตวรรษที่ 19 ที่ไม่มีศาสดาเป็นผู้นำของเรา ข้าพเจ้าก้าวออกมาเพื่อกระทำในการเรียกของข้าพเจ้าซึ่งผูกพันกับโควรัมอัครสาวกสิบสอง ในฐานะอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ในชั่วอายุนี้–อัครสาวกที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกโดยการเปิดเผยผ่านศาสดาโจเซฟ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งและการเจิมให้ถือกุญแจอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในทั่วโลก

"...บัดนี้ หากท่านต้องการให้ซิดนีย์ ริกดันหรือวิลเลียม ลอว์ หรือใครก็ตามนำท่าน ท่านก็สามารถเลือกได้โดยเสรี แต่ข้าพเจ้าขอบอกท่าน ในพระนามของพระเจ้าว่า ไม่มีใครจะมา

อยู่ระหว่างอัครสาวกสิบสองกับศาสดาโจเซฟได้ ทำไมหรือ? ก็เพราะว่าโจเซฟคือผู้นำที่ตราตรึงอยู่ในความทรงจำของพวกเขา และท่านได้มอบกุญแจของอาณาจักรในสมัยการประทานนี้สำหรับทั้งโลกไว้ในมือของอัครสาวก" (*HC,* 7:232, 235)

มีพยานหลายคนบันทึกไว้ว่าประธานยังมีท่าทางและน้ำเสียงเหมือนศาสดาโจเซฟขณะที่ท่านพูด ซึ่งเป็นการแสดงให้ประจักษ์อย่างทรงพลังถึงความเห็นชอบจากสวรรค์ สิทธิชนเกือบ 5,000 คนที่มารวมกันสนับสนุนอัครสาวกสิบสองเป็นโควรัมที่ควบคุมศาสนาจักร สามวันหลังจากการประชุมดังกล่าวซึ่งประธานยังบอกกับสิทธิชนว่าท่าน "อยากร้องไห้และคร่ำครวญอย่างน้อยสามสิบวัน" (*HC,* 7:232) ท่านแสดงความเศร้าโศกอย่างเงียบๆ ว่า "มันเป็นช่วงเวลาแห่งความเศร้าสลด [นับตั้งแต่] โจเซฟและไฮรัมถูกนำจากคาร์เทจมาที่ [นอวู] หลายคนทั้งในและนอกศาสนาจักรประเมินว่ามีน้ำตาที่หลั่งออกมามากกว่าห้าบาร์เรล ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะคิดถึงเรื่องนั้น" (*MHBY–1,* 177)

ในช่วงเกือบหนึ่งทศวรรษแห่งการรับใช้ในฐานะอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ บริคัม ยัง ได้เรียนรู้วิถีทางของพระเจ้า ความตั้งใจที่จะทำงานหนัก เชื่อฟัง เสียสละ และยอมรับการเรียกอีกทั้งความสามารถในการได้รับและกระทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณเตรียมท่านไว้สำหรับการควบคุมดูแลสิทธิชนยุคสุดท้ายโดยตอนแรกท่านเป็นประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง และภายหลังเป็นประธานของศาสนาจักรเมื่อเดือนธันวาคม 1847 ภายใต้การเป็นผู้นำที่ไม่ธรรมดาของท่านด้วยระยะเวลานานถึง 33 ปี ท่านได้สอนสิทธิชนถึงวิธีการสร้างไซอันในอเมริกาตะวันตก ในจิตใจในครอบครัว และวอร์ดของพวกเขาเอง "บราเดอร์โจเซฟ ศาสดา ได้วางรากฐานสำหรับงานอันยิ่งใหญ่ไว้แล้ว และเราจะสร้างบนรากฐานนั้น" ท่านสัญญากับสิทธิชนในเดือนสิงหาคม ปี 1844 "เราจะสร้างอาณาจักรอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลก" (*HC,* 7:234) ศรัทธาอันไม่สั่นคลอนในพระผู้เป็นเจ้า การอุทิศตน ประสบการณ์ อารมณ์ขัน ความรักในคำสอนและพิธีการของพระกิตติคุณ ความเข้าใจในระเบียบฐานะปุโรหิตและองค์การศาสนาจักร คือคุณสมบัติที่ช่วยทำให้ท่านสามารถนำสิทธิชนไปสู่ความเป็นหนึ่งทั้งในจิตใจและความคิด

การรวบรวมสิทธิชนเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ประธานบริคัม ยัง เป็นผู้นำในการอพยพสิทธิชนจากนอวูไปสู่หุบเขาซอลท์เลคท่ามกลางเทือกเขาร็อคกี การอพยพครั้งนี้ทำให้สิทธิชนได้รวมกันอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนในโอไฮโอ มิสซูรี หรืออิลลินอยส์ เมื่อประธานยังมองดูหุบเขาเกรทซอลท์เลคในวันที่ 24 กรกฎาคม 1847 ท่านแน่ใจว่าท่านได้พบสถานที่คุ้มภัยซึ่งโจเซฟ สมิธเคยมองเห็นและพยากรณ์ว่าสิทธิชนจะมาอยู่ที่นี่ในภาคตะวันตก และตัวท่านเองก็เคยเห็นในภาพที่มาปรากฏ ดังนั้น ท่าน

ภาพวาดของจิตรกรแสดงให้เห็นถึงตอนที่สิทธิชนข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีที่กลายเป็นน้ำแข็ง ระหว่างการอพยพออกจากนอวู รัฐอิลลินอยส์ ในเดือนกุมภาพันธ์ 1846

จึงทราบว่านี่คือสถานที่ที่ถูกต้อง บริคัมเขียนไว้ว่า "วิญญาณแห่งความสว่างพำนักอยู่บนข้าพเจ้าและปกคลุมทั่วหุบเขา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสิทธิชนจะได้รับการคุ้มกันและปลอดภัยเมื่ออยู่ที่นั่น" (*MHBY–2*, 564) ณ ที่นี้ สิทธิชนจะหาเวลาและพื้นที่ว่างเปล่าที่จำเป็นในการสร้างตัวเองในฐานะผู้คนที่แยกออกจากโลก

การรวมกันในภาคตะวันตกซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อประธานยังและกลุ่มผู้บุกเบิกมาถึงหุบเขาในเดือนกรกฎาคม ปี 1847 ดำเนินต่อไปหลายทศวรรษ สิทธิชนจำนวนแปดหมื่นคนเดินทางด้วยความยากลำบากสู่ภาคตะวันตกก่อนปี 1869 แต่เมื่อทางรถไฟสร้างเสร็จจึงทำให้การเดินทางสะดวกขึ้นมาก แม้หลังจากนั้น สิทธิชนก็ยังคงละทิ้งบ้านและครอบครัวกันบ่อยๆ เพื่อมารวมกันที่ไซอัน การอพยพทางภูมิศาสตร์ของพวกเขาเป็นสัญลักษณ์ถึงการอพยพทางวิญญาณให้ห่างจากโลก ประธานยัง ประกาศว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกสิทธิชน "จากส่วนที่ไกลสุดของแผ่นดินโลกให้มารวมกัน...เป็นหนึ่งเดียวในความคิดและจิตใจในการทำงานและความเพียรพยายามที่จะสร้างอาณาจักรของพระคริสต์ทั้งทางวิญญาณภาพและกายภาพบนแผ่นดินโลก เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ในอำนาจและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่" (*DNSW,* 21 Jan. 1868, 2) ท่านคาดหวังและเรียกร้องให้ผู้คนจำนวนมากสร้างไซอันทั้งทางโลกและทางวิญญาณ พวกเขาไม่เพียงเดินทางไปยังยอดภูเขาเท่านั้น แต่ยังสละทรัพย์สิ่งของเพื่อช่วยสิทธิชนคนอื่นๆ ที่ตามพวกเขาไปเพื่อรวมกันด้วย

ภายใต้การนำของประธานยัง สิทธิชนออกจากหุบเขาซอลท์เลคเพื่อไปจัดตั้งอาณานิคมแห่งใหม่ประมาณ 400 แห่งในอเมริกาตะวันตก พวกเขาทำงานเพื่อผลิตอาหารเลี้ยงปากท้องตนเองทำเครื่องนุ่งห่มด้วยตนเอง และจัดตั้งอุตสาหกรรมพื้นบ้านเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องสิ้นเปลือง พวกเขาเรียนรู้ที่จะพึ่งพาพระเจ้าและพึ่งพาอาศัยกัน

ใช่ว่าโครงการทางเศรษฐกิจที่ประธานยังสั่งให้สิทธิชนเข้าดูแลจะประสบความสำเร็จไปเสียทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจไม่ใช่จุดสนใจหลักของท่านในส่วนลึกที่สุด ท่านให้ความสนใจในเรื่องการทำไร่นาและการหาเงินน้อยกว่าการช่วยให้ผู้คนของท่านกลายมาเป็นประชาชาติที่บริสุทธิ์ ท่านรู้จากประสบการณ์ว่าพวกเขาจะเติบโตโดยการทำงานหนักและการยอมรับหน้าที่ความรับผิดชอบ ท่านบอกกับสมาชิกที่มาประชุมกันในซอลท์เลค ซิตี้ในปี 1856 ว่า "นี่คือสถานที่ที่ดีในการทำให้ผู้คนกลายเป็นสิทธิชน" (*DNW,* 10 Sept. 1856, 5)

เป็นเวลาหลายปีที่บริคัม ยังรับใช้ในตำแหน่งผู้ว่าการอาณานิคมซึ่งมีชื่อว่า เดเซเร็ท (ต่อมาเป็นรัฐยูท่าห์) และในตำแหน่งผู้ควบคุมดูแลเรื่องของชาวอินเดียนแดง ต่อมาผู้ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาลกลางก็มาทำหน้าที่ดังกล่าวแทนท่าน ท่านพยายามอยู่หลายปีในการแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างสิทธิชนยุคสุดท้ายกับรัฐบาลสหรัฐฯด้วยเรื่องความต้องการของสิทธิชนที่จะเป็นอิสระทางการปกครอง ท่านอดทนกับคำวิพากษ์วิจารณ์และการเยาะเย้ยจากพวกพระ

นักเขียนบทความ นักปฏิรูป และนักการเมืองที่โจมตีท่านและผู้คนของท่านเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา รวมทั้งการดำเนินชีวิตทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของพวกเขา แต่ปัญหาเหล่านั้นก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งของท่านถึงความจำเป็นที่จะต้อง "สร้างผู้คนให้เป็นสิทธิชน" และสร้างไซอัน ประธานยังประกาศว่า "ข้าพเจ้าเคยมองเห็นชุมชนสิทธิชนยุคสุดท้ายในภาพที่มาปรากฏ และเห็นพวกเขารวมกัน เป็นครอบครัวสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ครอบครัวเดียว แต่ละคนทำหน้าที่หลายอย่างในขอบข่ายงานของตนโดยทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าเพื่อยกฐานะของตนเอง และในภาพนั้นข้าพเจ้าได้เห็นระเบียบที่สวยงามที่สุดเท่าที่สมองของมนุษย์จะสามารถคิดขึ้นมาได้ อีกทั้งยังเห็นผลอันยิ่งใหญ่ที่สุดของการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและการแพร่กระจายความชอบธรรมบนผืนแผ่นดินโลก" (*DNSW,* 21 Jan. 1868, 2)

การสร้างไซอันโดยผ่านพิธีการและองค์การฐานะปุโรหิต

ประธานยังตระหนักดีว่าการทำงานหนักเพียงอย่างเดียวไม่อาจสร้างไซอันได้ ฐานะปุโรหิตต้องเป็นผู้ควบคุมไซอัน ซึ่งท่านรู้ว่าจะเป็น "การปกครองของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า" (*DNW,* 10 Aug. 1864, 2) ท่านรู้ว่าสิทธิชนจะ "มีใจเดียวและความคิดเดียวในความร่วมมือกันและความเพียรพยายามทั้งหมด" (*DNSW,* 21 Jan. 1868, 2) ได้โดย "รูปแบบการปกครองอันบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์" เท่านั้น (*DNSW,* 8 Nov. 1870, 3) ท่านสอนว่าสมาชิกของศาสนาจักรจะรับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ก็โดยการมีส่วนร่วมในพิธีการฐานะปุโรหิตเท่านั้น ฉะนั้น พิธีการและองค์การฐานะปุโรหิตคือหัวใจของคำสอนและการนำของท่าน

นับตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1846 ประธานยังและอัครสาวกสิบสองดำเนินการสร้างพระวิหารนอวูเสร็จเรียบร้อยซึ่งนับเป็นงานสำคัญเร่งด่วนอันดับแรก มีการประกอบพิธีเอ็นดาวเม้นท์และการผนึกตั้งแต่การก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ ประธานยังบันทึกไว้ในสมุดบันทึกประจำวันของท่านว่า "เหล่าสิทธิชนได้แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นที่จะรับพิธีการดังกล่าวและเราเองก็มีความกระตือรือร้นที่จะประกอบพิธีการให้พวกเขาจนถึงขนาดที่ข้าพเจ้าอุทิศตนเองทั้งหมดเพื่องานของพระเจ้าในพระวิหารทั้งกลางวันและกลางคืน โดยเฉลี่ยนอนหลับไม่เกินวันละสี่ชั่วโมง และกลับบ้านเพียงสัปดาห์ละหนึ่งครั้งเท่านั้น" (*MHBY–2,* 10) ระหว่างวันที่ 10 ธันวาคม 1845 และ 7 กุมภาพันธ์ 1846 มีสิทธิชนได้รับพิธีการเอ็นดาวเม้นท์ประมาณ 5,615 คน และครอบครัวจำนวนมากได้รับการผนึก หนึ่งปีกว่าต่อมาสามวันหลังจากมาถึงหุบเขาซอลท์เลค ประธานยังกำหนดตำแหน่งที่จะสร้างพระวิหารซอลท์เลคให้เป็นศูนย์กลางของเมืองและศูนย์กลางชีวิตของสิทธิชน พระวิหารอันยิ่งใหญ่ใช้เวลาสร้างถึง 40 ปี เสร็จสมบูรณ์หลังจากประธานยังเสียชีวิตไปแล้วแต่ท่านได้กำหนดสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่

อื่นอีกเพื่อจะสามารถประกอบพิธีเอ็นดาวเม้นท์พระวิหารและการผนึกให้คนเป็นได้ในขณะที่รอพระวิหารเสร็จ ในการประชุมอุทิศชั้นใต้ดินของพระวิหารเซ็นต์จอร์จเมื่อวันที่ 1 มกราคม 1877 ไม่กี่เดือนก่อนที่ท่านจะเสียชีวิต ประธานยังกล่าวคำปราศรัยอย่างแข็งขันถึงการประกอบพิธีการแทนคนตายต่อไปว่า "เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าอยากให้เสียงสายฟ้าฟาดทั้งเจ็ดปลุกผู้คนให้ตื่น บรรพบุรุษจะรอดได้โดยปราศจากเราหรือ? ไม่เลย เราจะรอดได้โดยปราศจากพวกเขาหรือ? ไม่เลย" (*MS,* 39:119)

พิธีการพระวิหารเป็นสิ่งสำคัญที่จะเชื่อมโยงแต่ละชั่วอายุเข้าด้วยกันและส่งต่อความจริงอันศักดิ์สิทธิ์จากคนชั่วอายุหนึ่งไปยังคนอีกชั่วอายุหนึ่ง สิทธิชนที่เกิดหรือเปลี่ยนใจเลื่อมใสในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่สิบเก้าจะไม่พบการข่มเหงในมิสซูรี ทั้งไม่รู้จักศาสดาโจเซฟ สมิธเป็นการส่วนตัว เมื่อเวลาผ่านไป สิทธิชนที่ได้รับประสบการณ์ในการเป็นผู้บุกเบิกและการจัดตั้งอาณานิคมก็ลดจำนวนลง แต่พวกเขาก็จำเป็นต้องเรียนรู้ความจริงอันศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับการสร้างไซอันด้วยเช่นกัน ประธานยังกระตุ้นให้มีการสอนพระกิตติคุณแก่เยาวชนของศาสนาจักรและทำงานหนักเพื่อกลั่นกรององค์การศาสนาจักรให้บริสุทธิ์ โดยท่านแสดงความปรารถนาที่จะ "สร้างชั่วอายุของชายและหญิงที่จะรักและผดุงไว้ซึ่งความจริงและความชอบธรรมให้คงอยู่บนผืนแผ่นดินโลก" (*MFP,* 2:288) โรงเรียนวันอาทิตย์วอร์ดสำหรับเด็กๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1849 เริ่มดำเนินงานอย่างพร้อมเพรียงภายใต้การดูแลของคณะกรรมาธิการกลางในปี 1867 เนื่องจากคำขอร้องของประธานยัง มีการจัดตั้งสมาคมหลายสมาคมในปี 1869 เพื่อทำให้เยาวชนหญิงเข้มแข็งขึ้นในความเข้าใจพระกิตติคุณและการผูกมัดตนกับการดำเนินชีวิตอย่างประหยัดมัธยัสถ์ ทั้งนี้ได้เริ่มกับบรรดาบุตรสาวของประธานยังก่อน ในปี 1875 มีการจัดตั้งสมาคมคล้ายๆ กันนั้นเพื่อสอนเยาวชนชายและให้ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำแก่พวกเขา

โดยที่ตระหนักว่าจะสร้างไซอันไม่ได้หากปราศจากพี่น้องสตรี ประธานยังจึงจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ขึ้นมาใหม่ในปี 1867 ดังที่ศาสดาโจเซฟ สมิธเคยจัดตั้งในนอวู สตรีช่วยอธิการในการอำนวยความช่วยเหลือคนยากจนและคนป่วย กระตุ้นครอบครัวให้จัดหาปัจจัยในการดำรงชีวิตด้วยการทำขึ้นเอง สอนพระกิตติคุณให้กันและกัน รวมทั้งดูแลการสอนสตรีที่อายุน้อยกว่าและเด็ก

ระหว่างปีสุดท้ายของชีวิตท่าน ประธานยังจัดโควรัมฐานะปุโรหิตให้เป็นระเบียบ ท่านแบ่งและวางระเบียบสเตคขึ้นใหม่ โดยเพิ่มจำนวนสเตคจากแปดเป็นสิบแปดสเตค ท่านควบคุมการวางระเบียบโควรัมเอ็ลเดอร์และสอนเอ็ลเดอร์ในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบของพวกเขาทั้งทางโลกและทางวิญญาณ ท่านเน้นให้วอร์ดเป็นหน่วยท้องที่หลักของกิจกรรมศาสนาจักรและขยายบทบาทของอธิการในฐานะหัวหน้าของวอร์ด สมาชิกโควรัมอัครสาวกสิบสองซึ่งเคยควบคุมดูแลหน่วยท้องที่ถูกปลดจากตำแหน่งต่างๆ นั้นเพื่อว่าพวกเขาจะได้

ปฏิบัติงานที่ได้รับเรียกในฐานะพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์ต่อบรรดาประชาชาติได้ เมื่อท่านเสียชีวิต ในวันที่ 29 สิงหาคม 1877 ศาสนาจักรก็ได้รับการวางระเบียบดังที่สิทธิชนส่วนใหญ่รู้จักในทุกวันนี้

ภาระหน้าที่ซึ่งประธานยังต้องรับผิดชอบในการสร้างไซอันโดยผ่านการจัดตั้งอาณานิคม โครงการทางเศรษฐกิจ พิธีการพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ และองค์การฐานะปุโรหิต จะเห็นได้จากคำเทศนาของท่าน คำเทศนาครั้งเดียวจะทำให้เกิดความเข้าใจในวิสัยทัศน์ของท่านไม่ได้ ท่านประกาศเมื่อสิ้นสุดคำปราศรัย ครั้งหนึ่งว่า "ข้าพเจ้ากล่าวถึงคำเทศนาพระกิตติ–คุณอันยิ่งใหญ่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น" (*MSS,* 15:49) ท่านเชื่อว่า ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณจะสอนได้ทีละเล็กทีละน้อย ทีละบรรทัดเท่านั้น ท่านกล่าวว่า "พระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า...เป็นอยู่จากนิรันดรถึงนิรันดร เมื่อภาพแห่งความคิดเปิดออก ท่านจะเห็นส่วนใหญ่ของมันได้ แต่ท่านเห็นมันอย่างเดียวกับผู้พูดเห็นใบหน้าของผู้เข้าร่วมประชุม การที่จะมองดูและพูดคุยกับคนเหล่านั้นทีละคนพร้อมทั้งทำความรู้จักคุ้นเคยกับพวกเขาอย่างเต็มที่นั้นแค่ใช้เวลาเพียงคนละห้านาทีก็คงจะกินเวลานานโข มันไม่ใช่จะทำได้ง่ายๆ มันเป็นเช่นเดียวกันกับภาพของนิรันดร เราจะเห็นและเข้าใจได้ แต่เป็นสิ่งยากที่จะอธิบาย" (*DNW,* 26 Oct. 1854, 2) ในคำสอนและการนำของท่าน ประธานบริคัม ยัง พยายามเสมอที่จะช่วยสิทธิชนให้เห็นและเข้าใจความจริงนิรันดร์ของพระกิตติคุณ

ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของบริคัม ยัง มุ่งไปที่การสอนพระกิตติคุณ การเสริมสร้างและค้ำจุนอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ท่านบอกกับสิทธิชนว่า "อาณาจักรสวรรค์คือสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อเรา" (*DNW,* 27 July 1864, 2)

บางทีอัครสาวกที่รับใช้ในช่วงเวลาที่ประธานยังเสียชีวิตจะเล่าถึงการเป็นผู้นำของท่านได้ดีที่สุด "ระหว่างสามสิบสามปีที่ท่านปกครองศาสนาจักรนับตั้งแต่มรณสักขีของศาสดาโจเซฟ ท่านไม่เคยแสดงความลังเล ท่านไม่เคยหวั่นไหวหรือเสียกำลังใจ ไม่ว่าการคุกคามจากภายนอกจะมีมากเพียงใดหรือโอกาสในการประสบความสำเร็จจะมีน้อยเพียงใด ท่านไม่เคยประหวั่นพรั่นพรึง แต่ในช่วงเวลาเหล่านั้นท่านแสดงให้เห็นความเชื่อมั่นและศรัทธาที่สดใสอีกทั้งยังให้คำพูดที่หนุนใจเพื่อปลอบโยนและให้กำลังใจทุกคน จึงทำให้พวกเขาเกิดความรักและเลื่อมใสท่าน อย่างไรก็ตาม พระเจ้ามิได้ทรงอวยพรท่านด้วยความกล้าหาญเท่านั้น แต่พระองค์ทรงประสิทธิ์ประสาทปัญญาอันยิ่งใหญ่ให้ท่านด้วย ความรอดจะมาสู่คนที่ทำตามคำแนะนำของท่าน และถ้ามองในฐานะที่เป็นผู้จัดตั้งอาณานิคมและผู้บริหาร แล้วท่านไม่เป็นที่สองรองใคร...

"ในเรื่องการรับใช้ของท่าน พระเจ้าทรงสวมมงกุฎให้ท่านด้วยความสำเร็จอันน่าอัศจรรย์ พระเจ้าทรงให้เกียรติและทำให้คำพูดของบริคัม ยังบรรลุผล และผู้ที่ทำตามคำแนะนำของท่าน พระองค์จะทรงให้พรและค้ำจุน เวลาจะมาถึงเมื่อการเป็นประธานควบคุมดูแลศาส–

นาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายของท่านจะถูกนำไปสู่ช่วงเวลาของเหตุการณ์อันน่ามหัศจรรย์" (*MFP,* 2:298)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

- บริคัม ยังรู้ได้อย่างไรว่าศาสนาจักรนี้แท้จริง?
- ความเต็มใจของบริคัม ยังที่จะเชื่อฟังและเสียสละช่วยท่านในการสร้างและปกป้องอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร?
- สมาชิกของศาสนาจักรในทุกวันนี้จะเรียนรู้อะไรได้จากตัวอย่างที่บริคัม ยังสนับสนุนศาสดาโจเซฟ สมิธอย่างสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลง?
- มีเหตุการณ์ใดบ้างในชีวิตของบริคัม ยังที่เตรียมท่านไว้เพื่อให้ท่านปกครองศาสนาจักร? พระเจ้ากำลังเตรียมเราแต่ละคนเพื่อรับใช้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าจุดประสงค์ของการรวมสิทธิชนคืออะไร? ประธานยังเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในทางใดบ้าง?
- บริคัม ยังกล่าวว่าอะไรคือ "การปกครองของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า"? ประธานยังใช้ฐานะปุโรหิตของท่านอย่างเต็มที่อย่างไร?
- อะไรคือข้อกำหนดในการ "สร้างชั่วอายุของชายและหญิงที่จะรักและผดุงไว้ซึ่งความจริงและความชอบธรรมให้คงอยู่บนผืนแผ่นดินโลก"? บริคัม ยังทำอะไรเพื่อให้บรรลุถึงสิ่งนี้ ทำไมสิ่งนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในทุกวันนี้?
- ประธานยังช่วยให้สิทธิชนเห็นและเข้าใจความจริงนิรันดร์ของพระกิตติคุณอย่างไร? ท่านคิดว่าทำไมจึงเป็นประโยชน์ที่จะศึกษาและไตร่ตรองคำสอนของบริคัม ยังในช่วงสองปีต่อไปนี้?

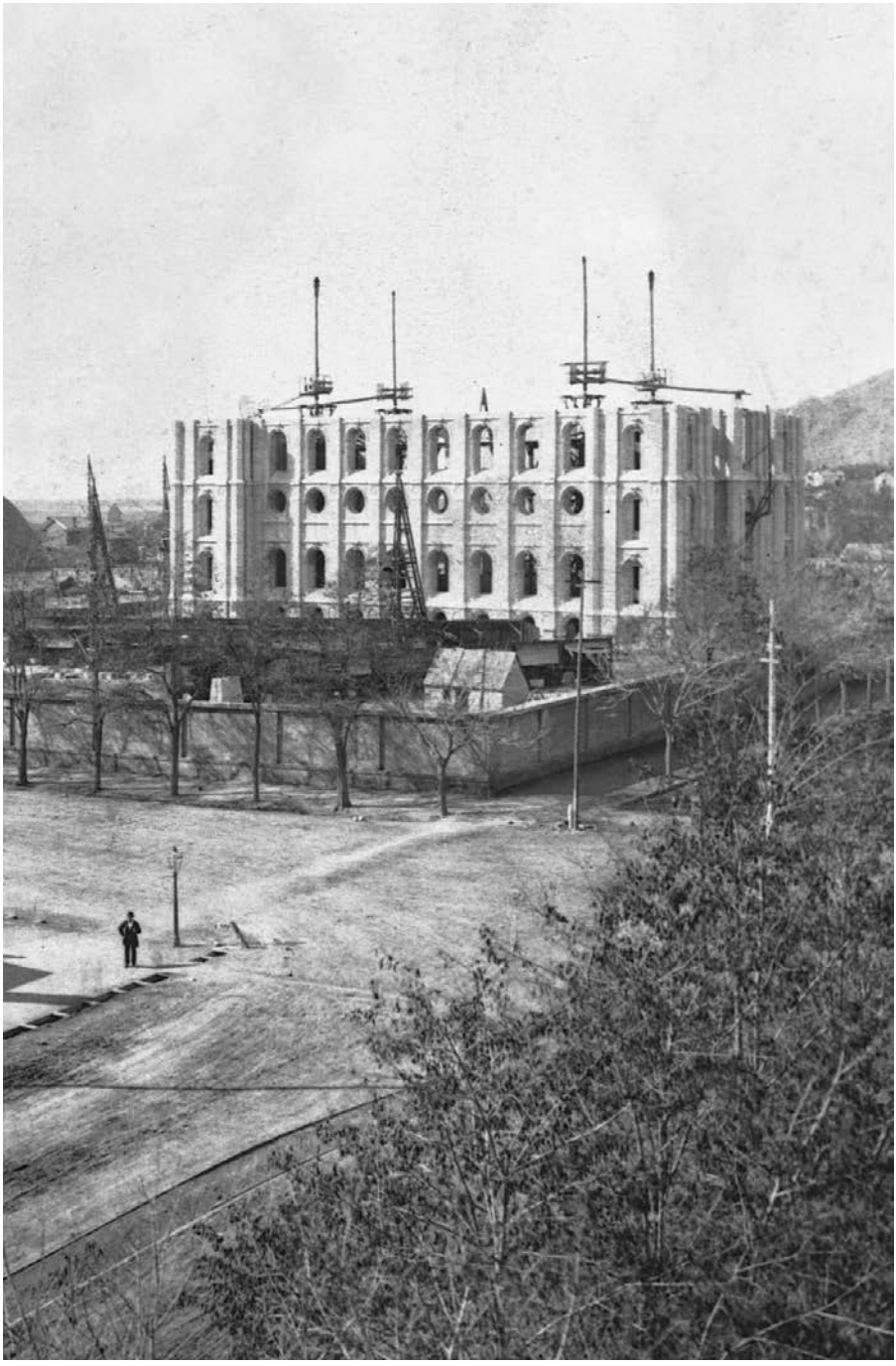

พระวิหารซอลท์ เลค ในยุคปี 1880 สิทธิชนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะสร้าง
พระวิหารถวายพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา

บทที่ 2

นิยามพระกิตติคุณ

ชาวโลกรู้จักประธานบริคัม ยัง ในฐานะผู้บุกเบิกอาณานิคมที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ผู้ปฏิรูปแดนทุรกันดารในทะเลทรายให้เป็นที่อยู่อาศัยอันสวยงาม ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือท่านเป็นครูที่มีความรู้ลึกซึ้งในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่ได้รับการฟื้นฟู ผู้บันดาลใจสิทธิชนยุคแรกๆ ให้ดำเนินชีวิตตามคำสอนที่ชัดเจนของศาสนาซึ่งทำให้ทุกคนมั่นใจว่าเราต่างก็มีโอกาสกลับไปสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

คำสอนของบริคัม ยัง

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ประกอบด้วยกฎเกณฑ์และพิธีการต่างๆ อันนำไปสู่ความรอด

ศาสนาของเราไม่มีอะไรมากหรือน้อยไปกว่าระเบียบที่แท้จริงของสวรรค์—นั่นคือกฎเกณฑ์ซึ่งปกครองบรรดาพระผู้เป็นเจ้า และเหล่าเทพ ท่านเหล่านั้นได้รับการปกครองโดยกฎหรือ? แน่นอน ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดในความเป็นนิรันดร์ที่จะไม่ได้รับการปกครองโดยกฎ (*DBY,* 1)

พระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้เปิดเผยแล้วนั้นเป็นแผนหรือกฎเกณฑ์และพิธีการต่างๆ โดยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด ผู้คนที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ก็มั่นใจได้ว่าพวกเขาจะกลับไปสู่ที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรได้อีก กฎของพระกิตติคุณไม่ได้มากหรือน้อยกว่าหลักธรรมบางข้อของความเป็นนิรันดร์ที่เปิดเผยสู่ผู้คนซึ่งโดยผ่านหลักธรรมเหล่านั้นพวกเขาจะกลับคืนไปสู่สวรรค์อันเป็นที่ซึ่งพวกเขาจากมา (*DBY,* 1)

เมื่อเราพูดถึงกฎชั้นสูงที่ถูกเปิดเผยจากสวรรค์ซึ่งคือฐานะปุโรหิต เราก็กำลังพูดถึงหลักธรรมแห่งความรอด ระบบที่สมบูรณ์ของการปกครอง กฎ และพิธีการต่างๆ ซึ่งโดยสิ่งนั้นเราได้รับการเตรียมให้พร้อมได้เพื่อผ่านจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง และจากยามคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง จนกระทั่งเราเข้าไปในที่ประทับของพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเรา (*DBY,* 130)

เราอาจได้รับความจริง และรู้ตลอดทั่วทุกส่วนของจิตวิญญาณว่า พระกิตติคุณเป็นอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอด เพราะมันเป็นทางไปสู่ชีวิตนิรันดร์ (*DBY,* 90)

ศาสนาของเรา รวมทั้งสรรพสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างสรรค์ขึ้นมา คือกฎเกณฑ์และระเบียบพระองค์ทรงสถาปนากฎและพิธีการต่างๆ เพื่อปกครองและเพื่อประโยชน์ของลูก

หลานมนุษย์ เพื่อดูว่าพวกเขาจะเชื่อฟังกฎและพิธีการต่างๆ เหล่านั้นหรือไม่ และพิสูจน์ตัวว่าพวกเขามีค่าควรกับชีวิตนิรันดร์โดยทางกฎของโลกชั้นสูง (*DBY,* 1)

พระเจ้ามิได้ทรงจัดตั้งกฎซึ่งโดยกฎนั้นบังคับให้ข้าพเจ้าใช้รองเท้าในรูปแบบที่ระบุไว้อย่างชัดเจน พระองค์ไม่เคยประทานกฎเพื่อกำหนดว่าข้าพเจ้าจะต้องสวมรองเท้าหัวป้านหรือหัวแหลม หรือว่าข้าพเจ้าจะต้องใส่เสื้อแขนยาวและกระโปรงยาวคลุมเท้า หรือข้าพเจ้าจะต้องใส่เสื้อคลุมเหมือนตัวที่ข้าพเจ้าใส่อยู่ ที่แน่ๆ คือ ทรงมอบสติปัญญาทั้งแก่สิทธิชนและคนบาปเพื่อใช้โดยอิสระไม่ว่าพวกเขาจะมีฐานะปุโรหิตหรือไม่มี หรือว่าพวกเขาจะเคยหรือไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตก็ตาม (*DBY,* 63)

ท่านรู้ว่ามันเป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของศรัทธาและศาสนาของเรา คือ เราไม่ทูลขอให้พระเจ้าทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยปราศจากความเต็มใจที่จะช่วยเหลือพระองค์ในทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้ และจากนั้นพระเจ้าจะทรงทำส่วนที่เหลือ ข้าพเจ้าจะไม่ทูลขอให้พระเจ้าทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เต็มใจทำ (*DBY,* 43)

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์รวมเอาความจริงทุกอย่างไว้

ความจริงทุกอย่างมีไว้เพื่อความรอดของลูกหลานมนุษย์—เพื่อประโยชน์และการเรียนรู้—เพื่อว่าพวกเขาจะเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า และความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าคือความสัตย์จริง—ความจริง และความจริงทุกอย่างเกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 11)

หากจะยอมรับความจริง ไม่ว่าความจริงนั้นจะมาจากใคร ไม่มีความแตกต่างแม้แต่น้อย การได้รับพระกิตติคุณจากโจเซฟ สมิธ ก็เหมือนกับได้รับจากเปโตรชายผู้มีชีวิตอยู่ในสมัยพระเยซู ได้รับพระกิตติคุณจากคนหนึ่งก็เหมือนกับได้รับจากอีกคนหนึ่ง หากพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกคนๆ หนึ่งและส่งเขาออกไปสั่งสอนพระกิตติคุณ นั่นก็พอเพียงแล้วสำหรับข้าพเจ้า ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการคือรู้ความจริงไม่สำคัญเลยว่าเขาจะเป็นใคร (*DBY,* 11)

"ลัทธิมอรมอน" ตามที่คนทั่วไปเรียก ประกอบไปด้วยหลักธรรมทุกประการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความรอด สำหรับกาลเวลาและนิรันดร ไม่สำคัญว่าใครมีความจริง หากผู้ไม่เลื่อมใสในศาสนาได้รับความจริง พวกเขาก็เป็นของ "ลัทธิมอรมอน" ความจริงและคำสอนที่ถูกต้องมากมายที่มีอยู่ในหลายต่อหลายนิกายของโลกเป็นของศาสนาจักรแห่งนี้ ถ้าจะกล่าวในด้านศีลธรรมแล้ว พวกเขาจำนวนมากก็เป็นคนดีเหมือนเรา ทุกสิ่งที่ดี งดงามและควรสรรเสริญเป็นของศาสนาจักรและอาณาจักรแห่งนี้ "ลัทธิมอรมอน" รวมเอาความจริงทุกอย่างไว้ไม่มีความจริงที่ไม่ได้เป็นของพระกิตติคุณ สิ่งนี้คือชีวิตนิรันดร์ สิ่งนี้คือความปีติสุขสิ่งนี้คือความสมบูรณ์ของทุกสิ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายและในความเป็นนิรันดร์ (*DBY,* 3)

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หาก “ลัทธิมอรมอน” ไม่ได้เป็นชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าข้าพเจ้าจะมีอะไรอื่นอีก ข้าพเจ้าไม่เข้าใจอย่างอื่น เพราะเหตุว่าลัทธิมอรมอนครอบคลุมทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในขอบเขตความเข้าใจของมนุษย์ หากลัทธิมอรมอนไม่ได้บรรจุทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกเข้าไว้ในนั้นแล้ว ลัทธินี้ก็ไม่ได้เป็นดังที่กล่าวอ้าง (*DBY,* 2)

ข้าพเจ้าอยากจะบอกเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าว่า เราเชื่อในทุกสิ่งที่ดี หากท่านสามารถพบความจริงในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือในนรก นั่นเป็นคำสอนของเรา เราเชื่อสิ่งนั้นคำสอนนั้นเป็นของเรา เราขออ้างถึงสิ่งนั้น (*DBY,* 2)

[พระกิตติคุณ] รวมเอาศีลธรรม คุณธรรม ความสว่าง ความรู้แจ้ง ความยิ่งใหญ่ และความดีทุกประการไว้ สิ่งนี้ที่นำไปสู่กฎเกณฑ์และพิธีการต่างๆ (*DBY,* 3)

แผนดังกล่าวผสมผสานระบบของคำสอนที่เป็นจริงทุกอย่างบนแผ่นดินโลกเข้าไว้ด้วยกัน ไม่ว่าจะเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม ปรัชญาหรือการเมืองรวมทั้งการผสมผสานกฎที่ดีทุกอย่างนับแต่สมัยของแอดัมตราบจนกระทั่งปัจจุบันนี้ไว้ด้วย มีการรวมเอากฎของประชาชาติต่างๆ ไว้ในนั้น เพราะกฎดังกล่าวโดดเด่นกว่ากฎทั้งหมดทั้งในด้านความรู้และความบริสุทธิ์นอกจากนี้ยังรวมเอาคำสอนที่มักเชื่อกันอย่างแพร่หลายไว้ด้วย แผนของพระกิตติคุณนำเอาความจริงออกไปจากทุกที่ๆ ถูกค้นพบ และนำเอาความจริงทุกประการมารวมไว้ในระบบเดียวโดยละทิ้งสิ่งที่ไม่มีค่าให้กระจัดกระจายไปทั่วสารทิศ (*DBY,* 3–4)

นี่คือหน้าที่และการเรียกของเรา ในฐานะผู้ปฏิบัติตามความรอดและพระกิตติคุณเดียวกับพระเยซูที่จะสะสมความจริงทุกเรื่อง และปฏิเสธความเชื่อที่ผิดทุกอย่าง แม้ว่าจะมีความจริงอยู่ในผู้คนที่ไม่เชื่อพระผู้เป็นเจ้า หรือศาสนาที่เชื่อพระผู้เป็นเจ้าแห่งจักรวาล หรือศาสนานิกายโรมันคาทอลิค หรือเมโธดิสต์ เซิร์ทออฟอิงแลนด์ เพรสไบทีเรียน แบพติส เควกเกอร์สเซคเกอร์ส หรือนิยายและกลุ่มคนต่างๆ มากมายหลายหลาก แต่พวกเขาทั้งหมดมีความจริงไม่มากก็น้อย และนี่เป็นธุระของเอ็ลเดอร์ของศาสนาจักรนี้ (ที่มีพระเยซูพี่ชายคนโตของเราเป็นหัวหน้า) ที่จะรวบรวมความจริงทั้งมวลซึ่งมีอยู่ในโลกอันเป็นส่วนประกอบของชีวิตและความรอดของพระกิตติคุณที่เราสั่งสอน...ของวิทยาศาสตร์ และปรัชญาไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เราจะค้นพบได้ในทุกประชาชาติตระกูล ภาษา หรือผู้คน และนำมาสู่ไซอัน (*DBY,* 248)

ความรู้ ปัญญา และความดีทุกประการที่ใจของมนุษย์ปรารถนามีอยู่ในศาสนาที่เรานับถือ (*DBY,* 446)

ศรัทธาที่เรามีอยู่รวมความจริงทุกอย่างที่มีอยู่ในสวรรค์และในสวรรค์ชั้นสูงสุดเข้าไว้—ความจริงทุกอย่างที่มีอยู่บนผืนแผ่นดินโลก ในใต้แผ่นดินเบื้องล่าง และในสวรรค์เบื้องบน โดยสรุปคือศาสนาของเรารวมเอาความจริงทุกอย่างที่มีอยู่ในความเป็นนิรันดร์ทั้งสิ้นของพวกพระผู้เป็นเจ้าเข้าไว้ (*DBY,* 448)

ศาสนาของเราประเมิน ตัดสิน และรวมเอาปัญญาทุกอย่างในโลกเข้าไว้–ทุกอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเคยเปิดเผยแก่มนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความจริงทุกอย่างที่โลกครอบครองอยู่ในปัจจุบันไม่ว่าด้านวิทยาศาสตร์ หรือศาสนา ทุกคนในโลกนี้ได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์สำหรับสิ่งที่พวกเขารู้และมีสิทธิได้รับ พวกเขาเป็นหนี้พระองค์ทั้งสิ้นและข้าพเจ้ายอมรับพระองค์ในทุกสิ่ง (*DBY,* 2)

ศาสนาของเราครอบคลุมความจริงทั้งมวลทางวิทยาศาสตร์ ที่มนุษย์ เหล่าเทพ และบรรดาพระผู้เป็นเจ้าทราบ มีระบบที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวและมีวิทยาศาสตร์แห่งชีวิตที่เหลือนอกนั้นมักนำไปสู่ความตาย ระบบนั้นก่อกำเนิดมาจากน้ำพุแห่งชีวิต (*DBY,*2)

ความจริงจะคงอยู่เมื่อความเชื่อที่ผิดหมดไป ชีวิตจะคงอยู่เมื่อพวกที่ปฏิเสธพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์ถูกกลืนเข้าไปในความตาย ข้าพเจ้าชอบความจริงเพราะมันจริง มันงดงามและทำให้เป็นสุข เพราะมันสง่างามในธรรมชาติของมันเอง มันมีค่าควรแก่การยกย่อง ศรัทธาและการพิจารณาของผู้มีปัญญาทั้งมวล ทั้งในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลก (*DBY,* 9)

ข้าพเจ้าชื่นชมความจริง เพราะความจริงมุ่งที่จะสนับสนุนตัวมันเอง มันอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงนิรันดร์ และจะอยู่ยืนนาน ขณะที่สิ่งอื่นทั้งหมดจะสูญสลายไปไม่ช้าก็เร็ว (*DBY,* 11)

ทุกคนที่ดำเนินชีวิตตามกฎที่พระเจ้าประทานแก่ผู้คนของพระองค์ และได้รับพรซึ่งพระองค์ทรงสะสมไว้สำหรับผู้ที่ซื่อสัตย์ จะสามารถรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าจากสิ่งซึ่งมิใช่ของพระผู้เป็นเจ้า รู้ความสว่างจากความมืด สิ่งซึ่งมาจากสวรรค์และสิ่งซึ่งมาจากที่อื่นนี่เป็นความพอใจและเป็นกำลังใจที่สิทธิชนยุคสุดท้ายได้รับจากการดำเนินชีวิตตามศาสนาของพวกเขา นี่เป็นความรู้ซึ่งทุกคนที่ยังดำเนินชีวิตเช่นนั้นจะได้ครอบครอง (*DBY,* 35)

ง่ายดายเพียงไรที่จะดำเนินชีวิตตามความจริง ท่านเคยคิดอย่างนั้นหรือไม่ เพื่อนของข้าพเจ้า? ท่านเคยคิดอย่างนั้นหรือไม่ พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า? ในทุกสภาพการณ์ของชีวิต ไม่สำคัญว่าจะอยู่ท่ามกลางความต่ำต้อยหรือความสูงส่งทางสังคม ความจริงเป็นเครื่องนำทางที่แน่นอนที่สุดเสมอและง่ายที่สุดที่จะทำให้ชีวิตของเราดำเนินไปถูกทาง (*DBY,* 11)

ศาสนาของเราเป็นความจริงที่เรียบง่าย เป็นสิ่งที่ทุกคนพูดกันเป็นเสียงเดียวว่าศาสนาของเรารวมเอาความจริงทุกอย่างไว้ในงานทุกอย่างของพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ ซึ่งมองเห็นหรือมองไม่เห็นได้ด้วยตาของมนุษย์ (*DBY,* 2)

โดยทางอำนาจฐานะปุโรหิตพระกิตติคุณเป็นหนทางสู่ความรอด สำหรับลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า

พระกิตติคุณที่เราสั่งสอนเป็นพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอด ศาสนาจักรที่เราหมายความถึงเป็นศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และมีศาสนาเดียวเท่านั้นที่โดยศาสนานี้ลูกหลานมนุษย์จะได้รับการนำกลับไปยังที่ประทับของพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเราได้ พระเจ้าทรงลงพระหัตถ์เพื่อฟื้นฟูทุกสิ่งอย่างเดียวกับที่มีอยู่ในการเริ่มต้น และโดยการบริหารของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ทรงช่วยทุกคนที่จะช่วยให้รอดได้ทรงชำระโลกที่เป็นผลจากการตก และประทานโลกให้อยู่ในการครอบครองของสิทธิชน (*DBY,* 4)

ฐานะปุโรหิต...เป็นระเบียบและระบบการปกครองที่สมบูรณ์ และโดยฐานะปุโรหิตเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยครอบครัวมนุษย์ออกจากความชั่วร้ายที่ทำให้คนในครอบครัวทนทุกข์อยู่ในเวลานี้ และให้หลักประกันความสุขแก่พวกเขาในชีวิตหลังจากนี้ (*DBY,* 130)

พระกิตติคุณและฐานะปุโรหิตเป็นหนทางที่พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้เพื่อช่วยให้ลูกที่เชื่อฟังของพระองค์รอดและได้รับความสูงส่งจนไปสู่การครอบครองในรัศมีภาพระดับเดียวกับพระองค์และได้รับอำนาจที่จะสวมมงกุฎแห่งรัศมีภาพ ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ (*DBY,* 5)

กิจการทุกอย่างที่เราทำจะถูกปกครองโดยการนำทางของฐานะปุโรหิต (*DBY,* 133)

ไม่มีพิธีการใดที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้โดยสุรเสียงของพระองค์เอง โดยทางพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ หรือโดยปากของศาสดาหรืออัครสาวกหรือผู้ประสาทพรของพระองค์ไร้ประโยชน์ หรือใช้การไม่ได้ พิธีการทุกอย่าง พระบัญญัติและข้อเรียกร้องทุกประการจำเป็นสำหรับความรอดของครอบครัวมนุษย์ (*DBY,* 152)

เกี่ยวกับพิธีการต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า เราอาจสังเกตได้ว่าเรายินยอมเชื่อฟังพิธีการเหล่านั้นเพราะพระองค์ทรงประสงค์เช่นนั้น และทุกส่วนของพระประสงค์ของพระองค์แม้ส่วนที่เล็กน้อยที่สุดก็มีหลักปรัชญาที่สมเหตุสมผลในนั้น...หลักปรัชญาที่บรรลุถึงความเป็นนิรันดร์ทั้งมวล และเป็นหลักปรัชญาที่สิทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อ ทุกอณูของความจริงที่ทุกคนได้รับเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า เรารับความจริงเหล่านี้ และดำเนินต่อไปจากรัศมีภาพ สู่รัศมีภาพ จากบรรดาชีวิตนิรันดร์สู่บรรดาชีวิตนิรันดร์ โดยได้รับความรู้ถึงทุกสิ่งและมาเป็นพวกพระผู้เป็นเจ้า แม้พวกบุตรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 152)

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นเส้นทางที่เปิด–ประตูที่เปิดสู่ถนนหรือเป็นทางจาก

แผ่นดินโลกสู่สวรรค์ ซึ่งโดยทางนั้นการเปิดเผยโดยตรงมาสู่ลูกหลานมนุษย์ในโอกาสและตำแหน่งความรับผิดชอบที่ต่างกันไปตามการเรียกและฐานะทางสังคมในที่ซึ่งพวกเขาดำรงอยู่ พระกิตติคุณแห่งความรอดเป็นส่วนหนึ่งของกฎที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรที่พระผู้เป็นเจ้าพำนักอยู่ และพิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนทางที่ลูกหลานมนุษย์จะค้นพบการเข้าถึงวิถีแห่งชีวิต ซึ่งโดยวิถีนี้พวกเขาสามารถยืดขยายการเดินทางของเขาได้ จนกระทั่งกลับไปสู่ที่ประทับของพระบิดา พระผู้เป็นเจ้าของเขา (*DBY,* 6)

กฎและพิธีการต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยในยุคสุดท้ายนี้ กำหนดไว้เพื่อช่วยให้บุตรและธิดาของแอดัมและอีฟรอด (*DBY,* 1)

เราประกาศมันแก่ผู้อาศัยทุกคนบนแผ่นดินโลก จากเนินเขาในยอดภูเขาทั้งหลายว่า เราคือศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย...และเรามีคำสอนแห่งชีวิตและความรอดสำหรับใจที่ซื่อสัตย์ทุกดวงในโลก (*DBY,* 7)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ประกอบด้วยกฎเกณฑ์และพิธีการต่างๆ อันนำไปสู่ความรอด

- ตามที่ประธานยังกล่าว พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็น “พลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าอันนำไปสู่ความรอด” ข้อความนี้เปรียบกับคำจำกัดความของพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ใน 3 นีไฟ 27:13–14 ได้อย่างไร?
- อะไรคือบทบาทของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์? (ดู โมเสส 1:39, เอบราแฮม 3:25 ด้วย) เหตุใดเราจึงต้องการกฎเกณฑ์และพิธีการต่างๆ เพื่อกลับไปที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า? กฎและพิธีการต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าเป็น “ประโยชน์ [ต่อ] ลูกหลานมนุษย์” ในทางใด? (ดู 2 นีไฟ 2:13, 16 ด้วย)
- ประธานยังสอนว่าพระผู้เป็นเจ้าได้รับการ “ปกครองโดยกฎ ” ความรู้ที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าได้รับการปกครองโดยกฎช่วยพวกเราอย่างไร? (ดู ค.พ. 82:10 ด้วย)
- ประธานยังอธิบายว่าพระกิตติคุณเป็นระบบที่มีระเบียบ พระผู้เป็นเจ้าทรงคาดหวังให้เราใช้วิจารณญาณที่ดีของเราในเรื่องใด? (ดู ค.พ. 58:26–29)

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์รวมเอาความจริงทุกอย่างไว้

- ประธานยังท้าทายให้สิทธิชนยุคสุดท้ายเป็นผู้แสวงหาความจริง ทำไมเราจึงต้องเข้าใจว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์รวมเอาความจริงทุกอย่างไว้? ทำไมเราจึงควรยอมรับความจริงจากที่ใดก็ตามที่เราสามารถค้นพบความจริงนั้น? เราสามารถเรียนรู้อะไรจากข้อความของบริคัม ยังที่ว่า "ความจริงทุกอย่างเกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้า"?
- ข้อความของประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับการยอมรับและการแสดงความรักต่อคนที่มีความเชื่อในศาสนาอื่น?
- เราสามารถแยกแยะระหว่างความจริงกับความเชื่อที่ผิดได้อย่างไร? (ดู 1 โครินธ์ 2:11, 14; โมโรไน 7:12–17 ด้วย) เหตุใดความสามารถที่จะ "สะสมความจริงทุกเรื่องและปฏิเสธความเชื่อที่ผิดทุกอย่าง" จึงสำคัญในยุคสุดท้าย ?
- การรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงส่งผลอย่างไรต่อวิธีที่เราดำเนินชีวิต? เหตุใดความจริงจึงเป็น "เครื่องนำทางที่แน่นอนที่สุดและง่ายที่สุดที่จะทำให้ชีวิตของเราดำเนินไปถูกทาง" เสมอ? ชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร หากเราดำเนินชีวิตด้วยการโกหกและหลอกลวง ? (ดู ค.พ. 88:86 ด้วย)

โดยทางอำนาจฐานะปุโรหิต พระกิตติคุณเป็นหนทางสู่ความรอดสำหรับลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า

- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างฐานะปุโรหิตกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์? ทำไมพิธีการฐานะปุโรหิตจึงจำเป็นในแผนพระกิตติคุณ?
- อะไรคือบทบาทของโควรัม กลุ่ม และคณะกรรมการฐานะปุโรหิตระดับท้องที่ในการปฏิบัติพระกิตติคุณ? ที่ใดเป็นที่ๆ สมาคมสงเคราะห์สอนความจริงและสร้างศรัทธาในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์? ท่านมีประสบการณ์ใดบ้างกับบางคนที่กำลังทำการรับใช้เยี่ยงพระคริสต์? ประสบการณ์ดังกล่าวมีอิทธิพลต่อท่านอย่างไร?
- ประธานยังสอนว่าพระกิตติคุณเป็น "ประตูที่เปิดสู่ถนนหรือเดินทางจากแผ่นดินโลกสู่สวรรค์ "ความรับผิดชอบใดตกอยู่กับคนที่ยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู ที่จะแบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขา เกี่ยวกับกฎ พิธีการ และความจริงของพระกิตติคุณ? (ดู มัทธิว 28:19–20; สุภาษิต 22:6 ด้วย)

บทที่ 3

การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้สร้างอาณานิคม ผู้นำของศาสนาจักรและประชาชน ทั้งยังเป็นผู้เลี้ยงดูครอบครัวประธานบริคัม ยังจึงเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณซึ่งนำไปปฏิบัติได้ ท่านเน้นถึงในคำสอนและชีวิตของท่านว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นหนทางนำไปสู่ความรอดสำหรับมนุษยชาติ ทั้งยัง "เป็นศาสนาที่นำไปปฏิบัติได้ และประยุกต์ใช้กับหน้าที่ประจำวันและความเป็นจริงของชีวิตนี้" ด้วย (DBY, *12*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ความเจริญเติบโตส่วนบุคคลในพระกิตติคุณเกิดขึ้นทีละเล็กละน้อยและเป็นบรรทัดๆ เมื่อเราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่เราเรียนรู้

เรา...รับเอากฎ ข้อกำหนด พิธีการและข้อบังคับทุกข้อที่มีอยู่ในพระคัมภีร์และปฏิบัติตามเท่าที่เราจะสามารถทำได้ จากนั้นก็เรียนรู้และปรับปรุงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเราสามารถดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกถ้อยคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า (DBY, 3)

เรามีพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอดซึ่งจะเปลี่ยนคนชั่วให้เป็นคนดีและทำคนดีให้เป็นคนดียิ่งขึ้น (*DBY,* 6)

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้สนทนากับนักท่องเที่ยวคนหนึ่งซึ่งกำลังจะกลับไปยังรัฐทางตะวันออก เขาพูดว่า "พวกคุณคิดว่าตัวเองดีพร้อมหรือ?" "ไม่เลย" ข้าพเจ้าตอบ "ไม่ว่าจะดูทางใดก็ยังไม่ดีพร้อม...คำสอนที่เรายอมรับดีพร้อม แต่เมื่อเราพิจารณาผู้คนโดยรวมเราก็มีสิ่งบกพร่องมากมายดังที่ท่านถาม เราไม่ดีพร้อม แต่พระกิตติคุณที่เราสอนมีจุดประสงค์ที่จะทำให้ผู้คนดีพร้อมเพื่อพวกเขาจะฟื้นคืนชีวิตในรัศมีภาพ และเข้าสู่ที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรได้" (*DBY,* 7)

ผู้คน [ได้รับกฎ] ในความสมบูรณ์พร้อมของมันไม่ได้ แต่พวกเขาจะได้รับจากที่นั่นนิดที่นี่หน่อย วันนี้นิดพรุ่งนี้หน่อย สัปดาห์หน้าอีกหน่อย และเพิ่มขึ้นอีกนิดในปีต่อไป หากพวกเขานำเอาความจริงทุกอย่างที่ได้รับทีละนิดนั้นมาปรับปรุงตนเองอย่างฉลาด หากไม่ทำพวกเขาก็จะถูกปล่อยอยู่ในเงามืด และแสงสว่างที่พระเจ้าทรงเปิดเผยจะปรากฏเป็นความ

มีดสำหรับพวกเขา และอาณาจักรสวรรค์จะยังคงดำเนินต่อไปโดยปราศจากผู้คนเหล่านี้และปล่อยให้พวกเขาท่องไปในความโง่เขลาและความผิดพลาด ฉะนั้น หากเราปรารถนาจะปฏิบัติตามความสมบูรณ์ของความรู้ที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะเปิดเผยต่อผู้อาศัยของแผ่นดินโลกทีละเล็กละน้อย เราต้องปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นตามสิ่งที่ได้รับทีละน้อยนั้นทุกประการดังที่ได้รับการเปิดเผย (*DBY,* 4)

ข้าพเจ้า...อยากจะกระตุ้นให้สิทธิชนยุคสุดท้ายมองเห็นถึงความจำเป็นของการนำหลักธรรมพระกิตติคุณมาใช้อย่างรอบคอบในการดำเนินชีวิต ในพฤติกรรม คำพูดและทุกสิ่งที่เราทำและสิ่งนั้นเรียกร้องการอุทิศทั้งกายและชีวิตเพื่อจะปรับปรุงให้ดีขึ้นจนบรรลุถึงความรู้แห่งความจริงดังที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์ การทำเช่นนี้นำไปสู่ความสมบูรณ์ของความดีพร้อมคุณลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นตัวอย่างของสิ่งเหล่านั้น แม้ว่าจะเป็นเพียงส่วนน้อยนิดที่พระองค์ทรงแสดงให้ผู้คนได้ประจักษ์ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าพวกเขาไม่สามารถรับได้มากกว่านั้น ทั้งหมดที่พวกเขาพร้อมจะรับได้ พระองค์จะประทานให้ ทั้งหมดที่เราพร้อมจะรับได้ พระเจ้าจะประทานให้เรา ทั้งหมดที่ประชาชาติของแผ่นดินโลกพร้อมจะรับได้ พระองค์จะประทานให้เช่นกัน (*DBY,* 11–12)

พระคัมภีร์ไบเบิลบันทึกไว้ว่า พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวงเพื่อว่าพระองค์จะเสด็จขึ้นสูงกว่าสิ่งทั้งปวง มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นกับมนุษย์ทุกคนหรอกหรือ? แน่นอนมันเป็นเช่นนั้น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งเหมาะสมที่เราควรลดตัวลงต่ำกว่าทุกสิ่งและค่อยๆ พัฒนาขึ้นอย่างเป็นขั้นเป็นตอน โดยการเรียนรู้ทีละเล็กละน้อย และได้รับ “เป็นบรรทัดๆ เป็นข้อๆ ที่นี่นิดที่นั่นหน่อย” [ดู อิสยาห์ 28:9–10; ค.พ. 98:12] (*DBY,* 60) จนกระทั่งเราไปถึงความเป็นนิรันดร และได้รับความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพ ความดีเลิศและอำนาจของพระองค์ (*DBY,* 3)

พระกิตติคุณทั้งด้านฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณเป็นหนึ่งเดียวกัน

กับพระผู้เป็นเจ้า และกับผู้ที่เข้าใจหลักธรรมแห่งชีวิตและความรอด ฐานะปุโรหิต พิธีการแห่งความจริง ของประทาน และการเรียกของพระผู้เป็นเจ้าต่อลูกหลานมนุษย์ จะไม่มีความแตกต่างระหว่างการรับใช้ทางวิญญาณและการรับใช้ทางโลก–ทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกัน หากข้าพเจ้ากำลังทำหน้าที่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็กำลังทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าข้าพเจ้าจะสอนพระกิตติคุณ สวดอ้อนวอน ทำงานด้วยมือของข้าพเจ้าเพื่อเลี้ยงชีพด้วยงานที่มีเกียรติ ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำงานในทุ่งนา ในร้านเครื่องจักรกลหรือดำเนินธุรกิจการค้า ไม่ว่าหน้าที่จะเรียกให้ข้าพเจ้าไปที่ใดก็ตาม ข้าพเจ้าก็กำลังรับใช้พระผู้เป็นเจ้าในที่หนึ่งเท่ากับอีกที่หนึ่ง และมันเป็นเช่นนั้นกับแต่ละสิ่ง แต่ละอย่างในสถานที่ จังหวะ และ เวลาของพระองค์ (*DBY,* 8)

ในพระคำของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่แบ่งแยกฝ่ายวิญญาณจากฝ่ายโลก หรือฝ่ายโลกจากฝ่ายวิญญาณ เพราะทั้งสองเป็นหนึ่งเดียวกันในพระเจ้า [ดู ค.พ. 29:34–35] (*DBY,* 13)

สิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ไม่ว่าจะเป็นการสอนพระกิตติคุณหรือการสร้างพระวิหารเพื่อพระนามของพระองค์ เราได้รับการสอนให้พิจารณางานฝ่ายวิญญาณ แม้จะเห็นได้ชัดเจนว่าจำเป็นต้องใช้ความแข็งแรงของร่างกายทางธรรมชาติเพื่อจะกระทำสิ่งนั้นก็ตาม (*DBY,* 13)

หากปราศจากการทำงานทางโลก เราก็ไม่สามารถแม้แต่จะเข้าไปในพระวิหารที่ได้รับการก่อสร้างจนแล้วเสร็จเพื่อจะประกอบพิธีการต่างๆ ที่จะนำไปสู่พรทางวิญญาณ พิธีการทางโลกต้องประกอบขึ้นเพื่อรับประกันพรทางวิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าสูงสุดทรงเตรียมไว้ในคลังสำหรับลูกๆ ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ การกระทำทุกอย่างตอนแรกเป็นการกระทำฝ่ายโลก อัครสาวกกล่าวว่า ศรัทธาเกิดจากการได้ยิน [ดู โรม 10:17] คนเราควรได้ยินอะไรจึงจะเกิดศรัทธา? การสั่งสอนพระคำเพราะเหตุนั้นเราจึงต้องมีผู้เผยแผ่ศาสนา และเขาไม่ใช่วิญญาณที่มองไม่เห็น แต่เป็นคนธรรมดาทางโลกเช่นเดียวกับเรา ต้องขึ้นอยู่กับข้อบังคับและกฎแห่งชีวิตเดียวกันกับเรา การสั่งสอนพระกิตติคุณคือการรับใช้ทางโลก การเชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์คือผลของการรับใช้ทางโลก การได้รับบัพติศมาเป็นงานทางโลก ทั้งผู้ที่ได้รับการประกอบพิธีและผู้ที่ประกอบพิธี ข้าพเจ้าเป็นพยานที่มีชีวิตต่อความจริงของถ้อยคำนี้ เพราะข้าพเจ้าเคยเจ็บเท้าหลายครั้ง และเหนื่อยอ่อนในการเดินทางออกไปสั่งสอน เพื่อว่าโดยการฟังพระกิตติคุณ ผู้คนจะได้มีศรัทธา พรที่เราปรารถนาอย่างจริงจังจะมาสู่เราโดยการทำงานด้วยแรงกาย และด้วยการทำเช่นนั้นจะเป็นการเตรียมสิ่งจำเป็นทุกอย่างเพื่อการรับพรที่มองไม่เห็นซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมีไว้ให้กับลูกๆ ของพระองค์ (*DBY,* 13–14)

พระกิตติคุณคือแนวทางในชีวิตประจำวัน–ศาสนาที่นำไปปฏิบัติได้

ศาสนาของพระเยซูคริสต์คือ 1 ศาสนาที่นำไปปฏิบัติได้ และประยุกต์ใช้กับหน้าที่ประจำและความเป็นจริงของชีวิตนี้ (*DBY,* 12)

หลักธรรมของนิรันดรและความสูงส่งอันนิรันดร์ไม่มีประโยชน์ต่อเราเลย หากเราไม่นำสิ่งนี้ลงมาปรับให้เหมาะกับความสามารถในการรับรู้ของเราเพื่อว่าเราจะนำหลักธรรมนั้นมาปฏิบัติในชีวิต (*DBY,* 14)

ข้าพเจ้าย่อพระกิตติคุณลงให้เหมาะกับเวลาในปัจจุบัน สภาพแวดล้อมและสภาวะของผู้คน (*DBY,* 8)

ระบบที่นำมาซึ่งความมั่นคงและสันติในปัจจุบันคือระบบที่ดีที่สุดในการดำเนินชีวิตและดีที่สุดหากจะสละชีวิตเพื่อมัน นี่เป็นระบบที่ดีที่สุดในการดำเนินธุรกิจ ดีที่สุดสำหรับการเกษตร สำหรับการสร้างเมืองและพระวิหาร ระบบนั้นคือกฎของพระผู้เป็นเจ้า แต่ต้องกำหนดให้มีการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด กฎแห่งความถูกต้อง และมาตรฐานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงวางให้ผู้คนของพระองค์นั้นรับประกันว่าจะนำมาซึ่งสันติ ความสบายใจ และความสุข ในขณะนี้รวมทั้งรัศมีภาพนิรันดร์และความสูงส่ง แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งครัด (*DBY,* 8)

บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าคิดถึงการพูดกับท่าน ข้าพเจ้าฉุกคิดขึ้นมาว่าการกล่าวคำเทศนาอย่างเด่นชัดในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอนาคตอันแสนไกล หรือการทบทวนประวัติศาสตร์ในอดีตจะทำให้ผู้ฟังส่วนหนึ่งพึงพอใจและสนใจอย่างมาก แต่วิจารณญาณและวิญญาณแห่งความรู้แจ้งซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้าสอนว่า โดยการทำเช่นนั้น ผู้คนจะรับการสั่งสอนในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ประจำวันของพวกเขาไม่ได้ ด้วยเหตุผลนี้ ข้าพเจ้าจึงไม่รู้สึกประทับใจที่จะสอนพวกท่านถึงหน้าที่ที่ต้องกระทำในหนึ่งร้อยปีนับตั้งแต่บัดนี้ แต่จะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับปัจจุบันกับชีวิตและรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละวันซึ่งเราอาจรู้วิธีที่จะหาผลประโยชน์เพื่อตนในช่วงเวลาที่ผ่านไป โดยได้รับสิทธิพิเศษในปัจจุบัน และสามารถวางรากฐานสำหรับความสุขในอนาคต (*DBY,* 12)

ภารกิจของข้าพเจ้าที่มีต่อผู้คนคือการสอนพวกเขาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้าคิดเอาเองว่ามีหลายคนที่นี่ที่เคยได้ยินข้าพเจ้าพูดเมื่อหลายปีมาแล้วว่า ข้าพเจ้าสนใจเพียงเล็กน้อยในสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากมิลเลเนียม เอ็ลเดอร์อาจสอนคำสอนที่ยาวเหยียดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยของแอดัม สิ่งที่เกิดขึ้นก่อนการสร้าง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นอีกหลายพันปีนับจากนี้ โดยพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วและสิ่งที่ยังจะเกิดขึ้นต่อไปอีก ซึ่งสิ่งเหล่านั้นพวกเขารู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้แต่เลี้ยงผู้คนด้วยลมหรือความว่างเปล่า แต่นั่นไม่ใช่วิธีการสอนของข้าพเจ้า ความปรารถนาของข้าพเจ้าคือการสอนผู้คนถึงสิ่งที่พวกเราควรทำเดี๋ยวนี้ และไม่สนใจเรื่องมิลเลเนียมมากนัก การสอนพวกเขาให้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าและสร้างอาณาจักรของพระองค์คือภารกิจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสอนเรื่อง ศรัทธา กลับใจ บัพติศมาเพื่อการปลดบาป และการวางมือเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องได้รับการสอนในเรื่องชีวิตประจำวันในทัศนะทางฝ่ายโลก (*DBY,* 8–9)

เราอย่ายอมให้ตัวเราไปไถหว่านในทุ่งนาโดยไม่ได้นำเอาศาสนาของเราไปด้วย เราอย่าเข้าไปในสำนักงาน อยู่หลังเคาน์เตอร์ขายสินค้า ทำธุรกิจซึ่งต้องควบคุมบัญชี หรือไม่ว่าจะไปที่ใด หรือทำธุรกิจอันใด โดยไม่นำศาสนาของเราไปด้วย หากเรากำลังนั่งรถไฟหรือกำลัง

พอใจกับการเดินทาง พระผู้เป็นเจ้าและศาสนาของเราจะต้องอยู่กับเราด้วย (*DBY,* 8)

เราต้องการให้สิทธิชนสูงขึ้นในความดีงาม จนกระทั่ง ยกตัวอย่าง เช่น ช่างเครื่องของเรามีความซื่อตรงและไว้วางใจได้ถึงขนาดที่บริษัทสร้างทางรถไฟจะพูดว่า "โปรดให้ เอ็ลเดอร์ 'มอรมอน' มาเป็นวิศวกรของเรา จะได้ไม่มีใครกลัวที่จะนั่งรถไฟ เพราะถ้าเอ็ลเดอร์คนนั้นรู้ว่ามีอันตราย เขาจะใช้มาตรการทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อรักษาชีวิตของผู้ที่ไว้วางใจให้เขาดูแล" ข้าพเจ้าต้องการเห็นเอ็ลเดอร์ของเราเปี่ยมไปด้วยความซื่อสัตย์จนกระทั่งบริษัทนี้ต้องการพวกเขาเป็นคนสร้างเครื่องจักร ยามรักษาการณ์ วิศวกร เสมียน และผู้จัดการธุรกิจ หากเราดำเนินชีวิตตามศาสนาของเราและมีค่าควรกับชื่อของสิทธิชนยุคสุดท้าย เราก็จะเป็นคนที่ธุรกิจทุกแขนงไว้วางใจให้ทำงานซึ่งต้องการความปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ หากไม่เป็นเช่นนั้นมันจะพิสูจน์ว่าเราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามศาสนาของเรา (*DBY,* 232–33)

ศาสนาของเรารวมเอาการกระทำทุกอย่างและคำพูดทุกคำของมนุษย์เข้าไว้ด้วย ไม่มีใครควรทำธุรกิจค้าขายหากเขาไม่ได้ทำด้วยการพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีใครควรไปทำไร่นาหรือธุรกิจใดๆ หากเขาไม่ได้ทำด้วยการพึ่งพาการนำทางจากพระเจ้า ไม่มีเจ้าหน้าที่ตุลาการคนใดสมควรพิพากษาผู้คนเว้นแต่เขาจะพิพากษาด้วยการนำทางจากพระเจ้าเพื่อเขาจะสามารถแยกแยะได้โดยชอบธรรมและเที่ยงธรรมระหว่างความถูกต้องกับความผิด ความจริงกับความเท็จ ความสว่างกับความมืด ความยุติธรรมกับความอยุติธรรม (*DBY,* 9)

เมื่ออ่านพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่อย่างละเอียดรอบคอบ เราค้นพบว่าส่วนใหญ่ของการเปิดเผยที่ประทานให้กับมนุษยชาติในสมัยโบราณเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ประจำวัน เราดำเนินตามวิถีเดียวกันนั้น การเปิดเผยที่อยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนเป็นตัวอย่างให้เรา และพระคัมภีร์คำสอนและพันธสัญญาบรรจุการเปิดเผยโดยตรงต่อศาสนาจักรนี้ นี่คือหนังสือแนะแนวสำหรับเรา และเราไม่ปรารถนาจะยกเลิก เราไม่ต้องการให้หนังสือดังกล่าวเป็นพระคัมภีร์ที่เลิกใช้แล้วหรือนำไปเก็บไว้เฉยๆ เราปรารถนาให้การเปิดเผยของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ดำเนินต่อไปวันแล้ววันเล่า และมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราเสมอ หากเราสามารถทำได้เช่นนี้ เราจะไม่มีวันเดินในความมืดอีกเลย แต่เราจะเดินในความสว่างแห่งชีวิต (*DBY,* 12)

หากเราปรารถนาจะมีวิญญาณแห่งไซอัน เราต้องดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น ศาสนาของเราไม่ได้เป็นเพียงทฤษฎีเท่านั้น แต่เป็นศาสนาที่นำไปปฏิบัติได้เป็นศาสนาซึ่งจะนำความสุขแห่งปัจจุบันมาสู่ดวงใจทุกดวง (*DBY,* 12)

งานแห่งการสร้างไซอันเป็นงานที่ปฏิบัติได้หากจะมองในทุกๆ ด้าน สิ่งนี้ไม่ได้เป็นแค่สมมุติฐานเท่านั้น ศาสนาที่เป็นสมมุติฐานมีค่าหรือประโยชน์ต่อบุคคลเพียงเล็กน้อยการได้รับสิทธิ์แห่งการสืบทอดมรดกในไซอันหรือเยรูซาเล็มเพียงแค่ทฤษฎี หรือจินตนาการจะมีค่าเท่ากับการไม่ได้เป็นผู้รับสิทธิ์ใดๆ เลย เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำให้การสืบทอดมรดกเป็น

การปฏิบัติอย่างจริงจัง เป็นรูปธรรม และเกิดประโยชน์ ดังนั้นขอให้เราอย่ายึดถือโดยพึงพอใจกับศาสนาเชิงทฤษฎีเท่านั้น แต่ขอให้เป็นไปในทางที่ปฏิบัติได้ ชำระตนให้บริสุทธิ์ ค้ำจุนตนเอง เก็บรักษาความรักของพระผู้เป็นเจ้าไว้ภายในตัวเรา ดำเนินชีวิตตามคำสอนทุกข้อ กฎทุกกฎ และคำทุกคำที่ประทานให้เพื่อนำทางเรา (*DBY,* 12)

และหากวันนี้ข้าพเจ้าเอาใจใส่สิ่งที่ตกทอดมาให้ข้าพเจ้าทำ และจากนั้นทำสิ่งที่เกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ และทำเช่นนี้เรื่อยไป เมื่อนิรันดรมาถึง ข้าพเจ้าจะพร้อมสำหรับการเข้าไปในความเป็นนิรันดร์ แต่ข้าพเจ้าจะไม่พร้อมสำหรับการปฏิบัติของภพนั้น หากข้าพเจ้าไม่สามารถจัดการกับสิ่งที่อยู่ในขอบเขตอำนาจของข้าพเจ้าเดี๋ยวนี้ ท่านต้องเรียนรู้ที่จะทำเช่นนี้ (*DBY,* 11)

จุดประสงค์ที่แท้จริงของการมาอยู่ที่นี่ก็เพื่อจะควบคุมสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของโลกนี้และเอาชนะแผ่นดินโลก ทวีจำนวนพืชและสัตว์ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดไว้ให้อยู่กับเรา ทั้งนี้ด้วยการเป็นผู้พิทักษ์อย่างฉลาด (*DBY,* 15)

ชีวิตเป็นอยู่เพื่อเรา เป็นสิทธิพิเศษที่เราจะได้รับมันวันนี้ โดยไม่ต้องคอยจนถึงมิลเลเนียม ขอให้เราเลือกวิถีทางที่จะรอดวันนี้ และเมื่อยามค่ำมาถึง ขอให้ทบทวนการกระทำในวันนั้น จงกลับใจจากบาปของเรา หากเรามีอะไรที่ต้องกลับใจ และกล่าวคำสวดอ้อนวอน จากนั้นเราจะนอนหลับได้อย่างสันติจนกระทั่งรุ่งเช้า จงตื่นขึ้นด้วยความขอบพระทัยต่อพระผู้เป็นเจ้าเริ่มงานของอีกวันหนึ่ง และพยายามดำเนินชีวิตตลอดทั้งวันเพื่อพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เพื่อใครอื่น (*DBY,* 16)

ความรับผิดชอบในการดูแลตนเองและครอบครัวของเราคือการนำพระกิตติคุณมาปฏิบัติอย่างมีความหมาย

ข้าพเจ้าพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะทำให้ผู้คนเหล่านี้ดำเนินในวิถีทางที่พวกเขาสามารถช่วยเหลือตนเอง ดูแลคนยากจน คนพิการ คนง่อย และคนตาบอด ยกคนที่โง่เขลาออกจากสถานที่ที่พวกเขาไม่มีโอกาสปฏิบัติตามวิถีทางของโลก และไม่เข้าใจถึงความรู้ทั่วๆ ไป ซึ่งลูกหลานมนุษย์มีนำพวกเขาจากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลก และทำให้พวกเขาเป็นผู้คนที่ฉลาด มัธยัสถ์ และพึ่งพาตนเองได้ (*DBY,* 6)

นับเป็นเวลาหลายปีแล้วที่การสู้รบของข้าพเจ้าคือการนำผู้คนมาสู่ความเข้าใจที่ว่าหากพวกเขาไม่ดูแลตัวเอง พวกเขาก็จะไม่ได้รับการดูแล หากเราไม่วางรากฐานเพื่อจะเลี้ยงตนเอง ห่อหุ้มร่างกายด้วยเสื้อผ้า และหาที่พักอาศัยให้กับตนเอง เราจะพินาศด้วยความหิวกระหายและความหนาวเหน็บ เราอาจจะต้องทนทุกข์ในฤดูร้อนด้วยเช่นกันเนื่องจากแสงอาทิตย์ที่แผดเผาร่างกายอันเปลือยเปล่าและไร้สิ่งปกป้อง (*DBY,* 16–17)

ใครที่สมควรได้รับการสรรเสริญ? คนที่ดูแลตัวเองหรือคนที่มักจะวางใจในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าว่าจะดูแลพวกเขาเสมอ? เมื่อเราเอาแต่คาดหวังให้พระเจ้าประทานผลไม้แก่เรา โดยที่เราไม่ปลูกต้นไม้ หรือเราร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยเราให้รอดจากความขาดแคลน โดยที่เราไม่หว่านไถ หรือเพาะปลูกและไม่ออกแรงเก็บเกี่ยว มันก็ทำนองเดียวกับที่เราขอให้พระองค์ทรงช่วยให้เรารอดจากผลของความโง่เขลา การไม่เชื่อฟัง และการทำสิ่งที่เปล่าประโยชน์ของเรา (*DBY,* 293)

แทนที่จะค้นหาว่าพระเจ้าจะทรงทำอะไรเพื่อเรา ขอให้เราค้นหาสิ่งที่เราจะทำได้ด้วยตัวเราเอง (*DBY,* 293)

ขณะที่เรามีดินอันอุดมสมบูรณ์ในหุบเขานี้ และมีเมล็ดที่จะเพาะปลูกในดิน เราไม่จำเป็นต้องทูลขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงเลี้ยงดูเราหรือตามเราไปทั่วพร้อมกับขนมปังและอ้อนวอนให้เรารับประทาน พระองค์จะไม่ทำเช่นนั้น หากข้าพเจ้าเป็นพระเจ้าข้าพเจ้าก็จะไม่ทำเช่นนั้นเหมือนกัน เราจะเลี้ยงตนเองได้ ที่นี่ แต่หากเราอยู่ในสภาพแวดล้อมที่อับจน ไม่อาจเลี้ยงตนเองได้ นั่นคือเวลาที่จะทูลขอพระเจ้าให้ทรงทำสิ่งอัศจรรย์เพื่อค้ำจุนเรา (*DBY,* 294)

หากท่านจัดหาปัจจัยในการดำเนินชีวิตตามธรรมชาติของท่านไม่ได้ ท่านจะคาดหวังปัญญาเพื่อให้ได้ชีวิตนิรันดร์อย่างไรได้? พระผู้เป็นเจ้าประทานการดำรงอยู่ให้กับท่านทั้งร่างกายและวิญญาณ ประทานพรให้ท่านด้วยความสามารถ และด้วยสิ่งนั้น ทรงวางรากฐานแห่งความรู้ ปัญญา ความเข้าใจ รัศมีภาพทั้งหมดและชีวิตนิรันดร์ หากท่านไม่บรรลุถึงความสามารถในการจัดหาเพื่อสนองความต้องการทางธรรมชาติของท่าน เพื่อภรรยาและลูกๆ ไม่กี่คนของท่าน ท่านจะทำอย่างไรกับเรื่องของสวรรค์เล่า? (*DBY,* 13)

จงมองดูความสามารถของท่านในฐานะสมาคมสงเคราะห์ในเมืองนี้และตลอดทั่วเทือกเขาร็อคกี มองดูสถานภาพของตัวท่าน พิจารณาด้วยตัวของท่านเอง และตัดสินใจว่าจะไปทำงานและเรียนรู้อิทธิพลที่ท่านมีอยู่และใช้อิทธิพลนั้นเพื่อทำสิ่งดีและบรรเทาความยากจนของผู้อื่นหรือไม่ (*DNW,* 17 Aug. 1869, 3)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ความเจริญเติบโตส่วนบุคคลในพระกิตติคุณเกิดขึ้นทีละเล็กละน้อยและเป็นบรรทัดๆ เมื่อเราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่เราเรียนรู้

- ทำไมพระเจ้าจึงทรงสอนความจริงแห่งพระกิตติคุณให้เรา “วันนี้นิดพรุ่งนี้หน่อย”? (ดู อิสยาห์ 28:9–10; 2 นีไฟ 28:30; ค.พ. 98:12) เราต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับส่วนใหญ่ขึ้นของความจริงแห่งพระกิตติคุณ? (ดู แอลมา 12:9–11 ด้วย) จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราได้รับความจริงมากเกินกว่าที่เราพร้อมจะรับได้?

- ทำไมบางครั้งการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณจึงจำเป็นต่อการเรียนรู้หลักธรรมนั้น? (ดู ยอห์น 7:17; ค.พ. 93:28)
- เราขีดขั้นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสอนเราอย่างไร?

พระกิตติคุณทั้งด้านฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณเป็นหนึ่งเดียวกัน

- ประธานยังกล่าวว่า "ไม่มีสิ่งใดที่แบ่งแยกฝ่ายวิญญาณจากฝ่ายโลก "ความเข้าใจในข้อความนั้นมีผลกระทบต่อการทำงานประจำวันของเราอย่างไร?

พระกิตติคุณคือแนวทางในชีวิตประจำวัน—ศาสนาที่นำไปปฏิบัติได้

- ประธานยังสอนสิทธิชนให้นำหลักธรรมพระกิตติคุณมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเขา พระกิตติคุณจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรื่องครอบครัว งานอาชีพ และความรับผิดชอบอื่นๆ ของเราอย่างไร?
- ท่านคิดว่าประธานยังหมายความว่าอย่างไรเมื่อท่านกล่าวว่าเราจะไม่ "ไปที่ใด หรือทำธุรกิจอันใด โดยไม่นำศาสนาของเราไปด้วย"? เราจะนำศาสนาของเราไปกับเราทุกหนทุกแห่งโดยยังคงเคารพต่อความเชื่อของผู้อื่นได้อย่างไร? เราจะพึ่งพาพระวิญญาณมากขึ้นเพื่อให้พระองค์ทรงช่วยให้เรานำเอาศาสนาไปกับเราทุกหนทุกแห่งที่เราไปได้อย่างไร?
- นอกเหนือจากงานเผยแผ่และการรับใช้ศาสนาจักร เรามีความรับผิดชอบอะไรในชุมชน?

ความรับผิดชอบในการดูแลตนเองและครอบครัวของเราคือการนำพระกิตติคุณมาปฏิบัติอย่างมีความหมาย

- ประธานยังสอนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเราในการดูแลตัวเองว่าอย่างไร? เราจะพึ่งพาตนเองในเรื่องวิญญาณ การศึกษา ร่างกาย อารมณ์ และเศรษฐกิจได้อย่างไร? เราจะช่วยให้ผู้อื่นทำเช่นนั้นได้อย่างไร?
- ทำไมการพึ่งพาตนเองจึงเป็นส่วนสำคัญของพระกิตติคุณ?
- ประธานยังพูดถึงคุณธรรมและความจำเป็นในการจัดหาเพื่อตัวเอง เมื่อเราทำสิ่งนั้น เราจะได้รับพรอะไร? ประธานยังกล่าวว่าพระเจ้าจะทรง "ทำสิ่งอัศจรรย์เพื่อค้ำจุนเรา" ภายใต้สภาพแวดล้อมเช่นไร?

ทัศนะของจิตรกรเกี่ยวกับภาพปรากฏครั้งแรกของโจเซฟ สมิธ ประธานยังกล่าวว่าโจเซฟ สมิธ "นำสวรรค์ไป... และนำมันลงมาสู่โลก" โดยการเปิดเผยธรรมชาติที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ (*DBY*, 458)

บทที่ 4

ทำความรู้จักและถวายพระเกียรติพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกอบเป็นพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ ประธานบริคัม ยัง สอนสิทธิชนยุคสุดท้ายให้สักการะพระผู้เป็นเจ้า พระบิดา และกล่าวคำสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ในพระนามของพระเยซูคริสต์ ท่านสอนอีกว่าครั้งหนึ่งพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเคยเป็นมนุษย์บนดาวพระเคราะห์ดวงหนึ่ง ผู้ทรง "ผ่านพ้นการทดสอบอย่างเข้มงวดดังที่เรากำลังผ่านอยู่ขณะนี้ พระองค์ทรงได้รับประสบการณ์ ทรงได้รับทั้งความทุกข์ทรมานและความสุข และทรงรู้ทุกสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับความยากลำบาก ความทุกข์ ชีวิต และความตายของความเป็นมตะนี้" (DBY, *22*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงวางแผน และทรงปกครองโลกนับไม่ถ้วน ทรงสร้างมนุษย์ และทรงเป็นพระบุคคลซึ่งจะเป็นที่รู้จักและรับการสักการะได้

เราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าเดียว พระผู้เป็นกลางพระองค์เดียว และพระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เดียว [ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 1] เราไม่อาจเชื่อได้แม้เพียงชั่วประเดี๋ยวว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่มีพระวรกาย อวัยวะ อารมณ์หรือพระลักษณะ พระองค์จะทรงแสดงพระลักษณะให้บุคคลที่ทรงจัดวางไว้เท่านั้นเห็น พระลักษณะทั้งมวลมีอยู่ในและเป็นผลของความเป็นอยู่ที่ได้รับการจัดวางไว้ (*DBY,* 23)

บางคนอาจทำให้เราเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ทุกแห่งหน มันไม่ใช่เช่นนั้น พระองค์ไม่ได้ประทับอยู่ทุกแห่งหน เพราะพระบิดาและพระบุตรทรงมีพระวรกายเดียว (*DBY,* 23–24)

เราคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ทุกแห่งหนในเวลาเดียวกัน และผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า "หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์?" [สดุดี 139:7] พระองค์ทรงอยู่กับสรรพสิ่งที่พระองค์สร้างโดยทางอิทธิพลของพระองค์ ทางการปกครอง วิญญาณ และอำนาจของพระองค์ แต่พระองค์เองทรงเป็นพระบุคคลที่มีพระวรกาย และพวกเราถูกสร้างให้มีลักษณะเหมือนกับพระองค์ (*DBY,* 24)

บางคนเชื่อหรือคิดว่าการรู้จักพระผู้เป็นเจ้าจะลดคุณค่าของพระองค์ลงในสายตาของเรา แต่ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ว่าสำหรับข้าพเจ้าแล้ว การเข้าใจหลักธรรมหรือการเป็นอยู่ใดๆ บนแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ไม่ได้ลดคุณค่าที่แท้จริงลงไปเลย ตรงกันข้าม สิ่งนี้กลับมีคุณค่าเพิ่มขึ้นต่อข้าพเจ้า และยิ่งข้าพเจ้ารู้จักพระผู้เป็นเจ้ามากเท่าใด พระองค์ก็จะยิ่งเป็นที่รักและมีค่าต่อข้าพเจ้ามากขึ้นเท่านั้น และยิ่งทำให้ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อพระองค์สูงส่งมากขึ้น (*DBY,* 18)

ขอให้ทุกคนเป็นสหายของพระผู้เป็นเจ้า [ดู ยากอบ 2:23] (*DBY,* 18)

สถาปนิก ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้ควบคุม และผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ ผู้ชี้นำงานนี้มองไม่เห็นตาฝ่ายธรรมชาติของเรา พระองค์ทรงดำรงอยู่ในอีกโลกหนึ่ง พระองค์ทรงเป็นอยู่ในอีกสถานะหนึ่ง พระองค์ทรงผ่านพ้นการทดสอบอย่างเข้มงวดเหมือนดังที่เรากำลังผ่านขณะนี้ พระองค์ทรงได้รับประสบการณ์ทรงได้รับทั้งความทุกข์ทรมานและความสุข และทรงรู้ทุกสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับความยากลำบาก ความทุกข์ ชีวิต และความตายของความเป็นมตะพระองค์ทรงผ่านสิ่งทั้งหมดนี้ และทรงรับมงกุฎของพระองค์ ทรงรับความสูงส่ง ทรงถือกุญแจและอำนาจของอาณาจักรนี้ พระองค์ทรงกวัดแกว่งคทาของพระองค์ และทรงทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในบรรดาลูกหลานมนุษย์ ในบรรดาสิทธิชน ในบรรดาคนบาปและนำผลที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ของพระองค์ออกมาในบรรดาอาณาจักร ประชาชาติ และจักรวรรดิ ซึ่งทั้งหมดนั้นจะเกิดผลในรัศมีภาพ และความสมบูรณ์พร้อมในงานของพระองค์ (*DBY,* 22)

พระองค์ทรงควบคุมโลกนับไม่ถ้วนซึ่งทำให้ดาวเคราะห์ดวงน้อยนี้และโลกเป็นล้านๆ โลกที่เรามองไม่เห็นส่องสว่าง และพระองค์ยังทอดพระเนตรเห็นส่วนที่เล็กที่สุดแห่งการสร้างของพระองค์ไม่มีสักสิ่งเดียวที่รอดพ้นจากสายพระเนตรของพระองค์ได้ และไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้สร้างจากพระปรีชาญาณและอำนาจของพระองค์ (*DBY,* 20)

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงให้กำเนิดวิญญาณทุกดวงที่เคยอยู่หรือจะอยู่บนโลกนี้ [ดู ฮีบรู 12:9] และพวกเขาถือกำเนิดเป็นวิญญาณในโลกนิรันดร์ จากนั้นพระเจ้าทรงจัดวางระเบียบร่างกายมตะของมนุษย์ โดยอำนาจและปรีชาญาณของพระองค์ เราถูกสร้างทางวิญญาณก่อน และต่อจากนั้นก็ทางร่างกาย (*DBY,* 24)

มีบันทึกไว้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งและมีอำนาจทุกอย่าง [ดู 1 นีไฟ 9:6] (*DBY,* 20)

พระองค์ทรงเป็นพระผู้ควบคุมสูงสุดของจักรวาล โดยการติเตียนของพระองค์ทำให้ทะเลแห้ง และแม่น้ำกลายเป็นแดนทุรกันดาร พระองค์ทรงตวงน้ำด้วยอุ้งพระหัตถ์ของพระองค์และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว ทรงบรรจุผงคลีของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว ชั่งภูเขาในตาชั่งและชั่งเนินเขาด้วยตราชู สำหรับพระองค์ประชาชาติก็เหมือนน้ำหยดหนึ่งจากถัง พระองค์ทรงหยิบเกาะทั้งหลายขึ้นมาเหมือนผงคลี ผมของเราพระองค์ก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น และ

ถ้าพระบิดาไม่ทรงเห็นชอบนกกระจาบแม้สักตัวเดียวก็จะตกลงดินไม่ได้ และพระองค์ทรงรู้ความนึกคิดและเจตนาทั้งหมดในใจของทุกคน เพราะพระองค์สถิตอยู่ทุกแห่งหนโดยอำนาจของพระวิญญาณของพระองค์–ผู้ปฏิบัติของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นบิดาของคนทั้งปวง ทรงอยู่เหนือคนทั้งปวง ทั่วคนทั้งปวง และในท่านทั้งปวง [ดู เอเฟซัส 4:6] พระองค์ทรงรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับโลกนี้ และพระองค์ทรงรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับโลกนับล้านๆ โลกที่เหมือนกันนี้ (*DBY,* 19)

พระองค์ประทานรูปแบบ การเคลื่อนไหวและชีวิตแก่โลกวัตถุใบนี้ ทรงทำดวงความสว่างทั้งใหญ่และเล็กที่ส่องสว่างในท้องฟ้าเบื้องบน ทรงจัดสรรเวลาและฤดูกาล และทรงกำหนดอาณาเขต พระองค์ทรงทำให้อากาศและน้ำเต็มไปด้วยชีวิต ทรงปกคลุมภูเขาและที่ราบด้วยสัตว์เลื้อยคลาน และทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นผู้ปกครองเหนือสิ่งมีชีวิตทั้งปวง (*DBY,* 18)

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิด ทรงเป็นที่มาแห่งความรู้แจ้งทั้งมวล ไม่สำคัญว่าใครคือผู้ครอบครอง ไม่ว่ามนุษย์บนแผ่นดินโลก ดวงวิญญาณในโลกแห่งวิญญาณ เหล่าเทพที่อยู่ในความเป็นนิรันดรของบรรดาพระผู้เป็นเจ้าหรือดวงความรู้แจ้งที่อยู่ระดับต่ำสุดในบรรดามารร้ายในนรก ทุกคนได้รับความรู้แจ้ง ความสว่าง อำนาจ และสิ่งที่เป็นอยู่จากพระผู้เป็นเจ้า—จากแหล่งกำเนิดเดียวกันกับที่เราได้รับ ของประธานที่ดีและดีเลิศทุกอย่างมาจากพระผู้เป็นเจ้า [ดู ยากอบ 1:17] การค้นพบทางด้านวิทยาศาสตร์ และศิลปะทุกอย่างที่ถูกต้องและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อมนุษยชาติประทานให้โดยผ่านการเปิดเผยโดยตรงจากพระผู้เป็นเจ้า แต่กระนั้นก็มีน้อยคนที่ยอมรับ พระองค์ประทานให้ด้วยเจตนาเพื่อเตรียมทางสำหรับชัยชนะขั้นสุดท้ายของความจริงและการไถ่แผ่นดินโลกให้พ้นจากอำนาจของบาปและซาตาน (*DBY,* 18)

คนจำนวนมากพยายามแสวงหาพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง แต่ทว่าเป็นเรื่องง่ายสำหรับมดที่จะนับจำนวนเม็ดทรายบนแผ่นดินโลก มนุษย์ที่มีขีดจำกัดในเรื่องความรู้แจ้งกลับเป็นเรื่องยากสำหรับเขาที่จะเข้าใจความเป็นนิรันดร์—มันง่ายสำหรับริ้นไรที่จะสืบสาวประวัติศาสตร์ย้อนไปถึงต้นกำเนิดของมนุษย์ เช่นเดียวกัน มันง่ายสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง รู้ถึงสิ่งที่อยู่ในความเป็นนิรันดร์และเปิดเผยความลับลึกที่นักปรัชญาค้นหามาตั้งแต่ต้น แล้วอะไรควรเป็นการเรียกและหน้าที่ของลูกหลานมนุษย์เล่า? แทนที่จะสอบถามถึงต้นกำเนิดของบรรดาพระผู้เป็นเจ้า—แทนที่จะพยายามสำรวจความลึกของความเป็นนิรันดร์ดังที่เคยเป็นมา ที่เป็นอยู่ และที่กำลังจะเป็น แทนที่จะพยายามค้นหาเขตแดนของห้วงอวกาศที่เวิ้งว้าง ขอให้พวกเขาจงแสวงหาเพื่อให้ทราบจุดประสงค์ของการเป็นอยู่ขณะปัจจุบัน และใช้ความรู้แจ้งที่ครอบครองอยู่ในวิธีที่เกิดประโยชน์ที่สุดเพื่อความดีและความรอดที่ต่างก็มีอยู่ร่วมกัน ขอให้เขาแสวงหาที่จะรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างถ่องแท้ภายในขีดความสามารถของตน และทำความคุ้นเคยกับ

วัตถุประสงค์ของการเป็นอยู่บนโลกนี้ โดยแสวงหาความรู้จากพระผู้เป็นเจ้าอย่างพากเพียร และโดยการศึกษาจากหนังสือที่ดีที่สุดอย่างตั้งใจ (*DBY,* 25)

พระเยซูคริสต์ พระบุตรผู้ถือกำเนิดองค์เดียวของพระบิดาในเนื้อหนัง ทรงชดใช้บาปของคนทั้งปวงที่กลับใจ

สิทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระบุตรผู้ถือกำเนิดพระองค์เดียวของพระบิดา (ในเนื้อหนัง) ผู้เสด็จมาในศูนย์กลางแห่งเวลา ทรงทำงานของพระองค์ ทรงรับโทษบาปและจ่ายหนี้บาปดั้งเดิมของมนุษย์โดยทรงมอบพระชนม์ชีพของพระองค์เอง ทรงฟื้นคืนพระชนม์และเสด็จขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของพระองค์ และดังที่พระเยซูทรงเสด็จลงต่ำกว่าสิ่งทั้งปวงฉันใด พระองค์จะเสด็จขึ้นเหนือสิ่งทั้งปวงฉันนั้น เราเชื่อว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีก ดังที่มีเขียนไว้เกี่ยวกับพระองค์ว่า “เมื่อเขากำลังเขม้นดูฟ้า เวลาที่พระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น มีสองคนสวมเสื้อขาวมายืนอยู่ข้างๆ เขา สองคนนั้นกล่าวว่า ชาวกาลิลีเอ๋ยเหตุไฉนท่านจึงเขม้นดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น [กิจการ 1:10–11]” (*DBY,* 26)

*ศรัทธา*ของเรามีศูนย์รวมอยู่ในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และโดยทางพระองค์เราจึงมี*ศรัทธา*ในพระบิดา (*DBY,* 26)

สิทธิชนยุคสุดท้ายและบุคคลอื่นๆ มีสิทธิ์ได้รับความรอด และทุกคนยกเว้นผู้ที่ทำบาปโดยต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์จะรู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ในวิธีเดียวกับที่เปโตรรู้ [ดู มัทธิว 16:13–19] สิ่งอัศจรรย์ไม่ได้ให้ความรู้นี้แก่มนุษยชาติ แม้ว่าพวกเขาจะรับใช้ในฐานะพยานอ้างอิงที่เสริมกำลังแก่ผู้ที่เชื่อ สิ่งอัศจรรย์ของพระเยซูเป็นที่รู้แก่ชาวยิว แต่ทว่าพวกเขายังยอมให้พระองค์ถูกนำไปสู่ความตายในฐานะผู้หลอกลวงมนุษยชาติ และผู้ที่ถูกผีสิง (*DBY,* 28)

พระเยซูทรงดำเนินการจัดตั้งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงแนะนำกฎเละพิธีการต่างๆ ของอาณาจักร (*DBY,* 29)

พระองค์มิได้ทำสิ่งใดตามใจชอบ พระองค์ทรงแสดงสิ่งอัศจรรย์และกระทำงานดีบนแผ่นดินโลก แต่มิได้ทรงกระทำสิ่งใดตามใจชอบของพระองค์เอง พระองค์ตรัสว่า “สิ่งใดที่พระบิดาทรงกระทำ สิ่งนั้นพระบุตรจึงทรงกระทำด้วย” [ดู ยอห์น 5:19] “เรามิได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” [ดู ยอห์น 5:30] เราต้องมาสู่ข้อสรุปที่ว่า พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงแนะนำ ชี้แนะ ปฏิบัติหรือแสดงให้

ประจักษ์ถึงพลังอำนาจ รัศมีภาพ หรือภารกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก เว้นแต่ว่าสิ่งนั้นมาจากพระดำริและพระประสงค์ของพระบิดาของพระองค์ (*DBY,* 26)

"เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน" [ยอห์น 10:30] พระเยซูตรัส มีร่างกายเดียวกันหรือ? ไม่เลย...ทั้งสองพระองค์มิได้เป็นองค์เดียวกัน ข้าพเจ้ากับบุตรชายคนหนึ่งของข้าพเจ้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันถ้าบุตรชายของข้าพเจ้าได้รับการสอนจากข้าพเจ้า เขาจะเดินไปในทางที่ข้าพเจ้าวางไว้ให้เขาเดิน หากศรัทธาของเขาเป็นเหมือนกับข้าพเจ้า จุดประสงค์ของเขาก็จะเหมือนกัน และเขาจะทำงานของพ่อดังที่พระเยซูทรงทำงานของพระบิดาของพระองค์ และดังนั้นบุตรชายของข้าพเจ้าจึงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับข้าพเจ้าในความหมายเชิงพระคัมภีร์ (*DBY,* 28)

พระเจ้าทรงเปิดเผยแผนหนึ่งแก่เราซึ่งโดยแผนนั้นจะช่วยเรารอดทั้งในชีวิตนี้และหลังจากนี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำทุกสิ่งที่เราจะทูลขอ และมากกว่าที่เราทูลขอเสียอีกพระภารกิจของพระเยซูที่มีต่อแผ่นดินโลกคือการนำพี่น้องชายหญิงกลับไปยังที่ประทับของพระบิดา พระองค์ทรงทำงานในส่วนของพระองค์ และเหลือไว้ให้เราทำในส่วนของเรา ไม่มีสักสิ่งเดียวที่พระเจ้าทรงทำได้เพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์แล้วพระองค์ทรงเพิกเฉยไม่กระทำ และสิ่งที่เหลือเป็นของลูกหลานมนุษย์ที่จะยอมรับหรือปฏิเสธความจริงทุกสิ่งนี้สามารถทำให้สำเร็จได้เพื่อความรอดของเขาเอง ก็บรรลุได้ในและโดยพระผู้ช่วยให้รอด...บัดนี้พระองค์ทรงเป็นราชันแห่งกษัตริย์และพระเจ้าแห่งพระเจ้าและเวลาจะมาถึงที่ทุกเข่าจะย่อลงและทุกลิ้นจะสารภาพ [ดู โมไซยา 27:31] ต่อรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาว่าพระเยซูคือพระคริสต์ [ดู ฟีลิปปี 2:10–11] ลักษณะพิเศษดังกล่าวถูกยกมาพิจารณา มิใช่ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด แต่ในฐานะคนเลว ผู้ถูกตรึงกางเขนระหว่างโจรสองคนและถูกสบประมาทด้วยคำดูหมิ่นเหยียดหยาม จะได้รับการต้อนรับจากมนุษย์ทั้งปวง ในฐานะพระผู้เป็นอยู่พระองค์เดียวซึ่งพวกเขาจะรับความรอดได้โดยทางพระองค์ (*DBY,* 27)

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลที่เป็นวิญญาณผู้เป็นพยานถึงความจริง

เราเชื่อว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลหนึ่งที่จัดอยู่ใน...พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์มิใช่องค์เดียวในสามหรือสามองค์ในหนึ่ง แต่พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นหนึ่งเดียวในแก่นสาร เช่นเดียวกับหัวใจของคนสามคนถูกรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวในสรรพสิ่งทั้งมวล พระองค์ทรงเป็นบุคคลหนึ่งในสามบุคคลที่เราเชื่อ หน้าที่ของพระองค์คือช่วยครอบครัวมนุษย์ที่รักความจริง ข้าพเจ้าอธิบายว่า สามพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเช่นเดียวกับใจของคนสามคนเป็นหนึ่งเดียว เพื่อท่านจะได้ไม่เข้าใจข้าพเจ้าผิด ข้าพเจ้าจะพูดว่าข้าพเจ้าไม่ประสงค์ให้ท่านเข้าใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระบุคคลที่มีร่างกาย ดังเช่น

พระบิดาและพระบุตร แต่พระองค์ทรงเป็นผู้สื่อสารของพระผู้เป็นเจ้าที่แพร่อิทธิพลของพระองค์ผ่านทางงานทั้งหมดของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ (*DBY,* 30)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ปฏิบัติ [ของพระบิดาและพระบุตร] ที่จะทำให้เราระลึกถึงความจริงจะทรงเปิดเผยความจริงใหม่แก่เรา ทรงสอน แนะนำ และชี้นำวิถีความคิดทุกอย่าง จนกว่าเราจะถูกทำให้ดีพร้อมและพร้อมที่จะกลับไปสวรรค์หลังจากชีวิตนี้ ที่ซึ่งเราจะเห็นและสนทนากับพระบิดาบนสวรรค์ได้ (*DBY,* 26)

ข้าพเจ้าได้พิสูจน์จนเป็นที่พอใจตามความรู้ที่ดีที่สุดที่ข้าพเจ้าจะรวบรวมมาได้ว่า มนุษย์จะถูกหลอกได้โดยการมองเห็นด้วยตาธรรมชาติ เขาจะถูกหลอกได้โดยการได้ยินด้วยหูและโดยการสัมผัสด้วยมือว่าเขาจะถูกหลอกได้ในทุกเรื่องที่เรียกว่าประสาทสัมผัสทางธรรมชาติ แต่มีสิ่งหนึ่งที่เขาจะถูกหลอกไม่ได้ อะไรหรือ? นั่นคือการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อมนุษย์ สิ่งนี้จะสอนเขาในเรื่องของสวรรค์ ชี้นำเขาถึงทางแห่งชีวิต ให้กุญแจแก่เขาซึ่งเขาจะใช้ทดสอบแผนของมนุษย์ได้ และแนะนำเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เฉพาะกับสิทธิชนที่มีอยู่ที่นี่ และที่จะรวมกันไปสู่ไซอัน แต่กับประชาชนทุกชาติ ทุกทวีป หรือทุกเกาะที่นับถือศาสนาซึ่งสอนโดยพระผู้ช่วยให้รอดของเราและอัครสาวกของพระองค์ และสอนโดยโจเซฟ สมิธ พวกเขาแสดงประจักษ์พยานเดียวกัน พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าชุบดวงตาของพวกเขาขึ้นมา และพวกเขาเห็นตรงกัน ใจของพวกเขาก็ได้รับการชุบขึ้นมาด้วย พวกเขาจึงรู้สึกและเข้าใจเหมือนกันและไม่มีการโต้เถียงในบรรดาพวกเขาเกี่ยวกับคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด (*DBY,* 31)

หากไม่มีอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บุคคลอาจหันเหออกจากหน้าที่ความรับผิดชอบ พวกเขาอาจทำสิ่งที่เขาจะรู้สึกเสียใจ พวกเขาอาจทำสิ่งที่ผิดพลาด และเมื่อพวกเขาพยายามทำอย่างดีที่สุด จะเห็นว่าเขาทำสิ่งนั้น สิ่งที่พวกเขาไม่ชอบ (*DBY,* 31)

ข้าพเจ้าอยากเห็นชายและหญิงที่ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นลมหายใจเข้าออกตลอดชีวิตของพวกเขาโดยดำเนินชีวิตอย่างแน่วแน่ในแสงแห่งพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 31)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงวางแผนและทรงปกครองโลกนับไม่ถ้วน ทรงสร้างมนุษย์ และทรงเป็นพระบุคคลซึ่งจะเป็นที่รู้จักและรับการสักการะได้

- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับความสำคัญของการรู้จักพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา? (ดู ยอห์น 17:3 ด้วย) การรู้จักใครสักคนส่งผลต่อสัมพันธภาพของเรากับคนนั้นอย่างไร? สิ่งใดช่วยให้ท่านรู้จักพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา?

- อิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้า “ได้รับการพิจารณาว่าประทับอยู่ทุกแห่งหนในเวลาเดียวกัน” ได้อย่างไร? มีตัวอย่างอะไรบ้างเกี่ยวกับความห่วงใยของพระบิดาบนสวรรค์ที่มีต่อ “ส่วนที่เล็กที่สุดแห่งการสร้างของพระองค์”?
- คำสอนที่ว่า ครั้งหนึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเคยเป็นมนุษย์ และเจริญก้าวหน้าจนมาเป็นพระผู้เป็นเจ้าคือสุดยอดของคำสอนของศาสนาจักรแห่งนี้ ท่านรู้สึกอย่างไรที่รู้ว่าพระผู้เป็นเจ้า “ทรงรู้ทุกสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับความยากลำบาก ความทุกข์” ของความเป็นมตะโดยทางประสบการณ์ของพระองค์เอง?
- ประธานยังสอนว่า สิ่งดีทุกอย่างและการค้นพบที่ถูกต้องทางวิทยาศาสตร์และศิลปะ “ประทานให้โดยผ่านการเปิดเผยโดยตรงจากพระผู้เป็นเจ้า” ความก้าวหน้าที่ได้รับการดลใจในด้านต่างๆ เหล่านี้ช่วยทำให้งานของพระผู้เป็นเจ้าเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างไร?
- ประธานยังพูดว่าอะไรคือ “การเรียกและหน้าที่ของลูกหลานมนุษย์”? เราจะเข้าใจเรื่องที่อยู่ภายในขอบเขตของเราและรู้จุดประสงค์ของเราบนโลกนี้ได้อย่างไร? เราจะแสวงหาความเข้าใจดังกล่าวได้จากที่ใด?

พระเยซูคริสต์ พระบุตรผู้ถือกำเนิดองค์เดียวของพระบิดาในเนื้อหนัง ทรงชดใช้บาปของคนทั้งปวงที่กลับใจ

- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และภารกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก?
- หลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณคือศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การมีศรัทธาในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราในทางใด? (ดู เจคอบ 4:10–11 และโมโรไน 7:41–42 ด้วย)
- ประธานยังสอนว่าสิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนจะรู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ในวิธีเดียวกับที่อัครสาวกเปโตรรู้ (ดู มัทธิว 16:13–19 ด้วย) บางคนรู้ได้อย่างไรว่าพระเยซูคือพระคริสต์? เหตุใดสิ่งอัศจรรย์จึงไม่ให้ความรู้มากพอแก่บุคคล ในการที่เขาจะรู้ว่าพระเยซูคือพระคริสต์? เหตุใดความรู้นี้จึงสำคัญต่อความรอดของเรา?
- พระเยซูปฏิบัติภารกิจของใครเมื่อพระองค์ปฏิบัติต่อผู้อาศัยของแผ่นดินโลก? เราจะเรียนรู้อะไรจากตัวอย่างของพระองค์และสิ่งนั้นจะนำไปใช้กับชีวิตของเราได้อย่างไร? เราสามารถเรียนรู้และยอมรับภารกิจของเราเองจากพระเจ้าได้อย่างไร?
- ประธานยังเตือนเราว่า วันหนึ่ง “ทุกเข่าจะย่อลง และทุกลิ้นจะสารภาพ” ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ (โมไซยา 27:31; ดู ฟีลิปปี 2:9–11 ด้วย) การดำเนินชีวิตในฐานะสาวกที่แท้

จริงของพระเยซูคริสต์ยากกว่าการพูดแต่เพียงว่าพระเยซูคือพระคริสต์ อะไรสามารถให้พลังแก่ท่านที่จะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในฐานะสาวกที่อุทิศตน?

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลที่เป็นวิญญาณผู้เป็นพยานถึงความจริง

- ภารกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร? พระองค์ทรงทำงานในชีวิตของลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร?
- ความเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์แตกต่างจากของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์อย่างไร? (ดู ค.พ. 130:22 ด้วย) สมาชิกสามพระองค์ในพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์เป็น “อันหนึ่งอันเดียวกัน” ในทางใด?
- พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ปฏิบัติของพระบิดาและพระบุตรอย่างไร?
- ท่านได้รับประสบการณ์ใดบ้างที่เป็นพยานต่อท่านถึงความสามารถของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้สอนและนำทางท่าน?

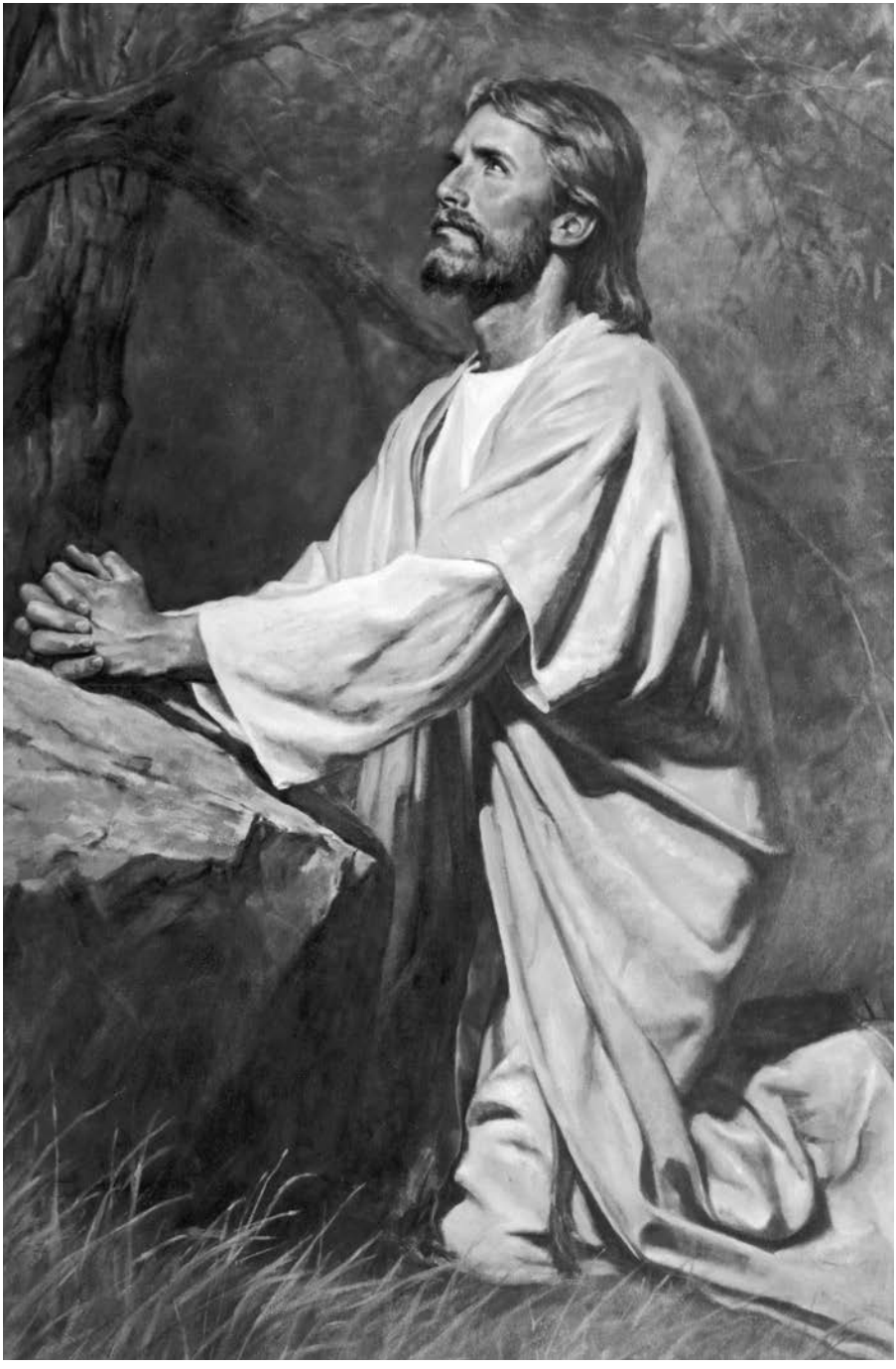

ประธานยังสอนว่า “ทุกคนที่ได้รับรัศมีภาพในอาณาจักรใดก็ตาม จะทำเช่นนั้น เพราะพระเยซูทรงแลกมาด้วยการชดใช้ของพระองค์ (*DBY*, 30)

บทที่ 5

การยอมรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ประธานบริคัม ยัง เขียนเกี่ยวกับการชดใช้ต่อไปนี้ถึงบุตรชายคนหนึ่งของท่าน: "เพื่อให้ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการชดใช้อันไม่มีขอบเขตซึ่งพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงกระทำ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของเรา–เป็นของเรา–อย่างสมบูรณ์เต็มที่เพียงแต่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของความซื่อสัตย์ของเราในการรักษาพันธสัญญาและข้อผูกมัดที่จะรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าที่ประทานแก่เราเท่านั้น" (LBY, *259*) *ประธานยังสอนว่าความหวังทั้งหมดเพื่อความรอดนั้นขึ้นอยู่กับการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์*

คำสอนของบริคัม ยัง

พระเยซูคริสต์ทรงมอบการชดใช้อันไม่มีขอบเขตแก่มนุษย์

สิทธิชนยุคสุดท้ายคือผู้ที่เชื่อในการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด และข้าพเจ้าใคร่ขอให้เอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลทำความเข้าใจให้มากที่สุดเท่าที่พวกเราสามารถทำได้ถึงหลักธรรมของคำสอนที่เกี่ยวข้องกับการไถ่ครอบครัวมนุษย์ ซึ่งจะทำให้พวกเขารู้ว่าจะพูดและอธิบายความหมายของการไถ่ได้อย่างไร (*DNSW,* 18 Aug. 1874, 2)

พระเยซูเสด็จมาเพื่อจัดตั้งอาณาจักรทางวิญญาณของพระองค์ หรือเพื่อแนะนำมาตรฐานทางศีลธรรมซึ่งจะยกจิตใจของผู้คนขึ้นไปสู่ความเป็นพระผู้เป็นเจ้า และไปหาพระผู้เป็นเจ้าซึ่งโดยการนั้นพวกเขาจะได้รับการฟื้นคืนชีวิตที่รุ่งโรจน์ ได้รับสิทธิที่จะครองแผ่นดินโลกเมื่ออาณาจักรต่างๆ ของโลกนี้จะกลับเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเราและพระคริสต์ของพระองค์ พระองค์เสด็จมาเพื่อแนะนำพระองค์เองในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ที่ทรงหลั่งโลหิตบนแท่นการชดใช้ และเปิดหนทางชีวิตแก่ทุกคนที่เชื่อ (*DNW,* 13 Aug. 1862, 1)

โจเซฟ [สมิธ] บอกเราว่าพระเยซูคือพระคริสต์–พระผู้เป็นกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์—และพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ท่านบอกเราว่า ไม่มีนามอื่นใดประทานมาภายใต้สวรรค์ นอกจากจะเป็นพระเยซูคริสต์องค์นี้องค์ที่ข้าพเจ้าพูดมาแล้วซึ่งโดยพระนามนี้มนุษย์

จะรอดได้ในที่ประทับของพระบิดา แต่โดยทางพระนามและการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์ และการชดใช้ที่พระองค์ทรงทำบนเขาคัลวารี โจเซฟบอกเราอีกว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกร้องการเชื่อฟังพระบัญญัติ พิธีการและกฎทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระองค์อย่างเคร่งครัด และหากเราทำสิ่งนี้เราจะเป็นผู้รับส่วนพรทั้งหมดที่สัญญาไว้ในพระกิตติคุณ (*DNW*, 22 Oct. 1862, 1)

ทันทีที่การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดถูกทำไม่ให้เกิดขึ้น ทันใดนั้น ความหวังแห่งความรอดที่ชาวคริสต์มีก็จะถูกทำลายลง รากฐานแห่งศรัทธาถูกเอาไป และไม่มีสิ่งใดเหลือไว้ให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่ได้ เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างสูญสิ้น การเปิดเผยทั้งหมดที่พระผู้เป็นเจ้าเคยประทานให้ชาวยิว คนต่างชาติ และแก่พวกเราก็ไร้ค่า ความหวังทุกอย่างก็จะถูกนำไปจากเราโดยฉับพลันทันที (*DBY,* 27)

โดยทางของประทานแห่งการชดใช้ ซึ่งพระคริสต์เท่านั้นจะมอบให้ได้ ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าจะได้อาณาจักรแห่งรัศมีภาพเป็นมรดก

สิทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อในพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าเพราะสิ่งนี้คือความจริง พวกเขาเชื่อในบัพติศมาเพื่อการปลดบาปทั้งเพื่อตัวเขาเองและกระทำแทนคนตาย เขาเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก เขาเชื่อว่าทุกคนที่ได้รับรัศมีภาพในอาณาจักรใดก็ตาม จะทำเช่นนั้นเพราะพระเยซูทรงแลกมาด้วยการชดใช้ของพระองค์ (*DBY,* 30)

พระเยซูถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ต้นให้สิ้นพระชนม์เพื่อไถ่เรา พระองค์ทรงทนทุกข์กับความตายที่เจ็บปวดอย่างแสนสาหัสบนกางเขน (*DBY,*27)

ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านเกี่ยวกับพระเยซูและการชดใช้ (เรื่องราวมีเขียนไว้แล้วและข้าพเจ้าเชื่ออย่างแน่วแน่) ว่าพระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อทุกคน พระองค์ทรงจ่ายหนี้ครบถ้วน ไม่ว่าท่านจะรับหรือไม่ได้รับของประทานก็ตาม แต่หากเรายังคงทำบาป โกหก ขโมย เป็นพยานเท็จ เราต้องกลับใจและละทิ้งบาปนั้น เพื่อที่โลหิตของพระคริสต์จะเกิดผลอย่างเต็มที่ หากปราศจากสิ่งนี้จะไม่เกิดผลอะไรเลย การกลับใจต้องเกิดขึ้นเพื่อที่การชดใช้จะเกิดประโยชน์แก่เรา ขอให้ทุกคนที่กำลังทำผิด จงหยุดทำผิด อย่าทำการล่วงละเมิดอีกต่อไปเลย ไม่สำคัญว่าจะเป็นแบบใด แต่จงดำเนินชีวิตประจำวันตามการเปิดเผยที่ประทานให้เพื่อที่ตัวอย่างของท่านจะมีค่าควรแก่การทำตาม พึงจำไว้ว่า เราต้องไม่อยู่นอกเหนือบทบัญญัติของศาสนาของเรา—ไม่เลย! ไม่เลย! (*DBY,* 156–157)

พระเยซูจะทรงนำบุตรและธิดาทุกคนของอาดัมออกมาโดยการไถ่ของพระองค์เอง ยกเว้นบุตรแห่งหายนะซึ่งจะถูกขับไปอยู่ในนรก...เป็นความจริงที่ว่าทุกคนที่ไม่ทำบาปในวันแห่งพระคุณและไม่กลับเป็นบริวารของมารจะได้รับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพเป็นมรดก (*DBY,* 382)

พระเยซูทรงเป็นคนแรกที่ฟื้นจากความตาย ตามที่ท่านเข้าใจ อีนิค อิไลจะ โมเสส หรือใครก็ตามที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก ไม่สำคัญว่าเขาจะดำเนินชีวิตเคร่งครัดเพียงใด ไม่เคยมีการฟื้นคืนชีวิตจนกระทั่งหลังจากพระวรกายของพระเยซูคริสต์ถูกเทพเรียกออกมาจากหลุมศพ พระองค์ทรงเป็นบุคคลแรกที่ฟื้นจากความตาย พระองค์ทรงเป็นเจ้าแห่งการฟื้นคืนชีวิต—เนื้อหนังแรกที่อยู่บนแผ่นดินโลกหลังจากได้รับรัศมีภาพของการฟื้นคืนชีวิต (*DBY,* 374)

นี่มิใช่สิ่งอัศจรรย์สำหรับพระองค์ พระองค์ทรงมีผลแห่งชีวิตและความตายอยู่ในอำนาจของพระองค์ พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสละพระชนม์ชีพของพระองค์ และมีอำนาจที่จะรับคืน นี่คือเรื่องที่พระองค์ตรัส และเราต้องเชื่อเรื่องนี้ หากเราเชื่อประวัติของพระผู้ช่วยให้รอดและคำพูดของอัครสาวกที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่ พระเยซูทรงมีอำนาจนี้ในพระองค์และอำนาจดังกล่าวเป็นของพระองค์ พระบิดาประทานอำนาจนี้ให้พระองค์ นี่คือมรดกของพระองค์ พระองค์ทรงมีอำนาจในการสละพระชนม์ชีพและรับคืน (*DBY,* 340–341)

การชดใช้ของพระคริสต์ทำให้ผู้มีศรัทธา กลับใจ และเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าได้รับการอภัย

ความมืดและบาปได้รับการยินยอมให้เข้ามาในโลกนี้ มนุษย์รับส่วนผลไม้ต้องห้ามตามแผนที่วางไว้จากความเป็นนิรันดร์ นั่นทำให้มนุษยชาติได้สัมผัสกับหลักการและอำนาจของความมืด เพื่อเขาจะได้รู้จักความขมและความหวาน ความดีและความชั่ว สามารถแยกแยะความสว่างจากความมืด เพื่อที่พวกเขาจะได้รับความสว่างอย่างต่อเนื่อง (*DBY,* 61)

พระกิตติคุณนี้จะช่วยให้ครอบครัวมนุษย์ทั้งหมดรอด โลหิตของพระเยซูจะชดใช้บาปของเรา หากเรายอมรับเงื่อนไขที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ แต่เราต้องยอมรับเงื่อนไขเหล่านั้นหาไม่แล้วมันจะไม่เกิดประโยชน์อันใดกับเราเลย (*DBY,* 7–8)

ในการเป็นสิทธิชนที่แท้จริง แต่ละคนจำต้องเอาชนะอิทธิพลไม่ดีทุกอย่างที่พวกเขามีอยู่จนกว่าความปรารถนาที่ชั่วร้ายจะถูกกำจัดสิ้น และนำความรู้สึกทั้งมวลของใจเขามาอยู่ภายในพระประสงค์ของพระคริสต์ (*DBY,* 91)

การชดใช้ของพระคริสต์จำเป็นสำหรับทุกคน พระเมตตาของพระบิดา ความเห็นอกเห็นใจของเหล่าเทพ และพระคุณของพระเจ้าพระเยซูคริสต์อยู่กับเราเสมอ จากนั้นจงทำดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ กำจัดบาปที่อยู่ภายในตัวเราออกไป จนเราหลุดพ้นจากโลกนี้ไปสู่อาณาจักรชั้นสูง (*DBY,* 60)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระเยซูคริสต์ทรงมอบการชดใช้อันไม่มีขอบเขตแก่มนุษย์

- เหตุใดพระเยซูจึงเสด็จมายังโลกและจัดตั้ง “อาณาจักรทางวิญญาณ” ของพระองค์? พระองค์เสด็จมายังโลกนี้ด้วยเหตุผลใดอีก? พระเยซู “เปิดทางแห่งชีวิตแก่ทุกคนที่เชื่อ” อย่างไร? เราจะสอนครอบครัวของเราได้อย่างไร เพื่อ “ยกจิตใจ [ของพวกเขา] ขึ้นไปสู่ความเป็นพระผู้เป็นเจ้าและไปหาพระผู้เป็นเจ้า”?
- เราจะ “รอดได้ในที่ประทับของพระบิดา” และ “เป็นผู้รับส่วนพรทั้งหมดที่สัญญาไว้ในพระกิตติคุณ” อย่างไร?
- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรจะเกิดขึ้นกับโลกของชาวคริสต์หากไม่มีการชดใช้ของพระเยซูคริสต์? (ดู 2 นีไฟ 9:6–9 ด้วย)
- ทบทวนข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เพื่อเรียนรู้แง่คิดอื่นของการชดใช้ : โมไซยา 13:28, 32–35; แอลมา 7:11–12; 34:9–12; โมโรไน 8:8–12; ค.พ. 88:6

โดยทางของประทานแห่งการชดใช้ ซึ่งพระคริสต์เท่านั้นจะมอบให้ได้ ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าจะได้อาณาจักรแห่งรัศมีภาพเป็นมรดก

- ในความเป็นอยู่ก่อนมตะพระเยซูถูกกำหนดให้ “สิ้นพระชนม์เพื่อไถ่เรา” พระองค์ทรงไถ่เราจากการแยกทางร่างกายและทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้า สิ่งนี้เรียกว่าการชดใช้ ประธานยังกล่าวว่าการชดใช้ของพระคริสต์ “จ่ายหนี้ครบถ้วน ไม่ว่าท่านจะรับหรือไม่ได้รับของประทานก็ตาม” (ดู ฮีลามัน 14:15–18) เราได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่จากการชดใช้อย่างไร?
- ประธานยัง สอนว่าทุกคนที่ได้รับรัศมีภาพในอาณาจักรใดก็ตาม จะทำเช่นนั้น เพราะพระเยซูทรงแลกมาด้วยการชดใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงจ่ายหนี้ของแอดัมอย่างไร? พระองค์ทรงจ่ายหนี้บาปของเราอย่างไร? (ดู 2 นีไฟ 2:8–10 ด้วย)
- พระเยซูสามารถเป็น “เจ้าแห่งการฟื้นคืนชีวิต” ได้อย่างไร?

การชดใช้ของพระคริสต์ทำให้ผู้มีศรัทธา กลับใจ และเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าได้รับการอภัย

- เหตุใด “ความมืดและบาปจึงได้รับการยินยอมให้เข้ามาในโลกนี้”? อะไรคือผลที่ตามมาจากการตกของแอดัม? (ดู 2 นีไฟ 2:22–25 ด้วย)
- การชดใช้ทำให้เกิดการไถ่จากบาปของเรา “ภายใต้เงื่อนไขที่พระผู้ไถ่ของเราทรงกำหนดไว้” เงื่อนไขเหล่านั้นคืออะไร? (ดู 2 นีไฟ 2:26; ค.พ. 18:44 ด้วย)
- เราจะรับเอาความช่วยเหลืออะไรจากสวรรค์เพื่อ “หลุดพ้นจากโลกนี้ไปสู่อาณาจักรชั้นสูง”? เราได้รับการเรียกร้องอะไรบ้าง?

บทที่ 6

การติดต่อระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์

ประธานบริคัม ยัง สอนว่า "หน้าที่อันดับแรกสุดและสำคัญที่สุดของเรา [คือ] แสวงหาพระเจ้าจนกระทั่งเราสามารถเปิดเส้นทางของการสื่อสารจากพระผู้เป็นเจ้ามาถึงจิตวิญญาณของเราได้" ไม่นานหลังจากศาสดาโจเซฟ สมิธเสียชีวิต บริคัม ยัง เล่าถึงความฝันของท่านเมื่อโจเซฟมาเยี่ยมและบอกท่าน: "โจเซฟเดินตรงเข้ามาหาเรา ท่านมีท่าทางจริงจังมาก แต่ก็ดูสดชื่นท่านกล่าวว่า: 'บอกผู้คนให้ถ่อมใจและซื่อสัตย์ และต้องมั่นคงในการรักษาพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งจะนำให้พวกเขาทำสิ่งถูกต้อง จงระวังและอย่าหลีกหนีไปจากสุรเสียงนุ่มนวลแผ่วเบาซึ่งจะสอนพวกเขาว่าจะทำสิ่งใดและจะไปที่ใด สุรเสียงนั้นจะก่อให้เกิดผลของอาณาจักร...บอกสมาชิกทุกคนของศาสนาจักรว่าหากพวกเขาทำตามพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขาจะไปถูกทาง'" (JH) ลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้ามีสิทธิพิเศษที่จะได้รับความสว่างทางปัญญาจากพระวิญญาณของพระคริสต์และได้รับการเปิดเผยส่วนตัวโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ราบที่พวกเขาแสวงหาพระเจ้าอย่างตั้งใจจริง

คำสอนของบริคัม ยัง

ประทานพระวิญญาณของพระคริสต์แก่ลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อให้ความสว่างทางปัญญา และช่วยให้พวกเขารู้จักความดีจากความชั่ว

พระวิญญาณของพระเจ้า "ให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่เข้ามาในโลก ไม่มีแม้สักคนเดียวที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกโดยไม่ได้รับความสว่างทางปัญญาจากพระวิญญาณของพระเจ้า พระเยซู ไม่เลยสักคน มีผู้กล่าวถึงพระองค์ไว้ว่า พระองค์ทรงเป็นความสว่างของโลก พระองค์ประทานความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่เข้ามาในโลกและบางครั้งทุกคนจะมีแสงสว่างของพระวิญญาณแห่งความจริงอยู่บนเขา [ดู ยอห์น 1:9; 8:12; โมโรไน 7:16; ค.พ. 84:46] (*DBY,* 32)

ข้าพเจ้าไม่เชื่อเด็ดขาดว่ายังมีชายหรือหญิงบนพื้นโลกนับแต่สมัยของแอดัมมาจนถึงทุกวันนี้ที่ไม่ได้รับแสงสว่างทางปัญญา การแนะนำ หรือสอนโดยการเปิดเผยจากพระเยซูคริสต์

อะไรนะ! คุณหมายความว่าพวกคนป่า ไร้อารยธรรมได้รับสิ่งนี้ด้วยหรือ? แน่นอน มนุษย์ทุกคนที่มีความคิดจิตใจปกติสมบูรณ์จะได้รับสิ่งนั้น ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่าลูกหลานมนุษย์จะถูกเพิกถอนสิทธิพิเศษของการได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งจะสอนพวกเขาให้รู้สิ่งถูกจากสิ่งผิด (*DBY,* 32)

ข้าพเจ้า...เชื่ออย่างไม่มีข้อสงสัยใดๆ ว่าไม่มีสิ่งใดเป็นที่รู้ได้นอกจากโดยการเปิดเผยจากพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าทางเทววิทยา วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ (*DBY,* 38)

หลายคนมีพรสวรรค์ มีสติปัญญาล้ำเลิศ มีพลังทางความคิด และมีความรู้เกี่ยวกับระบบเครื่องจักรกลที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น แม้จะไม่รู้ว่าเขาได้รับสติปัญญามาจากไหน พระวิญญาณของพระเจ้ายังไม่สิ้น [หยุด] ความพยายามกับผู้คนทรงให้ความรู้และปัญหาแก่พวกเขาอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้จึงเปิดเผยแก่พวกเขาแนะนำพวกเขา สอนพวกเขา และนำทางพวกเขา (*DBY,* 33)

พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่นี่ อิทธิพลของพระองค์กว้างไกลจนไร้เขตจำกัด พระองค์ทรงมีผู้สื่อข่าวของงานทั้งปวงอันเกิดจากฝีพระหัตถ์ของพระองค์พระองค์ทรงเฝ้าดูทุกคนที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงรู้การกระทำ ความรู้สึก และความคิดทั้งหมดของพวกเขา เพราะปัญหาและอำนาจของพระองค์กว้างไกลไร้เขตจำกัด ไม่ใช่พระวรกายแต่เป็นพระวิญญาณของพระองค์ พระองค์ทรงอยู่ที่นี่ กำลังสอน นำทางและชี้แนะประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลก (*DBY,* 32)

พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับลูกๆ ของพระองค์โดยทางการเปิดเผย

คนพวกนี้เชื่อในการเปิดเผย คนพวกนี้เคยเชื่อ และยังเชื่อว่าพระเจ้าตรัสจากสวรรค์พวกเขาเคยเชื่อและยังเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเทพลงมาประกาศพระกิตติคุณอันเป็นนิจตามการเป็นพยานของยอห์น [ดู วิวรณ์ 14:6–7] (*DBY,* 38)

บ่อยครั้งที่เราได้ยินว่าพระวจนะที่มีชีวิตต้องอยู่ในศาสนาจักร เพื่อว่าอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการจัดตั้งและรุ่งเรืองบนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าจะพูดในอีกทัศนะหนึ่งของความคิดนี้ ข้าพเจ้ากล่าวว่าทุกคนจะต้องมีพระวจนะที่มีชีวิตของพระผู้เป็นเจ้าหรือพระวิญญาณแห่งการเปิดเผย เพื่อพวกเขาจะรู้จักแผนแห่งความรอด และดำเนินอยู่ในทางนั้น ซึ่งจะนำพวกเขาไปสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 38)

พระเจ้ามิได้ประทับอยู่ทุกแห่งหนด้วยพระวรกาย แต่พระองค์ทรงมีตัวแทนที่จะพูดและปฏิบัติเพื่อพระองค์ เหล่าเทพ ทูต อัครสาวก และผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับมอบหมายและอำนาจที่จะปฏิบัติในพระนามของพระองค์ ผู้รับใช้ของพระองค์รับมอบอำนาจที่จะแนะนำ

และบอกเรื่องที่สำคัญที่สุดและเรื่องที่ถือว่าไม่สลักสำคัญ รวมทั้งสั่งสอน ชี้แนะ และนำทางสิทธิชนของพระองค์ (*DBY,* 41)

ไม่มีใครที่ได้รับอิทธิพลในอาณาจักรแห่งนี้และดำรงอยู่ในนั้น ตลอดจนทำการเรียกของเขาให้สมบูรณ์โดยปราศจากอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ด้วย บุคคลต้องดำเนินชีวิต เพื่อที่ตนเองจะได้รับแสงสว่างของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ในศาสนา หรือแม้แต่พระผู้เป็นเจ้าของตน และไม่ช้าก็เร็วพวกเขาก็จะหันเหจากศรัทธา (*DBY,* 33)

สุภาพบุรุษคนหนึ่งถามข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้านำทางผู้คนโดยการเปิดเผยอย่างไร ข้าพเจ้าสอนพวกเขาให้ดำเนินชีวิตเพื่อที่พระวิญญาณแห่งการเปิดเผยจะทำให้หน้าที่ประจำวันของพวกเขาเป็นไปด้วยความราบรื่น เพื่อให้พวกเขาสามารถนำทางตนเองได้ เพื่อให้ได้การเปิดเผยนี้ ผู้คนจำเป็นต้องดำเนินชีวิตเพื่อให้วิญญาณของพวกเขาบริสุทธิ์และสะอาดเหมือนแผ่นกระดาษเปล่าที่วางอยู่บนโต๊ะยังไม่มีผู้ใดขีดเขียนแต่พร้อมที่จะรับเครื่องหมายใดๆ ก็ตามที่ผู้เขียนจะใส่ลงไป (*DBY,* 41)

ไม่มีข้อโต้แย้งทางโลก ไม่มีเหตุผลทางโลกใดๆ สามารถเปิดความคิดของมนุษย์ผู้ทรงปัญญาและแสดงเรื่องราวจากสวรรค์แก่พวกเขาได้ หากจะทำเช่นนั้นได้ก็โดยพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยเท่านั้น (ดู 1 โครินธ์ 2:9–14) (*DBY,* 37)

การเปิดเผยของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณแห่งความจริงจะทำให้มองเห็นทุกสิ่ง และผู้มีสิ่งนี้จะเข้าใจความจริงจากความเท็จ ความสว่างจากความมืด เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าจากเรื่องที่มิใช่ของพระผู้เป็นเจ้า นี่คือสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถเข้าใจพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และวิธีที่เราจะรอด จงทำตามและปล่อยให้สิ่งนี้นำเราไปสู่พระผู้เป็นเจ้า แหล่งกำเนิดของความสว่าง ณ ที่นี้ประตูจะเปิด ความคิดจะสว่างไสว ให้เราได้เห็น รู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ดังที่มันเป็นอยู่ (*DBY,* 34)

ไม่มีใครจะรู้จักพระเยซูพระคริสต์ได้นอกจากเขาจะได้รับการเปิดเผยจากสวรรค์ [ดู 1 โครินธ์ 12:3] (*DBY,* 37)

หากปราศจากการเปิดเผยโดยตรงจากสวรรค์ ย่อมเป็นไปไม่ได้ที่บุคคลใดจะเข้าใจแผนแห่งความรอดอย่างถ่องแท้ (*DBY,* 38)

หากปราศจากการเปิดเผยของพระผู้เป็นเจ้า เราหารู้ไม่ว่า เราเป็นใคร มาจากไหน หรือใครสร้างโลกซึ่ง ณ โลกนี้เรามีชีวิต เคลื่อนไหวและเป็นอยู่ในพระองค์ (*DBY,* 37)

เมื่อพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้าดลใจบุคคลคนหนึ่ง ความคิดของเขา

จะเปิด ให้เห็นความสวยงาม ความมีระเบียบและรัศมีภาพแห่งการสร้างโลกนี้รวมทั้งผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น วัตถุประสงค์ของการสร้าง และจุดประสงค์ของพระผู้สร้างในการทำให้ลูกๆ ของพระองค์ได้อาศัยอยู่ในนั้นและบุคคลนั้นจะเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าการเป็นอยู่ของเราที่นี่ก็เพื่อจุดประสงค์เพียงอย่างเดียวคือความสูงส่งและการฟื้นฟูสู่ที่ประทับของพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเรา (*DBY,* 37)

ในทุกส่วนและทุกตอนของการเปิดเผยที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ลูกหลานมนุษย์หรือบุคคลใดก็ตามในสวรรค์หรือแผ่นดินโลก เพื่อให้พวกเขาเข้าใจการเปิดเผยอย่างถูกต้องพวกเขาจำต้องมีพระวิญญาณที่ให้กับพวกเขา—พระวิญญาณที่ทรงเปิดเผยเรื่องเหล่านั้นสู่ความเข้าใจและทำให้เรื่องดังกล่าวเข้าใจง่าย (*DBY,* 39)

เพียงแต่เราทุกคนควรดำเนินชีวิตเพื่อที่พระวิญญาณแห่งการเปิดเผยจะสามารถติดต่อกับส่วนลึกที่สุดของวิญญาณของเราและบอกเราถึงสิ่งที่ควรทำแทนขนบประเพณีของบิดามารดาและครูของเรา ทว่าเราจะทำอย่างนั้นได้เราต้องเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ พระเยซูตรัสว่าถ้าเราไม่เป็นอย่างนั้น เราจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้ ช่างง่ายเสียนี่กระไร! ดำเนินชีวิตโดยปราศจากความอิจฉาริษยา ความอาฆาตแค้น ความขุ่นเคือง การทะเลาะวิวาท ความขมขื่นและคำนินทาว่าร้ายในครอบครัวของเราที่กล่าวถึงเพื่อนบ้านในละแวกใกล้เคียงเพื่อนฝูงของเราและมนุษย์ร่วมโลกในทุกที่ที่เราพบเห็นจงดำเนินชีวิตเพื่อให้จิตสำนึกของเราเป็นอิสระ สะอาดหมดจด และกระจ่างสดใส (*DBY,* 36)

หากท่านได้รับภาพปรากฏหรือการเปิดเผยจากพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ที่พระเจ้าประทานให้เกี่ยวกับตัวท่านเอง หรือผู้คนเหล่านี้ ซึ่งท่านไม่พึงเปิดเผย ทั้งนี้เนื่องด้วยเขาไม่ใช่บุคคลที่เหมาะสม หรือเพราะว่าไม่ควรเป็นที่รู้แก่ผู้คนในเวลานั้น ท่านควรปิดปากเงียบ ปิดให้มิดชิด เก็บงำไว้ให้ดีเหมือนกับที่สวรรค์ทำกับท่าน รักษาไว้เป็นความลับดังหลุมฝังศพที่ปิดตาย พระเจ้าไม่ทรงเชื่อถือคนที่เปิดเผยความลับ เพราะพระองค์ไม่สามารถเปิดเผยพระองค์ต่อบุคคลดังกล่าวได้อย่างมั่นใจ (*DBY,* 40–41)

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าศาสดาเขียนพระคำของพระเจ้า? โดยการเปิดเผย เราจะรู้ได้อย่างไรว่าโจเซฟ สมิธได้รับการเรียกจากพระผู้เป็นเจ้าให้จัดตั้งอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก? โดยการเปิดเผย เราจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้นำของคนพวกนี้สอนความจริง? โดยการเปิดเผย (*DBY,* 38)

ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่างานในยุคสุดท้ายเป็นจริง? ท่านจะรู้ได้โดยพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยโดยตรงจากสวรรค์เท่านั้น อะไรพิสูจน์กว่างานนี้เป็นจริงสำหรับท่าน...? ไม่ใช่วิญญาณแห่งการเปิดเผยที่พำนักอยู่บนท่านหรือ?—ท่านควรเพิ่มพูนสิ่งนี้วันแล้ววันเล่า ท่านควรเพิ่มพูนสิ่งที่พระเจ้าโปรดประทานให้—ที่นั่นนิดที่นี่หน่อย และเก็บรักษาความจริง

อันมีค่านี้ไว้ในศรัทธาและความเข้าใจของท่าน จนกระทั่งท่านกลับดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้าและพร้อมจะรับเรื่องราวเกี่ยวกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่นอกเหนือไปจากนี้ (*DBY,* 36)

เมื่อท่านทำงานอย่างซื่อสัตย์เป็นเวลาหลายปี ท่านจะเรียนรู้ข้อเท็จจริงง่ายๆ...ว่าหากใจของท่านอยู่ในความถูกต้องและยังคงดำเนินต่อไปในการเชื่อฟัง รับใช้พระผู้เป็นเจ้า และสวดอ้อนวอน พระวิญญาณแห่งการเปิดเผยจะอยู่กับท่านเหมือนดังบ่อน้ำที่พุ่งขึ้นสู่ชีวิตอันเป็นนิจ [ดู ค.พ. 19:38; 63:23] ขออย่าให้ใครละทิ้งการสวดอ้อนวอนเพราะเขาไม่มีวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอน ทั้งอย่ายอมให้สภาพแวดล้อมทางโลกทำให้ท่านต้องรีบเร่งขณะอยู่ในการปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญนี้ โดยการก้มศีรษะลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อขอให้พระองค์ประทานพรท่าน ท่านก็จะเห็นผลลัพธ์นี้ได้อย่างชัดเจน—พระผู้เป็นเจ้าจะประทานพรท่านอย่างมากมายทั้งทางโลกและทางวิญญาณ (*DBY,* 46)

หน้าที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของเราคือแสวงหาพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าในการสวดอ้อนวอนประจำวัน

หากข้าพเจ้าต้องแยกแยะหน้าที่ทุกอย่างที่เรียกร้องจากลูกหลานมนุษย์ตั้งแต่ต้นจนจบ ข้าพเจ้าจะจัดให้หน้าที่ของการแสวงหาพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรามาเป็นอันดับแรกสุดและสำคัญที่สุด จนกว่าเราจะสามารถเปิดเส้นทางของการสื่อสารจากสวรรค์มายังแผ่นดินโลก—จากพระผู้เป็นเจ้ามาสู่จิตวิญญาณของเรา จงรักษาเส้นทางแห่งการสื่อสารภายในจิตวิญญาณของท่านให้สะอาดและบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระองค์ (*DBY,* 41)

หากเราอยู่ใกล้พระองค์ พระองค์จะทรงอยู่ใกล้เรา หากเราแสวงหาพระองค์แต่เนิ่นๆ เราจะพบพระองค์ หากเราใช้ความคิดของเราอย่างซื่อสัตย์และพากเพียรวันแล้ววันเล่า เพื่อจะรู้และเข้าใจพระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แน่นอนมันจะง่าย ถูกแล้ว ข้าพเจ้าจะพูดว่ามันง่ายกว่าที่จะรู้ความคิดของกันและกันด้วยซ้ำไป (*DBY,* 42)

ขอให้เราถ่อมใจ กระตือรือร้น ว่านอนสอนง่าย น้อมรับพระประสงค์ของพระเจ้า เราจะไม่มีอันตรายและเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์นำทางเรา หากเราเปิดปากของเราและเรียกหาพระบิดาบนสวรรค์ของเราในพระนามของพระเยซู เราจะมีวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอน (*DBY,* 44)

พระเจ้าตรัสว่าผู้คนของเราควรมาหาเรา เพื่อรับพรที่พวกเขาต้องการ และแทนที่จะเป็นการสวดอ้อนวอนเนื่องจากเป็นหน้าที่ที่ถูกกำหนดให้ทำในฐานะสิทธิชนยุคสุดท้าย เราควรปฏิบัติโดยถือเป็นสิทธิพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของเรา เพราะหากนั่นไม่ใช่การสวด

อ้อนวอนที่มีประสิทธิภาพ อะไรจะเกิดขึ้นกับเราทั้งในฐานะบุคคลและในฐานะกลุ่มคน? (*DBY,* 43)

หน้าที่ของสิทธิชนยุคสุดท้ายคือการสวดอ้อนวอนโดยไม่หยุด และถวายความขอบคุณในทุกสิ่ง ยอมรับว่าทุกสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และน้อมรับข้อเรียกร้องของพระองค์ (*DBY,* 42)

ขอให้ชายและหญิงทุกคนเรียกหาพระนามของพระเจ้า และเรียกหาพระองค์จากใจที่บริสุทธิ์ ขณะอยู่ในที่ทำงานเช่นเดียวกับในห้องส่วนตัว ขณะอยู่ในที่สาธารณะเช่นเดียวกับอยู่ตามลำพัง ทูลขอพระบิดาในพระนามของพระเยซู เพื่อพระองค์จะประทานพร จะทรงปกปักรักษา และนำทาง พระองค์จะทรงสอนพวกเขาถึงทางแห่งชีวิตและความรอดทรงทำให้พวกเขาดำเนินชีวิตเพื่อความรอดนิรันดร์ที่เราต่างก็ได้รับหลังจากชีวิตนี้ (*DBY,* 43)

ไม่สำคัญว่าท่านหรือข้าพเจ้าต้องการสวดอ้อนวอนหรือไม่? เมื่อถึงเวลาสวดอ้อนวอน จงสวดอ้อนวอน หากเราไม่รู้สึกเช่นนั้น เราควรสวดอ้อนวอนจนกว่าเราจะรู้สึกอยากสวดอ้อนวอน (*DBY,* 44)

สมาชิกบางคนมาหาข้าพเจ้าและพูดว่า “ประธานบริคัม มันเป็นหน้าที่ของผมที่จะสวดอ้อนวอนหรือในเมื่อผมไม่มีวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอนแม้แต่น้อย?” ถูกต้องบ่อยครั้งที่หลายคนรู้สึกมืดแปดด้าน และเต็มไปด้วยความวิตกกังวลและความยุ่งยากคับไถและเครื่องมืออื่นๆ ของพวกเขาเกิดขัดข้อง สัตว์เลี้ยงของพวกเขาพลัดพรากหายไปและเรื่องร้อยแปดรุมเร้า กระนั้นวิจารณญาณของเราก็สอนว่า นี่คือหน้าที่ของเราที่จะสวดอ้อนวอน ไม่ว่าเราจะอยู่ในวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอนหรือไม่ คำสอนของข้าพเจ้าคือ ท่านมีหน้าที่สวดอ้อนวอน และเมื่อถึงเวลาสวดอ้อนวอน จอห์นควรพูดว่า “นี่คือสถานที่และนี่คือเวลาที่จะสวดอ้อนวอน คุกเข่าลงกับพื้น และคุกเข่าทันที” แต่จอห์นกลับพูดว่า “ผมไม่อยากสวดอ้อนวอน ผมไม่รู้สึกอยากทำอย่างนั้น” จงคุกเข่า ข้าพเจ้ากล่าว เขาเริ่มคิดและไตร่ตรองคุณพูดอะไรบ้างไม่ได้หรือ? คุณพูดไม่ได้หรือว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระเมตตาต่อข้าพระองค์ซึ่งเป็นคนบาป? แน่นอน เขาจะทำอย่างนี้ได้ หากเขาได้แสดงความไม่พอใจ หรือแช่งด่าเพื่อนบ้านของเขาที่ทำอะไรไม่ดีบางอย่าง เอาละ จอห์น เปิดปากของคุณและพูดว่า พระเจ้า โปรดเมตตาข้าพระองค์เถิด “แต่ผมไม่รู้สึกถึงวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอน” นั่นไม่ใช่ข้อแก้ตัวของคุณ เพราะคุณรู้ว่าหน้าที่ของคุณคืออะไร (*DBY,* 45)

หากมารบอกกับท่านว่าท่านจะสวดอ้อนวอนไม่ได้เวลาที่ท่านโกรธ บอกเขาว่าไม่ใช่กงการอะไรของเขา และจงสวดอ้อนวอนจนกว่าความบ้าคลั่งต่างๆ ถูกขับออกไป และความสงบเงียบกลับคืนมาสู่ความคิดของท่าน (*DBY,* 45)

เมื่อท่านตื่นนอนตอนเช้า ก่อนที่ท่านจะเอาอาหารเข้าปาก เรียกภรรยาและลูกๆ ของท่านมารวมกัน ก้มศีรษะลงต่อพระพักตร์พระเจ้า ทูลขอพระองค์อภัยบาปแก่ท่าน และคุ้มครองท่านตลอดวัน ปกป้องท่านจากการล่อลวงและความชั่วร้ายทั้งมวล นำทางท่านให้ทำสิ่งถูกต้อง เพื่อท่านจะทำทุกสิ่งในวันนั้นอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ท่านมีเวลาทำสิ่งนี้หรือไม่? เอ็ลเดอร์ ซิสเตอร์ทั้งหลายท่านมีเวลาสวดอ้อนวอนหรือไม่? (*DBY,* 44)

กล่าวคำสวดอ้อนวอนเสมอก่อนออกไปทำงาน อย่าลืมทำอย่างนั้น บิดาหัวหน้าครอบครัว—อย่าลืมเรียกครอบครัวของเขามารวมกัน อุทิศตัวท่านและเขาเหล่านั้นแด่จอมโยธา ทูลขอการนำทางและการชี้แนะจากพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เพื่อนำพวกเขาตลอดวัน–ทั้งวัน นำพาเราวันนี้ นำทางเราวันนี้ ปกป้องเราวันนี้ ช่วยให้เรารอดจากการทำบาปต่อต้านพระองค์ หรือผู้อยู่ในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกวันนี้! หากเราทำดังนี้ ทุกวันวันสุดท้ายที่เรามีชีวิตอยู่เราจะพร้อมสำหรับการได้รับรัศมีภาพที่สูงกว่า (*DBY,* 44)

ท่านรู้ว่ามันเป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของศรัทธาและศาสนาของเรา คือเราจะไม่ทูลขอให้พระเจ้าทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยปราศจากความเต็มใจที่จะช่วยพระองค์ในทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้ และจากนั้นพระเจ้าจะทรงทำส่วนที่เหลือ (*DBY,* 43)

ข้าพเจ้าจะไม่ทูลขอให้พระเจ้าทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่เต็มใจทำ (*DBY,* 43)

หากข้าพเจ้าทูลขอพระองค์ประทานปัญญาเกี่ยวกับความต้องการใดๆ ในชีวิตหรือเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของตนเอง หรือของเพื่อนๆ ครอบครัว ลูกๆ ของข้าพเจ้า หรือของคนที่ข้าพเจ้าปกครองอยู่ และไม่ได้รับคำตอบจากพระองค์ แต่ได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว ตามที่วิจารณญาณของข้าพเจ้าจะสอนข้าพเจ้าก็เท่ากับทูลเรียกร้องให้พระองค์ทรงยอมรับหรือให้เกียรติการปฏิบัตินั้น และพระองค์จะทรงทำอย่างนั้นจนเสร็จสิ้นความตั้งใจและเจตนาทั้งหมด (*DBY,* 43)

เมื่อสวดอ้อนวอน ขอให้สิทธิชนทุกคนทูลขอสิ่งที่เขาต้องการจากพระผู้เป็นเจ้าในอันที่จะส่งเสริมความชอบธรรมของเขาบนแผ่นดินโลก หากท่านไม่รู้ว่าจะทูลขอเพื่ออะไร ขอให้ข้าพเจ้าบอกท่านถึงวิธีสวดอ้อนวอน เมื่อท่านสวดอ้อนวอนในที่ลับกับครอบครัวของท่าน หากท่านไม่รู้ว่าจะทูลขอเพื่อสิ่งใด จงถวายตัวต่อพระบิดาบนสวรรค์ของท่าน และวิงวอนให้พระองค์นำทางท่านโดยการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนำทางผู้คนของท่าน และบอกถึงเรื่องราวของอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก ไม่ต้องพูดอะไรมากกว่านี้ ทูลขอให้พระองค์วางท่านไว้ในที่ๆ พระองค์ต้องการท่าน และบอกท่านถึงสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ท่านทำ และสิ่งที่พระองค์ทรงทราบว่าท่านทำได้ (*DBY,* 45–46)

ขอให้ทุกคนกระตือรือร้นในการสวดอ้อนวอน จนกว่าพวกเขาจะรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้าด้วย

ตัวเอง และแน่ใจว่าพวกเขากำลังเดินอยู่ในทางที่นำไปสู่ชีวิตอันเป็นนิจ และแล้วความอิจฉา ผลพวงของความโง่เขลา จะสลายไป และจะไม่มีคนที่ชอบยกตนข่มท่าน เพราะความรู้สึกเช่นนั้นไม่เป็นที่ยอมรับในระเบียบแห่งสวรรค์ พระเยซูคริสต์ไม่เคยประสงค์ที่จะแตกต่างจากพระบิดาของพระองค์ ทั้งสองพระองค์ทรงเป็นและยังคงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หากผู้คนได้รับการนำโดยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ และรับรู้ข้อเท็จจริงโดยผ่านความซื่อสัตย์ของพวกเขา ก็ไม่ต้องเกรงว่าพวกเขาจะไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวในพระเยซูคริสต์และเห็นพ้องกัน (*DBY,* 42)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ประทานพระวิญญาณของพระคริสต์แก่ลูกทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อให้ความสว่างทางปัญญา และช่วยให้พวกเขารู้จักความดีจากความชั่ว

- พิจารณาถึงการทำงานในความสว่างของพระคริสต์หรือพระวิญญาณของพระเจ้า (ดู Bible Dictionary, "Light of Christ," 725; ค.พ. 88:6–13; โมโรไน 7:12–19) การได้รับ "ความสว่างทางปัญญาโดยพระวิญญาณของพระเจ้าพระเยซู" หมายถึงอะไร?
- เราจะรู้มาตรฐานนิรันดร์ของ "ความถูกต้องจากความผิด" ได้อย่างไร?
- ตามที่ประธานยัง กล่าว พระวิญญาณของพระเจ้ายังคง "พยายามกับผู้คน" ในทางใด?
- โดยอำนาจใดที่ทรง "เติมให้อย่างไม่มีขีดจำกัด" ทำให้พระเจ้ามีอิทธิพลต่อลูกของพระองค์? พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้อยู่ไกลจากเราทุกคนในความหมายใด? (ดู กิจการ 17:27 ด้วย) มีหลักฐานอะไรที่แสดงว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่างๆ ทั่วโลก?

พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับลูกๆ ของพระองค์โดยทางการเปิดเผย

- พระเจ้าทรงมอบอำนาจให้ใครเป็นผู้รับการเปิดเผยต่อทั้งศาสนาจักร? (ดู ค.พ. 21:4–5; 28:2; 43:3–4; 90:3–5 ด้วย) ใครคือ "วจนะที่มีชีวิต"? ความรับผิดชอบของเราต่อวจนะที่มีชีวิตคืออะไร?
- ประธานยัง กล่าวว่าคำสอนแห่งความรอดเป็นที่รู้ได้โดยการเปิดเผยเท่านั้น พระเจ้าประทานการเปิดเผยให้เราเป็นการส่วนตัว? (ดู 2 นีไฟ 32:5 กันดารวิถี 11:29 ด้วย)
- ตามที่ประธานยัง กล่าว เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังถูกนำไปในพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า? เราจะได้รับการเปิดเผยเพื่อนำทางชีวิตของเรา "วันแล้ววันเล่า" ภายใต้เงื่อนไขใด?

- สัญญาใดที่ทำไว้กับผู้ที่ทำงาน “อย่างซื่อสัตย์เป็นเวลาหลายปี” ในการสวดอ้อนวอนการเชื่อฟังและการรับใช้? ท่านมีประสบการณ์ใดบ้างกับการสวดอ้อนวอนที่เคยช่วยท่านนำพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตของท่าน?

หน้าที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของเราคือแสวงหาพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าในการสวดอ้อนวอนประจำวัน

- ตามที่ประธานยัง กล่าว อะไรคือหน้าที่ “อันดับแรกสุดและสำคัญที่สุด” ของเราในฐานะสมาชิกของศาสนาจักร?
- เราจะมี “พระวิญญาณที่ทรงนำทางเรา” ภายใต้เงื่อนไขใด? (ดู 3 นีไฟ 19:9, 24)
- ประธานยัง ให้คำแนะนำอะไรเป็นพิเศษเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน?
- อะไรคือคำตักเตือนอย่างหนักแน่นของประธานยังที่มีต่อผู้ไม่อยากสวดอ้อนวอน?

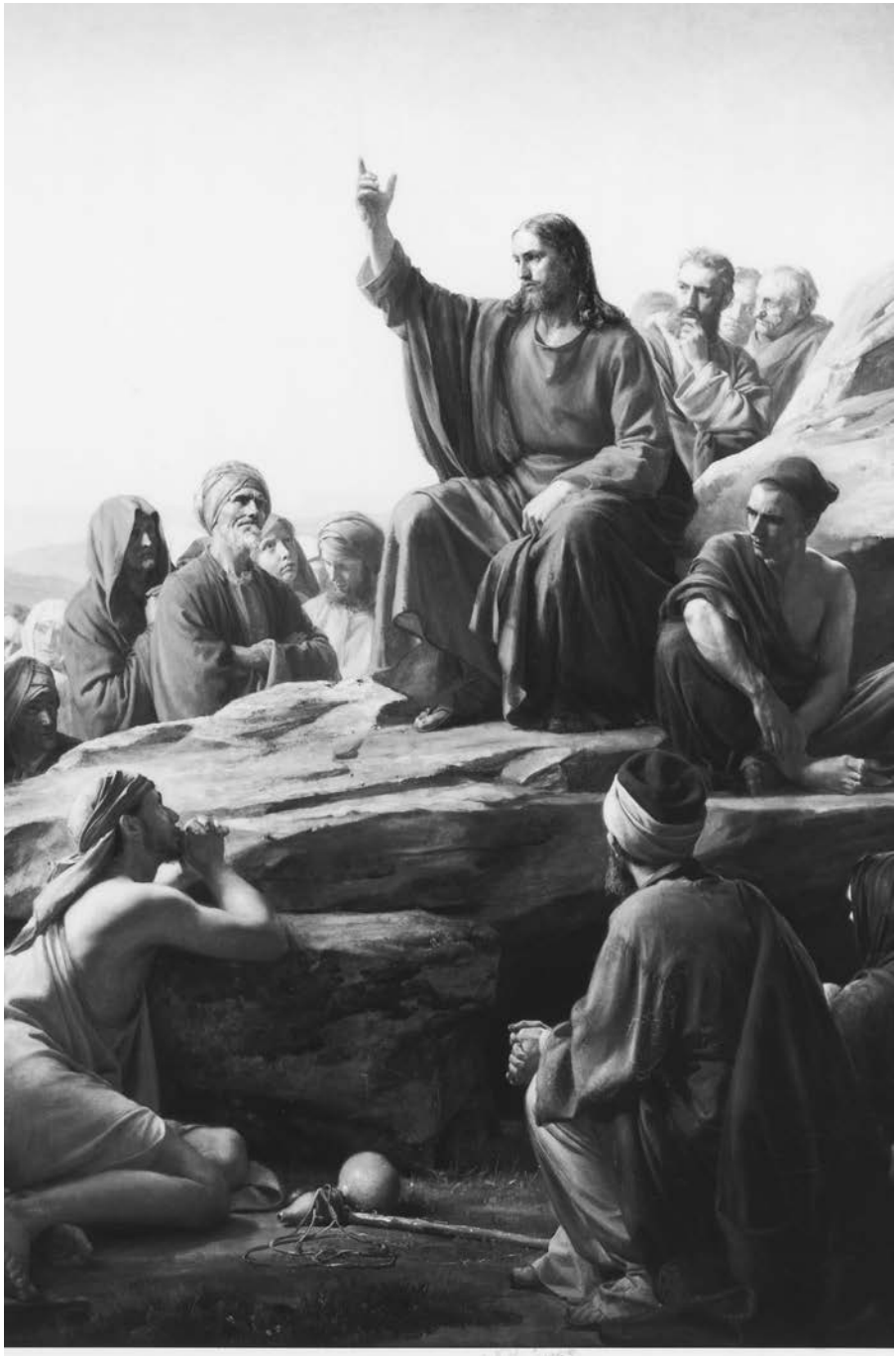

“พระเยซูจะไม่หยุดทำงานของพระองค์จนกว่าทุกคนจะได้รับการนำมาสู่ความสุขแห่งอาณาจักรในปราสาทของพระบิดาของพระองค์” (*DBY*, 56)

บทที่ 7

แผนแห่งความรอด

*ในฐานะศาสดาและผู้สอนแผนแห่งความรอด ประธานบริคัมยังสอนว่า "แผนงานและพระประสงค์ [ของ] ผู้ปกครองสูงสุด (พระผู้เป็นเจ้า)" (*DBY, *49) คือเพื่อทำให้ลูกของพระองค์ได้รับความสุขนิรันดร์ ตาม "แผนแห่งความสุข" [แอลมา 42:16] อันยิ่งใหญ่นี้ ในฐานะลูกของพระผู้เป็นเจ้าเราทุกคนเคยอยู่ในที่ประทับของพระองค์ก่อนมาสู่ความเป็นมตะ ที่ซึ่งเรามีสิทธิพิเศษที่จะรับร่างกายมตะ และเลือกเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าพระเยซูคริสต์จะนำเราสู่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพตามความซื่อสัตย์ของเรา*

คำสอนของบริคัม ยัง

พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราเติบโตในความสว่าง ความจริงและความสุขตลอดกาล

ชีวิตที่ท่านและข้าพเจ้าครอบครองอยู่นี้มีไว้เพื่อความเป็นนิรันดร์ จงใคร่ครวญถึงความคิดที่ประสิทธิ์ประสาทให้เราด้วยอำนาจและสติปัญญาทั้งปวงที่เราครอบครองอยู่ เมื่อถูกลบล้างสิ้นไปจากการดำรงอยู่ จบสิ้นลง และจากนั้นพยายามทำให้กลับมีความคิดสอดคล้องกับความรู้สึกและชีวิตปัจจุบันของเรา ไม่มีคนฉลาดคนใดสามารถทำความคิดได้ นอกจากโดยพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยเท่านั้นที่จะหยั่งรู้สิ่งเหล่านี้ได้ [ดู 1 โครินธ์ 2:11] โดยการเปิดเผยของพระเจ้าพระเยซูทรงทำให้เราเข้าใจสิ่งที่เป็นมา สิ่งซึ่งทรงทำให้เรารู้ สิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิต ซึ่งเราได้รับในเวลานี้ และสิ่งที่จะมาถึง [ดู ค.พ. 93:24] เราควรทำความเข้าใจทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องเข้าใจอย่างสมบูรณ์ จงทำให้มันเกิดประโยชน์ต่อเรา เพื่อเราจะได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นในชีวิตนี้ และเตรียมตัวรับชีวิตนิรันดร์หลังจากนี้ (*DBY,* 47)

หากเราเข้าใจหลักปรัชญาได้ถูกต้อง ในที่สุด ก็จะเข้าใจการสร้างตัวเราเอง รวมทั้งเข้าใจด้วยว่าสร้างไว้เพื่ออะไร—แผนงานและพระประสงค์ที่ผู้ปกครองสูงสุด (พระผู้เป็นเจ้า) ทรงมีในการสร้างจัดระเบียบสสารและนำมันออกมาในความสามารถที่จะรับความรู้ซึ่งข้าพเจ้ามองเห็นท่านที่นี่ในเวลานี้ เราก็จะเข้าใจได้ว่าสสารถูกทำลายไม่ได้—เพราะมันขึ้นอยู่กับการบังคับบัญชาให้เป็นระเบียบหรือไม่เป็นระเบียบ และจะเข้าใจได้ว่าสสารถูกจัดระเบียบและก่อให้เกิดความรู้แจ้ง ทั้งจะครอบครองความรู้แจ้งที่มากขึ้น จะเพิ่มพูนความรู้แจ้งนั้น

ต่อไปเรื่อยๆ และเรียนรู้หลักการเหล่านั้นได้โดยจัดระเบียบสสารให้เป็นสัตว์ พืช และเป็นมนุษย์ที่สามารถเข้าใจและเรียนรู้ สามารถวิเคราะห์หลักการปฏิบัติของพระผู้เป็นเจ้าการดำเนินงาน ตลอดจนการกระจายสสารให้เป็นมนุษย์ที่สามารถเข้าใจและเรียนรู้ และยกพวกเขาขึ้น—สู่อะไรหรือ? ความสุข มีสิ่งใดอีกหรือไม่ที่ทำให้วิญญาณที่ฝังอยู่ในตัวเราพึงพอใจอย่างเต็มที่? ไม่มี [ดู ค.พ. 131:7] (*DBY,* 49)

เราเป็นลูกทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า

ไม่มีมนุษย์คนใดมีอำนาจจัดองค์ประกอบในการดำรงอยู่ของตัวเองได้ เนื่องจากมีคนที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเรา เราเป็นเจ้าของร่างกายของเราหรือ? เราเป็นเจ้าของวิญญาณของเราหรือ? เราไม่ใช่เจ้าของ เราเป็นของต้นกำเนิดของเรา—ของพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเรา [ดู กิจการ 17:29] (*DBY,* 50)

สิ่งต่างๆ ถูกสร้างทางวิญญาณก่อน ตามจริงแล้วพระบิดาทรงให้กำเนิดวิญญาณ [ดู ค.พ. 76:24] และวิญญาณเหล่านั้นเกิดลูกและอยู่กับพระองค์ จากนั้นพระองค์ทรงเริ่มงานของการสร้างร่างกายทางโลกอย่างพิถีพิถัน เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงได้รับการสร้างในเนื้อหนังนี้ โดยการนำเอาวัตถุหยาบมาจัดองค์ประกอบเป็นโลกนี้...ดังนั้นร่างกายของลูกๆ ของพระองค์จึงถูกจัดระเบียบขึ้นจากวัตถุหยาบของโลกนี้เช่นกัน (*DBY,* 50)

ข้าพเจ้าเคยได้ยินนาย [เฮนรี่ วอร์ด] บีเชอร์ นักเทศน์และบาทหลวงผู้โด่งดังแห่งเมืองบรูคลินพูดครั้งหนึ่งว่าความโชคร้ายที่สุดที่เคยเกิดกับมนุษย์คือการได้มาเกิด แต่ข้าพเจ้ากลับพูดว่าความโชคดีที่สุดที่เคยเกิดหรือเกิดกับมนุษย์คือการได้มาเกิดบนโลกนี้ ด้วยเหตุนี้ชีวิตและความรอดจึงได้รับการเตรียมไว้ให้พวกเขา พวกเขาจึงมีสิทธิพิเศษที่จะเอาชนะความตาย เอาชนะบาปและความชั่วร้าย รวมหลักธรรมแห่งชีวิต และความรอดเข้าในการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขา และอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลายชั่วนิรันดร์ (*DBY,* 51)

วิญญาณที่อยู่ในร่างกายเหล่านี้บริสุทธิ์เท่ากับวิญญาณในสวรรค์ วิญญาณเข้ามาอยู่ในร่างกายที่เปรอะเปื้อนเพราะการตกของมนุษย์ เนื้อหนังของพวกเขาเท่านั้นที่เปรอะเปื้อน ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์ถือกำเนิดมาในความผิดบาป และมารดาตั้งครรภ์ข้าพระองค์ในบาป” [สดุดี 51:5] พระคัมภีร์ข้อนี้ก่อให้เกิดคำสอนที่เสื่อมทรามทั้งมวลในความคิดของคนบางคน—มันเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะมีความคิดแต่เพียงอย่างเดียวว่าพวกเขาต่างก็มีบาปพวกเขาไม่มีความดีเลย ไม่มีความถูกต้องเลย และไม่มีความสมบูรณ์ทางวิญญาณในพวกเราเลย นี่ไม่ถูกต้อง พวกเรายังคงมีการสู้รบภายในตัวเรา เราต้องต่อสู้กับอารมณ์ที่ชั่วร้าย หรือเมล็ดพันธุ์ของความเลวร้ายที่ถูกหว่านในเนื้อหนังเพราะการตกวิญญาณบริสุทธิ์ที่ยึดครองร่างกายเหล่านี้กำลังกระทบกระเทือน เป็นสิทธิของพระองค์ที่จะ

ส่งวิญญาณเข้ามาในร่างกายเหล่านี้ เพื่อคงไว้ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุด และเพื่อให้พระวิญญาณแห่งความจริงมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งพระวิญญาณแห่งความจริงจะชนะและมีอิทธิพลเหนือกว่าร่างกายของเรา ร่างกายที่พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าทรงทำให้มีชีวิต (*DBY,* 51–52)

เรามีอิสระที่จะเลือกความดีเหนือความชั่ว ความสูงส่งเหนือความทุกขเวทนา

[พระบิดาทรงถามว่า] "ใครจะไถ่โลก ใครจะลงไปและเสียสละเพื่อแผ่นดินโลกและทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น?"พระบุตรองค์โตตรัส "ข้าพระองค์อยู่นี่" และตรัสอีกว่า "ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด" แต่คนที่สองซึ่งคือ "ลูซิเฟอร์ บุตรแห่งเวลาเช้า" พูดว่า "พระเจ้า ข้าพระองค์อยู่นี่ ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด ข้าพระองค์จะไถ่บุตรและธิดาทุกคนของแอดัมและอีฟที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก หรือที่จะอยู่บนแผ่นดินโลก" "แต่" พระบิดาตรัส ที่นั่นไม่เพียงพอหรอกเราให้อำเภอใจกับแต่ละคนและทุกคนต้องใช้มันเพื่อให้ได้รับความสูงส่งในอาณาจักรของเรา เมื่อเป็นว่าเขามีอำนาจแห่งการเลือก เขาจึงต้องใช้อำนาจนั้น เขาเป็นลูกของเรา คุณลักษณะที่เจ้าเห็นในเราอยู่ในลูกของเราและเขาต้องใช้อำเภอใจของเขา หากเจ้าอาสาทำเพื่อให้ทุกคนรอด เจ้าคงจะช่วยพวกเขารอดในสภาพที่ชั่วร้ายและไม่ชอบธรรม" [ดู เอบรา-แฮม 3:23–28; โมเสส 4:1–4] (*DBY,* 53–54)

เมื่อครั้งมีกบฏในสวรรค์ ความยุติธรรมถูกนำมาเป็นเชือกวัดและความชอบธรรมเป็นลูกดิ่ง [อิสยาห์ 28:17] และมารถูกขับออกไป (*DBY,* 54)

พระเจ้าพระผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงยอมให้มีการแตกแยกในสวรรค์ เพื่อดูว่าผู้คนของพระองค์จะเตรียมการเพื่อมายังโลกนี้อย่างไร (*DBY,* 54)

แต่พวกเขา [ดวงวิญญาณที่กบฏ] ต้องไปจากสวรรค์ พวกเขาอยู่ที่นั่นไม่ได้ พวกเขาจะต้องถูกขับลงไปยังแผ่นดินโลก เพื่อทดลองพวกบุตรของมนุษย์ และเพื่อปฏิบัติงานของพวกเขาในการก่อให้เกิดการตรงกันข้ามในทุกสิ่ง ซึ่งทำให้ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกมีสิทธิพิเศษในการปรับปรุงความสามารถที่จะรับความรู้ที่ประทานแก่เขา มีโอกาสเอาชนะมาร และเรียนรู้หลักธรรมที่ปกครองความเป็นนิรันดร์ ที่ซึ่งพวกเขาจะถูกยกให้สูงส่ง (*DBY,* 54)

ท่านไม่สามารถให้ความสูงส่งแก่ใครได้ หากพวกเขาไม่รู้ว่าความชั่วร้ายคืออะไร บาป ความเศร้าโศก และความทุกขเวทนาคืออะไร เพราะเหตุว่าไม่มีใครสามารถเข้าใจ ซาบซึ้ง และได้รับความสูงส่งได้จากหลักธรรมอื่น (*DBY,* 55)

ท่านคิดไหมว่าพระเจ้าทรงดูแลคนเป็นจำนวนมาก?...ข้าพเจ้าไม่คิดว่ามีคนใดบนแผ่นดินโลกในเวลานี้ หรือคนที่เคยอยู่ก่อนเรา หรือที่จะมาอยู่หลังจากเราที่พระองค์ไม่ทรงดูแล

พระองค์ทรงรู้จักผู้ที่จะเป็นผู้รับการชโลมของพระองค์ พระองค์ทรงดูแลพวกเขาตลอดมา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงดูแลโมเสส ฟาโรห์ เอบราแฮม เม็ลคิเซเด็ค และโนอาห์ผู้เป็นภาชนะที่เลือกสรรให้สร้างเรือและช่วยพวกที่เหลืออยู่ให้รอดจากน้ำท่วม (*DBY,* 55)

นับเป็นความคิดผิดๆ ที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศิตทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะเหตุว่าแต่ละคนมีเสรีภาพและอิสระที่จะกระทำ ท่านอาจถามว่าเราเชื่อในการแต่งตั้งก่อนเกิดหรือไม่ เราเชื่ออย่างมั่นคงเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ในโลก เราเชื่อว่าพระเยซูได้รับแต่งตั้งก่อนการวางรากฐานของโลก และพระองค์ทรงรับมอบภารกิจในความเป็นนิรันดร์เพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก กระนั้นในเวลาที่พระองค์เสด็จมาในเนื้อหนัง พระองค์ทรงมีเสรีภาพในการเลือกหรือปฏิเสธที่จะเชื่อฟังพระบิดา หากพระองค์ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังพระบิดาของพระองค์ พระองค์ก็จะมาเป็นบุตรแห่งหายนะ เรามีอิสระในการเลือกหรือปฏิเสธหลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์เช่นกัน ก่อนหน้านี้พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศิตและแต่งตั้งหลายสิ่งให้บังเกิด และพระองค์จะทรงกระทำอย่างนั้นต่อไป แต่เมื่อพระองค์ประกาศิตพรยิ่งใหญ่บนประชาชาติหรือแต่ละคน พวกเขาก็ถูกประกาศิตบนเงื่อนไขบางอย่าง เมื่อพระองค์ทรงประกาศิตให้เกิดภัยพิบัติใหญ่หลวงและความพินาศท่วมท้นบนประชาชาติหรือผู้คนคำประกาศิตดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะประชาชาติและผู้คนเหล่านั้นไม่ยอมละทิ้งความชั่วร้ายและไม่ยอมหันมาหาพระเจ้า มันเป็นประกาศิตที่เมืองนีนะเวห์จะถูกทำลายในสี่สิบวันแต่ประกาศิตถูกยับยั้งไว้เพราะการกลับใจของผู้อาศัยในนีนะเวห์ พระผู้เป็นเจ้าทรงมีกฎทรงปกครอง และทรงทำให้ลูกทุกคนของพระองค์มีเสรีภาพที่จะเลือกเช่นเดียวกับพระองค์และจากนั้นเราจะถูกพิพากษาตามงานของเรา (*DBY,* 55)

พระเยซูคริสต์จะนำเราสู่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพตามความซื่อสัตย์ของเรา

นี่คือแผนแห่งความรอด พระเยซูจะไม่หยุดทำงานของพระองค์จนกว่าทุกคนจะได้รับการนำมาสู่ความสุขแห่งอาณาจักรในปราสาทของพระบิดาของพระองค์ ที่ซึ่งมีอาณาจักรและรัศมีภาพมากมายอันเป็นไปตามงานและความซื่อสัตย์ของทุกคนที่เคยอยู่บนโลกนี้ บางคนเชื่อฟังกฎชั้นสูง และได้รับรัศมีภาพของกฎดังกล่าว บางคนทำตามกฎชั้นกลางและบางคนชั้นต้น และอีกหลายคนจะไม่ได้รับรัศมีภาพใดเลย (*DBY,* 56)

[ผู้คน] นับล้านเสียชีวิตไปแล้ว ทั้งพวกที่เป็นชาวคริสต์และพวกที่นับถือศาสนาอื่น แต่มีหลายคนที่ซื่อตรง ทรงคุณธรรมและซื่อสัตย์พอๆ กับบางคนที่กำลังมีชีวิตอยู่ในเวลานี้ ชาวคริสต์พูดว่าคนเหล่านั้นสูญสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พระเจ้าจะทรงช่วยให้พวกเขารอดหรืออย่างน้อยที่สุด ทุกคนที่รับพระกิตติคุณก็จะรอด แผนแห่งความรอดที่พระเยซูทรงเปิดเผย

และที่เราสั่งสอน แผ่ขยายไปถึงคนที่เลวที่สุดและเสื่อมทรามที่สุดของเชื้อสายที่สูญหายไปของแอดัมด้วย (*DBY,* 60–61)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราเติบโตในความสว่าง ความจริงและความสุขตลอดกาล

- เราจะรู้ได้อย่างไรว่า "ชีวิตที่ท่านและข้าพเจ้าครอบครองอยู่นี้มีไว้เพื่อความเป็นนิรันดร์"? การที่ท่านรู้ว่าชีวิตเป็นนิรันดร์ทำให้เกิดข้อแตกต่างอย่างไร?
- "แผนงานและพระประสงค์" ของพระผู้เป็นเจ้าในการวางระเบียบโลกนี้คืออะไร?
- ประธานยัง สอนว่าจุดประสงค์หลักของชีวิตคือ "การครอบครองความรู้แจ้งที่มากขึ้นและเพิ่มพูนความรู้แจ้งนั้นต่อไปเรื่อยๆ" อะไรเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตในความรู้แจ้ง หรือความสว่างและความจริง (ดู ค.พ. 93:36; 130:19 ด้วย) กับการได้มาซึ่งความสุขนิรันดร์? สิ่งนี้เป็นจริงในชีวิตของท่านเองอย่างไร?

เราเป็นลูกทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า

- ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าท่านเป็นลูกทางวิญญาณที่แท้จริงของพระบิดาบนสวรรค์? สิ่งนั้นทำให้เกิดข้อแตกต่างอะไรในชีวิตของท่าน?
- ทำไม "การเกิดบนโลกนี้" จึงเป็น "ความโชคดีที่สุดที่...เคยเกิดขึ้นกับมนุษย์"? อ่านและไตร่ตรองคำสอนและพันธสัญญา 93:33 พรประการใดเกิดขึ้นจากการที่ร่างกายและวิญญาณอยู่ร่วมกัน?
- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือผลที่ตามมาจากการตกของแอดัม? บางคนให้ข้อสรุปผิดๆ เกี่ยวกับการตกไว้ว่าอย่างไร? อะไรคือบทบาทของพระวิญญาณแห่งความจริง ใน "การสู้รบภายในตัวเรา" ระหว่างความดีกับความชั่ว? เราสามารถทำให้พระวิญญาณแห่งความจริงเป็นแรงผลักดันอันสำคัญยิ่งในชีวิตของเราได้อย่างไร?

เรามีอิสระที่จะเลือกความดีเหนือความชั่ว ความสูงส่งเหนือความทุกขเวทนา

- ตามที่ประธานยังกล่าว อำเภอใจของเราแสดงบทบาทอะไรในการได้มาซึ่งความสูงส่ง? เหตุใดพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาไม่รับข้อเสนอของลูซิเฟอร์ที่จะกระทำเพื่อเราแต่ละคน? (ดู

2 นีไฟ 2:15–16 ด้วย)

- ทำไมพระเจ้าจึงทรงยอมให้มี “การแตกแยกในสวรรค์”? อะไรคือ “งาน” ของผู้ที่ถูกขับออกจากที่ประทับของพระบิดา? เหตุใดจึงต้องมี “การตรงกันข้ามในทุกสิ่ง”? ทำไมเราจึงต้องเข้าใจว่า “อะไรคือความชั่ว” และ “อะไรคือบาป ความเศร้าโศก ความทุกข์เวทนา” เพื่อให้ได้รับความสูงส่ง? (ดู 2 นีไฟ 2:11)
- ท่านสามารถทำอะไรเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าบรรลุผลและเติบโตจนถึงจุดสูงสุดของความสามารถของท่าน?
- พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศิตหรือกำหนดเหตุการณ์ต่างๆ ไว้ล่วงหน้า และยังคงให้เสรีภาพแห่งการเลือกแก่เราได้อย่างไร?

พระเยซูคริสต์จะนำเราสู่อาณาจักรแห่งรัศมีภาพตามความซื่อสัตย์ของเรา

- งานแห่งการช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์จะสิ้นสุดเมื่อใด?
- โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์ ทุกคนยกเว้นบุตรแห่งหายนะ “จะถูกนำมาสู่ความสุขแห่งอาณาจักรในปราสาทของพระบิดาของพระองค์” ประธานยังกล่าวอีกว่ามี “อาณาจักรและรัศมีภาพเป็นจำนวนมาก” เหตุใดจึงมีอาณาจักรหลายแห่ง? ใครเป็นคนตัดสินว่าบุคคลใดจะไปยังอาณาจักรใด?
- การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด “แผ่ขยายไปถึงคนที่เลวที่สุดและเสื่อมทรามที่สุด” เช่นเดียวกับ “คนที่ซื่อตรง ทรงคุณธรรมและซื่อสัตย์” อย่างไร?

สิทธิชนในยุคต้นๆ แสดงให้เห็นถึงศรัทธาอันยิ่งใหญ่ในพระเจ้าเมื่อพวกเขาละทิ้งบ้านและถิ่นฐาน
เพื่อไปรวมกันที่ไซอันภายใต้การนำทางของประธานบริคัม ยัง

บทที่ 8

ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์คืออำนาจผลักดันที่ทรงพลังที่สุดในชีวิตของประธานบริคัม ยัง ศรัทธาของท่านในพระผู้ช่วยให้รอดและในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ช่วยให้ท่านอดทนต่อความยากลำบากและการทดลองที่รุนแรงได้ เนื่องจากศรัทธาดังกล่าว ท่านเข้าร่วมในการทำภารกิจทางศาสนานับครั้งไม่ถ้วน ท่านอดทนต่อความยากลำบากของค่ายไซอัน ท่านยังคงแน่วแน่และจริงจังต่อพระกิตติคุณและต่อศาสดาโจเซฟ สมิธ ระหว่างช่วงเวลาแห่งความยุ่งยากในเคิร์ทแลนด์ขณะที่สิทธิชนหลายคนละทิ้งศาสนาจักร เนื่องจากศรัทธาดังกล่าว ท่านได้นำสิทธิชนไปสู่หุบเขาซอลท์เลคและสถาปนาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่นั่น ท่านกล่าวว่า "ทุกคนที่อยู่ในศาสนาจักรนี้จะต้องซื่อสัตย์ พวกเขาไม่สามารถทำแบบผิวเผิน แต่ต้องฝึกฝนศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริงเพื่อจะได้รับแสงสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หากพวกเขาเฉยเมยต่อสิ่งนี้ วิญญาณของโลกจะเข้าครอบครองพวกเขา และพวกเขาจะเย็นชา ไม่ผลิดอกออกผลล่องลอยเข้าไปสู่ความมืดและความตายทางวิญญาณ" (DNW, *25 Apr. 1855, 2*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์คือหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ และจะเข้าใจได้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

พระกิตติคุณที่เราสอนคืออำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่นำไปสู่ความรอด หลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณคือ...ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า และศรัทธาในพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุคคลนั้นซึ่งกล่าวถึงในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์...เราต้องเชื่อว่าพระเยซูองค์เดียวกันนี้ทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อบาปของโลก (*DBY,* 153)

ท่านอาจกล่าวว่าพระเจ้าและพระกิตติคุณของพระองค์ไม่ควรค่าแก่การสนใจ หากไม่เช่นนั้นท่านก็ต้องยอมตนให้กับพระองค์และพระกิตติคุณของพระองค์ (*DBY,* 153)

เพื่อจะเข้าใจหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ—และเข้าใจอย่างถูกต้อง มนุษย์ต้องได้รับปัญญาจากเบื้องบน เขาต้องได้รับความสว่างจากพระวิญญาณบริสุทธิ์...เขาต้องได้รับ

ภาพรถม้าในซอลท์เลค ซิตี้ ตอนต้นทศวรรษ 1860

ประโยชน์จากพรแห่งความรอดด้วยตัวเอง เพื่อจะบอกถึงพรเหล่านั้นให้คนอื่นได้รู้ (*DBY,* 152)

ทุกอณูแห่งความจริงที่ทุกคนได้รับคือของประทานของพระผู้เป็นเจ้า เราได้รับความจริงเหล่านี้ และเพิ่มพูนขึ้นจากรัศมีภาพหนึ่งไปสู่อีกรัศมีภาพหนึ่ง...จนกระทั่งได้รับความรู้ในทุกสิ่งและเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า แม้พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า คนเหล่านี้เป็นคนของชั้นสูง คนเหล่านี้คือคนที่พระเจ้าทรงเลือกเนื่องจากการเชื่อฟังของพวกเขา พวกเขาไม่เหยียดหยามความจริงเมื่อได้ยิน คนเหล่านี้คือผู้ที่ไม่เหยียดหยามพระกิตติคุณ แต่ยอมรับพระเยซูและพระผู้เป็นเจ้าในพระลักษณะที่แท้จริงของพระองค์ และยอมรับเทพในลักษณะที่แท้จริง คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำงานเพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์ (*DBY,* 152)

ศรัทธาในพระคริสต์คือของประทานของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งได้มาโดยผ่านความเชื่อ การเชื่อฟัง และงานอันชอบธรรม

เมื่อท่านเชื่อหลักธรรมของพระกิตติคุณและบรรลุถึงศรัทธา ซึ่งเป็นของประทานของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็จะทรงเพิ่มศรัทธาให้โดยเพิ่มศรัทธาให้ศรัทธา พระองค์ประทานศรัทธา

ให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเพื่อเป็นของประทาน แต่มนุษย์ได้รับสิทธิพิเศษโดยกำเนิดที่จะเชื่อว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงหรือเท็จ (*DBY,* 154)

หากเราพูดถึงศรัทธาในลักษณะของนามธรรม สิ่งนี้คืออำนาจของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งโดยอำนาจนั้นโลกนี้เป็นมาและถูกสร้างขึ้น และเป็นของประธานของพระผู้เป็นเจ้าที่ให้กับผู้ที่เชื่อและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีมนุษย์ที่มีชีวิตและมีสติปัญญาคนใดไม่ว่าจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ จะกระทำโดยปราศจากความเชื่อ หากเขาดำเนินชีวิตโดยปราศจากหลักธรรมแห่งความเชื่อก็เหมือนกับเขาดำรงชีวิตโดยปราศจากลมหายใจ แต่เขาต้องเชื่อความจริง เชื่อฟังความจริงและปฏิบัติความจริง เพื่อจะได้รับอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่เรียกว่า ศรัทธา (*DBY,* 153)

เราอยู่ภายใต้ข้อผูกมัดที่จะต้องวางใจในพระผู้เป็นเจ้าของเรา และนี่คือรากฐานของทุกสิ่งที่เราทำได้ด้วยตัวของเราเอง (*DBY,* 154)

เมื่อท่านอ่านการเปิดเผย หรือได้ยินพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับตัวท่าน เพื่อเห็นแก่ตัวท่านเอง จงอย่ารับสิ่งนั้นด้วยใจสงสัย (*DBY,* 155)

พระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงเปิดเผยงานลับแห่งการประทานพรลูกๆ ของพระองค์เสมอไป ทั้งพระองค์จะไม่ทรงแสดงให้พวกเขาเห็นที่สุดจากการเริ่มต้น เพราะพวกเขาต้องเรียนรู้ที่จะวางใจในพระองค์ผู้ทรงสัญญาว่าจะสู้รบแทนเรา และสวมมงกุฎแห่งชัยชนะให้เรา หากเราซื่อสัตย์เช่นเดียวกับเอบราแฮมผู้ซื่อสัตย์ (*DBY,* 156)

เมื่อมนุษย์มีนิสัยชอบมองทุกประเด็นด้วยหลักปรัชญา โดยพึ่งพาแต่สิ่งที่เราเรียกว่า เหตุผลของมนุษย์ พวกเขาก็มีแนวโน้มไปสู่ความผิดพลาดอยู่เสมอ แต่ถ้านำชายคนหนึ่งไปอยู่ในสถานการณ์ที่เขาต้องถูกผูกมัดหรือถูกบังคับให้มีศรัทธาในพระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อค้ำจุนชีวิตของเขาเอง นั่นจึงจะนำเขาไปสู่จุดที่เขาสามารถรู้ด้วยตนเอง และความสุขจะเกิดกับผู้ที่ผ่านการทดลอง หากเขายังคงซื่อสัตย์และมีศรัทธาต่อการเรียกของเขา (*DBY,* 154)

งานที่ชอบธรรมแสดงถึงศรัทธาและเสริมสร้างศรัทธา

เพื่อจะอธิบายว่าเราควรมีความเชื่อมั่นในพระผู้เป็นเจ้ามากเพียงใด ข้าพเจ้าจะขอใช้คำที่เหมาะกับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะพูดว่า ความเชื่อมั่นอย่างไม่มีข้อสงสัย ข้าพเจ้ามีศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า และศรัทธานั้นสอดคล้องกับผลงานที่ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้าไม่มีความเชื่อมั่นในศรัทธาที่ปราศจากการกระทำ (*DBY,* 155)

หากผู้คนเพียงแต่ทำงานดีให้เต็มที่ ข้าพเจ้ารับประกันว่าพวกเขาจะมีศรัทธาในเวลาที่จำเป็น (*DBY,* 154)

เมื่อศรัทธาพรั่งพรูอยู่ในหัวใจ งานดีก็จะตามมา และงานดีจะเพิ่มศรัทธาอันบริสุทธิ์นั้นภายในตัวเขา (*DBY,* 156)

ศรัทธาของข้าพเจ้าคือ เมื่อเราได้ทำทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้ พระเจ้าจะทรงอยู่ภายใต้ข้อผูกมัด และจะไม่ทำให้คนซื่อสัตย์ผิดหวัง พระองค์จะทรงทำส่วนที่เหลือ (*DBY,* 155)

เมื่อบุคคลถูกวางไว้ในสภาพแวดล้อมที่เขาจะหาสิ่งใดยังชีพไม่ได้เลยแม้แต่น้อย ในเวลานั้นเป็นสิทธิพิเศษของเขาที่จะฝึกฝนศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอให้พระองค์ทรงเลี้ยงดูเขา พระองค์อาจทรงใช้กาไปคาบเศษเนื้อแห้งจากที่ใดที่หนึ่งซึ่งมีเนื้ออย่างมากมายและมาทิ้งไว้ให้ชายที่อดอยาก เมื่อข้าพเจ้าไม่อาจเลี้ยงตนเองโดยวิธีที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้อยู่ในอำนาจของข้าพเจ้า นั่นก็ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงใช้พระราชวินิจฉัยของพระองค์ในลักษณะที่ผิดธรรมดาเพื่อสนองความต้องการของข้าพเจ้า แต่ขณะที่เราช่วยเหลือตัวเองได้ นั่นคือหน้าที่ของเราที่จะทำดังนั้น (*DBY,* 155)

คนดีเป็นจำนวนมากที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมจะเกิดความสงสัยเป็นธรรมดาโดยที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองน้อยมากจนบางครั้งเขาสงสัยว่าเขาเป็นสิทธิชนที่แท้จริงหรือไม่ คนเหล่านี้มักจะสงสัย ทั้งๆ ที่ไม่ควรสงสัย ตราบที่เขาดำเนินชีวิตด้วย ความถ่อมตนต่อพระพักตร์พระเจ้า รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ทำพิธีการต่างๆ เต็มใจถวายทุกสิ่งแด่พระคริสต์ และทำทุกสิ่งเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์ เขาไม่จำเป็นต้องสงสัย เพราะพระวิญญาณจะทรงเป็นพยานต่อเขาว่าเขาเป็นของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ (*DBY,* 155)

หากสิทธิชนยุคสุดท้ายดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรต่อสิทธิพิเศษของพวกเขา และฝึกฝนศรัทธาในพระนามของพระเยซูคริสต์ และดำเนินชีวิตในความสุขแห่งความบริบูรณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ วันแล้ววันเล่า ย่อมไม่มีสิ่งใดบนผืนแผ่นดินโลกที่พวกเขาทูลขอแล้วจะไม่ได้รับ พระเจ้าทรงรอคอยที่จะแสดงความเมตตากรุณาต่อผู้คนและหลั่งเทความอุดมมั่งคั่ง เกียรติ รัศมีภาพ และอำนาจให้จนถึงกับพวกเขาจะเป็นเจ้าของทุกสิ่งตามสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำไว้โดยผ่านอัครสาวกและศาสดาของพระองค์ (*DBY,* 156)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์คือหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ และจะเข้าใจได้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

- ทำไมศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์จึงให้ความหวังแก่เรา?
- เรื่องที่เฉพาะเจาะจงเรื่องใดบ้างที่ประธานยังกล่าวว่าเราต้องเชื่อจึงจะมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์?
- ทำไมศรัทธาในพระเยซูคริสต์จึงเป็นหลักธรรมแรกของพระกิตติคุณ? (ดู โมโรไน 7:33–34; หลักแห่งความเชื่อข้อที่ 4) ตามที่ประธานยังกล่าว เราจะเข้าใจศรัทธาในพระคริสต์ซึ่งเป็นหลักธรรมแรกของพระกิตติคุณได้อย่างไร?
- ใครคือ “ผู้ที่ทำงานเพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์”?

ศรัทธาในพระคริสต์คือของประทานของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งได้มาโดยผ่านความเชื่อ การเชื่อฟัง และงานอันชอบธรรม

- เราจะพัฒนาศรัทธาในพระคริสต์ได้อย่างไร? การเพิ่ม “ศรัทธาให้ศรัทธา” หมายความว่าอย่างไร? (ดู แอลมา 32:26–28 ด้วย)
- ทำไมเราจึงต้องเชื่อ เชื่อฟัง และปฏิบัติความจริงเพื่อจะได้รับศรัทธา? (ดู แอลมา 32:21 ด้วย)
- ทำไมประธานยังจึงกล่าวว่า “เราอยู่ภายใต้ข้อผูกมัดที่จะต้องวางใจในพระผู้เป็นเจ้าของเรา”? (ดู อีเธอร์ 12:6–7 ด้วย) เราแสดงความวางใจในพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร? (ดู อีเธอร์ 3:11–12 ด้วย)
- ความสงสัยและเหตุผลของมนุษย์เข้ามารบกวนศรัทธาได้อย่างไร? เราจะรู้ด้วยตนเองได้อย่างไรว่าเรามีสถานะใดกับพระผู้เป็นเจ้า? ศรัทธาในพระเยซูคริสต์มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของเราเกี่ยวกับตัวเราเองอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่า “ความสุขจะเกิดกับผู้ที่ผ่านการทดลอง หากเขายังคงซื่อสัตย์และมีศรัทธาต่อการเรียกของเขา” เราจะคงไว้ซึ่งศรัทธาและความซื่อสัตย์ของเราระหว่างช่วงเวลาแห่งความยากลำบากได้อย่างไร? ศรัทธาและความซื่อสัตย์ของท่านจะช่วยให้ท่านเผชิญหน้ากับภัยพิบัติอย่างไม่ท้อถอยได้อย่างไร? (ดู ฮีลามัน 12:3; แอลมา 32: 6 ด้วย)

งานที่ชอบธรรมแสดงให้เห็นถึงศรัทธาและเสริมสร้างศรัทธา

- ประธานยังอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างศรัทธากับการกระทำไว้ว่าอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าเราต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า? พระเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากผู้ที่รู้สึก “เต็มใจถวายทุกสิ่งแด่พระคริสต์ และทำทุกสิ่งเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์”?
- ประธานยังสัญญาอะไรกับผู้ที่ “ฝึกฝนศรัทธาในพระนามของพระเยซูคริสต์ และดำเนินชีวิตในความสุขแห่งความบริบูรณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ”? หากเราสวดอ้อนวอนร่วมกับศรัทธาอันยิ่งใหญ่และการดลใจ จะเกิดผลลัพธ์อะไร? (ดู ค.พ. 46:30; ฮีลามัน 10:5 ด้วย)

ยอห์นผู้ถวายบัพติศมาให้บัพติศมาพระเยซูคริสต์ บัพติศมาคือข้อกำหนดของการเข้า ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (ดู ยอห์น 3:5)

บทที่ 9

การกลับใจและบัพติศมา

*ในวันที่หนาวเหน็บและปกคลุมด้วยหิมะของเดือนเมษายน ปี 1832 บริคัม ยังรับบัพติศมาในลำธารที่เป็นน้ำแข็งซึ่งไหลเข้าหากังหันน้ำของเขาเอง โดยเอเลอาซาร์ มิลเลอร์ ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเข้าสู่ศาสนาจักรได้สี่เดือนเป็นผู้ให้บัพติศมา ท่านกล่าวถึงเหตุการณ์นั้นว่า "ข้าพเจ้ารู้สึกถ่อมใจ และมีวิญญาณเหมือนเด็ก ซึ่งเป็นพยานต่อข้าพเจ้าว่าบาปของข้าพเจ้าได้รับการอภัยแล้ว" (*MHBY–1, *2–3) ท่านสอนว่าน้ำไม่ได้มี "อำนาจที่จะชำระล้างบาป" (*DBY, *59) แต่การบัพติศมามีผลในการชำระล้างเราให้สะอาดจากบาปเมื่อผู้มีอำนาจให้บัพติศมาทำพิธีการให้กับผู้ที่รู้จักรับผิดชอบชั่วดี มีการกลับใจก่อนบัพติศมาและตามมาด้วยความพยายามอย่างจริงใจที่จะให้เกียรติพันธสัญญาบัพติศมา*

คำสอนของบริคัม ยัง

เมื่อความเข้าใจของเราเพิ่มขึ้น ความรู้จักผิดชอบชั่วดี และความรับผิดชอบของเราก็เพิ่มขึ้นด้วย

บาปเกิดขึ้นเมื่อทำผิดทั้งที่รู้และสามารถทำได้ดีกว่านั้น และบาปดังกล่าวจะถูกลงโทษด้วยการตอบแทนที่เที่ยงธรรม ในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้า (*DBY,* 156)

แม้เราจะทำดีที่สุดเท่าที่เรารู้ว่าจะทำอย่างไรในเวลานี้ แต่จะไม่มีการปรับปรุงชีวิตของเราอีกเลยหรือ? มี หากเราทำความผิดด้วยอาการเฉยเมยทั้งที่รู้อยู่แก่ใจว่าผิด นั่นคือหน้าที่ของเราที่จะเลิกทำความผิดโดยทันทีและตลอดไป (*DBY,* 156)

เราทำให้การชดใช้มีผลต่อชีวิตของเราได้โดยการกลับใจอย่างแท้จริง

หากข้าพเจ้าทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ข้าพเจ้าควรสารภาพกับผู้นั้นและแก้ไขสิ่งที่ข้าพเจ้าทำผิดไปให้ถูกต้อง (*DBY,* 158)

ข้าพเจ้าเชื่อว่า สิ่งที่ควรเปิดเผยให้คนอื่นรับรู้เราควรเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาและซื่อสัตย์ ส่วนสิ่งที่ควรเก็บไว้เป็นความลับก็ควรเก็บไว้กับตัวท่านเอง...บอกสิ่งที่เป็นของสาธารณชนให้สาธารณชนได้รับรู้ หากท่านทำบาปต่อผู้คน จงสารภาพต่อผู้คน หากท่านทำ

บาปต่อครอบครัวหรือเพื่อนบ้าน จงไปหาพวกเขาและสารภาพ...หากท่านทำบาปต่อบุคคลก็จงไปหาผู้นั้นตามลำพังและสารภาพบาปกับเขา (*DBY,* 158)

หากคนเรากลับใจอย่างแท้จริงด้วยใจจริง พร้อมทั้งแสดงให้ประจักษ์ต่อสวรรค์ว่าเขากลับใจอย่างจริงใจโดยยินยอมทำตามข้อกำหนดซึ่งเขาจะรู้ได้จากกฎของพระกิตติคุณ เมื่อนั้นเขาย่อมมีสิทธิ์ได้รับการปฏิบัติอันนำไปสู่ความรอด และไม่มีอำนาจใดจะถอดถอนวิญญาณที่ดีไปจากเขาได้เลย (*DBY,* 156)

ประเพณีเก่าๆ บางอย่างบอกเราว่าคนที่มีความผิดอันเนื่องมาจากการกระทำที่โหดร้ายทารุณรวมทั้งการฆาตกรรมอาจกลับใจเพื่อเขาจะได้รับความรอดเมื่ออยู่บนตะแลงแกงในวันประหารชีวิตของเขาเราจะได้ยินคำพูดที่ว่า "สรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า! เขาไปสู่สวรรค์แล้วเพื่อได้รับการสวมมงกุฎในรัศมีภาพ โดยผ่านคุณความดีแห่งการไถ่มนุษย์ทั้งปวงของพระคริสต์พระเจ้า" นี่เป็นเรื่องเหลวไหลทั้งสิ้น บุคคลเช่นนั้นจะไม่มีวันเห็นสวรรค์ บางคนอาจสวดอ้อนวอนว่า "โอ้ ขอให้ฉันได้ผ่านม่านแห่งความตายในคืนที่ฉันเปลี่ยนใจเลื่อมใสและกลับใจเถิด!" นี่ก็พิสูจน์ให้เห็นถึงแนวความคิดผิดๆ และความเชื่อที่ไร้สาระซึ่งเป็นที่ยอมรับในโลกของซาวคริสต์ (*DBY,* 157)

บัพติศมาคือวิธีการที่จำเป็นสำหรับความรอดของเรา

เราในฐานะสิทธิชนยุคสุดท้าย เชื่อในการรับบัพติศมาโดยการลงไปในน้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป ตามประจักษ์พยานของเหล่าสานุศิษย์ของพระเยซูและการเปิดเผยที่พระเจ้าประทานให้ในยุคสุดท้ายนี้ เด็กทารกเป็นผู้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีความรู้สึกเศร้าโศกเสียใจทั้งไม่มีบาปที่ต้องกลับใจและต้องละทิ้ง เมื่อเป็นดังนั้นพวกเขาจึงไม่อาจรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป หากเรามีบาป เราต้องรู้จักความดีจากความชั่ว เด็กทารกไม่รู้จักสิ่งนี้ พวกเขารู้จักมันไม่ได้ พวกเขายังไม่เติบโตถึงขั้นมีความคิดที่จะไตร่ตรองความดีและความชั่ว พวกเขายังไม่สามารถที่จะฟังบิดามารดา ครูหรือปุโรหิตเมื่อคนเหล่านั้น บอกว่าสิ่งใดถูกหรือผิดหรือสิ่งใดทำให้เกิดอันตรายหากสิ่งเหล่านี้ยังไม่เป็นที่เข้าใจบุคคลจะรู้จักผิดชอบชั่วดีไม่ได้ และผลก็คือจะรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาปไม่ได้ [ดู โมโรไน 8] (*DBY,* 158–59)

พิธีการทุกอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้โดยผ่านพระสุรเสียงของพระองค์เอง โดยผ่านพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ หรือโดยปากของศาสดา อัครสาวก หรือผู้ประสาทพรคนใดของพระองค์ ล้วนมีประโยชน์ พิธีการทุกอย่าง พระบัญญัติและข้อกำหนดทุกข้อเป็นสิ่งจำเป็นต่อความรอดของครอบครัวมนุษย์ (*DBY,* 152)

แดเนียล ดี. แม็คอาเธอร์ให้บัพติศมาควิตุส หัวหน้าอินเดียนแดงเผ่าชิฟวิตส์ ในปี 1875
และในวันเดียวกันนั้น สมาชิกในเผ่าอีก 130 คนก็ได้รับบัพติศมาด้วย

หากท่านเป็นคนชอบธรรมนับตั้งแต่ท่านเกิดมา ทั้งไม่เคยทำบาปหรือล่วงละเมิดใดๆ เลย จงรับบัพติศมาเพื่อให้ความชอบธรรมทั้งหมดสัมฤทธิ์เหมือนกับที่พระเยซูทรงรับ หากท่านจะพูดว่าท่านไม่เคยทำบาปซึ่งเป็นเหตุให้ต้องกลับใจเลย จงละทิ้งทฤษฎีผิดๆ ของท่านเสีย จงรักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจมุ่งมั่น (*DBY,* 159)

สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเมื่อพวกเขาเข้ามาในศาสนจักรนี้ พวกเขาทำพันธสัญญาที่จะเลิกให้การสนับสนุน ค้ำจุน และยึดมั่นอาณาจักรของมารและอาณาจักรของโลกนี้ พวกเขาเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเพื่อสนับสนุนอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและไม่มีอาณาจักรใดอีก พวกเขาให้คำปฏิญาณที่เคร่งครัดที่สุด ต่อสวรรค์และแผ่นดินโลก พวกเขาให้คำปฏิญาณดังกล่าวภายใต้ข้อบังคับที่มีผลต่อความรอดของตนเองว่าพวกเขาจะสนับสนุนความจริงและความชอบธรรมแทนที่จะสนับสนุนความชั่วร้ายและความเท็จ พวกเขาจะสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า แทนที่จะสร้างอาณาจักรของโลกนี้ (*DBY,* 160)

แม้เราปฏิญาณว่าเราจะมีความรู้สึกผูกพันอย่างแนบแน่นต่อพระผู้เป็นเจ้าและอุดมการณ์ของพระองค์มากเพียงใดก็ตาม เราก็ไม่มีสิทธิ์ต่อพรและสิทธิพิเศษของอาณาจักรของพระองค์จนกว่าเราจะกลายเป็นประชากรในอาณาจักรนั้น เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? โดยการกลับใจจากบาป ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งมีอยู่ในพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งประทานกับเรา ผู้คนนับหมื่นนับแสนเชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และกลับใจจากบาป พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานต่อพวกเขาว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรักพวกเขา รักพระองค์ และพระองค์ทรงรักพวกเขา แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของพระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ทำตามข้อกำหนดที่จำเป็น นั่นคือพวกเขาไม่ได้เข้ามาทางประตู (บัพติศมาที่ถูกต้อง) (*DBY,* 152–53)

ท่านไม่มีอำนาจที่จะให้บัพติศมาตนเองทั้งไม่มีอำนาจในการทำให้ตัวท่านเองฟื้นคืนชีวิต และท่านไม่สามารถให้บัพติศมาเพื่อการปลดบาปแก่บุคคลที่สองอย่างถูกต้องจนกว่าจะมีบางคนให้บัพติศมาท่านและแต่งตั้งท่านสู่อำนาจนี้เสียก่อน (*DBY,* 160)

น้ำมีพลังอำนาจใดๆ ที่จะชำระล้างบาปหรือไม่? แน่นอนว่าไม่มี แต่พระเจ้าตรัสว่า “หากคนบาปกลับใจจากบาปของเขา และลงไปในน้ำแห่งบัพติศมา และถูกฝังเช่นเดียวกับการถูกนำลงไปฝังในดิน และถูกปล่อยขึ้นมาจากน้ำอีกเช่นเดียวกันการเกิด—หากเขาทำสิ่งนี้ด้วยใจที่ซื่อสัตย์ บาปของเขาจะได้รับการชำระล้าง” [ดู ค.พ. 128:12–13] น้ำชำระล้างบาปหรือไม่? ไม่เลย แต่การรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าจะชำระล้างรอยเปื้อนของบาปออกไป (*DBY,* 159)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เมื่อความเข้าใจของเราเพิ่มขึ้น ความรู้จักผิดชอบชั่วดี และความรับผิดชอบของเราก็เพิ่มขึ้นด้วย

- ประธานยัง ให้คำจำกัดความของคำว่าบาปไว้ว่าอย่างไร? (ดู ยากอบ 4:17 ด้วย)
- ประธานยังสอนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเราว่าอย่างไรเมื่อเรามีความรู้ในเรื่องสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิดมากขึ้น? (ดู 2 นีไฟ 9:25–27)
- เราควรมีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับการปรับปรุงชีวิตของเรา? (ดู แอลมา 34:33 ด้วย) สิ่งนี้ สอนอะไรเราเกี่ยวกับความรู้ ความรู้จักผิดชอบชั่วดี และความรับผิดชอบ?

เราทำให้การชดใช้มีผลต่อชีวิตของเราได้โดยการกลับใจอย่างแท้จริง

- อะไรคือผลของการกลับใจอย่างแท้จริง? ทำไมการเชื่อฟังกฎของพระกิตติคุณจึงเป็นส่วนที่จำเป็นของการกลับใจ?
- ประธานยังสอนเรื่องการกลับใจของผู้ที่ใกล้จะสิ้นใจว่าอย่างไร?

บัพติศมาคือพิธีการที่จำเป็นสำหรับความรอดของเรา

- บัพติศมามีบทบาทอะไรในการมาสู่พระคริสต์? (ดู โมโรไน 8:25–26 ด้วย)
- ประธานยัง สอนเรื่องใครควรรับบัพติศมาและใครไม่ควรรับบัพติศมาว่าอย่างไร? เพราะเหตุใดคนที่ยังไม่รู้จักผิดชอบชั่วดีจึงไม่สมควรรับบัพติศมา? (ดู โมโรไน 8:9–14 ด้วย) สำหรับผู้ที่รู้จักผิดชอบชั่วดี ซึ่งกล่าวว่าตนเองไม่มีบาปนั้น ประธานยังชี้แจงว่าอย่างไร?
- ประธานยังสอนว่าวิธีการทั้งหมดของพระกิตติคุณ รวมทั้งบัพติศมา เป็นสิ่งจำเป็นต่อความรอด พิธีการของพระกิตติคุณนำพรมาสู่ชีวิตของท่านอย่างไร?
- ประธานยังสอนว่า “สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนเข้าสู่พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจเมื่อพวกเขาเข้ามาในศาสนาจักรนี้” เมื่อเรารับบัพติศมา เราทำพันธสัญญาว่าจะทำอะไร? เราทำพันธสัญญาว่าจะละเว้นจากการทำสิ่งใด? (ดู โมไซยา 18:8–10 ด้วย)
- ทำไมการเชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และรักพระองค์จึงไม่เพียงพอต่อการเข้าไปในอาณาจักรของพระองค์ทางประตู?
- ทำไมคนเราต้อง “ได้รับการแต่งตั้ง...สู่อำนาจนี้” เพื่อจะให้บัพติศมา?
- ตามคำสอนของประธานยัง อะไรคือจุดสำคัญและสัญลักษณ์ของบัพติศมา? (ดู โรม 6:3–6, 11; โมเสส 6:58–60; 1 ยอห์น 5:7–8) ประธานยังอธิบายว่า “น้ำไม่มีอำนาจที่จะชำระล้างบาป” ดังนั้นอะไรที่ชำระล้างเราให้สะอาดจากบาป?

ประธานยังสอนว่าของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ทำให้เราระลึกถึง
ทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้” เพื่อความรอดของเรา (*DBY*, 160)

บทที่ 10

อิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ประธานบริคัม ยังกล่าวว่า "เมื่อข้าพเจ้าเห็นชายผู้หนึ่งซึ่งไม่มีวาทะศิลป์หรือทักษะในการพูดต่อหน้าสาธารณชนกล่าวได้แต่เพียงว่า 'ข้าพเจ้ารู้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง โจเซฟ สมิธ คือศาสนาของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเกิดจากชายผู้นั้นทำให้ความเข้าใจของข้าพเจ้าสว่าง ความสว่างและรัศมีภาพรวมทั้งเรื่องราวของความเป็นอมตะถูกเปิดเผยต่อข้าพเจ้า" ท่านกล่าวว่าท่านถูกห้อมล้อมและเต็มไปด้วยสิ่งเหล่านั้นท่านจึงรู้ด้วยตัวท่านเองว่าประจักษ์พยานของชายผู้นั้นเป็นความจริง (DNW, *9 Feb. 1854, 4) ประธานยังสอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ "ของประทานพิเศษของพระบิดา"* (DBY, *160) ซึ่งประทานให้ตามความซื่อสัตย์ของเราจะสอนสารพัดสิ่งแก่เราได้และนำเราไปสู่ความดีพร้อม*

คำสอนของบริคัม ยัง

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าที่เราได้รับตามพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าและความซื่อสัตย์ของเรา

เพื่อความเข้าใจหลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ—และเป็นความเข้าใจอย่างถูกต้อง มนุษย์ต้องได้รับปัญญาจากเบื้องบน เขาต้องได้รับความสว่างทางด้านสติปัญญาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความคิดของเขาต้องถูกเปิดและพร้อมจะได้รับภาพที่มาปรากฏเขาต้องได้รับพรแห่งความรอดด้วยตัวเอง จึงจะบอกให้คนอื่นรู้ถึงพรนั้นได้ (*DBY,* 152)

ทันทีที่เรามีอายุมากพอที่จะรับผิดชอบได้ เราถูกกำหนดให้ทำอะไร? เราถูกกำหนดให้ทำสิ่งนั้น เพราะนั่นคือสถาบันแห่งสวรรค์ ท่านและข้าพเจ้าไม่อาจบอกต้นกำเนิดของสิ่งนั้นได้ เพราะเหตุผลง่ายๆ คือมันไม่มีการเริ่มต้น มันเป็นอยู่จากนิรันดรถึงนิรันดร—เราถูกกำหนดให้ลงไปในน้ำแห่งบัพติศมา ที่น้ำนี้คือแหล่งที่มาหรือปัจจัยสำคัญ และแบบฉบับของความบริสุทธิ์แห่งนิรันดร จงลงไปในน้ำ และรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป และจากนั้น ได้รับการวางมือบนศีรษะเพื่อยืนยันการเป็นสมาชิกของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายจากนั้นก็จะได้รับพระวิญญาณแห่งความจริง หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ (*DBY,* 159)

ในพันธสัญญาใหม่และพระคัมภีร์มอรมอน เราเรียนรู้ว่าเมื่อมีการสอนพระกิตติคุณ ผู้คนจะได้รับการสอนให้เชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป รับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นของประทานพิเศษของพระบิดาและทรงเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ พระบิดาประทานความรู้แจ้งโดยผ่านเทพเช่นเดียวกับการดลใจจากพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ และโดยการเปิดความคิดของสิทธิชนเพื่อให้เห็นสิ่งที่เป็นภาพปรากฏราวกับว่าพวกเขาอยู่ในนิรันดร เมื่อมีการสอนคำสอนที่แท้จริง แม้คำสอนนั้นจะใหม่สำหรับผู้ฟัง กระนั้นหลักธรรมที่แฝงอยู่ในคำสอนนั้นก็เป็นธรรมชาติโดยสมบูรณ์และเข้าใจง่าย ง่ายจนกระทั่งผู้ฟังมักจะคิดบ่อยๆ ว่าพวกเขารู้จักคำสอนนั้นเสมอมา สิ่งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากอิทธิพลของพระวิญญาณแห่งความจริงซึ่งมีต่อวิญญาณแห่งความรู้แจ้งซึ่งอยู่ภายในแต่ละบุคคล [ดู ค.พ. 6:15] อิทธิพลที่มาจากสวรรค์สอนลูกหลานมนุษย์อยู่ตลอดเวลา (*DBY,* 160)

ของประทานแห่งพระกิตติคุณประทานเพื่อเสริมสร้างศรัทธาของผู้ที่เชื่อ (*DBY,* 161)

เราเชื่อว่าเรามีสิทธิ์ได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์...ตามการไตร่ตรองอย่างรอบคอบและพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าตลอดจนความซื่อสัตย์ของเรา ของประทานดังกล่าวจะทำให้เราระลึกถึงทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตราบที่ความคิดของเราพร้อมที่จะได้รับความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเปิดเผยโดยตัวแทนที่ฉลาดปราดเปรื่ององค์นั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้เป็นเจ้า และได้รับมอบหมายให้ไปเยี่ยมเยียนบุตรและธิดามนุษย์ มนุษย์ผู้มีความรู้แจ้งทุกคนซึ่งอยู่ในโลกนี้ได้รับการสอนจากแหล่งเดียวกันทั้งสิ้น (*DBY,* 160–61)

การฟังและการทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถนำเราไปสู่ความดีพร้อม

สิ่งที่ข้าพเจ้าทราบคือ หากท่านจะทำตามคำสอนของพระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ ตามที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่ ชายและหญิงทุกคนจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจะรู้สิ่งที่เป็นอยู่ ที่จะเป็น และที่เป็นมาแล้ว พวกเขาจะเข้าใจสิ่งต่างๆ ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก และใต้แผ่นดินโลก สิ่งต่างๆ ของกาลเวลา และของนิรันดรตามการเรียกและความสามารถอันหลากหลายของพวกเขา (*DBY,* 161)

หากท่านต้องการทราบพระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า...ท่านย่อมทราบ นั่นเป็นสิทธิพิเศษของท่านเช่นเดียวกับของสมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เป็นสิทธิพิเศษและหน้าที่ของท่านที่จะดำเนินชีวิตเพื่อว่าท่านจะรู้ เมื่อพระคำของพระเจ้าตรัสถึงท่าน และเมื่อพระประสงค์ของพระเจ้าถูกเปิดเผยต่อท่าน ข้าพเจ้ากล่าว

ว่าเป็นหน้าที่ของท่านที่จะดำเนินชีวิตในลักษณะที่จะรู้และเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด (*DBY,* 163)

จงดำเนินชีวิตตามคำทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านชายเหล่านั้นที่พระองค์ทรงแต่งตั้งไว้บนแผ่นดินโลก จนกว่าเราจะดีพร้อม (*DBY,* 159)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าที่เราได้รับตามพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าและความซื่อสัตย์ของเรา

- คนเราต้องมีอะไรเพื่อจะ “เข้าใจ” หลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ “อย่างถูกต้อง”? ทำไม? (ดู อิสยาห์ 55:8–9)
- ตามคำพูดของประธานยัง “เมื่อพระกิตติคุณได้รับการสั่งสอน” ผู้คนจะได้รับการสอนอะไร? พรซึ่งเกิดจากการเรียนรู้พระกิตติคุณ มีความหมายต่อชีวิตของท่านอย่างไร?
- อะไรคือบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของท่าน? ทำไมอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทำให้คำสอนใหม่ๆ ดูเหมือนคุ้นเคยสำหรับเรา? ท่านจะบอกได้อย่างไรว่าความรู้สึก ความคิด และการรู้โดยสัญชาตญาณเกิดจากใจและความคิดของท่านเอง หรือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์?
- ตามคำพูดของประธานยัง เรา “มีสิทธิ์ที่จะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มากเพียงใด? การดำเนินชีวิตโดยปราศจากอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของแหล่งความรู้ที่ไม่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอันตรายอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เรารู้ถึงเรื่องอะไร? อะไรคือความรับผิดชอบในการได้รับความรู้ดังกล่าว? อะไรคือความรับผิดชอบของเราเมื่อเราได้รับความรู้นี้แล้ว?

การฟังและการทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถนำเราไปสู่ความดีพร้อม

- เราสามารถรู้ “พระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า” ได้อย่างไร? ทำไมการรู้สิ่งนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ? เราจะได้รับพรอะไรเมื่อเราแสวงหาและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์และผู้รับใช้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า?

- ท่านหรือคนอื่นๆ เคยได้รับประสบการณ์อะไรบ้างที่ทำให้ท่านเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้ท่านเข้าใจและทำตามพระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตประจำวันของท่าน? (ดู 1 นีไฟ 22:2 และ 2 นีไฟ 32:2–3)

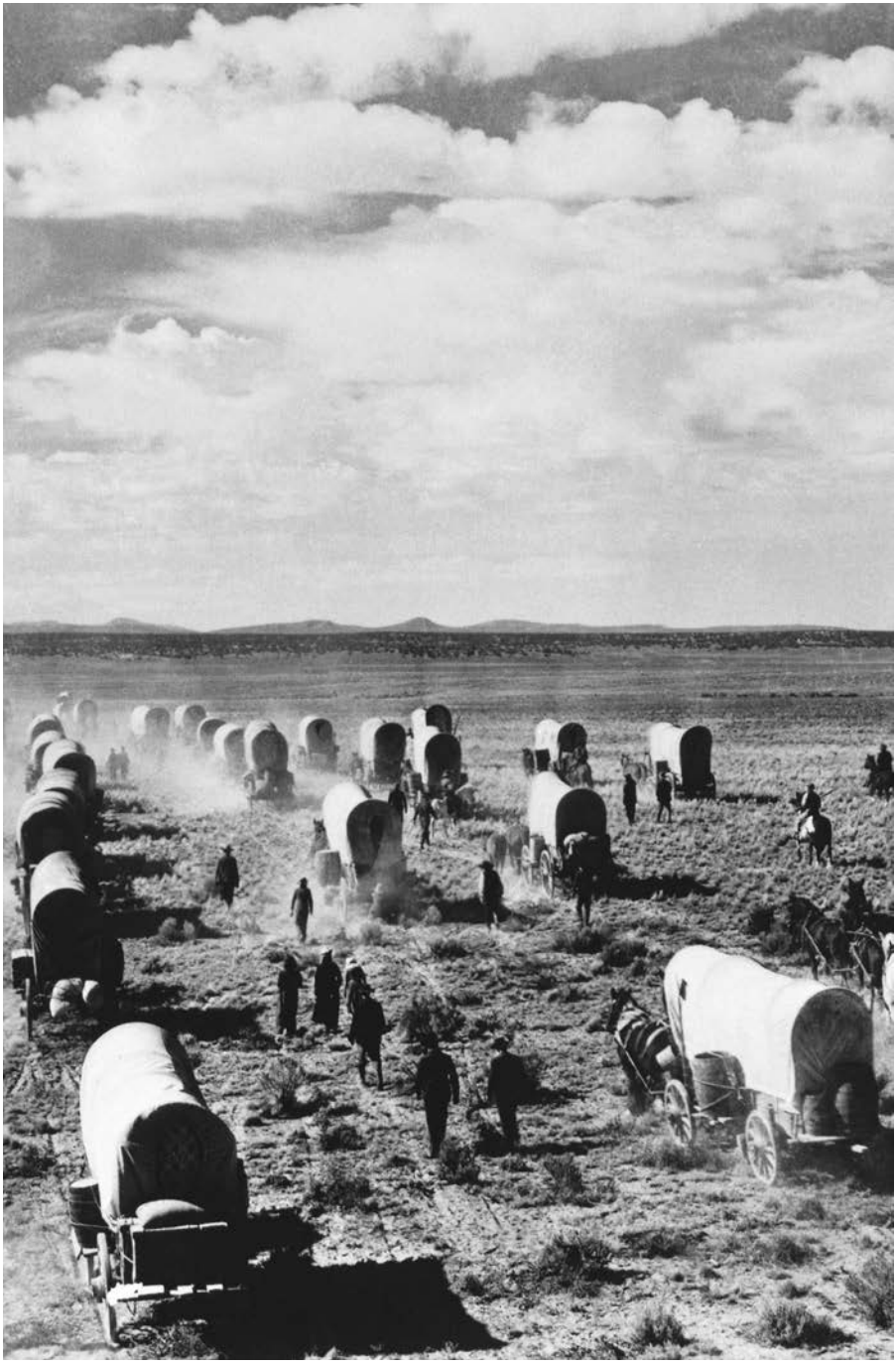

ผู้บุกเบิกในยุคต้นๆ เชื่อฟังการเรียกให้ไปรวมกันที่ไซอัน ซึ่งบ่อยครั้งต้องเดินทางด้วยเกวียนที่ปกปิดมิดชิด

บทที่ 11

การเลือกดำเนินชีวิตด้วยการเชื่อฟัง

ประธานบริคัม ยัง นำการอพยพสิทธิชนหลายพันคนมาสู่ไซอัน บ่อยครั้งที่ท่านให้คำแนะนำในรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ เช่น อย่าเอาวัวที่เหนื่อยอ่อนไปเทียมคู่กับวัวที่ยังกระปรี้กระเปร่า อย่างไรก็ตาม ท่านก็กระตุ้นให้สิทธิชนพึ่งพาตนเองด้วยความขะมักเขม้นและตัดสินใจอย่างฉลาด ท่านแนะนำว่า "เป็นสิ่งจำเป็นอย่างสมบูรณ์ที่ชาย หญิง และเด็กทุกคนผู้ยอมรับงานนี้และรวมกันไปสู่ไซอันจะทำทุกสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้เพื่อผลักดันงานของพระผู้เป็นเจ้า เสริมสร้างไซอัน และช่วยไถ่ไซอัน...ความกระตือรือร้นในการทำงานนี้...มีแนวโน้มที่จะพัฒนาพละกำลังและความสามารถในการพึ่งพาตนเองของสิทธิชนซึ่งพวกเขาไม่สามารถมีได้โดยวิธีอื่น หากพวกเขาไม่ถูกบังคับให้พึ่งพาความสามารถและสติปัญญาของตนเอง" (LL, 220–21) ประธานยังสอนว่า "การเสียสละทุกรูปแบบที่พระเจ้าทรงขอจากผู้คนของพระองค์คือการทำตามพันธสัญญาของเราเองอย่างเคร่งครัด" (DBY, *225*)

คำสอนของบริคัม ยัง

เรามีอำเภอใจที่จะเลือกความดีหรือความชั่ว แต่เราจะเลือกผลจากการเลือกของเราไม่ได้

มนุษย์ทุกคนที่มีความสามารถในการใช้เหตุใช้ผลมีอำเภอใจของตนเอง พวกเขาจะได้รับความรอดหรือถูกสาปแช่งขึ้นอยู่กับการเลือกของพวกเขาเอง (*DBY,* 62)

ผู้คนจะเข้าใจได้หรือไม่ว่า เป็นสิ่งจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องมีหลักธรรมตรงกันข้ามวางอยู่ต่อหน้าพวกเขา หากไม่เช่นนั้นสถานะแห่งการเป็นอยู่บนโลกนี้จะไม่เป็นสถานที่แห่งการทดลอง และเราจะไม่มีโอกาสฝึกใช้อำเภอใจที่ประทานให้เราเลย? พวกเขาจะเข้าใจได้หรือไม่ว่าเราจะบรรลุถึงชีวิตนิรันดร์ไม่ได้หากเราไม่รู้และไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้จากประสบการณ์ของเราเองเกี่ยวกับหลักธรรมแห่งความดีกับหลักธรรมแห่งความชั่ว ความสว่างกับความมืด ความจริง คุณธรรม และความบริสุทธิ์–รวมทั้งความเลว ความชั่วร้าย และความเสื่อมทราม? (*DBY,* 66)

มนุษย์จะก่อให้เกิดและควบคุมการกระทำของตนเองได้ แต่เขาไม่สามารถควบคุมผลของมันได้ (*DBY,* 63)

ไม่มีสักคนบนแผ่นดินโลกซึ่งภายในตัวเขาเองไม่มีความสามารถที่จะช่วยให้ตนรอดหรือทำลายตนเองทุกชนชาติเป็นเช่นนี้ (*DBY,* 67)

มีข้อจำกัดในการใช้อำเภอใจ และในทุกสิ่งและในมนุษย์ทุกคน อำเภอใจของเราต้องไม่ล่วงล้ำกฎดังกล่าว มนุษย์ต้องเลือกชีวิตหรือความตาย [ดู ฮีลามัน 14:31] และหากเขาเลือกความตายเขาจะพบว่าตนเองถูกบั่นทอนเสรีภาพ และอำเภอใจที่เขาได้รับนั้นถูกมัดไว้อย่างแน่นเหนียวจนเขาไม่อาจใช้อำเภอใจในทางตรงกันข้ามกับกฎ โดยปราศจากการยอมตนเพื่อรับการแก้ไขและการลงโทษจากพระผู้ทรงฤทธานุภาพ (*DBY,* 63)

มนุษย์สามารถขายอำเภอใจหรือสิทธิบุตรหัวปีของเขา ดังที่เอซาวในสมัยโบราณกระทำ แต่เมื่อขายไปแล้ว เขาจะเอามันกลับคืนอีกไม่ได้ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องระมัดระวัง และไม่ยอมสูญเสียอำเภอใจที่ประทานให้กับเรา ความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนบาปชีวิตนิรันดร์หรือความตาย ความสุขหรือความเศร้าโศก เป็นดังนี้คือ ผู้ที่ได้รับความสูงส่งไม่มีสิ่งผูกมัดหรือข้อจำกัดต่อสิทธิพิเศษของพวกเขา พรของเขาจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสำหรับอาณาจักร บัลลังก์ เขตปกครอง การครอบครอง และอำนาจของพวกเขาจะไม่มีที่สิ้นสุด มีแต่จะเพิ่มทวีขึ้นตลอดชั่วนิรันดร ขณะที่ผู้ปฏิเสธข้อเสนอ ผู้ที่เหยียดหยามพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าซึ่งเสนอให้เขา และเตรียมตัวที่จะถูกเนรเทศจากที่ประทับของพระองค์ และกลายเป็นเพื่อนของมาร อำเภอใจของพวกเขาจะถูกเพิกถอนโดยทันที การกระทำของพวกเขาจะถูกผูกมัดและถูกจำกัด (*DBY,* 63–64)

พระเจ้าไม่ทรงบังคับให้ใครยอมรับพระกิตติคุณ และข้าพเจ้าไม่คิดว่าพระองค์จะทรงบังคับให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณหลังจากที่พวกเขายอมรับแล้ว (*DBY,* 64)

พระองค์ประทานสิทธิพิเศษของการเลือกเพื่อตัวเองแก่เรา ไม่ว่าดีหรือชั่ว แต่ผลของการเลือกยังคงอยู่ในอำนาจของพระองค์ (*DBY,* 62)

กฎนิรันดร์ซึ่งโดยกฎนั้นพระองค์และคนอื่นๆ ทั้งหมดเป็นอยู่ในความเป็นนิรันดร์ของพวกพระผู้เป็นเจ้า ประกาศิตว่าจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง โดยเฉพาะมนุษย์ก่อนที่พระผู้สร้างจะทรงปกครองได้อย่างสมบูรณ์ (*DBY,* 65)

ข้าพเจ้าจะไม่บังคับให้ชายหรือหญิงไปสวรรค์ คนส่วนมากคิดว่าพวกเราสามารถใช้แส้หวดต้อนคนไปสวรรค์ได้ แต่ไม่มีทางทำเช่นนั้น เพราะดวงปัญญาที่อยู่ในเราเป็นอิสระเช่นเดียวกับพวกพระผู้เป็นเจ้า ผู้คนจะถูกบังคับไม่ได้ ท่านจะนำเอาจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์ไปไว้ในที่เล็กๆ เหมือนใส่แมลงเพื่อบังคับให้เข้าไปสวรรค์ไม่ได้ ท่านจะทำได้ก็โดยการสอนเขาด้วยคำเทศนาอันรุนแรงถึงไฟนรก (*DBY,* 64)

ท่านจะรู้ว่าท่านได้รับการนำไปในทางที่ถูกหรือผิด เช่นเดียวกับที่ท่านรู้ทางกลับบ้าน เพราะหลักธรรมทุกประการที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยจะได้รับการยืนยันต่อความคิดของ

ภาพสิทธิชนในยุคต้นๆ แสดงถึงการเชื่อฟังของพวกเขาโดยยอมรับการเรียกของศาสดาที่ให้ตั้งถิ่นฐานในบิกฮอร์นเบซิน รัฐไวโอมิง ในปี 1900

มนุษย์ว่าหลักธรรมนั้นเป็นความจริง ทุกการเรียกของพระผู้เป็นเจ้าที่มีกับมนุษย์บนแผ่นดินโลกมีหลักฐานที่พิสูจน์ได้ถึงความเป็นจริงของมัน (*DBY,* 65)

เป็นสิ่งที่มีเหตุผลหรือไม่ที่มนุษย์จะถูกบั่นทอนเสรีภาพเนื่องจากเขามีความปรารถนาที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า? มนุษย์ต้องกล่าวคำหยาบคายเพื่อพิสูจน์ว่าเขามีอำเภอใจเช่นนั้นหรือ? ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าไม่มีความจำเป็นต้องทำเช่นนั้น ทั้งไม่จำเป็นต้องพิสูจน์โดยการขโมยหรือทำความผิดใดๆ ข้าพเจ้าเป็นพยานต่อสวรรค์และต่อผู้อาศัยของแผ่นดินโลกว่าข้าพเจ้าเป็นอิสระตั้งแต่กำเนิด และมีเสรีภาพต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าเทพและมนุษย์ ในขณะที่ข้าพเจ้าคุกเข่าลงสวดอ้อนวอนเช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าออกไปกล่าวคำหยาบคายอย่างแน่นอน ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะเรียกครอบครัวมารวมกันเพื่อสวดอ้อนวอนและข้าพเจ้าเชื่อว่าตามวิถีทางเช่นนี้พิสูจน์ว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มีอำเภอใจเช่นเดียวกันกับที่ข้าพเจ้าจะขโมย กล่าวคำหยาบคาย พูดปด และเมาสุรา (*DBY,* 65)

เมื่อเราแสดงให้เห็นถึงการเพื่อฟังอย่างเคร่งครัด เราถูกทำให้เป็นเหมือนทาสหรือ? ไม่เลยมันเป็นวิธีเดียวบนผืนแผ่นดินโลกที่ท่านและข้าพเจ้าจะเป็นอิสระ...การที่พูดว่าเมื่อข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าไม่ได้ทำตามความปรารถนาในใจของข้าพเจ้าอย่างเสรีเช่นเดียวกับเมื่อข้าพเจ้ากล่าวคำหยาบคาย เป็นหลักธรรมที่ผิด...มนุษย์ที่ยอมตนต่อการเชื่อฟัง

อย่างเคร่งครัดต่อข้อกำหนดของสวรรค์ กระทำตามความปรารถนาในใจของเขาเองและใช้เสรีภาพเท่ากับที่เขาตกเป็นทาสแห่งตัณหาราคะ...ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากเราคือการเชื่อฟังกฎแห่งชีวิต การเสียสละทุกรูปแบบที่พระเจ้าทรงขอจากผู้คนของพระองค์คือการเชื่อฟังพันธสัญญาที่เราทำไว้กับพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งครัด และนั่นคือการรับใช้พระองค์ด้วยการอุทิศตนอย่างเต็มที่ (*DBY,* 225)

การเชื่อฟังความจริงจะทำให้เราสามารถอยู่ในที่ประทับของพระผู้ทรงฤทธานุภาพได้

การเชื่อฟังคือหลักธรรมที่เรียบง่ายที่สุด ธรรมดาที่สุด และนำไปปฏิบัติได้มากที่สุด หลักธรรมหนึ่งเท่าที่ท่านเคยคิดหรือรู้จัก (*DBY,* 220)

ผู้ที่เชื่อฟังเมื่อพระเจ้าประทานพระบัญชาแก่เขาโดยตรงย่อมเป็นสุข แต่ผู้ที่เชื่อฟังโดยไม่ต้องได้รับพระบัญชาโดยตรงย่อมเป็นสุขยิ่งกว่า (*DBY,* 220)

หากเราฟังคำแนะนำ เราจะเป็นผู้คนที่ดีที่สุดในโลก เราจะเป็นแสงสว่างที่ตั้งอยู่บนภูเขาซึ่งจะปิดบังไว้ไม่ได้ หรือเป็นเหมือนเทียนที่ตั้งอยู่บนเชิงเทียน (*DBY,* 219)

หากท่านปรารถนาที่จะได้รับและเป็นที่โปรดปรานของพระบิดาบนสวรรค์ จงทำตามพระประสงค์ของพระองค์ (*DBY,* 223)

หากใจของเราเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแห่งความจริง พระวิญญาณของพระเจ้า ไม่สำคัญว่าพระคำแท้จริงจากสวรรค์จะเป็นอะไร เมื่อพระผู้เป็นเจ้าตรัส ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินทุกคนของพระองค์ควรร้องตะโกนว่า “ฮาเลลูยา! สรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า! เราพร้อมที่จะรับพระคำเหล่านั้นเพราะนั่นคือความจริง” (*DBY,* 219)

ข้าพเจ้าปรารถนาเหลือเกินที่จะเห็นสมาชิกของศาสนาจักรพร้อมที่จะยอมรับพระคำแห่งความจริงทันทีที่พวกเขาได้ยิน เพราะว่าพระคำเหล่านั้นสอดคล้องกับความรู้สึกของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะได้ยินทุกคนร้องว่า “พระคำเหล่านั้นทำให้รู้สึกถึงพระวิญญาณที่อยู่ในตัวข้าพเจ้า พระคำเหล่านั้นคือความชื่นชมของข้าพเจ้า อาหารและเครื่องดื่มของจิตวิญญาณข้าพเจ้า พระคำคือสายธารแห่งชีวิตนิรันดร์ มันช่างสอดคล้องกับความรู้สึกของข้าพเจ้าเหลือเกินแทนที่จะเป็นไปในทางตรงกันข้าม (*DBY,* 219)

หากท่านหยุดบ่อยครั้งและพูดว่า ฉันไม่มีอะไรจะแนะนำคุณ ฉันไม่มีคำตอบให้คุณในเรื่องนี้ เพราะฉันไม่ได้การทรงนำจากพระวิญญาณและท่านเต็มใจที่จะให้ทุกคนในโลกนี้ รู้ว่าท่านไม่รู้อะไรเลยในเมื่อท่านเป็นเช่นนั้น หากปราศจากพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยจะเป็นการดีกว่าถ้าท่านจะไม่ให้คำแนะนำตามวิจารณญาณของตนเอง (*DBY,* 219)

ทุกคนในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะให้คำแนะนำเหมือนกันในทุกเรื่อง หากเขาจะคอยจนกระทั่งเขามีพระดำริของพระคริสต์ในเรื่องนั้น แล้วทุกคนจะมีคำพูดและใจเดียวกัน ทุกคนจะเห็นพ้องกัน (*DBY,* 219)

ผู้คนเหล่านี้ต้องมีใจเดียวและความคิดเดียว พวกเขาต้องรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและทำตามนั้น เพราะการรู้พระประสงค์ก็เป็นเรื่องหนึ่ง และการที่จะให้ความปรารถนาของเรา และนิสัยของเราเป็นไปตามสิ่งที่เราเข้าใจจริงๆ ว่าเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง (*DBY,* 221)

สิทธิชนยุคสุดท้ายที่เอาใจใส่พระคำของพระเจ้า ซึ่งประทานให้เขาในเรื่องการเมือง สังคมและการเงิน ข้าพเจ้ากล่าว และจะกล่าวอย่างอาจหาญว่า พวกเขาจะมีปัญญาโดยรวมมากยิ่งกว่าปัญญาของผู้คนของโลกนี้ซึ่งอยู่ในความมืด ข้าพเจ้ารู้สิ่งนี้โดยการเปิดเผยของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และเป็นผลจากการกระทำของตัวข้าพเจ้าเอง ผู้ที่เอาใจใส่คำแนะนำที่ให้กับเขาในเรื่องทางโลกก็ได้ปรับปรุงสถานะของตัวเองให้ดีขึ้นอย่างถาวรทั้งทางโลกและทางวิญญาณ (*DBY,* 219–20)

ทุกคนที่ได้รับชีวิตนิรันดร์และความรอดจะได้รับสิ่งนี้ในเงื่อนไขเดียวเท่านั้นคือโดยการเชื่อในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและทำตามหลักธรรมที่เขาได้รับ เราคิดหาหนทางอื่นและแผนแห่งความรอดอื่นออกหรือไม่? เราไม่มีทางคิดออก (*DBY,* 223–24)

วิธีที่ได้ผลมากที่สุดในการสถาปนาศาสนาของสวรรค์คือการดำเนินชีวิตตามนั้น แทนที่จะยอมตายเพื่อสิ่งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าพูดไม่ผิดหากจะกล่าวว่ามีสิทธิชนหลายคนที่เต็มใจจะเสียชีวิตเพื่อศาสนาของตนมากกว่าที่จะดำเนินชีวิตตามนั้นอย่างซื่อสัตย์ ไม่มีการพิสูจน์ใดที่จะแสดงต่อพระผู้เป็นเจ้า เทพ และมนุษย์ ว่าตนเองดำเนินชีวิตตามศาสนาอย่างซื่อสัตย์ ยิ่งไปกว่าการกลับใจอย่างแท้จริงจากบาปของตน เชื่อฟังกฎแห่งบัพติศมาเพื่อการปลดบาป แล้วจากนั้นดำเนินต่อไปในการทำงานแห่งความชอบธรรมวันแล้ววันเล่า (*DBY,* 221)

ท่านคิดว่าผู้คนจะเชื่อฟังความจริงเพราะว่ามันจริงหรือไม่ หากพวกเขาไม่ได้รักความจริงนั้น? ไม่เลย พวกเขาจะไม่เชื่อฟัง คนเราเชื่อฟังความจริงเมื่อเขารักความจริง การเชื่อฟังความจริงอย่างเคร่งครัดเท่านั้นจึงจะทำให้ผู้คนสามารถอยู่ในที่ประทับของพระผู้ทรงฤทธานุภาพได้ (*DBY,* 220)

มีทักษะพิเศษใดบ้างไหมที่จะทำให้ผู้คนเหล่านี้เชื่อฟัง? มีเพียงอย่างเดียว หากท่านซึ่งเป็นเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลมีทักษะแห่งการสอนที่จะนำพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่ในใจของผู้คน ท่านก็ทำให้ผู้คนเชื่อฟังได้ นี่คือทักษะเดียวเท่านั้น สอนความจริงแก่ผู้คนสอนหลักธรรมที่ถูกต้องแก่พวกเขาแสดงให้พวกเขาเห็นว่าอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพวกเขาและ

ท่านคิดหรือว่าพวกเขาจะไม่เดินตามวิถีนั้น? พวกเขาจะเดินตามแน่นอน (*DBY,* 226)

เราเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังด้วยความเต็มใจและทนรับการตีสอน เมื่อเรายอมรับพระวิญญาณแห่งความจริง

สิทธิชนที่ดำเนินชีวิตตามศาสนาจะได้รับการทำให้สูงส่ง เพราะพวกเขาจะไม่มีวันปฏิเสธการเปิดเผยซึ่งพระเจ้าประทานให้หรือจะประทานให้ แม้ว่าคำสอนที่ได้รับนั้น พวกเขาจะเข้าใจอย่างสมบูรณ์ไม่ได้ พวกเขาก็จะกล่าวว่า "พระเจ้าประทานคำสอนนี้แก่ข้าพเจ้าและข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงช่วยและป้องกันมิให้ข้าพเจ้าปฏิเสธสิ่งที่มาจากพระองค์ และประทานความอดทนให้แก่ข้าพเจ้าเพื่อจะคอยจนกว่าข้าพเจ้าจะเข้าใจสิ่งนั้นได้ด้วยตนเอง" (*DBY,* 224)

บุคคลเช่นนั้นจะไม่มีวันปฏิเสธ แต่จะยอมให้เรื่องต่างๆ ที่พวกเขาไม่เข้าใจคงอยู่เช่นนั้นจนกว่าวิสัยทัศน์ในความคิดของพวกเขาจะเปิดขึ้น นี่คือวิถีทางที่ข้าพเจ้าดำเนินตามโดยไม่หันเหไปทางอื่น และหากมีสิ่งใดมาถึงโดยที่ข้าพเจ้ามิอาจเข้าใจได้ ข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนจนกว่าข้าพเจ้าจะเข้าใจ (*DBY,* 224)

อย่าปฏิเสธสิ่งใดเพราะเห็นว่ามันใหม่หรือแปลก และอย่าหัวเราะเยาะหรือเย้ยหยันสิ่งที่มาจากพระเจ้า เพราะหากเราทำเช่นนั้น เราก็ทำให้ความรอดของเราอยู่ในอันตราย (*DBY,* 224)

ข้าพเจ้าเชื่อว่ามีนรกที่เกินจะทนได้สำหรับผู้คน สำหรับครอบครัวและคนโสด ที่พยายามยึดความจริงไว้ด้วยมือข้างหนึ่ง และยึดความเท็จไว้ด้วยมืออีกข้างหนึ่ง ผู้ที่ประกาศว่าจะดำเนินในการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และในขณะเดียวกันก็เข้าร่วมกับคนชั่วร้ายด้วยจิตใจและด้วยการกระทำ (*DBY,* 223)

พระเจ้าประทานกฎ พระบัญญัติ และวิธีการของพระองค์ให้ลูกหลานมนุษย์ และกำหนดให้พวกเขาเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด เราไม่ปรารถนาจะล่วงละเมิดกฎเหล่านั้นแต่เราจะรักษากฎดังกล่าว เราไม่ปรารถนาจะเปลี่ยนแปลงพิธีการของพระองค์แต่เราจะปฏิบัติตาม เราไม่ปรารถนาจะฝ่าฝืนพันธสัญญาอันเป็นนิจ แต่เราจะรักษาพันธสัญญานั้นร่วมกับบรรพบุรุษของเรา ร่วมกับพระเยซู ร่วมกับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ร่วมกับเหล่าเทพผู้บริสุทธิ์และเราจะดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาเหล่านั้น (*DBY,* 220)

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังเชื่อฟังพระองค์? มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่เราจะรู้ได้ วิธีนั้นก็คือโดยการดลใจจากพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งเป็นพยานต่อวิญญาณของเราว่าเราเป็นของพระองค์ เรารักพระองค์ และพระองค์ทรงรักเรา โดยวิญญาณแห่งการเปิดเผยเราจึงรู้

สิ่งนี้ เราไม่อาจมีพยานจากภายในตัวเราหากปราศจากวิญญาณแห่งการเปิดเผย เราไม่มีพยานจากภายนอกนอกจากโดยการเชื่อฟังพิธีการเท่านั้น (*DBY,* 224)

สิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องพินาศสิ้นไปไม่ช้าก็เร็ว ไม่สำคัญว่าสิ่งนั้นจะเป็นอยู่ในศรัทธาและการปฏิบัติของบุคคล เมือง ประเทศ หรือรัฐบาล อาณาจักร นคร อำนาจ หรือบุคคลที่ไม่ถูกควบคุมโดยหลักธรรมที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์จะต้องล่มสลายและพินาศไปในที่สุด (*DBY,* 227)

เมื่อมีความรอดมาถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะปฏิเสธหรือยอมรับมันก็ได้ ในการยอมรับข้าพเจ้าเชื่อฟังอย่างไม่มีข้อสงสัยและยอมตนต่อพระผู้ทรงสร้างแผนดังกล่าวตลอดชีวิตของข้าพเจ้า พร้อมทั้งเชื่อฟังผู้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้งให้สอนข้าพเจ้า ในการปฏิเสธ ข้าพเจ้าเลือกทำตามการชี้นำของความปรารถนาของตัวเองมากกว่าที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้สร้าง (*DBY,* 390)

พระผู้เป็นเจ้าทรงบรรลุความปรารถนาไว้ในตัวเรา และเราควรพึงพอใจที่จะให้ความปรารถนานั้นถูกควบคุมโดยพระประสงค์ของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ (*DBY,* 264)

ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งเราจะถูกตีสอนจนกว่าเราจะยอมตนอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้าและเป็นสิทธิชนที่แท้จริง (*DBY,* 226)

ข้าพเจ้ารู้ว่าเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับการตีสอน เพราะไม่มีการตีสอนใดเป็นที่ชื่นใจแต่เป็นเรื่องเศร้าใจ [ดู ฮีบรู 12:11] แต่หากบุคคลจะยอมรับการตีสอนและสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์สถิตอยู่กับเขา เพื่อเขาจะมีพระวิญญาณแห่งความจริงในใจของเขา และแนบสนิทกับสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย พระเจ้าจะประทานพระคุณแก่เขาเพื่อเขาจะสามารถอดทนต่อการตีสอนได้ และเขาจะยอมตนและยอมรับมัน โดยรู้ว่ามันเป็นไปเพื่อความดีของเขา (*DBY,* 227)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เรามีอำเภอใจที่จะเลือกความดีและความชั่ว แต่เราจะเลือกผลจากการเลือกของเราไม่ได้

- ทำไมจึง “เป็นสิ่งจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องมีหลักธรรมตรงกันข้ามวางอยู่ต่อหน้า” ลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาจำเป็นต้องมี “อำเภอใจของตนเอง”?
- ประธานยังสอนว่า “มนุษย์จะก่อให้เกิดและควบคุมการกระทำของตนได้แต่เขาไม่สามารถควบคุมผลของมันได้” (ดู ค.พ. 101:78 ด้วย) ในลักษณะใดบ้างที่คนบางคนเรียกร้องเสรีภาพในการเลือกขณะที่พยายามหลีกเลี่ยงผลของการเลือก?

- ประธานยังจำกัดความไว้อย่างไรถึง “ความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมและคนบาป” เราจำกัดหรือเพิกถอนอำเภอใจของเราอย่างไร? ประธานยังสอนว่า “ผู้ที่ได้รับความสูง-ส่ง” “ไม่มีสิ่งผูกมัดหรือข้อจำกัดต่อสิทธิพิเศษของเขา” แท้จริงแล้วการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดเพิ่มเสรีภาพของเราอย่างไร?
- ทำไมพระผู้เป็นเจ้าจึง “ไม่ทรงบังคับให้ใครยอมรับพระกิตติคุณ...หรือดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณหลังจากที่พวกเขายอมรับแล้ว”? (ดู ค.พ. 88:22–25, 32 ด้วย)
- ทำไมประธานยังจึงเน้นว่าการเชื่อฟังเป็นการใช้อำเภอใจมากเท่ากับการไม่เชื่อฟัง? ทำไม “การเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด...จึงเป็นวิธีเดียวบนผืนแผ่นดินโลกที่ท่านและข้าพเจ้าจะเป็นอิสระ”? (ดู โมไซยา 2:22–24 ด้วย)

การเชื่อฟังความจริงจะทำให้เราสามารถอยู่ในที่ประทับของพระผู้ทรงฤทธานุภาพได้

- ทำไมการเชื่อฟังจึงเป็น “หลักธรรมที่เรียบง่ายที่สุด ธรรมดาที่สุด และนำไปปฏิบัติได้มากที่สุดหลักธรรมหนึ่ง” ? ทำไมการเชื่อฟังจึงทำให้เรา “ได้รับการโปรดปรานจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา”?
- การมี “ใจเดียวและความคิดเดียว” หมายความว่าอย่างไร? การเชื่อฟังช่วยให้เราเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร?

เราเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังด้วยความเต็มใจและทนรับการตีสอนเมื่อเรายอมรับพระวิญญาณแห่งความจริง

- จากคำพูดของประธานยัง อะไรคือพันธะของเราเมื่อเราไม่เข้าใจคำสอนหรือการเปิดเผย? (ดู ปัญญาจารย์ 12:13; ยอห์น 7:17; อีเธอร์ 12:6; ค.พ. 11:20 ด้วย)
- เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดที่เรากำลังเชื่อฟังพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและเราจะสอนเรื่องการเชื่อฟังได้อย่างไร?
- ความเต็มใจยินยอมให้ความปรารถนาของเราเป็นไปตามพระประสงค์ของพระผู้ทรงฤทธานุภาพช่วยให้เราเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นได้อย่างไร? “การยอมตนอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า” หมายความว่าอย่างไร?

- การตีสอนคือการแก้ไขให้ถูกต้องและการทำให้บริสุทธิ์ ทำไมการตีสอนจึงเป็นเรื่องยากที่จะยอมรับ? (ดู ฮีบรู 12:11 ด้วย) ประธานยังสอนว่าเราจะทนรับการตีสอนได้อย่างไร? ผลของการตีสอนได้แก่อะไรบ้าง?

ยูดาสทรยศพระผู้ช่วยให้รอดในสวนเกทเสมนี ประธานยังเตือนว่า “เมื่อมนุษย์เริ่มจับผิด” ผู้นำและคำสอนของศาสนาจักร “ท่านจะรู้ว่าบุคคลผู้นั้นมีวิญญาณแห่งการละทิ้งความเชื่อไม่มากก็น้อย” (*DBY,* 83)

บทที่ 12

การป้องกันการละทิ้งความเชื่อส่วนบุคคล

ขณะอยู่ในเคิร์ทแลนด์ ประธานบริคัม ยัง พบกลุ่มละทิ้งความเชื่อกลุ่มหนึ่งกำลังวางแผนทำร้ายศาสดาโจเซฟ สมิธ ภายในกำแพงพระวิหารนั่นเองท่านประกาศว่า "ข้าพเจ้ายืนขึ้นและพูดในท่าทีที่สงบแต่ทรงพลังว่าโจเซฟคือศาสดา ข้าพเจ้ารู้เช่นนั้น และข้าพเจ้าบอกว่าพวกเขาอาจตำหนิและใส่ร้ายป้ายสีท่านเท่าที่พวกเขาพอใจ แต่พวกเขาจะล้มเลิกข้อเท็จจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งโจเซฟเป็นศาสดาของพระองค์ไม่ได้ พวกเขาทำได้แต่เพียงทำลายอำนาจของตัวเอง ตัดพันธนาการที่ผูกมัดพวกเขากับศาสดาและพระผู้เป็นเจ้าออก และทำให้ตัวเองจมดิ่งในนรก" ("History of Brigham Young," DNW, *10 Feb.1858, 386) ในเคิร์ทแลนด์ มิสซูรี นอวูและยูท่าห์ ประธานยังเห็นกับตาถึงการทำลายล้างที่เข้ามาสู่ชีวิตส่วนตัวของผู้ที่ยอมจำนนต่อการละทิ้งความเชื่อ ผู้ละทิ้งความเชื่อจำนวนมากอยู่ในกลุ่มเพื่อนสนิทของท่าน ท่านตระหนักดีว่าบ่อยครั้ง "เรื่องหยุมหยิม" ก็เป็นจุดเริ่มต้นของการแยกพวกเขาออกจากความจริง และท่านเตือนให้สมาชิกแต่ละคนระมัดระวังให้มากต่อการทำผิดไม่ว่าระดับใด*

คำสอนของบริคัม ยัง

การละทิ้งความเชื่อคือการหันเหไปจากศาสนาจักร และการปฏิเสธศรัทธาในท้ายสุด

อะไรทำให้ผู้คนหันเหไปจากศาสนาจักร? โดยทั่วไปแล้วเรื่องหยุมหยิมจำนวนมากเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้พวกเขาหันเหไปจากทางที่ถูกต้อง หากเราไปตามเข็มทิศ เข็มที่ชี้ไม่ถูกทางมันจะชี้เบี่ยงเบนเพียงเล็กน้อยในตอนเริ่มต้น แต่เมื่อเราเดินทางไปได้ระยะหนึ่งมันจะนำเราออกห่างจากจุดที่ถูกต้อง จุดที่จะพาเราไปถึงจุดหมายปลายทาง (*DBY,* 83)

หากสิทธิชนละเลยการสวดอ้อนวอนและฝ่าฝืนวันที่กำหนดไว้เพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะสูญเสียพระวิญญาณของพระองค์ หากใครยอมให้ตัวเองเอาชนะด้วยความโกรธ การแช่งด่าและการสบถ ออกพระนามของพระเจ้าอย่างปราศจากความคารวะ เขาจะรักษา

พระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ไว้ไม่ได้ โดยสรุปแล้ว หากใครทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เขารู้ว่าผิด และหากลับใจไม่ เขาจะไม่ได้ประโยชน์จากพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ แต่จะเดินอยู่ในความมืดและปฏิเสธศรัทธาในที่สุด (*DBY,* 85)

มันน่าพิศวงที่ชายและหญิงจะปิดตาของพวกเขาจากหลักธรรมแห่งความรู้แจ้งทุกข้อไม่รับรู้ต่อสิ่งอันเป็นนิรันดร์หลังจากที่พวกเขาทำความคุ้นเคยกับมันแล้ว และยอมให้—สิ่งของๆ โลกนี้ ความใคร่ในสิ่งที่เห็นและความโลภทางเนื้อหนัง กีดขวางความนึกคิดของพวกเขา และดึงพวกเขาออกห่างจากหลักธรรมแห่งชีวิตทีละน้อย ทีละน้อย (*DBY,* 82)

เช้านี้มีการพูดที่นี่ว่าไม่มีบุคคลใดละทิ้งความเชื่อหากไม่ได้ล่วงละเมิดจริงๆ การไม่ทำหน้าที่ของตนนำไปสู่การยอมตนต่อบาป (*DBY,* 82)

ท่านได้ยินคนจำนวนมากพูดว่า "ฉันเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย และฉันจะไม่ละทิ้งความเชื่อเลย" "ฉันเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย และจะเป็นไปจนถึงวันตาย" ข้าพเจ้าไม่เคยประกาศอย่างนั้น และจะไม่ทำอย่างนั้นเด็ดขาด ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าได้เรียนรู้ด้วยตนเองว่า ข้าพเจ้าไม่มีอำนาจ แต่ร่างกายของข้าพเจ้าถูกสร้างขึ้นเพื่อเพิ่มพูนในปัญญา ความรู้และอำนาจ ที่นี่นิด ที่นั่นหน่อย แต่เมื่อข้าพเจ้าปล่อยตนเองไว้ตามลำพัง ข้าพเจ้าก็จะไม่มีอำนาจและปัญญาของข้าพเจ้าคือความโง่ และหากข้าพเจ้าแนบสนิทอยู่กับพระเจ้า ข้าพเจ้าก็จะมีอำนาจในพระนามของพระองค์ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเรียนรู้พระกิตติคุณทั้งนี้เพื่อจะได้รู้ว่าข้าพเจ้าไม่เป็นอะไรเลย [ดู แอลมา 26:12] (*DBY,* 84)

หากชายหรือหญิงได้รับอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งได้รับภาพปรากฏ และการเปิดเผยมาแล้วมากมายแต่หันเหไปจากพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และดูเหมือนว่าจิตสำนึกของพวกเขาจะถูกดึงไป ความเข้าใจและวิจารณญาณในความชอบธรรมก็ถูกดึงไปพวกเขาย่อมเข้าไปสู่ความมืด และเป็นดังคนตาบอดคลำไปตามข้างกำแพง [ดู อิสยาห์ 59:9–10; เฉลยธรรมบัญญัติ 28:29] (*DBY,* 82–83)

คนจำนวนมากรับพระกิตติคุณเพราะพวกเขารู้ว่าจริง พวกเขาเชื่อมั่นในวิจารณญาณของพวกเขาว่าสิ่งนี้จริง ข้อโต้แย้งที่รุนแรงมีกำลังเหนือพวกเขา แต่พวกเขาก็ถูกบังคับอย่างมีเหตุมีผลให้ยอมรับว่าพระกิตติคุณเป็นจริงหลังจากใช้เวลาใคร่ครวญอย่างดีแล้ว พวกเขายอมรับว่าพระกิตติคุณจริงหลังจากพิจารณาเหตุผล พวกเขายอมจำนน และเชื่อฟังหลักธรรมข้อแรกๆ ของพระกิตติคุณ แต่ไม่เคยแสวงหาความสว่างทางปัญญาจากอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บุคคลเช่นนั้นมักจะตกไปนอกทางและไม่ดำเนินต่อไปในศรัทธา (*DBY,* 86)

เมื่อเราจับผิดผู้นำของศาสนาจักร เราเริ่มแยกตัวออกจากศาสนาจักร

เมื่อใดก็ตามที่มีแนวโน้มว่าสมาชิกคนใดของศาสนาจักรนี้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับสิทธิของประธานศาสนาจักรในการชี้นำทุกเรื่อง ท่านก็เห็นประจักษ์ชัดถึงการละทิ้งความเชื่อของวิญญาณซึ่งหากจะยุยง ก็นำไปสู่การแยกตัวออกจากศาสนาจักรและไปสู่การทำลายล้างในที่สุด ที่ใดก็ตามที่มีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติการต่อต้านเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างถูกต้องตามกฎของอาณาจักรนี้ ไม่สำคัญว่าเขาจะถูกเรียกให้ทำในตำแหน่งใด หากยังขืนมีอยู่มันจะเกิดผลคล้ายคลึงกันตามมา คือ พวกเขาจะ “ปล่อยตัวหลงระเริงไปตามกิเลสตัณหาและหมิ่นประมาทอำนาจของผู้ใหญ่ คนเหล่านี้กล้าและประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าวประณามศักดิ์สิริเทพ” [ดู 2 เปโตร 2:10] (*DBY,* 83)

เมื่อคนใดคนหนึ่งเริ่มจับผิด ซอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ เรื่องนั้น หรือเรื่องอื่นๆ และพูดว่า “พระเจ้าบอกให้ทำอย่างนี้ หรืออย่างนั้นหรือ?” ท่านคงรู้ว่าคนๆ นั้นเริ่มมีวิญญาณของการละทิ้งความเชื่อ ทุกคนที่อยู่ในอาณาจักรแห่งนี้ หรืออยู่บนโลกนี้ ผู้ที่กำลังแสวงหาเพื่อช่วยตัวเองให้รอดด้วยสุดจิตสุดใจของเขา เขาจะตั้งอกตั้งใจทำให้มากเท่าที่เขาจะสามารถทำได้ โดยไม่สงสัยว่านั่นเป็นธุระของเขาหรือไม่ หากเขาได้รับความสำเร็จในการช่วยตนเองให้รอด ก็ถือว่าเขาได้ใช้เวลาและความตั้งใจเป็นอย่างดี โดยทำให้ตัวเองทำในสิ่งที่ถูกต้อง นั่นคือต้องไม่ยอมให้บาปและความโง่เขลาเผยโฉมตัวมันเองออกมาพร้อมกับเช้าวันใหม่” (*DBY,* 83)

คนจำนวนมากซึมซับเอาความคิดที่ว่าพวกเขามีความสามารถในการริเริ่มสอนหลักธรรมที่ไม่เคยมีการสอนมาก่อน พวกเขาหารู้ไม่ว่าทันทีที่พวกเขาเปิดทางให้กับความเพ้อฝันนี้มารได้มีอำนาจเหนือเขา และจะนำเขาไปสู่สภาพที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์ แม้จะเป็นบทเรียนที่พวกเขาควรจะได้เรียนรู้เมื่อนานมาแล้ว กระนั้นพวกเขาก็เรียนรู้มาเพียงเล็กน้อยในสมัยของโจเซฟ (*DBY,* 77–78)

[บุคคลดังกล่าว] จะให้การพยากรณ์ที่ผิด เขายังคงทำมันด้วยวิญญาณแห่งการพยากรณ์ เขาจะรู้สึกว่า เขาเป็นศาสดาและสามารถพยากรณ์ได้ แต่เขาทำมันด้วยวิญญาณและอำนาจอีกอย่างหนึ่งซึ่งไม่ใช่มาจากพระเจ้า เขาใช้ของประทานมากพอๆ กับที่ท่านและข้าพเจ้าใช้ (*DBY,* 82)

ขั้นตอนแรกที่นำไปสู่การละทิ้งความเชื่อคือการจับผิดอธิการของท่าน และเมื่อทำสิ่งนั้นแล้ว หากไม่กลับใจ ในไม่ช้าก็จะทำขั้นที่สอง และอีกไม่นานบุคคลนั้นก็จะถูกตัดออกจากศาสนาจักร และนั่นคือที่สุดของมัน ท่านจะยอมให้ตัวเองจับผิดอธิการของท่านหรือ? (*DBY,* 86)

ไม่มีใครได้รับอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อก่อความยุ่งยากในสาขาใดๆ ของศาสนาจักร อำนาจดังกล่าวมาจากแหล่งของมาร (*DBY,* 72)

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ทำ จะต้องออกจากศาสนาจักรนี้ แต่พวกเขาออกจากศาสนาจักร เพราะพวกเขาเข้าไปสู่ความมืด วันใดที่พวกเขาตัดสินใจว่าควรจะมีการออกเสียงแบบประชาธิปไตย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือเราควรมีคนสองคนลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นฐานะปุโรหิตควบคุมบรรดาสิทธิชนยุคสุดท้าย พวกเขาย่อมถูกตัดสินว่าเป็นพวกละทิ้งความเชื่อจะไม่มีเรื่องเช่นนั้นที่ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวาย การแบ่งแยก การแข่งขัน ความเคียดแค้นความเกลียดชัง ความมุ่งร้าย หรือมีสองฝ่ายที่ลงมติชี้ขาดในบ้านของพระผู้เป็นเจ้า แต่ต้องมีฝ่ายเดียวที่ลงมติชี้ขาดที่นั่น (*DBY,* 85)

ผู้ที่สูญเสียพระวิญญาณจะเต็มไปด้วยความมืดและความสับสน

เมื่อมนุษย์สูญเสียวิญญาณของการทำงานในหน้าที่ของตน พวกเขากลายเป็นผู้ไม่เชื่อในความรู้สึกของพวกเขา พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้ว่าไบเบิลจริงหรือไม่ หรือว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ หรือแม้การเปิดเผยใหม่ หรือไม่รู้ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ เมื่อพวกเขาสูญเสียวิญญาณของงานนี้ พวกเขาก็สูญเสียความรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าทั้งในกาลเวลาและในนิรันดร ทุกสิ่งสูญสิ้นแล้วสำหรับพวกเขา (*DBY,* 83–84)

มนุษย์เริ่มละทิ้งความเชื่อโดยการทึกทักเอาว่าตนมีความเข้มแข็งทั้งที่ไม่มี โดยการฟังเสียงกระซิบของศัตรูผู้นำเขาออกนอกลู่นอกทางทีละน้อย ทีละน้อย จนกระทั่งพวกเขารับเอาสิ่งที่เรียกว่าปัญญาของมนุษย์มาไว้กับตัว และจากนั้นพวกเขาก็เริ่มตีตนออกห่างจากพระผู้เป็นเจ้า และความนึกคิดของพวกเขากลับสับสน (*DBY,* 84)

สิทธิชนยุคสุดท้ายละทิ้งความเชื่อจากสิ่งใด? ทุกสิ่งที่ดี บริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ทุกสิ่งที่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทำให้สูงส่ง ยกให้สูงขึ้น ขยายความคิดและความสามารถของคนมีปัญญาที่พระบิดาทรงนำมาสู่โลกนี้ พวกเขาจะได้รับอะไรเป็นการตอบแทน? ข้าพเจ้าอธิบายได้ในคำพูดสั้นๆ นี่คือคำพูดที่ข้าพเจ้าจะใช้: ความตาย นรกและหลุมศพ นั่นคือสิ่งที่พวกเขาจะได้รับเป็นการตอบแทน เราอาจจะบรรยายอย่างละเอียดในทุกแง่มุมของสิ่งที่เขาประสบ พวกเขาประสบกับความมืด ความหมางเมิน ความสงสัย ความเจ็บปวดความเศร้าโศก ความเสียใจ ความโหยหาอาลัย ความไม่เป็นสุข ไม่มีใครปลอบใจในชั่วโมงแห่งความยุ่งยาก ไม่มีใครยื่นมือช่วยเหลือในเวลาแห่งภัยพิบัติ ไม่มีใครเมตตาสงสาร เมื่อพวกเขาถูกทอดทิ้งและหมดอาลัยตายอยาก และข้าพเจ้าอธิบายมันโดยพูดถึงความตาย นรก และหลุมศพ นี่คือสิ่งที่พวกเขาจะได้รับตอบแทนเพราะการละทิ้งความเชื่อของพวกเขาจากพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 85)

ท่านรู้จักใครที่เข้มแข็ง กระฉับกระเฉง และเต็มไปด้วยปัญญาขณะอยู่ในศาสนาจักร แต่หลังจากนั้นกลับละทิ้งศาสนาจักร พวกเขาติดอยู่กับความเข้าใจของตน ความคิดของพวกเขาถูกทำให้มืด และทุกอย่างกลับกลายเป็นสิ่งลึกลับสำหรับเขา ในเรื่องที่เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า พวกเขากลับเป็นเหมือนชาวโลกที่เหลือ ผู้ที่คิด หวัง และสวดอ้อนวอนว่า เรื่องดังกล่าวจะเป็นที่รู้ แต่พวกเขาไม่รู้เรื่องดังกล่าวแม้แต่น้อย นี่คือสภาพที่เห็นได้ชัดของผู้ที่ละทิ้งศาสนาจักร พวกเขาเข้าไปสู่ความมืด พวกเขาไม่สามารถตัดสิน รับรู้หรือเข้าใจสิ่งต่างๆ ดังที่เป็นอยู่ พวกเขาเป็นเหมือนคนเมา—ที่คิดว่าทุกคนเมายกเว้นตัวเขาและเขาเป็นคนมีสติสัมปชัญญะเพียงคนเดียวในละแวกบ้าน คนละทิ้งความเชื่อคิดว่าทุกคนผิดแต่พวกเขาถูก (*DBY,* 84)

คนเหล่านั้นที่ละทิ้งศาสนาจักรเป็นเหมือนขนนกที่ลอยไปลอยมาในอากาศ พวกเขาไม่รู้ว่ากำลังจะไปไหน พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยเกี่ยวกับชีวิตที่เป็นอยู่ของตน ศรัทธาของพวกเขา วิจารณญาณและการทำงานของความนึกคิดของพวกเขาไม่มั่นคง เป็นเหมือนกับการเคลื่อนไหวของขนนกที่กำลังลอยอยู่ในอากาศ เราไม่มีสิ่งใดต้องยึดติด นอกจากศรัทธาในพระกิตติคุณเท่านั้น (*DBY,* 84)

เราจะยืนหยัดได้อย่างมั่นคงโดยการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับศาสนาของเราและแสวงหาพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์

ยังคงมีการละทิ้งความเชื่ออยู่หรือไม่? มี พี่น้องชายและหญิง ท่านอาจคิดว่าผู้คนจะเข้ามาสู่ศาสนาจักรและจากนั้นละทิ้งความเชื่อ ท่านอาจคิดว่าบางคนจะซื่อสัตย์ช่วงหนึ่ง และจากนั้นก็จะละทิ้งศาสนาจักรไปตามทางที่คนอื่นกำลังเดินอยู่ (*DBY,* 85–86)

ทำไมผู้คนจึงละทิ้งความเชื่อ? ท่านรู้ว่าเราอยู่บน “เรือเดินสมุทรไซอันอันเป็นที่รัก” (ศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า) เราอยู่กลางมหาสมุทร พายุกำลังมา และเรือกำลังแล่นไปด้วยความยากลำบาก ขณะผู้โดยสารเรือคนหนึ่งพูดว่า “ฉันจะไม่อยู่ที่นี่แล้ว” อีกคนจะพูดว่า “ฉันไม่เชื่อเลยว่านี่คือ “เรือเดินสมุทรไซอัน” “แต่เราอยู่กลางมหาสมุทร” “ฉันไม่สนหรอก ฉันจะไม่อยู่ที่นี่แล้ว” เขาถอดเสื้อออกแล้วกระโดดจากเรือ เขาจะจมน้ำหรือไม่? จม เป็นดังนั้นกับคนที่ละทิ้งศาสนาจักรนี้ มันคือ “เรือเดินสมุทรไซอันอันเป็นที่รัก” ขอให้เราจงอยู่ในนั้น (*DBY,* 85)

พระผู้เป็นเจ้าเป็นผู้ถือหางเสือของเรือลำใหญ่นี้ และนั่นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดี....ขอให้ผู้ที่ประสงค์จะละทิ้งความเชื่อคิดเช่นนั้น แต่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยทุกคนที่ตั้งใจว่าจะได้รับการช่วยให้รอด (*DBY,* 86)

หากผู้คนจะดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับศาสนาของพวกเขา ก็จะไม่มีการละทิ้งความเชื่อ เราจะไม่ได้ยินการบ่นว่า หรือการจับผิด หากผู้คนหิวกระหายพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์ และทั้งจิตวิญญาณของพวกเขามุ่งไปที่การเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ใจและมือของทุกคนจะพร้อมและเต็มใจ และงานจะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมีพลัง และเราจะก้าวหน้าดังที่เราควรจะเป็น (*DBY,* 84)

เราต้องดำเนินชีวิตเพื่อให้มีพระวิญญาณทุกวัน ทุกชั่วโมง ทุกนาที สิทธิชนทุกคนมีสิทธิได้รับพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อนำเขาในการปฏิบัติหน้าที่ของตน (*DBY,* 82)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

การละทิ้งความเชื่อคือการหันเหไปจากศาสนาจักร และการปฏิเสธศรัทธาในท้ายสุด

- ประธานยังถือว่าการแยกตัวไปจากความจริงบางเรื่องดูเหมือนจะเป็นเรื่องธรรมดาหรือ “หยุมหยิม” ท่านใช้สัญลักษณ์ของ “เข็มทิศ เข็มที่ชี้ไม่ถูกทาง” พระกิตติคุณเป็นเหมือนเข็มทิศที่แม่นยำและถูกต้องอย่างไร? อะไรคือการเบี่ยงเบนเพียงเล็กน้อยบางประการในชีวิตของเราที่บ่อยครั้งมักนำเราออกนอกทาง? เราควรทำการแก้ไขตามขั้นตอนใด?
- ประธานยังตักเตือนบุคคลที่อวดอ้างว่า “ฉันเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย และฉันจะไม่มีวันละทิ้งความเชื่อว่าอย่างไร”? (ดู 2 นีไฟ 28:25; ค.พ. 20:31–34 ด้วย)
- ประธานยังให้คำเตือนเชิงพยากรณ์อะไรแก่สิทธิชนที่ได้รับ “อำนาจของพระผู้เป็นเจ้า” และแล้วหันเห “ออกจากพระบัญญัติ”?
- เหตุใดเหตุผลที่ชาญฉลาดจึงไม่พอเพียงที่จะทำให้เราดำเนินต่อไปบนหนทางสู่ชีวิตนิรันดร์?

เมื่อเราจับผิดผู้นำของศาสนาจักร เราเริ่มแยกตัวออกจากศาสนาจักร

- การทำตามการเรียกของเราแทนที่จะตั้งข้อสงสัยในการดลใจของผู้นำที่มีอยู่ในปัจจุบันจะช่วยให้เราเข้มแข็งได้อย่างไร ทั้งในฐานะบุคคล ครอบครัว วอร์ด และสมาชิกของศาสนาจักร?
- ประธานยังให้คำเตือนอะไรแก่ผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์ผู้นำวอร์ดหรือสาขาของพวกเขา? เราสามารถทำอะไรที่โบสถ์และที่บ้านเพื่อสนับสนุนอธิการวอร์ดของเรา ประธานสาขาของ

เรา หรือผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนาจักร? เมื่อมีความแตกแยกเกิดขึ้น เราควรทำตามวิถีทางใดเพื่อจะกลับมาเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอีก? (ดู มัทธิว 18:15; ลูกา 11:34 ด้วย)

- ตามที่ประธานยังกล่าว จะมี "การออกเสียงแบบประชาธิปไตย" ไม่ได้ ระหว่าง "ผู้สมัครรับเลือกทั้งสองคนเพื่อเป็นฐานะปุโรหิตควบคุม" ในศาสนาจักร (ดู ค.พ. 28:2, 6–7) การสนับสนุนโดย "มติเอกฉันท์" แตกต่างจาก "การออกเสียงแบบประชาธิปไตย" อย่างไร? (ดู ค.พ. 20:65; 26:2 ด้วย)
- เราได้รับเชิญให้ออกเสียงสนับสนุนผู้นำศาสนาจักร ความเต็มใจของเราที่จะสนับสนุนผู้นำเหล่านั้นเสริมสร้างทุกสิ่งทุกอย่างของศาสนาจักรได้อย่างไร? หากไม่เต็มใจสนับสนุน พวกเราจะทำให้ศาสนาจักรอ่อนแอลงได้อย่างไร?

ผู้ที่สูญเสียพระวิญญาณจะเต็มไปด้วยความมืดและความสับสน

- ประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านกล่าวว่า คนที่ละทิ้งความเชื่อคิดเอาว่าพวกเขาเข้มแข็ง? อะไรคืออันตรายที่เกิดจากการวางใจพลังของตนเอง? (ดู ฮีลามัน 4:13) เหตุใด บางคนเลือก "ปัญญาของมนุษย์" แทนที่จะเลือกปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าที่เปิดเผยโดยพระวิญญาณ? (ดู อิสยาห์ 29:13–14; 1 โครินธ์ 2:12–14 ด้วย)
- อ่านคำตอบที่ประธานยังตอบคำถามเหล่านี้: "สิทธิชนยุคสุดท้ายที่ละทิ้งความเชื่อเอาใจออกห่างจากอะไร?" "อะไรคือผลตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ"?
- เราสามารถปฏิบัติศรัทธาของเราเพื่อช่วยเหลือผู้ที่เป็น "เหมือนขนนกที่ลอยไปลอยมาในอากาศ" ได้อย่างไร?

เราจะยืนหยัดได้อย่างมั่นคงโดยการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับศาสนาของเราและแสวงหาพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์

- ทำไมการละทิ้งความเชื่อจึงยังมีอยู่ต่อไปในศาสนาจักร? เราจะป้องกันมิให้การละทิ้งความเชื่อเข้ามาสู่ชีวิตของเราได้อย่างไร? สมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนาจักรและอิทธิพลของพระวิญญาณช่วยให้ท่านซื่อสัตย์ในยามที่ท่านอาจถูกล่อลวงให้ "ไปตามทางที่คนอื่นกำลังเดินอยู่" ได้อย่างไร?
- หากเราอยู่บน "เรือเดินสมุทรไซอันอันเป็นที่รัก" เราได้รับสัญญาอะไร?

บทที่ 13

การเตรียมตัวเพื่อความก้าวหน้านิรันดร์

ประธานบริคัม ยัง เป็นนักเรียนรู้ ท่านเริ่มจากการเป็นช่างทำเฟอร์นิเจอร์ และต่อมาพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเป็นผู้สอนศาสนา ผู้สร้างอาณานิคม ผู้ว่าการ และศาสดา ท่านเห็นว่าชีวิตนี้เป็นช่วงเวลาที่จะดำเนินชีวิตอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง เติบโตและเตรียมตัวไว้สำหรับนิรันดร ไม่ใช่เวลาที่จะเตรียมตัวตาย ท่านกระตุ้นสิทธิชนให้ทำกิจกรรมที่คุ้มค่าขยายและทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เก็บรักษาความจริงขณะที่พวกเขาเข้าสู่ความดีพร้อมโดยการทำดังนี้ พวกเขาจะก้าวไปสู่โลกแห่งวิญญาณในที่สุดและดำเนินต่อไปในวิถีอันรุ่งโรจน์ของความก้าวหน้านิรันดร์

คำสอนของบริคัม ยัง

เราเตรียมตัวสำหรับชีวิตนิรันดร์โดยการเรียนรู้ การปรับปรุงแก้ไข และการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในแต่ละวัน

เราอยู่ที่นี่เพื่ออะไร? เพื่อเรียนรู้ที่จะมีความสุขมากขึ้นและเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ (*DBY,* 87)

วัตถุประสงค์ของการเป็นอยู่ที่นี่คือเพื่อเรียนรู้ ซึ่งเราจะทำได้ทีละเล็กทีละน้อย (*DBY,* 87) ความเป็นอยู่มตะทั้งสิ้นของมนุษย์ไม่ได้มากหรือน้อยไปกว่าสภาวะของการเตรียมตัวไปสู่วาระสุดท้าย ณ ที่ซึ่งพวกเขาอาจปรับปรุงตนเองเพื่อเข้าสู่สภาพความเป็นอยู่ที่สูงขึ้น (*DBY,* 87)

หลักธรรมข้อใหญ่ข้อแรกที่มนุษยชาติควรเอาใจใส่ ที่เด็กและผู้ใหญ่ควรจะเข้าใจ และเป็นสาเหตุสำคัญของการปฏิบัติทุกอย่าง ไม่ว่าผู้คนจะเข้าใจมันหรือไม่ก็ตาม หลักธรรมนั้นคือหลักธรรมแห่งการปรับปรุงแก้ไข หลักธรรมแห่งการเพิ่มพูน แห่งความสูงส่ง แห่งการเพิ่มเติมสิ่งที่เราครอบครองอยู่แล้ว เป็นหลักธรรมแห่งการเคลื่อนไหวที่สำคัญที่สุดและเป็นวิถีแห่งการปฏิบัติของลูกหลานมนุษย์ ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะประกอบอาชีพอะไร มีเชื้อชาติใด คบหาใคร นับถือศาสนาใด หรือมีระบอบการปกครองแบบไหน นี่เป็นสาเหตุสำคัญของการ

ปฏิบัติของผู้คน ที่ครอบคลุมอำนาจทั้งมวลที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่แห่งชีวิต (*DBY,* 87)

เราถูกวางไว้บนโลกนี้เพื่อพิสูจน์ว่าเรามีค่าควรที่จะไปโลกชั้นสูง ชั้นกลาง หรือชั้นต้น หรือไปนรก ไปอาณาจักรอื่น หรือสถานที่อื่น และเรามีชีวิตอยู่นานพอที่จะทำสิ่งนี้ (*DBY,* 87)

นี่คือโลกซึ่งเราอยู่เพื่อพิสูจน์ตัวเราเอง ชั่วชีวิตของมนุษย์เป็นเวลาแห่งการทดลองเวลาที่เราจะพิสูจน์ต่อพระผู้เป็นเจ้า ในความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเรา ในความอ่อนแอของเราที่ซึ่งปรปักษ์มีอำนาจครอบครองเราได้ เราพิสูจน์ว่าเราเป็นสหายของพระบิดา เราได้รับความสว่างจากพระองค์และมีค่าควรที่จะเป็นผู้นำลูกๆ ของเรา—ที่จะกลายเป็นจอมขุนนางผู้สูงศักดิ์ และจอมกษัตริย์-ที่จะมีอำนาจในการครอบครองอย่างสมบูรณ์เหนือครอบครัวส่วนใหญ่ของเราซึ่งจะสวมมงกุฎแห่งรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรชั้นสูง (*DBY,* 87)

จงฟัง พวกเจ้าสิทธิชนยุคสุดท้าย! ท่านจะใช้เวลาแห่งการทดลองของท่านไปโดยไร้ประโยชน์ และปล่อยให้ชีวิตและความเป็นอยู่ของท่านผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์หรือ? ท่านถูกสร้างขึ้น และถูกนำมาสู่ชีวิต เพื่อจุดประสงค์ของการอดทนตลอดกาล จะดีกว่า หากท่านทำให้เต็มระดับการสร้างของท่าน เสาะหาหนทางที่ถูกต้อง ทำตามข้อกำหนดของกฎชั้นสูง และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเรา (*DBY,* 87)

พระผู้สร้างทรงคาดหวังให้มนุษย์ดำเนินการอย่างกระตือรือร้นในการทำความดีทุกวันในชีวิตของพวกเขา ทั้งในการปรับปรุงแก้ไขสภาพร่างกายและจิตใจของพวกเขาเองหรือของเพื่อนบ้าน (*DBY,* 88)

เราอยู่ที่นี่เพื่อมีชีวิต เพื่อแผ่ขยายความรู้และปัญญาในบรรดาผู้คน ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่เพื่อสั่งสอนเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า เพื่อสอนครอบครัวของข้าพเจ้าถึงทางแห่งชีวิต เพื่อให้กำเนิดลูกหลาน และเพื่อมีชีวิตอยู่ ตราบที่มันอยู่ในอำนาจของข้าพเจ้า จนกว่าบาปความชั่วร้าย ความเสื่อมทราม นรกและมาร และความน่าชิงชังทุกระดับทุกประเภทจะถูกขับออกไปจากแผ่นดินโลก นั่นคือศาสนาของข้าพเจ้า และคือวัตถุประสงค์ของการเป็นอยู่ของข้าพเจ้า เราไม่ได้อยู่ที่นี่เพียงเพื่อเตรียมตัวตาย แล้วก็ตาย แต่เราอยู่ที่นี่เพื่อมีชีวิตและเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก—เพื่อส่งเสริมฐานะปุโรหิตเอาชนะอำนาจของซาตาน และสอนลูกหลานมนุษย์ว่าพวกเขาถูกสร้างขึ้นเพื่ออะไร—ซึ่งแหล่งที่มาของความรู้แจ้งทั้งมวลถูกเก็บซ่อนไว้ในนั้น นี่คือจุดเริ่มต้น—รากฐานที่ถูกวางไว้ในการสร้างมนุษย์เพื่อให้ได้รับความสมบูรณ์ของความรู้และรัศมีภาพนิรันดร์ เราจะได้มันมาเมื่อเราตายไปแล้วกระนั้นหรือ? ไม่เลย เราต้องทำให้เกิดขึ้นบนโลกนี้ (*DBY,* 88)

สิทธิชนยุคสุดท้ายทั่วหุบเขาในเทือกเขาเหล่านี้และทั่วโลกควรเรียนรู้ว่าพวกเขาอยู่บนโลกนี้เพื่ออะไร พวกเขาอยู่ที่นี่เพื่อเพิ่มพูนและทวีขึ้น เพื่อขยาย เพื่อรวบรวมเชื้อสายอิสรา-

เอล ไถ่ไซอัน สร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา และเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้แจ้งนิรันดร์ที่มีอยู่ในบรรดาพระผู้เป็นเจ้า และเริ่มปลูกฝังไว้ในโลกนี้ ทำให้รากของมันหยั่งลึกลงไปและเกิดผลขึ้นไปถึงรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้า จนกระทั่งหลักธรรมที่ไม่น่าพึงใจทุกประการในใจของมนุษย์ถูกทำลาย และแผ่นดินโลกกลับคืนสู่สภาวะรมดีของมัน พระเจ้าจะเสด็จมาและประทับอยู่กับผู้คนของพระองค์ ทรงเดินและพูดกับพวกเขาเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำกับบิดาแอดัม นั่นคือธุระของเรา เราต้องไม่ยอมใช้พลังงานทั้งหมดของเราเพียงเพื่อเตรียมตัวตายเท่านั้น (*DBY,* 89)

จุดประสงค์ของชีวิตควรอยู่ที่การสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา เพื่อรวบรวมเชื้อสายอิสราเอล ทำให้เกิดความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ ฟื้นฟูและให้พรแผ่นดินโลกด้วยความสามารถของเราและทำให้มันเป็นเหมือนสวนอีเดน เก็บสะสมขุมทรัพย์แห่งความรู้และปัญญาในความเข้าใจของเราเอง ชำระจิตใจของเราให้บริสุทธิ์และเตรียมผู้คนเพื่อพบพระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา (*DBY,* 88)

เราจะเจริญก้าวหน้าได้ตราบที่เราเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

งานนี้คืองานแห่งความเจริญก้าวหน้า คำสอนนี้สิทธิชนยุคสุดท้ายได้รับการสอนในรูปลักษณะของการทำให้สูงส่ง การเพิ่มพูน การพัฒนาและการขยายให้กว้างออกไปจนเราสามารถรู้ในสิ่งที่ต้องรู้ เห็นในสิ่งที่ต้องเห็น (*DBY,* 90)

เรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้ราวกับอยู่ในโรงเรียน และเรียนรู้ต่อไปเรื่อยๆ เราต้องไม่คิดที่จะหยุดเรียนรู้ขณะที่เรามีชีวิตอยู่ในโลก และเมื่อเราผ่านม่าน (ผ่านเข้าไปในโลกแห่งวิญญาณหลังจากที่เราเสียชีวิต) เรายังคงคาดหวังที่จะเรียนรู้ต่อไปพร้อมทั้งเพิ่มพูนแหล่งข้อมูลของเรา นั่นอาจดูเหมือนเป็นความคิดที่ประหลาดสำหรับบางคน แต่มันเป็นเหตุผลเรียบง่ายที่ว่าเราไม่สามารถได้รับความรู้ทั้งหมดในทันที ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องได้รับที่นี่นิดและที่นั่นหน่อย (*DBY,* 91)

วันนี้พระองค์ประทานแก่ผู้ติดตามที่ถ่อมใจของพระองค์ทีละน้อย และหากพวกเขาปรับปรุงแก้ไขมันต่อไป พรุ่งนี้พระองค์จะประทานให้พวกเขามากขึ้นไปอีก และมากยิ่งขึ้นอีกในวันต่อไป พระองค์ไม่ทรงเพิ่มเติมสิ่งที่พวกเขาไม่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แต่พวกเขาถูกเรียกร้องให้ปรับปรุงความรู้ที่พวกเขามีอยู่แล้วอย่างต่อเนื่อง และนี่ทำให้ได้ปัญญาอย่างมากมาย (*DBY,* 90)

เป็นการง่ายที่จะเดินตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระกิตติคุณโดยผู้ที่ประทานแผนแห่งความรอดแก่เราคือเดินตามแนวทางที่นำไปสู่ชีวิต สู่การเพิ่มพูนนิรันดร์ นั่นคือการดำเนินต่อไปในวิถีที่เราจะไม่มีวันสูญเสียสิ่งที่เราได้มาอย่างแน่นอน แต่ยังคงสะสม รวมเข้าไว้ด้วยกัน

ภาพพระวิหารโลแกน ประธานยังสอนว่าพิธีการแห่งความรอดและความซื่อสัตย์ส่วนบุคคลเตรียมเราสำหรับ "ความเจริญก้าวหน้านิรันดร์" ไปจนถึง "ราชอาณาจักรที่สูงส่งและรุ่งโรจน์ยิ่งขึ้น" (*DBY,* 16)

เพิ่มพูน แพร่กระจาย และขยายออกไปสู่ช่วงเวลาอันไม่รู้จบ บุคคลเหล่านั้นที่พากเพียรให้ได้รับชีวิตนิรันดร์ ใจของพวกเขาจะพึงพอใจกับสิ่งที่เพิ่มพูนขึ้น หากจะกล่าวในหลายๆ ด้าน สิทธิพิเศษของการเพิ่มพูนนิรันดร์จะทำให้วิญญาณอมตะพึงพอใจโดยแท้ (*DBY,* 93)

เราสามารถปรับปรุงแก้ไขได้อย่างไม่หยุดยั้ง เราถูกสร้างก็เพื่อจุดประสงค์นั้น ความสามารถของเราได้รับการสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาไปจนกว่าเราจะพบความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้และปัญญาชั้นสูงและยังคงเป็นอย่างนี้ต่อไปในโลกนิรันดร์ (*DBY,* 90)

เราต้องเรียนรู้อยู่อย่างนั้น และไม่มีวันที่จะเข้าถึงหลักความจริงเลยหรือ? [ดู 2 ทิโมธี 3:7] ไม่ ข้าพเจ้ากล่าวว่าเราจะไม่เป็นอย่างนั้น แต่เราจะเข้าถึงหลักความจริง นี่คือความหวังและความคาดหวังของข้าพเจ้า และนี่คือความชื่นชมยินดีของข้าพเจ้า (*DBY,* 90–91) เรามีหลักธรรมอยู่กับเรา และทุกคนบนโลกนี้ก็มีด้วย จงเพิ่มพูนและเพิ่มพูนมันต่อไป จงขยาย จงรับและจดจำความจริงเอาไว้ในใจ จนกว่าเราจะดีพร้อม (*DBY,* 91)

เราถูกเตรียมไว้สำหรับบางสิ่ง และเราจะได้รับอย่างแน่นอนหากเราเตรียมตัวเราเอง (*DBY,* 95)

แทนที่จะขอให้พระเจ้าประทานแก่เรามากขึ้น จงขอให้ตนเองมีความเชื่อมั่น มีความซื่อสัตย์ในตัวเอง รู้ว่าเมื่อใดควรพูด ควรพูดอะไร ควรเผยอะไร และจะนำพาตัวเองอย่างไร ให้เดินไปต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า ตราบที่ท่านพิสูจน์ต่อพระองค์ว่าท่านจะเก็บรักษาทุกสิ่งที่ควรเก็บไว้เป็นความลับ—ว่าท่านจะแบ่งสรรปันส่วนแก่เพื่อนบ้านของท่านในทุกสิ่งที่ท่านพึงให้ จนท่านไม่มีเหลืออยู่อีกเลย และเรียนรู้วิธีที่จะแบ่งปันความรู้ของท่านแก่ครอบครัว เพื่อนๆ เพื่อนบ้าน และพี่น้องของท่าน พระเจ้าจะประทานแก่ท่าน ถ่ายทอดให้ท่าน และประทานแก่ท่าน จนในที่สุดพระองค์จะตรัสกับท่านว่า “เจ้าจะไม่มีวันตก ความรอดของเจ้าถูกผนึกไว้กับเจ้าแล้ว เจ้าจะถูกผนึกไว้กับชีวิตนิรันดร์และความรอดโดยทางความซื่อสัตย์ของเจ้า (*DBY,* 93)

ชีวิตนิรันดร์คือความสามารถที่จะเจริญก้าวหน้าและเพิ่มพูนตลอดกาล

นี่คือของประธานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่สามารถมอบให้แก่มนุษย์ที่ชาญฉลาด คือการมีชีวิตอยู่ตลอดกาลและไม่มีวันถูกทำลาย (*DBY,* 96)

มีเขียนไว้ว่าของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้แก่มนุษย์คือของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราสามารถบรรลุได้คือการรักษาเอกลักษณ์ของเราไว้จนถึงช่วงเวลานิรันดร์ท่ามกลางไพร่พลสวรรค์ เรามีคำแห่งชีวิตนิรันดร์ซึ่งประทานแก่เราโดยทางพระกิตติคุณ หากเราเชื่อฟัง มันจะนำของประธานอันล้ำค่ามาให้เรา (*DBY,* 96)

ความรู้แจ้งที่ข้าพเจ้ามีอยู่จะดับสูญไปเมื่อมีความคิดที่สกปรก มันเป็นมาแต่อดีตแล้ว ความรู้แจ้งนี้ต้องคงอยู่ มันต้องอยู่ที่ใดที่หนึ่ง หากข้าพเจ้าดำเนินไปในวิถีที่ถูกต้องและรักษามันไว้ในรูปแบบของมัน ข้าพเจ้าก็ได้รักษาชีวิตนิรันดร์ไว้ให้ตัว (*DBY,* 96)

เรากำลังจะได้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในความสมบูรณ์ของอาณาจักรแห่งนี้ ทั้งความสูงและความลึกแห่งรัศมีภาพ อำนาจ และความรู้ทั้งสิ้น เราจะมีทั้งพ่อและแม่ ภรรยาและ

ลูกๆ (*DBY,* 97)

สมมุติเป็นไปได้ว่าท่านมีสิทธิพิเศษที่จะนำชีวิตนิรันดร์มาให้ตัว—ที่จะมีชีวิตและชื่นชมกับพรเหล่านี้ตลอดกาล ท่านจะพูดว่านี่คือพรอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่นำมามอบให้ท่าน พรใดเล่าจะเทียบเท่าพรนี้ได้? พรใดเล่าจะเทียบเท่าชีวิตที่คงอยู่ต่อไป—ร่างกายของเราที่จะคงอยู่ต่อไป? (*DBY,* 96)

พระเจ้าประทานพรแก่เราด้วยความสามารถที่จะชื่นชมชีวิตนิรันดร์กับบรรดาพระผู้เป็นเจ้า และสิ่งนี้ได้ชื่อว่าเป็นของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระผู้เป็นเจ้า ของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์เป็นหนึ่งในของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่สามารถมอบให้ได้หากไม่มีลูกหลานเราก็จะกลายเป็นเทพ แต่พระเจ้าก็ยังทรงมอบสิทธิพิเศษของการเป็นบิดาของสิ่งมีชีวิต (มนุษย์) แก่เราด้วย บิดาของสิ่งมีชีวิตที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์คืออะไร? คือคนที่สามารถมีลูกหลานได้ตลอดกาล นั่นคือพรที่อับราฮัมได้รับ และทำให้จิตวิญญาณของเขาพอใจอย่างยิ่ง เขาได้รับสัญญาว่าเขาจะเป็นบิดาของสิ่งมีชีวิต (*DBY,* 97)

หากมนุษย์ซื่อสัตย์...พวกเขาและพระผู้สร้างของเขาจะเป็นหนึ่งตลอดไป พวกเขาจะมีใจเดียวและความคิดเดียวตลอดไป พวกเขาจะทำงานและดำเนินการร่วมกัน เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทรงทำ สิ่งนั้นพระบุตรทรงกระทำด้วย และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงยังคงทำงานของพวกเขาต่อไปตลอดจนถึงนิรันดร (*DBY,* 97)

พระเจ้าทรงอยากเห็นเราดำเนินไปในวิถีที่นำเราสู่ประตูคับ ที่เราจะถูกสวมมงกุฎในฐานะบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า คนเหล่านี้คือบุคคลกลุ่มเดียวในสวรรค์ที่สามารถทวีขึ้นและเพิ่มพูนได้....คนที่เหลือได้อาณาจักรที่ต่ำกว่า ที่ซึ่งพวกเขาถูกปฏิเสธจากสิทธิพิเศษนี้....เป็นสิทธิของเราที่จะเลือกว่าเราจะเป็นบุตรและธิดา เป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์หรือเราจะยอมรับรัศมีภาพที่ต่ำกว่า (*DNSW,* 8 Aug. 1876, 1)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราเตรียมตัวสำหรับชีวิตนิรันดร์โดยการเรียนรู้ การปรับปรุงแก้ไข และการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในแต่ละวัน

- เราเรียนรู้ความจริงอะไรจากการทดลองของเราในชีวิตนี้ที่จะช่วยให้เราเจริญก้าวหน้านิรันดร์? (ดู ค.พ. 122:7–8) ประธานยังพูดอะไรเกี่ยวกับหลักธรรมแห่ง "การอดทนตลอดกาล"? (ดู ค.พ.121:7–8, 3 นีไฟ 15:9)
- การ "ดำเนินการอย่างกระตือรือร้นในการทำความดีทุกวัน" สร้างรากฐาน "ในการรับความสมบูรณ์ของความรู้และรัศมีภาพนิรันดร์" อย่างไร? (ดู แอลมา 5:41; 26:22, ค.พ. 58:26–29)

- ตามที่ประธานยังกล่าว จุดประสงค์หลักประการหนึ่งในชีวิตของเราคือการเรียนรู้ อะไรกีดกันเรามิให้เรียนรู้? เราจะเรียนรู้มากขึ้นจากการศึกษาพระกิตติคุณได้อย่างไร? เราเรียนรู้จากประสบการณ์ของเราได้อย่างไร? ความจริงที่มีลักษณะเฉพาะแบบไหน ที่เราเรียนรู้โดยประสบการณ์และอิทธิพลของพระวิญญาณ?
- ประธานยังกล่าวถึงจุดประสงค์หลายประการที่เรามาอยู่ในโลก เราสามารถบรรลุจุดประสงค์เหล่านี้ได้ดีขึ้นอย่างไร? (ดู ค.พ. 81:5)
- วิธีที่จะช่วย "เตรียมผู้คนให้พบพระเจ้า" มีอะไรบ้าง? ท่านจะช่วยทำสิ่งนี้เป็นพิเศษได้อย่างไร?

เราจะเจริญก้าวหน้าได้ตราบที่เราเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

- ประธานยังกล่าวว่าเราได้รับความรู้ "ที่นี่นิดและที่นั่นหน่อย" เราจะนำขั้นตอนนี้มาใช้ได้อย่างไรกับความเข้าใจพระกิตติคุณ การเป็นบิดามารดา และการรับใช้ของเราในศาสนาจักร? (ดู 2 นีไฟ 28:30; ค.พ. 130:18-19)
- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับการเพิ่มพูนนิรันดร์? (ดู ค.พ. 93:12-14)
- ประธานยังกล่าวว่า "เรามีหลักธรรมอยู่กับเรา...จงเพิ่มพูนและเพิ่มพูนมันต่อไป จงขยายและรับพร้อมทั้งจดจำความจริงไว้ในใจ จนกว่าเราจะดีพร้อม" ความพยายามของเราที่จะรับเอาความรู้ช่วยให้เราเตรียมตัวไว้เพื่อความสูงส่งได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 50:40; 93:24, 26-30; 130:18-19)

ชีวิตนิรันดร์คือความสามารถที่จะเจริญก้าวหน้าและเพิ่มพูนตลอดกาล

- ประธานยังกล่าวว่า "ของประธานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่สามารถมอบให้แก่มนุษย์ที่ชาญฉลาด [คือ] ที่จะมีชีวิตอยู่ตลอดกาลและไม่มีวันถูกทำลาย" ท่านกล่าวว่าอะไรคือ "ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุด" และเราจะรักษามันไว้ได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 14:7; 130:20-21)
- การเป็น "ทายาทร่วมกับพระเยซูคริสต์" หมายความว่าอะไร? (ดู โรม 8:17 ด้วย) พรประการใดเป็นของ "บุตรและบิดาที่ได้รับการสวมมงกุฎของพระผู้เป็นเจ้า" เท่านั้น?

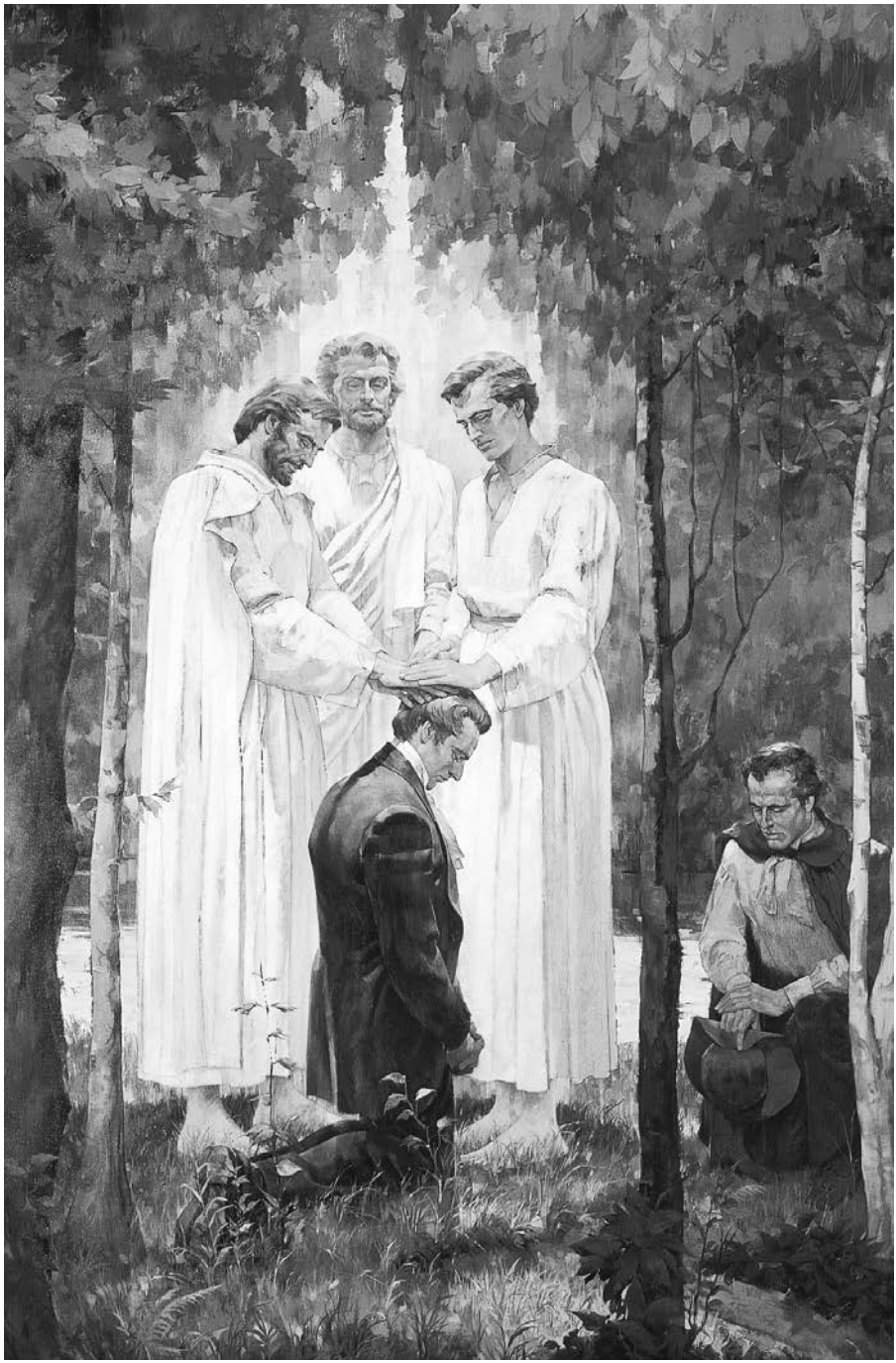

ภาพของจิตรกรแสดงให้เห็นว่า ปีเตอร์ เจมส์ และจอห์น ฟื้นฟูกุญแจของสมัยการประทานในอดีตประธานยัง กล่าวว่า สมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา “จะเหนือกว่าทุกสมัยการประทานในความงดงาม และรัศมีภาพ เท่าที่เคยมีให้กับลูกหลานมนุษย์ (*DBY*, 442)

บทที่ 14

สมัยการประทานแห่งพระกิตติคุณ

พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาและทรงสอนพระกิตติคุณของพระองค์ตั้งแต่ปฐมกาล ทรงเปิดเผยหลักธรรมใหม่ๆ ในสมัยการประทานต่างๆ ระหว่างช่วงเวลาแห่งการละทิ้งความเชื่อ และบัดนี้ทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณกลับคืนมาในยุคสุดท้าย ประธานบริคัม ยัง ชื่นชมกับ "สมัยการประทานสุดท้ายของสมัยการประทานทั้งหมด" ซึ่งท่านกล่าวว่าเป็นสมัยการประทาน "ที่เหนือกว่าทุกสมัยการประทาน ในความงดงามและรัศมีภาพเท่าที่เคยมีให้กับลูกหลานมนุษย์บนผืนแผ่นดินโลก" (DBY, *442*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแผนแห่งความรอดครั้งแรกแก่อาดัม ในความเป็นมตะ และนับตั้งแต่นั้นทรงฟื้นฟูอาณาจักรของพระองค์ เป็นช่วงๆ โดยผ่านศาสดาของพระองค์

"แผนอันยิ่งใหญ่ซึ่งเรียกว่าแผนแห่งความรอด–หรือระเบียบแบบแผนของคำสอนแนวความคิดและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับดวงปัญญาทุกดวงซึ่งอยู่ในนิรันดร (*DBY,* 56)...[ถูก]วางไว้ในสวรรค์เพื่อการไถ่มนุษยชาติจากบาป และเพื่อการนำพวกเขากลับคืนสู่ที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 448)

เมื่ออาณาจักรนี้ได้รับการจัดตั้ง [บนผืนแผ่นดินโลก] ไม่ว่ายุคสมัยใด พระวิญญาณของอาณาจักรนี้จะสถิตอยู่ในใจของผู้ที่ซื่อสัตย์ ในขณะที่ส่วนอันเป็นรูปธรรมมีอยู่ในบรรดาผู้คน ซึ่งคือกฎ พิธีการ ความช่วยเหลือ การปกครอง เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติ และส่วนประกอบอื่นๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับการทำงานอย่างสมบูรณ์ของอาณาจักรเพื่อบรรลุจุดประสงค์ในบั้นปลาย [ดู โมเสส 6:7; ค.พ. 22.3] (*DBY,* 441)

อาดัม ครั้งหนึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นที่รู้จักบนผืนแผ่นดินโลกในบรรดาลูกๆ ของพระ–องค์...เหมือนดังที่เรารู้จักกันและกัน อาดัมคือผู้ที่คุ้นเคยกับพระบิดาผู้ทรงวางท่านไว้บนแผ่นดินโลกเหมือนกับที่เราคุ้นเคยกับบิดามารดาบนแผ่นดินโลกของเรา พระบิดาเสด็จลงมาเยี่ยมเยียนอาดัมบุตรของพระองค์บ่อยๆ ทรงดำเนินและตรัสกับท่าน ลูกๆ ของอาดัมก็คุ้นเคยกับพระองค์เช่นกัน สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระผู้เป็นเจ้าและสวรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ใน

ยุคแรกของการเป็นอยู่บนแผ่นดินโลกรู้จักคุ้นเคยฉันใด ก็เป็นฉันนั้นกับ..สวนของเราซึ่ง ภรรยาและ ลูกๆ ของเรารู้จักเป็นอย่างดี หรือเหมือนกับถนนที่มุ่งไปสู่ซายฝั่งแปซิฟิคซึ่งนักเดินทางที่มีประสบการณ์รู้จักคุ้นเคยเป็นอย่างดี [ดู โมเสส 3:15-21; 4:14-30; 5:4-5, 9, 12, 6:51] (*DBY,* 104)

เราไม่ผิดที่จะพูดว่านับแต่ว่าที่อาดัมถูกสร้างและวางไว้ในสวนอีเดนจนถึงวันนี้ แผนแห่งความรอดและการเปิดเผยพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ประทานให้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง แม้ว่ามนุษย์จะไม่เป็นที่พอพระทัยให้ได้รับแผนและการเปิดเผยมาเป็นเวลาหลายยุค เนื่องจากการละทิ้งความเชื่อและความชั่วร้าย ไม่มีหลักฐานใดๆ ในพระคัมภีร์ไบเบิลที่ยืนยันว่าพระกิตติคุณควรเป็นอย่างหนึ่งในสมัยของชาวอิสราเอล เป็นอีกอย่างหนึ่งในสมัยของพระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ และเป็นอีกอย่างหนึ่งในศตวรรษที่ 19 แต่ตรงกันข้าม เราได้รับการสอนว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเหมือนกันในทุกยุคทุกสมัย แผนแห่งการช่วยลูกๆ ของพระองค์ให้รอดก็เป็นเหมือนกัน แผนแห่งความรอดเป็นหนึ่งเดียวกันนับตั้งแต่การเริ่มต้นของโลกจนถึงที่สุดของมัน [ดู โมเสส 6:51-68] (*DBY,* 103-4)

พระกิตติคุณอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์นับตั้งแต่สมัยของอาดัมจนถึงการเสด็จมาของพระมาไซยา พระกิตติคุณของพระคริสต์ดังกล่าวนี้เป็นมาตั้งแต่การเริ่มต้นจนถึงที่สุด [ดู โมเสส 5:58-59; ค.พ. 20:25-26] (*DBY,* 103-4)

อีนิค อีนิคได้รับความรู้แจ้งและปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งน้อยคนเหลือเกินที่ได้รับ ท่านเดินและสนทนากับพระผู้เป็นเจ้าเป็นเวลาหลายปี กระนั้น ตามประวัติศาสตร์ที่โมเสสบันทึกไว้ ท่านใช้เวลาอันยาวนานในการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ในบรรดามนุษย์ ผู้คนจำนวนเล็กน้อยที่ทำตามท่านได้ชื่นชมกับความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ส่วนผู้คนที่เหลือของโลกกลับปฏิเสธ (*DBY,* 105)

อีนิคต้องพูดคุยและสอนผู้คนของท่านเป็นเวลาถึงสามร้อยหกสิบปีทีเดียว ก่อนที่ท่านจะสามารถเตรียมพวกเขาให้เข้าไปในการพักผ่อนของพระองค์ และจากนั้นท่านก็ได้รับอำนาจที่จะแปรสภาพตนเองและผู้คนของท่าน รวมทั้งพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ บ้าน สวน ทุ่งนา ฝูงวัวควาย และทุกสิ่งที่เป็นของพวกเขา [ดู โมเสส 7:68-69] (*DBY,* 105)

อีนิคและผู้คนของท่านถูกนำขึ้นไปจากโลก และโลกดำเนินต่อไปจนสุกงอมในความเลวร้ายจนกระทั่งพวกเขาถูกทำลายล้างด้วยน้ำท่วมใหญ่ในสมัยของโนอาห์ และ “ดังที่เคยเป็นในสมัยของโนอาห์ฉันใด มันจะเป็นเช่นนั้นในสมัยของการเสด็จมาของบุตรมนุษย์” [ดู ปฐมกาล 6:5; โมเสส 6:26-7:69] (*DBY,* 105)

โนอาห์ ในปฐมกาล หลังจากโลกนี้ถูกเตรียมไว้สำหรับมนุษย์ พระเจ้าทรงเริ่มงานของพระองค์บนแผ่นดินที่ปัจจุบันนี้เรียกว่าทวีปอเมริกา ซึ่ง ณ ที่แห่งนี้สวนอีเดนได้รับการสร้างขึ้น (*DBY,* 102)

พระเจ้าประทานพระกิตติคุณให้กับผู้คน พระองค์ตรัสว่า เราจะให้พระกิตติคุณกับอาดัม บุตรของเรา ซึ่งเมธูเซลาจะได้รับพระกิตติคุณนี้จากเขา และโนอาจะได้รับจากเมธูเซลา (*DBY,* 105)

ในสมัยของโนอา ในสมัยแห่งการลอยเรือใหญ่ ท่านพาผู้คนไปยังอีกส่วนหนึ่งของแผ่นดิน แผ่นดินแบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ และที่นั่นท่านจัดตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้น [ดู ปฐมกาล 6:1–8:21] (*DBY,* 102)

เอบราแฮม เอบราแฮมซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง ท่านโค่นล้มรูปเคารพของบิดา และได้รับฐานะปุโรหิตตามฐานะของเม็ลคิเซเด็ค [ดู ค.พ. 84:14] ซึ่งเป็นไปตามพระฐานะของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า [ดู ค.พ. 107:2–3] และได้รับสัญญาว่าการเพิ่มทวีขึ้นของลูกหลานของท่านจะไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อท่านได้รับฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ตามฐานะของเม็ลคิเซเด็คผนึกไว้กับตัวท่าน และสัญญาว่าท่านจะมีลูกหลานนับไม่ถ้วนดังดวงดาวบนท้องฟ้า หรือทรายบนฝั่งทะเล และการเพิ่มทวีขึ้นของท่านจะไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อนั้นท่านก็ได้รับสัญญาของเอบราแฮม อิสอัค และเจคอบ รวมทั้งพรทุกประการที่ประสิทธิ์ประสาทให้กับพวกท่านเหล่านั้น [ดู ปฐมกาล 12:2–3; 13:16; 14:18–19; 15:5; เอบราแฮม 1:2–4, 18–19; 2:9–11; ค.พ. 84:14] (*DBY,* 106)

โมเสส พระกิตติคุณอยู่ในบรรดาลูกหลานมนุษย์นับตั้งแต่สมัยของอาดัมจนถึงการเสด็จมาของพระมาไซยา พระกิตติคุณของพระคริสต์เป็นมาจากเริ่มต้นจนถึงที่สุด แล้วทำไมจึงต้องมีกฎของโมเสส? ผลการไม่เพื่อฟังของลูกหลานอิสราเอล ผู้คนที่ถูกเลือกของพระผู้เป็นเจ้า ลูกหลานแท้ๆ ที่พระองค์ทรงเลือกให้เป็นผู้คนของพระองค์ และเป็นกลุ่มคนที่พระองค์ตรัสว่าจะประทานพระนามไว้กับพวกเขา ลูกหลานเอบราแฮมกบฏต่อพระองค์และพระบัญญัติของพระองค์อย่างร้ายกาจจนพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “เราจะให้กฎหนึ่งแก่เจ้า ซึ่งจะเป็นกฎฝึกสอนเพื่อนำพวกเขามาสู่พระคริสต์” [ดู กาลาเทีย 3:24] แต่กฎนี้เป็นกฎที่รุนแรงเป็นกฎของพระบัญญัติทางโลก [ดู ค.พ. 84:23–27] (*DBY,* 104)

หากคนเหล่านี้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ลูกหลานอิสราเอลจะไม่ต้องเดินทางกับโมเสสแม้สักปีเดียวก่อนที่จะได้รับเอ็นดาวเม้นท์และฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค [ดู ค.พ. 84:23] (*DBY,* 106)

พระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงอาสาจะสถาปนาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงนำกฎและพิธีการแห่งอาณาจักรเข้ามา [ดู มัทธิว 16:18–19; เอเฟซัส 1:22–23; 4:11–15] (*DBY,* 29)

ฐานะปุโรหิตและพระกิตติคุณอันสมบูรณ์ของอาณาจักรสูญหายไปจากโลกในช่วงเวลาของการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่

ในยุคต้นๆ ของศาสนาจักรคริสเตียน เราเข้าใจว่ามีการใช้วิจารณญาณอย่างมาก ในบรรดาสมาชิกของศาสนาจักรเกี่ยวกับความเชื่อและประเพณีนิยมของตน การโฆษณาชวนเชื่อของแนวความคิดที่ใช้วิจารณญาณเหล่านี้ก่อให้เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกและความแตกร้าว...แม้ในสมัยของอัครสาวก ก็ยังมีการแบ่งพรรคแบ่งพวกอย่างเห็นได้ชัด เพราะเราอ่านพบว่าบางคนเป็นศิษย์เปาโล บางคนเป็นศิษย์อปอลโล และบางคนเป็นศิษย์เคฟาส [ดู 1 โครินธ์ 1:10–13] ผู้คนในสมัยนั้นมีบุคคลที่ตนชื่นชอบ ผู้สอนคำสอนให้พวกเขาพิเศษโดยเฉพาะ ไม่ได้รับหรือจะไม่ประกาศให้ทราบโดยทั่วไป (*DBY,* 107)

ทำไมพวกเขาจึงออกจากทางแห่งความจริงและความชอบธรรมมาไกลเช่นนี้? เนื่องจากพวกเขาละทิ้งฐานะปุโรหิตและไม่ได้รับการนำทาง ไม่มีผู้นำ ไม่มีหนทางที่จะค้นหาว่าสิ่งใดจริงสิ่งใดไม่จริง มีผู้กล่าวว่าฐานะปุโรหิตถูกนำไปจากศาสนาจักร แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ศาสนาจักรต่างหากที่ไปจากฐานะปุโรหิตและท่องไปในแดนทุรกันดาร หันเหจากพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า และจัดตั้งพิธีการอื่นๆ ขึ้นมา [ดู กาลาเทีย 1:6–8; 2 ทิโมธี 1:15; 3 ยอห์น 1:9–10] (*DBY,* 107)

แต่นั่นคือเวลาที่ผู้คนเริ่มล่วงละเมิดกฎ เปลี่ยนพิธีการ และฝ่าฝืนพันธสัญญาอันเป็นนิจทีละเล็กละน้อย ดังนั้นพระกิตติคุณของอาณาจักรที่พระเยซูทรงอาสาจะสถาปนาขึ้น ในวันเวลาของพระองค์รวมทั้งฐานะปุโรหิตจึงถูกนำไปจากแผ่นดินโลก [ดู อิสยาห์ 24:5; 2 เธสะโลนิกา 2:1–12; วิวรณ์ 12:6; ค.พ. 1:15] (*DBY,* 107)

พระเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระองค์และอำนาจฐานะปุโรหิตในสมัยการประทานสุดท้ายนี้โดยผ่านศาสดาโจเซฟ สมิธ

หลายชั่วอายุผ่านมาแล้วก็ผ่านไปโดยไม่ได้รับสิทธิพิเศษของการได้ยินเสียงพระกิตติคุณซึ่งมาถึงท่านโดยผ่านโจเซฟ สมิธ—พระกิตติคุณดังกล่าวได้รับการเปิดเผยจากสวรรค์ให้กับโจเซฟโดยเทพและภาพที่มาปรากฏ เรามีพระกิตติคุณและกุญแจของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ [ดู ค.พ. 1:17–23; 30; 27:5–13; 110:11–16; 128:18–21] (*DBY,* 107–8)

เราคือผู้คนที่กำเนิดขึ้นและก้าวหน้าตั้งแต่การเริ่มต้น เราคืองานของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ซึ่งในพระปรีชาญาณของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นเหมาะสมที่จะให้เราเริ่มงานเกี่ยวกับการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกอีกครั้งหนึ่ง (*DBY,* 108)

ในสมัยของพระผู้ช่วยให้รอดของเราเป็นเช่นไร มันก็เป็นเช่นนั้นในสมัยการประทานใหม่นี้ มันไม่ได้เป็นไปตามความเชื่อ ประเพณี หรือความคิดที่ก่อขึ้นในใจของคนอเมริกัน ทูตสวรรค์ ไม่ได้มาหาพระผู้สูงศักดิ์ของนิกายใดๆ ทั้งมิได้ยอมรับการแปลพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา พระเจ้าไม่ได้เสด็จมาพร้อมกับกองทัพแห่งสวรรค์ในอำนาจและรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ ทั้งไม่ได้ส่งทูตสวรรค์ที่สวมยุทธภัณฑ์ใดๆ นอกจากความจริงแห่งสวรรค์ เพื่อจะติดต่อสื่อสารกับเด็กหนุ่มที่อ่อนโยน ถ่อมใจ ถือกำเนิดมาอย่างต่ำต้อย ผู้ที่แสวงหาความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงใจ แต่พระองค์ทรงส่งเทพของพระองค์มาหาโจเซฟ สมิธ จูเนียร์ คนที่ไม่มีชื่อเสียง ผู้ที่ต่อมาภายหลังได้กลายเป็นศาสดา ผู้พยากรณ์ ผู้เปิดเผย และ [พระเจ้า] ทรงบอกท่านว่าท่านไม่ควรเข้าร่วมกับนิกายใดเลยในเวลานั้น เพราะนิยายเหล่านั้นล้วนผิดทั้งสิ้น พวกเขากำลังดำเนินตามคำสอนของมนุษย์แทนที่จะเป็นคำสอนของพระเจ้าพระเยซูทรงบอกว่าพระองค์มีงานให้ท่านทำเมื่อเป็นเช่นนั้นท่านควรพิสูจน์ความซื่อสัตย์ต่อพระพักตร์พระองค์ [ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:11–26] (*DBY,* 108)

เป็นประกาศิตในแผนการของนิรันดรก่อนที่จะมีการวางรากฐานของแผ่นดินโลกว่าโจเซฟ สมิธ ควรเป็นผู้ที่นำเอาพระคำของพระผู้เป็นเจ้าไปยังผู้คนในสมัยการประทานสุดท้ายของโลกนี้ และได้รับความสมบูรณ์ของกุญแจและฐานะปุโรหิตของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงเฝ้ามองท่าน บิดาของท่าน บิดาของบิดาท่าน และบรรพบุรุษของท่านจนถึงเอ-บราแฮมและจากเอบราแฮมจนถึงน้ำท่วม จากน้ำท่วมถึงอีนิค และจากอีนิคถึงอาดัม พระองค์ทรงเฝ้ามองครอบครัวนั้นและสายเลือดนั้นดังที่มันไหลเวียนจากจุดเริ่มต้นจนถึงการกำเนิดของชายผู้นั้น ท่านได้รับการแต่งตั้งไว้ล่วงหน้าในนิรันดรเพื่อให้มาปกครองดูแลสมัยการประทานสุดท้ายนี้ [ดู 2 นีไฟ 3:6–15] (*DBY,* 108)

พระเจ้าทรงดำเนินการเป็นเวลาหลายศตวรรษเพื่อเตรียมทางสำหรับการออกมาของเนื้อหาในพระคัมภีร์เล่มนั้น [พระคัมภีร์มอรมอน] จากใต้ผืนแผ่นดินโลก เพื่อจะพิมพ์มันออกมาสู่โลกเพื่อแสดงให้ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกรู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และพระองค์จะทรงรวบรวมผู้คนของพระองค์จากสี่เสี้ยวของแผ่นดินโลกในยุคสุดท้าย...พระเจ้าทรงบัญชาและควบคุมสิ่งทั้งหมดนี้เพื่อนำออกมาและสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ในยุคสุดท้าย [ดู 1 นีไฟ 13; ค.พ. 20:6–16] (*DBY,* 109)

นี่คือพระคัมภีร์มอรมอน เราเชื่อว่าพระคัมภีร์เล่มนี้บรรจุประวัติศาสตร์ของชนพื้นเมืองในทวีป [อเมริกา] เหมือนกับพันธสัญญาเดิมที่บรรจุประวัติศาสตร์ของประชาชาติยิว ในพระคัมภีร์มอรมอนเราเรียนรู้ว่าพระเยซูเสด็จเยือนทวีปนี้ ประทานพระกิตติคุณและทรงแต่งตั้งอัครสาวกสิบสอง เราเชื่อสิ่งทั้งหมดที่กล่าวมา แต่เราไม่ได้ขอให้ท่านเชื่อสิ่งนั้น สิ่งที่เราต้องการขอจริงๆ ก็คือขอให้ท่านเชื่อในสิ่งที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิลอันศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าและการเปิดเผยของพระองค์ต่อลูกหลานมนุษย์ จงทำเช่นนั้นด้วย

ภายในบ้านท่อนซุงที่ได้รับการบูรณะของปีเตอร์ วิตเมอร์ ในเฟเยท รัฐนิวยอร์ค
ศาสนาจักรได้รับการจัดตั้งในบ้านหลังนี้เมื่อวันที่ 6 เมษายน 1830

ความซื่อสัตย์และจริงใจ แล้วท่านจะรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ความคิดของท่านจะถูกเปิดและท่านจะรู้โดย...พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าว่าเราสอนความจริง (*DBY,* 109)

ออลิเวอร์ คาวเดอรี (หนึ่งในพยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอน) กล่าวไว้อย่างไรภายหลังออกจากศาสนาจักรไปเป็นเวลาหลายปี? เขาได้เห็นและพูดคุยกับเทพผู้ที่แสดงแผ่นจารึกให้เขาดู และได้จับต้องแผ่นจารึกนั้น เขาทิ้งศาสนาจักรเพราะเขาสูญเสียความรักในความจริงและหลังจากท่องเที่ยวไปตามลำพังเป็นเวลาหลายปี มีสุภาพบุรุษท่านหนึ่งเดินเข้าไปในสำนักงานกฎหมายของเขาและพูดกับเขาว่า "คุณคาวเดอรีครับ ตอนนี้คุณคิดอย่างไรกับพระคัมภีร์มอรมอน? คุณเชื่อว่ามันเป็นความจริงหรือไม่ครับ?" เขาตอบว่า "ไม่ครับผมไม่ได้เชื่อ!" สุภาพบุรุษผู้นั้นกล่าวว่า "ผมก็คิดเช่นนั้น เพราะผมสรุปว่าคุณเห็นแล้วว่าทางที่คุณดำเนินมานั้นช่างโง่เขลา ดังนั้น คุณจึงตัดสินใจยกเลิกสิ่งที่คุณเคยประกาศว่าเป็นความจริง" "ท่านครับ ท่านเข้าใจผมผิดแล้ว ผมไม่ได้เชื่อว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงผมผ่านจุดที่เป็นความเชื่อมาแล้ว นั่นคือผม รู้ ว่าพระคัมภีร์เล่มนั้นเป็นความจริงเช่นเดียวกับที่ผมรู้ว่าคุณนั่งอยู่ตรงหน้าผมขณะนี้" "คุณยังเป็นพยานหรือว่าคุณเคยเห็น

เทพ?" "ใช่ครับ เช่นเดียวกับที่ผมเห็นคุณอยู่เดี๋ยวนี้ และผมรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง" (*DBY,* 110)

โจเซฟ สมิธวางรากฐานของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในยุคสุดท้าย (*DBY,* 458)

ข้าพเจ้ารู้สึกอยากร้องตะโกนอาเลลูยา (แปลว่าสรรเสริญพระเจ้า) อยู่ตลอดเวลา เมื่อข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเคยรู้จักโจเซฟ สมิธ ศาสดาที่พระเจ้าทรงยกขึ้นและทรงแต่งตั้ง และเป็นผู้ที่พระองค์ทรงมอบกุญแจและอำนาจในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและค้ำจุนอาณาจักรของพระองค์ กุญแจดังกล่าวถูกส่งมอบต่อไปให้ผู้คนเหล่านี้ และเรามีอำนาจที่จะทำงานที่โจเซฟเริ่มไว้ต่อไป จนกว่าทุกสิ่งจะพร้อมสำหรับการเสด็จมาของบุตรมนุษย์ นี่คือธุรกิจของสิทธิชนยุคสุดท้าย (*DBY,* 458)

อาณาจักรนี้ พวกเขา [คนชั่วร้าย] จะทำลายไม่ได้ เพราะมันเป็นสมัยการประทานสุดท้าย—เป็นสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลา เป็นสมัยการประทานของสมัยการประทานทั้งหมดและจะเหนือกว่าทุกสมัยการประทานในความงดงามและรัศมีภาพ เท่าที่เคยมีให้กับลูกหลานมนุษย์บนผืนแผ่นดินโลก พระเจ้าจะทรงนำไซอันกลับมาอีก ทรงไถ่อิสราเอลของพระองค์ ทรงตั้งธงสัญญาณของพระองค์บนแผ่นดินโลก ทรงสถาปนากฎแห่งอาณาจักรของพระองค์ และกฎเหล่านั้นจะแผ่ขยายออกไป (*DBY,* 442)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแผนแห่งความรอดครั้งแรกแก่อาดัม ในความเป็นมตะ และนับตั้งแต่นั้นทรงฟื้นฟูอาณาจักรของพระองค์ เป็นช่วงๆ โดยผ่านศาสดาของพระองค์

- ประธานยังอธิบาย "แผนอันยิ่งใหญ่ซึ่งเรียกว่าแผนแห่งความรอด" ว่าอย่างไร? (ดู เอ-บราแฮม 3:21–28 ด้วย)
- เมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยแผนแห่งความรอดต่อมนุษย์และจัดตั้งอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกอะไรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ "การทำงานอย่างสมบูรณ์" ของอาณาจักรนี้ ?
- จากคำพูดของประธานยัง พระผู้เป็นเจ้าทรงนำแผนแห่งความรอดและฐานะปุโรหิตมาให้ลูกๆ ของพระองค์บนแผ่นดินโลกเมื่อใด? (ดู โมเสส 5:58–59; 6:7)
- อะไรคือการเรียกพิเศษของศาสดาแต่ละท่านผู้ที่เป็นหัวหน้าของสมัยการประทานพระ-กิตติคุณสมัยใหญ่สมัยหนึ่งๆ?

ฐานะปุโรหิตและพระกิตติคุณอันสมบูรณ์ของอาณาจักรสูญหายไปจากโลกในช่วงเวลาของการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่

- จากคำพูดของประธานยัง ทำไมศาสนาจักรในยุคต้นๆ ของพระคริสต์จึงถูกถอนไปจากแผ่นดินโลก?
- อะไรคือข้อพิสูจน์บางประการที่ว่าศาสนาจักรในยุคต้นๆ ของพระคริสต์และฐานะปุโรหิตสูญหายไปจากแผ่นดินโลก? (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17–20) ทำไมสมาชิกของศาสนาจักรในยุคต้นๆ จึงออก "จากทางแห่งความจริงไปไกลเหลือเกิน"? ฐานะปุโรหิตเป็น "หนทางที่จะค้นหาว่าสิ่งใดจริงและสิ่งใดไม่จริง" ในชีวิตของท่านอย่างไร?

พระเจ้าทรงฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระองค์และอำนาจฐานะปุโรหิตในสมัยการประทานสุดท้ายนี้โดยผ่านศาสดาโจเซฟ สมิธ

- พระผู้เป็นเจ้าทรงสื่อสารความจริงกับเด็กหนุ่มที่อ่อนโยน ถ่อมใจ ถือกำเนิดมาอย่างต่ำ–ต้อย "ผู้ที่แสวงหาความรู้ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงใจ" สิ่งนี้มีความหมายอย่างไรต่อท่านและทุกคนที่แสวงหาความจริงอย่างจริงใจ?
- โจเซฟมีคุณลักษณะอะไรที่ช่วยให้ท่านบรรลุเป้าหมายในการเรียกท่านเป็น "ชายผู้นั้นที่จะนำพระคำของพระผู้เป็นเจ้าไปยังผู้คนในสมัยการประทานสุดท้ายของโลกนี้"?
- พระคัมภีร์มอรมอนมีบทบาทอย่างไรในการฟื้นฟูพระกิตติคุณ? (ดู ค.พ. 20:6–16 ด้วย) ท่านจะเรียนรู้อะไรได้จากประจักษ์พยานของออลิเวอร์ คาวเดอรี เกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน?
- ประจักษ์พยานของประธานยังเกี่ยวกับ "ธุรกิจของสิทธิชนยุคสุดท้าย" คืออะไร?

ในปี 1848 ภัยพิบัติจากจิ้งหรีดทำลายพืชผลของสิทธิชน เพื่อตอบคำสวดอ้อนวอนอย่างกระตือรือร้น พระเจ้าทรงส่งนกนางนวลมาปราบจิ้งหรีด ตามที่บรรยายในภาพนี้

บทที่ 15

การตั้งถิ่นฐานในภาคตะวันตก

ประธานบริคัม ยัง ประกาศว่า "พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงแก่ข้าพเจ้าว่านี่คือสถานที่ตั้งถิ่นฐานของคนกลุ่มนี้ และนี่คือที่ที่พวกเขาจะรุ่งเรือง....ในขณะที่สิทธิชนมารวมกันที่นี่และเข้มแข็งพอที่จะครอบครองที่ดินส่วนนี้ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้ดินฟ้าอากาศดีขึ้น เราจะสร้างเมืองและพระวิหารแด่พระผู้เป็นเจ้าสูงสุดในที่แห่งนี้ เราจะขยายถิ่นฐานของเราไปทางตะวันออกและตะวันตก ไปทางเหนือและทางใต้ และเราจะสร้างเมืองใหญ่และเมืองเล็กนับร้อยๆ แห่งและสิทธิชนหลายพันคนจากชาติต่างๆ ในโลกจะมารวมกัน ที่แห่งนี้จะกลายเป็นทางหลวงสายใหญ่ของประชาชาติต่างๆ" (JSB)

คำสอนของบริคัม ยัง

ความขัดแย้งในอิลลินอยส์และการย้ายถิ่นฐานของสิทธิชนไปยังภาคตะวันตก

ข้าพเจ้าไม่ประสงค์ให้ผู้คนเข้าใจว่าข้าพเจ้ามีบางสิ่งต้องทำจึงย้ายพวกเรามาอยู่ที่นี่ [มายังหุบเขาซอลท์เลค] นั่นเป็นความอารักขาของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ เป็นอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงทำให้เกิดความรอดสำหรับคนพวกนี้ ข้าพเจ้าไม่มีวันคิดแผนเช่นนั้น ออกมาได้ (*DBY,* 480)

ข้าพเจ้าไม่ได้คิดวางแผนการใหญ่โตในการเปิดทางของพระเจ้าที่ได้ส่งคนพวกนี้มายังเทือกเขาเหล่านี้ โจเซฟรอคอยการย้ายนี้มาเป็นเวลาหลายปีก่อนที่มันจะเกิดขึ้น แต่ท่านก็ไม่สามารถมาถึงที่นี่ได้ (*DBY,* 480)

ในสมัยของโจเซฟเรานั่งสนทนากันครั้งละหลายชั่วโมงเกี่ยวกับประเทศที่ยิ่งใหญ่นี้ โจเซฟพูดบ่อยๆ ว่า "หากข้าพเจ้าเพียงได้อยู่ในเทือกเขาร็อคกีกับคนซื่อสัตย์ร้อยคนแล้ว ข้าพเจ้าคงมีความสุขและคงไม่ขอความเมตตาจากกลุ่มคนร้ายที่โจมตีข้าพเจ้าแม้แต่น้อย" (*DBY,* 480)

เราอาศัยอยู่ในอิลลินอยส์นับจากปี 1839 ถึง 1844 ในเวลานั้น [ศัตรูของศาสนาจักร] ประสบความสำเร็จอีกครั้งในการจุดประกายวิญญาณแห่งการข่มเหงต่อต้านโจเซฟและสิทธิชนยุคสุดท้าย พวกกบฏ! พวกกบฏ! พวกกบฏ! พวกเขาตะโกนก้อง เรียกพวกเราว่าฆาตกร พวกโจร พวกโป้ปดมดเท็จ พวกชายโฉดหญิงชั่ว และคนที่เลวที่สุดในแผ่นดิน...พวกเขาพา

ตามที่บรรยายโดยจิตรกร ในปี 1847 ประธานยังนำสิทธิชนไปยังตะวันตกสู่ "ที่ที่ดีที่สุดที่เราพบไม่มีทางที่ใครจะอยู่ที่นี่ได้หากเขาไม่ทำงานหนัก...แต่มันก็เป็นสถานที่ชั้นหนึ่งที่เลี้ยงดูสิทธิชนยุคสุดท้าย" (*DBY,* 474)

โจเซฟและไฮรัมไป และเพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยของคนทั้งสอง ผู้ว่าการธอมัส ฟอร์ดเชื่อมั่นในสัญญาของรัฐอิลลินอยส์ คนทั้งสองถูกคุมขังใน [คาร์เทจ อิลลินอยส์] โดย เสแสร้งว่าเพื่อปกป้องพวกท่าน (โจเซฟและไฮรัม) ให้ปลอดภัย เพราะกลุ่มคนร้ายโกรธ แค้นและเหี้ยมโหดมาก ผู้ว่าการปล่อยพวกท่านให้ตกอยู่ในมือของกลุ่มคนร้าย ซึ่งบุกเข้าไป ในคุกและยิงพวกท่านตาย จอห์น เทย์เลอร์ ผู้ที่อยู่กับเราในเวลานี้ก็อยู่ในคุก และถูกยิง ด้วย ท่านนอนเจ็บเป็นเวลาหลายเดือน หลังจากกลุ่มคนร้ายกระทำฆาตกรรมอย่างนี้แล้ว พวกเขายังมาหาเรา มาเผาบ้านและพืชพันธุ์ธัญญาหารของเรา เมื่อสมาชิกของศาสนาจักร ออกไปดับไฟ กลุ่มคนร้ายที่แอบแฝงอยู่ใต้รั้ว และความมืดของยามค่ำคืน ก็ระดมยิงพวก เขา (*DBY,* 473)

ในปี 1845 ข้าพเจ้าส่งจดหมายไปถึงผู้ว่าการทุกคนของรัฐและแคว้นต่างๆ ในสหภาพ เพื่อขอให้สิทธิชนยุคสุดท้ายลี้ภัยในพรมแดนของพวกเขา เราถูกปฏิเสธคำขออนุญาต ดัง กล่าวทั้งโดยการสบประมาทเงียบๆ และการปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมาในทุกสถานการณ์ พวกเขาเห็นพ้องกันว่าพวกเราเข้ามาในเขตแคว้นหรือรัฐของพวกเขาไม่ได้ (*DBY,* 474)

สมาชิกรัฐสภาสามคนมา [นอวู] ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1845 ร่วมประชุมกับอัครสาวกสิบสอง และคนอื่นๆ พวกเขาต้องการให้เราออกจากสหรัฐ เราบอกพวกเขาว่าเราจะทำอย่างนั้น เรา

อยู่กับพวกเขามานานมากพอแล้ว เราตกลงใจจะออกจากรัฐอิลลินอยส์เนื่องด้วยอคติทางศาสนาที่มีต่อเรา ซึ่งเราไม่อาจอยู่ได้อย่างสงบอีกต่อไป ชายสามคนนี้พูดว่าผู้คนมีอคติต่อเรา สตีเฟน เอ ดักลาส หนึ่งในสามคนนั้นเคยคบหากับเรามาก่อน เขากล่าวว่า "ผมรู้จักคุณ ผมรู้จักโจเซฟ สมิธ เขาเป็นคนดี" และคนพวกนี้เป็นคนดี แต่อคติของ...คนบาปเป็นอย่างนั้น เขากล่าว "ท่านสุภาพบุรุษ ท่านอยู่ที่นี่อย่างสงบไม่ได้อีกแล้ว" เราตกลงที่จะจากไป เราออกจากนอวูในเดือนกุมภาพันธ์ปี 1846 (*DBY,* 473)

ข้าพเจ้าข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปี พร้อมกับสมาชิกของศาสนาจักรโดยตอนนั้นไม่รู้ว่าเรากำลังจะไปไหน แต่เชื่ออย่างมั่นคงว่าพระเจ้าทรงสงวนสถานที่ที่ดีในเทือกเขาไว้ให้พวกเราและพระองค์จะทรงนำเราไปถึงที่นั่น (*DBY,* 482)

เราถูกคุกคามรอบด้านจากการข่มเหงที่โหดเหี้ยมของศัตรูเก่าแก่เของเรา ครอบครัวหลายร้อยครอบครัว ผู้ซึ่งถูกบีบบังคับให้ออกจากบ้านของพวกเขา และถูกบังคับให้ละทิ้งทุกสิ่งที่พวกเขามีอยู่ไว้เบื้องหลังกำลังระหกระเหินออกจากบ้านเกิดเมืองนอนในสภาพที่ยากจนที่สุด (*DBY,* 482)

เรากำลังย้ายถิ่นฐาน เราไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน รู้แต่ว่าเป็นความตั้งใจของเราที่จะออกไปให้พ้นจากศัตรู เราไม่มีบ้านนอกจากเกวียนและเต็นท์ มีเสบียงและเสื้อผ้าไม่มากนัก เราหาอาหารที่จำเป็นต่อการยังชีพในแต่ละวันโดยทิ้งครอบครัวของเราไว้ในที่ๆ ปลอดภัย และไปทำงานท่ามกลางศัตรูของเรา (*DBY,* 478)

เราเดินทางไปตะวันตก หยุดหลายที่ สร้างถิ่นฐาน ที่ซึ่งเราทิ้งคนจนที่ไม่สามารถเดินทางไปกับคณะได้ไกลกว่านี้ [ไว้ชั่วคราว] (*DBY,* 474)

การเกณฑ์ทหารและการเดินทัพของกองทหารมอรมอน

เมื่อเราอยู่ท่ามกลางชาวอินเดียนแดง ผู้ซึ่งถูกกล่าวขานว่าไม่ค่อยเป็นมิตรกับเรา ชายห้าร้อยคนถูกเรียกให้ไปสู้รบที่เม็กซิโก [สงครามเม็กซิโก ปี 1846–48] (*DBY,* 476)

ข้าพเจ้าพร้อมกับสมาชิกศาสนาจักรในคณะสองสามคนเดินทางระหว่างหนึ่งร้อยหกสิบถึงสามร้อยยี่สิบกิโลเมตรตามเส้นทางหลายสาย หยุดพักตามค่ายเล็กๆ หลายแห่ง ใช้ความพยายามของเราเพื่อหาทหารอาสาสมัคร และในวันที่กำหนดไว้สำหรับการรวมพล [16 กรกฎาคม 1846 ที่เคาน์ซิล บลัฟส์ ไอโอวา] เราก็สามารถหาชายที่รัฐบาลต้องการให้ช่วยต่อสู้ในสงครามเม็กซิโกได้ครบสามจำนวนซึ่งใช้เวลาประมาณยี่สิบวันนับจากวันที่เราได้รับหนังสือคำร้องอย่างเป็นทางการ (*DBY,* 479)

ทหารกองนั้นจัดขบวนเดินทัพจากฟอร์ทลาเวนเวิร์ธผ่านซานตาเฟ ข้ามเส้นทางที่ร้อนระอุและยากลำบากผ่านทะเลทราย และตั้งรกรากทางตอนล่างของแคลิฟอร์เนีย ซึ่งนำความดีอกดีใจมาสู่นายทหารและชายทุกคนที่จงรักภักดี เมื่อพวกเขาเดินทางมาถึง นายพล [สตีเฟน ดับเบิลยู.] เคียร์นีซึ่งอยู่ในตำแหน่ง [ที่เสียเปรียบ] และนายพัน พี. เซนต์ จอร์จ คุก [หัวหน้าคนใหม่ของกองทหาร] สั่งการอย่างฉับพลันให้กองทหารเดินทัพไปยังที่ๆ เขาและผู้คนของเขาต้องการความช่วยเหลือ เขาพูดกับนายพลว่า "เรามีเด็กหนุ่มอยู่ที่นี่ในเวลานี้ซึ่งพวกเขาสามารถทำให้ทุกสิ่งเป็นไปด้วยความราบรื่น" เด็กหนุ่มในกองทหารปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาอย่างซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าไม่เคยคิดเลยว่าพวกผู้ชายในคณะเล็กๆ นั้นจะลืมนึกไปว่า "พระผู้เป็นเจ้าประทานพรแก่พวกเขาตลอดกาลและตลอดไป" เราทำทุกสิ่งนี้เพื่อพิสูจน์ต่อรัฐบาลว่าเราจงรักภักดี (*DBY,* 477)

กองทหารของเราไปถึงฐานปฏิบัติการ ไม่ใช่โดยทางเรือยนต์ที่มีห้องพักอย่างสบาย หรือไม่ใช่จากบ้านมาแค่สองสามเดือนแต่พวกเขาเดินทางด้วยเท้ากว่าสามพันสองร้อยกิโลเมตร ข้ามทะเลทรายอันเวิ้งว้างว่างเปล่าและทุ่งราบแห้งแล้ง ประสบความขาดแคลนทุกอย่าง ความยากลำบาก และความทุกข์ทรมานในช่วงสองปีของการจากบ้านก่อนที่จะสามารถกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงได้รับการปลดปล่อยอีกครั้งจากการเข้าสอดแทรกของพระผู้ทรงปรีชาญาณทุกอย่างผู้ทรงหยั่งรู้นับแต่การเริ่มต้น (*DBY,* 479)

ภายใต้ สภาพการณ์ที่สุดจะทน เราถูกเรียกร้องให้ออกไปจากค่ายเดินทางของเราพร้อมกับชายที่มีสมรรถภาพสูงสุดห้าร้อยคน ละทิ้งคนแก่ เด็ก และผู้หญิงไว้ให้อยู่ในความดูแลและเกื้อหนุนของคนที่เหลืออยู่ในค่าย (*DBY,* 478)

พวกเราที่ยังอยู่เบื้องหลังทำงานหนักและเพาะปลูกทุกสิ่งที่จำเป็นต้องใช้เลี้ยงตัวเองในแดนทุรกันดาร เราต้องว่าจ้างครูสอนหนังสือของเราเอง หาอาหารเลี้ยงปากท้อง และหาเครื่องนุ่งห่มของเราเอง หรือไม่ก็ไม่มีเลย ไม่มีทางเลือกอื่นอีกแล้ว (*DBY,* 476)

"ค่ายคนจน" ได้รับการปกป้องโดยพระเมตตาของพระเจ้า

ยังมีคนยากจน คนป่วย และคนสูงอายุเหลืออยู่เบื้องหลังบ้าง พวกเขาได้รับทุกข์ทรมานอีกครั้งจากการใช้กำลังของกลุ่มคนร้าย ถูกเฆี่ยน ถูกตี และถูกเผาบ้านเรือน (*DBY,* 473–74)

[เหล่า] สมาชิกของศาสนาจักรที่ชักช้าอยู่ตามทาง [ริมตลิ่งเหนือมอนโทรส ไอโอวา] กำลังลำบากเพราะความยากจนค่นแค้น ข้าพเจ้าได้รับการบอกเล่าว่า มีอยู่ครั้งหนึ่งพวกเขาเกือบอดตายแต่พระเจ้าทรงส่งนกคุ่มลงมาให้พวกเขา นกคุ่มเหล่านั้นบินเข้าชนเกวียนของพวกเขาจนตายหรืออาจสลบไป และเหล่าพี่น้องชายหญิงก็เก็บพวกมันมาทำเป็นอาหารได้หลายวัน จนกระทั่งพวกเขาอยู่รอดได้ในแดนทุรกันดาร [บริคัม ยัง ส่งหน่วยกู้ภัยมาพาสิทธิ

ชนเหล่านี้ ไปรวมกลุ่มกับญาติและเพื่อนๆ ในค่ายที่เดินทางล่วงหน้าไปก่อนแล้ว] (*DBY,* 474)

คณะผู้บุกเบิกของบริคัม ยัง แห่งปี 1847 เปิดทางสู่หุบเขาซอลท์เลค

บางครั้งเราเดินตามรอยเท้าของชาวอินเดียนแดง บางครั้งเดินตามการชี้นำของเข็มทิศ เมื่อออกจากแม่น้ำมิสซูรี เราเดินไปตาม [แม่น้ำ] แพลท และบางแห่งเราฆ่างูหางกระดิ่งเป็นจำนวนมาก เราทำถนนและสร้างสะพานจนปวดหลัง หากที่ใดสร้างสะพานข้ามแม่น้ำไม่ได้ เราก็จะลำเลียงคนของเราข้ามฟาก (*DBY,* 480)

เมื่อเราพบกับคุณบริดเจอร์ (จิม บริดเจอร์ พ่อค้าและนักล่าขนสัตว์ผู้มีชีวิตอยู่ระหว่างปี 1804–1881) ที่แม่น้ำบิก แซนดี้ [28 มิถุนายน 1847] เขาพูดว่า "คุณยัง ผมจะให้คุณพันเหรียญ หากผมรู้ว่ามีรวงข้าวโพดสุก [ในเทือกเขาเหล่านี้] ข้าพเจ้าพูดว่า "รอสิบแปดเดือนแล้วผมจะแสดงให้คุณเห็นความมากมายของมัน" ข้าพเจ้าพูดจากความรู้ของข้าพเจ้าหรือ? เปล่าเลย นั่นคือศรัทธาของข้าพเจ้า เราไม่เคยท้อแท้เลยแม้แต่น้อย—เนื่องจากเหตุผลทางธรรมชาติและทุกสิ่งที่เราเรียนรู้จากประเทศนี้—ถึงความไร้ผลของมัน ความหนาวเย็นของมันเกินกว่าจะเชื่อว่าเราสามารถเพาะปลูกอะไรก็ได้...แต่เรามีศรัทธาว่าเราจะปลูกข้าวสาลีได้ มีอะไรเสียหายหรือไม่? ไม่มีเลยหากเราไม่เคยมีศรัทธา อะไรจะเกิดขึ้นกับเรา? เราก็จะถูกกลืนลงไปในความไม่เชื่อ ปิดกั้นแหล่งยังชีพทุกแหล่งของเรา และไม่มีวันทำอะไรได้เลย (*DBY,* 481)

[วันที่ 30 มิถุนายน 1847] เมื่อคณะผู้บุกเบิกมาถึงแม่น้ำกรีน [ประมาณหนึ่งร้อยยี่สิบสี่กิโลเมตรทางตะวันออกของหุบเขาเกรทซอลท์ เลค] เราพบซามูเอล แบรนนันกับอีกสองสามคนจาก [ซานฟรานซิสโก] แคลิฟอร์เนีย และพวกเขาต้องการให้เราไปที่นั่น ข้าพเจ้าพูดว่า "ให้เราไปแคลิฟอร์เนีย เราก็อยู่ที่นั่นได้ไม่เกินห้าปี แต่หากยอมให้เราอยู่ในเทือกเขานี้ เราจะปลูกมันฝรั่งไว้รับประทาน และข้าพเจ้าตั้งใจจะอยู่ที่นี่" เรายังจะอยู่ในเทือกเขาร็อคกีอันเป็นสถานที่แห่งพลัง เหมือนอยู่บนหลังสัตว์ที่เอ็นและกระดูกสันหลังของมันแข็งแรง เราตั้งใจจะอยู่ที่นี่และนรกจะทำอันตรายพวกเราไม่ได้ (*DBY,* 475)

ตัวข้าพเจ้าพร้อมกับคนอื่นๆ ออกมาจากที่ๆ เราเรียกว่า อีมิเกรชั่น แคนยอน เราข้ามเทือกเขาใหญ่น้อยหลายลูก และลงมาทางใต้ของหุบเขาประมาณหนึ่งพันสองร้อยเมตร [ออร์สัน แพรทท์ และอีรัสตัส สโนว์ เข้าไปในหุบเขาเกรทซอลท์ เลค วันที่ 21 กรกฎาคม 1847 คณะใหญ่ที่ล่วงหน้ามาก่อนมาถึงวันที่ 22 กรกฎาคม คณะหลังพร้อมกับบริคัม ยัง ผู้ซึ่งได้รับทุกข์ทรมานจากผลกระทบของไข้ป่าเข้ามาถึงหุบเขาในวันที่ 24 กรกฎาคม] เราหยุดอยู่ตรงนั้นก่อนและสำรวจไปรอบๆ จนในที่สุดเราพบและตั้งค่ายระหว่างทางแยกสองสาย

ของซิตี้ ครีคสายหนึ่งตัดไปทางตะวันตกเฉียงใต้ อีกสายหนึ่งตัดไปทางตะวันตก ที่นี่เราปักธงของเราบนตำแหน่งที่จะสร้างพระวิหารและบนพื้นที่เหนือขึ้นไปอีก เราตั้งค่ายและตัดสินใจว่าจะตั้งถิ่นฐานและหยุดอยู่ที่นี่ (*DBY,* 474)

โดยทางศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าทำให้สิทธิชนเอาชนะความยากลำบากของพวกเขาในภาคตะวันตก

เรามาถึงที่นี่ ที่ซึ่งเราพบชาวอินเดียนแดง...สองสามคน สุนัขป่าและกระต่ายสองสามตัว และจิ้งหรีดจำนวนหนึ่ง แต่ทว่า เราไม่พบต้นไม้สีเขียวหรือไม้ผล หรือทุ่งหญ้าเขียวขจีใดๆ เลย ยกเว้นพืชพวกฝ้ายและหวายบ้างบนขอบหน้าผาซิตี้ ครีค เราขนสัมภาระจำเป็นทุกอย่างที่เรามีเมื่อมาถึงที่นี่เป็นระยะทางราวหนึ่งพันเก้าร้อยยี่สิบถึงสองพันแปดสิบกิโลเมตร เมื่อออกจากบ้านของเรา เราเก็บข้าวของที่กลุ่มคนร้ายไม่ได้หยิบฉวยของเราไปวัวและลูกวัวสตรีบางคนขับเคลื่อนสัตว์เทียมเกวียนของตนมาที่นี่ เมื่อเริ่มเดินทางจากแม่น้ำมิสซูรี พวกเขาเหลือเสบียงอาหารที่ใช้ทำขนมปังไม่ถึงครึ่งของที่มีอยู่ก่อนประมาณหนึ่งร้อยหกสิบหกกิโลกรัม เราต้องนำมาหมดไม่ว่าจะเป็นเมล็ดพันธุ์ข้าว เครื่องมือเกษตรกรรม ตู้เสื้อผ้า โต๊ะตู้เก็บถ้วยชาม โซฟา เปียโน กระจกบานใหญ่ เก้าอี้ พรม พลั่วหรือคีมอย่างดี และเครื่องเรือนที่สวยหรู พร้อมกับชุดรับแขกทั้งหมด เตาหุงต้มและอื่นๆ...ต้องนำสิ่งของเหล่านี้ซึ่งถูกห่อไว้อย่างไม่เป็นระเบียบไปกองรวมกับพวกผู้หญิง เด็ก และม้าที่สุขภาพอ่อนแอ... สัตว์ที่พิกลพิการ นี่เป็นวิธีการขนส่งวิธีเดียวของเรา และหากเราไม่ขนสัมภาระด้วยวิธีนี้ เราก็คงไม่มีของพวกนี้ เพราะที่นี่ไม่มีอะไรเลย (*DBY,* 480)

สิทธิชนยากจนเมื่อพวกเขามาถึงหุบเขาแห่งนี้ (*DBY,* 475)

พวกเขาเก็บหนังกวาง หนังละมั่ง หนังแกะ และหนังควาย นำมาทำเป็นกางเกงขายาวและรองเท้า คลุมทับด้วยเสื้อคลุมหนังควาย บางคนมีผ้าห่มแต่บางคนไม่มี บางคนมีเสื้อและข้าพเจ้าเดาเอาว่าบางคนไม่มี ชายคนหนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเขาไม่มีเสื้อแม้แต่ตัวเดียวสำหรับตัวเองหรือครอบครัว (*DBY,* 475–76)

ข้าพเจ้ากล้าพูดได้ว่าทั้งสี่คนในครอบครัวของข้าพเจ้าไม่มีใครมีรองเท้าเลยสักคนเมื่อเรามาถึงหุบเขานี้ (*DBY,* 476)

เรามีศรัทธา เราดำรงชีวิตด้วยศรัทธา เรามาถึงเทือกเขาเหล่านี้ด้วยศรัทธา เรามาที่นี่ในสภาพค่อนข้างป่าเถื่อน ร่างกายที่แทบจะไม่มีอะไรปกปิด และเท้าที่เปลือยเปล่า แต่ข้าพเจ้าก็พูดกับบางคนบ่อยๆ ว่า นี่คือความจริง (*DBY,* 481)

เราสวดอ้อนวอนให้กับผืนดิน อุทิศผืนดิน ผืนน้ำ อากาศ และสรรพสิ่งที่เป็นของมันไว้

กับพระเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าประทานพรแก่ผืนดิน จนมันเริ่มผลิดอกออกผลและทุกวันนี้มันให้เมล็ดข้าว ผลไม้ และพืชผักที่ดีที่สุดแก่เรา (*DBY,* 483)

ก่อนที่สิทธิชนยุคสุดท้ายจะมาถึงที่นี่ เท่าที่เรารู้ไม่มีใครสักคนซึ่งอยู่ในเทือกเขารวมทั้งผู้ที่เดินทางมาที่นี่เชื่อว่ารวงข้าวโพดจะสุกได้ในเทือกเขาเหล่านี้ เรารู้ว่าข้าวโพด ข้าวสาลีออกผลอย่างอุดมสมบูรณ์ที่นี่ และเรารู้ว่าเรามีอาณาบริเวณที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเลี้ยงวัว ม้า และสัตว์ทุกประเภทที่เราต้องการ (*DBY,* 485)

นับแต่สมัยของอาดัมมาจนถึงทุกวันนี้ ยังไม่เคยมีผืนดินใดได้รับพรมากกว่าผืนดินแห่งนี้ที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราประทานพรให้ มันจะยังได้รับพรมากขึ้นเรื่อยๆ หากเราซื่อสัตย์และถ่อมใจ หากเราขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวโอ๊ต ผลไม้ ผักวัวควาย และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงมอบให้เรา และพยายามใช้มันเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก (*DBY,* 483)

เราเป็นผู้บุกเบิกส่วนนี้ของประเทศ (*DBY,* 474)

เราพิมพ์เอกสารชุดแรก ไม่รวมที่เวียนกลับมาพิมพ์ชุดที่สอง ทำสวนผลไม้แห่งแรก ปลูกข้าวสาลีรุ่นแรก เปิดโรงเรียนแห่งแรก และทำการปรับปรุงแก้ไขครั้งแรกในการบุกเบิกของเรา จากแม่น้ำมิสซิสซิปปีจนถึงมหาสมุทรแปซิฟิก และเรามาถึงที่นี่ในที่สุด หากเป็นได้ก็ขอเพียงแต่ให้ออกไปพ้นทางของทุกคน เราคิดว่าเราจะได้ตามที่เราควรจะได้โดยไม่หวั่นเกรงมนุษย์ เราต้องการได้แผ่นดินแปลกเช่นเดียวกับเอบราแฮม ที่ซึ่งเราไม่ควรจะขัดแย้งกับใครอีกเลย (*DBY,* 476)

เราปรารถนาให้คนแปลกหน้าเข้าใจว่าเราไม่ได้มาที่นี่เพราะเราเลือกที่จะมา แต่เรามาเพราะเราจำเป็นต้องไปที่ไหนสักแห่ง และนี่คือที่ๆ ดีที่สุดที่เราพบ ไม่มีทางที่ใครจะอยู่ที่นี่ได้ หากเขาไม่ทำงานหนัก ต้องปะทะและต่อสู้กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ แต่มันก็เป็นสถานที่ซึ่งจัดอยู่ในอันดับหนึ่งที่เลี้ยงดูสิทธิชนยุคสุดท้าย เราจะได้รับพรจากการอาศัยอยู่ที่นี่ และทำให้มันเป็นเหมือนสวนอีเดน พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพจะสร้างที่คุ้มภัยแก่สิทธิชนของพระองค์ และจะทรงปกป้องคุ้มครองพวกเขาหากพวกเขาจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ ความกลัวเพียงอย่างเดียวที่ข้าพเจ้ามีคือเกรงว่าเราจะทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง หากเราทำ [ถูกต้อง] เราจะเป็นเหมือนเมืองที่ตั้งอยู่บนภูเขา ความสว่างของเราจะไม่ถูกบดบัง (*DBY,* 474)

เป็นเวลาเพียงเจ็ดปีนับแต่เราออกจากนอวู และเดี๋ยวนี้เราพร้อมที่จะสร้างพระวิหารอีกหลังหนึ่งข้าพเจ้าหวนคิดถึงความยากลำบากของเราด้วยความพึงพอใจ คนเป็นร้อยเป็นพันที่อยู่ที่นี่ยังไม่เคยได้รับสิทธิพิเศษที่พวกเราบางคนได้รับมาแล้ว ท่านถามหรือว่า สิทธิพิเศษอะไร? อ๋อ ก็สิทธิพิเศษของการวิ่งฝ่าแถวของฝูงชนที่โจมตีเรา ผ่านเข้ามาในที่แคบและอัน-

ตราย พวกเขายังไม่ได้รับสิทธิพิเศษของการถูกปล้นและถูกขโมยทรัพย์สิน สิทธิพิเศษของการอยู่ท่ามกลางคนร้ายและความตาย ดังที่พวกเราหลายต่อหลายคนได้รับ (*DBY,* 482)

ท่านถามว่าเราจะอยู่ในเทือกเขาเหล่านี้หรือ ข้าพเจ้าตอบว่าแน่นอน ตราบที่เราพอใจจะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเรา หากเราพอใจที่จะหันไปจากพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ดังเช่นคนอิสราเอลโบราณทำ ทุกคนหันไปตามทางของตน เราจะถูกตีแตกกระจายและถูกปล้น ถูกขับไปต่อหน้าศัตรูของเราและถูกข่มเหง จนกว่าเราเรียนรู้ที่จะจดจำพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเราและเต็มใจเดินตามพระมรรคาของพระองค์ (*DBY,* 483)

คนจำนวนมากอาจถามว่า "เราจะอยู่ที่นี่นานแค่ไหน?" เราจะอยู่ที่นี่ตราบเท่าที่เราพึงจะอยู่ "เราจะถูกขับไล่หรือไม่ เมื่อใดเราจะไป?" หากเราจะดำเนินชีวิตตามที่เราพึงพอใจและไม่ขับตัวเราออกจากบ้าน เราก็จะไม่มีวันถูกขับออกจากบ้านของเรา แสวงหาปัญญาที่ดีที่สุดเท่าที่ท่านจะหามาได้ เรียนรู้วิธีนำแรงงานของท่านมาใช้ สร้างบ้านที่ดี ทำไร่ให้ได้ผลดี ปลูกแอปเปิ้ล ลูกแพร์ และไม้ผลอื่นๆ ที่มันจะงอกงามที่นี่ รวมทั้งผลไม้ป่าและพุ่มราสเบอรี่ ปลูกกล้าสตรอเบอรี่ สร้างและตบแต่งเมืองให้สวยงาม (*DBY,* 483–84)

ทำเครื่องหมายถิ่นฐานของเราระยะเก้าร้อยหกสิบกิโลเมตรในเทือกเขานี้ และจากนั้นทำเครื่องหมายเส้นทางที่เราทำไว้เมื่อมาที่นี่ สร้างสะพานและถนนข้ามทุ่งหญ้า ภูเขาและหุบเขา! เรามาที่นี่ในเกวียนเก่าๆ โดยไม่มีเงินติดตัวเลย เพื่อนๆ ของเรา... บอกให้เรา "นำสัมภาระทุกอย่างเท่าที่จะนำไปได้ เพราะคุณจะหาอีกไม่ได้! นำเมล็ดพันธุ์ข้าวทั้งหมดไป เพราะคุณจะหาไม่ได้เลยที่นั่น!" เราทำตามและนอกเหนือจากทั้งหมดนี้เราได้รวมคนจนทั้งหมดเข้าด้วยกัน และพระเจ้าทรงวางเอาไว้ในหุบเขานี้ ทรงสัญญาว่าพระองค์จะซ่อนเราไว้ชั่วระยะหนึ่งจนกว่าพระพิโรธและความเคืองแค้นของพระองค์จะผ่านพ้นประชาชาติต่างๆ เราจะวางใจในพระเจ้าหรือ? แน่นอน (*DBY,* 475)

ด้วยความชื่นชมจากสวรรค์ เราสามารถเอาชนะความยากลำบากทุกอย่างนี้ได้ และสามารถมาร่วมชุมนุมกัน ในวันนี้ในห้องเล็กๆ ณ เทือกเขาเหล่านี้ ในที่ที่ไม่มีใครทำให้เรากลัวได้ ที่ซึ่งอยู่ห่างไกลจากคนที่ข่มเหงเรา ห่างไกลจากความวุ่นวายและความยุ่งเหยิงของโลกที่สิทธิชนเคยพบมา (*DBY,* 482)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ความขัดแย้งในอิลลินอยส์และการย้ายถิ่นฐานของสิทธิชนไปยังภาคตะวันตก

- ประธานยังมอบความไว้วางใจแก่ใครสำหรับแผนที่จะย้ายสิทธิชนไปยังเทือกเขาร็อคกีและหุบเขาซอลท์ เลค?

- สภาพการณ์ได้ก่อให้เกิดการอพยพสิทธิชนออกจากอิลลินอยส์? ประธานยังรู้ได้อย่างไรว่าจะนำสิทธิชนไปที่ไหน?

การเกณฑ์ทหารและการเดินทัพของกองทหารมอรมอน

- ทำไมพวกผู้นำของศาสนาจักรจึงปลุกระดมอาสาสมัคร 500 คนให้เข้าร่วมในกองทหารมอรมอน และทิ้งครอบครัวของพวกเขาในยามวิกฤตเช่นนั้นเมื่อต้องมุ่งหน้าไปทางตะวันตก?
- กองทหารมอรมอนไม่เคยได้สู้รบในสงครามเพราะการสู้รบเสร็จสิ้นก่อนที่พวกเขาจะไปถึงจุดหมายปลายทาง สิทธิชนได้รับความทุกข์อะไรจากการเรียกเข้ากองทหารของรัฐบาล? ท่านคิดว่าทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขาที่ต้องเสียสละ? ผลดีที่เกิดจากประสบการณ์นี้คืออะไร?

"ค่ายคนจน" ได้รับการปกป้องโดยพระเมตตาของพระเจ้า

- ครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงบรรเทาความหิวของสิทธิชนอย่างไร? พระเจ้าช่วยท่านอย่างไรในยามที่ท่านต้องการ?

คณะผู้บุกเบิกของบริคัม ยัง แห่งปี 1847 เปิดทางสู่หุบเขาซอลท์ เลค

- คำสอนและพันธสัญญาภาค 136 พูดถึง "พระคำและพระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับค่ายอิสราเอลในการเดินทางของพวกเขาไปภาคตะวันตก" (ข้อ 1) การเปิดเผยนี้ประทานแก่ประธานยังที่วินเทอร์ควอเทอร์ ในวันที่ 14 มกราคม ปี 1847 นอกเหนือจากการวางระเบียบ ดังที่อธิบายไว้ในภาคนี้ มีคำแนะนำอะไรอีกที่ประทานแก่สิทธิชนที่กำลังเดินทางไปตะวันตก?
- จิม บริดเจอร์แสดงความห่วงใยอะไรต่อประธานยัง? อะไรคือพื้นฐานของคำตอบอันเข้มแข็งที่ประธานยังตอบคุณบริดเจอร์? ท่านประสบความสำเร็จเบื้องต้นจากการใช้ศรัทธาอย่างไร?
- ทำไมประธานยังเลือกที่จะอยู่ในเทือกเขาร็อคกีแทนที่จะไปแคลิฟอร์เนีย?

โดยทางศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าทำให้สิทธิชนเอาชนะ ความยากลำบากของพวกเขาในภาคตะวันตก

- สิทธิชนแก้ปัญหาความยากจนของพวกเขาโดยวิธีใด?
- ประธานยังกล่าวว่า "นับแต่สมัยของอาดัมจนถึงทุกวันนี้ ยังไม่เคยมีผืนดินใดได้รับพรมากกว่าผืนดินแห่งนี้ที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรให้" สิทธิชนถูกเรียกร้องอะไรไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด เพื่อให้มั่นใจได้ว่าพรเหล่านั้นยังมีอยู่อย่างต่อเนื่อง? ดำรงชีวิตด้วยศรัทธา หมายความว่าอะไร? เราสามารถทำอะไรเพื่อเราจะดำรงชีวิตด้วยศรัทธาในพระเยซูคริสต์ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น?
- สิทธิชนได้รับความสำเร็จอะไรในฐานะผู้บุกเบิกแห่งเทือกเขาร็อคกี? ท่านสามารถทำอะไรเพื่อสร้างศาสนาจักรในที่ที่ท่านอยู่?
- ประธานยังกล่าวข้อความที่ไม่ธรรมดาว่า "คนเป็นร้อยเป็นพันที่อยู่ที่นี่ยังไม่เคยได้รับสิทธิพิเศษดังที่พวกเราบางคนได้รับมาแล้ว...พวกเขายังไม่เคยได้รับสิทธิพิเศษของการถูกปล้น และถูกขโมยทรัพย์สิน สิทธิพิเศษของการอยู่ท่ามกลางคนร้ายและความตายดังที่พวกเราหลายต่อหลายคนได้รับ" ท่านคิดว่าประธานยังหมายถึงอะไร? ทำไมหุบเขาซอลท์ เลค จึงเป็น "สถานที่ชั้นหนึ่งที่เลี้ยงดูสิทธิชนยุคสุดท้าย"? ความยากลำบากเป็นพรแก่ชีวิตของท่านอย่างไร? เราสามารถทำอะไรเพื่อเปลี่ยนการทดลองที่ท้าทายที่สุดให้เป็นโอกาสของการเจริญเติบโต?

ประธานบริคัม ยัง เป็นที่รู้จักในฐานะผู้บุกเบิกอาณานิคมที่ยิ่งใหญ่ในภาคตะวันตกแถบเทือกเขา (สหรัฐฯ)
ท่านอุทิศที่ดินบริเวณสถานที่ก่อสร้างพระวิหารแมนไท (ระหว่างการก่อสร้าง) ในปี 1877

บทที่ 16

การสร้างไซอัน

ประธานบริคัม ยัง อุทิศจิตวิญญาณทั้งหมดในการสร้างไซอัน ท่านเป็นผู้ควบคุมการรวมสิทธิชนเกือบหนึ่งแสนคนเข้ามาในหุบเขาของเทือกเขาร็อคกีและสร้างชุมชนทั้งเมืองเล็กเมืองใหญ่เกือบสี่ร้อยเมือง ท่านสร้างพระวิหารและแทเบอร์นาเคิล จัดตั้งสเตคและวอร์ดตลอดทั่วภาคตะวันตกของสหรัฐ และส่งผู้สอนศาสนาไปเกือบทั่วทุกมุมของแผ่นดินโลก ไม่มีใครเข้าใจถึงการเสียสละและความเพียรพยายามที่ได้รับการเรียกร้องได้ดีกว่าท่าน ดังที่ท่านกล่าวว่า "เราจะไม่รอเทพ...เราจะสร้าง [ไซอันด้วยตัวของเราเอง]" (DBY, *443*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ไซอันคือผู้มีใจบริสุทธิ์

ข้าพเจ้าขอพูดสักเล็กน้อยเกี่ยวกับไซอัน เราปฏิญาณตนที่จะเป็นไซอัน หากเราเป็นผู้มีใจบริสุทธิ์เราก็เป็นไซอัน เพราะ "ไซอันคือผู้มีใจบริสุทธิ์" [ดู ค.พ. 97:21] (*DBY,* 118) ไซอันอยู่ที่ไหน? อยู่ที่องค์การของศาสนาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และขอให้มันอยู่ในใจของทุกๆ คน และขอให้เราดำเนินชีวิตเพื่อที่จะมีวิญญาณแห่งไซอันเสมอไป! (*DBY,* 118)

นี่คือพระกิตติคุณ นี่คือแผนแห่งความรอด นี่คืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า นี่คือไซอันที่มีกล่าวถึงและเขียนไว้โดยศาสดาทุกคนนับตั้งแต่โลกเริ่มต้น นี่คืองานของไซอันซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะนำออกมา (*DBY,* 118)

ในที่สุด ไซอันจะขยายออกไปจนทั่วแผ่นดินโลก จะไม่มีซอกหรือมุมใดบนผืนแผ่นดินโลกที่ไม่อยู่ในไซอัน มันจะเป็นไซอันทั้งหมด (*DBY,* 120)

จุดประสงค์ในชีวิตของเราควรจะเป็นการชำระตัวเราเองให้บริสุทธิ์และสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้า

จุดประสงค์ในชีวิตของเราควรจะเป็นการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า รวมเชื้อสายอิสราเอล นำมาซึ่งความบริบูรณ์ของคนต่างชาติ ฟื้นฟูและให้พรแผ่นดินโลกด้วยความสามารถของเราและทำให้มันเป็นดังสวนอีเดน สะสมขุมทรัพย์แห่งความรู้และปัญญาไว้ใน

ความเข้าใจของตัวเราเอง ทำให้ใจของเราเองบริสุทธิ์ และเตรียมผู้คนสำหรับการพบพระเจ้าเมื่อพระองค์เสด็จมา (*DBY,* 88)

เราไม่มีธุรกิจอื่นใดที่นี่นอกเหนือจากการเสริมสร้างและสถาปนาไซอันของพระผู้เป็นเจ้า มันจะเป็นไปตามพระประสงค์และกฎของพระผู้เป็นเจ้า [ดู ค.พ. 105:5] ตามแบบแผนและระเบียบแบบแผนที่อีนิคเสริมสร้างไซอันและทำให้ดีพร้อมในสมัยโบราณ ไซอันซึ่งถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ ตั้งแต่นั้นมามีคำกล่าวออกไปว่าไซอันหนีไป [ดู โมเสส 7:69] หลังจากนั้นระยะหนึ่งมันจะกลับมาอีก และดังที่อีนิคเตรียมผู้คนของท่านเพื่อให้มีค่าควรต่อการแปรสภาพฉันใดเราจะต้องเตรียมตัวเราโดยทางความซื่อสัตย์ของเราฉันนั้น เพื่อพบกับไซอันจากเบื้องบนที่จะกลับมายังแผ่นดินโลก และเพื่อจะอยู่ในความสว่างรุ่งโรจน์และรัศมีภาพแห่งการกลับมา (*DBY,* 443)

เราเฝ้ารอคอยวันที่พระเจ้าจะทรงเตรียมเพื่อการสร้างเยรูซาเล็มใหม่ เป็นการเตรียมพร้อมเมื่อถึงเวลาที่เมืองของอีนิคจะมารวมกับเยรูซาเล็มใหม่เมื่อมันถูกสร้างขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้ [ดู โมเสส 7:62–64] เรามุ่งหวังที่จะได้ชื่นชมวันนั้นไม่ว่าเราจะหลับไปในความตายก่อนจะเกิดเหตุการณ์นั้นหรือไม่ก็ตาม เราเฝ้าคอย ด้วยความมุ่งหวังและความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมว่าลูกๆ จะได้พบกับพ่อแม่ของพวกเขา เราจะอยู่ที่นั่นเมื่อพระเยซูเสด็จมา และหากเราไม่ได้อยู่ที่นั่น เราก็จะมากับพระองค์ ไม่ว่ากรณีใด เราจะอยู่ที่นั่นเมื่อพระองค์เสด็จมา (*DBY,* 120)

จุดประสงค์ของการสร้างไซอันคือการชำระลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าให้บริสุทธิ์โดยผ่านพิธีการแห่งความรอด

เราถูกรวม...เพื่อจุดประสงค์อันแน่นอนในการทำให้ตัวเราบริสุทธิ์ เพื่อเราจะกลายเป็นหินที่ถูกขัดเกลาในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า เราอยู่ที่นี่เพื่อจุดประสงค์ในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก เพื่อให้พร้อมสำหรับงานนี้จึงจำเป็นที่จะต้องรวมเราออกจากประชาชาติและประเทศต่างๆ ของโลก [เพื่อจะได้รับ] พิธีการฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความดีพร้อมของสิทธิชนในการเตรียมรับการเสด็จมาของพระองค์ (*DBY,* 121)

เราต้องประกอบพิธีการผนึกที่นี่ [บุตร] กับ [บิดา] ผู้หญิงกับผู้ชาย ลูกๆ กับบิดา มารดา ฯลฯ กระทั่งโซ่แห่งชั่วอายุคนจะถูกต่ออย่างสมบูรณ์ในพิธีการผนึกจนกลับไปถึงปิตุแอดัม ดังนั้น เราจึงได้รับบัญชาให้อยู่รวมกัน ให้ออกจากแบบิลอน [ดู ค.พ. 133:5, 7, 14] และชำระตัวเราให้บริสุทธิ์ เสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยการสร้างเมืองและพระวิหารทำให้สถานที่ที่เคยเป็นแดนทุรกันดารกลายเป็นแหล่งอารยธรรม จนกระทั่งแผ่นดินโลก

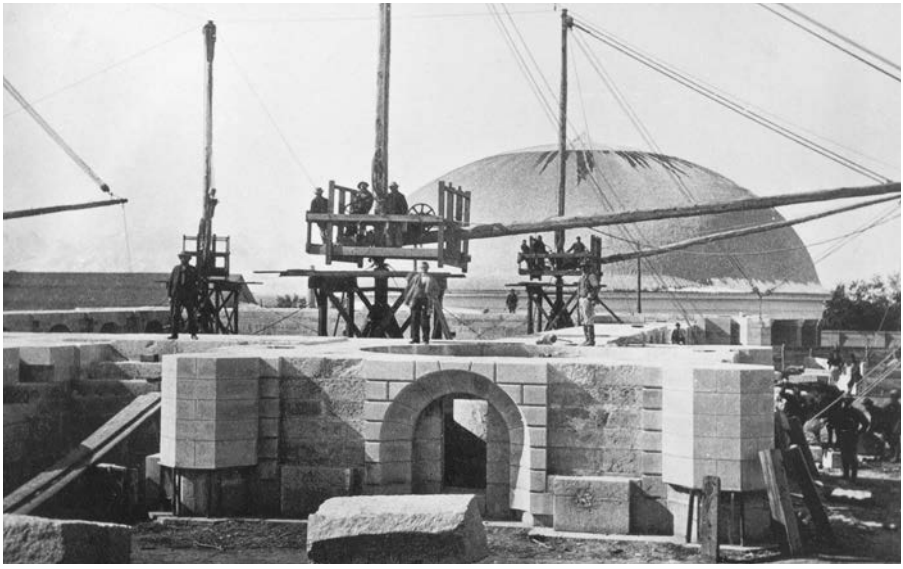

ภาพถ่ายพระวิหารซอลท์เลคซึ่งอยู่ในระหว่างการก่อสร้าง ประธานยังอุทิศชีวิตของท่านเพื่อสถาปนาไซอัน ท่านสอนว่า "จุดประสงค์ในชีวิตของเราควรจะเป็นการเสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา" (*DBY,* 88)

ถูกชำระให้บริสุทธิ์และถูกเตรียมสำหรับการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและเหล่าเทพ (*DBY,* 407)

พระเจ้าทรงเตรียมหนทางให้สิทธิชนสร้างไซอัน

เราตระหนักหรือไม่ว่าหากเราอยากชื่นชมไซอันในกาลเวลาหรือในนิรันดร เราต้องสร้างมันขึ้นมาด้วยตัวของเรา? และเราตระหนักหรือไม่ว่าทุกคนที่มีไซอันในความเป็นนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย เขาต้องจัดตั้ง วางแผน ทำให้มันแข็งแกร่ง และทำให้มันสมบูรณ์พร้อมด้วยตัวของพวกเขาเอง และด้วยเหตุนั้นพวกเขาจึงได้รับสิทธิ์ที่จะชื่นชมมัน? (*DBY,* 118)

เมื่อเราตัดสินใจสร้างไซอันเราก็ต้องสร้าง และงานนี้ต้องเริ่มที่ใจของแต่ละคน เมื่อบิดาของครอบครัวปรารถนาที่จะสร้างไซอันในบ้านของตนเอง เขาต้องเป็นผู้นำในการทำงานดีนี้ ซึ่งมันจะไม่มีทางเป็นไปได้เลยหากเขาไม่มีวิญญาณของไซอัน ก่อนที่เขาจะทำงานแห่งการชำระครอบครัวของเขาให้บริสุทธิ์ เขาต้องชำระตนให้บริสุทธิ์ และโดยวิธีนี้พระผู้เป็นเจ้าจึงจะช่วยเขาชำระครอบครัวของเขาให้บริสุทธิ์ได้ (*DBY,* 118)

พระเจ้าทรงทำส่วนของพระองค์แล้วในงานนี้ พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งตามธรรมชาติรอบๆ ตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นข้าวสาลี เนื้อ ป่าน ขนสัตว์ ไหม ผลไม้ และทุกสิ่งที่สามารถนำ

ไปใช้เสริมสร้าง ตกแต่ง และเพิ่มรัศมีภาพแก่ไซอันในยุคสุดท้าย เป็นธุระของเราที่จะนำเอาสรรพสิ่งเหล่านี้มาทำให้เกิดประโยชน์ตามความต้องการและความจำเป็นของเรา ตามความรู้ที่เรามีอยู่ขณะนี้และตามปัญญาที่เราได้รับจากสวรรค์โดยทางความซื่อสัตย์ของเรา โดยวิธีนี้พระเจ้าจะทรงนำเอาไซอันออกมาบนผืนแผ่นดินโลกอีก ไม่ใช่โดยวิธีอื่น (*DBY,* 294)

ในบรรดางานทั้งหมดแห่งพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ขาดแคลนในการสร้างไซอันขึ้นมาบนผืนแผ่นดินโลกหากผู้คนจะตัดสินใจสร้างมัน เราสามารถสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกตามความพอใจของเรา โดยใช้หลักเดียวกันกับการปลูกข้าวสาลีในทุ่งนา หรือการสร้างบ้านพักอาศัย ไม่เคยมีเวลาใดที่เราไม่มีวัตถุดิบสำหรับการผลิตข้าวโพดข้าวสาลี ฯลฯ และโดยการบริหารและการจัดการวัตถุดิบที่มีอยู่ตลอดเวลานี้อย่างรอบคอบ เราสามารถสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าได้เสมอ (*DBY,* 118)

การสร้างไซอันจำเป็นต้องมีการเสียสละและใช้ความเพียรพยายามสูงมาก

เราอยากให้สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนเข้าใจว่าจะเสริมสร้างไซอันได้อย่างไร เมืองไซอันในความสวยงามและความสง่างาม จะเหนือกว่าสิ่งใดก็ตามซึ่งเป็นที่รู้จักอยู่บนผืนแผ่นดินโลกในขณะนี้ การสาปแช่งจะถูกนำออกไปจากแผ่นดินโลก บาปและความเสื่อมทรามจะถูกกวาดออกไปจากพื้นผิวของมัน ใครเล่าจะทำงานอันยิ่งใหญ่นี้? พระเจ้ากำลังทำให้ผู้คนเชื่อว่าพระองค์จะทรงไถ่ศูนย์สเตคของไซอัน ทำให้มันสวยงามแล้ววางมันไว้ที่นั่นโดยพวกเขาไม่ต้องออกแรงหรือ? ไม่เลย พระองค์จะไม่เสด็จมาที่นี่เพื่อสร้างพระวิหาร แทเบอร์นาเคิล ศาลาหรือเพาะปลูกพืชผลทำสิ่งปกปิดร่างกายจากใบมะเดื่อ หรือทำเสื้อจากหนังสัตว์ หรือทำงานเกี่ยวกับทองเหลืองหรือเหล็ก เพราะเรารู้วิธีทำสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว...เราต้องเสริมสร้างไซอันขึ้นมา หากเราทำหน้าที่ของเรา (*DBY,* 120)

ข้าพเจ้าเห็นชายและหญิงในที่ประชุมนี้—จำนวนเพียงเล็กน้อย—ที่ถูกขับไล่ออกจากศูนย์สเตคของไซอัน [ในอำเภอแจ็คสัน รัฐมิสซูรี ดู ค.พ. 57:2–3] หากจะถามว่าพวกเขาเสียใจหรือมีความยากลำบากหรือไม่ แล้วให้พวกเขามองดูแผ่นดินอันสวยงามที่พระเจ้าจะประทานให้หากพวกเขาซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ดังที่พวกเขาควรทำ จากนั้นให้ถามพวกเขาโดยคำนึงถึงพรที่พวกเขาจะได้รับ หากพวกเขาตอบท่านด้วยความรู้สึกอันละเอียดอ่อนจากจิตใจ พวกเขาจะตอบท่านว่าแอกของพระเยซูจะพอเหมาะ และภาระของพระองค์ก็เบา มันจะเป็นงานที่น่าชื่นชมหากจะดำเนินไปในการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ โดยมีใจเดียวและความคิดเดียว แต่ด้วยความเห็นแก่ตัวของคนบางคน ซึ่งนับถือรูปเคารพโดยความโลภ ซึ่งนับเป็นความชั่วร้ายเช่นเดียวกัน และโดยความปรารถนาแห่งกามราคะในใจของพวกเขา พวกเขาจึงถูกขับออกและถูกไล่ออกจากบ้านของพวกเขา (*DBY,* 113–14)

ขอให้เราฝึกฝนจิตใจของเราจนกระทั่งเราชื่นชมแต่สิ่งที่ดี สวยงาม และศักดิ์สิทธิ์ โดยการแสวงหาความรู้แจ้งอย่างต่อเนื่องซึ่งสิ่งนั้นจะช่วยให้เราสามารถเสริมสร้างไซอันอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งรวมถึงการสร้างบ้าน แทเบอร์นาเคิล พระวิหาร ถนน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสิ่งจำเป็นที่จะเสริมแต่งและทำให้สวยงาม โดยการแสวงหาเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าตลอดวันเวลาในชีวิตของเรา ปรับปรุงความคิดของเราในเรื่องความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเครื่องจักรกล แสวงหาอย่างพากเพียรที่จะเข้าใจแบบและแผนอันยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง เพื่อเราจะรู้ว่าควรทำอะไรกับชีวิตของเราและจะปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในขอบเขตความสามารถของเราได้อย่างไร (*DBY,* 247)

เรามาที่นี่เพื่อเสริมสร้างไซอัน แล้วเราจะสร้างมันอย่างไร?...เราต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในความพยายามของเรา เราควรไปทำงานด้วยศรัทธาเดียวกันเหมือนดังหัวใจของคนคนเดียวกัน และไม่ว่าเราจะทำสิ่งใด เราควรกระทำในพระนามของพระเจ้า แล้วเราจะได้รับพรและรุ่งเรืองในทุกสิ่งที่เราทำ เรามีงานอยู่ในมือซึ่งขอบข่ายของงานดังกล่าวยากที่จะบอกได้ (*DBY,* 284)

สิทธิชนยุคสุดท้ายหลายคนคิดว่าเมื่อพวกเขาเชื่อฟังพระกิตติคุณ เสียสละโดยการละทิ้งบ้าน หรือบ้างก็ละทิ้งบิดามารดา สามี ภรรยา ลูก ไร่นา บ้านเกิดเมืองนอน หรือสิ่งอื่นๆ ที่เขาเห็นว่ามีค่ายิ่งสำหรับตน งานก็คงสิ้นสุดลงแล้ว แต่นั่นเป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น งานแห่งการชำระตัวเราให้บริสุทธิ์และการเตรียมตัวเพื่อเสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้า...ยังเป็นเพียงการเริ่มต้นแม้เราจะมาไกลถึงเพียงนั้นแล้วก็ตาม (*DBY,* 444)

อันที่จริง ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างไซอันเรียกร้องการทำงานอย่างหนัก [ดู 2 นีไฟ 5:17] เป็นเรื่องเหลวไหลที่จะคิดถึงการสร้างอาณาจักรใด โดยไม่คิดถึงการทำงานสิ่งนี้เรียกร้องการทำงานในทุกส่วนของโครงสร้างทางร่างกายของเรา ไม่ว่าจะเป็นจิตใจ ร่างกาย หรือวิญญาณ นั่นคือวิธีเดียวที่จะเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 291)

หากเราอยากจะเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หรือสถาปนาไซอันบนแผ่นดินโลกเราต้องออกแรงด้วยมือ วางแผนด้วยความคิด คิดหาวิธีและหนทางเพื่อทำเป้าหมายนั้นให้สำเร็จ (*DBY,* 291)

ข้าพเจ้ามีไซอันในทัศนะของข้าพเจ้าอย่างสม่ำเสมอ เราจะไม่รอเทพ หรืออีนิคและผู้คนของท่านลงมาช่วยเสริมสร้างไซอัน แต่เราจะสร้างไซอันด้วยตัวของเราเอง เราจะปลูกข้าวสาลี สร้างบ้าน กั้นรั้วรอบไร่นา ปลูกสวนองุ่น สวนผลไม้ และผลิตทุกสิ่งที่จะทำให้ร่างกายของเราสุขสบายและมีความสุข ในลักษณะเช่นนี้เรามุ่งมาดปรารถนาที่จะเสริมสร้างไซอันบนแผ่นดินโลกโดยทำให้มันบริสุทธิ์ และชำระมันให้สะอาดจากมลพิษทั้งปวง ให้อิทธิพลอันน่าเคารพบูชาของเราปกคลุมทุกสิ่งที่เรามีอำนาจเหนือ ไม่ว่าจะเป็นดินที่เราไถหว่าน บ้านที่

เราปลูก ทุกสิ่งที่เราเป็นเจ้าของ หากเราเลิกเป็นมิตรกับสิ่งที่เสื่อมทรามและสถาปนาไซอันของพระผู้เป็นเจ้าในใจของเรา ในบ้านของเรา ในเมืองของเรา ตลอดจนประเทศของเรา เราจะเอาชนะโลกได้ในที่สุด เพราะเราคือนายของแผ่นดินโลก แทนที่จะมีไม้หนามและพืชหนาม เราจะมีต้นไม้ที่มีประโยชน์ทุกชนิดซึ่งเป็นคุณและเป็นอาหารแก่มนุษย์ สรรค์สร้างความสวยงามและประดับประดาโลกด้วยดอกผลที่ผลิบาน (*DBY,* 443–44)

พระเจ้าทรงอวยพรข้าพเจ้า พระองค์ประทานพรให้ข้าพเจ้าเสมอ นับตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มเสริมสร้างไซอัน ข้าพเจ้าได้รับพรอย่างเหลือล้น ข้าพเจ้าสามารถเล่าถึงสถานการณ์ที่แปลกประหลาดซึ่งเกี่ยวข้องกับการอารักขาที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อข้าพเจ้า ซึ่งพี่น้องชายหญิงอาจแย้งอยู่ในใจว่า “ยากที่ฉันจะเชื่อสิ่งนี้” (*DBY,* 452)

ความเบิกบานทางวิญญาณของข้าพเจ้าจะต้องได้มาโดยชีวิตของข้าพเจ้าเอง แต่ความสุขสบายของชุมชนและความสุขของข้าพเจ้าจะเพิ่มขึ้นอย่างมากทีเดียวหากชายและหญิงทุกคนจะดำเนินชีวิตตามศาสนาของพวกเขา โดยชื่นชมความสว่างและรัศมีภาพของพระกิตติคุณด้วยตัวของเขาเอง จงเชื่อฟัง ถ่อมใจ และซื่อสัตย์ จงมีความปีติยินดีต่อพระพักตร์พระเจ้าเสมอ จงตั้งอกตั้งใจทำภารกิจที่ได้รับการเรียกให้ทำ และแน่ใจว่าไม่เคยทำสิ่งใดผิด (*DBY,* 119)

และแล้วคนทั้งปวงจะมีแต่สันติ ความสุข และความสงบสุข ในถนนและในบ้านของเรา การฟ้องร้องทางกฎหมายจะหมดไป จะไม่มีความยุ่งยากต่อหน้าสภาสูงและศาลอธิการ อีกทั้งศาลอื่นๆ ตลอดจนความยุ่งเหยิงและการแก่งแย่งชิงดีก็จะไม่เป็นที่รู้จักอีกต่อไป (*DBY,* 119)

แล้วเราจะมีไซอัน เพราะทุกคนจะเป็นผู้มีใจบริสุทธิ์ (*DBY,* 119)

ข้าพเจ้าตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก สถาปนาไซอันและกฎของมัน จะช่วยผู้อื่นให้รอด และข้าพเจ้าสามารถพูดด้วยความจริงใจและซื่อสัตย์ว่า ตลอดเวลาของการรับใช้ ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าข้าพเจ้าจะได้รับรางวัลอะไร หรือสวมมงกุฎที่ใหญ่หรือเล็ก หรือไม่ได้รับมงกุฎใดๆ เลย ได้รับการครอบครองน้อยหรือมาก หรือไม่ได้รับการครอบครองอะไรเลย ข้าพเจ้าไม่เคยคิดหรือใคร่ครวญในเรื่องนั้น หรือห่วงใยในเรื่องนั้นๆ เป็นอันดับแรก ทั้งหมดที่อยู่ในความคิดของข้าพเจ้าคือมันเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและยินดีรับใช้เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก...เพราะหลักธรรมที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยเพื่อความรอดของผู้อาศัยของแผ่นดินโลกเป็นหลักธรรมที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์และสูงส่งในธรรมชาติของมัน ในหลักธรรมเหล่านั้นมีเกียรติและการเพิ่มขึ้นนิรันดร์ หลักธรรมดังกล่าวชักนำให้สูงขึ้นจากความสว่างถึงความสว่าง ความเข้มแข็งถึงความเข้มแข็ง รัศมีภาพถึงรัศมีภาพ ความรู้ถึงความรู้ และอำนาจถึงอำนาจ (*DBY,* 452)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ไซอันคือผู้มีใจบริสุทธิ์

- ประธานยังจำกัดความคำว่าไซอันไว้อย่างไร? (ดู ค.พ. 97:21 ด้วย)
- ใครคือผู้อาศัยอันชอบธรรมของไซอัน? เราจะพบไซอันได้ที่ไหน? (ดู สดุดี 102:16; 4 นีไฟ 1:15–17; ค.พ. 109:39 ด้วย)

จุดประสงค์ในชีวิตของเราควรจะเป็นการชำระตัวเราเองให้บริสุทธิ์และสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้า

- ประธานยังสอนว่า "จุดประสงค์ในชีวิตของเราควรเป็นการเสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา" ในฐานะศาสนาจักร เราต้องทำอะไรเพื่อเสริมสร้างไซอัน? ท่านในฐานะที่เป็นบุคคลหนึ่งจะช่วยงานนี้ได้อย่างไรบ้าง?
- "แบบแผนและระเบียบ" ที่อีนิคใช้สร้างไซอันในสมัยโบราณและทำให้มันดีพร้อมคืออะไร? (ดู โมเสส 7:10–11, 17–21) เราจะดำเนินตามแบบแผนเดียวกันนั้นในครอบครัว วอร์ดหรือสาขาของเราในทุกวันนี้ได้อย่างไร?
- ครอบครัวจะสร้างไซอันขึ้นในบ้านของพวกเขาเองได้อย่างไร?

จุดประสงค์ของการสร้างไซอันคือการชำระลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าให้บริสุทธิ์โดยผ่านพิธีการแห่งความรอด

- เราสามารถชำระตัวเราและครอบครัวของเราให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร?
- ทำไมเราจึง "ได้รับบัญชาให้อยู่รวมกัน (ที่ไซอัน) และให้ออกจากแบบิลอน"? (ดู ค.พ. 44:4–6; 133:14) แบบิลอนทางวิญญาณคืออะไรและเราจะออกมาจากมันได้อย่างไร?
- อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างไซอันกับพิธีการของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์?

พระเจ้าทรงเตรียมหนทางให้สิทธิชนสร้างไซอัน

- พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรไว้เพื่อเรา เพื่อที่เราจะออกแรงอีกส่วนหนึ่งในการสถาปนาไซอัน?
- ไซอันเริ่มต้นใน “ใจของแต่ละคน” ของประทานหรือพรสวรรค์ใดที่ท่านมีซึ่งสามารถช่วยท่านในการสร้างไซอัน?

การสร้างไซอันจำเป็นต้องมีการเสียสละและใช้ความเพียรพยายามสูงมาก

- ในยุคต้นๆ ของศาสนาจักร ที่ตั้งของศูนย์สเตคแห่งไซอันได้รับการเปิดเผย (ดู ค.พ. 57:2–3) จากคำพูดของประธานยัง อะไรที่ขัดขวางมิให้สิทธิชนเข้าไปในแผ่นดินมรดกของพวกเขาและสถาปนาไซอันในเวลานั้น?
- พระเจ้าจะทรงทำให้เกิดการสถาปนาไซอันอย่างไร? (ดู ค.พ. 105:5–6)
- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะ “ฝึกฝนจิตใจของเรา” ขณะที่เราพากเพียรในการสร้างไซอัน?
- ประธานยังสอนว่าการสร้างไซอันต้องอาศัยความเป็นหนึ่งในความเพียรพยายามของเรา เราสามารถบรรลุถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัว โควรัม วอร์ดหรือสาขาได้อย่างไร?
- ในการสถาปนาไซอันทำไมพระเจ้าจึงทรงเรียกร้อง “ความอุตสาหะที่แท้จริงและเอาจริงเอาจัง” จากเรา?
- ประธานยังกล่าวว่า “พระเจ้าทรงอวยพรข้าพเจ้า...นับตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มเสริมสร้างไซอัน ข้าพเจ้าได้รับพรอย่างเหลือล้น” มีพรอะไรที่เก็บไว้เพื่อประทานแก่ผู้ที่รักษาพันธสัญญาที่จะสถาปนาไซอัน ? (ดู อิสยาห์ 51:11 ด้วย)

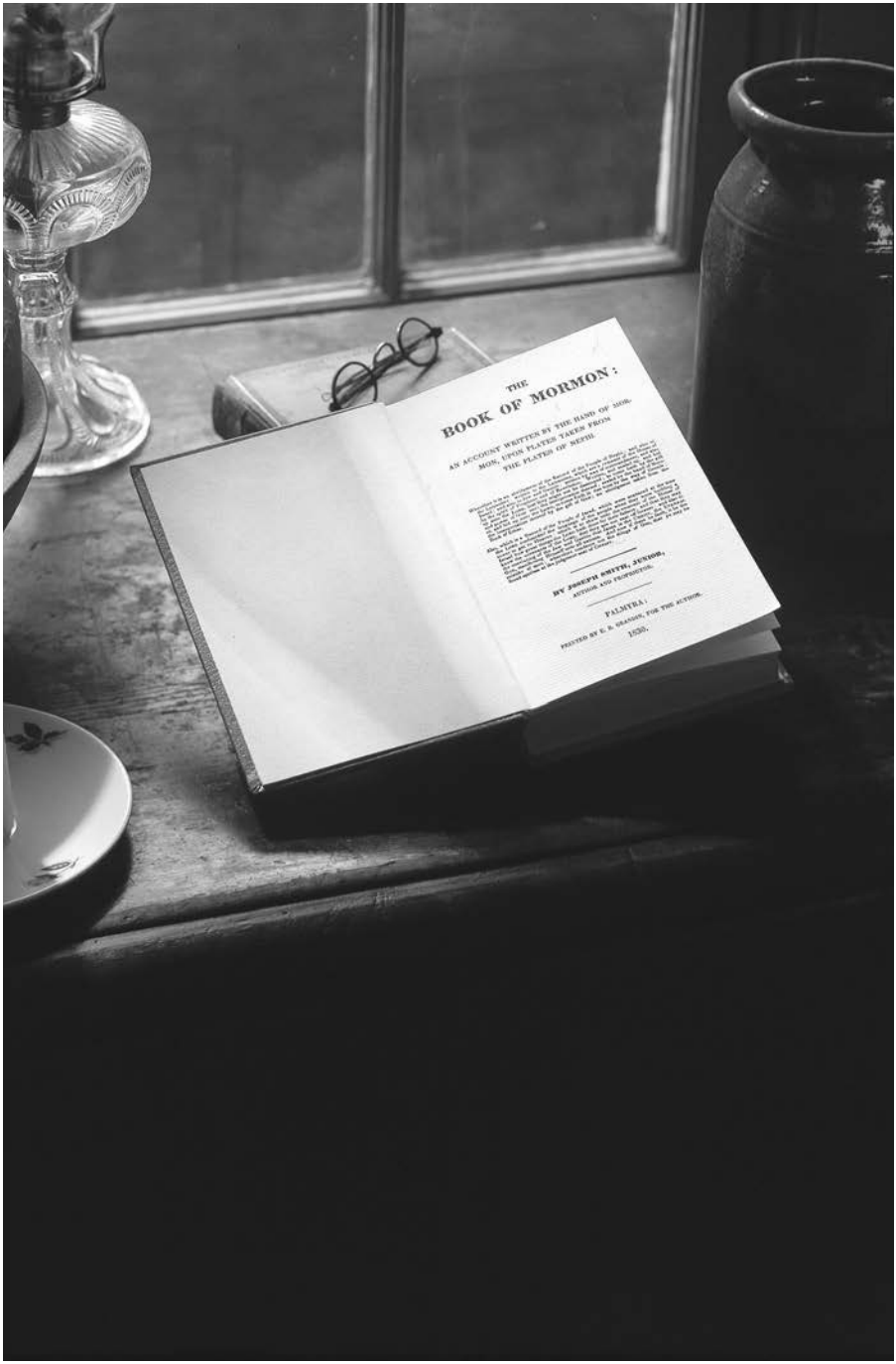

โดยการอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและสวดอ้อนวอนทูลถามเกี่ยวกับพระคัมภีร์เล่มนี้ บริคัม ยังได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริงของพระคัมภีร์ดังกล่าว ท่านสอนว่าหากผู้อื่นจะทำตามตัวอย่างของท่าน "ด้วยความซื่อสัตย์และจริงใจ [พวกเขา] จะรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง" (*DBY*, 109)

บทที่ 17

พระคัมภีร์

ทุกๆ คืน ประธานบริคัม ยัง จะสั่นกระดิ่งสวดอ้อนวอนและให้ครอบครัวของท่านมารวมกันรอบๆ ตัวท่านเพื่อร้องเพลงและฟังคำแนะนำ ศึกษาพระคำของพระผู้เป็นเจ้า และสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ท่านเชื่อในการศึกษาพระคัมภีร์ และเปรียบเทียบพระคัมภีร์กับ "นิ้วที่ชี้บอกถนนสายที่เราควรเดิน มันชี้ไปที่ไหนหรือ? ชี้ไปที่แหล่งกำเนิดของความสว่าง" (DBY, *127) ท่านเตือนสิทธิชนว่า "พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า ท่านอ่านพระคัมภีร์ราวกับว่าท่านกำลังเขียนพระคัมภีร์เล่มนี้เมื่อหนึ่งพัน สองพัน หรือห้าพันปีก่อนหรือไม่? ท่านอ่านพระคัมภีร์ราวกับว่าท่านยืนแทนที่ชายผู้ที่เขียนพระคัมภีร์เล่มนี้หรือไม่? หากท่านไม่รู้สึกเช่นนั้น นี่เป็นสิทธิพิเศษของท่านที่จะทำเช่นนั้น เพื่อท่านจะคุ้นเคยกับวิญญาณและความหมายของพระคำของพระผู้เป็นเจ้าที่บันทึกไว้เช่นเดียวกับที่คุ้นเคยกับชีวิตและรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน หรือเหมือนกับที่ท่านคุ้นเคยกับเพื่อนร่วมงาน หรือคนในบ้านของท่าน"* (DBY, *128)*

คำสอนของบริคัม ยัง

การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามคำสอนในพระคัมภีร์นำการดลใจและการนำทางมาสู่ชีวิตของเรา

เป็นหน้าที่และสิทธิพิเศษของท่านที่จะดำเนินชีวิตจนทำให้เข้าใจเรื่องของพระผู้เป็นเจ้ามีพันธะสัญญาเดิม พันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์มอรมอน ตลอดจนคำสอนและพันธสัญญาซึ่งโจเซฟให้ไว้กับเรา นับเป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งต่อผู้คนที่ดำเนินชีวิตในบาปและความโง่เขลา พระคัมภีร์เหล่านี้เป็นเหมือนกับประภาคารในมหาสมุทร หรือเป็นนิ้วที่ชี้บอกถนนสายที่เราควรเดิน มันชี้ไปที่ไหนหรือ? ชี้ไปที่แหล่งกำเนิดของความสว่าง (*DBY,* 127)

ข้าพเจ้าเชื่อถ้อยคำในพระคัมภีร์ไบเบิล...ข้าพเจ้าเชื่อว่าคำสอนที่เกี่ยวกับความรอดตามที่มีอยู่ในพระคัมภีร์เล่มนั้นเป็นความจริง และการดำเนินชีวิตตามคำสอนเหล่านั้นจะยกระดับผู้คน ประชาชาติหรือครอบครัวบนผืนแผ่นดินโลกให้สูงขึ้น คำสอนที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ไบ–เบิลจะยกระดับผู้คนที่ปฏิบัติตามให้อยู่ในสภาพที่สูงกว่า มันจะให้ความรู้ ปัญญา ความใจบุญแก่พวกเขา เติมพวกเขาด้วยความเมตตาสงสารและทำให้รู้สึกเป็นห่วงเป็นใยต่อความ

ต้องการของผู้ที่อยู่ในความเศร้าโศก หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปวดร้าวหรือตกต่ำ ผู้ที่ปฏิบัติตามคำสอนซึ่งมีอยู่ในพระคัมภีร์จะเป็นคนเที่ยงธรรม เป็นคนจริง มีคุณธรรม และรักสันติทั้งในบ้านและนอกบ้าน เมื่อดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระคัมภีร์ไบเบิล ผู้ชายจะเป็นสามีที่น่าชมเชย ผู้หญิงจะเป็นภรรยาที่ยอดเยี่ยมและเด็กๆ จะเป็นลูกที่เชื่อฟัง พวกเขาจะทำให้ครอบครัวมีความสุข ทำให้ประชาชาติมั่งคั่งและเป็นสุข ทั้งยังยกระดับตนเองเหนือสิ่งต่างๆ ในชีวิตนี้ (*DBY,* 125)

ข้าพเจ้ากล่าวว่าเราใช้พระคัมภีร์ [ไบเบิล] เป็นเครื่องนำทางของเรา เป็นกฎแห่งการปฏิบัติของเรา เราใช้มันเป็นรากฐานแห่งศรัทธาของเรา มันชี้ทางไปสู่ความรอดเช่นเดียวกับนิ้วที่ชี้ไปยังเมือง หรือแผนที่ซึ่งระบุที่ตั้งของภูเขา แม่น้ำ หรือเส้นรุ้งและเส้นแวงของสถานที่ต่างๆ บนพื้นผิวโลกที่เราต้องการจะค้นหา และเราไม่มีเหตุผลใดที่ดีไปกว่าการเชื่อพระคัมภีร์เล่มนี้ ดังนั้น ข้าพเจ้ากล่าวว่าสิทธิชนยุคสุดท้ายมีศรัทธาและความเชื่อที่เป็นธรรมชาติและไม่เสริมแต่งมากที่สุดในบรรดาผู้คนบนพื้นแผ่นดินโลก (*DBY,* 125)

เราถือว่าพระคัมภีร์ไบเบิล...เป็นเครื่องนำทาง..ที่ชี้ไปสู่จุดหมายปลายทางที่แน่นอนแห่งหนึ่ง พระคัมภีร์เล่มนี้คือคำสอนที่แท้จริงซึ่งเราประกาศอย่างอาจหาญ หากท่านจะทำตามคำสอนดังกล่าว และให้คำสอนในพระคัมภีร์เล่มนั้นนำทางท่าน มันจะนำท่านไปยังสถานที่ที่ท่านจะเห็นดังที่ท่านถูกเห็น ซึ่งที่นั่นท่านจะสนทนากับพระเยซูคริสต์ ได้รับการมาเยือนของเทพ ได้ฝัน ได้ภาพที่มาปรากฏ ได้รับการเปิดเผย เข้าใจและรู้จักพระผู้เป็นเจ้าด้วยตัวของท่านเอง พระคัมภีร์เล่มนั้นไม่ได้เป็นสิ่งยังชีวิตและสิ่งค้ำจุนชีวิตของท่านหรือ? ใช่มันเป็น มันจะพิสูจน์ให้ท่านเห็นว่าท่านกำลังเดินตามรอยเท้าของผู้คนในสมัยโบราณ ท่านจะได้เห็นสิ่งที่พวกเขาเห็นและเข้าใจในสิ่งที่พวกเขาได้รับ (*DBY,* 126)

ไม่มีความขัดแย้งระหว่างหลักธรรมที่เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน ตลอดจนคำสอนและพันธสัญญา [ไข่มุกอันล้ำค่ายังไม่ได้รับการประกาศให้เป็นพระคัมภีร์มาตรฐานในเวลาที่แถลงข้อความนี้] และจะไม่มีความขัดแย้งระหว่างคำสอนใดๆ ที่สอนโดยโจเซฟ สมิธศาสดา กับคำสอนที่สอนโดยเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในปัจจุบันนี้หากทุกคนจะดำเนินชีวิตอยู่ในทางที่ควบคุมโดยพระวิญญาณของพระเจ้า แต่เป็นเพราะทุกคนไม่ได้ดำเนินชีวิตเพื่อให้มีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่กับพวกเขาตลอดเวลา ผลก็คือสิทธิชนยุคสุดท้ายบางคนจึงพลัดหลงทางไป (*DBY,* 126)

เราเชื่อในพระคัมภีร์มอรมอน และพระคัมภีร์คำสอนและพันธสัญญาที่พระเจ้าประทานให้โจเซฟ สมิธและประทานให้กับศาสนาจักรโดยผ่านท่าน เราเชื่อด้วยว่าหากเราปราศจากพระวิญญาณของพระเจ้า และขาดความเข้าใจหรือไม่มีการมองเห็นทางวิญญาณจนเราไม่สามารถมองเห็นและเข้าใจสิ่งต่างๆ ดังที่มันเป็นอยู่โดยพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยเราก็ควรกล่าวคำอำลาพระคัมภีร์เหล่านี้เสีย โดยไม่สำคัญว่ามันจะมีมากขนาดไหน หากเรามี

การเปิดเผยทั้งหมดที่ประทานให้นับตั้งแต่สมัยของอาดัม แต่ไม่มีพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยอยู่และสถิตท่ามกลางผู้คน ก็ไม่มีทางที่เราจะรอดได้ในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 128)

ประทานพระคัมภีร์คำสอนและพันธสัญญาให้สิทธิชนยุคสุดท้ายโดยเฉพาะเพื่อการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนในแต่ละวันของพวกเขา (*DBY,* 128)

พระคัมภีร์ใบเบิลบรรจุคำสอนแห่งความรอด

พระคัมภีร์เล่มนี้ เป็นพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ นับตั้งแต่ปฐมกาลถึงวิวรณ์ สอนคำเทศนาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น (*DBY,* 126)

คำสอนที่เราสอนคือคำสอนของพระคัมภีร์ใบเบิล เป็นคำสอนที่พระเจ้าทรงเปิดเผยเพื่อความรอดของลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อมนุษย์ผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยเชื่อฟัง กลับปฏิเสธ พวกเขาก็ปฏิเสธทั้งๆ ที่มีความเข้าใจอันสมบูรณ์ และรู้ว่าพวกเขาปฏิเสธความจริงและเห็นว่า พระคำของพระผู้ทรงฤทธานุภาพไร้ประโยชน์ (*DBY,* 126)

พระคัมภีร์ใบเบิลเป็นความจริง มันอาจจะไม่ได้รับการแปลอย่างถูกต้องทั้งหมด และสิ่งที่มีค่ายิ่งหลายอย่างถูกเอาออกไปเมื่อมีการรวบรวมและแปลพระคัมภีร์ใบเบิล [ดู 1 นีไฟ 13:24–27] แต่เราเข้าใจจากงานเขียนของอัครสาวกท่านหนึ่งว่า หากจะบันทึกพระดำรัสและการปฏิบัติทั้งหมดของพระผู้ช่วยให้รอด ทั้งโลกนี้ก็จะไม่มีที่พอเก็บบันทึกเหล่านั้น [ดู ยอห์น 21:25] ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าโลกไม่สามารถเข้าใจบันทึกเหล่านั้นได้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่เราบันทึกไว้ ทั้งไม่เข้าใจพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดดังที่พรรณนาไว้ในพระคัมภีร์ แต่กระนั้นมันก็ยังเป็นสิ่งที่เรียบง่ายที่สุดในโลก เมื่อเข้าใจพระคัมภีร์ใบเบิลก็จะพบว่านี่คือหนังสือที่เรียบง่ายที่สุดในโลก เพราะตราบที่มีการแปลอย่างถูกต้อง [ดู หลักแห่งความเชื่อ ข้อที่ 8] ก็ไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความจริง และในความจริงไม่มีสิ่งใดที่ลึกลับนอกจากกับคนที่ไม่สนใจใยดี การเปิดเผยของพระเจ้าต่อมนุษย์ถูกปรับให้เหมาะกับระดับความเข้าใจขั้นต่ำสุด และการเปิดเผยเหล่านั้นจะนำชีวิตและความรอดมาสู่ทุกคนที่เต็มใจยอมรับมัน (*DBY,* 124)

เราเชื่อพันธสัญญาใหม่ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกัน เราจึงต้องเชื่อในการเปิดเผยใหม่ รวมทั้งภาพที่มาปรากฏ เทพ และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมด ตลอดจนสัญญาทั้งหมดที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เหล่านี้ และเชื่อสิ่งต่างๆ ตามที่บันทึกไว้ในนั้น (*DBY,* 124)

เรามีความคารวะอันบริสุทธิ์และมีความเชื่อในพระคัมภีร์ใบเบิล (*DBY,* 124)

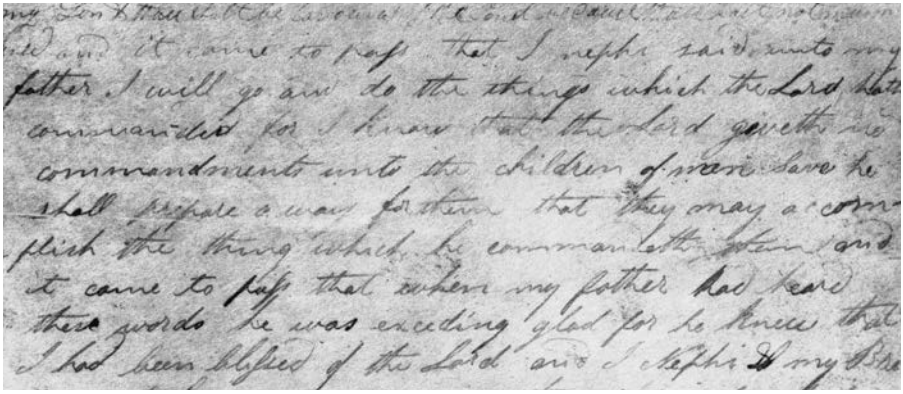
it came to pass that I nephi said unto my
father I will go and do the things which the Lord hath
commanded for I know that the Lord giveth no
commandments unto the children of men save he
shall prepare a way for them that they may ac-
complish the thing which he commandeth them and
it came to pass that when my father had heard
these words he was exceeding glad for he knew that
I had been blessed of the Lord and I nephi and my bre

ภาพถ่ายต้นฉบับเดิมส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอน

โดยการอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลเราพบว่าพระกิตติคุณไม่ได้มีบันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่เท่านั้น แต่ในพันธสัญญาเดิมด้วย โมเสสและศาสดาทั้งหลายมองเห็นและพยากรณ์ถึงการละทิ้งความเชื่อของศาสนาจักร พวกท่านมองเห็นว่าพระเจ้าจะทรงพยายามช่วยลูกหลานมนุษย์ครั้งแล้วครั้งเล่า ว่าพระองค์จะทรงส่งความจริงและฐานะปุโรหิตไปให้พวกเขา พวกท่านยังเห็นอีกว่าเนื่องจากความชั่วร้ายของผู้คนพวกเขาจะเปลี่ยนพิธีการ ทำลายพันธสัญญาและล่วงละเมิดกฎของพระองค์ [ดู อิสยาห์ 24:5] จนกระทั่งฐานะปุโรหิตจะถูกนำไปจากโลกและผู้อาศัยของแผ่นดินโลกจะถูกทิ้งไว้ในการละทิ้งความเชื่อและความมืด (*DBY,* 124–25)

เราในฐานะสิทธิชนยุคสุดท้ายสารภาพต่อสวรรค์ ต่อไพร่พลสวรรค์ และต่อผู้อาศัยของแผ่นดินโลกว่าเราเชื่อจริงๆ ในพระคัมภีร์ดังที่ประทานให้เรา ตามความเข้าใจและความรู้ที่ดีที่สุดที่เรามีเกี่ยวกับการแปล และวิญญาณ รวมทั้งความหมายของพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ (*DBY,* 125–26)

พระคัมภีร์มอรมอน...ประกาศว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นความจริง และพิสูจน์พระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์ทั้งสองเล่มพิสูจน์กันและกันว่าทั้งสองเล่มเป็นความจริง พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่คือไม้ของยูดาห์ [ดู เอเสเคียล 37:15–19] ท่านคงจำได้ว่าเผ่ายูดาห์ยังอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มและพระเจ้าทรงอวยพรยูดาห์ และผลที่ออกมาคืองานเขียนพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ แต่ไม้ของโยเซฟอยู่ที่ไหน? ท่านบอกได้ไหมว่ามันอยู่ที่ไหน? ใช่แล้ว ผู้คนที่ข้ามผืนน้ำมาสู่ทวีปนี้ [อเมริกา] คือลูกหลานของโยเซฟ และแผ่นดินนี้ก็เต็มไปด้วยผู้คน และพระคัมภีร์มอรมอนหรือไม้ของโยเซฟบันทึกงานเขียนของพวกเขาและงานเขียนเหล่านั้นอยู่ในมือของเอฟราอิม แล้วชาวเอฟราอิมอยู่ที่ไหน? คนเหล่านี้ปะปนอยู่ในบรรดาประชาชาติของแผ่นดินโลก พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกพวกเขามารวมกัน พระองค์กำลังรวมพวกเขาเป็นหนึ่ง และพวกเขากำลังให้พระกิตติคุณแก่ทั้งโลก (*DBY,* 127)

ข่าวสารของพระคัมภีร์เรียบง่ายและผู้ที่แสวงหาพระวิญญาณของพระเจ้าจะเข้าใจได้โดยง่าย

เราอยู่ในสภาพที่ไม่เหมือนกับผู้คนเมื่อสองสามพันปีก่อน—พวกเขาต้องพึ่งพาศาสดาหรือเหล่าศาสดา หรือพึ่งพาการเปิดเผยโดยตรงเพื่อที่จะรู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาโดยไม่มีบันทึกของบรรพบุรุษ ขณะที่เรามีบันทึกของผู้ที่มีชีวิตอยู่ก่อนเราและมีประจักษ์พยานของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นสิ่งที่น่ายินดีสำหรับทุกคนที่ปรารถนาจะมีประจักษ์พยาน คือเราสามารถเปิดพระคัมภีร์และอ่านสิ่งที่เราเชื่อ เรียนรู้จุดประสงค์ของการดำเนินชีวิต จุดหมายปลายทางที่เราคาดหวังว่าจะบรรลุ—เส้นชัยในความเป็นมตะและความสมบูรณ์ของรัศมีภาพที่อยู่เบื้องหลังหุบเขาแห่งน้ำตา ดังนั้นเราจึงได้เปรียบผู้ที่มีชีวิตอยู่ก่อนเรา (*DBY,* 128)

ผู้คนทุกหนทุกแห่งถามว่า "พระคัมภีร์ข้อนี้หมายความว่าอย่างไร และเราจะเข้าใจข้อความนี้หรือข้อความนั้นได้อย่างไร?" บัดนี้ พี่น้องชายหญิง ข้าพเจ้าอยากให้พวกเราเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างถูกต้องแม่นยำดังที่มันเป็นอยู่และไม่เป็นไปตามจินตนาการซึ่งเปลี่ยนแปลงไปมาของความคิดมนุษย์ (*DBY,* 128)

ผมขอถามคุณ บราเดอร์ บี. (บราเดอร์บริคัม) ว่าผมต้องเชื่อพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างไรและคุณกับผู้ติดตามคนอื่นๆ ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ จะเชื่อพระคัมภีร์เล่มนี้อย่างไ?... ข้าพเจ้าเชื่อพระคัมภีร์เล่มนี้ดังที่มันเป็นอยู่ ข้าพเจ้าไม่เชื่อการเพิ่มเติมหรือการตีความของมนุษย์คนใดลงในพระคัมภีร์เล่มนี้ไม่ว่าจะเป็นอะไร นอกเสียจากว่าการตีความนั้นจะได้รับการนำทางจากพระเจ้าเองด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าเราจำเป็นต้องมีผู้ตีความและผู้อธิบายพระคัมภีร์ซึ่งจะบิดเบือนไปจากความหมายที่แท้จริงและเรียบง่าย (*DBY,* 126)

พระคัมภีร์ไบเบิลเรียบง่ายและเข้าใจง่ายเช่นเดียวกับการเปิดเผยที่ข้าพเจ้าเพิ่งอ่านให้ท่านฟัง [ดู ค.พ. 58] หากท่านเข้าใจพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า—พระวิญญาณแห่งการเปิดเผย และรู้ว่าพระกิตติคุณแห่งความรอดได้รับการปรับให้เหมาะกับความสามารถที่จะเรียนรู้ของมนุษย์ที่อ่อนแออย่างไร (*DBY,* 128)

หากจะตั้งข้อสังเกตพระคัมภีร์ไบเบิล เราจะเห็นว่าลีลาการใช้ถ้อยคำเป็นไปตามประเพณีนิยมเมื่อหลายศตวรรษก่อน แต่ไม่สำคัญว่าสำนวนโวหารจะเป็นอย่างไร เพราะนั่นเป็นเพียงแค่ประเพณีนิยมเท่านั้น อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าจะกล่าวว่าคำสอนที่สอนในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เกี่ยวข้องกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อลูกๆ ของพระองค์บนแผ่นดินโลก ประวัติศาสตร์ของเรื่องราวที่พระองค์ทรงกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อความรอดของพวกเขา วิธีการที่พระองค์ทรงสถาปนาขึ้นเพื่อการไถ่พวกเขา ของประทานของพระบุตรและ

การชดใช้ของพระองค์—สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นความจริง และเราซึ่งเป็นสิทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อในสิ่งเหล่านี้ (*DBY,* 129)

เมื่อเราไตร่ตรองและเข้าใจอย่างถูกต้อง เราจะเรียนรู้ว่าพระกิตติคุณนั้นเข้าใจง่ายเพียงใด แผนของพระกิตติคุณนั้นเรียบง่ายเพียงใด ทุกๆ ส่วนและหลักธรรมทุกข้อเหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษยชาติอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น เมื่อมีการแนะนำพระกิตติคุณให้กับผู้ที่รักความจริง มันจะปรากฏให้เห็นในลักษณะที่เรียบง่ายมาก ผู้ที่แสวงหาความจริงอย่างซื่อสัตย์จึงพร้อมอย่างยิ่งที่จะยอมรับมัน (*DBY,* 129)

เราทุกคนควรดำเนินชีวิตในลักษณะที่พระวิญญาณแห่งการเปิดเผยสามารถสื่อสารกับจิตใจของเราและบอกถึงสิ่งที่เราควรทำ...แต่การทำเช่นนี้ได้เราต้องเป็นเหมือนกับเด็กเล็กๆ และพระเยซูจะตรัสว่าหากเราไม่ได้เป็นเช่นนั้นเราก็เข้าในอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้ ช่างเรียบง่ายเหลือเกิน! ดำเนินชีวิตให้ปลอดจากความอิจฉาริษยา ความอาฆาตพยาบาท ความโกรธ การแก่งแย่งชิงดี ความรู้สึกขมขื่น ตลอดจนการใช้วาจาชั่วร้ายในครอบครัวกับเพื่อนบ้านและเพื่อนๆ ของเรา และผู้อาศัยของแผ่นดินโลกทุกคน ไม่ว่าเราจะพบพวกเขาที่ไหนจงดำเนินชีวิตในลักษณะที่ทำให้จิตสำนึกของเราเป็นอิสระ และใสสะอาด (*DBY,* 36)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตตามคำสอนในพระคัมภีร์นำการดลใจและการนำทางมาสู่ชีวิตของเรา

- จากคำพูดของประธานยัง ทำไมเราจึงควรศึกษาคำสอนของพระเจ้าตามที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์? ประธานยังให้สัญญากับผู้ที่ปฏิบัติตามคำสอนของพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์เล่มอื่นว่าอย่างไร?
- บันทึกที่มีอายุหลายร้อยหลายพันปีสามารถนำทางชีวิตปัจจุบันของเราในทางใดได้บ้าง? พระคัมภีร์นำทางชีวิตของท่านอย่างไร?
- จากคำพูดของประธานยัง ทำไมเราจึงได้รับพระคัมภีร์คำสอนและพันธสัญญา? คำสอนและพันธสัญญาเคยช่วยท่านใน “การดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนในแต่ละวัน” อย่างไรบ้าง ? (ดู ค.พ. 4:3–4; 84:43–44; 86:11; 121:41–42, 45)

พระคัมภีร์ไบเบิลบรรจุคำสอนแห่งความรอด

- ประธานยังสอนว่าพระคัมภีร์ไบเบิล “ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรณ์สอนคำเทศนาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น” คำเทศนานั้นคืออะไร?
- พระคัมภีร์ช่วยให้ท่านเข้าใจ “พระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอด” อย่างไร?
- ไม้ของยูดาห์และโยเซฟคืออะไร? พระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร? จากคำพูดของประธานยัง ไม้ของโยเซฟถูกนำไปไว้ใน “มือของเอฟรา-อิม” เพื่อจุดประสงค์อะไร?

ข่าวสารของพระคัมภีร์เรียบง่ายและผู้ที่แสวงหาพระวิญญาณของพระเจ้าจะเข้าใจได้โดยง่าย

- ประธานยังแนะนำผู้ที่แสวงหาการตีความพระคัมภีร์โดยมนุษย์อยู่เสมอว่าอย่างไร?
- เรามีข้อได้เปรียบอย่างไรเมื่อเรามีบันทึกของศาสดาในพระคัมภีร์?
- ประธานยังชักชวนให้เรามองข้ามภาษาของพระคัมภีร์ซึ่งบางครั้งก็ยากที่จะเข้าใจเพื่อเราจะพบหลักธรรมและคำสอนที่มีค่าในการนำทางชีวิตของเรา ท่านกล่าวถึงคำสอนใด โดยเฉพาะ? ในทุกวันนี้ทำไมคำสอนดังกล่าวจึงสำคัญต่อเราเป็นพิเศษ?
- จากคำพูดของประธานยัง พระคัมภีร์มีความเรียบง่ายและเข้าใจง่ายสำหรับใคร?
- ประธานยังสอนว่าเราควร “ดำเนินชีวิตในลักษณะที่พระวิญญาณแห่งการเปิดเผยสามารถสื่อสารกับจิตใจของเราและบอกถึงสิ่งที่เราควรทำ” เราจะฝึกฝนให้มีพระวิญญาณแห่งการเปิดเผยในชีวิตของเราเพื่อเราจะสามารถเข้าใจข่าวสารในพระคัมภีร์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอย่างไร?

บทที่ 18

ฐานะปุโรหิต

ประธานบริคัม ยัง ได้รับการแต่งตั้งเป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคนดั้งเดิมในสมัยการประทานนี้ดังที่เป็นส่วนหนึ่งของพรที่ประทานแก่ท่านในการแต่งตั้ง ท่านได้รับพรว่า "ฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ [ถูก] มอบแก่ท่าน เพื่อท่านจะทำสิ่งอัศจรรย์ในพระนามของพระเยซู เพื่อท่านจะขับผีปีศาจ รักษาคนเจ็บ ทำให้คนตายฟื้น ทำให้คนตาบอดมองเห็น ป่าวประกาศจากแผ่นดินหนึ่งไปยังแผ่นดินหนึ่ง จากฟากหนึ่งไปยังอีกฟากหนึ่ง" (HC, 2:188–89) ท่านประกาศว่าฐานะปุโรหิตที่มอบแก่ท่านนั้นเป็น "ระบอบการปกครองที่สมบูรณ์ของกฎและพิธีการต่างๆ" ซึ่ง "เมื่อเข้าใจอย่างถูกต้อง" จะทำให้คนชอบธรรม "ได้รับพร ความรู้และการเปิดเผยจากพระเจ้า" (DBY, *130, 131*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระเจ้าทรงบัญชางานของพระองค์ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกโดยทางฐานะปุโรหิต

หากใครสักคนต้องการรู้ว่าฐานะปุโรหิตของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าคืออะไร มันคือกฎซึ่งโดยกฎนี้โลกเป็นอยู่ เป็นมาแล้ว และจะเป็นอยู่ตลอดไป มันคือระบบซึ่งทำให้บังเกิดโลกและผู้คนในนั้น และทำให้เกิดการหมุนของโลก—วัน เดือน ปี ฤดูกาลและเวลา โดยฐานะปุโรหิตโลกจะถูกม้วนเข้าด้วยกันดังม้วนกระดาษตามที่มีกล่าวไว้และเข้าสู่สถานะความเป็นอยู่ที่สูงขึ้น (*DBY,* 130)

ฐานะปุโรหิตของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมีอยู่ท่ามกลางเราคือระเบียบและระบบที่สมบูรณ์ของการปกครอง และลำพังสิ่งนี้อย่างเดียวก็สามารถปลดปล่อยครอบครัวมนุษย์ออกจากความชั่วร้ายทุกอย่างที่ทำให้สมาชิกของมันเป็นทุกข์อยู่ในเวลานี้ และรับรองว่าพวกเขาจะได้รับความสุขและความเปรมปรีดิ์ในชีวิตหลังจากนี้ (*DBY,* 130)

ฐานะปุโรหิตนี้มีอยู่บนแผ่นดินโลกในแต่ละยุคสมัย อาดัมก็มี เสธก็มี อีนิคก็มี โนอาก็มี อับราฮัมและโลกก็มี ฐานะปุโรหิตได้รับการส่งมอบต่อๆ กันมาในสมัยของเหล่าศาสดาเรื่อยมานับแต่โบราณกาล ฐานะปุโรหิตชั้นสูงปกครอง ชี้นำ และควบคุมฐานะปุโรหิตทั้งหมด เพราะนี่คือฐานะปุโรหิตสูงสุด (*DBY,* 131)

เมื่อเราพูดถึงกฎชั้นสูงที่ได้รับการเปิดเผยจากสวรรค์ซึ่งก็คือฐานะปุโรหิต เรากำลังพูดถึงหลักธรรมแห่งความรอด ระบอบการปกครองที่สมบูรณ์ กฎ และพิธีการต่างๆ ซึ่งโดยสิ่งนั้นเราถูกเตรียมให้พร้อมที่จะผ่านจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง จากยามคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง จนกระทั่งเราไปถึงที่ประทับของพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเรา (*DBY,* 130)

ไม่ใช่เพราะข้าพเจ้าเรียก พวกเควกเกอร์ เมโธดิสต์หรือ "มอรมอน" ที่จะเป็นสาเหตุของการขัดแย้งระหว่างอำนาจยิ่งใหญ่สองอย่าง—พระคริสต์ และเบลีอัล [คนชั่ว] แต่นี่คือข้อเท็จจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงจัดตั้งอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก และฟื้นฟูฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งประทานอำนาจและพลังแก่มนุษย์ที่จะปฏิบัติในพระนามของพระ-องค์ (*DBY,* 76)

พระกิตติคุณนำฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์มาสู่เรา ซึ่งได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งเพื่อลูกหลานมนุษย์ กุญแจของฐานะปุโรหิตอยู่ที่นี่ เรามีมันอยู่ในครอบครอง เราสามารถปลดปล่อยและผนึกสิ่งต่างๆ บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ เราจะได้รับความรอดและปฏิบัติมันได้ (*DBY,* 130–31)

หากท่านพึงพอใจในอำนาจและสมรรถภาพของความรู้สึกที่ท่านมีอยู่ ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ จัดตั้งอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก ฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ และทรงลงมือรวบรวมเชื้อสายอิสราเอล นี่เพียงพอแล้วสำหรับสิ่งที่ท่านต้องการรู้ ซึ่งไม่แตกต่างกันเลยกับการที่ท่านไปยังสวรรค์เพื่อเห็นด้วยตาตนเอง (*DBY,* 429)

กฎนี้ไม่ได้อยู่บนแผ่นดินโลกเสมอไป และในการไม่เป็นอยู่ของมัน จึงประทานกฎอื่นๆ แก่ลูกหลานมนุษย์ เพื่อการพัฒนา เพื่อการศึกษาและเพื่อการปกครองของพวกเขา ตลอดจนเพื่อพิสูจน์ว่าพวกเขาจะทำอะไรหากถูกทิ้งให้ควบคุมตนเอง สิ่งที่เราเรียกว่าประเพณีในเวลานี้ก็เกิดจากสถานการณ์เหล่านี้ (*DBY,* 130)

ไม่มีการปฏิบัติใดของสิทธิชนยุคสุดท้าย—หน้าที่ที่ถูกเรียกร้อง—เวลาที่ให้ จะถูกตัดออกหรืออยู่นอกเหนือการควบคุมของฐานะปุโรหิต ทุกสิ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของฐานะปุโรหิต ไม่ว่าจะเป็นการสั่งสอน ภาระหน้าที่หรือการปฏิบัติทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติดีประพฤติชอบในชีวิตนี้ (*DBY,* 133)

พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพจะไม่ทรงยอมให้ฐานะปุโรหิตของพระองค์ถูกขับออกไปจากแผ่นดินโลกอีก (*DBY,* 131)

เมื่อเอ็ลเดอร์ที่ซื่อสัตย์ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตนี้เข้าไปในโลกแห่งวิญญาณ พวกเขานำอำนาจและฐานะปุโรหิตเดียวกันกับที่พวกเขามีอยู่ในร่างมตะไปกับพวกเขาด้วย (*DBY,* 132)

มีพูดไว้มากเกี่ยวกับอำนาจของสิทธิชนยุคสุดท้าย คนที่ถูกเรียกว่าสิทธิชนยุคสุดท้าย มีอำนาจนี้หรือฐานะปุโรหิตมีอำนาจนี้กันแน่? คำตอบคือฐานะปุโรหิต และหากพวกเขาดำเนินชีวิตตามฐานะปุโรหิตนั้น พวกเขาจะสามารถเริ่มงานของพวกเขาที่นี่ และได้รับชัยชนะมากมาย พวกเขาพร้อมที่จะรับรัศมีภาพ ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ จนเมื่อพวกเขาไปยังโลกแห่งวิญญาณงานของพวกเขาจะอยู่เหนือคนอื่นๆ ที่ไม่ได้รับพรด้วยกุญแจของฐานะปุโรหิตบนโลกนี้ (*DBY,* 131–32)

กุญแจฐานะปุโรหิต "ทำให้ได้รับพร ความรู้ และการเปิดเผยจากพระเจ้า"

พระเจ้าประทานฐานะปุโรหิตแก่ผู้คนพร้อมทั้งกุญแจ และเมื่อเข้าใจอย่างถูกต้อง พวกเขาก็จะได้รับพร ความรู้ และการเปิดเผยจากพระเจ้า และได้รับความพึงพอใจอย่างเต็มที่ แต่โดยทางความอ่อนแอของเรา และโดยทางความเปราะบางของธรรมชาติมนุษย์ เราจะทำสิ่งนี้ไม่ได้ (*DBY,* 131)

พวกเขาทำลายลัทธิมอรมอนให้หมดสิ้นไปแล้วหรือเมื่อพวกเขาเอาชีวิตของโจเซฟไป? ไม่ "ลัทธิมอรมอน" ยังอยู่ที่นี่ ฐานะปุโรหิตยังอยู่ที่นี่ กุญแจของอาณาจักรยังอยู่บนแผ่นดินโลกและเมื่อโจเซฟตาย สิ่งเหล่านี้ยังอยู่ และหากคนชั่วร้ายประสบความสำเร็จในการเอาชีวิตของข้าพเจ้าไป กุญแจของอาณาจักรจะยังคงอยู่กับศาสนาจักร (*DBY,* 134)

พิธีการต่างๆ พระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้ามีไว้เพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์ เราเป็นคนกลุ่มเดียวบนแผ่นดินโลกในเวลานี้ที่มีความรู้ถึงสิ่งนี้ ผู้ซึ่งถือกุญแจแห่งความรอดที่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพแห่งสรวงสวรรค์ทรงมอบให้ลูกหลานมนุษย์ และตราบที่มีผู้ถือกุญแจเหล่านี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขาจะใช้กุญแจดังกล่าวนำความรอดมาสู่ครอบครัวมนุษย์ ดังนั้นการสร้างพระวิหาร เพื่อเราจะสามารถทำพิธีการแห่งความรอด จึงจำเป็นต่อความสำเร็จของแผนแห่งการไถ่ เป็นหัวข้อที่น่าชื่นชมและพึงปราศรัยแก่สิทธิชน (*DBY,* 396–97)

เราพูดความจริง เราไม่ได้พูดปด ใครก็ตามที่เชื่อว่าโจเซฟ สมิธ จูเนียร์ เป็นศาสดาที่พระผู้เป็นเจ้าส่งมา และได้รับการแต่งตั้งจากพระองค์เพื่อรับและถือกุญแจของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นตามพระฐานะของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นอำนาจที่จะเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก เพื่อรวมเชื้อสายอิสราเอล เพื่อนำทางทุกคนที่เชื่อและเชื่อฟังการไถ่ เพื่อฟื้นฟูสิ่งที่สูญหายไปเพราะการล่วงละเมิด—ใครก็ตามที่เชื่อสิ่งนี้ เชื่อในพระเจ้า และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ชื่อของพวกเขาจะไม่ถูกลบออกจากหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก พวกเขาจะได้รับมงกุฎแห่งรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ (*DBY,* 5)

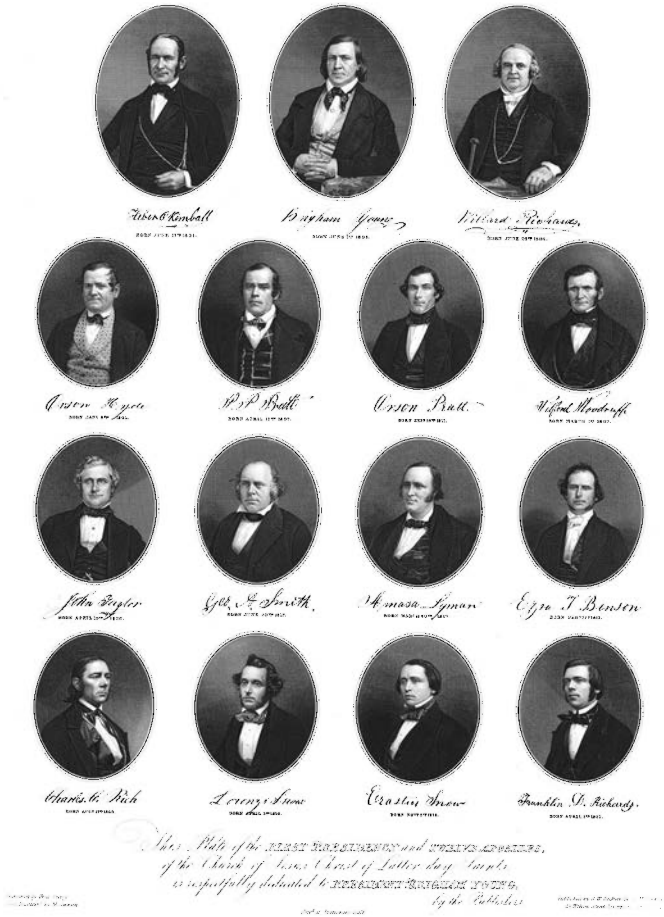

ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองในปี 1853

การได้รับและการใช้อำนาจฐานะปุโรหิต จำเป็นต้องอาศัยความชอบธรรมส่วนบุคคล

บุคคลที่ดำรงฐานะปุโรหิต และยังคงซื่อสัตย์ต่อการเรียกของเขา ผู้ซึ่งยินดีทำสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องจากเขาโดยไม่หยุด และทำต่อไปตลอดชีวิต ในการปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่าง ไม่เพียงสิทธิพิเศษที่เขาจะได้รับ แต่จะมีความรู้ถึงวิธีที่จะได้รับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อเขาจะรับรู้พระดำริของพระผู้เป็นเจ้าอย่างต่อเนื่อง และเขาจะสามารถแยกแยะระหว่างความถูกต้องกับความผิด ระหว่างเรื่องของพระผู้เป็นเจ้ากับเรื่องที่มิใช่ของพระผู้เป็นเจ้า

และฐานะปุโรหิต—พระวิญญาณที่อยู่ในเขาจะเพิ่มมากขึ้นๆ จนกลายเป็นน้ำพุแห่งชีวิต เป็นเสมือนต้นไม้แห่งชีวิต เป็นที่มาของความรู้แจ้ง และการสั่งสอนแก่บุคคลนั้นๆ (*DBY,* 132)

ชายที่เป็นภาชนะของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ ผู้ได้รับมอบหมายให้นำคำแห่งชีวิตนิรันดร์ไปสู่โลก ควรพยายามอย่างต่อเนื่องทั้งในคำพูด การกระทำ และความประพฤติอันเป็นกิจวัตรประจำวันของเขา ที่จะให้เกียรติต่อการเรียกและตำแหน่งหน้าที่ในฐานะผู้ปฏิบัติศาสนกิจและเป็นตัวแทนของพระเจ้าสูงสุด (*DBY,* 130)

เมื่อฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์อยู่บนแผ่นดินโลก และความสมบูรณ์ของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่ผู้คน สิ่งนี้ต้องอาศัยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดต่อทุกแง่มุมของกฎและคำสอนตลอดจนพิธีการทุกอย่างที่พระเจ้าทรงเปิดเผย (*DBY,* 132)

หากศรัทธาของท่านจดจ่ออยู่ในจุดประสงค์ที่ถูกต้อง ความมั่นใจของท่านจะไม่คลอนแคลนชีวิตของท่านจะบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ทุกคนทำหน้าที่การเรียกของเขาหรือเธออย่างสมบูรณ์ ตามฐานะปุโรหิตและความสามารถที่มอบให้ ท่านจะเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีทางที่ใครจะหลอกหรือนำท่านไปสู่ความพินาศ เช่นเดียวกับขนนกที่ไม่ถูกหลอมละลายแม้ในความร้อนจัด (*DBY,* 132)

ตราบใดที่ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนยังไม่ถูกกำจัดออกไปจากความคิดของเราและเมื่อเรามุ่งแต่ความผาสุกทั่วไป เราจะไม่มีวันสามารถแผ่ขยายฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ดังที่เราควรทำได้ (*DBY,* 133)

ฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์นำพรมาสู่แต่ละบุคคลและครอบครัว

ฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟูอีกครั้ง และโดยอำนาจนี้เราจะเชื่อมโยงกับบรรพบุรุษของเราโดยพิธีการผนึก จนกว่าเราจะสร้างห่วงโซ่อันสมบูรณ์จากบิดาแอดัมลงมาถึงคนที่มีชีวิตอยู่จนสิ้นสุดโลกนี้ [ดู ค.พ. 128:18] (*DBY,* 400) เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าจะขอร้องเหล่าเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลวันแล้ววันเล่า ให้ดำเนินชีวิตตามศาสนาของพวกเขา—ดำเนินชีวิตเพื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนของเขาเสมอ และเวลานั้นพวกเขาจะมีคุณสมบัติในการเป็นผู้พิพากษาแห่งอิสราเอล ทำหน้าที่อธิการ เอ็ลเดอร์ผู้ควบคุมและสภาสูง เป็นผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อนำครอบครัวและเพื่อนๆ ของพวกเขาด้วยความสุภาพอ่อนโยนนำพวกเขาไปในวิถีทางแห่งความจริงและคุณธรรมนำไปสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในที่สุด (*DBY,* 136–67)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระเจ้าทรงบัญชางานของพระองค์ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก โดยทางฐานะปุโรหิต

- ตามที่ประธานยังกล่าว ฐานะปุโรหิตคืออะไร? (ดู ค.พ. 84:17–22 ด้วย)
- ทุกสิ่งที่เราทำ "เกี่ยวกับความประพฤติชอบในชีวิตนี้" อยู่ในการควบคุมของฐานะปุโรหิตอย่างไร? สิ่งนี้มีผลอย่างไรต่อการปฏิบัติของท่านที่บ้าน ที่โบสถ์ ที่โรงเรียนและที่ทำงาน?
- ฐานะปุโรหิตเอื้ออำนวยให้เอ็ลเดอร์ที่ซื่อสัตย์ทำอะไรในโลกแห่งวิญญาณ?
- ในฐานะสมาชิกของศาสนาจักร เราจะดำเนินชีวิตตามหลักธรรมและระเบียบของฐานะปุโรหิตได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 20:38–60) ฐานะปุโรหิตมีอิทธิพลอะไรต่อชีวิตของท่าน? ท่านจะทำให้อิทธิพลและอำนาจของฐานะปุโรหิตมีผลต่อชีวิตของท่านและครอบครัวของท่านมากขึ้นได้อย่างไร?

กุญแจฐานะปุโรหิต "ทำให้ได้รับพรความรู้ และการเปิดเผยจากพระเจ้า"

- เหตุใดกุญแจของฐานะปุโรหิตจึงไม่ถูกนำออกไปจากศาสนาจักรพร้อมกับความตายของศาสดาโจเซฟ สมิธ?
- กุญแจของฐานะปุโรหิต "ทำให้ได้รับพร ความรู้และการเปิดเผยจากพระเจ้า" และนำความรอดมาสู่ครอบครัวมนุษย์อย่างไร?
- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับกุญแจฐานะปุโรหิต? (ดู ค.พ. 107:18–20, 35; 132:7) กุญแจเหล่านั้นให้อำนาจผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อทำอะไร?

การได้รับและการใช้อำนาจฐานะปุโรหิต จำเป็นต้องอาศัยความชอบธรรมส่วนบุคคล

- ชีวิตส่วนตัวของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมีอิทธิพลอย่างไรต่อความสามารถของเขา ที่จะกระทำแทนพระเจ้า? ทำไมความชอบธรรมของแต่ละบุคคลจึงสำคัญ? (ดู ค.พ. 107:99–100; 121:41–46)

- “ชายที่เป็นภาชนะของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์” จะให้เกียรติต่อการเรียกและตำแหน่งหน้าที่ของเขาได้ด้วยวิธีใด? สมาชิกที่ทำหน้าที่การเรียกของพวกเขาอย่างสมบูรณ์จะได้รับพรเช่นไร?
- ทำไมความเห็นแก่ตัวและอำนาจฐานะปุโรหิตจึงเข้ากันไม่ได้? ทำไมเราจึงต้องกำจัดความเห็นแก่ตัว หากเราจะแผ่ขยายฐานะปุโรหิต? (ดู ค.พ. 121:37) ปัจจุบันนี้ความเห็นแก่ตัวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่พวกเราอย่างไร? เราจะเอาชนะความเห็นแก่ตัวได้อย่างไร?

ฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์นำพรมาสู่แต่ละบุคคลและครอบครัว

- ฐานะปุโรหิตเป็นพรและช่วยเพิ่มพลังแก่ครอบครัวของท่านอย่างไร? ทำไมอำนาจฐานะปุโรหิตจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างครอบครัวนิรันดร์? (ดู ค.พ. 128:18; 131:1–4; 132:19)
- ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตต้องทำอะไรเพื่อ “นำครอบครัวและเพื่อนๆ ของพวกเขาด้วยความสุภาพอ่อนโยนและนำพวกเขาไปในวิถีแห่งความจริงและคุณธรรม”?

บทที่ 19

สมาคมสงเคราะห์และความรับผิดชอบส่วนบุคคล

สมาคมสตรีสงเคราะห์แห่งนอวูที่จัดตั้งโดยศาสดาโจเซฟ สมิธ เป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยเหลือคนยากจนและเพิ่มพลังพี่น้องสตรีในนอวูจากปี 1842 ถึง 1844 หลังจากมรณสักขีของโจเซฟ สมาคมสงเคราะห์หยุดชะงักเป็นเวลาหลายปี ในปี 1854 การทำงานของพี่น้องสตรีเพื่อประโยชน์ของคนยากจนปลุกเร้าให้ประธานบริคัม ยังก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์ขึ้นในบางวอร์ดของยูท่าห์เมื่อสหรัฐส่งกองทัพของจอห์นสตันมาที่ยูท่าห์ในปี 1857 องค์การต่างๆ ในวอร์ด รวมถึงสมาคมสงเคราะห์ต้องหยุดชะงักอีกครั้ง ปลายปี 1867 ประธานยังลงความเห็นว่า จะไม่สามารถสนองความต้องการของคนยากจนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากปราศจากพี่น้องสตรีที่ถูกจัดตั้งขึ้น ท่านจึงขอร้องเหล่าอธิการให้ก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์ขึ้นในวอร์ด: "เอาละ ท่านอธิการ ท่านมีสตรีที่ฉลาดเป็นภรรยา...; ขอให้พวกเธอจัดตั้งสมาคมสตรีสงเคราะห์ขึ้นในวอร์ดต่างๆ เรามีสตรีที่เปี่ยมไปด้วยพรสวรรค์อยู่ในหมู่พวกเราและเราต้องการความช่วยเหลือของพวกเธอในเรื่องนี้ บางคนอาจคิดว่านี่เป็นเรื่องหยุมหยิมแต่ไม่ใช่ ท่านจะพบว่าเหล่าพี่น้องสตรีจะเป็นตัวจักรสำคัญของการก้าวไปข้างหน้า จงมอบส่วนดีจากปัญญาและประสบการณ์ของท่านแก่พวกเธอ มอบอิทธิพลของท่านแด่เธอ นำและชี้แนะพวกเธออย่างฉลาดและเหมาะสม พวกเธอจะจัดหาที่ให้คนยากจน และหาปัจจัยสนับสนุนคนเหล่านั้น ซึ่งจะทำให้งานดำเนินไปเร็วกว่าแต่ก่อนที่อธิการเคยทำได้ถึงสิบเท่า" (DEN, *14 Dec. 1867, 2*) *ปัจจุบันนี้พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ทำงานร่วมกันเพื่อปรับปรุงครอบครัวและชุมชนของพวกเธอและสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า*

คำสอนของบริคัม ยัง

พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ช่วยดูแลคนยากจน คนป่วยและคนที่ทนทุกข์ทรมาน

ข้าพเจ้ามีโอวาทสั้นๆ มอบให้พี่น้องสตรี ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ภายใต้การนำของวิธีการและชายที่ฉลาด โดยวางระเบียบตัวเองภายใต้การนำของพี่น้องชาย (*DBY,* 218)

ให้สตรีที่มีความเข้าใจอย่างดีเป็นผู้นำของท่าน และจากนั้นรับคำแนะนำจากรายที่มีความเข้าใจ จงทำตามสัญชาตญาณที่ท่านมีอยู่ และสร้างความคุ้นเคยกับคุณลักษณะพิเศษอันสง่างามที่มีอยู่ในความเป็นหญิงของท่าน (*DNSW,* 28 Apr. 1868, 2)

ให้สตรีร้องขอเพื่อปลดเปลื้องความทุกข์ทรมานและความยากจน และแน่นอนว่าเธอจะประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเธอร้องขอจากคนเหล่านั้นที่เป็นเพศเดียวกันกับเธอ หากท่านทำตามความคิดนี้ท่านจะบรรเทาความต้องการของคนยากจนได้ดีกว่าการที่พวกเขาได้รับการดูแลอยู่ในขณะนี้ (*DEN,* 14 Dec. 1867, 2)

ข้าพเจ้าจะพูดกับสิทธิชนยุคสุดท้ายที่นี่ หากท่านจะเลี้ยงดูคนยากจนด้วยใจที่ยินดีและด้วยมือที่พร้อมจะช่วยทั้งท่านและลูกๆ ของท่านจะไม่มีวันต้องไปขออาหารจากคนอื่น ผู้คนทำถูกต้องในเรื่องเหล่านี้ พวกเขาทำถูกแล้วที่ก่อตั้งสมาคมสงเคราะห์ เพื่อหัวใจของหญิงม่ายและเด็กกำพร้าจะลิงโลดด้วยพรที่มีอย่างอุดมสมบูรณ์และหลั่งไหลมาสู่พวกเขาอย่างมากมาย (*DBY,* 217)

พี่น้องสตรี ท่านเห็นเด็กคนใดในละแวกบ้านของท่านที่ไม่มีเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มและไม่มีรองเท้าสวมหรือไม่? หากท่านเห็น ข้าพเจ้าพูดกับท่านสมาคมสตรีสงเคราะห์จงรับเด็กเหล่านี้มา จัดหาสิ่งจำเป็นให้พวกเขา และส่งพวกเขาไปโรงเรียน หากท่านเห็นสตรีวัยสาว วัยกลางคนหรือสูงอายุที่อยู่ในความต้องการ จงหาบางสิ่งให้เธอทำเพื่อว่าเธอจะสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ แต่อย่าช่วยเหลือคนที่เกียจคร้าน เพราะการช่วยเหลือคนที่สามารถทำงานได้แต่ไม่ยอมทำนับเป็นภัยต่อชุมชน (*DBY,* 217)

บรรเทาความต้องการของทุกคนที่อยู่ในความยากลำบากในละแวกบ้านของท่าน สิ่งนี้อยู่ในอำนาจและความสามารถของสมาคมสตรีสงเคราะห์ขณะที่มันไม่ได้อยู่ในอำนาจของอธิการ (*DBY,* 218)

จงหันมาดูความสามารถของตนในฐานะสมาคมสงเคราะห์ในเมืองนี้และทั่วทุกหนแห่งของเทือกเขา มองดูสภาพของท่าน! พิจารณามันด้วยตนเอง และตัดสินใจว่าท่านจะไป (เริ่มงาน) หรือไม่และเรียนรู้อิทธิพลที่ท่านครอบครองอยู่ และต่อจากนั้นจงใช้อิทธิพลนั้นเพื่อการทำดีและบรรเทาความยากจนที่มีอยู่ในบรรดาผู้คน (*DNW,* 14 Aug. 1869, 2)

บันทึกการกระทำทุกอย่างของสมาคมสตรีสงเคราะห์จะถูกเก็บไว้ และมันจะเป็นที่รู้ว่าใครกระตือรือร้นและซื่อสัตย์ในการปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้เพื่อพวกเธอจะสามารถทำหน้าที่การเรียกอันสูงส่งของพวกเธอบนแผ่นดินโลกนี้ได้อย่างสมบูรณ์ (*MS,* 31:269)

ภาพสลักของอีไลซา อาร์. สโนว์ (1804–87) เธอมักจะได้รับการขนานนามว่า "กวีหญิงของไซอัน" เธอเป็นเลขานุการคนแรกของสมาคมสงเคราะห์นอวู และเธอรับใช้ในฐานะประธานสามัญคนที่สองของสมาคมสงเคราะห์เป็นเวลา 20 ปี

พี่น้องสตรีที่จัดการทรัพยากรของเธออย่างฉลาดสามารถทำให้งานของพระผู้เป็นเจ้าก้าวออกไปได้อีก

ข้าพเจ้าปรารถนาจะดึงความสนใจของพี่น้องสตรีมาที่สมาคมสงเคราะห์ เรามีความสุขที่จะกล่าวว่าพวกเธอจำนวนมากทำอย่างดียิ่ง เราปรารถนาให้พวกเธอดำเนินต่อไปและก้าวหน้าในสมาคมสงเคราะห์ของเรา เราประสงค์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างมากมาย เราปรารถนาให้พี่น้องสตรีที่มีประสบการณ์สอนหญิงสาวไม่ให้เป็นห่วงการตอบสนองความต้องการที่เพ้อฝันของพวกเธอ แต่จำกัดตัวเองอยู่กับความจำเป็นที่แท้จริงให้มากขึ้น การฝัน

หวานไม่เคยมีขีดจำกัด...เรามีแนวโน้มที่จะเปิดทางให้กับความเพ้อฝันของใจเรา แต่หากเราใช้ปัญญาเป็นเครื่องนำทาง วิจารณญาณของเราจะถูกต้อง และเราจะพบว่าเราสามารถพัฒนาไปได้มากทีเดียว (*DBY,* 218)

สตรีทั้งหลาย หากท่านเป็นเครื่องมือในการทำให้คนทั้งหมดนี้ถลำตัวเป็นหนี้จนทำให้พวกเขากลัดกลุ้ม จะมีสิ่งใดที่ท่านต้องรับผิดชอบหรือไม่? ข้าพเจ้าคิดว่ามี เพราะท่านจะถูกพิพากษาตามงานของท่าน ชายไม่ได้สุรุ่ยสุร่ายเท่ากับหญิงหรือ? ใช่ พวกเขาเป็นอย่างนั้นจริงๆ และก็โง่พอๆ กัน (*DBY,* 213)

แม่บ้านที่ดีจะต้องประหยัด มัธยัสถ์และสอนลูกๆ ให้เป็นแม่บ้านที่ดี และสอนวิธีที่จะดูแลทุกสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของพวกเขา (*DBY,* 213)

ขอให้ดูว่าลูกๆ ของท่านไม่ได้กินทิ้งกินขว้าง หากท่านมีอาหารเหลือ จงแบ่งให้คนยากจน และดูว่าลูกๆ ของท่านจะไม่ทำให้มันเสียหาย อย่าปล่อยให้เขาทำเสื้อผ้าที่มีค่าเสียหาย แต่ให้เขาใส่เสื้อผ้าที่ทนทานมีอายุการใช้งานนาน และประหยัดทุกสิ่งที่สามารถทำได้ และเก็บมันไว้ให้คนยากจน (*DNW,* 29 May 1861, 2)

เราควรเรียนรู้วิธีที่จะรับผิดชอบต่อพรและสิทธิพิเศษทุกประการที่พระผู้เป็นเจ้ามอบให้อยู่ในความครอบครองของท่าน และรู้วิธีที่จะใช้เวลาของเรา พรสวรรค์ของเรา และการกระทำทุกอย่างของเราเพื่อความก้าวหน้าของอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก (*DBY,* 53)

เวลาที่เราใช้ที่นี่คือชีวิต เนื้อหนังร่างกาย ทุนทรัพย์ และทรัพย์สมบัติมหาศาลของเรา เราควรใช้เวลานั้นให้คุ้ม (*DBY,* 217)

เอาละ พี่น้องสตรี หากท่านจะพิจารณาสิ่งเหล่านี้ ท่านก็พร้อมที่จะเห็นว่าเวลาคือทุน-ทรัพย์ทั้งหมดที่มีอยู่บนแผ่นดินโลก ท่านควรถือว่าเวลามีค่า มันคือโภคทรัพย์จริงๆ และหากใช้อย่างถูกต้อง มันจะนำสิ่งซึ่งจะเพิ่มความสะดวกสบายและความพึงพอใจมาให้ท่าน ขอให้เราคิดใคร่ครวญให้ดี และไม่นั่งงอมืองอเท้าอีกต่อไป ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า เพราะมันคือหน้าที่ของชายและหญิงทุกคนที่จะทำทุกสิ่งที่เป็นไปได้เพื่อส่งเสริมอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก (*DBY,* 214)

พี่น้องสตรีควร “ขยาย ส่งเสริม และให้เกียรติ ชีวิตที่เธอครอบครองอยู่ในเวลานี้”

สตรีวัยสาว วัยกลางคนและวัยสูงอายุ ทั้งหมดที่มีประสบการณ์ตามที่พวกเธอผ่านพ้นมา...ข้าพเจ้าจะเริ่มโดยการกล่าวต่อพี่น้องสตรีเหล่านี้ มันคือหน้าที่ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของเธอต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า ต่อครอบครัวและต่อพี่น้องชายของเธอ ที่จะฝึกฝนความสามารถ

ซึ่งพวกเธอได้รับเพื่อว่าพวกเธอจะขยาย ส่งเสริม และให้เกียรติชีวิตที่พวกเธอครอบครองอยู่เวลานี้ (*MS,* 31:267)

ขอให้พี่น้องสตรีดูแลตนเอง และทำให้ตนเองสวยงาม หากคนใดในพวกท่านเชื่อผิดๆ และไม่ประสีประสาจนถึงกับพูดว่านี่คือความหยิ่งจองหอง ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ว่าท่านไม่รู้จริงถึงความหยิ่งจองหองซึ่งเป็นบาปต่อพระพักตร์พระเจ้า ท่านไม่รู้ด้วยถึงความเลอเลิศของสวรรค์ และถึงความงดงามซึ่งมีอยู่ในสังคมของพวกพระผู้เป็นเจ้า หากท่านเห็นเทพท่านจะเห็นสิ่งมีชีวิตที่สวยงามและน่ารัก จงทำให้ตัวท่านเป็นเหมือนเทพทั้งในความดีและความสวยงาม (*DBY,* 215)

อีฟเป็นชื่อที่มอบให้แก่มารดาคนแรกของเรา เพราะตามความเป็นจริงเธอเป็นมารดาของมนุษย์ทั้งปวงที่จะอาศัยอยู่บนโลกนี้ ข้าพเจ้ามองดูกลุ่มคนที่ถูกออกแบบไว้ให้เป็นมนุษย์ดังกล่าว (*MS,* 31:267)

พี่น้องหญิง อนุญาตให้ข้าพเจ้าพูดว่าเราได้รับการประสาทพรจากเบื้องบนด้วยความสามารถที่จะมีความสุข ที่จะทนทุกข์ และชื่นชมยินดี เราชื่นชมยินดีกับสิ่งที่น่ารังเกียจหรือ? ไม่เลย แต่กับสิ่งที่สวยงามและดี (*MS,* 31:267)

ศึกษาระเบียบและความสะอาดในงานต่างๆ ของท่าน ตกแต่งเมืองและละแวกบ้านของท่านให้สวยงาม ทำให้บ้านของท่านน่าอยู่ และตกแต่งหัวใจด้วยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 200)

ข้าพเจ้าพูดกับท่านพี่น้องสตรี หากท่านมีพรสวรรค์ล้ำเลิศ ลุกขึ้นและให้ความสว่างของท่านฉายออกไป พิสูจน์ต่อเพื่อนบ้านและชุมชนของท่านว่าท่านสามารถสอนพี่น้องสตรีเหล่านั้นที่ดูเหมือนจะถูกละเลยหรือขาดการเอาใจใส่ (*DNW,* 15 June 1859, 2)

ดังที่ข้าพเจ้าพูดบ่อยๆ กับพี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ เรามีพี่น้องสตรีที่นี่ผู้เป็นนักคณิตศาสตร์หรือนักบัญชีที่ดีได้เท่ากับผู้ชาย หากพวกเธอมีโอกาสในการศึกษา และเราคิดว่าพวกเธอต้องได้รับสิทธิพิเศษที่จะรักษาความรู้ในด้านต่างๆ เหล่านี้ เพื่อพัฒนาอำนาจที่ประทานมาให้เธอ เราเชื่อว่าสตรีใช้การได้ไม่เฉพาะปัดกวาดบ้าน ล้างจาน ปูที่นอน และเลี้ยงเด็กอ่อน แต่พวกเธอยืนอยู่หลังเคาน์เตอร์ ศึกษากฎหมายนและฟิสิกส์ [การแพทย์] หรือเป็นพนักงานบัญชีที่ดีได้ และสามารถทำธุรกิจในบริษัทต่างๆ ได้ด้วย และสตรีทำสิ่งนี้เพื่อขยายอิทธิพลของเธอเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่ (*DBY,* 216–17)

พี่น้องสตรีในสมาคมสตรีสงเคราะห์ทำสิ่งดีๆ มามากมาย ท่านบอกได้หรือไม่ว่ามารดาและบุตรสาวในอิสราเอลสามารถทำสิ่งที่ดีได้มากแค่ไหน? บอกไม่ได้ ไม่มีทาง และสิ่งดีที่พวกเธอทำจะติดตามพวกเธอไปตลอดนิรันดร (*DBY,* 216)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ช่วยดูแลคนยากจน คนป่วยและคนที่ทนทุกข์ทรมาน

- ประธานยังสัญญาว่าพรใดจะมาสู่ผู้ที่ "เลี้ยงดูคนยากจนด้วยใจที่ยินดีและด้วยมือที่พร้อม"? พรประการใดจะมาสู่แต่ละบุคคล ครอบครัว หรือชุมชน เมื่อเราแบ่งปันทรัพยากรที่เรามีอยู่? ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะทำสิ่งนี้ด้วยใจที่ยินดี?
- เหตุใดจึงถือเป็น "ภัยต่อชุมชน" หากเราให้ความช่วยเหลือคนที่สามารถทำงานได้แต่ไม่ยอมทำ? ทำไมงานจึงเป็นหลักธรรมที่สำคัญ?
- ประธานยังแนะนำพี่น้องสตรีให้ "บรรเทาความต้องการของทุกคนที่อยู่ในความยากลำบากในละแวกบ้าน" ผู้คนมีความต้องการแบบไหน? ท่านและคนอื่นๆ รอบตัวท่านมีความต้องการอะไรเป็นพิเศษ? ท่านจะรับใช้ผู้ที่อยู่ในความต้องการ ในครอบครัวของท่าน ในวอร์ดหรือสาขาของท่าน หรือในชุมชนของท่านได้อย่างไร?
- พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์สามารถ "ใช้อิทธิพล [ของเธอ] เพื่อการทำดี" ได้อย่างไร? ท่านเห็นพี่น้องสมาคมสงเคราะห์ได้รับความสำเร็จจากการทำงานร่วมกันมากกว่าทำเพียงคนเดียวเมื่อใด?
- ท่านสามารถสนับสนุนงานของสมาคมสงเคราะห์ได้อย่างไร? ท่านได้รับพรใดโดยผ่านทางสมาคมสงเคราะห์?

พี่น้องสตรีที่จัดการทรัพยากรของเธออย่างฉลาด สามารถทำให้งานของพระผู้เป็นเจ้าก้าวออกไปได้อีก

- ประธานยังแนะนำพี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์สอนหญิงสาวให้สนองความจำเป็นของพวกเธอแต่ไม่ใช่ในความต้องการ ท่านจะบอกความแตกต่างระหว่าง "ความต้องการที่เพ้อฝัน" กับ "ความจำเป็นที่แท้จริง" ได้อย่างไร? เราจะเรียนรู้วิธีที่เราจะพึงพอใจกับสิ่งที่เรามีให้มากขึ้นแทนที่จะมองหาสิ่งที่เราไม่มีได้อย่างไร ?
- เหตุใดการใช้ทรัพยากรของเราอย่างฉลาดและประหยัดจึงเป็นสิ่งสำคัญ? การที่สิทธิชนดำรงชีวิตอย่างประหยัดช่วยเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร? ท่านสามารถใช้ทรัพยากรของท่านอย่างฉลาดมากขึ้นได้อย่างไร?

- ประธานยังกล่าวว่าเวลาเป็น “ทุนทรัพย์” “ทรัพย์สมบัติมหาศาลของเรา” และ “โภค-ทรัพย์” ทำไมเวลาจึงมีค่ามาก? เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเรากำลังใช้เวลาอย่างฉลาด?

พี่น้องสตรีควร“ ขยาย ส่งเสริม และให้เกียรติ ชีวิตที่เธอครอบครองอยู่ในเวลานี้”

- เราจะ “ขยาย ส่งเสริม และให้เกียรติชีวิตที่ [เรา] ครอบครองอยู่ในเวลานี้ได้อย่างไร”?
- ท่านจะช่วยให้เกิด “ระเบียบและความสะอาดในงานต่างๆ ของท่านได้อย่างไร?” ทำไมระเบียบและความสะอาดจึงสำคัญ? “ตกแต่งหัวใจของท่านด้วยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า” หมายความว่าอะไร? สตรีสิทธิชนยุคสุดท้ายสามารถ “ทำให้ [ตนเอง] เป็นเหมือนเทพทั้งในความดีและความสวยงาม” ได้อย่างไร?
- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้หญิงจะต้องพัฒนาพรสวรรค์ของพวกเธอ? ท่านจะใช้พรสวรรค์ใดในการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า? ท่านจะช่วยให้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก้าวหน้าโดยผ่านทางกิจกรรมประจำวันของท่านได้อย่างไร?

บทที่ 20

องค์การศาสนาจักรและการปกครอง

เมื่ออายุ 77 ปี ประธานบริคัม ยังจัดระเบียบฐานะปุโรหิตเพื่อให้แนวทางชัดเจนยิ่งขึ้นสำหรับการรับใช้ด้วยอำนาจนั้นและเพื่อทำให้สิทธิชนเป็นหนึ่ง อีกทั้งเพื่อรวบรวมและดูแลแกะแห่งอิสราเอล (สิทธิชนยุคสุดท้าย) ผลของโครงการหลักอันสุดท้ายที่ประธานยังจัดขึ้นนั้นได้รับการยกย่องโดยเอ็ลเดอร์จอร์จ คิว แคนนอน ผู้ช่วยที่ปรึกษาของท่าน ท่านกล่าวว่า ประธานยัง "จัดวางฐานะปุโรหิตให้เป็นระเบียบอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนนับตั้งแต่มีการจัดตั้งศาสนาจักรบนแผ่นดินโลก ท่านกำหนดหน้าที่ของอัครสาวก.. สาวกเจ็ดสิบ...มหาปุโรหิต...เอ็ลเดอร์...ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่า ด้วยความเรียบง่าย ความชัดเจนและอำนาจ—อำนาจของพระผู้เป็นเจ้า—ในวิธีที่ไม่มีการใช้ภาษาผิดๆ อยู่บนบันทึก ซึ่งผู้ที่มีพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเขาจะไม่มีทางเข้าใจผิด" (CHC, *5:507*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ โดยผ่านประธานของศาสนาจักร

ในการเปิดเผยรายการคำสอนซึ่งเกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าและการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าออกไปอีกบนแผ่นดินโลก และการเปิดเผยถึงพระดำริและพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงมีเพียงปากเดียวเท่านั้นซึ่งโดยปากนั้นจะทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้แก่ผู้คน เมื่อพระเจ้าทรงปรารถนาจะประทานการเปิดเผยกับผู้คนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงปรารถนาจะเปิดเผยรายการคำสอนใหม่แก่พวกเขา หรือปฏิบัติการตีสอน พระองค์จะทรงกระทำโดยผ่านชายที่พระองค์ทรงแต่งตั้งไว้กับตำแหน่งและการเรียกนั้น ตำแหน่งและการเรียกที่เหลือของศาสนาจักรคือช่วยและควบคุมในการเสริมสร้างศรัทธาในองค์พระคริสต์และทำให้สิทธิชนดีพร้อม ฯลฯ ประธาน อธิการ เอ็ลเดอร์ ปุโรหิต ผู้สอน มัคนายก และสมาชิกทุกคนยืนอยู่ในลำดับของตนและปฏิบัติหน้าที่ในการเรียกและตำแหน่งของฐานะปุโรหิตของตนในฐานะผู้ปฏิบัติคำแห่งชีวิตและในฐานะผู้เลี้ยงแกะที่คอยเฝ้าดูหน่วยและกลุ่มฝูงแกะของพระผู้เป็นเจ้าในส่วนต่างๆ ทั่วโลก และในฐานะผู้ช่วยเสริมสร้างมือของฝ่ายประธานทั่วทั้งศาสนาจักรให้แข็งแกร่ง (*DBY,* 137)

การได้มาและรักษาไว้ซึ่งวิญญาณของพระกิตติคุณ การรวมอิสราเอล การไถ่ไซอันและการช่วยให้โลกรอดจะต้องได้รับความสนใจเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุด และควรเป็นที่พึงปรารถนามากที่สุดในใจของฝ่ายประธานสูงสุด ของเหล่าเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอล ของเจ้าหน้าที่ทุกคนในศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 137)

ในการพิจารณาเนื้อหาสาระทั้งหมดของคำสอน และเพื่อให้การพิจารณามีผลใช้ได้อย่างเป็นทางการ จึงจำเป็นต้องได้รับเสียงสนับสนุน ศรัทธาและการพิจารณาอย่างเป็นเอกฉันท์การที่จะให้ได้รับการพิจารณาที่ชอบธรรมในเรื่องสำคัญใดก็ตามที่อยู่ต่อหน้า ในฐานะที่เป็นโควรัมฝ่ายประธานสูงสุดสามคนจะต้องมีเสียงเป็นหนึ่งเสียง อัครสาวกสิบสองจะต้องลงมติเป็นเอกฉันท์ดังที่ท่านจะอ่านได้จากคำสอนและพันธสัญญา เมื่อใดก็ตามที่ท่านเห็นโควรัมเหล่านี้มีมติเอกฉันท์ในข้อประกาศของพวกเขา ท่านจะยอมรับว่ามันเป็นความจริง [ดู ค.พ. 107:27] ขอให้เหล่าเอ็ลเดอร์ประชุมกัน จงซื่อสัตย์และจริง และเมื่อพวกเขาเห็นพ้องกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ท่านจะรู้ว่ามันเป็นความจริง (*DBY,* 133)

พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงนำศาสนาจักรนี้ พระองค์จะไม่ทรงยอมให้ท่านถูกนำไปในทางที่ผิดหากท่านกำลังทำหน้าที่ของท่าน ท่านจะกลับบ้านและหลับอย่างสบายราวกับลูกน้อยในอ้อมแขนของแม่โดยไม่ต้องกลัวว่าผู้นำของท่านจะนำท่านไปในทางที่ผิด เพราะหากพวกเขาพยายามทำเช่นนั้นพระเจ้าจะทรงรีบกำจัดพวกเขาออกไปจากโลกโดยเร็วผู้นำของท่านกำลังพยายามดำเนินชีวิตตามศาสนาจักรของพวกเขาเท่าที่สามารถจะทำได้ (*DBY,* 137)

อัครสาวกสิบสองถือกุญแจฐานะปุโรหิตสำหรับการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในโลก

กุญแจของฐานะปุโรหิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นไปตามพระฐานะของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าครอบคลุมไปถึงการเรียกอัครสาวก ข้าพเจ้ากล่าวว่า ฐานะปุโรหิตทั้งหมด กุญแจทั้งหมดของประทานทั้งหมด เอ็นดาวเมนท์ทั้งหมดและทุกสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับการกลับเข้าไปในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร ประกอบอยู่ในความเป็นอัครสาวก (*MS,* 15:489)

หลังจากเรากลับจากมิสซูรี โจเซฟ ยัง น้องชายของข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้าเองร้องเพลงหลังจากสอนในที่ประชุมแห่งหนึ่ง และเมื่อจบการประชุม บราเดอร์โจเซฟ สมิธกล่าวว่า "มาซิ ไปที่บ้านผมกัน" เราไปและร้องเพลงกับท่านเป็นเวลานาน พร้อมทั้งพูดคุยกับท่าน แล้วท่านก็พูดเรื่องอัครสาวกสิบสองและสาวกเจ็ดสิบ นั่นเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าเคยคิดถึงเรื่องนี้ ท่านกล่าวว่า "พี่ชาย ผมจะเรียกอัครสาวกสิบสอง ผมคิดว่าเราจะประชุมกันเร็วๆ นี้พร้อมทั้งเลือกอัครสาวกสิบสอง และเราจะเลือกโควรัมสาวกเจ็ดสิบจากผู้ที่เคยไปยังไซ–

อัน..." ในปี 1835 วันสุดท้ายของเดือนมกราคม หรือในเดือนกุมภาพันธ์...เราจัดประชุมวันแล้ววันเล่าและบราเดอร์โจเซฟเรียกอัครสาวกสิบสอง [ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์] (*DBY,* 141–42)

การเรียกอัครสาวกเป็นไปเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในทั่วโลก เฉพาะอัครสาวกเท่านั้นที่ถือกุญแจของอำนาจนี้และไม่มีใครอื่นอีก หากอัครสาวกทำการเรียกของเขาให้สมบูรณ์ เขาจะเป็นพระคำของพระเจ้าต่อผู้คนของเขาตลอดเวลา (*DBY,* 139)

พี่น้องชาย ข้าพเจ้าพยายามแสดงให้ท่านเห็นระเบียบของฐานะปุโรหิตอย่างย่อๆ ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อชายผู้หนึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นอัครสาวก ฐานะปุโรหิตของเขาก็ปราศจากการเริ่มต้นของวันหรือการสิ้นสุดของชีวิต เช่นเดียวกับฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค เพราะข้อความดังกล่าวพูดถึงฐานะปุโรหิตของเขาไม่ใช่ตัวเขา (*DBY,* 141)

เป็นหน้าที่และสิทธิพิเศษของอัครสาวกสิบสองที่จะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนของเขาเสมอ และดำเนินชีวิตในวิญญาณแห่งการเปิดเผยตลอดเวลา เพื่อจะรู้หน้าที่และเข้าใจการเรียกของเขา นั่นคือหน้าที่และสิทธิพิเศษของฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนาจักรด้วย (*DBY,* 139–40)

อัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์มีกุญแจของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ และอำนาจของมันถูกผนึกไว้บนศีรษะของเขา และโดยสิ่งนี้เขาได้รับอำนาจที่จะประกาศความจริงต่อผู้คน และหากผู้คนยอมรับสิ่งนี้ก็จะเป็นการดีสำหรับพวกเขา หากไม่ บาปก็จะตกอยู่บนศีรษะของพวกเขาเอง (*DBY,* 136)

เวลานี้ท่านจะเข้าใจได้ว่า ฐานะปุโรหิตที่ต่ำกว่าอยู่ภายในขอบเขตอำนาจของความเป็นอัครสาวก เพราะชายที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมีสิทธิ์จะกระทำหรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะมหาปุโรหิต ในฐานะคนหนึ่งในสภาสูง ในฐานะผู้ประสาทพรในฐานะอธิการ เอ็ลเดอร์ ปุโรหิต ผู้สอน และมัคนายก ในทุกตำแหน่งและทุกการเรียกที่มีอยู่ในศาสนาจักร ตั้งแต่ตำแหน่งต้นจนถึงตำแหน่งสุดท้าย เมื่อหน้าที่เรียกร้อง (*DBY,* 140)

ท่านอ่านการเปิดเผยซึ่งบอกเป็นนัยว่าเมื่ออัครสาวกสิบสองได้รับการเรียกและการแต่งตั้งพวกเขามีพลังและอำนาจเดียวกับฝ่ายประธานสูงสุดสามคน และเมื่ออ่านต่อไปอีกท่านจะพบว่าจำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญและผู้ช่วยเหลือที่เกิดขึ้นจากฐานะปุโรหิตนี้ [ดู ค.พ. 107:22–26] สาวกเจ็ดสิบมีพลังและอำนาจเดียวกัน [พวกเขาได้รับอำนาจเป็นตัวแทนโดยงานที่มอบหมายเพื่อ] การสถาปนา การเสริมสร้าง การดูแล การแต่งตั้ง และการจัดระเบียบอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในความสมบูรณ์พร้อมบนแผ่นดินโลก เรามีโควรัมมหาปุโรหิตและพวกเขามีเป็นจำนวนมาก พวกเขาคือคณะระดับท้องที่–รับใช้ในเขตที่พวกเขาอาศัยอยู่แต่สาวกเจ็ดสิบเดินทางไปสอน มหาปุโรหิตจะทำเช่นนั้นด้วยเมื่อพวกเขาได้รับการ

เรียก พวกเขาได้รับฐานะปุโรหิตเดียวกันกับที่สาวกเจ็ดสิบ อัครสาวกสิบสองและฝ่ายประธานสูงสุดได้รับ คนกลุ่มนี้ได้รับการแต่งตั้งในอำนาจ พลัง และกุญแจทั้งหมดของฐานะปุโรหิตหรือไม่? ไม่เลย พวกเขาไม่ได้รับการแต่งตั้งเช่นนั้นพวกเขายังคงเป็นมหาปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า และหากพวกเขาทำ [การเรียก] ของฐานะปุโรหิตให้สมบูรณ์ พวกเขาจะได้รับอำนาจและพลังทั้งหมดเท่าที่มนุษย์สามารถรับได้เป็นบางครั้ง (*DBY,* 140)

ตำแหน่งอธิการเป็นของฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน และมีอำนาจในการปฏิบัติเรื่องทางโลกและทางวิญญาณ

ตำแหน่งอธิการ [ที่เป็นประธาน] เป็นของฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน] ซึ่งต่ำกว่า เขาเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน และมี..การปฏิบัติศาสนกิจของเทพ หากเขาจะมีศรัทธา และดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้รับและได้ประโยชน์จากพรที่แอรันเคยได้ (*DBY,* 143)

การเรียกและหน้าที่ของอธิการคืออยู่กับศาสนาจักรตลอดเวลา เขาไม่ได้รับเรียกให้เดินทางไปทั่วเพื่อสั่งสอน แต่อยู่ที่บ้าน เขาไม่ต้องไปทั่วทุกหัวระแหงในโลกนี้ แต่อยู่กับสิทธิชน (*DBY,* 144)

อธิการควรเป็นตัวอย่างที่ดีพร้อมแก่วอร์ดของเขาในทุกสิ่ง (*DBY,* 144)

หากอธิการปฏิบัติงานจนถึงขีดจำกัดแห่งการเรียกและตำแหน่งของเขา และทำให้มันสมบูรณ์ จะไม่มีสมาชิกคนใดในวอร์ดที่ไม่ได้รับการเรียกในศาสนาจักรหรือไม่ได้ทำงานเพื่อประโยชน์สูงสุดของตน อธิการจะดูว่าทุกคนดำเนินชีวิตในทางที่ถูกที่ควร เดินด้วยความถ่อมใจกับพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ในวอร์ด จะไม่มีแม้แต่คนเดียวที่อธิการไม่รู้จัก เขาต้องรู้ถึงสภาพแวดล้อม ความประพฤติ และความรู้สึกของคนเหล่านั้น [ดู 1 ทิโมธี 3:1–4] (*DBY,* 145)

อธิการควรแต่งตั้งผู้ที่เขามีความเชื่อมั่น ผู้ที่เขารู้ว่าเป็นคนซื่อสัตย์ เพื่อให้เป็นยามบนหอสูงและให้พวกเขาค้นหาคนที่กำลังมีความทุกข์ทรมาน (*DBY,* 145)

ขอให้อธิการทุกคนเข้าร่วมในวอร์ดของตนอย่างซื่อสัตย์ และดูว่าชายและหญิงทุกคนทำงานการเรียกอย่างดี ซื่อสัตย์ และมีประโยชน์ เพื่อคนป่วยและคนชราจะได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมจนไม่มีใครที่ต้องทนทุกข์ ขอให้อธิการทุกคนเป็นพ่อที่อ่อนโยนและอะลุ้มอล่วยต่อสมาชิกในวอร์ดของตน ใช้คำพูดที่ให้การปลอบโยนและให้กำลังใจที่นี่ ให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่นั่น และกล่าวคำตีสอนอีกที่หนึ่ง หากจำเป็น โดยปราศจากการเลือกที่รักมักที่ชัง ตัดสินปัญหาระหว่างชายกับชายอย่างฉลาด ดูแลเอาใจใส่และแสวงหาอย่าง

ตั้งอกตั้งใจเพื่อความผาสุกของทุกคน เฝ้าดูฝูงแกะของพระผู้เป็นเจ้าด้วยตาของผู้เลี้ยงแกะที่แท้จริง ไม่ให้สุนัขป่าและสุนัขเข้ามาในบรรดาฝูงแกะและกัดพวกมัน (*DBY,* 144–45)

ข้าพเจ้าพูดกับบรรดาอธิการ...นี่คือกิจธุระและการเรียกของท่าน อย่าให้มีสักที่เดียวในที่พักอาศัยของสิทธิชนในวอร์ดของท่าน ซึ่งท่านไม่รู้ (*DBY,* 146)

โดยผ่านผู้สอนประจำบ้าน อธิการควรดูว่าทุกครอบครัวในวอร์ดของตนบริจาคสิ่งที่พวกเขาบริโภคในวันอดอาหารให้กับคนยากจน หากครอบครัวนั้นสามารถทำได้ (*DBY,* 145)

การลงโทษทางวินัยของศาสนาจักรจะช่วยผู้อื่นให้กลับมาสู่ความชอบธรรม

เราจะไม่มีวันได้รับกุญแจแห่งอำนาจเพื่อเป็นผู้ปกครองจนกว่าเราจะปกครองดังที่พระ–ผู้เป็นเจ้าทรงปกครองหากพระองค์ประทับอยู่ที่นี่ (*DBY,* 146)

แต่เมื่อจัดตั้งอาณาจักรสวรรค์ขึ้นบนแผ่นดินโลก จะมีเจ้าหน้าที่ กฎและพิธีการทุกอย่างที่จำเป็นสำหรับการจัดการกับผู้ที่ไม่รักษาระเบียบวินัย หรือผู้ที่ล่วงละเมิดกฎของมันและเพื่อปกครองผู้ที่ปรารถนาจะทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่ไม่สามารถดำเนินตามกฎและหลักธรรมของพระกิตติคุณได้ เพราะในปัจจุบันพลังและอำนาจทั้งหมดดำรงอยู่ในบรรดาผู้คนเหล่านี้ (*DBY,* 146)

อธิการ ท่านเคยตั้งศาลหรือไม่? พี่น้องชายในวอร์ดของท่านมีความรู้สึกบาดหมางกันหรือไม่? "มี" พวกเขาควรทำอย่างไรในกรณีเช่นนั้น? พวกเขาควรทำตามกฎที่วางไว้ และประนีประนอมกับพี่น้องของเขาโดยทันที ข้าพเจ้าคิดว่าความยุ่งยากส่วนใหญ่ระหว่างพี่น้องชายเกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดมากกว่าความพยาบาทและจิตใจที่ชั่วร้าย และแทนที่จะพูดคุยกันถึงเรื่องที่เกิดขึ้นด้วยวิญญาณของสิทธิชน เขากลับโต้เถียงกันจนกระทั่งสร้างความผิดจริงๆ ขึ้นมา และนำบาปมาสู่ตัว พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า เมื่อเราทำความดีเก้าสิบเก้าครั้งแต่ทำความชั่วเพียงครั้งเดียว ช่างเป็นเรื่องธรรมดาเหลือเกินที่เรามักจะครุ่นคิดถึงการกระทำที่ชั่วร้ายตลอดทั้งวัน โดยไม่ได้คิดถึงการทำความดีเลย ก่อนที่เราจะตัดสินกันและกัน เราควรมองดูที่เจตนา หากสิ่งที่เขาทำเป็นความชั่วร้ายก็จงตีสอนผู้นั้นและหาทางนำเขากลับมาสู่ความชอบธรรมอีกครั้ง (*DBY,* 149–50)

ข้าพเจ้าอยากเห็นสมาชิกสภาสูง อธิการ และเจ้าหน้าที่ของศาสนาจักรผู้ทำหน้าที่พิพากษาเปี่ยมด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อว่าเมื่อบุคคลใดมาอยู่ต่อหน้าพวกเขาเขาจะสามารถวินิจฉัยและเข้าใจผู้นั้น สามารถตัดสินเรื่องนั้นด้วยความฉับไวและเที่ยงธรรม... ข้าพเจ้าอยากให้อธิการและเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ มีอำนาจและปัญญาเพียงพอจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะรู้อย่างถ่องแท้ถึงลักษณะอันแท้จริงของแต่ละเรื่องที่มาอยู่ต่อหน้าพวกเขา (*DBY,* 133)

พูดแบบอุปมาอุปไมย ท่านอาจตีศีรษะของเอ็ลเดอร์ผู้หนึ่งด้วยไม้กระบอง แต่เขารู้สึกเพียงว่าท่านยื่นหลอดให้เขาดูดน้ำหวาน มีบางคนที่ใจของเขาชอกช้ำ หากท่านจะกล่าวคำพูดกับเขา หรือตีสอนเขาด้วยความนุ่มนวล เขามีความรู้สึกอ่อนโยนเหมือนกับทารกและจะถูกหลอมละลายเหมือนกับขี้ผึ้งที่อยู่หน้าเปลวไฟ ท่านต้องไม่ตีสอนคนเช่นนี้รุนแรงท่านต้องตีสอนตามวิญญาณที่มีอยู่ในบุคคลนั้น ท่านอาจพูดคุยกับบางคนตลอดทั้งวัน แต่เขาไม่รู้ว่าท่านกำลังพูดถึงอะไร มีคนหลายแบบหลายจำพวกเหลือเกิน จงปฏิบัติต่อผู้คนดังที่พวกเขาเป็น (*DBY,* 150)

เมื่อท่านถูกผู้อื่นตำหนิ—เมื่อพี่น้องชายมาพบท่านและพูดว่า "นั่นเป็นความผิดของคุณ" ท่านควรรับฟังด้วยยินดี และแสดงความขอบคุณสำหรับข้อตำหนินั้น ยอมรับความผิดนั้นอย่างตรงไปตรงมาและยอมรับว่าท่านทำผิดบ่อยๆ เมื่อท่านไม่รู้ และพูดว่า "ผมอยากให้คุณนำความเข้าใจมาสู่ความคิดของผม จับมือผมและขอให้เราเดินไปด้วยกัน เพิ่มพลังและค้ำจุนซึ่งกันและกัน" ท่านมีความอ่อนแอหรือไม่? มี ท่านคิดว่าจะเห็นสิ่งที่ดีพร้อมหรือไม่? ไม่เลยหากยังอยู่ในความเป็นมตะ (*DBY,* 150)

ขอให้ข้าพเจ้าพูดกับพี่น้องชายหญิงว่าเมื่อท่านได้รับการตีสอนจากผู้นำคนใดก็ตาม อย่าคิดว่าเขาเป็นศัตรูจึงทำเช่นนั้น แต่จงรับการตีสอนนั้นเหมือนกับรับความเมตตาจากมือของเพื่อนและไม่ใช่จากศัตรู หากประธานของท่านเป็นศัตรูของท่าน พวกเขาจะปล่อยให้ท่านอยู่กับความผิดของท่านตามลำพังหากท่านเป็นที่รักของพระเจ้าท่านจะได้รับการตีสอน [ดู ฮีบรู 12:6] จงรับการตีสอนนั้นด้วยใจยินดี (*DBY,* 133)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์โดยผ่านประธานของศาสนาจักร

- พระเจ้าทรงใช้ประธานของศาสนาจักร สภาฝ่ายประธานสูงสุด และโควรัมอัครสาวกสิบสองในการนำทางศาสนาจักรอย่างไร? ผู้นำที่ดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในศาสนาจักรช่วยเหลือพวกเขาอย่างไร? (ดู ค.พ. 107:21–38; 132:7 ด้วย)
- เราจะมีศรัทธาและความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในโควรัมควบคุมของศาสนาจักรได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 107:27)
- ทำไมพระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ศาสดานำศาสนาจักรไปในทางที่ผิด? ประธานยังสัญญากับผู้ที่ทำหน้าที่ของตนว่าอย่างไร? (ดู ค.พ. แถลงการณ์-1)

อัครสาวกสิบสองถือกุญแจฐานะปุโรหิตสำหรับการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในโลก

- กุญแจฐานะปุโรหิตของความเป็นอัครสาวกคืออะไร?
- หน้าที่ของอัครสาวกคืออะไร? (ดู ค.พ. 107:23–24, 33, 58 ด้วย)
- อภิปรายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียกอัครสาวกและตำแหน่งอื่นๆ ในฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คและแอรัน (ดู ค.พ. 107:58 ด้วย)
- อะไรคือหน้าที่ของสาวกเจ็ดสิบในปัจจุบันนี้ขณะที่กระทำภายใต้การนำทางของฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสอง? (ดู ค.พ. 107:34 ด้วย)

ตำแหน่งอธิการเป็นของฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน มีอำนาจในการปฏิบัติเรื่องทางโลกและทางวิญญาณ

- อธิการถือกุญแจ ถือพลังและอำนาจอะไร? (ดู ค.พ. 84:26–27, 107:13–17 ด้วย) ความรับผิดชอบของอธิการในฐานะประธานของฐานะปุโรหิตแห่งแอรันคืออะไร? ความรับผิดชอบเมื่อเป็นมหาปุโรหิตควบคุมวอร์ดคืออะไร?
- จากคำพูดของบริคัม ยัง อธิการผู้ที่ “ปกครองดูแลวอร์ดของตนอย่างซื่อสัตย์” ทำอะไรบ้าง? (ดู 1 ทิโมธี 3:1–7 ด้วย)
- เราซึ่งเป็นผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอนสามารถดูแลศาสนาจักรโดยทำประโยชน์ให้มากขึ้นได้อย่างไร?

การลงโทษทางวินัยของศาสนาจักรจะช่วยผู้คนให้กลับมาสู่ความชอบธรรม

- ประธานยังพรรณนาถึงผู้ที่ล่วงละเมิดไว้อย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่า “ความยุ่งยากส่วนใหญ่ระหว่างผู้คนเกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดมากกว่าความพยาบาทและจิตใจที่ชั่วร้าย” ท่านแนะนำให้จัดการกับความเข้าใจผิดอย่างไร?
- ประธานยังอยากเห็นอะไรในสภาวินัย? (ดู ค.พ.107:71–84; 134:10 ด้วย) “อำนาจและปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้า” สามารถช่วยผู้ที่จะต้องตัดสินในสภาวินัยอย่างไร? (ดู ค.พ. 121:41–42 ด้วย)

- ผู้ที่จัดสภาวิจัยของศาสนาจักรต้อง “วินิจฉัยและเข้าใจ” ผู้ที่ขึ้นสภาวินัยด้วยวิธีใด?
- ประธานยังพูดเกี่ยวกับ “[การ] ตีสอนตามวิญญาณที่มีอยู่ในบุคคลนั้น” ไว้อย่างไร? (ดู 3 นีไฟ 18:28–32 ด้วย)
- ประธานยังกล่าวว่าเราควรตอบสนองอย่างไรเมื่อเราได้รับการตีสอนจากผู้นำของเรา? (ดู ค.พ. 95:1 ด้วย)

ศีลระลึกเป็นพิธีการที่จำเป็น “เพื่อเป็นพยานต่อพระบิดา...ว่า [เรา] เป็นผู้ที่เชื่อฟังพระองค์และปรารถนาที่จะทำตามพระองค์...ด้วยสุดจิตสุดใจของเรา” (*DBY*, 171)

บทที่ 21

การแสดงความคารวะ ในวันแซบัธและศีลระลึก

ในวันหลังจากมาถึงหุบเขาซอลท์ เลค ประธานบริคัม ยัง พูดสั้นๆ กับค่ายผู้บุกเบิกเกี่ยวกับการรักษาวันแซบัธ ถึงแม้จะมีแดนทุรกันดารที่ต้องหักร้างถางพง พืชผลที่ต้องเพาะปลูกและงานเร่งด่วนอื่นๆ ที่ต้องทำในช่วงเวลานั้น ท่าน "บอกพี่น้องชายว่า...เขาต้องไม่ทำงานในวันอาทิตย์ ว่า [หากเขาทำ] เขาจะสูญเสียเป็นห้าเท่าของที่เขาจะได้มันมา และพวกเขาต้องไม่ล่าสัตว์หรือตกปลาในวันนั้น" ท่านกล่าวว่า "จะต้องมีการประชุมทุกวันแซบัธในที่แห่งนี้หรือที่ใดก็ตามที่เราหยุดพัก" (WWJ, *25 July 1847*) *ประธานยังเตือนสิทธิชนบ่อยๆ ให้รักษาวันแซบัธ "ในความระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเราและศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา"* (DBY, *165*)

คำสอนของบริคัม ยัง

การรักษาวันแซบัธให้ศักดิ์สิทธิ์นำมาซึ่งพรทางโลกและทางวิญญาณ

หยิบหนังสือนี้ขึ้นมา (หนังสือคำสอนและพันธสัญญา) และท่านจะอ่านตรงข้อความที่ว่าสิทธิชนต้องร่วมชุมนุมกันในวันแซบัธ [ดู ค.พ. 59:9–16]... ผู้คนกลุ่มนี้ที่เรียกว่าสิทธิชนยุคสุดท้าย ได้รับการเรียกร้องโดยการเปิดเผยที่พระเจ้าประทานมา ให้ร่วมชุมนุมกันในวันนี้ในพระบัญญัติข้อนี้ พระองค์ทรงเรียกร้องให้เรามารวมกันเพื่อกลับใจจากบาปของเราสารภาพบาปของเรา และรับส่วน [ศีลระลึก] ในความระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการทนทุกข์ของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา (*DBY,* 164)

เมื่อผู้คนร่วมชุมนุมเพื่อนมัสการ เขาควรละทิ้งความห่วงใยทางโลกในสิ่งที่เขามีอยู่และเมื่อนั้นความคิดของเขาจะอยู่ในสภาวะที่เหมาะแก่การนมัสการพระเจ้า เรียกหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู และได้รับพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เพื่อเขาจะได้ยินและเข้าใจเรื่องที่เป็นอยู่ในนิรันดร และเข้าใจถึงการอารักขาของพระผู้เป็นเจ้าของเรา นี่เป็นเวลาที่ความคิดของพวกเขาจะเปิด เพื่อมองเห็นสภาพที่ไม่ปรากฏของพระผู้เป็นเจ้า ที่พระองค์จะทรงเปิดเผยโดยพระวิญญาณของพระองค์ (*DBY,* 167)

ทุกคนควรเงียบเมื่อเราประชุมที่นี่ เพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้า ขอให้จำไว้ว่าเราต้องอยู่ในความสงบจริงๆ ไม่กระซิบ พูดคุย หรือใช้เท้าถูพื้นเพื่อให้เกิดเสียง (*DBY,* 167–68)

โดยการละทิ้งไร่นาในวันแซบัธ เพื่อมาร่วมนมัสการพระผู้เป็นเจ้าของเรา ข้าพเจ้าจะรับรองกับท่านได้ว่า พืชผลของเราจะดีกว่าครั้งที่เราใช้เวลาทั้งหมดไปกับไร่นาของเรา เราอาจรดน้ำ พรวนดิน และตรากตรำงานหนัก แต่เราไม่ควรลืมว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เติบโต และโดยการประชุมร่วมกัน สุขภาพและวิญญาณของเราจะดีขึ้น เราจะดูดีขึ้นและสิ่งของของโลกนี้จะทวีขึ้นรอบๆ ตัวเรา จนทำให้เรารู้ว่าเราจะชื่นชมกับมันได้ดีขึ้นอย่างไร (*DBY,* 167)

เราควรรักษา [วันแซบัธ] เพื่อความดีทางโลกและความผาสุกทางวิญญาณของเรา เมื่อเราเห็นชาวนาเร่งรีบไปดูแลการเก็บเกี่ยว และเก็บรวบรวมหญ้าแห้งไว้ในโกดัง สร้างรั้วหรือรวบรวมฝูงสัตว์ของเขาในวันแซบัธ จนข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วง ข้าพเจ้าถือว่าเขาอ่อนแอในศรัทธา เขาสูญเสียวิญญาณแห่งศาสนาของเขาไปแล้วไม่มากก็น้อย หกวันเพียงพอแล้วสำหรับเราที่จะทำงาน [ดู อพยพ 20:9–11] และหากเราอยากจะเล่น ก็เล่นภายในหกวัน หากเราอยากจะไปท่องเที่ยวทัศนาจร ก็ใช้วันใดวันหนึ่งในหกวัน แต่ในวันที่เจ็ด จงมายังสถานที่แห่งการนมัสการ (*DBY,* 165)

แทนที่จะยอมทำงานของเราในวันแซบัธ.... เราควรทำให้น้อยที่สุดเท่าที่เป็นได้ หากจำเป็นต้องทำอาหาร จงทำ แต่หากว่างดได้ ก็จะดีกว่า สำหรับการรักษาวันแซบัธตามกฎของโมเสส โดยแท้จริงแล้วข้าพเจ้าไม่ได้ทำ เพราะมันอยู่เหนืออำนาจของข้าพเจ้า แต่ภายใต้พันธสัญญาใหม่ เราควรจดจำที่จะรักษาหนึ่งวันในสัปดาห์ซึ่งถือเป็นวันพักผ่อนให้ศักดิ์สิทธิ์—เป็นวันแห่งการระลึกถึงการหยุดพักของพระเจ้าและการหยุดพักของสิทธิชน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางโลกของเรา เพราะมันถูกกำหนดไว้เพื่อจุดประสงค์เฉพาะของการสร้างประโยชน์แก่มนุษย์ มีเขียนไว้ในหนังสือนี้ (ไบเบิล) ว่าทรงตั้งวันแซบัธไว้เพื่อมนุษย์มันเป็นพรแก่เรา ควรทำงานให้น้อยที่สุดเท่าที่เป็นได้ในวันนั้น มันควรเป็นวันที่ตั้งไว้เพื่อพักผ่อนเพื่อร่วมประชุมกันในสถานที่ๆ กำหนด ตามการเปิดเผย [ดู ค.พ. 59:10–12] เพื่อการสารภาพบาปของเรา ถวายส่วนสิบและเงินบริจาค และเพื่อมอบตนเองต่อพระพักตร์พระเจ้า (*DBY,* 164)

พี่น้องชายของข้าพเจ้า จงจำไว้ว่า ผู้ที่ไปเล่นสเกต ขี่รถม้าหรือท่องเที่ยวทัศนาจรในวันแซบัธ—และทำหลายสิ่งที่เหมือนกันนั้นกำลังอ่อนแอในศรัทธา เขาจะค่อยๆ สูญเสียสัญญาณแห่งศาสนาจากใจเขาไปทีละน้อย ทีละน้อย และไม่นานพวกเขาก็จะเริ่มจับผิดผู้นำของพวกเขา จับผิดคำสอนของศาสนาจักร จับผิดองค์กร และในที่สุดพวกเขาก็ออกไปจากอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและไปสู่ความพินาศ ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ท่านจดจำสิ่งนี้ และบอกเล่าแก่เพื่อนบ้านของท่าน (*DBY,* 165)

ไม่ว่าเราจะยากจนหรือมั่งมี หากเราไม่สนใจการสวดอ้อนวอน และการประชุมศีลระลึกของเรา เราย่อมไม่สนใจพระวิญญาณของพระเจ้า และวิญญาณแห่งความมืดก็จะมาอยู่เหนือเรา (*DBY,* 170)

เราจำเป็นจะต้องมาร่วมชุมนุมกันที่นี่ทุกวันแซบัธและในการประชุมของวอร์ด—เพื่อสอน เพื่อสนทนา สวดอ้อนวอน ร้องเพลง และซักซวน เพื่ออะไรหรือ? เพื่อทำให้เราระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า และศาสนาอันบริสุทธิ์ของเรา สิ่งนี้เป็นประเพณีที่จำเป็นต้องทำหรือ? แน่นอน เพราะเราลืมง่าย—และมีแนวโน้มที่จะทำผิดได้ง่าย เราจึงจำเป็นต้องมีพระกิตติคุณดังก้องอยู่ในหูของเราหนึ่งครั้ง สองครั้ง หรือสามครั้งในแต่ละสัปดาห์ มิฉะนั้นแล้วเราจะหันไปนมัสการสิ่งที่ผิดๆ ของโลกนี้ (*DBY,* 165)

พระเจ้าทรงปลูกฝังคุณธรรมของความเป็นพระผู้เป็นเจ้าไว้ภายในตัวเรา และวิญญาณอมตะแห่งสวรรค์จักต้องได้รับการบำรุงเลี้ยง อาหารทางโลกเพียงพอหรือไม่สำหรับจุดประสงค์นั้น? ไม่เลย มันเพียงแต่ทำให้ร่างกายนี้ดำรงอยู่ตราบที่มีวิญญาณอยู่ภายในนั้น ซึ่งเปิดโอกาสให้เราทำความดี คุณธรรมของความเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่อยู่ภายในเรานั้นต้องการอาหารจากพระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่จากดินหรือสิ่งที่เป็นของโลก แต่จากสวรรค์หลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นพระผู้เป็นเจ้า เป็นแหล่งเดียวที่บำรุงเลี้ยงความสามารถอมตะของมนุษย์ และให้ความพึงพอใจที่แท้จริง (*DBY,* 165)

การมายังสถานที่ประชุมแทเบอร์นาเคิลนี้เพื่อนมัสการและทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ในหนึ่งวันของแต่ละสัปดาห์ โดยทำตามความพอใจ และความประสงค์ของเราเอง ในวันที่เหลือการทำตามความประสงค์ของเราตลอดเวลานั้นเป็นความโง่เขลาไร้ประโยชน์ และเป็นการล้อเลียนการรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า เราควรทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และใช้เวลาของเราเพื่อทำให้จุดประสงค์ของพระองค์สัมฤทธิ์ ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานที่ประชุมแทเบอร์นาเคิลหรืออยู่ในที่ใดก็ตาม (*DBY,* 166)

วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ และวันเสาร์ มีไว้เพื่อถวายรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับวันอาทิตย์ มิฉะนั้นเราจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินชีวิตของเรา [ดู ค.พ. 59:11] (*DBY,* 166)

เราประชุมร่วมกันเพื่อให้และรับพลัง

วันนี้ [วันแซบัธ] เราจะประชุมร่วมกันเพื่อพูดคุยกัน เพื่อเพิ่มพลังและทำสิ่งดีอื่นๆ (*DBY,* 167)

ขณะที่เรามีสิทธิ์ได้คุยกัน ขอให้เราพูดในสิ่งที่ปลอบโยน และให้กำลังใจกัน เมื่อเราได้รับ

อิทธิพลของพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ จงให้ความสว่างของท่านส่องออกไป แต่หากท่านถูกทดลอง ถูกล่อลวงและถูกส่งไปสู่การปะทะของซาตาน จงเก็บความคิดไว้ในใจตน—ปิดปากเงียบ เพราะการพูดอาจทำให้เกิดผลดีหรือผลเสียก็ได้ (*DBY,* 166)

เมื่อ [บุคคล] เปิดหรือปิดการประชุมด้วยการสวดอ้อนวอน ชาย หญิงและเด็กทุกคนในที่ประชุมผู้ที่ยอมรับว่าเป็นสิทธิชนไม่ควรมีความปรารถนาหรือคำพูดใดในใจของเขาและจากปากของเขา ยกเว้นแต่สิ่งที่ผู้สวดอ้อนวอนกำลังกล่าวแทนทุกคนในที่ประชุม (*DBY,* 170)

หากคนใดในพวกท่านรู้สึกว่าการประชุมของท่านไร้ชีวิตชีวา ตามที่ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนพูดอยู่บ่อยๆ มันเป็นหน้าที่ของท่านที่จะไปและค่อยๆ เติมชีวิตชีวาเข้าไปในการประชุมนั้น จงทำส่วนของท่านเพื่อให้มีพระวิญญาณและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าเพิ่มทวีขึ้นในการประชุมที่ท่านเข้าร่วม (*DBY,* 170)

ข้าพเจ้าขอละลาบละล้วงแนะนำพี่น้องชายของข้าพเจ้า ผู้ที่พูดต่อหน้าที่ประชุมว่าคำสอนของเราควรกะทัดรัด และหากคำพูดนั้นไร้ชีวิตชีวาและจิตวิญญาณ ก็โปรดทำให้มันสั้นเข้า เพราะในการประชุมใหญ่ครั้งนี้เราไม่มีเวลาที่จะให้เอ็ลเดอร์ทุกคนพูดคำสอนที่ยืดยาว แต่เรามีเวลาให้พูดเพียงสั้นๆ ในการแบ่งปันประจักษ์พยาน พูดคำแนะนำสั้นๆ เพื่อให้กำลังใจสิทธิชน เพิ่มพลังผู้ที่อ่อนแอ พยายามทำให้ผู้ที่กำลังหวั่นไหวเข้มแข็ง และทำให้อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้ารุดหน้าต่อไป (*DBY,* 167)

พี่น้องชายและหญิง ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องท่านสักหนึ่งอย่าง เมื่อท่านพูด จงพูดเพื่อให้เราได้ยินและเข้าใจ...หากท่านไม่มีอะไรจะพูด จงทำตามคำแนะนำของข้าพเจ้า กลับไปนั่งที่ของท่าน หากท่านมีสิ่งใดจะพูด จงพูด และเมื่อท่านพูดพอแล้ว จงหยุด ขอให้ความรู้สึกของท่านได้รับการครอบงำและควบคุมด้วยหลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์ ดังที่ลูกของพระผู้เป็นเจ้าควรเป็น ท่านควรชื่นชมในความจริงและความชอบธรรม (*DBY,* 167)

ความปรารถนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของข้าพเจ้าที่มีต่อพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าคือขอให้ข้าพเจ้ากล่าวคำที่พระองค์ทรงยอมรับ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ได้ยินได้ฟัง (*DBY,* 168)

เมื่อข้าพเจ้าต้องกล่าวต่อที่ประชุม ข้าพเจ้า...ทูลขอพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ ให้พระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่ข้าพเจ้าและใส่สิ่งที่พระองค์ประสงค์ให้ข้าพเจ้าพูดเข้าไปในจิตใจของข้าพเจ้า (*DBY,* 168)

ข้าพเจ้าต้องการความใส่ใจของที่ประชุมและศรัทธาของผู้ที่มีศรัทธา ข้าพเจ้าต้องการปัญญาของพระผู้เป็นเจ้าและพระวิญญาณของพระองค์อยู่ในใจข้าพเจ้า เพื่อทำให้ข้าพเจ้าสามารถพูดสิ่งที่เป็นการสร้างสรรค์แก่ผู้คน แม้ว่าข้าพเจ้าจะเป็นนักพูดต่อหน้าสาธารณชนมานานสามสิบเจ็ดปี มีอยู่ไม่กี่ครั้งที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นพูดต่อที่ประชุมโดยไม่รู้สึกเขินอาย หาก

ราเชล ริดจ์เวย์ แกรนท์ (คนกลางแถวหน้า) ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ พร้อมทั้งที่ปรึกษา และเลขานุการของเธอ ในปี 1875

ข้าพเจ้าอายุเท่าเมธูเซลา ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองคงไม่เลิกเป็นอย่างนั้น มีเหตุผลสำหรับสิ่งนี้ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจ เมื่อข้าพเจ้ามองดูใบหน้าของผู้คนที่ชาญฉลาด ข้าพเจ้ามองเห็นพระฉายาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ที่ข้าพเจ้ารับใช้ ทุกคนมีส่วนของความเป็นพระผู้เป็นเจ้าอยู่ภายในตัวเขา ถึงแม้พวกเราจะปกปิดร่างกายด้วยเสื้อผ้าแต่กระนั้นร่างกายของเราก็เป็นไปตามพระฉายาของพระผู้เป็นเจ้า และมนุษย์ในสภาพมตะยังคงหวาดกลัวต่อส่วนนั้นของความเป็นพระผู้

เป็นเจ้าซึ่งเราได้รับจากพระบิดาเป็นมรดก นี่คือสาเหตุของความเขินอายของข้าพเจ้า (*DBY,* 168)

ในการพูดต่อที่ประชุม แม้ผู้พูดสามารถพูดได้แค่ครึ่งๆ กลางๆ และคำพูดนั้นไม่ค่อยสมบูรณ์เต็มที่นักแต่หากใจของเขาบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า คำพูดที่ไม่สมบูรณ์เหล่านั้นก็มีค่ามากกว่าคารมที่คมคาย แต่ไม่มีพระวิญญาณของพระเจ้า และจะมีคุณค่าอย่างแท้จริงมากกว่าในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า เหล่าเทพ และคนดีทุกคน ในการสวดอ้อนวอนก็เหมือนกัน แม้คำกล่าวของคนนั้นจะมีเพียงไม่กี่คำและไม่สละสลวยหากใจของเขาบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า คำสวดอ้อนวอนนั้นจะมีคุณค่ามากกว่าคารมของซิเซโร [นักแสดงสุนทรพจน์ชาวโรมัน ในศตวรรษแรกก่อนคริสตศักราช] พระเจ้าพระบิดาของเราทุกคนทรงสนพระทัยคำพูดใดของเรา? แบบที่ง่ายๆ ใจที่ซื่อสัตย์มีผลต่อพระเจ้ามากกว่าคำพูดที่ชอบอวดอ้าง หยิ่งจองหอง สง่างามและคารมคมคายของมนุษย์ เมื่อเขามองเห็นใจที่เต็มไปด้วยความจริงใจ ความซื่อตรง ความไร้เดียงสาแบบเด็กๆ เขาก็มองเห็นหลักธรรมที่จะยืนยงตลอดกาล—"นั่นคือวิญญาณแห่งอาณาจักรของข้าพเจ้าเอง—วิญญาณที่ข้าพเจ้ามอบให้แก่ลูกๆ ของข้าพเจ้า" (*DBY,* 169)

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นหน้าที่ของเราที่จะเลียนแบบทุกสิ่งที่ดีงดงามมีเกียรติหรือควรสรรเสริญ เราควรเขียนแบบผู้พูดที่ดีที่สุด และพยายามถ่ายทอดแนวคิดของเราให้แก่กันในภาษาที่ดีที่สุดและคัดเลือกมาอย่างดีที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรากำลังประกาศความจริงที่ยิ่งใหญ่ของพระกิตติคุณแห่งสันติแก่ผู้คน ปกติแล้วข้าพเจ้าจะใช้ภาษาที่ดีที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าจะสามารถใช้ได้ (*DBY,* 169)

[อย่างไรก็ตาม] ข้าพเจ้าเชื่อ...ว่าหากข้าพเจ้ารู้ความลับลึกทั้งมวลของภาษาที่เคยมีผู้รู้คนใดได้รับมาก่อน วิญญาณของข้าพเจ้าคงจะชื่นชมการสนทนาแบบเด็กๆ ในภาษาที่เรียบง่ายมากกว่าสำนวนโวหารที่ผู้มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่ชอบใช้ รูปแบบการแสดงความคิดเห็นที่ชัดเจน เรียบง่ายเป็นวิธีที่ทำให้ข้าพเจ้าพอใจมากที่สุด (*DBY,* 169)

วันอดอาหารมีไว้เพื่อช่วยเหลือคนขัดสนและทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็ง

ท่านรู้ว่าวันพฤหัสบดีแรกของเดือน [ปัจจุบันคือวันอาทิตย์แรก] เราถือเป็นวันอดอาหารมีใครบ้างในที่นี้รู้ที่มาของวันอดอาหาร? ก่อนมีการจ่ายส่วนสิบ คนยากจนได้รับการค้ำจุนจากเงินบริจาค พวกเขามาหาโจเซฟในเคิร์ทแลนด์ และขอความช่วยเหลือ และท่านกล่าวว่าควรจะมีวันอดอาหาร ซึ่งก็ได้ตกลงตามนั้น ให้ถือวันอดอาหารเดือนละครั้ง เช่นเดียวกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และให้นำทุกสิ่งที่จะรับประทานได้ในวันนั้นเป็นต้นว่า อาหารพวกแป้ง เนื้อเนย ผลไม้ หรืออื่นๆ มาที่การประชุมอดอาหาร และนำมามอบให้กับบุคคลที่ได้รับการ

เลือกโดยมีจุดประสงค์เพื่อดูแลและแจกจ่ายสิ่งของเหล่านั้นให้กับคนยากจน (*DBY,* 169)

ในการประชุมอดอาหารของเรา สิทธิชนประชุมเพื่อแสดงความรู้สึกของพวกเขา และเพื่อเพิ่มพลังศรัทธาของกันและกันในพระกิตติคุณอันบริสุทธิ์ (*DBY,* 169)

ท่านไม่ได้รับวิญญาณแห่งความรู้แจ้ง วิญญาณแห่งความรู้และอิทธิพลแห่งการปลอบโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างมากมาย เมื่อผู้คนยืนขึ้นแสดงประจักษ์พยาน ในเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าที่พวกเขารู้ ถึงเรื่องเหล่านั้นโดยประสบมาด้วยตนเองดอกหรือ? สิ่งนั้นไม่ได้นำความดีงามของพระผู้เป็นเจ้าในการเปิดเผยความจริงของพระกิตติคุณมาสู่ความคิดของท่านอย่างชัดเจนดอกหรือ? สิ่งนั้นไม่ได้เพิ่มพลังแก่ศรัทธาของท่าน เพิ่มความมั่นใจและเป็นพยานต่อท่านว่าท่านเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้าดอกหรือ? แน่นอนว่าส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อใครก็ตามแสดงประจักษ์พยานถึงเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าประจักษ์พยานดังกล่าวจะชูกำลังพี่น้องของพวกเขา เช่นเดียวกับที่เป็นมาในอดีต เมื่อพวกเขาทำตามคำแนะนำที่บอกให้ “พูดกันบ่อยๆ” “ชูกำลังพี่น้อง” และอื่นๆ (*DBY,* 170)

โดยการรับส่วนศีลระลึก เราระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและต่อพันธสัญญาของเรากับพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้าพูดกับพี่น้องชายและหญิงในพระนามของพระเจ้า มันเป็นหน้าที่ของเรา และเราได้รับการเรียกร้องจากพระบิดาบนสวรรค์ จากวิญญาณแห่งศาสนาของเรา จากพันธสัญญาที่เราทำกับพระผู้เป็นเจ้าและต่อกันและกันว่า เราจะปฏิบัติพิธีการของบ้านของพระผู้เป็นเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับวันแซบัธ ที่จะเข้าร่วมศีลระลึกในพระกระยาหารมื้อสุดท้ายของพระเจ้า และเข้าร่วมการประชุมต่างๆ ของวอร์ดและโควรัม (*DBY,* 171)

เราเข้าร่วมพิธี [ศีลระลึก] ที่นี่—เราแสดงต่อพระบิดาว่าเราระลึกถึงพระเยซูคริสต์ พี่ชายคนโตของเรา เราเป็นพยานต่อพระองค์ว่า เราเต็มใจยอมรับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา เมื่อเราทำสิ่งนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้ความคิดของเราอยู่ที่นี่เช่นเดียวกับที่ร่างกายของเราอยู่ ข้าพเจ้าต้องการคนที่สมบูรณ์ที่นี่เมื่อท่านมาการประชุม (*DBY,* 171)

ข้าพเจ้าใคร่เชิญชวนพี่น้องชายและหญิงของข้าพเจ้าให้รับพิธีการนี้ทุกวันแซบัธ เมื่อ [ท่าน] ประชุมกัน...ข้าพเจ้าขอร้อง พี่น้องชายและหญิงของข้าพเจ้า ขอให้ท่านจดจ่อต่อพิธีการนี้อย่างเต็มที่ และทูลขอพระเจ้าด้วยสุดใจของท่านเพื่อท่านจะได้รับพรที่สัญญาไว้โดยการเชื่อฟังพิธีการนี้ สอนการปฏิบัติพิธีการนี้กับลูกๆ ของท่าน ทำให้พวกเขาจดจำถึงความจำเป็นที่ต้องมีพิธีการนี้ การปฏิบัติพิธีการนี้จำเป็นต่อความรอดของเราเช่นเดียวกับพิธีการและพระบัญญัติข้ออื่นๆ ที่ได้สถาปนาขึ้นเพื่อผู้อื่นจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อพระเยซู

จะประทานพรและพระวิญญาณของพระองค์แก่พวกเขา ตลอดจนนำทางและชี้แนะเพื่อให้พวกเขามีโอกาสได้รับชีวิตนิรันดร์ ปลูกฝังความศักดิ์สิทธิ์ของพิธีการที่สำคัญนี้ไว้ในความคิดของลูกๆ ของท่าน (*DBY,* 171–72)

เรา [รับส่วนศีลระลึก] ในความระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ซึ่งทรงเรียกร้องให้สาวกของพระองค์ปฏิบัติจนกว่าพระองค์จะเสด็จมาอีก ไม่สำคัญว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด ไม่สำคัญว่าจะผ่านไปกี่ชั่วอายุ ผู้ที่เชื่อในพระองค์ต้องกินขนมปังและดื่มน้ำองุ่น [หรือน้ำในปัจจุบัน] ในความระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการทนทุกข์ทรมานของพระองค์จนกว่าพระองค์จะเสด็จมาอีก ทำไมพวกเขาจึงต้องทำสิ่งนี้? เพื่อเป็นพยานต่อพระบิดา ต่อพระเยซูและต่อเหล่าเทพว่า พวกเขาคือผู้ที่เชื่อในพระองค์ และปรารถนาที่จะทำตามพระองค์ในการเกิดใหม่ทางวิญญาณ (บัพติศมา) รักษาพระบัญญัติของพระองค์สร้างอาณาจักรของพระองค์ สักการะพระนามของพระองค์และรับใช้พระองค์ด้วยสุดใจ เพื่อพวกเขาจะมีค่าควรที่จะกินและดื่มกับพระองค์ในอาณาจักรของพระบิดา นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมสิทธิชนยุคสุดท้ายจึงรับส่วนพิธีการของพระกระยาหารมื้อสุดท้ายของพระเจ้า (*DBY,* 172)

เราได้รับประโยชน์อะไรจากพิธีการนี้? นี่คือการเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา หากเรามีความเข้าใจที่ถูกต้องถึงพิธีการของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า เราจะได้รับตามสัญญาทุกประการที่กำหนดไว้จากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ (*DBY,* 172)

นี่คือพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราสามารถได้รับ การมาอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และเหล่าเทพ การมาอยู่ต่อหน้ากันและกัน เพื่อเป็นพยานว่าเราจดจำได้ว่าพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา สิ่งนี้พิสูจน์ต่อพระบิดาว่าเราจดจำพันธสัญญาของเรา เรารักพระกิตติคุณของพระองค์ เรารักที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และให้เกียรติพระนามของพระเจ้าพระเยซูบนแผ่นดินโลก (*DBY,* 172)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

การรักษาวันแซบัธให้ศักดิ์สิทธิ์นำมาซึ่งพรทางโลกและทางวิญญาณ

- อะไรคือข้อเรียกร้องของพระเจ้าสำหรับการรักษาวันแซบัธให้ศักดิ์สิทธิ์? อะไรคือประโยชน์ที่ได้จากการรักษาวันแซบัธให้ศักดิ์สิทธิ์? (ดู ค.พ. 59:9–16)
- ประธานยังกล่าวว่า “เราจำเป็นต้องร่วมชุมนุม.. ในการประชุม” ท่านบอกให้เราทำอะไรเมื่อเรา “ร่วมชุมนุมเพื่อนมัสการ”? อะไรคือสิ่งที่ทำให้เราไขว้เขวจากความคิดที่จะเข้าร่วมชุมนุมเพื่อนมัสการพระผู้เป็นเจ้าในวันแซบัธ?

- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรจะเกิดขึ้น “ทีละน้อย” เมื่อเราไม่เชื่อฟังพระบัญญัติที่ว่าจงรักษาวันแซบัธให้ศักดิ์สิทธิ์? จากข้อความของประธานยัง เรามีคำถามอะไรเพื่อถามตนเองและตัดสินใจว่ากิจกรรมใดเหมาะสมสำหรับวันแซบัธ? (ตัวอย่าง: เป็นกิจกรรมเพื่อความผาสุกทางวิญญาณหรือไม่? กิจกรรมดังกล่าวบำรุงเลี้ยงศรัทธาของเราหรือไม่? มันช่วยให้เราเป็นพรกับผู้อื่นหรือไม่?)
- ทำไมเราจึงควรนมัสการพระเจ้าทุกวัน ไม่เฉพาะแต่วันแซบัธ? (ดู ค.พ. 59:11) การนมัสการในวันธรรมดาเหมือนหรือแตกต่างจากการนมัสการในวันแซบัธอย่างไร? เราสามารถทำให้ทุกวันเป็นวันเพื่อถวาย “รัศมีภาพต่อพระผู้เป็นเจ้า” อย่างไร?

เราประชุมร่วมกันเพื่อให้และรับพลัง

- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องประชุมร่วมกันเพื่อนมัสการในวันแซบัธ? อะไรควรเป็นจุดประสงค์ของเราเมื่อเราทักทาย พูดคุย หรือสอนในการประชุมต่างๆ ของวันแซบัธ (ดู ค.พ. 43:8–9) ความสัมพันธ์ของท่านกับสิทธิชนยุคสุดท้ายคนอื่นๆ ช่วยท่านอย่างไร?
- ประธานยังให้คำแนะนำอะไรกับผู้ที่ได้รับเชิญให้พูดในการประชุมของศาสนาจักรทำไมอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสำคัญมากกว่าการใช้คารมคมคาย? ประธานยังคาดหวังอะไรจากสมาชิกในการร่วมชุมนุมกัน? เรา “ค่อยๆ ใส่วิญญาณ” เข้าไปในการประชุมให้เหมาะสมได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 50:21–24)

วันอดอาหารมีไว้เพื่อช่วยเหลือคนขัดสนและทำให้ประจักษ์พยานเข้มแข็ง

- ตามที่ประธานยังกล่าว ทำไมจึงกำหนดให้มีวันอดอาหาร?
- การบริจาคเงินอดอาหารอย่างเผื่อแผ่มีอิทธิพลอย่างไรต่อผู้ให้?
- เรามีโอกาสแบ่งปันประจักษ์พยานให้กันในวันอาทิตย์อดอาหาร แบ่งปันประจักษ์พยานหมายความว่าอะไร? ทำไมจึงสำคัญสำหรับเราที่จะแบ่งปันประจักษ์พยานและฟังผู้อื่นทำอย่างเดียวกัน? เรามีอิทธิพลต่อผู้อื่นอย่างไรเมื่อเราแสดงประจักษ์พยานในเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า? เราได้รับอิทธิพลในช่วงเวลานี้อย่างไร? ประจักษ์พยานของผู้อื่นทำให้ศรัทธาของท่านเข้มแข็งขึ้นอย่างไร?

โดยการรับส่วนศีลระลึก เราระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและต่อพันธสัญญาของเรากับพระบิดาบนสวรรค์

- สิ่งสำคัญที่สุดที่เราทำในการประชุมวันอาทิตย์คือการรับส่วนศีลระลึก ทำไมพระเจ้าทรงเรียกร้องให้เราเข้าร่วมพิธีศีลระลึกด้วยความระมัดระวัง? (ดู ค.พ. 27:2)
- เราทำพันธสัญญาอะไรเมื่อเรารับส่วนศีลระลึก? (ดู คำสวดศีลระลึกใน ค.พ. 20:75–79 หรือโมโรไน 4; 5) ยอมรับพระนามของพระคริสต์ หมายความว่าอะไร? พระเจ้าทรงสัญญาอะไรต่อผู้ที่รับส่วนศีลระลึกอย่างตั้งใจจริง? เราสามารถได้รับพรที่สัญญาไว้เหล่านี้อย่างไร?
- การรับส่วนศีลระลึกสามารถเพิ่มพลังให้กับคำปฏิญาณที่เราทำไว้กับพระผู้ช่วยให้รอดในทุกวันของแต่ละสัปดาห์อย่างไร? (ดู ค.พ. 59:9–12)

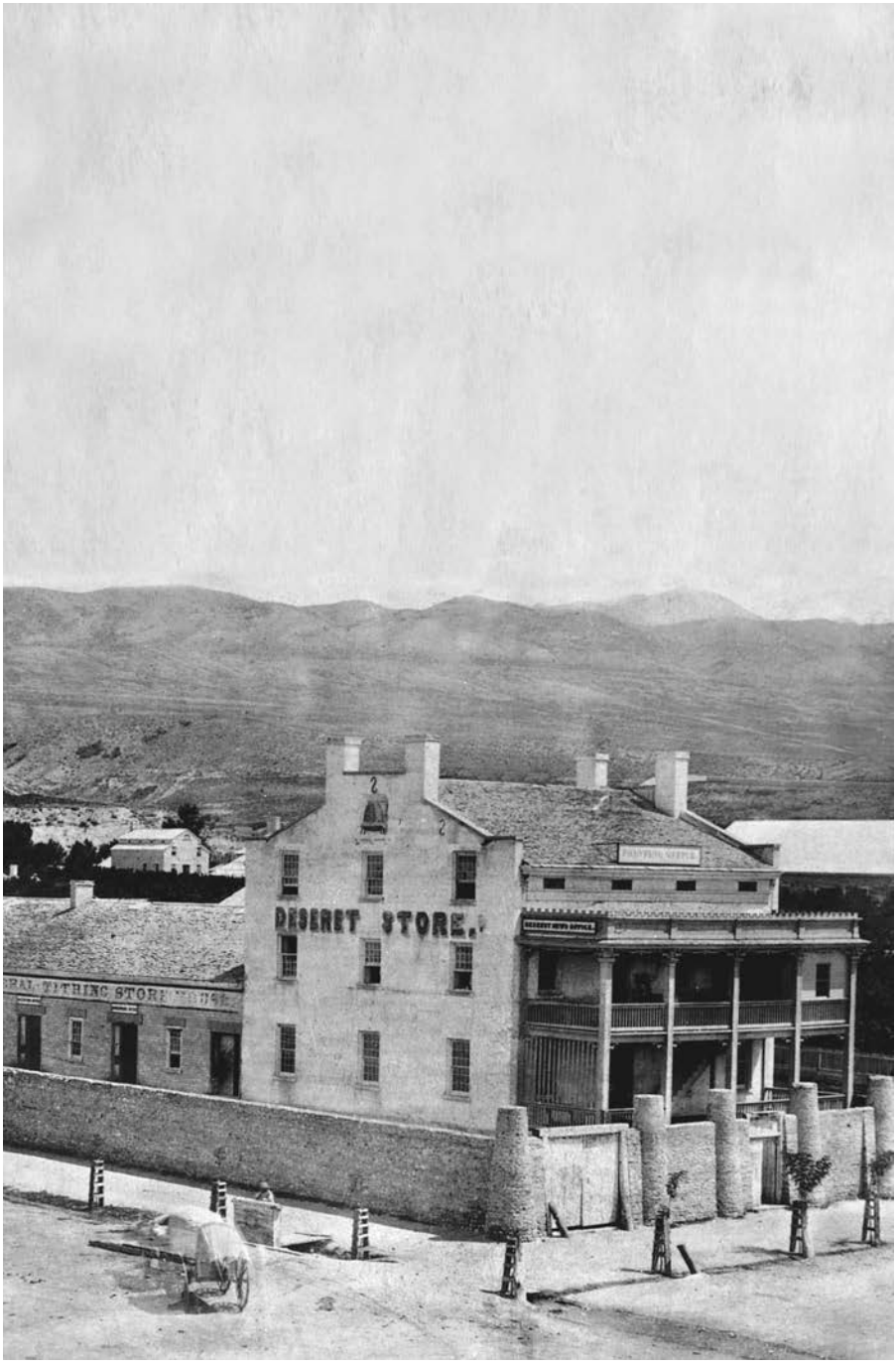

การเก็บสะสมส่วนสิบไว้ในซอลท์ เลค ซิตี้ ประมาณปี 1860 ประธานยังสอนว่า กฎสวนสิบ "เป็นกฎนิรันดร์ที่พระผู้เป็นเจ้าสถาปนาขึ้นเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมนุษย์ เพื่อความรอดและความสูงส่งของพวกเขา" (*DBY*, 177)

บทที่ 22

ส่วนสิบและการอุทิศ

นอกเหนือจากการท้าทายทั้งหมดที่ประธานบริคัม ยัง ประสบมา สำหรับท่านแล้ว "ไม่มีสิ่งใด" เหมือนการเสียสละ (DNW, *24 Aug. 1854, 1*) *เพราะทุกสิ่งเป็นของพระผู้เป็นเจ้า สิ่งที่เราถวายเป็นเพียงพรและเตรียมเราไว้สำหรับความสูงส่ง ท่านมองสิ่งที่เราเรียกว่าการเสียสละคือโอกาสที่จะแลก "สภาพที่แย่กว่าเป็นสภาพที่ดีกว่า"* (DNW, *24 Aug. 1854, 1*) *ประธานยังคิดว่าเราสามารถมีส่วนร่วมในงานของพระเจ้าโดยการเชื่อฟังกฎส่วนสิบและกฎแห่งการอุทิศ—การยอมรับว่าทุกสิ่งที่เราครอบครองเป็นของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา และเป็นการคืนส่วนที่เราครอบครองแด่พระองค์*

คำสอนของบริคัม ยัง

การจ่ายส่วนสิบทำให้เรามีส่วนร่วมในงานของพระเจ้า โดยการคืนส่วนซึ่งเป็นของพระองค์

ข้าพเจ้าไม่เคยคิดแม้สักนิดหนึ่งว่า จะมีใครในศาสนาจักรนี้ ที่ไม่รู้ถึงหน้าที่ของการจ่ายส่วนสิบ และไม่จำเป็นต้องมีการเปิดเผยถึงเรื่องนี้ทุกปี ว่ามีกฎ—จ่ายหนึ่งส่วนสิบ (*DBY,* 174)

มีการสอบถามกันมากมายจนเป็นที่น่ารำคาญ: กฎมีไว้เพื่อให้มนุษย์จ่ายหนึ่งส่วนสิบ... เพื่อการจัดสร้างพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อเผยแผ่พระกิตติคุณ และเพื่อสนับสนุนฐานะปุโรหิต เมื่อมีคนเข้ามาสู่ศาสนาจักร เขาต้องรู้ว่าเขาต้องคำนวณเสื้อผ้า หนี้สิน ที่ดิน ฯลฯ มันเป็นกฎที่จะให้...หนึ่งส่วนสิบของผลประโยชน์ที่เพิ่มเข้ามาของเขา [ดู ค.พ. 119:4] (*HC,* 7:301) กฎส่วนสิบเป็นกฎนิรันดร์ พระเจ้าพระผู้ทรงฤทธานุภาพไม่ทรงมีอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกโดยปราศจากกฎส่วนสิบท่ามกลางผู้คนของพระองค์ มันเป็นกฎนิรันดร์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาขึ้นเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมนุษย์ เพื่อความรอดและความสูงส่งของพวกเขา กฎนี้อยู่ในฐานะปุโรหิต เราไม่บังคับให้ใครปฏิบัติตามกฎนี้เว้นแต่เขาจะเต็มใจทำ (*DBY,* 177)

ผู้คนไม่ได้ถูกบังคับให้จ่ายส่วนสิบ เขาทำเพราะพอใจที่จะทำ เขาได้รับการกระตุ้นเตือนว่าเป็นเรื่องของหน้าที่ระหว่างเขากับพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 177)

เราไม่ได้ขอให้ใครจ่ายส่วนสิบ เว้นแต่เขาประสงค์ที่จะทำเช่นนั้น แต่หากท่านเข้าใจว่าตนต้องจ่ายส่วนสิบ จงจ่ายมันด้วยความซื่อสัตย์ (*DBY,* 177)

ทุกคนควรจ่ายส่วนที่สิบของเขา สตรียากจนคนหนึ่งควรจ่ายลูกไก่ตัวที่สิบของเธอ แม้ว่าเธอจะได้รับคืนสิบเท่าจากสวัสดิการวอร์ด หรือทุนอดอาหาร เพื่อจะมีสิ่งที่เธอจำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต (*DBY,* 178)

เป็นความจริงอย่างมากที่คนยากจนจ่ายส่วนสิบของพวกเขาง่ายกว่าคนร่ำรวย หากคนร่ำรวยจ่ายส่วนสิบ เราก็จะมีอย่างมากมาย คนยากจนมักจะซื่อสัตย์และจ่ายส่วนสิบของพวกเขาโดยทันที แต่คนร่ำรวยมักไม่อยากจ่ายส่วนสิบของพวกเขา—พวกเขามีมากเกินไป หากเขามีเพียงสิบบาทเขาจ่ายหนึ่งบาทได้ หากเขามีเพียงหนึ่งบาทเขาจ่ายสิบสตางค์ได้ เพราะมันไม่ทำให้เขากระทบกระเทือน หากเขามีหนึ่งร้อยบาทเป็นไปได้ที่เขาจะจ่ายสิบบาท หากเขามีหนึ่งพันบาทเขาจะสำรวจก่อนและพูดว่า "ฉันจะจ่ายมัน เพราะยังไงก็ต้องจ่าย" และเขาก็จะจัดการจ่ายสิบบาท หรือหลายร้อยบาท แต่สมมุติว่าชายคนหนึ่งร่ำรวยพอที่จะจ่ายหนึ่งหมื่น เขาจะสำรวจมันหลายครั้งและพูดว่า "ฉันคิดว่าฉันจะคอยจนกว่าจะได้มากกว่านี้อีกหน่อย แล้วฉันถึงจะจ่ายมาก" และพวกเขารอแล้วรออีก เหมือนกับสุภาพบุรุษซราในภาคตะวันออก เขารอแล้วรออีก รอแล้วรออีกเพื่อจ่ายส่วนสิบของเขา จนกระทั่งเขาตาย และนี่คือสิ่งที่คนจำนวนมากทำ พวกเขารอและยังคงรอต่อไปที่จะจ่ายส่วนสิบจนกระทั่ง ในที่สุด สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือความตาย มันมาถึงพวกเขาอย่างกระทันหัน และนำลมหายใจของพวกเขาไป พวกเขาสิ้นชีวิตไปแล้วและไม่สามารถจ่ายส่วนสิบได้มันสายเกินไป และนี่แหละคือสิ่งที่เกิดขึ้น (*DBY,* 175)

ข้าพเจ้าจะไม่ลุกขึ้นยืนและพูดว่าข้าพเจ้าถวายให้พระเจ้าได้ เพราะในความเป็นจริงแล้วข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดจะถวาย ดูราวกับข้าพเจ้าจะมีบางสิ่ง ทำไมหรือ? ก็เพราะพระเจ้าทรงเห็นเหมาะสมที่จะนำข้าพเจ้าออกมา และประทานพรแก่ความพยายามของข้าพเจ้าในการรวบรวมสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นที่น่าปรารถนาไว้ และสิ่งซึ่งเรียกกันว่าเป็นทรัพย์สิน (*DBY,* 176)

เมื่ออธิการมาประเมินทรัพย์สินของข้าพเจ้า ท่านต้องการรู้ว่าอะไรที่ท่านจะนำไปเป็นส่วนสิบ ข้าพเจ้าบอกท่านว่าเอาอะไรไปก็ได้ เพราะข้าพเจ้าไม่ได้หมกมุ่นอยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะเอาม้า วัวหมูหรืออะไรไปก็ได้ ใจของข้าพเจ้าหมกมุ่นอยู่กับงานของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า อยู่กับความดีโดยรวมในอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ (*DBY,* 176)

หากเราดำเนินชีวิตตามศาสนาของเรา เราจะจ่ายส่วนสิบด้วยความเต็มใจ (*DBY,* 176)

เราไม่ใช่เจ้าของตัวเราเอง เราถูกซื้อด้วยราคาสูง เราเป็นของพระเจ้า เวลาของเรา พร-สวรรค์ของเรา ทองและเงินของเรา ข้าวสาลีและแป้งอย่างดีของเรา น้ำองุ่นและน้ำมันของเรา ฝูงสัตว์ของเรา และทุกสิ่งที่มีบนแผ่นดินโลกที่เราครอบครองเป็นของพระเจ้า และพระ-

องค์ต้องประสงค์เพียงหนึ่งในสิบของสิ่งนี้เพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์ ไม่ว่าเราจะมีมากหรือน้อยเราควรจ่ายหนึ่งในสิบส่วนที่เรามี (*DBY,* 176)

หากคนๆ หนึ่งปรารถนาจะให้สิ่งใด ขอให้เขาให้สิ่งดีที่สุดที่เขาได้รับ พระเจ้าประทานทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าครอบครอง ในความเป็นจริงแล้วข้าพเจ้าไม่มีอะไรเลย ไม่มีสักสตางค์เดียวที่เป็นของข้าพเจ้า ท่านอาจถามว่า "คุณรู้สึกเหมือนกับที่พูดหรือเปล่า?" แน่นอน ข้าพเจ้ารู้สึกอย่างนั้น เสื้อคลุมที่ข้าพเจ้าสวมไม่ใช่ของข้าพเจ้า และไม่มีวันใช่ พระเจ้าทรงมอบมันไว้ให้อยู่ในการครอบครองของข้าพเจ้าอย่างสมศักดิ์ศรีและข้าพเจ้าสวมมัน แต่หากพระองค์ต้องประสงค์มัน และทุกสิ่งแม้ตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าก็ยินดีถวายทั้งหมด ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน หรือเรือกสวนไร่นา ม้า ล่อ รถม้า หรือเกวียน...แต่อะไรที่พระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้า และหากพระองค์ทรงต้องการสิ่งเหล่านั้น พระองค์จะทรงนำมันไปได้ทุกเมื่อตามพระประสงค์ของพระองค์ ไม่ว่าพระองค์จะทรงบอกล่วงหน้า หรือทรงนำไปโดยไม่บอกกล่าวเลยก็ตาม (*DBY,* 175)

ทุกสิ่งเป็นของพระเจ้าและเราเป็นเพียงผู้พิทักษ์ของพระองค์ (*DBY,* 178)

ข้าพเจ้าไม่ได้คาดหวังจะเห็นวันที่ข้าพเจ้าเป็นอิสระจริงๆ จนกว่าข้าพเจ้าจะถูกสวมมงกุฎในอาณาจักรชั้นสูงของพระบิดาของข้าพเจ้า และเป็นอิสระดังพระบิดาบนสวรรค์ ข้าพเจ้ายังไม่ได้รับมรดกที่เป็นของข้าพเจ้าเอง และข้าพเจ้าหวังจะพึ่งพาจนกว่าจะได้รับเพราะทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ามี พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าขอยืม (*DBY,* 177)

ความรับผิดชอบของเราคือจ่ายส่วนสิบและสนับสนุนผู้ที่รับผิดชอบเงินส่วนสิบ

นี่คือบุคคล (บริคัม ยัง)—มนุษย์—ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้าง ทรงจัดระเบียบ ทรงวางรูปแบบและทำขึ้น—ทุกส่วนและทุกอณูของระบบในร่างกายข้าพเจ้าตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้าถูกสร้างโดยพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงเรียกร้องหนึ่งในสิบส่วนของสมอง หัวใจ เส้นประสาท กล้ามเนื้อ เอ็น เนื้อหนัง กระดูก และระบบร่างกายของข้าพเจ้า เพื่อการสร้างพระวิหาร เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจ เพื่อการสนับสนุนผู้สอนศาสนา และครอบครัวของผู้สอนศาสนา เพื่อเลี้ยงดูคนยากจน คนสูงอายุ คนไม่สมประกอบ คนตาบอด และเพื่อรวมพวกเขาจากประชาชาติต่างๆ กลับมาบ้าน และดูแลหลังจากที่พวกเขาได้รับการนำมารวมไว้ พระองค์ตรัสว่า "บุตรของเรา จงถวายหนึ่งส่วนสิบของเจ้าให้แก่งานดีทั้งหมดในการดูแลเพื่อนมนุษย์ของเจ้า ในการเผยแผ่พระกิตติคุณ ในการนำผู้คนมาสู่อาณาจักรวางแผนดูแลผู้ที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ แนะนำงานแก่ผู้ที่สามารถทำงานได้ และหนึ่งส่วนสิบเพียงพอแล้วหากอุทิศอย่างถูกต้อง อย่างรอบคอบและระมัดระวังเพื่อความก้าวหน้าของอาณาจักรของเราบนแผ่นดินโลก" (*DBY,* 176)

หากพระเจ้าเรียกร้องหนึ่งส่วนสิบตามความสามารถที่เราจะให้ได้เพื่อสร้างพระวิหาร อาคารประชุม โรงเรียน เพื่อให้เด็กๆ ของเราได้รับการศึกษา เพื่อรวมคนยากจนจากประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลก เพื่อนำคนสูงอายุ คนง่อย คนขาเสียและคนตาบอดกลับบ้าน และเพื่อสร้างบ้านให้พวกเขาอยู่อาศัย ซึ่งจะทำให้พวกเขาสะดวกสบายเมื่อมาถึงไซอัน และเพื่อสนับสนุนฐานะปุโรหิต มันไม่ใช่สิทธิของข้าพเจ้าที่จะถามผู้มีอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพในเรื่องส่วนสิบ หรือในเรื่องผู้รับใช้ของพระองค์ที่ดูแลรับผิดชอบส่วนสิบ หากข้าพเจ้าถูกเรียกร้องให้จ่ายส่วนสิบ นั่นคือ หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะจ่ายส่วนนี้ (*DBY,* 174)

ข้าพเจ้าชอบคำว่า [ส่วนสิบ] เพราะเป็นคำจากพระคัมภีร์ และข้าพเจ้าใช้คำนี้มากกว่าคำอื่นๆ พระเจ้าทรงสถาปนาส่วนสิบขึ้น ซึ่งปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยของอับราฮัม อีนิคและอาดัม และลูกหลานของเขาไม่เคยลืมส่วนสิบและการบริจาค ท่านจะอ่านเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องได้ด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าต้องการพูดเรื่องนี้เป็นพิเศษกับผู้ที่ยอมรับว่าเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย—หากเราไม่จ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค เราจะได้รับการตีสอนจากพระเจ้า เราวางใจได้เลยว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ถ้าเราไม่จ่ายส่วนสิบและการบริจาคเรามักจะไม่ทำสิ่งอื่นๆ และมันจะรุนแรงขึ้นทุกที จนกระทั่งวิญญาณของพระกิตติคุณออกไปจากเราจนหมดสิ้น และเราจะอยู่ในความมืด และไม่รู้ว่าเรากำลังจะไปที่ไหน (*DBY,* 174)

พระเจ้าทรงเรียกร้องหนึ่งส่วนสิบของสิ่งซึ่งพระองค์ประทานแก่เรา ข้าพเจ้าจ่ายหนึ่งส่วนสิบของสิ่งที่เพิ่มขึ้นจากฝูงสัตว์เลี้ยงของข้าพเจ้า และจากทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ามีทุกคนควรทำอย่างเดียวกันอาจมีคำถามเกิดขึ้นว่า “จะเอาส่วนสิบไปทำอะไร?” ส่วนสิบมีไว้เพื่อการสร้างพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อการขยายพรมแดนของไซอัน เพื่อส่งเอ็ลเดอร์เป็นผู้สอนศาสนา เพื่อเผยแผ่พระกิตติคุณและดูแลครอบครัวของพวกเขา ไม่นานหลังจากนั้น เราจะมีพระวิหารที่เราจะเข้าไป และเราจะได้รับพร พรจากสวรรค์ โดยการเชื่อฟังคำสอนเรื่องส่วนสิบ เราจะมีพระวิหารที่สร้างขึ้นทั่วเทือกเขาเหล่านี้ ในหุบเขาของอาณาเขตนี้ และในหุบเขาของอาณาเขตถัดไป และในตลอดทั่วหุบเขาทั้งหมดนี้ในที่สุดเราหวังว่าจะสร้างพระวิหารในหุบเขาต่างๆ มากมาย เราไปบ้านเอนดาวเม้นท์ และก่อนที่เราจะไป เราต้องได้รับการรับรองจากอธิการของเราว่าเราจ่ายส่วนสิบ (*DBY,* 178)

เป็นธุระของข้าพเจ้าที่จะควบคุมการจัดสรรปันส่วนเงินส่วนสิบที่สิทธิชนจ่าย และไม่ใช่ธุระของเอ็ลเดอร์คนหนึ่งคนใดในอาณาจักรที่จะคิดว่าส่วนสิบเป็นของเขา (*DBY,* 178)

หากท่านยอมให้มารบอกท่านว่าข้าพเจ้าไม่ได้นำท่านไปในทางที่ถูกต้อง และยอมให้ความคิดนั้นอยู่ในใจท่าน ข้าพเจ้าสัญญาว่ามันจะนำท่านไปสู่การละทิ้งความเชื่อ ท่านยอมให้ตัวเองสงสัยสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผย และไม่นานท่านก็จะเริ่มละเลยการสวดอ้อนวอนไม่ยอมจ่ายส่วนสิบ และจับผิดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของศาสนาจักร ท่านจะกล่าวเหมือน

กับพวกละทิ้งความเชื่อทั้งหมดกล่าวว่า “การใช้ส่วนสิบไม่ถูกต้อง” (*DNSW,* 29 Aug. 1876, 1)

การอุทิศคือความเต็มใจที่จะให้ทุกสิ่งและยอมรับว่า ทุกสิ่งที่เรามีเป็นของพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้าเคยมองเห็นชุมชนสิทธิชนยุคสุดท้ายในภาพที่มาปรากฏ และเห็นพวกเขารวมกันเป็นครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่งของสวรรค์ แต่ละคนทำหน้าที่หลายอย่างด้วยความอุตสาหะพากเพียรในงานของตน โดยทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าเพื่อยกฐานะของตนเองและในภาพนั้นข้าพเจ้าได้เห็นระเบียบแบบแผนที่สวยงามที่สุดเท่าที่มันสมองของมนุษย์จะสามารถคิดขึ้นมาได้ อีกทั้งยังเห็นผลอันยิ่งใหญ่ที่สุดของการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและการแผ่ขยายความชอบธรรมบนผืนแผ่นดินโลก คนกลุ่มนี้จะบรรลุถึงระเบียบของสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้หรือไม่? เวลานี้พวกเราพร้อมหรือยังที่จะดำเนินชีวิตตามระเบียบปิตุนั้นซึ่งจะจัดวางไว้ในบรรดาคนที่ซื่อสัตย์และจริงก่อนที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรับมาเป็นของพระองค์เอง? เราทุกคนยอมรับว่าเมื่อความเป็นมตะนี้สิ้นสุดพร้อมกับความไม่สบายใจ ความวิตกกังวล เห็นแก่ตัว เห็นแก่ความมั่งคั่ง เห็นแก่อำนาจ และผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันทั้งหมด ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับร่างกายนี้ ซึ่งเวลานั้นวิญญาณของเรากลับไปเฝ้าพระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานวิญญาณนั้น เราจะอยู่ภายใต้ข้อกำหนดทุกอย่างที่พระองค์ทรงเรียกร้องให้เราทำและเราจะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่ครอบครัวเดียว ความสนใจของเราจะเป็นไปในทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ทำไมเราจะมีชีวิตอยู่ในโลกเช่นนั้นไม่ได้เล่า? (*DBY,* 181)

เวลาจะมาถึงหรือไม่ที่เราจะเริ่มวางระเบียบคนกลุ่มนี้ให้เป็นครอบครัวได้? มันจะมาถึงแต่เราจะรู้ได้อย่างไร? รู้ได้...ท่านคิดว่าเราจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือไม่? เมื่อเรากลับบ้านไปเฝ้าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเรา เราไม่อยากจะอยู่เป็นครอบครัวหรือ? มันไม่ใช่ความปรารถนาและความใฝ่ฝันสูงสุดของเราหรอกหรือที่จะได้เป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และเป็นธิดาของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ มีสิทธิ์ในครอบครัว และศรัทธาที่เป็นของครอบครัว เป็นผู้รับมรดกของพระบิดา รับทรัพย์สิน ความมั่งคั่ง อำนาจ คุณงามความดี ความรู้และปัญญาของพระองค์? (*DBY,* 179)

เมื่อคนกลุ่มนี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นั่นก็หมายถึงการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเจ้า พวกเขาจะไม่เหมือนกัน เราทุกคนจะไม่มีตาสีเทา สีฟ้า หรือสีดำทั้งหมด หน้าตาของเราจะแตกต่างกันไป การกระทำของเรา อุปนิสัย และความพยายามที่จะสั่งสม แจกจ่าย และจัดการกับเวลา พรสวรรค์ ความมั่งคั่งของเรา และสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าประทานแก่เราในการเดินทางตลอดชีวิตของเรา เราจะแตกต่างกันมาก เช่นเดียวกับที่เรามีหน้าตาแตกต่าง

กัน จุดสำคัญที่พระเจ้าต้องประสงค์จะนำเราไป คือให้เชื่อฟังพระดำรัสแนะนำของพระองค์ และทำตามพระคำของพระองค์ จากนั้นทุกคนก็จะอยู่ในระเบียบ จนเราสามารถทำหน้าที่เป็นครอบครัวได้ (*DBY,* 180)

เราต้องการเห็นว่าในชุมชนที่จัดตั้งขึ้นนั้น ทุกคนเป็นผู้ที่มีความอุตสาหะ ซื่อสัตย์และมัธยัสถ์ (*DBY,* 180)

อย่าอยากได้สิ่งที่ท่านไม่อาจไขว่คว้า ดำเนินชีวิตตามสิ่งที่ท่านมี (*DBY,* 180)

เมื่อพระเจ้าประทานการเปิดเผยที่แนะนำถึงหน้าที่เกี่ยวกับการอุทิศสิ่งที่เรามี หากผู้คนเข้าใจตามที่มันเป็นอยู่อย่างถูกต้องแล้ว และเชื่อฟังการเปิดเผยนั้น นั่นคือการยอมรับกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาว่าโดยแท้แล้วสิ่งนั้นไม่ใช่ของเขา และเป็นดังนั้นตราบจนบัดนี้ (*DBY,* 178)

พระเจ้าประกาศว่าเป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่ผู้คนจะเข้าในพันธสัญญา เหมือนดังอีนิคและผู้คนของเขาทำ ซึ่งจำเป็นต้องทำก่อนที่เราจะได้รับสิทธิพิเศษแห่งการสร้างศูนย์สเตคของไซอัน เพราะอำนาจและรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าจะอยู่ที่นั่นและไม่มีใคร นอกจากคนที่มีใจบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะได้รับและสามารถอยู่ที่นั่นได้ (*DBY,* 178)

มีการเปิดเผยอีกประการหนึ่ง (อาจเป็นคำสอนและพันธสัญญาภาค 42)—กล่าวว่านี่คือหน้าที่ของทุกคนที่ไปยังไซอันที่จะอุทิศทรัพย์สินทั้งหมดของเขาให้กับศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้าย การเปิดเผยนี้...เป็นพระบัญญัติหรือการเปิดเผยข้อแรกที่ประทานแก่คนพวกนี้หลังจากพวกเขาได้รับสิทธิพิเศษในการจัดระเบียบตนเองเป็นศาสนาจักร เป็นองค์กร เป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าเห็นแล้ว และเวลานี้ข้าพเจ้าคิดว่า มันจะเป็นหนึ่งในการเปิดเผยครั้งสุดท้ายที่ผู้คนจะได้รับเข้ามาสู่จิตใจและความเข้าใจของเขา เป็นความสมัครใจและการเลือกของเขาเอง ถือเป็นความชื่นชมยินดี สิทธิพิเศษ และพรต่อเขาที่จะปฏิบัติตามและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด (*DBY,* 179)

มีทรัพย์สินเงินทองในแผ่นดิน และบนแผ่นดินมากมายเหลือคณานับ และพระเจ้าประทานอย่างหนึ่งให้คนหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งให้กับอีกคนหนึ่ง—คนชั่วก็ได้รับเช่นเดียวกับคนชอบธรรม—เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำอะไรกับมัน แต่ทุกสิ่งเป็นของพระองค์ พระองค์ประทานส่วนที่ดีแก่คนพวกนี้—แต่มันไม่ใช่ของเรา และทั้งหมดที่เราต้องทำ คือ พยายามและค้นหาให้ได้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำอะไรกับสิ่งที่เรามีอยู่ในครอบครองของเราและแล้วจงไปและทำสิ่งนั้น หากเราทำมากหรือน้อยไปกว่านี้เราก็กำลังก้าวเข้าสู่รูปแบบทางธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมายคือการทำสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราทำกับสิ่งนั้น ซึ่งพระองค์ประทานแก่เรา และจัดการให้เป็นไปตามที่พระองค์ทรงบอก ไม่ว่าจะต้องให้ทั้งหมด ให้เพียงหนึ่งส่วนสิบ หรือเกินไปกว่านั้น (*DNW,* 23 Apr. 1873, 4)

เราต้องมีชีวิตอยู่นานเท่าใดเล่าก่อนที่เราจะพบว่าเราไม่มีสิ่งใดต้องอุทิศแด่พระเจ้า—พบว่าทุกสิ่งเป็นของพระบิดาบนสวรรค์ ภูเขา หุบเขา ต้นไม้ น้ำ ผืนดินเหล่านี้ โดยสรุปแผ่นดินโลกและความสมบูรณ์ของมัน เป็นของพระองค์ ? [ดู ค.พ. 104: 14–18, 55] (*DNW,* 20 June. 1855, 5)

แล้วการเสียสละที่คนพวกนี้เคยทำไว้อยู่ที่ไหนเล่า? ไม่มีเรื่องเช่นนั้น พวกเขาเพียงแต่แลกเปลี่ยนสภาพที่แย่กว่ากับสภาพที่ดีกว่า ทุกครั้งที่พวกเขาถูกโยกย้าย พวกเขาแลกความไม่รู้กับความรู้ และไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการตรงกันข้ามของมัน (*DNW,* 24 Aug. 1854, 1)

สมมุติเราถูกเรียกให้ละทิ้งสิ่งที่เรามีอยู่ในเวลานี้ เราจะเรียกมันว่าการเสียสละหรือ? น่าขายหน้าสำหรับคนที่เรียกมันเช่นนั้น การกระทำดังกล่าว คือวิธีการที่แท้จริงของการเพิ่มเติมความรู้ ความเข้าใจ อำนาจ และรัศมีภาพแก่เขา การเตรียมพร้อมเพื่อรับมงกุฎ อาณาจักรบัลลังก์ และเขตปกครอง ได้รับการสวมมงกุฎในรัศมีภาพกับบรรดาพระผู้เป็นเจ้าแห่งนิรันดร หากขาดสิ่งนี้เราจะไม่มีวันได้รับสิ่งซึ่งเรากำลังเฝ้ารอคอย (*DNW,* 3 Aug. 1854, 2)

ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงสิ่งที่จะทำเพื่อให้ได้รับความสูงส่ง ซึ่งท่านจะไม่ได้มา เว้นแต่ท่านจะทำตามวิธีนี้ หากท่านมอบความรักให้กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนกลายเป็นอุปสรรคแม้เพียงเล็กน้อยไม่ให้อุทิศสิ่งนั้นแด่พระเจ้าแล้ว จงอุทิศสิ่งนั้นก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งจะทำให้การอุทิศทุกสิ่งที่เป็นของท่านเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ (*DNW,* 5 Jan. 1854, 2)

อะไรหรือที่ขัดขวางคนพวกนี้ไม่ให้เป็นศาสนาจักรที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกับยุคของอีนิค? ข้าพเจ้าจะบอกท่านได้ด้วยเหตุผลสั้นๆ นั่นเป็นเพราะท่านไม่ปลูกฝังอุปนิสัยให้เป็นอย่างนั้น: นี่คือเหตุผลทั้งหมด หากหัวใจของข้าพเจ้ายังไม่ยอมรับอย่างเต็มที่กับงานนี้ ข้าพเจ้าจะให้เวลา พรสวรรค์ การทำงาน และการครอบครองของข้าพเจ้า จนกว่าหัวใจของข้าพเจ้าเห็นชอบที่จะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะทำงานด้วยมือของข้าพเจ้าในอุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้า จนกว่าหัวใจของข้าพเจ้าจะยอมรับงานนี้ (*DNW,* 5 Jan. 1854, 2)

ข้าพเจ้าบอกท่านไปแล้วถึงวิธีที่จะทำตามเพื่อให้ได้รับความสูงส่ง พระเจ้าต้องมาก่อนและเป็นคนแรกในความรู้สึกของเรา เราต้องพิจารณาการเสริมสร้างอุดมการณ์และอาณาจักรของพระองค์ก่อนสิ่งอื่น (*DNW,* 5 Jan. 1854, 2)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

การจ่ายส่วนสิบทำให้เรามีส่วนร่วมในงานของพระเจ้า โดยการคืนส่วนซึ่งเป็นของพระองค์

- แยกแยะแต่ละประโยคที่ประธานยังพูดถึงเกี่ยวกับ “หนึ่งส่วนสิบ” จากนั้นให้เขียนทุกสิ่งที่ท่านกล่าวไว้ในภาระผูกพันที่เราต้องจ่ายสวนสิบ สิ่งใดบ้างประกอบกันเป็นส่วนสิบ และใครควรจ่ายมัน? (ดู ค.พ. 119:3–4)
- ทำไมประธานยังพูดว่าท่านไม่มีสิ่งใดจะถวาย? (ดู โมไซยา 2:19–24; ค.พ. 104:14–18, 55) อะไรคือแหล่งที่มาของทุกสิ่งที่เราได้รับ รวมทั้งสิ่งที่เราจ่ายส่วนสิบ? แล้วอะไรควรเป็นทัศนคติของเราเกี่ยวกับอีกเก้าส่วนของสิ่งที่พระเจ้าครอบครองซึ่งพระองค์ทรงมอบให้เราดูแล? (ดู เจคอบ 2:17–19) ทัศนคตินี้ช่วยให้เราเข้าใจ มาลาคี 3:8–12 อย่างไร?
- อ่าน 2 พงศาวดาร 31:5–6 อย่างละเอียด เมื่อใดที่คนเหล่านี้จ่ายส่วนสิบ? ทัศนคติของเราเกี่ยวกับการจ่ายส่วนสิบควรเป็นอย่างไร?

ความรับผิดชอบของเราคือจ่ายส่วนสิบและสนับสนุนผู้ที่รับผิดชอบเงินส่วนสิบ

- ประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านพูดว่าพระเจ้า “ทรงเรียกร้องหนึ่งในสิบส่วนของ...ร่างกายทั้งหมดของเรา”? ท่านสามารถ “อุทิศหนึ่งส่วนสิบของตัวท่านเอง” เพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้ในทางใด? ท่านได้รับพรอย่างไรเมื่อท่านมอบเวลาและพรสวรรค์ของท่านเพื่อการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้านอกเหนือจากการจ่ายส่วนสิบ?
- ตามที่ประธานยังอ้างถึงอะไรคือผลที่ตามมาของความล้มเหลวในการจ่ายส่วนสิบ? การล้มเหลวในการจ่ายส่วนสิบมีผลกระทบต่อทั้งศาสนาจักรของพระเจ้าและต่อสมาชิกแต่ละคนอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่ามีการนำส่วนสิบไปใช้ในทางใดบ้าง? ใครรับผิดชอบการแจกจ่ายทุนส่วนสิบ? (ดู ค.พ. 120 ด้วย) อะไรคือทัศนคติของประธานยังเกี่ยวกับการตั้งข้อสงสัยผู้ที่รับผิดชอบในการจัดสรรทุนส่วนสิบ?

การอุทิศคือความเต็มใจที่จะให้ทุกสิ่งและยอมรับว่า ทุกสิ่งที่เรามีเป็นของพระบิดาบนสวรรค์

- หมายความว่าอะไรที่ว่า “ชุมชนของสิทธิชนยุคสุดท้าย” กลายเป็น “ครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่งของสวรรค์” และเป็น “ผู้รับมรดกของพระบิดา”?
- ทำไมกฎแห่งการอุทิศจึงเป็น “หนึ่งในการเปิดเผยครั้งสุดท้ายที่ผู้คนได้รับเข้ามาสู่จิตใจและความเข้าใจของเขา เป็นความสมัครใจและการเลือกของเขาเอง และถือเป็นความชื่นชมยินดีเป็นสิทธิพิเศษ และพรที่เขาควรปฏิบัติตามและรักษาให้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด”?
- ทำไมพระเจ้าประทานทรัพย์สินให้อยู่ในการครอบครองของเรา? อะไรคือความรับผิดชอบของเราในฐานะผู้พิทักษ์ทรัพย์สินของพระผู้เป็นเจ้า? (ดู ค.พ. 3:2; เจคอบ 4:14 ด้วย) ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือ “ธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของเรา” ที่เกี่ยวข้องกับส่วนสิบและการอุทิศ? การพยายามทำมากเกินไปเป็นความผิดมากเท่ากับการพยายามน้อยเกินไปอย่างไร?
- เราต้องอุทิศสิ่งใดหากเราคาดหวังที่จะได้รับทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมี? (ดู ค.พ. 84:38 ด้วย) ท่านสามารถอุทิศทุกสิ่งที่ท่านมีและเป็นแด่พระบิดาบนสวรรค์ได้ในวิธีใดโดยเฉพาะ? สิ่งนี้จะเป็นพรต่อท่าน ครอบครัวของท่าน สมาชิกของศาสนาจักร และคนอื่นๆ ที่ท่านคบหาอย่างไร?

บทที่ 23

ความเข้าใจพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน

ในฤดูใบไม้ผลิของปี 1847 ประธานบริคัม ยัง ทั้งครอบครัวของท่านไว้ที่วินเทอร์ ควอเทอร์สและนำสิทธิชนคณะแรกไปตะวันตก ในจดหมายที่เขียนถึงแมรี่ แอนด์ ภรรยาของท่าน ท่านบรรยายถึงความพยายามของคณะที่จะ "เตรียมสำหรับการเคลื่อนย้าย" ท่านเขียนว่า "คู่ทุกข์คู่ยากที่รักของผม...ผมขอขอบคุณสักพันครั้งสำหรับจดหมายที่จริงใจของคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติที่อ่อนโยนและจิตใจที่มีเมตตาของคุณ ผมสวดอ้อนวอนให้คุณและลูกๆ เสมอ และให้กับทุกคนในครอบครัวของเรา ผมรู้ว่าพระเจ้าประทานพรให้ผมมีครอบครัวที่ดีที่สุด ที่ชายคนหนึ่งพึงมีได้บนแผ่นดินโลก" (MAAY) *สำหรับประธานยังแล้ว พระกิตติคุณเตรียมสิทธิชนสำหรับชีวิตนิรันดร์ ชีวิตซึ่งมีการแต่งงานและมีครอบครัวเป็นเป้าหมายสูงสุด พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงานวางรากฐาน "สำหรับชาวโลก สำหรับเหล่าเทพและสำหรับพวกพระผู้เป็นเจ้า"* (DBY, *195*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน วางรากฐานสำหรับชีวิตนิรันดร์

การแต่งงานนิรันดร์ ไม่มีการเริ่มต้นของวันหรือที่สิ้นสุดของปี...เราจะพูดบ้างเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้วางรากฐานสำหรับชาวโลก สำหรับเหล่าเทพ และสำหรับพวกพระผู้เป็นเจ้า เพื่อมนุษย์ที่มีความสามารถในการเรียนรู้จะถูกสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ ตามจริงแล้ว สิ่งนี้คือ สายใยที่ขึงจากการเริ่มต้นไปถึงปลายสุดของพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งความรอด—พระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้ามันเป็นอยู่จากนิรันดรถึงนิรันดร (*DBY,* 195)

ขอให้บิดาและมารดาผู้เป็นสมาชิกของศาสนาจักรและอาณาจักรแห่งนี้ดำเนินไปในวิถีที่ชอบธรรม และพยายามอย่างสุดกำลังที่จะไม่ทำผิดเลย แต่ทำสิ่งที่ดีตลอดชีวิตของเขา หากเขามีลูกหนึ่งคนหรือหนึ่งร้อยคน หากเขาประพฤติตนต่อหน้าลูกๆ ดังที่ควร ผูกมัดลูกๆ ไว้กับพระเจ้าโดยศรัทธาและการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าไม่ห่วงเลยว่าเด็กๆ เหล่านั้นจะไปใน

ทิศทางใด พวกเขาได้รับการผูกมัดไว้กับบิดามารดาของเขาด้วยพันธะอันเป็นนิจ และไม่มีอำนาจใดในโลกนี้ หรือในนรกจะสามารถแยกพวกเขาออกจากบิดามารดาได้นิรันดร พวกเขาจะกลับคืนสู่แหล่งที่พวกเขาถือกำเนิดมาอีกครั้ง (*DBY,* 208)

เราพบว่ามีคนหนุ่มสาวจำนวนมากทีเดียวที่ถึงวัยแต่งงานแล้วแต่ยังเป็นโสด...ชายหนุ่มและหญิงสาวของเราควรพิจารณาถึงหน้าที่จำเป็นที่พึงปฏิบัติต่อกัน ต่อพระผู้เป็นเจ้า ต่อโลก ต่อบิดามารดา และต่อคนรุ่นต่อไปในอนาคต เพื่อความรอดและความสูงส่งของพวกเขา ในบรรดาพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อรัศมีภาพของพระองค์ที่เรารับใช้ (*DNSW,* 25 Oct. 1870, 2)

ข้าพเจ้าจะมอบภารกิจให้ชายหนุ่มแต่ละคนในอิสราเอลที่ถึงวัยแต่งงาน จงไปเดี๋ยวนี้ และแต่งงานกับสตรีที่ดี ล้อมรั้วกั้นที่ดิน ออกแบบสวนผักสวนผลไม้ และสร้างบ้าน นี่คือภารกิจที่ข้าพเจ้ามอบให้ชายหนุ่มทุกคนในอิสราเอล (*DBY,* 196)

ไม่มีชายหนุ่มคนใดในชุมชนของเราที่ไม่เต็มใจเดินทางจากที่นั่นไปอังกฤษเพื่อจะแต่งงานในความถูกต้อง หากเขาเข้าใจเรื่องราวดังกล่าว ไม่มีหญิงสาวคนใดในชุมชนของเราผู้ที่รักพระกิตติคุณและปรารถนาพรจากสิ่งนั้น จะแต่งงานในวิธีอื่น เขาจะอยู่เป็นโสดจนกว่าจะได้แต่งงานตามที่ควรจะเป็น [ถึงแม้] ว่าเขาจะต้องอยู่จนอายุมากเท่ากับซาราห์ก่อนที่เธอจะให้กำเนิดอิสอัคก็ตาม [ดู ปฐมกาล 17:17] พี่น้องชายของเราจำนวนมากปล่อยให้ลูกๆ ของเขาแต่งงานออกไปโดยไม่ได้พิจารณาถึงสิ่งนี้ และคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยสำคัญนัก ข้าพเจ้าหวังว่าเราทั้งหมดจะเข้าใจสิ่งนี้ในความกระจ่างเช่นเดียวกับที่สวรรค์เข้าใจ (*DBY,* 195–96)

การล่วงละเมิดครั้งแรกประการหนึ่งของครอบครัวอิสราเอลคือ การที่เขาไปยังครอบครัวหรือประชาชาติอื่นเพื่อเลือกคู่ สิ่งนี้เป็นความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ประการหนึ่งที่ลูกหลานของเอบราแฮม ไอแซค และเจคอบทำ เพราะเขาไปและแต่งงานกับครอบครัวอื่น แม้พระเจ้าจะทรงห้ามไม่ให้พวกเขาทำสิ่งนี้ และประกาศกฎที่เคร่งครัดและเข้มงวดอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่เขาก็ตาม [ดู ปฐมกาล 28:1–2] พระองค์บัญชาไม่ให้พวกเขาแต่งงานกับคนต่างชาติแต่พวกเขาก็ทำและตั้งมั่นจะทำให้ได้ [ดู ปฐมกาล 24:3] (*DBY,* 196)

จงระวังไว้ท่านมารดาแห่งอิสราเอล และในภายหน้าอย่าสอนลูกสาวของท่านเหมือนกับที่หลายคนถูกสอนมาให้แต่งงานนอกอิสราเอล วิบัติแก่ท่านที่ทำอย่างนั้น ท่านจะสูญเสียมงกุฎของท่านแน่นอน ตราบที่พระผู้เป็นเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ (*DBY,* 196)

มีดวงวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์จำนวนมากกำลังรอรับร่างกาย แล้วหน้าที่ของเราคืออะไรเล่า?...นี่คือหน้าที่ของชายและหญิงที่ชอบธรรมทุกคนที่จะเตรียมร่างกายสำหรับดวงวิญญาณทุกดวงที่พวกเขาสามารถทำได้ (*DBY,* 197)

บิดาควรทำตามพระคริสต์เมื่อเขารัก สั่งสอน และหาเลี้ยงครอบครัว

เอาละ ขอให้ข้าพเจ้ากล่าวต่อฝ่ายประธานสูงสุด อัครสาวก อธิการทุกคนในอิสราเอล และต่อทุกโควรัม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุม จงเป็นแบบอย่างแก่ [ภรรยา] และลูกๆ ของท่าน เพื่อนบ้านของท่าน และคนพวกนี้ จนท่านสามารถพูดได้ว่า: "ทำตามผมเหมือนกับที่ผมทำตามพระคริสต์" เมื่อเราทำดังนี้ ทุกสิ่งถูกต้อง และจิตสำนึกของเราก็ใสสะอาด (*DBY,* 198)

ขอให้สามีและบิดาเรียนรู้ที่จะทำให้เจตนารมณ์ของเขามุ่งไปทางเดียวกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และต่อจากนั้นก็สั่งสอน [ภรรยา] และลูกๆ ในบทเรียนนี้ เกี่ยวกับการปกครองตนเองโดยตัวอย่างของเขา เช่นเดียวกับโดยคำสั่งสอน รวมทั้งเพื่อนบ้านของเขาด้วย แสดงให้พวกเขาเห็นว่าจะกล้าหาญและยืนหยัดอย่างมั่นคงได้อย่างไรในการเอาชนะอุปนิสัยที่เป็นบาปและกบฏ ในที่สุดวิถีดังกล่าวนี้จะชนะอิทธิพลชั่วร้ายที่ทำงานกับใจมนุษย์ (*DBY,* 198)

อย่าหยุดแม้สักวันเดียวในชีวิตของท่านที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์พำนักอยู่บนท่านและบิดาทั้งหลายอย่าหยุด สวดอ้อนวอนเพื่อภรรยาของท่านจะได้รับพรนี้ เพื่อลูกเล็กๆ ของท่านจะได้รับการประสิทธิ์ประสาทด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา หากท่านต้องการเห็นซาติเติบโต เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และอำนาจ นี่เป็นทางเดียวที่จะก่อให้เกิดขึ้นได้ (*BYP,* 8 Apr. 1852)

หากเราไม่พยายามฝึกอบรมลูกๆ ของเรา สอน และแนะนำพวกเขาเกี่ยวกับความจริงที่ได้รับการเปิดเผยเหล่านี้ การกล่าวโทษจะตกอยู่บนเราในฐานะบิดามารดา หรืออย่างน้อยที่สุดก็ในส่วนที่เราต้องรับผิดชอบ (*DBY,* 207)

ขอให้บิดาเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นเจ้าบ้าน และขอให้เขาปฏิบัติต่อครอบครัวเหมือนดังเทพผู้หนึ่งปฏิบัติต่อคนเหล่านั้น (*DBY,* 197–98)

ขอให้สามีเรียนรู้ที่จะโอบล้อมครอบครัวไว้ด้วยความอบอุ่นแห่งชีวิต ควบคุมอารมณ์และความอยาก ให้ความเคารพ ไม่เพียงเฉพาะต่อครอบครัวของเขาเท่านั้น แต่ต่อพี่น้องชายพี่น้องหญิง และเพื่อนๆ ทุกคนของเขา (*DBY,* 198)

ท่าทีที่อ่อนโยน การปฏิบัติและคำพูดที่อ่อนโยน การวางตัวดีและศักดิ์สิทธิ์ต่อ [ลูกๆ] จะผูกพันลูกๆ ไว้กับเราด้วยสายรัดที่จะไม่ขาดได้ง่ายๆ ขณะที่การปฏิบัติด้วยความรุนแรงและไร้ความเมตตาจะผลักดันพวกเขาออกจากเรา และทำลายทุกสายสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ ที่ผูกเข้าไว้กับเรา และกับพันธสัญญาอันเป็นนิจซึ่งโอบล้อมพวกเราอยู่ให้พินาศย่อยยับหาก

ผู้บุกเบิกที่เพิ่งแต่งงานกันใหม่ๆ ซาราห์ ฟาร์ สมิธ และจอห์น เฮนรี่ สมิธ ในปี 1866 ประธานยังสอนว่า การแต่งงานนิรันดร์ "คือสายใยที่ขึงจากการเริ่มต้นไปถึงปลายสุดของพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์ แห่งความรอด...มันเป็นอยู่จากนิรันดรถึงนิรันดร" (*DBY,* 195)

ครอบครัวของข้าพเจ้า...ไม่เชื่อฟังข้าพเจ้าบนพื้นฐานของความเมตตา และชีวิตอันน่ายกย่องสรรเสริญต่อมนุษย์ทั้งปวงและต่อชาวสวรรค์ทั้งผองแล้ว ก็คงไม่มีสิ่งใดมีอิทธิพลต่อ พวกเขาได้อีก (*DNW,* 7 Dec. 1864, 2)

บิดาควร...พยายามชื่นชมและให้กำลังใจมารดา เพื่อหัวใจของเธอจะได้รับการปลอบประโลม ความรักของเธอจะไม่ลดน้อยลงในการเป็นผู้ปกป้องทางโลก เพื่อความรักที่เธอมีต่อพระผู้เป็นเจ้าและความซอบธรรมจะทำให้ทั้งร่างของเธอสั่นสะเทือน เพื่อเธอจะให้กำเนิดลูกและทำให้ทายาทของเธอซึมซับตลอดจนได้รับการประสิทธิ์ประสาทด้วยลักษณะพิเศษทุกประการที่จำเป็นต่อมนุษย์และถูกกำหนดไว้เพื่อปกครองราชันแห่งกษัตริย์ และพระเจ้า

แห่งพระเจ้า (*DBY,* 199)

ขอให้ชายทุกคนในแผ่นดิน...จงมีภรรยา และแล้วออกไปทำมาหากินด้วยลำแข้ง ไปทำไร่ไถนา ไปเป็นช่างเครื่อง ช่างฟิต หรือทำการค้าที่สุจริตเพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวที่ต่างก็ต้องพึ่งพาท่านจงรู้จักบังคับตน รักความจริงและคุณธรรม และให้การดูแลเอาใจใส่บำรุงเลี้ยง ให้เกียรติ และสรรเสริญสตรี เพื่อเธอจะกลับเป็นมารดาที่น่ายกย่อง จงให้เกียรติแห่งเผ่าพันธุ์ของชายและหญิง ซึ่งจะก้าวหน้าไปสู่ความดีพร้อมทางร่างกายและจิตใจเกินกว่าบิดาของเขา สิ่งนี้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในประเทศของเรา และจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดียิ่งจนสุดจะคณนา (*DBY,* 194–95)

ขอให้สามีทำการปรับปรุงห้องครัว ห้องอาหาร และห้องนอนของเขา เพื่อประโยชน์ของครอบครัว ปรับปรุงสวน ทางเดิน ฯลฯ ทำให้บ้านพักอาศัยตลอดจนบริเวณรอบๆ บ้านของท่านสวยงาม ปูพื้นทางเดินและปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงา (*DBY,* 198)

มารดาควรรักและสั่งสอนครอบครัวของเธอ พร้อมทั้งสร้างอิทธิพลอันดีให้โลกรอบๆ ตัวเธอ

เมื่อข้าพเจ้าหวนคิดถึงหน้าที่และความรับผิดชอบที่ตกอยู่กับมารดาและสตรีของเรา ตลอดจนอิทธิพลที่พวกเธอแผ่ออกมา ข้าพเจ้าถือว่าเธอเป็นเสมือนแหล่งกำเนิด และมูลเหตุสำคัญของการเป็นอยู่ที่นี่ของเรา จริงที่ว่าชายเป็นคนแรก บิดาอาดัมถูกวางไว้ที่นี่ในฐานะกษัตริย์ ของแผ่นดินโลก เพื่อนำมันมาอยู่ใต้บังคับบัญชา แต่เมื่อมีมารดาอีฟ เธอมีอิทธิพลโดดเด่นเหนือเขา คนจำนวนมากคิดว่ามันไม่ค่อยดีนัก แต่ข้าพเจ้าคิดว่ามันดีเยี่ยม (*DBY,* 199)

หน้าที่ของมารดาคือดูลูกๆ ของเธอ และให้การศึกษาเบื้องต้นแก่พวกเขา เพราะรอยประทับใจที่ได้รับในวัยทารกจะอยู่คงทน ท่านรู้ด้วยตนเองโดยประสบการณ์ว่า รอยประทับใจที่ท่านได้รับในวัยทารก ในความเป็นอยู่มตะของท่านจนถึงทุกวันนี้ยังคงจารึกอยู่ในความทรงจำของท่าน ลูกไว้วางใจมารดาของเขาอย่างสนิทใจ ท่านเอ็นดูเขาด้วยความรู้สึกผูกพันตามธรรมชาติ ไม่ว่าเขาจะมีรูปโฉมภายนอกเป็นอย่างไร นั่นทำให้เขาคิดว่า มารดาของเขาเป็นมารดาที่ดีที่สุด และงดงามที่สุดในโลก ข้าพเจ้าพูดกับตัวเอง เด็กๆ วางใจในมารดาของพวกเขาโดยสิ้นเชิง และหากมารดาจะพยายามอย่างเต็มที่ เธอจะค่อยๆ ซึมซับสิ่งที่พวกเธอพอใจเข้าไปในหัวใจของลูกๆ (*DBY,* 201)

ท่านคงจะจำได้ถึงเรื่องในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับคนหนุ่มสองพันคน ผู้ได้รับการปลูกฝังให้เชื่อว่าหากเขาวางความไว้ใจทั้งหมดในพระผู้เป็นเจ้าและรับใช้พระองค์ ไม่มีอำนาจใดจะเอาชนะเขาได้ ท่านคงจำได้ถึงตอนที่พวกเขาออกไปสู้รบ พวกเขาช่างกล้าหาญ

เพียงใด ศรัทธาของพวกเขาช่างใหญ่ยิ่งเพียงใด จนไม่มีทางที่ศัตรูจะฆ่าพวกเขาได้เลย พวกเขาได้อำนาจและศรัทธานี้ผ่านการอบรมสั่งสอนของมารดา (*DBY,* 201)

นี่คือการเรียกของภรรยาและมารดาที่จะรู้ว่าควรจัดการอย่างไรกับทุกสิ่งที่ถูกนำเข้ามาในบ้าน ทำงานเพื่อให้บ้านของเธอถูกใจสามีและลูกๆ ทำตัวเป็นอีฟท่ามกลางสวรรค์น้อยๆ โดยการสร้างของเธอเอง เชื่อมั่นในความรักและวางใจสามีของเธอ พันผูกลูกๆ ไว้กับตัวเธอด้วยความรักที่แข็งแกร่งยิ่งกว่าความตาย เพื่อได้รับมรดกอันเป็นนิจ (*DBY,* 198)

สตรีจำนวนมากเศร้าโศกเพราะเธอไม่ได้รับพรด้วยการมีลูก ท่านจะได้เห็นเวลาที่ท่านมีลูกนับล้านๆ คนรอบตัวท่าน หากท่านซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญา ท่านจะเป็นมารดาของเหล่าประชาชาติ (*DBY,*200)

ไม่ใช่นิสัยโดยปกติของข้าพเจ้าที่จะแนะนำสตรีไม่ให้เชื่อฟังสามีของเธอ แต่คำแนะนำของข้าพเจ้าคือ—เชื่อฟังสามีของท่าน ข้าพเจ้ามองในแง่ดีและพอใจมากกับเรื่องนั้น แต่ข้าพเจ้าไม่เคยแนะนำผู้หญิงให้เชื่อฟังสามีที่ทำตามความประสงค์ของมาร (*DBY,* 200–201)

มารดาเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในความอารักขาของพระผู้เป็นเจ้าที่จะชี้นำสู่จุดหมายปลายทางของประชาชาติ—ดังนั้นท่านจะเห็นทันทีว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าประสงค์จะจารึกไว้ในใจของท่านคืออะไร มารดาคือเครื่องจักรที่เพิ่มความสนุกสนานแก่มนุษย์ทั้งปวง และชี้นำสู่จุดหมายปลายทางและชีวิตของมนุษย์บนแผ่นดินโลก (*DBY,* 199–200)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน วางรากฐานสำหรับชีวิตนิรันดร์

- ประธานยังกล่าวว่า การแต่งงานนิรันดร์ “วางรากฐานสำหรับชาวโลก...[และ] เพื่อมนุษย์ที่สามารถในการเรียนรู้จะถูกสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ” เราสามารถอุทิศการแต่งงานของเราเพื่อจุดประสงค์นิรันดร์นั้นได้อย่างไร? ท่านสามารถทำสิ่งใดโดยเฉพาะเพื่อคงไว้ซึ่งทัศนะนั้นในแต่ละวัน?
- ประธานยังพูดว่าอะไรคือภารกิจของชายหนุ่มทุกคน? ประยุกต์สิ่งนั้นเข้ากับท่านได้อย่างไร?
- ประธานยังอ้างถึงอะไรเมื่อท่านแนะนำคนหนุ่มสาวให้ “แต่งงานในความถูกต้อง”? พรใดมาสู่ผู้ที่ทำทุกสิ่งที่จำเป็นต่อ “การสร้างอาณาจักร”? (ดู เอบราแฮม 2:9–11)
- “ความผิดพลาดใหญ่หลวงประการหนึ่ง” ที่ลูกหลานบางคนของอับราฮัม ไอแซคและ

เจคอบทำคือแต่งงานนอกพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน (ดู ปฐมกาล 28:1–2) คนที่แต่งงานนอกพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงานจะไม่ได้รับพรใด? ท่านจะทำอะไรเพื่อรับรองว่าท่านรักษาค่าควรของพันธสัญญาการแต่งงานนั้น และสามารถรับพรจากการนั้นในวันใดวันหนึ่ง?

- "หน้าที่ของชายและหญิงที่ชอบธรรม" คืออะไร? ทำไมการสร้างร่างกายสำหรับลูกทางวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของการแต่งงานในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ? คู่สามีภรรยาจะตัดสินใจได้อย่างไรว่า เมื่อใดที่พวกเขาได้ทำความรับผิดชอบนี้สำเร็จตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อพวกเขา? (ดู คำแนะนำในคู่มือสามัญแห่งคำแนะนำที่ให้กับอธิการและประธานสาขาของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้)

บิดาควรทำตามพระคริสต์เมื่อเขารัก สั่งสอน และหาเลี้ยงครอบครัว

- บิดาทุกคนควรเป็นแบบอย่างในเรื่องใดต่อภรรยาและลูกๆ ของเขา? หมายความว่าอะไรที่บอกให้ชายทำตามพระคริสต์? ชาย "เรียนรู้ที่จะทำให้เจตนารมณ์ของเขามุ่งไปทางเดียวกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า" ได้อย่างไร? ท่านเรียนรู้อะไรจากบิดาผู้ยอมตนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า?
- บิดามารดาสอนความจริงอะไรแก่ลูกๆ ของเขา? (ดู ค.พ. 68:25 ด้วย)
- ตามที่ประธานยังกล่าว บิดาควรปกครองครอบครัวอย่างไร? (ดู ค.พ. 121:41–46) ชายควรปฏิบัติต่อครอบครัวของเขาอย่างไร? การปฏิบัติใด "ทำลายสายสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกพันพวกเขาไว้กับเรา และกับพันธสัญญาอันเป็นนิจ"? ชายที่เปี่ยมไปด้วยความเมตตาและพระวิญญาณจะทำให้ภรรยาและลูกๆ ของเขาบรรลุบทบาทของตนได้อย่างไร?
- ประธานยังพูดว่าอะไรจะเกิดขึ้น หากสามีจัดหาเพื่อครอบครัวอย่างซื่อสัตย์? (ดู ค.พ. 83:1–2) สิ่งนี้ "ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง" อย่างไร?

มารดาควรรักและสั่งสอนครอบครัวของเธอ พร้อมทั้งสร้างอิทธิพลอันดีให้โลกรอบๆ ตัวเธอ

- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือหน้าที่และการเรียกของภรรยาและมารดา?
- ประธานยังให้คำปลอบประโลมอะไรแก่ผู้ที่ไม่มีหรือไม่สามารถมีลูกได้?

- สตรีสิทธิชนยุคสุดท้ายมีอิทธิพลต่อท่าน ครอบครัวของท่านและชุมชนของท่านอย่างไร? พวกเธอสามารถทำดังนี้ได้อย่างไรในภายภาคหน้า?
- ประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่เคยแนะนำผู้หญิงให้เชื่อฟังสามีที่ทำตามความประสงค์ของมาร”? ภรรยาจะรู้ได้อย่างไรว่าสามีของเธอกำลังทำตามพระคริสต์อยู่หรือไม่? พรใดมาสู่สามีและภรรยาที่ต่างก็ยอมต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า?
- ประธานยังกล่าวว่ามารดาจะ “ชี้นำสู่จุดหมายปลายทางของประชาชาติ” สตรีสามารถทำให้สัญญานี้เป็นจริงได้อย่างไร?

เอ็ดเวิร์ด มาร์ติน กับครอบครัวของเขาในปี 1870 เอ็ดเวิร์ด เป็นหัวหน้ากลุ่มรถลากมาร์ตินอันแสนโชคร้าย ของปี 1856 เขารอดชีวิตและต่อมามีอาชีพเป็นช่างถ่ายภาพในซอลท์ เลค ซิตี้

บทที่ 24

การสอนครอบครัว

"ขอให้เราดำรงชีวิตเพื่อวิญญาณแห่งศาสนาจะอยู่ภายในเรา แล้วเราจะมีสันติ ความปีติยินดี ความสุขและความพอใจ ซึ่งก่อให้เกิดบิดาที่ถูกใจ มารดาที่ถูกใจ ลูกๆ ที่ถูกใจ ครอบครัว เพื่อนบ้าน ชุมชนและเมืองที่ถูกใจ ซึ่งคุ้มค่าต่อการดำรงชีวิต และข้าพเจ้าคิดว่าสิทธิชนยุคสุดท้ายควรพยายามมุ่งมั่นเพื่อให้ได้สิ่งนี้" (DBY, *204*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ครอบครัวเป็นสถาบันที่พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดตั้งขึ้นในกาลเวลาและนิรันดร

หากทุกคนที่อ้างว่าเป็นสิทธิชนยุคสุดท้ายเป็นสิทธิชนจริงๆ บ้านของเราควรเป็นสวรรค์ ไม่ควรจะได้ยิน รู้สึก หรือเข้าใจสิ่งใดนอกเหนือจากการสรรเสริญพระนามพระผู้เป็นเจ้าของเราทำหน้าที่ของเรา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (*DBY,* 203)

เมื่อชายและหญิงได้รับเอ็นดาวเมนท์และการผนึกของเขา [ในพระวิหารสำหรับความเป็นนิรันดร์] และจากนั้นมีลูกที่เกิดจากพวกเขา เด็กๆ เหล่านั้นเป็นทายาทที่ถูกต้องตามกฎของอาณาจักร ของพรและสัญญาของอาณาจักรนั้น พวกเขาเป็นเพียงคนกลุ่มเดียวที่เป็น [ทายาทตามกฎ] บนแผ่นดินโลกนี้ (*DBY,* 195)

พิธีการผนึกจะต้องได้รับการประกอบที่นี่... ผู้หญิงกับผู้ชาย ลูกๆ กับบิดามารดาของพวกเขา ฯลฯ จนกระทั่งโซ่แห่งชั่วอายุคนจะถูกต่ออย่างสมบูรณ์ในพิธีการผนึกจนกลับไปถึงปิตุอาดัม ดังนั้น เราจึงได้รับบัญชาให้อยู่รวมกัน เพื่อจะออกมาจากแบบิลอน ชำระตัวให้บริสุทธิ์ และเสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา...จนกระทั่งแผ่นดินโลกถูกชำระให้บริสุทธิ์และเตรียมไว้สำหรับการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและเหล่าเทพ (*DBY,* 407)

บิดามารดาควรสอนลูกๆ ให้รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

เราเห็นเด็กทารกในอ้อมแขนของมารดา เด็กทารกคนนี้อยู่ที่นี่เพื่ออะไร? อะไรคือจุดประสงค์ในการสร้างเด็กทารกน้อยผู้นี้?...ท่านเห็นรากฐานนี้ จุดเริ่มต้น เมล็ดแห่งความรู้แจ้งที่ก่อร่างขึ้นในเด็กทารกผู้นี้ ถูกกำหนดให้เติบโตและพัฒนาเป็นชาย [หรือหญิง] จากนั้นก็

เติบโตหรือพัฒนาขึ้นสู่ความสามารถของเทพ และมุ่งสู่ความสูงส่งนิรันดร์ แต่ชีวิตมตะเป็นรากฐาน...เป็นสถานที่แห่งแรกที่เราเรียนรู้ นี่คือการเริ่มต้นของความก้าวหน้านิรันดร์ของเรา (*DBY,* 205–6)

ข้าพเจ้าคิดและพูดอยู่บ่อยๆ ว่า "จำเป็นแค่ไหนสำหรับมารดา ผู้เป็นครูคนแรกของลูก และเป็นผู้สร้างรอยประทับใจครั้งแรกบนความคิดของลูก ให้ทำหรือพูดแต่สิ่งที่ถูกต้อง" ต้องระวังแค่ไหนที่จะไม่ปลูกฝังความคิดที่ผิดๆ ให้กับลูก! เขาไม่ควรสอนสิ่งใดเว้นแต่สิ่งที่รู้ว่าถูกต้องในทุกด้าน เขาไม่ควรใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดให้เด็กๆ ได้ยิน (*DBY,* 206–7)

ขอให้มารดาเริ่มต้นสอนลูกๆ ของเธอตั้งแต่อายุยังน้อย สอนให้เขารักพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (*DBY,* 206)

หากท่านผู้เป็นมารดาจะดำเนินชีวิตตามศาสนาของท่าน และสอนลูกๆ อยู่เสมอให้รักและเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าสอนถึงหนทางแห่งชีวิตและความรอด ฝึกฝนเขาในทางที่เขาควรไป เมื่อมีอายุมากขึ้นเขาจะไม่พรากจากทางนั้น [ดู สุภาษิต 22:6] ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าสิ่งนี้เป็นจริงดังดวงอาทิตย์ที่ฉายแสง เป็นความจริงนิรันดร์ ในหน้าที่นี้เราต้องไม่ลืม (*DBY,* 206)

อบรมลูกๆ ให้รักและเกรงกลัวพระเจ้า ศึกษาอุปนิสัยใจคอตลอดจนอารมณ์ของพวกเขา ปฏิบัติต่อพวกเขาตามนั้น อย่าลืมตัวและลงโทษพวกเขาเมื่อท่านกำลังโกรธ สอนเขาให้รักท่านแทนที่จะกลัวท่าน และขอให้ท่านใส่ใจเสมอว่าลูกๆ ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาประทานให้ท่าน จะต้องได้รับการอบรมสั่งสอนตั้งแต่เยาว์วัยถึงความสำคัญของการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้าและความงดงามของหลักธรรมแห่งศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เพื่อว่าเมื่อพวกเขาเติบโตถึงวัยหนุ่มสาว พวกเขาจะรู้สึกชื่นชอบสิ่งนั้นและไม่ละทิ้งความจริง (*DBY,* 207)

บิดามารดา สอนลูกๆ ด้วยการอบรมสั่งสอนและเป็นตัวอย่างให้เห็นถึงความสำคัญของการสวดอ้อนวอนต่อพระผู้เป็นเจ้า สอนเขาถึงวิธีดำเนินชีวิต สอนวิธีที่จะดึงปัจจัยในการดำรงชีวิตจากดิน น้ำ ลม ไฟที่มีอยู่ในโลก และสอนกฎแห่งชีวิตเพื่อพวกเขาจะรู้วิธีรักษาสุขภาพของตนเอง และสามารถปฏิบัติต่อผู้อื่นได้ เมื่อแนะนำเขาถึงหลักธรรมของพระกิตติคุณ จงสอนเขาว่าหลักธรรมเหล่านั้นจริง เป็นความจริงถูกส่งมาจากสวรรค์ เพื่อความรอดของเรา และพระกิตติคุณรวมเอาความจริงทุกอย่างไว้ทั้งที่มีอยู่ในสวรรค์ ในแผ่นดินโลกและในนรก จงสอนพวกเขาด้วยว่าศาสนาจักรถือกุญแจแห่งชีวิตนิรันดร์ และพวกเขาต้องเชื่อฟังและปฏิบัติพิธีการและกฎที่เกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยและฟื้นฟูเพื่อความสูงส่งของลูกหลานมนุษย์ (*DBY,* 207)

หากเราไม่พยายามฝึกอบรมลูกๆ ของเรา สอน และแนะนำพวกเขาเกี่ยวกับความจริงที่

ได้รับการเปิดเผยเหล่านี้ การกล่าวโทษจะตกอยู่บนเราในฐานะบิดามารดา หรืออย่างน้อยที่สุดก็ในส่วนที่เราต้องรับผิดชอบ (*DBY,* 207)

ขณะที่บิดามารดานำโดยตัวอย่างที่เหมาะสม เขาได้ช่วยจัดวางวิถีที่ชอบธรรมแก่ครอบครัวของเขา

อย่าปล่อยให้ตัวเองสอนลูกๆ อย่างหนึ่ง และปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง (*DBY,* 206)

อย่าปล่อย ให้ตนเองทำสิ่งที่เราไม่อยากเห็นลูกๆ ของเราทำ เราควรเป็นแบบอย่างตามที่เราปรารถนาจะให้เขาเลียนแบบ เราตระหนักถึงสิ่งนี้หรือไม่? บ่อยครั้งเพียงใดที่เราเห็นบิดามารดาต้องการให้ลูกๆ เชื่อฟัง มีความประพฤติที่ดี พูดจาอ่อนโยน มีสีหน้าที่เบิกบาน น้ำเสียงที่ไพเราะ และแววตาที่สดใส ขณะที่ตัวเขาเองเต็มไปด้วยความระทมทุกข์และการดุด่าว่ากล่าว! ช่างตรงกันข้ามและไม่มีเหตุผลเอาเสียเลย! (*DBY,* 208)

หากบิดามารดาเป็นตัวอย่างที่ดีพอจนลูกๆ สามารถเลียนแบบได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นที่ยอมรับของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เขาจะเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของเด็กๆ และในที่สุดเด็กๆ จะปรารถนาความชอบธรรมมากกว่าความชั่วร้าย (*DBY,* 208)

ขอให้บิดาและมารดาผู้เป็นสมาชิกของศาสนาจักรและอาณาจักรแห่งนี้ ดำเนินไปในวิถีที่ชอบธรรม และพยายามอย่างสุดกำลังที่จะไม่ทำผิดเลย แต่ทำสิ่งที่ดีตลอดชีวิต หากเขามีลูกหนึ่งคนหรือหนึ่งร้อยคน หากพวกเขาประพฤติตนต่อหน้าลูกๆ ของเขาดังที่ควร พันผูกลูกๆ ไว้กับพระเจ้าโดยศรัทธาและการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าไม่ห่วงเลยว่าเด็กๆ เหล่านั้น จะไปในทิศทางใด พวกเขาจะผูกพันกับบิดามารดาของเขาด้วยพันธะอันเป็นนิจ และไม่มีอำนาจใดในโลกนี้ หรือในนรกจะแยกพวกเขาออกจากบิดามารดาได้ในนิรันดร พวกเขาจะกลับคืนสู่แหล่งกำเนิดอีกครั้ง (*DBY,* 208)

ลูกๆ ของเราจะรักความจริง หากเราเพียงแต่ดำเนินชีวิตตามศาสนาของเรา บิดามารดาควรทำตามวิธีนั้นเพื่อลูกๆ จะพูดได้ว่า “หนูรู้ว่าพ่อของหนูไม่เคยหลอกหรือเอาเปรียบเพื่อนบ้าน หนูรู้ว่าพ่อของหนูไม่เคยเอาสิ่งซึ่งไม่ใช่ของท่านมาเป็นของตัว ไม่เคย ไม่เคยเลย! ไม่เลย และเขาจะพูดว่า “ลูกชาย หรือลูกสาว จงซื่อสัตย์ ซื่อตรง มีคุณธรรม เมตตา อุตสาหะ มัธยัสถ์ และเต็มไปด้วยงานดี” คำสอนดังกล่าวจากบิดามารดาจะอยู่กับลูกๆ ตลอดกาล เว้นแต่เขาจะทำบาปต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์ (*DBY,* 209)

เราสามารถนำทาง ชี้แนะ และตัดเล็มกิ่งอ่อน และมันจะเติบโตไปในทิศทางที่เราต้องการ หากเราทำอย่างฉลาดและประยุกต์ใช้อย่างชำนาญ ด้วยเหตุนี้ หากเราสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กด้วยอิทธิพลที่ดีและเป็นประโยชน์ ให้คำแนะนำที่เหมาะสมและสั่งสมประเพณี

ที่แท้จริงเข้าไปในความคิดของเขา บางทีสิ่งนี้อาจจะนำพวกเขาไปในทางแห่งชีวิต (*DBY,* 209)

การควบคุมอารมณ์ตนเองและวินัยที่เกิดจากความเมตตา จะช่วยสร้างครอบครัวให้แข็งแกร่ง

เพื่อให้ได้มาซึ่งการควบคุมทางวิญญาณเหนือตัวเราเอง และเหนืออิทธิพลที่อยู่ล้อมรอบตัวเรา โดยการมีวินัยที่เฉียบขาดในตัวเอง เป็นสิ่งแรกที่เราควรคิดถึง นี่คืองานแรกของเราก่อนที่เราจะสามารถชี้ทางให้กับลูกๆ เพื่อให้เขาเติบโตไปสู่ความรอดโดยไม่มีบาป (*DBY,* 203)

ท่านรับปากอะไรกับลูกสาวหากเธอทำสิ่งหนึ่ง? ท่านรับปากว่าจะให้ของขวัญเธอหรือไม่ หากเธอทำได้อย่างดี? "แน่นอน" ท่านจำที่รับปากไว้ได้หรือเปล่า? "ไม่ได้ ลืมไปแล้ว" มารดากล่าว หากลูกสาวทำไม่ดีท่านรับปากว่าจะลงโทษเธอหรือไม่? "แน่นอน" ท่านทำตามที่พูดหรือไม่? ท่านไม่ได้ทำและลูกๆ ก็จะตั้งข้อสรุปในใจของเขาในทันใดนั้นว่ามารดาพูดไม่จริง—เธอบอกว่าจะทำอย่างนี้หรืออย่างนั้น แต่เธอก็ไม่ทำ เป็นบทเรียนแสนง่ายสำหรับมารดาที่จะเรียนรู้การให้เวลากับลูกๆ และไม่ทำให้เด็กมีอคติ คิดก่อนที่ท่านจะพูด...หากท่านตั้งใจจะให้ของขวัญแก่พวกเขา จงให้ หากท่านรับปากว่าจะลงโทษ จงรักษาคำพูด แต่ต้องระมัดระวัง! (*DBY,* 210)

บิดามารดาไม่ควรบังคับลูกๆ ให้ทำบางสิ่งบางอย่าง แต่จูงใจเขา ให้ความรู้แก่เขาตราบที่พวกเขาพร้อมจะรับมัน การลงโทษอาจจำเป็นหากได้รับการกระตุ้นเตือน แต่บิดามารดาควรปกครองลูกๆ โดยศรัทธามากกว่าไม้เรียว นำพวกเขาสู่ความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ทั้งมวลด้วยความเมตตาโดยการเป็นตัวอย่างที่ดี (*DBY,* 208)

ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีชายเป็นจำนวนมากในที่ประชุมนี้ที่ขับไล่ลูกๆ ออกไปจากเขาโดยการใช้ไม้เรียว ที่ใดมีความรุนแรง ที่นั่นจะไม่มีความรักหรือความกตัญญูในหัวใจของทั้งลูกๆ และบิดามารดา ลูกๆ ยอมไปจากพ่อดีกว่าจะอยู่กับเขา (*DBY,* 203)

ในธุรกิจประจำวันของชีวิต ไม่ว่าจะรูปแบบใดหรือประเภทใดก็ตาม สิทธิชนยุคสุดท้ายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ดำรงตำแหน่งสำคัญในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ควรรักษาความเสมอต้นเสมอปลายและใจเย็น ทั้งยามที่อยู่ในบ้านและอยู่นอกบ้าน เขาต้องไม่ยอมให้ความล้มเหลวและสภาพที่ไม่น่าพึงใจทำให้เขารู้สึกท้อแท้ จนต้องระบายความรู้สึกเบื่อหน่ายและหงุดหงิดที่บ้าน พูดคำที่เต็มไปด้วยความรุนแรงและทำให้ผู้ฟังเจ็บปวด...สร้างความกลัดกลุ้มและเศร้าหมองในบ้านของเขา ทำให้ครอบครัวกลัวเขาแทนที่จะรักเขา เราไม่ควรยอมให้ความโกรธผุดขึ้นในใจของเรา และไม่ควรเอ่ยคำพูดที่เกิดจากความรู้สึกโกรธออก

จากปาก “คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ” [สุภาษิต 15:1] “ความพิโรธก็ดุร้าย ความโกรธก็ท่วมท้น” [สุภาษิต 27:4] แต่ “สามัญสำนึกที่ดีกระทำให้คนโกรธช้า และที่มองข้ามการทรยศไปเสียก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา” [สุภาษิต 19:11] (*DBY,* 203–4)

ท่านมอง ได้ยิน และเห็นกับตาถึงความขัดแย้งอย่างมากในบรรดาลูกๆ—บางคนเห็นแม้จะไม่ทั้งหมด—และข้าพเจ้าจะพูดสักเล็กน้อยกับท่านเกี่ยวกับชีวิตอนาคตของท่านว่าท่านจะมีลูกที่ไม่ชอบโต้เถียงหรือทะเลาะวิวาท ขั้นแรกคือจงเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนโยนเสมอ อย่าปล่อยให้ตัวเองเป็นคนเจ้าอารมณ์และหงุดหงิดง่าย....เด็กๆ มีพลังแห่งชีวิตอย่างมากในตัวเขา ทำให้กระดูกของเขาเต็มไปด้วยพลกำลัง พวกเขามีพลังแห่งชีวิต—ชีวิต กำลังและกิจกรรมที่เขาต้องจัดการ และเด็กๆ จะต่อสู้กัน อย่าอารมณ์เสีย เห็นอกเห็นใจและปลอบโยนพวกเขาเสมอ จงสุภาพอ่อนโยนและอารมณ์ดี (*DBY,* 209–10)

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองว่าความยากลำบากใหญ่หลวงที่มีอยู่ในการทะเลาะวิวาทและการต่อสู้เล็กๆ น้อยๆ ของผู้ชายกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง เด็กกับเด็กบิดามารดากับลูกๆ พี่ชายกับน้องสาว และพี่สาวกับน้องชาย เกิดจากการขาดความเข้าใจอย่างถูกต้องซึ่งกันและกัน (*DBY,* 203)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ครอบครัวเป็นสถาบันที่พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดตั้งขึ้นในกาลเวลาและนิรันดร

- ทำไมการผนึกครอบครัวสำหรับนิรันดรจึงเป็นสิ่งสำคัญ? (ดู ค.พ. 128:18) การเข้าใจความสำคัญนิรันดร์และธรรมชาติที่เป็นมาจากสวรรค์ของความสัมพันธ์ในครอบครัวช่วยเราในการติดต่อกับสมาชิกครอบครัวอย่างไร?
- ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อทำให้สายสัมพันธ์ระหว่างรุ่นต่างๆ ในครอบครัวแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น? การกระทำของท่านมีผลกระทบต่อบรรพบุรุษและลูกหลานของท่านอย่างไร?

บิดามารดาควรสอนลูกๆ ให้รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

- ใครมีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการสอนลูกๆ? เมื่อใดที่บิดามารดาควรเริ่มสอนลูกๆ ให้เป็นคนชอบธรรม? ประธานยังให้คำแนะนำอะไรแก่บิดามารดาเกี่ยวกับบทบาทของพวกเขาในฐานะครูคนแรกของลูก?
- ประธานยังกล่าวว่าบิดามารดาควร “อบรมลูกๆ [ของเขา] ให้รักและเกรงกลัว [นับถือ] พระเจ้า” (ดู ค.พ. 68:25–28) ท่านจะสอนลูกให้รักและนับถือพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร?

- ประธานยังอ้างถึงหลักธรรมใดเพื่อให้บิดามารดาสอนลูกๆ ของเขา? อะไรจะเกิดขึ้นหากบิดามารดาไม่สอนลูกอย่างถูกต้อง?

ขณะที่บิดามารดานำโดยตัวอย่างที่เหมาะสม เขาได้ช่วยจัดวางวิถีที่ชอบธรรมแก่ครอบครัวของเขา

- ทำไมตัวอย่างจึงเป็นวิธีที่ทรงพลังในการสอนลูกๆ? ท่านเป็นตัวอย่างแบบใดให้ลูกๆ ที่อยู่รอบตัวท่าน?
- ประธานยังกล่าวว่า เด็กๆ จะ “กลับคืนสู่แหล่งกำเนิดอีกครั้ง” ทำไมสัญญานี้จึงเป็นการปลอบโยนโดยเฉพาะกับบิดามารดาที่ลูกๆ ของเขาออกนอกลู่นอกทาง? บิดามารดา สามารถทำอะไรเพื่อช่วยให้ลูกๆ ที่ออกนอกลู่นอกทางต้องการกลับมาหาครอบครัวของเขา?
- ท่านเรียนรู้มาตรฐานที่ดีอะไรจากบิดามารดาของท่าน? อะไรคือมาตรฐานบางอย่างที่ท่านอยากให้ลูกๆ เรียนรู้จากท่าน? ท่านจะสอนลูกๆ ถึงมาตรฐานเหล่านี้ได้อย่างไร? ท่านมีหลักฐานอะไรที่แสดงว่าลูกๆ กำลังเรียนรู้มาตรฐานจากท่าน?
- “ประเพณีที่แท้จริง” สามารถช่วยลูกๆ ของท่านให้ยอมรับความชอบธรรมมากขึ้นได้อย่างไร? ประเพณีที่ชอบธรรมอะไรช่วยเพิ่มความเข้มแข็งแก่ครอบครัวของท่าน? ท่านอยากจัดประเพณีที่ชอบธรรมอะไรขึ้นในครอบครัว?

การควบคุมอารมณ์ตนเองและวินัยที่เกิดจากความเมตตาจะช่วยสร้างครอบครัวให้แข็งแกร่ง

- อะไรคือความแตกต่างระหว่าง “การบังคับ” ลูกๆ กับ “การชักจูง” พวกเขา? ทำไมการชักจูงลูกๆ จึงมีประสิทธิภาพในการสอนความชอบธรรมมากกว่า?
- ทำไม “การรักษาความเสมอต้นเสมอปลาย และใจเย็น” จึงจำเป็นเมื่อติดต่อกับผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกๆ ?
- บ่อยครั้งการทะเลาะวิวาทและการต่อสู้เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตครอบครัว ทำไมสิ่งเหล่านี้จึงเป็นอันตรายต่อครอบครัว? (ดู โมไซยา 4:14) ประธานยังพูดว่าอะไรคือเหตุผลเบื้องต้นที่สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น? ท่านสามารถส่งเสริมการติดต่อสื่อสารและความเข้าใจภายในครอบครัวของท่านให้ดีขึ้นได้อย่างไร? สิ่งใดบ้างที่ท่านทำไปแล้วและสามารถช่วยให้ครอบครัวแสดงความรักต่อกันบ่อยมากขึ้น?

บทที่ 25

การปลูกฝังความกตัญญู ความถ่อม และความซื่อตรง

ประธานบริคัม ยัง เชื่อและดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ถูกต้องและเรียบง่าย จากประสบการณ์ของท่านในการเป็นช่างไม้และผู้รับเหมา ท่านเรียนรู้ที่จะให้เกียรติคนงานผู้ซื่อตรงที่ได้สร้างกำแพงอันคงทนถาวร ติดประตูที่ยังไม่เคยต้องซ่อม และไม่หยิบเครื่องมือหรือตะปูของเจ้าของใส่กระเป๋าหลังเลิกงาน ท่านแนะนำผู้อื่นในทุกอาชีพให้ "เปิดตาของเขาเพื่อจะเห็นและเข้าใจว่าการเป็นคนซื่อตรงและเที่ยงธรรมสำคัญแค่ไหน" (DNW, *2 Dec. 1857, 4*) *ประธานยังให้กำลังใจสิทธิชนยุคแรกๆ ที่ทนทุกข์จากการทดลองต่างๆ เช่น การข่มเหง ความยากจนและความอดอยาก ยอมรับความทุกข์ยากของพวกเขาด้วยความกตัญญูและอ่อนน้อมถ่อมตน เพราะพระเจ้าจะทรงทำให้เขาแข็งแกร่งในความทุกข์ทรมาน ถ้อยคำและชีวิตของท่านเน้นให้เห็นเด่นชัดว่าหน้าที่ของเราคือแสดงความซื่อสัตย์และกตัญญูโดยการปรับปรุงสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าประทานให้เป็นพรแก่เรา*

คำสอนของบริคัม ยัง

การยอมรับพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตของเราเป็นการปลูกฝังความกตัญญู

ข้าพเจ้าไม่คิดว่ามีบาปใดใหญ่หลวงกว่าบาปแห่งความอกตัญญู ยกเว้นบาปที่ยกให้ไม่ได้ (*DBY,* 228)

ข้าพเจ้าจะพูดบางสิ่งเกี่ยวกับช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก ท่านรู้ว่าข้าพเจ้าบอกท่านไปแล้วว่าหากคนใดกลัวอดตาย ขอให้เขาออกไป และไปยังที่ๆ อุดมสมบูรณ์ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจแม้แต่น้อยว่าความหิวเป็นอย่างไร จนกระทั่งเรากินล่อตัวสุดท้าย ตั้งแต่หัวจรดหางจนหมดเกลี้ยง ข้าพเจ้าไม่กลัวอดตาย มีคนจำนวนมากที่ไม่มีงานทำในเวลานี้ แต่อีกไม่นานจะมีงานมากมายให้เราทำในไร่นา และเราจะไม่ทนทุกข์มากเกินกว่าสิ่งที่เป็นไปเพื่อความดีของเรา ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับความช่วยเหลือของพระเจ้าที่มองเห็นได้ ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับพรที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าในเวลาแห่งความยากลำบาก และสำหรับสิ่งใดก็ตามที่ข้าพเจ้าได้รับ เมื่อหลายปีก่อนข้าพเจ้าบอกท่านถึงความรู้สึกที่มีอยู่เกี่ยวกับความพร้อมใจของสิทธิชนยุคสุดท้าย ศรัทธา ความกตัญญูและการขอบพระทัยของพวกเขา การที่พวกเขา

ยอมรับพระหัตถ์ของพระเจ้าและวิธีที่พระเจ้าประทานพรต่างๆ แก่ผู้คนจิตวิญญาณของข้าพเจ้าเศร้าโศกอย่างยิ่งที่เห็นความสุรุ่ยสุร่าย และนิสัยที่ฟุ้งเฟ้อของคนพวกนี้ในการใช้พรที่มีอยู่อย่างมากมายของเขา หลายคนเหยียบย่ำสิ่งเหล่านั้นไว้ใต้เท้าของเขา และแช่งด่าพระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานสิ่งเหล่านั้นให้ เขาต้องการทองและเงิน แทนที่จะเป็นข้าวสาลีและข้าวโพด แป้งอย่างดี และผักที่ดีที่สุดเท่าที่เคยเติบโตบนแผ่นดิน เขาเหยียบสิ่งเหล่านี้ไว้ใต้เท้า และถือว่าพรที่เลือกสรรมาอย่างดีของพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเขาไร้ค่า (*DNW,* 6 Feb. 1856, 4)

เราชื่นชมยินดีเพราะพระเจ้าทรงโปรดปรานผู้คนของพระองค์ เพราะเราถูกสร้างในความอ่อนแอ โดยมีจุดประสงค์จำเพาะเพื่อการได้รับอำนาจและความดีพร้อมที่ใหญ่ยิ่งขึ้น สิทธิชนควรจะชื่นชมในทุกสิ่ง—ในการข่มเหงเพราะมันจำเป็นต่อการชำระล้างพวกเขาและเตรียมคนชั่วร้ายสำหรับความพินาศย่อยยับของเขา ในความเจ็บไข้และในความเจ็บปวด แม้ยากที่จะทนไหว เพราะเหตุนี้เราจึงต้องรู้จักกับความเจ็บปวด ความเศร้าโศกและความทุกข์ทรมานทุกอย่างที่มนุษย์จะทนได้ เพื่อให้ทุกสิ่งที่เราสัมผัสแสดงอยู่ในจิตสำนึกของเรา เรามีเหตุผลที่จะชื่นชมยินดีอย่างยิ่งที่มีศรัทธาอยู่ในโลก พระเจ้าทรงครองและทำสิ่งใดก็ตาม ที่พระองค์ต้องประสงค์ในบรรดาผู้อาศัยของแผ่นดินโลก ท่านไม่ถามหรือว่า ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีหรือที่มารได้เปรียบเหนือผู้อาศัยของแผ่นดินโลก และทำให้มนุษยชาติทนทุกข์? ข้าพเจ้าตอบได้อย่างมั่นใจที่สุดว่า ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในสิ่งนี้มากเท่ากับที่ชื่นชมในสิ่งอื่น ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเพราะข้าพเจ้าทุกข์ทรมาน ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะข้าพเจ้ายากจน ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเพราะข้าพเจ้าสิ้นหวัง ทำไมหรือ? เพราะข้าพเจ้า จะถูกยกขึ้นอีกครั้ง ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีที่ข้าพเจ้ายากจนเพราะข้าพเจ้าจะถูกทำให้รวย ชื่นชมยินดีที่ข้าพเจ้าทุกข์ทรมานเพราะข้าพเจ้าจะได้รับการปลอบประโลม และพร้อมที่จะรับความยินดีจากความสุขอันสมบูรณ์ เพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะรู้สึกซาบซึ้งจริงๆ กับความสุขนอกจากโดยการอดทนในสิ่งตรงกันข้าม (*DBY,* 228)

เราพูดถึงการทดลองและความยากลำบากของเราที่นี่ในชีวิตนี้ ท่านเคยคิดไหมเมื่อจะเห็นตัวเองอีกหลายพันหลายล้านปีข้างหน้า หลังจากที่ท่านได้พิสูจน์ความซื่อสัตย์ที่มีต่อศาสนาของท่านในช่วงไม่กี่ปีในเวลานี้ และได้รับความรอดนิรันดร์พร้อมทั้งมงกุฎแห่งรัศมีภาพในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว? จากนั้นให้มองย้อนกลับมาที่ชีวิตของท่านที่นี่และดูการสูญเสีย ความทุกข์ทรมานหรือการทดลอง ความผิดหวัง ความเศร้าโศก...ท่านจะถูกบังคับให้ร้องตะโกนว่า “นี่มันอะไรกัน? สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงชั่วประเดี๋ยว และช่วงเวลานี้เราอยู่ที่นั่นเราซื่อสัตย์ในช่วงเวลาสั้นๆ ในความเป็นมตะของเรา และเวลานี้เราได้รับชีวิตนิรันดร์และรัศมีภาพ พร้อมกับอำนาจที่จะเจริญก้าวหน้าในความรู้ที่ไม่มีขอบเขตจำกัดและผ่านขั้นตอนของความเจริญก้าวหน้านับไม่ถ้วน ชื่นชมรอยยิ้มและความพึงพอพระทัยของ

พระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเรา และของพระเยซูคริสต์พี่ชายคนโตของเรา" (*DNW,* 9 Nov. 1859, 1)

มีอีกเรื่องหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวถึงในเวลานี้ ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเราจะไม่มีวันได้รับมรดกในอาณาจักรชั้นสูงจนกว่าเราจะเรียนรู้เรื่องดังกล่าว เราถูกรวมเข้าด้วยกัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้ว่าจะทำอะไรกับชีวิตที่เป็นอยู่ในเวลานี้และกับพรที่ประทานให้เราขณะนี้ หากเราไม่เรียนรู้บทเรียนเหล่านี้ เราจะคาดหวังได้อย่างไรว่าจะได้รับของมีค่านิรันดร์ เพราะคนที่ซื่อสัตย์ในของเล็กน้อยจะเป็นผู้ดูแลของมาก [ดู มัทธิว 25:21]...เมื่อเราได้รับพรด้วยการมีปศุสัตว์เพิ่มขึ้น และเรามองข้ามพรนี้ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เรา ในการทำดังนี้เราทำให้พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยและทำให้ตัวเราต้องได้รับการลงโทษ บิดาทางโลกคนใดเล่าจะให้พรแก่บุตรชายด้วยความรู้สึกพอใจและยินดีขณะที่บุตรชายคนนั้นเริ่มถลุงพรและเอาไปเล่นการพนันจนหมดตัว? หลังจากเวลานั้นบิดาก็จะไม่โปรดปรานเขาอีกต่อไปและจะให้พรเหล่านั้นแก่ลูกที่มีค่าควรมากกว่า พระเจ้าทรงเมตตามากกว่าเรา แต่อาจจะยุติของประทานของพระองค์หากเราไม่รับสิ่งเหล่านั้นด้วยความรู้คุณค่าและดูแลอย่างดีเมื่อเรามีสิ่งเหล่านั้นอยู่ในครอบครองของเราขอให้ผู้คนดูแลปศุสัตว์และม้าของเขา และคนที่ไม่ทำดังนี้จะทำให้ตัวเขาต้องถูกตำหนิตามความยุติธรรม (*DNSW,* 29 Oct. 1865, 2)

หน้าที่ของเราคืออะไร? หน้าที่ของเราคือการปรับปรุงพรทุกประการที่พระเจ้าประทานแก่เรา หากพระองค์ประทานผืนดิน จงปรับปรุงมัน หากพระองค์ประทานสิทธิพิเศษของการสร้างบ้านแก่เรา จงปรับปรุงมัน หากพระองค์ประทานภรรยาและลูกๆ แก่เรา จงพากเพียรและสอนพวกเขาถึงทางของพระเจ้า และยกพวกเขาขึ้นเหนือสภาพที่มืดมน เสื่อมทรามและตกของมนุษยชาติด้วยการคุ้มครองและชี้แนะของพระองค์...พระองค์ทรงเรียกสิทธิชนยุคสุดท้ายออกจากโลก ทรงรวมพวกเขาออกจากประชาชาติอื่นและทรงให้ที่แห่งหนึ่งแก่เขาบนแผ่นดินโลก นี่คือพรหรือ? ใช่แล้ว พรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่ผู้คนได้รับ เพื่อให้เป็นอิสระจากความชั่วร้ายของคนชั่วร้าย จากความหายนะและความอลหม่านของโลก โดยพรนี้เราสามารถแสดงต่อพระบิดาบนสวรรค์ของเราว่า เราเป็นผู้พิทักษ์ที่ซื่อสัตย์ และยิ่งกว่านั้นพรนี้ยังมีสิทธิพิเศษของการคืนสิ่งที่พระองค์ใส่ไว้ในการครอบครองของเราแด่พระองค์...ถึงเวลานั้นจะเข้าใจดีว่าสิ่งที่ดูเหมือนเป็นของข้าพเจ้าในความจริงแล้วข้าพเจ้าไม่ได้เป็นเจ้าของและข้าพเจ้าจะคืนมันแด่พระเจ้าหากพระองค์ทรงเรียกร้อง มันเป็นของพระองค์ และเป็นของพระองค์เสมอมา ข้าพเจ้าไม่เคยเป็นเจ้าของมันและจะไม่มีวันเป็นเลย (*DNW,* 20 June 1855, 4)

ไม่มีสถานการณ์สักอย่างในชีวิต [หรือ] ประสบการณ์สักหนึ่งชั่วโมงที่ไม่เป็นผลดีกับคนที่นำมันมาศึกษา และมุ่งหมายที่จะปรับปรุงประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับ (*DNW,* 9 July 1862, 1)

คนถ่อมใจยอมรับว่าเขาต้องพึ่งพาพระเจ้า

เราต้องถ่อมตัวและเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ในความรู้สึกของเรา—ที่จะกลับถ่อมใจและเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ในทางวิญญาณ เพื่อจะได้รับความสว่างทางสติปัญญาจากวิญญาณของพระกิตติคุณ จากนั้นเราจะมีสิทธิพิเศษของการเติบโต การเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญาและความเข้าใจ (*DBY,* 228)

เราไม่เป็นอะไรเลยนอกจากสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างเพื่อเรา (*DNW,* 28 Oct. 1857, 5)

เมื่อบุคคลเห็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดดังที่มันเป็นอยู่...หากเขาพบว่าเขากำลังทำให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยและทำให้พี่น้องชายของเขาพอใจ เขารู้สึกดีใจมาก รู้สึกถึงความถ่อมใจที่มากขึ้นและการยอมตนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อมนุษย์หยิ่งจองหองและยโสโอหัง การยกยอปอปั้นจะทำให้เขาเต็มไปด้วยความทะนงตัวและเป็นอันตรายกับเขา แต่มันจะไม่เป็นเช่นนั้นเลยหากเขากำลังเพิ่มพูนศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 228)

ใครเล่าที่มีเหตุผลอันควรอย่างยิ่งที่จะขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าของเขา—คนที่ไม่มีความปรารถนาอันแรงกล้าหรือความต้องการที่ชั่วร้ายในการเอาชนะ หรือผู้ที่พยายามวันแล้ววันเล่าที่จะเอาชนะ และยังคงตกอยู่ในความผิดต่อไป? อำนาจแห่งความเข้มแข็ง ศรัทธาและวิจารณญาณของเขาต่างหากที่ได้ชัยชนะ เขามีความผิดเพราะความโน้มเอียงที่จะทำชั่ว แม้เขาจะพยายามวันแล้ววันเล่า และคืนแล้วคืนเล่าที่จะเอาชนะ ใครมีเหตุผลที่จะขอบพระทัยมากที่สุด? คนที่ไม่มีความปรารถนาอันแรงกล้าในการเอาชนะพึงดำเนินต่อไปในความถ่อมแทนที่จะโอ้อวดถึงความชอบธรรมของเขาว่ามีเหนือพี่น้อง เราอยู่ภายใต้พันธะผูกพัน โดยทางความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยฉันพี่น้องและสายสัมพันธ์ของความเป็นมนุษย์ ที่จะผูกมิตรกับคนที่ทำความชั่วร้ายไม่มากก็น้อย เราต้องอดทนต่อสิ่งนี้จนกว่าพระเจ้าจะเห็นสมควรที่จะแยกข้าวออกจากแกลบ—จนกว่าคนชอบธรรมจะถูกเก็บและคนชั่วร้ายจะผูกมัดไว้พร้อมจะเผา [ดู ค.พ. 86]—จนกว่าแกะจะถูกแยกออกจากแพะ [ดู มัทธิว 25:31–34] คนเหล่านั้นที่ไม่มีความปรารถนาอันแรงกล้าในการต่อสู้ วันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า ควรดำเนินต่อไปในความถ่อม และหากสมาชิกของศาสนาจักรตกอยู่ในความผิด หัวใจของท่านควรเต็มไปด้วยความเมตตากรุณา—ด้วยความรู้สึกเหมือนกับทูตสวรรค์ ความรู้สึกฉันพี่น้อง—ที่จะมองข้ามความผิดของพวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (*DNW,* 22 Aug. 1860, 1)

หัวใจของคนที่อ่อนโยนและถ่อมตนเต็มไปด้วยความสุขและความสบายใจอย่างต่อเนื่อง (*DBY,* 228)

คนที่ซื่อตรงจะซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อพระเจ้า

ทั้งชายและหญิงต้องซื่อสัตย์ พวกเขาต้องดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า และให้เกียรติต่อการเรียกและการอยู่บนโลกนี้ของเขา ท่านถามว่านั่นเป็นไปได้หรือ? แน่นอน คำสอนที่เรายอมรับจะขจัดใจที่แข็งกระด้างออกไป (*DBY,* 232)

เราจำเป็นต้องเรียนรู้ ฝึกฝน ศึกษา รู้จักและเข้าใจว่าเหล่าเทพอยู่ด้วยกันได้อย่างไร เมื่อชุมชนนี้บรรลุถึงความซื่อตรงและเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ ท่านจะไม่พบคนยากจนเลย ไม่มีใครขาดแคลน ทุกคนจะมีพอ ชาย หญิง และเด็กทุกคนจะมีทุกสิ่งที่จำเป็นทันทีที่พวกเขาทั้งหมดซื่อตรง เมื่อคนส่วนใหญ่ในชุมชนไม่ซื่อตรง จะทำให้คนซื่อตรงต้องยากจนด้วย เพราะคนไม่ซื่อตรงทำมาหากินและเพิ่มความร่ำรวยให้ตนเองจากเงินของคนซื่อตรง (*DBY,* 232)

ข้าพเจ้าพยายามที่จะขจัดความไม่ซื่อตรงในผู้คน และพยายามเช่นนั้นที่จะทำให้เขาซื่อตรงหากข้าพเจ้าว่าจ้างช่างไม้ โดยจ่ายให้เขาสามเหรียญต่อวัน และเขาทำธุระที่มีหกช่องได้เพียงหนึ่งบานในเวลาสามวัน ซึ่งช่างที่ดีสามารถทำได้ภายในหนึ่งวัน หรือทำหนึ่งบานครึ่งต่อวัน ข้าพเจ้าก็จะไม่จ่ายให้เขาสามเหรียญต่อวันสำหรับงานนั้น แต่ทว่าบางคนที่อยู่ที่นี่ไม่มีวิจารณญาณ ดุลยพินิจ หรือมโนธรรมความถูกผิด พวกเขาอยากได้รับเงินค่าแรงจากงานที่เขาไม่ได้ทำและนี่คือสิ่งที่พวกเขาคิดเอาว่าเป็นความซื่อตรง แต่นั่นเป็นความไม่ซื่อตรงเหมือนๆ กับเรื่องอื่นๆ ในโลก (*DNW,* 2 Dec. 1857, 4)

ขอให้ [ผู้ใช้แรงงานทุกคน] พยายามปรับปรุง...และนั่นจะทำให้เกิดการปรับปรุงครั้งใหญ่ท่ามกลางคนพวกนี้ เราจะยังคงปรับปรุงต่อไป ขอให้เราแสวงหาสติปัญญาจากพระเจ้า... และปรับปรุงต่อไป จนกว่าเราจะเข้าถึงมาตรฐานของความจริงในทุกคำพูดและการกระทำของเรา เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าว่าจ้างช่างปูนให้สร้างกำแพง เขาจะทำมันอย่างซื่อตรง และเป็นเช่นเดียวกันนี้กับคนที่ทำงานทุกคน ถ้าเช่นนั้นหากชายคนหนึ่งไม่ได้ทำงานตามค่าแรงของเขา เขาจะไม่ขอหรือเอาค่าแรง...ความซื่อตรงไม่เคยเข้าสู่หัวใจของบุคคลเช่นนี้ผู้ซึ่งกฎของพวกเขาคือ เก็บทุกสิ่งที่พวกเขาได้มาและเอาทุกสิ่งที่จะเอามาได้ โดยไม่คำนึงว่าได้มาอย่างซื่อตรงหรือไม่ และสวดอ้อนวอนขอให้ได้มากขึ้นอีก (*DNW,* 2 Dec. 1857, 5)

วิบัติแก่คนเหล่านั้นผู้อ้างว่าเป็นสิทธิชนและไม่ซื่อตรง เพียงแต่ซื่อตรงต่อตัวเอง ท่านก็จะซื่อตรงต่อสิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคน (*DBY,* 231–32)

เด็กๆ ควรได้รับการสอนเรื่องความซื่อตรง พวกเขาจะเติบโตขึ้นด้วยความรู้สึกภายในใจของเขาว่าเขาไม่ควรรับแม้สตางค์เดียวที่ไม่ได้เป็นของเขา ไม่สับเปลี่ยนสิ่งใดเด็ดขาด แต่วางทุกสิ่งไว้ในที่ของมันเสมอ หากเขาพบสิ่งใดให้เสาะหาเจ้าของ หากมีสิ่งใดของเพื่อนบ้าน

กำลังจะเสียหาย จงวางมันในที่ๆ มันจะไม่เสียหาย และจงซื่อตรงต่อกันอย่างแท้จริง (*DNW,* 23 Oct, 1872, 5)

ใจที่ซื่อตรงนำการกระทำที่ซื่อตรงออกมา—ความปรารถนาที่ศักดิ์สิทธิ์นำงานที่ทำอย่างเปิดเผยออกมาในแบบเดียวกัน ทำตามข้อตกลงและรักษาคำพูดไว้เป็นความลับ ข้าพเจ้าไม่มีความเป็นเพื่อนสำหรับคนที่ให้สัญญาแต่ไม่ทำตามสัญญานั้น ความจริงที่เรียบง่าย ความตรงไปตรงมา ความซื่อสัตย์ ความเที่ยงธรรม ความยุติธรรม ความเมตตา ความรัก ความกรุณา เป็นผลดีต่อทุกคน เป็นผลเสียต่อคนที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ ช่างง่ายเสียเหลือเกินที่จะดำเนินชีวิตตามหลักธรรมดังกล่าว! ทำตามหลักธรรมดังกล่าวพันครั้งก็ง่ายกว่าจะทำการหลอกลวง! (*DBY,* 232)

เป็นการดีกว่ามากที่จะซื่อตรง ดำเนินชีวิตที่นี่อย่างเที่ยงธรรม ละทิ้งและหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายดีกว่าจะไม่ซื่อตรง เป็นหนทางง่ายที่สุดในโลกที่จะซื่อตรง—เที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า และเมื่อผู้คนเรียนรู้สิ่งนี้ พวกเขาจะนำไปปฏิบัติ (*DBY,* 232)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

การยอมรับพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตของเราเป็นการปลูกฝังความกตัญญู

- ประธานยังแนะนำว่าสิทธิชนควรขอบคุณสำหรับ ข้าวสาลี ข้าวโพด และผักต่างๆ ไม่ใช่ทองและเงิน เราแต่ละคนควรขอบคุณสำหรับอะไร? (ดู ค.พ. 59:7, 21 ด้วย) ท่านแสดงความกตัญญูต่อพระผู้เป็นเจ้า ครอบครัว และคนอื่นๆ ด้วยวิธีใด?
- ท่านคิดว่าทำไมประธานยังสอนสิทธิชนให้ชื่นชมยินดีในการข่มเหง ความเจ็บไข้ความเจ็บปวด และความทุกข์ทรมาน? พรใดเป็นผลจากสภาพการณ์เหล่านี้? ความทุกข์ยากและการทดลองเป็นไปเพื่อความดีของเราอย่างไร? เราสามารถเรียนรู้ที่จะซาบซึ้งและรู้คุณค่าของความยากลำบากในชีวิตขณะที่เรากำลังประสบช่วงเวลาที่ยุ่งยากได้อย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่า “เราอยู่ [ที่นี่] โดยมีจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้ว่าจะทำอะไรกับชีวิตที่เป็นอยู่ในเวลานี้และกับพรที่ประทานแก่เราขณะนี้” อะไรจะเกิดขึ้นหากเราไม่แสดงความกตัญญูโดยการเรียนรู้ว่าจะทำอะไรกับพรที่เรามีอยู่ในเวลานี้? (ดู โมไซยา 2:20–21 ด้วย) เราจะทำอะไรเพื่อแสดงความกตัญญูสำหรับพรของเรา? เราจะ “ปรับปรุงพรทุกประการที่พระเจ้าประทานแก่เรา” ได้อย่างไร?

คนถ่อมใจยอมรับว่าเขาต้องพึ่งพาพระเจ้า

- ประธานยังพูดถึงความจำเป็นที่ต้องเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ เพื่อ “ได้รับความสว่างทางสติปัญญาครั้งแรกจากวิญญาณของพระกิตติคุณ” ท่านพูดว่าหลังจากนั้นบุคคลจะเติบโตในความรู้และสติปัญญา หลักฐานใดที่ท่านเห็นในตัวท่านเองหรือคนอื่นๆ ที่บ่งบอกว่าสิ่งนี้เป็นจริง? เด็กๆ มีคุณสมบัติใดที่นำให้ผู้ใหญ่ถ่อมใจ?
- ประธานยังสอนว่า “เราไม่มีอะไรเลยนอกจากสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเรา” เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงประสงค์จะทำสิ่งใดเพื่อเรา? การเป็นคนถ่อมใจของเราจะทำให้พระเจ้าทรงนำทางเราได้อย่างไร? (ดู โมไซยา 3:19 ด้วย) พระเจ้าทรงนำทางชีวิตของท่านและช่วยให้ท่านเป็นคนดีขึ้นได้อย่างไร?
- ประธานยังพูดว่า “คนที่ไม่มีความปรารถนาอันแรงกล้าในการเอาชนะ พึงดำเนินต่อไปในความถ่อม ไม่ใช่โอ้อวดความชอบธรรมของเขาว่ามีเหนือพี่น้อง” การเปรียบเทียบความเข้มแข็งของเรากับความอ่อนแอของอีกคนหนึ่งนำไปสู่ความหยิ่งจองหองอย่างไร? พรใดมาสู่ผู้ที่ถ่อมใจ? (ดู อีเธอร์ 12:27 ด้วย)

คนที่ซื่อตรงจะซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อพระเจ้า

- เหล่าเทพเป็นแบบอย่างสำหรับครอบครัว หรือชุมชนถึงวิธีที่จะอยู่ด้วยกันอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าในชุมชนของคนซื่อตรง จะไม่มีคนขาดแคลนแม้สักคนเดียว ทุกคนจะมีอย่างพอเพียง ทำไมสิ่งนี้เป็นจริง? ความไม่ซื่อตรงมีผลกระทบต่อชุมชนของเราอย่างไร? ความซื่อตรงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนของเราอย่างไร?
- เราจะสอนลูกๆ ของเราให้ซื่อตรงได้อย่างไร? ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องซื่อตรงทุกเรื่องในชีวิตของเรา?
- ตามที่ประธานยังกล่าว ทำไมการซื่อตรง “พันครั้งง่ายกว่า [กระทำ] การหลอกลวง” และเป็น “หนทางที่ง่ายที่สุดในโลก”?

บทที่ 26

ความสุขและ ความเพลิดเพลินทางสังคม

ประธานบริคัม ยัง รู้ว่าความสุขที่แท้จริงเกิดจากการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมเท่านั้น ท่านรู้ด้วยว่าความสุขหลายอย่างในชีวิตเกิดจากสันทนาการและสิ่งบันเทิงที่บริสุทธิ์ ท่านชอบละครการเต้นรำ และความสนุกสนานทางสังคมอื่นๆ ท่านเปิดโอกาสให้สิทธิชนได้สนุก-สนานกับการพักผ่อนหย่อนใจเหล่านี้เพราะท่านเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในซอลท์เลค ซิตี้ ท่านควบคุมการก่อสร้างโซเชียล ฮอลล์ ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับจัดงานเต้นรำและแสดงละครเกี่ยวกับโซเชียล ฮอลล์นี้ท่านกล่าวว่า: "นั่นคือหอประชุมสำหรับความสนุกสนานของเรา ไม่ใช่สถานที่สำหรับการปฏิบัติละลึก เราอุทิศอาคารหลังนี้ให้กับจุดประสงค์ที่สร้างมันขึ้นมา...ท่านรู้ว่าวิญญาณแบบใดอยู่ในห้องนั้น ที่นั่นเคยมีผู้ว่าการรัฐ ผู้พิพากษา แพทย์ ทนายความ พ่อค้า ผู้ที่ผ่านมา ฯลฯ ซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนาจักรของเรา และพวกเขาทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าอย่างไร? 'ในการเข้าสังคมตลอดชีวิตที่ผ่านมา ฉันไม่เคยรู้สึกดีเท่ากับได้มาอยู่ที่นี่' และในสถานบันเทิงใดก็ตาม สิทธิชนจะไม่รู้สึกดีเท่ากับที่นี่เช่นกัน...ทุกสิ่งควรเป็นไปตามกาลเทศะ" (DNW, *26 Mar. 1862, 1*)

คำสอนของบริคัม ยัง

เราจะพบความสุขที่แท้จริงในความชอบธรรมและการรับใช้

เป้าหมายหลักในชีวิตของมนุษย์คืออะไร? ความสุข หากท่านให้รัศมีภาพ พลัง ความมั่งคั่ง ชื่อเสียงที่ดี มีอิทธิพลต่อเพื่อนมนุษย์แก่ข้าพเจ้า ก็ไม่จำเป็นว่าข้าพเจ้าจะใช้สิ่งทั้งหมดนั้นเพื่อทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขได้ มันขึ้นอยู่กับหลักธรรมที่ว่าสิ่งนั้นได้มาโดยวิธีที่ชอบธรรมหรือผิดศีลธรรม (*DBY,*235)

เราทุกคนต่างแสวงหาความสุข เราหวังเช่นนั้น เราคิดว่าเราดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้มันมา มันคือจุดประสงค์ของชีวิตนี้ แต่เรากำลังดำเนินชีวิตเพื่อจะมีความสุขดังที่เราปรารถนาอย่างมากหรือไม่? (*DBY,* 236)

ความสุข ความสุขที่แท้จริงอยู่ที่ไหน? ไม่มีในที่ใดเลยนอกจากในพระผู้เป็นเจ้า โดยการ

มีวิญญาณแห่งศาสนาอันบริสุทธิ์ของเรา เรามีความสุขในตอนเช้า เรามีความสุขในตอนกลางวัน เรามีความสุขในตอนเย็น เพราะวิญญาณแห่งความรักและความสามัคคีอยู่กับเรา และเราชื่นชมในวิญญาณนั้นเพราะว่ามันมาจากพระผู้เป็นเจ้า และเราชื่นชมในพระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์คือผู้ประทานทุกสิ่งที่ดีให้กับเรา สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนผู้ที่มีประสบการณ์ถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าในใจของเขา หลังจากได้รับการปลดบาป โดยการบัพติศมา และโดยการวางมือ จะตระหนักว่าเขาเปี่ยมไปด้วยความปีติยินดี ความสุข และการปลอบโยน เขาอาจอยู่ในความเจ็บปวด ความผิดพลาด ความยากจน หรือในคุกหากจำเป็น แต่เขาก็ยังมีความสุข นี่คือประสบการณ์ของเรา และสิทธิชนยุคสุดท้ายแต่ละคนและทุกคนจะเป็นพยานถึงสิ่งนี้ได้ (*DBY,* 236)

สิทธิชน ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านเปี่ยมไปด้วยพลังและความรักของพระผู้เป็นเจ้า? ท่านมีความสุขมากเท่าที่ร่างกายของท่านจะรับได้ (*MSS,* 15:48)

โลกทั้งโลกแสวงหาความสุข แต่เราไม่พบสิ่งนี้ในทรัพย์สินเงินทอง เราพบในสันติและความรัก (*DBY,* 235)

สิ่งใดเล่าจะนำความปีติยินดีมาให้มนุษย์? สิ่งที่จะนำสันติมาให้ (*DBY,* 235)

หากหัวใจมีความเบิกบาน จนทำให้เราเปี่ยมไปด้วยความสว่างและรัศมีภาพ ย่อมไม่มีความเศร้าโศก (*DBY,* 235)

เมื่อคนเราขยันและชอบธรรม เขาก็จะมีความสุข (*DBY,* 235)

เป็นความคิดที่ผิดของผู้อาศัยบนแผ่นดินโลกหากจะสรุปว่าการยอมเชื่อฟังพระบัญญัติของสวรรค์ไม่ใช่สิ่งดีที่สุดสำหรับเขา เพราะเกรงว่ามันจะจำกัดความสบายและความสุขของพวกเขา ไม่มีสันติที่แท้จริง ไม่มีความสุขที่แท้จริงสำหรับสิ่งใดในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกนอกจากผู้ที่รับใช้พระเจ้า ในการรับใช้ของเขาจะมีทั้งความปีติยินดี และความสุข ซึ่งเราจะไม่อาจหาได้จากที่อื่น การทำเช่นนั้นจะมีสันติและการปลอบโยน แต่เมื่อจิตวิญญาณเปี่ยมไปด้วยความปีติยินดี มีสันติและรัศมีภาพ ตลอดจนความพึงพอใจกับสิ่งเหล่านี้อย่างสมบูรณ์ เมื่อถึงเวลานั้นคนเราก็ยังคาดไม่ถึงสิ่งดีๆ อีกมากมายที่สะสมไว้ให้ผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคน (*DBY,* 15 July 1857, 4)

เราถูกทำให้ชื่นชมทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงชื่นชม ได้รับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงได้รับ เป็นเจ้าของอำนาจทุกอย่างที่พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ ความประเสริฐทุกอย่างที่พระองค์ทรงมีในครอบครอง—ทุกสิ่งจะต้องถูกลูกๆ ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์นำมาขึ้นกับพระองค์ เพื่อพวกเขาจะชื่นชมทุกสิ่งกับพระองค์ การพิจารณาสิ่งเหล่านี้นำสันติมาสู่จิตใจที่เปิดรับความเข้าใจ (*DBY,* 237)

มีวิธีเดียวเท่านั้นที่สิทธิชนยุคสุดท้ายจะมีความสุข นั่นคือการดำเนินชีวิตตามศาสนาจักร

วงดุริยางค์อเมริกัน ฟอร์ก ยูท่าห์ 1866 สิทธิชนรักดนตรี และเกือบทุกชุมชนมีวงดนตรี

ของเขา หรืออีกนัยหนึ่งเชื่อพระกิตติของของพระเยซูคริสต์ในทุกๆ ส่วน เชื่อฟังพระกิตติ-คุณแห่งเสรีภาพด้วยความตั้งใจเต็มที่ซึ่งทำให้เราเป็นอิสระจริงๆ หากเราทั้งชุมชนจะเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้าและทำตามพิธีการแห่งความรอด เมื่อเป็นเช่นนี้ เราก็คาดได้ว่าเราจะพบความสุขที่เราปรารถนาอย่างมาก (*DBY,* 236)

ดังที่ข้าพเจ้าคิดและพูดบ่อยๆ เมื่อหน้าที่เรียกร้อง ข้าพเจ้าก็มีความสุขในการออกจากบ้าน จากนั้นข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้กลับบ้าน เพราะนั่นคือความปีติยินดีและความสบายใจอย่างใหญ่หลวงที่ได้ทำสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ให้ข้าพเจ้าและทำสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ว่าเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้า ไม่สำคัญว่าสิ่งนั้นจะเป็นอะไรหากนั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ข้าพเจ้าทำ แนวทางปฏิบัติตนผู้นำความปีติยินดีและสันติมาสู่ข้าพเจ้า (*DNW,* 6 Feb. 1856,4)

ความสุขที่แท้จริงคือชายหรือหญิง หรือกลุ่มคนนั้นๆ พอใจสิทธิพิเศษของพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า และรู้วิธีที่จะซาบซึ้งกับคุณค่าของพรของพระองค์ (*DBY,* 236)

เราต้องการเห็นใบหน้าที่แสดงความเบิกบานใจของทุกคน ดวงตาสดใสทุกดวงที่มีความหวังถึงความสุขในอนาคต (*DBY,* 236)

ข้าพเจ้ากล่าวว่า หากท่านต้องการได้รับความสุขอันแสนวิเศษ จงมาเป็นสิทธิชนยุค-

สุดท้าย และดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระเยซูคริสต์ (*DNSW,* 30 June 1874, 1)

บุคคลที่ได้รับประสบการณ์แห่งความรู้เรื่องอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก และในขณะเดียวกันก็มีความรักของพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเขา คือบุคคลที่มีความสุขที่สุดบนแผ่นดินโลก (*DBY,* 235)

สันทนาการในวิญญาณที่เหมาะสมจะเพิ่มความแข็งแกร่งให้ร่างกายและวิญญาณ

เราต้องเรียนรู้วิธีที่จะชื่นชมสิ่งต่างๆ ในชีวิต—วิธีที่จะผ่านสภาพความเป็นมตะที่นี่ ไม่มีความสุขความสบายใจ ความพึงพอใจ หรือสิ่งใดๆ ที่ใจของมนุษย์สามารถจินตนาการได้ด้วยวิญญาณแห่งการเปิดเผยทุกอย่างที่เราได้รับในอันที่จะทำให้สวยงาม มีความสุข ทำให้เกิดความสบายใจและสันติ ทำให้ความรู้สึกของมนุษย์มตะสูงส่ง แต่สิ่งที่พระเจ้ามีไว้ในคลังก็เพื่อผู้คนของพระองค์ พระองค์ไม่เคยขัดขวางการที่พวกเขาจะได้รับความสบายใจ พระองค์ไม่เคยเปิดเผยคำสอนใดเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ นอกจากสิ่งที่ถูกออกแบบไว้เพื่อเติมสันติและรัศมีภาพโดยธรรมชาติของมัน รวมทั้งยกความรู้สึกและแรงผลักดันของใจให้อยู่เหนือความรู้สึกที่ต่ำต้อย เสียใจ เป็นอันตรายถึงชีวิต ความรู้สึกที่ไม่ถูกต้อง และไร้ศักดิ์ศรี พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราดำเนินชีวิตในลักษณะที่เราจะได้ชื่นชมความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพที่เป็นของอาณาจักรชั้นสูง และกล่าวคำอำลากับความรู้สึกที่ห่อเหี่ยว มืดมน เป็นอันตรายถึงชีวิต ซึ่งแพร่กระจายไปทั่วผู้อาศัยของแผ่นดินโลก (*DBY,* 237)

สันทนาการเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมหรือไม่? หากข้าพเจ้าเห็นบุตรชายและบุตรสาวของข้าพเจ้ากำลังชื่นชมกับตัวเอง พูดคุยกัน ไปเยี่ยม ไปขี่ม้า ไปงานปาร์ตี้หรืองานเต้นรำ นั่นมีอะไรผิดศีลธรรมหรือ? ข้าพเจ้าเฝ้าจับตาอย่างใกล้ชิด และหากข้าพเจ้าได้ยินคำพูด เห็นท่าทางหรือการเย้ยหยันสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือสิ่งที่จะทำให้คุณลักษณะทางศีลธรรมที่งดงามต้องเสื่อมเสีย ข้าพเจ้าก็จะรู้สึกถึงสิ่งนั้นทันที และข้าพเจ้าจะกล่าวว่า ‘หากลูกดำเนินตามทางนั้นมันจะไม่นำลูกไปสู่ความดี มันเป็นความชั่วร้าย มันจะไม่นำลูกไปสู่บ่อเกิดแห่งชีวิตและปัญญา จงดำเนินตามเส้นทางที่จะนำไปสู่ชีวิตอันเป็นนิจเท่านั้น” (*DBY,* 237)

เป็นสิทธิพิเศษของสิทธิชนที่จะได้รับสิ่งที่ดีทุกอย่าง เพราะแผ่นดินโลกและความบริบูรณ์ของมันเป็นของพระเจ้า [ดู ค.พ. 104:14] และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานทุกสิ่งแก่สิทธิชนที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ แต่มีข้อแม้ว่าสิ่งนั้นต้องรับโดยปราศจากวิญญาณของความโลภความเห็นแก่ตัว โดยปราศจากวิญญาณของตัณหา แต่รับด้วยวิญญาณของพระกิตติคุณ แล้วดวงอาทิตย์จะฉายส่องมาที่เราอย่างอ่อนโยน แต่ละวันจะเต็มไปด้วยความยินดี และทุกสิ่งจะเต็มไปด้วยความสวยงาม ความปีติยินดี ความพึงพอใจ และการพักผ่อนของสิทธิชน (*DBY,* 237)

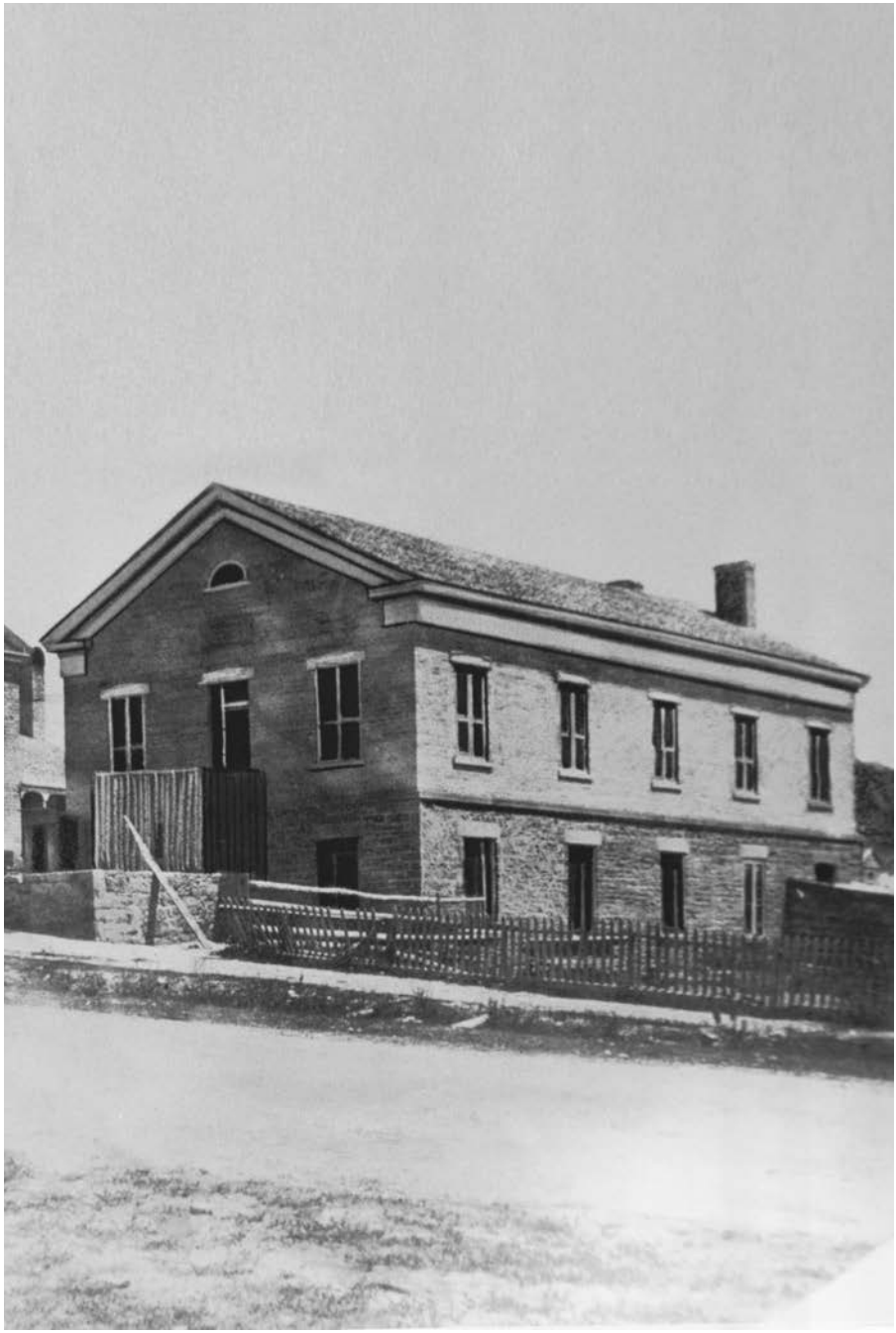

ประธานบริคัม ยัง กระตุ้นให้สิทธิชนเข้าร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรมและสังคม ภาพนี้ถ่ายในปี 1858 แสดงให้เห็นโซเชียล ฮอลล์ ในซอลท์เลค ซิตี้ ณ ที่นี้สิทธิชนมีโอกาสพัฒนาและแบ่งปันพรสวรรค์ของพวกเขา

การทำให้ตัวเรามีความสุขมีรวมอยู่ในแผนอันยิ่งใหญ่ของการเป็นอยู่ของมนุษย์ ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะไม่ทำให้ตัวเองเป็นทุกข์กับสิ่งที่ข้าพเจ้าช่วยไม่ได้ หากข้าพเจ้าทำดีได้ ข้าพเจ้าก็จะทำ และหากข้าพเจ้าบรรลุถึงสิ่งนั้นไม่ได้ ข้าพเจ้าก็จะพึงพอใจกับตัวเองที่ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งนั้น และนี่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขตลอดทั้งวัน (*DBY,* 236)

ดังนั้นจงเรียนรู้ที่จะมีความสุขเมื่อท่านมีสิทธิ์ (*DBY,* 235)

บัดนี้เราชื่นชมกับสิ่งบันเทิงของเรา เรามักมีการพบปะและนมัสการพระเจ้าด้วยการร้องเพลง สวดอ้อนวอน สอน อดอาหาร และติดต่อกันในพิธีศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้า แต่ขณะนี้เราพบกันในฐานะชุมชนทางสังคม—เพื่อจุดประสงค์อะไร? เพื่อว่าความคิดของเราจะได้พักผ่อน ร่างกายของเราจะได้รับสันทนาการที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการรักษาสมดุลในชีวิต เพื่อจะส่งเสริมการกระทำที่ก่อให้เกิดสุขภาพที่ดีต่อมนุษย์ทั้งทางร่างกายและวิญญาณ (*DBY,* 240)

ข้าพเจ้าบอกผู้คนในสถานที่แห่งสันทนาการบ่อยๆ ว่าหากพวกเขาไม่สามารถไปที่นั่นด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขาควรอยู่ที่บ้านดีกว่า (*DBY,* 240)

ในการติดต่อทางสังคมทั้งหมดของท่าน หรือไม่ว่าการสมาคมของท่านจะเป็นอะไร ขอให้ความรู้สึกมืดมน ไม่พอใจ บ่นว่า ไม่มีความสุข เศร้าโศก—หรือผลอันชั่วร้ายทั้งหมดของความคิดร่วงหล่นจากต้นในความเงียบและไม่มีใครสังเกตเห็น ขอให้มันพินาศไปเช่นนั้น โดยไม่หยิบมันขึ้นมาเพื่อจะนำไปให้กับเพื่อนบ้านของท่าน แต่เมื่อท่านมีความปีติยินดีและความสุข ความสว่างและปัญญา ความจริงและคุณธรรม จงให้ผลไม้นั้นแก่เพื่อนบ้านอย่างมากมาย และมันจะทำให้พวกเขาดีขึ้น จะเสริมสร้างให้พวกเขาแข็งแกร่งขึ้นทั้งทางอารมณ์และวิญญาณ (*DBY,* 240)

เราควรแสวงหาสิ่งบันเทิงที่บริสุทธิ์และสอดคล้องกับมาตรฐานพระกิตติคุณ

ข้าพเจ้าสร้างโรงละครเพื่อดึงดูดใจคนหนุ่มสาวในชุมชนของเราและให้ความบันเทิงแก่เด็กหนุ่มเด็กสาวดีกว่าที่จะให้พวกเขาเสาะแสวงหาสันทนาการในทุกหนทุกแห่ง เป็นเวลานานก่อนที่จะสร้างอาคารนี้ ข้าพเจ้ากล่าวกับบรรดาอธิการว่า 'จงจัดงานปาร์ตี้และสร้างสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพื่อให้ความสนุกสนานแก่ผู้คน' (*DBY,* 243)

มีความชั่วร้ายในโรงละคร ห้องเต้นรำ สถานที่นมัสการ ในที่พักอาศัย และในโลกนี้ไหม? มี เมื่อมนุษย์มีแนวโน้มที่จะทำสิ่งชั่วร้ายในสถานที่เหล่านั้น มีความชั่วร้ายในการพบปะสังสรรค์ในการพูดคุยกันธรรมดาๆ หากเขาจะยอมให้ตัวเองทำสิ่งชั่วร้ายขณะที่มีการบันเทิงเช่นนั้น (*DBY,* 243)

บนเวทีของโรงละครเราสามารถนำเสนอบทบาทเรื่องราวความชั่วร้ายและผลของมัน ความดีและผลแห่งความสุขรวมทั้งรางวัลของมัน ความอ่อนแอและความโง่เขลาของมนุษย์ ความสูงส่งของคุณธรรมและความยิ่งใหญ่ของความจริง เราสามารถทำเวทีละครให้เป็นสิ่งช่วยสนับสนุนแท่นพูดให้ประทับแง่คิดที่ให้ความสว่างของชีวิตอันมีคุณธรรม ความน่าสะ-พรึงกลัว บาปที่ร้ายกาจและความน่าสยดสยองของผลที่ตามมาของมันลงในใจของผู้คนในชุมชน วิถีของบาปพร้อมด้วยหนามและหลุมของมัน กับดักและบ่วงแร้วของมันและวิธีที่จะหลีกหนีจากมัน จะถูกเปิดโปงออกมา (*DBY,* 243)

โศกนาฏกรรมเป็นที่ชื่นชอบของโลกภายนอก ข้าพเจ้าไม่ชอบละครประเภทนั้น ข้าพเจ้าไม่อยากให้แสดงการฆาตกรรมและความน่าสะพรึงกลัว รวมทั้งความเลวร้ายที่นำไปสู่การฆาตกรรมต่อสตรีและเด็กๆ ของเรา ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้เด็กนำเอาความกลัว...ดาบ ปืน หรือดาบสองคมกลับบ้านและต้องทุกข์ทรมานตอนกลางคืนเนื่องจากความฝันอันน่าหวาดกลัวข้าพเจ้าต้องการให้มีละครที่เล่นในลักษณะที่จะทำให้ผู้ดูรู้สึกดี ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้ที่เล่นละครเลือกระดับของบทละครเพื่อพัฒนาความคิดของสาธารณชน และทำให้รสนิยมในเรื่องงานประพันธ์ของชุมชนสูงส่ง (*DBY,* 243–44)

หากท่านอยากจะเต้นรำ จงเต้นรำ และท่านจงพร้อมสำหรับการประชุมสวดอ้อนวอนหลังจากการเต้นรำเช่นเดียวกับที่ท่านเคยเป็นมาหากท่านเป็นสิทธิชน หากท่านปรารถนาจะขอสิ่งใดจากพระผู้เป็นเจ้า ท่านพร้อมที่จะทำฉันใดในการเต้นรำ ก็ขอให้เป็นเช่นนั้นกับที่อื่นๆ หากท่านเป็นสิทธิชน (*DBY,* 243)

[อย่างไรก็ตาม] ผู้ที่ไม่สามารถรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์ในการเต้นรำก็ไม่ควรเต้นรำ (*DBY,* 243)

ข้าพเจ้าต้องการให้เป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนว่าการบรรเลงไวโอลินและการเต้นรำไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการ อาจมีคำถามตามมาว่าแล้วสิ่งนั้นมีไว้เพื่ออะไร? ข้าพเจ้าขอตอบว่าเพื่อร่างกายของข้าพเจ้าจะก้าวไปพร้อมกับจิตใจของข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าทำ-งานเหมือนกับคนงานตัดต้นไม้อยู่ตลอดเวลา และนี่คือเหตุผลว่าทำไมข้าพเจ้าจึงชอบสิ่งบันเทิงเหล่านี้—มันให้สิทธิพิเศษแก่ข้าพเจ้าที่จะโยนทุกสิ่งออกไป และสั่นตัวเอง เพื่อว่าร่างกายของข้าพเจ้าจะได้บริหาร และจิตใจของข้าพเจ้าได้พัก เพื่ออะไรหรือ? เพื่อสั่งสมพลังและได้รับการทำให้สดชื่นขึ้นมาใหม่ กระฉับกระเฉงขึ้น มีกำลังวังชา และทำให้คล่องแคล่วเพื่อว่าจิตใจของข้าพเจ้าจะไม่อ่อนล้า (*DBY,* 242)

เนื่องจากประเพณีของบรรพบุรุษของเรามีพี่น้องชายและหญิงอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับเราจำนวนมากที่ไม่เคยได้เข้าไปในห้องเต้นรำหรือโรงละครจนกระทั่งเข้ามาเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย และบัดนี้ดูเหมือนพวกเขาจะกระตือรือร้นที่จะได้รับความเพลิดเพลินแบบนั้น

มากกว่าลูกๆ ของเราเสียอีก ที่เป็นเช่นนั้นก็เนื่องจากความจริงที่ว่าพวกเขาหิวโหยความเพลิดเพลินเช่นนั้นเป็นเวลาหลายปีซึ่งสิ่งนั้นถูกออกแบบไว้เพื่อสนับสนุนวิญญาณของพวกเขาและทำให้ร่างกายของพวกเขามีความกระฉับกระเฉงและแข็งแรง ผู้คนจำนวนหลายหมื่นคนได้เสียชีวิตก่อนเวลาอันควรเนื่องจากขาดการบริหารร่างกายและวิญญาณในลักษณะนั้น ทั้งสองสิ่งต้องการการบำรุงเลี้ยงซึ่งกันและกันเพื่อทำให้พวกเขาแข็งแรงและมีสุขภาพดี ความสามารถและพลังทุกอย่างของทั้งร่างกายและจิตใจคือของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า จงอย่าพูดว่าวิธีที่จะสร้างและคงไว้ซึ่งการมีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจมาจากนรก (*DBY,* 242)

หากท่านต้องการเต้นรำ จงขยับเท้าของท่านไปอย่างรวดเร็ว...หรือหากต้องการเล่นบอลก็จงเล่น เพื่อบริหารร่างกายของท่านและให้จิตใจของท่านได้พักผ่อน (*DBY,* 243)

ผู้ที่รักษาพันธสัญญาและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา หากพวกเขาปรารถนาจะบริหารร่างกายในรูปแบบใดก็ตามเพื่อให้จิตใจได้พักผ่อนและทำให้ร่างกายเหนื่อยหน่อย จงไปและทำให้ตัวเองสนุกสนานในการเต้นรำ ให้พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่ในความนึกคิดทั้งหมดของท่านในเรื่องนี้เช่นเดียวกับในเรื่องอื่นๆ ทั้งหมด แล้วพระองค์จะประทานพรท่าน (*DBY,* 242)

การทำงานของเรา การใช้แรงงานของเราในทุกๆ วัน ชีวิตของเราทั้งหมดอยู่ภายในขอบเขตของศาสนาของเรา นี่คือสิ่งที่เราเชื่อและสิ่งที่เราพยายามปฏิบัติ กระนั้นพระเจ้าก็ทรงอนุญาตให้เราทำหลายต่อหลายสิ่งที่พระองค์ไม่เคยบัญชา...พระเจ้าไม่เคยบัญชาให้ข้าพเจ้าเต้นรำ แต่ข้าพเจ้าก็เต้นรำ ท่านทุกคนทราบดี เพราะชีวิตของข้าพเจ้าเป็นอยู่ต่อโลก กระนั้นแม้ว่าพระเจ้าไม่เคยบัญชาให้ข้าพเจ้าทำสิ่งนั้น พระองค์ก็ทรงอนุญาตให้ทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าพระองค์เคยบัญชาให้เด็กชายเล่นบอล กระนั้นพระองค์ก็ทรงอนุญาต ข้าพเจ้าไม่ทราบเลยว่าพระองค์ทรงบัญชาให้เราสร้างโรงละครหรือไม่ แต่พระองค์ก็ทรงอนุ-ญาตให้ทำ และข้าพเจ้าให้เหตุผลได้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น สันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพของเราเท่ากับอาชีพการงานที่จริงจังของชีวิต (*DBY,* 238)

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าผู้ที่กระทืบเท้า ตบมือ ผิวปาก แสดงออกด้วยเสียงอันดังและอึกทึกอื่นๆ ในโรงละครโดยที่ไม่ถูกกาลเทศะและเกินความจำเป็น มีสามัญสำนึกเพียงน้อยนิดและไม่รู้ความแตกต่างระหว่างรอยยิ้มแห่งความสุขอันเกิดจากความพึงพอใจเพื่อให้กำลังใจเพื่อน กับการเย้ยหยันดูถูกที่นำการสาปแช่งของมนุษย์มาสู่มนุษย์ (*DBY,* 241)

[แต่] ขอให้จิตใจของเราร้องเพลงด้วยความปีติยินดี และให้พลังชีวิตไหลซ่านไปทั่วทุกส่วนของร่างกาย เพราะจุดประสงค์ของการประชุมของเราก็เพื่อการฝึกฝนและเพื่อความดีของจิตใจ (*DBY,* 240)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราจะพบความสุขที่แท้จริงในความชอบธรรมและการรับใช้

- ทำไมมนุษย์จึงแสวงหาความสุข? ทำไมหลายคนจึงดูเหมือนจะหามันไม่พบ? เราจะหาความสุขที่แท้จริงได้ที่ไหน? พระกิตติคุณให้ความสุขแม้แต่กับผู้อยู่ "ในความเจ็บปวด ความผิดพลาด ความยากจน หรือในคุก ได้อย่างไร"?
- หลายคนเชื่อว่าการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าจะจำกัดเสรีภาพของเขาและทำให้เขามีความสุขน้อยลง ท่านเคยมีหรือเห็นประสบการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วเป็นไปในทางตรงกันข้าม นั่นคือ การเชื่อฟังพระบัญญัติทำให้เรามีความสุข ขณะที่การไม่เชื่อฟังทำให้เรามีความทุกข์?
- ท่านรู้สึกอย่างไรที่รู้ว่าท่านถูก "ทำให้ชื่นชมทุกสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงชื่นชม" และพระ-บิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้ท่านมีความสุข?
- ประธานยังกล่าวว่าวิธีเดียวที่สิทธิชนยุคสุดท้ายจะมีความสุขคืออะไร? การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณทำให้ท่านมีความสุขอย่างไร?

สันทนาการในวิญญาณที่เหมาะสมจะเพิ่มความแข็งแกร่งให้ร่างกายและวิญญาณ

- ท่านคิดไหมว่าทำไมประธานยังจึงสนับสนุนสันทนาการ? (ดู ค.พ. 136:28 ด้วย) กิจกรรมเพื่อสนทนาการของเราเติม "สันติและรัศมีภาพ [ให้เรา] ยกความรู้สึกและแรงผลักดันของใจเรา" ได้อย่างไร?
- เราต้องทำภาระหน้าที่อะไรให้สำเร็จก่อนที่เราจะเข้าร่วมในสันทนาการ หากเราต้องการให้กิจกรรมของเราเป็นพรต่อเราทางวิญญาณเช่นเดียวกับทางร่างกาย?
- ประธานยังสอนว่าสันทนาการต้องกระทำในลักษณะที่เหมาะสม เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเรามีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่กับเราในสันทนาการของเรา?

เราควรแสวงหาสิ่งบันเทิงที่บริสุทธิ์และสอดคล้องกับมาตรฐานพระกิตติคุณ

- ทำไมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหลายรูปแบบ รวมถึงกิจกรรมที่เป็นสิ่งบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ? ประธานยังกล่าวว่าอะไรคือประโยชน์ของดนตรี การเต้นรำ และละคร? ท่านกล่าวกับผู้ที่เชื่อว่าโรงละครและห้องเต้นรำเป็นสถานที่แห่งความชั่วร้ายว่าอย่างไร?
- มาตรฐานของการเลือกสิ่งบันเทิงของเราควรเป็นอย่างไร? ท่านแน่ใจได้อย่างไรว่า “พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่ในความคิดทั้งหมดของท่าน” แม้ว่าท่านกำลังเข้าร่วมในกิจกรรมบันเทิงหรือพักผ่อนหย่อนใจ? บิดามารดาเป็นตัวอย่างที่ดีต่อลูกๆ โดยการเลือกรูปแบบของสิ่งบันเทิงอย่างไร?
- ทำไมการพักผ่อนหย่อนใจจึง “เป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพของเราเท่ากับอาชีพการงานที่จริงจังของชีวิต”?
- ท่านช่วยจัดเตรียมสันทนาการและสิ่งบันเทิงที่ปลอดภัยและสะอาดบริสุทธิ์เพื่อตัวท่านเอง เพื่อลูกๆ ของท่าน หรือคนอื่นๆ ในชุมชนของท่านได้อย่างไร?

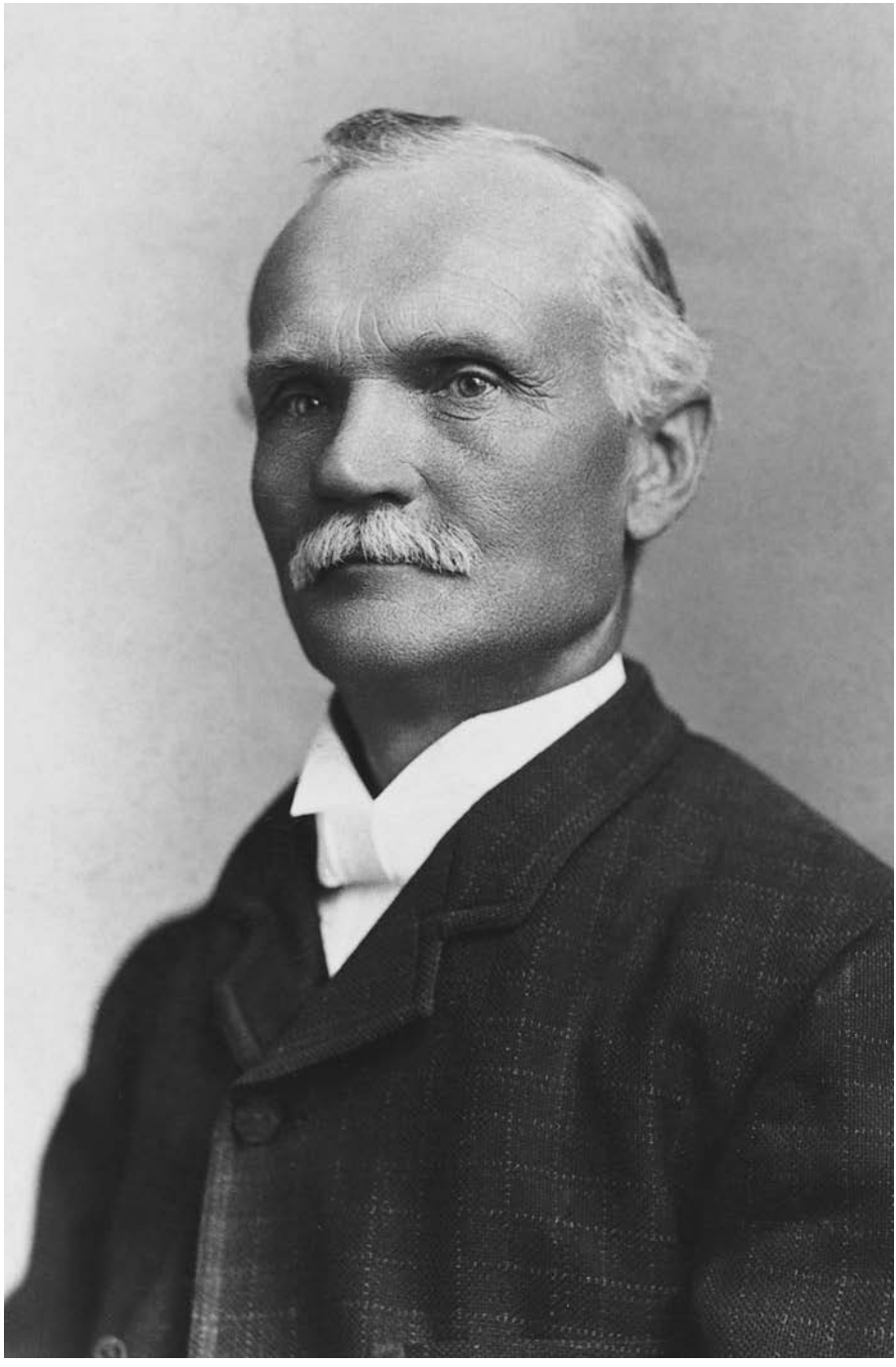

รูปภาพของ คาร์ล จี. เมเซอร์ ครูคนแรกของวิทยาลัยบริคัม ยัง ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยบริคัม ยัง

บทที่ 27

การเรียนรู้โดยการศึกษาและศรัทธา

แม้ว่าประธานบริคัม ยัง จะได้เรียนหนังสือที่โรงเรียนเพียงแค่ 11 วัน แต่ท่านเข้าใจถึงความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ทั้งเรื่องของโลกและพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า ท่านไม่เคยหยุดเรียนรู้จากหนังสือ พระคัมภีร์ และจากการเปิดเผยของพระเจ้า ท่านสอนให้สิทธิชนสร้างโรงเรียนและเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ ในปี 1850 ท่านก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งเดเซเร็ท ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยแห่งรัฐยูท่าห์ ในปี 1875 ท่านก่อตั้งวิทยาลัยในโพรโว รัฐยูท่าห์ ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยบริคัม ยัง วิทยาลัยบริคัม ยังที่โลแกนได้รับการสถาปนาขึ้นในปี 1877 เพื่อฝึกอบรมครูที่จะสอนในโรงเรียนทั่วถิ่นฐานของสิทธิชนยุคสุดท้าย โดยที่ยึดมั่นกับการสนับสนุนเรื่องการศึกษาดังกล่าว ท่านจึงจัดให้มีโรงเรียนครอบครัวใกล้บ้านท่านในช่วง 12 ปี สุดท้ายของชีวิตท่านด้วย ประธานยัง ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยและครูที่ฉลาดล้ำลึกผู้หนึ่งสอนว่าหากเราปรารถนาจะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ เราต้องเติบโตในความรู้และสติปัญญาอย่างต่อเนื่อง

คำสอนของบริคัม ยัง

เราถูก" เรียกร้องโดยหน้าที่ให้ศึกษา" เรียนรู้ และดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนิรันดร์

ขณะที่ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกกำลังทุ่มความสามารถทั้งหมดทั้งสติปัญญาและร่างกายในเรื่องวัตถุที่เน่าเปื่อยได้ ผู้ที่ประกาศตนว่าเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย ซึ่งมีสิทธิพิเศษของการได้รับและเข้าใจหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์ถูกเรียกร้องโดยหน้าที่ให้ศึกษา ค้นหา และปฏิบัติหลักธรรมที่มีจุดประสงค์ให้คงทนยั่งยืน และทำให้เกิดความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องในเรื่องนี้ ทั้งในโลกนี้และในโลกที่จะมาถึง (*DNW,* 20 July 1854, 1)

ศาสนาของพระเยซูคริสต์ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้คนคุ้นเคยกับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าตลอดจนพัฒนาความดีเลิศและความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมภายในตัวพวกเขาเท่านั้น แต่ยังให้แรงกระตุ้นและแรงจูงใจทุกอย่างที่เป็นไปได้แก่พวกเขาที่จะเพิ่มพูนความรู้และสติปัญญาในทุกสาขาของกลศาสตร์ หรือในด้านศิลปะ วิทยาศาสตร์ เพราะปัญญาทุกอย่าง ศิลปะและวิทยาศาสตร์ ทุกอย่างในโลกนี้มาจากพระผู้เป็นเจ้า และมีจุดประสงค์เพื่อความดีของผู้คนของพระองค์ (*DBY,* 247)

ศิลปะและวิทยาศาสตร์ทุกแขนงที่ลูกหลานมนุษย์รู้จักและศึกษาถูกบรรจุไว้ในพระกิตติคุณ ความรู้ที่ทำให้มนุษย์บรรลุถึงความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในสาขาวิทยาศาสตร์และกลศาสตร์ในช่วงสองสามปีที่ผ่านมานั้นมาจากไหน? เรารู้ว่าความรู้มาจากพระผู้เป็นเจ้า แต่ทำไมพวกเขาจึงไม่ยอมรับพระองค์? เพราะเขาตาบอดอยู่กับความสนใจของตนเอง พวกเขาไม่เห็นและไม่เข้าใจสิ่งต่างๆ ดังที่มันเป็น ใครเล่าสอนมนุษย์ให้ควบคุมกระแสไฟฟ้า? มนุษย์ที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ ค้นพบสิ่งนั้นด้วยตนเองหรือ? ไม่เลย เขาได้รับความรู้จากพระผู้สูงสุด ศิลปะและวิทยาศาสตร์ทุกแขนงเกิดจากพระองค์เช่นกัน แม้ว่าเกียรติจะตกอยู่กับคนนี้และคนนั้น แต่พวกเขาได้รับความรู้จากที่ไหน สิ่งนั้นอยู่ในตัวพวกเขาและเป็นของตัวเขาเองหรือ? ไม่เลย พวกเขาต้องยอมรับว่าพวกเขาไม่สามารถทำให้หญ้าเพียงใบเดียวเติบโต ทั้งไม่สามารถทำให้ผมเป็นสีขาวหรือดำ [ดู มัทธิว 5:36] โดยไม่ต้องใช้ของเทียม พวกเขาต้องพึ่งพาพระผู้สูงสุดเช่นเดียวกับคนยากจนและคนที่ไม่รู้อะไรเลย เราได้รับความรู้ในการสร้างเครื่องจักรกลผ่อนแรงซึ่งนับเป็นสิ่งอัศจรรย์ในยุคปัจจุบันจากที่ไหน? จากสวรรค์เราได้รับความรู้ด้านดาราศาสตร์ หรืออำนาจที่จะทำกล้องมองทะลุความกว้างใหญ่ของอวกาศจากที่ไหน?...นักดาราศาสตร์ จิตรกรและช่างเครื่องกลทุกคนที่เคยอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกได้รับความรู้ในสาขาของตนจาก [พระผู้เป็นเจ้า] (*DBY,* 246)

ความยุ่งยากใหญ่หลวงที่สุดที่เราต้องเผชิญคือสิ่งที่เรียกว่าความโง่เขลา หรือการขาดความเข้าใจของบรรดาผู้คน (*DBY,* 247)

ศาสนาที่สิทธิชนยุคสุดท้ายยอมรับ หากเข้าใจเพียงเล็กน้อย จะกระตุ้นให้พวกเขาแสวงหาความรู้อย่างพากเพียร [ดู ค.พ. 88:118] ในบรรดาผู้คนที่มีอยู่ทั้งหมดไม่มีกลุ่มคนใดจะมีความกระตือรือร้นที่จะเห็น ได้ยิน เรียนรู้ และเข้าใจความจริงมากไปกว่านี้ (*DBY,* 247)

ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ให้เร็วที่สุดเท่าที่ท่านสามารถทำได้ รวบรวมพลังแห่งความคิดและหลักธรรมแห่งศรัทธาทั้งหมดเท่าที่ท่านสามารถทำได้ แล้วจากนั้นจงกระจายความรู้ของท่านให้กับผู้คน (*DBY,* 247)

ขอให้เราฝึกฝนจิตใจของเราจนกระทั่งเราชื่นชมในสิ่งที่ดี สวยงาม และศักดิ์สิทธิ์โดยการแสวงหาความรู้แจ้งอย่างต่อเนื่องซึ่งสิ่งนั้นจะช่วยให้เราสามารถเสริมสร้างไซอันได้อย่างมีประสิทธิภาพ..โดยการแสวงหาที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าตลอดวันเวลาของชีวิต เราปรับปรุงความคิดในความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเครื่องกล แสวงหาอย่างพากเพียรที่จะเข้าใจแบบและแผนอันยิ่งใหญ่ในการสร้างสรรค์สิ่งทั้งปวง เพื่อเราจะรู้ว่าควรทำอะไรกับชีวิตของเราและจะปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในขอบเขตความสามารถของเราอย่างไร (*DBY,* 247)

เราถูกเรียกให้เติบโตในพระคุณและความรู้เพื่อนิรันดร

นี่คืองานของเรา ธุรกิจของเรา และการเรียกของเรา—ที่จะเติบโตในพระคุณและความรู้ในแต่ละวันและแต่ละปี (*DBY,* 248)

ขณะที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตหรือเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในโลกแห่งวิญญาณข้าพเจ้าจะไม่หยุดเรียน แต่ข้าพเจ้าจะเรียนรู้ด้วยความเชี่ยวชาญมากขึ้น และเมื่อข้าพเจ้าได้รับร่างกายอีกครั้ง ข้าพเจ้าจะเรียนรู้ได้มากเป็นพันเท่าโดยใช้เวลาน้อยกว่าเป็นพันเท่า และเมื่อถึงเวลานั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ตั้งใจจะหยุดการเรียนรู้ แต่จะดำเนินต่อไปในการค้นคว้าของข้าพเจ้า (*DBY,* 248)

เราจะไม่มีวันได้เห็นเวลาที่เราไม่จำเป็นต้องได้รับการสอน ทั้งเวลาที่ปราศจากเป้าหมายของการได้รับความรู้ ข้าพเจ้าไม่เคยคาดหวังว่าจะเห็นช่วงเวลาที่ปราศจากอำนาจซึ่งเหนือกว่าความรู้ที่เลอเลิศกว่า และแรงผลักดันที่จะทำให้ก้าวหน้าและได้รับการปรับปรุงมากขึ้นกว่าเดิม (*DBY,* 248)

หากเรามีชีวิตอยู่ในสมัยของเมธูเซลา...และใช้ชีวิตในการค้นหาหลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์เมื่อนิรันดรหนึ่งผ่านมาถึงเรา เราจะพบว่าจนถึงเวลานั้นเราเป็นแต่เพียงเด็ก เป็นทารกที่เพิ่งเริ่มเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับนิรันดรต่างๆ ของพวกพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 249)

เราอาจถามว่าเมื่อใดเราจะหยุดเรียนเล่า? ข้าพเจ้าจะแสดงความคิดเห็นของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า: ไม่เลย ไม่มีวัน (*DBY,* 249)

ประสบการณ์สอนเราว่าต้องใช้เวลาที่จะเรียนรู้ในสาขาใดสาขาหนึ่งของกลศาสตร์ รวมทั้งหลักธรรมและแนวความคิดที่เราปรารถนาจะมีความชำนาญในด้านนั้นๆ ยิ่งผู้คนปรับความคิดของพวกเขาให้เข้าใกล้จุดประสงค์ที่ถูกต้องมากขึ้นเพียงใด พวกเขาก็จะเติบโตและทวีความรู้เรื่องความจริงได้เร็วขึ้นเท่านั้น เมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะควบคุมความรู้สึกของตนเอง ในไม่ช้าพวกเขาก็เรียนรู้ที่จะควบคุมการไตร่ตรองและความนึกคิดในระดับที่จำเป็นเพื่อบรรลุเป้าหมายที่พวกเขาแสวงหา แต่ขณะที่พวกเขายอมแพ้ต่อความรู้สึกหรือวิญญาณที่หันเหจิตใจออกไปจากเรื่องที่พวกเขาอยากจะศึกษาและเรียนรู้ พวกเขาจะไม่มีวันมีอำนาจเหนือจิตใจของตนเองได้ (*DBY,* 250)

แนวทางปฏิบัติความซอบธรรมที่มั่นคงและไม่เปลี่ยนแปลงตลอดชีวิตคือสิ่งที่เป็นประกันว่าบุคคลนั้นจะได้รับปัญญาที่แท้จริง (*DBY,* 245)

เราควรให้การศึกษาแก่ตัวเราและลูกๆ ของเรา ในสิ่งเรียนรู้ของโลกและเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า

จงสอนลูกๆ ให้ความรู้ในเรื่องของโลกและพระผู้เป็นเจ้าแก่พวกเขา ยกระดับจิตใจของเขา เพื่อเขาจะไม่เพียงแต่เข้าใจแผ่นดินโลกที่เขาเดินอยู่ แต่เข้าใจอากาศที่เราหายใจ น้ำที่เราดื่ม และธาตุทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลกด้วย (*DBY,* 251)

จงดูว่าลูกของท่านได้รับการศึกษาพื้นฐานของภาษาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม และจากนั้นให้พวกเขาศึกษาต่อไปถึงสาขาความรู้ที่สูงขึ้น ให้เขาได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์และจริงในทุกแขนงมากกว่าที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคยได้รับ เมื่อพวกเขาคุ้นเคยกับภาษาของตนเองเป็นอย่างดีแล้ว จึงให้พวกเขาศึกษาภาษาอื่น และทำตัวให้คุ้นเคยกับกิริยามารยาท ประเพณี กฎหมาย การปกครอง และวรรณกรรมของประเทศ ผู้คน และภาษาอื่นๆ ให้พวกเขาเรียนรู้ความจริงทั้งหมดซึ่งเกี่ยวข้องกับศิลปะ วิทยาศาสตร์ และวิธีที่จะประยุกต์สิ่งเหล่านั้นเข้ากับความต้องการทางโลกของพวกเขา ให้พวกเขาศึกษาสิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก สิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลก และสิ่งที่อยู่เหนือท้องฟ้า (*DBY,* 252)

ความสำเร็จทุกอย่าง ความงดงามทุกอย่าง การบรรลุผลสำเร็จที่มีประโยชน์ในด้านคณิตศาสตร์ ดนตรี วิทยาศาสตร์และศิลปะทุกอย่างเป็นของสิทธิชน พวกเขาควรนำเอาความอุดมสมบูรณ์ของความรู้ซึ่งวิทยาศาสตร์ให้กับนักวิชาการที่พากเพียรและอุตสาหะเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองอย่างฉับไวที่สุดเท่าที่จะทำได้ (*DBY,* 252)

ข้าพเจ้ามีความสุขที่จะได้เห็นเด็กๆ ของเราหมกมุ่นกับการศึกษาและฝึกฝนดนตรี ขอให้พวกเขาได้รับการศึกษาในสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ทุกแขนง เพราะเราในฐานะผู้คนต้องบรรลุความสำเร็จในเรื่องศาสนา วิทยาศาสตร์และปรัชญาเหนือกว่าประชาชาติของแผ่นดินโลก (*DBY,* 256)

ที่นี่มีคนหนุ่มหลายร้อยคนที่ไปเรียนหนังสือได้ ซึ่งดีกว่าจะเสียเวลาไปเปล่าๆ จงศึกษาภาษา แสวงหาความรู้และความเข้าใจ ขณะที่ทำสิ่งนี้ จงแสวงหาปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้าและอย่าลืมมัน จงเรียนรู้วิธีที่จะประยุกต์ใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อมันจะเป็นประโยชน์กับท่านตลอดชีวิต (*DBY,* 252)

จงไปโรงเรียนและศึกษา...ข้าพเจ้าต้องการให้มีโรงเรียนเพื่อสร้างความรื่นรมย์ให้จิตใจของผู้คนและดึงพวกเขาให้มาเรียนรู้ศิลปะและวิทยาศาสตร์ จงส่งลูกคนโตมาโรงเรียนและคนเล็กด้วย ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพเจ้าอยากทำมากไปกว่าการเรียนเคมี พฤกษศาสตร์ ธรณีวิทยา แร่วิทยา เพื่อข้าพเจ้าจะบอกได้ว่าข้าพเจ้าเดินอยู่บนอะไร คุณสมบัติของอากาศที่ข้าพเจ้าหายใจคืออะไร สิ่งที่ข้าพเจ้าดื่มคืออะไร ฯลฯ (*DBY,* 253)

เราควรเป็นผู้คนที่มีความรู้อันลึกซึ้ง

เราควรเป็นผู้คนที่มีความรู้อันลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องทางโลก เราควรคุ้นเคยกับภาษาหลายๆ ภาษา เพราะเราปรารถนาจะส่งผู้สอนศาสนาไปยังประชาชาติและเกาะต่างๆ ในทะเล เราปรารถนาให้ผู้สอนศาสนาที่ไปประเทศฝรั่งเศสสามารถพูดภาษาฝรั่งเศสอย่างคล่องแคล่ว และผู้ที่ไปประเทศเยอรมัน อิตาลี สเปน และประเทศอื่นๆ คุ้นเคยกับภาษาของประเทศเหล่านั้น (*DBY,* 254)

เราปรารถนาให้พวกเขาเข้าใจสภาพภูมิศาสตร์ อุปนิสัยใจคอ ขนบธรรมเนียมตลอดจนประเพณี กฎหมายของประเทศและอาณาจักรต่างๆ นี่คือคำแนะนำในการเปิดเผย [ดู ค.พ. 88:78–80; 93:53] ในการเปิดเผยเหล่านี้เราได้รับการสอนให้ศึกษาหนังสือดีที่สุด เพื่อเราจะคุ้นเคยกับสภาพภูมิศาสตร์ของโลกเป็นอย่างดีเช่นเดียวกับที่เราคุ้นเคยกับสวนของเรา และเพื่อเราจะคุ้นเคยกับผู้คนของโลกเป็นอย่างดีเช่นเดียวกับที่เราคุ้นเคยกับคนในครอบครัวและเพื่อนบ้านของเรา—อย่างน้อยที่สุดก็ตราบเท่าที่มีบันทึกไว้ (*DBY,* 254–55)

เราอยู่ในโรงเรียนใหญ่ (ความเป็นมตะ) เราควรพากเพียรในการเรียนรู้ และดำเนินต่อไปในการสะสมความรู้ของสวรรค์ และแผ่นดินโลก อ่านหนังสือที่ดี แม้ข้าพเจ้ามิอาจกล่าวว่าข้าพเจ้าจะแนะนำให้อ่านหนังสือทุกเล่ม เพราะใช่ว่าหนังสือทุกเล่มจะดี อ่านหนังสือดีและคั้นเอาปัญญาและความเข้าใจออกมาให้มากที่สุดเท่าที่ท่านสามารถทำได้ ทั้งนี้โดยได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 248)

ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านอ่านหนังสือที่มีค่าต่อการอ่าน อ่านประวัติศาสตร์ที่เชื่อถือได้ และค้นหาปัญญาจากหนังสือดีที่สุดเท่าที่ท่านจะหามาได้ (*DBY,* 256)

น่ายินดีเพียงใดที่เราจะเข้าใจหลักธรรมทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และศิลปะ และคุ้นเคยกับการทำงานอันสลับซับซ้อนทุกอย่างของธรรมชาติอย่างทะลุปรุโปร่ง และด้วยการเปลี่ยนแปลงทางเคมีทั้งหมดที่กำลังเป็นอยู่รอบตัวเราอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ช่างน่ายินดีเพียงใดรวมทั้งท้องทุ่งแห่งความจริงและอำนาจที่ไร้ขอบเขตถูกเปิดให้เราสำรวจ! เราเพิ่งเข้าใกล้ชายฝั่งของมหาสมุทรแห่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโลกทางกายภาพในนี้เท่านั้น โดยไม่พูดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสวรรค์ เทพและมนุษย์ชั้นสูง สถานที่อยู่ของพวกเขา ลักษณะชีวิตของพวกเขาและความก้าวหน้าของพวกเขาที่มีระดับแห่งความดีพร้อมสูงกว่า (*DBY,* 255)

การเปิดเผยของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ต่อครอบครัวมนุษย์คือความรู้ทั้งหมดที่เราเคยได้รับส่วนมากของความรู้นี้เราได้รับจากหนังสือซึ่งเขียนโดยผู้ที่ไตร่ตรองในหัวเรื่องต่างๆ มาแล้วอย่างลึกซึ้งรวมทั้งการเปิดเผยของพระเยซูได้เปิดความคิดของพวกเขาไม่ว่าเขาจะรู้หรือยอมรับหรือไม่ก็ตาม (*DBY,* 257–58)

คณาจารย์ของวิทยาลัยบริคัม ยัง ประมาณปี 1885

ศาสนาของเราจะไม่ต่อสู้หรือขัดแย้งกับความจริงของวิทยาศาสตร์ไม่ว่าประเด็นใด ยกตัวอย่าง เช่น ท่านอาจเรียนวิชาธรณีวิทยา และมันคือวิทยาศาสตร์ที่เป็นความจริง ข้าพเจ้าจะไม่พูดขณะนี้ว่าข้อสรุปและการอนุมานของผู้เชี่ยวชาญเป็นจริง นอกจากหลักธรรม สำคัญๆ เท่านั้นที่เป็นความจริง มันคือข้อเท็จจริง—มันเป็นนิรันดร์ และที่อ้างว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกนี้จากความว่างเปล่านั้นเป็นสิ่งที่ไร้สาระและเป็นไปไม่ได้ [ดู เอบราแฮม 3:24; ค.พ. 131:7] พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยสร้างสิ่งใดจากความว่างเปล่า มันไม่ได้อยู่ในระบบหรือกฎที่โลกเหล่านี้เคยเป็นอยู่หรือที่เป็นอยู่ขณะนี้หรือกำลังจะเป็น มีความเป็นนิรันดร์อยู่ตรงหน้าเรามันเต็มไปด้วยสสาร หากเราจะเข้าใจพระเจ้าและวิธีของพระองค์อย่างเพียงพอเราจะกล่าวว่าพระองค์ทรงนำสสารนี้มาและจัดระเบียบโลกนี้จากสสารนั้น โลกนี้ถูกจัดระเบียบมานานเท่าใดมิใช่เรื่องที่ข้าพเจ้าจะพูด และข้าพเจ้าไม่สนใจเรื่องนี้เลย...หากเราเข้าใจกระบวนการสร้างจะไม่มีเรื่องลับลึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ มันจะเป็นเรื่องที่มีเหตุผลและเรียบง่าย ในทุกสิ่งเพราะไม่มีเรื่องลับลึกใดๆ นอกจากกับคนที่โง่เขลา สิ่งนี้เรารู้จากเรื่องราวที่เราเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาตินับตั้งแต่เราเป็นอยู่บนแผ่นดินโลก (*DBY,* 258–59)

เรามีสิทธิพิเศษของการแสวงหาปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้า

เป็นสิทธิพิเศษของมนุษย์ที่จะแสวงหาปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลกและสวรรค์ ปัญญาแท้จริงคือความพึงพอใจแท้จริง ปัญญา ความเฉียบแหลม และความเข้าใจแท้จริงคือความสบายใจแท้จริง (*DBY,* 262)

บุคคลที่ใช้ประโยชน์จากความคิดและความปรารถนาเพื่อให้ได้ปัญญา และแสวงหาความเข้าใจอย่างพากเพียร จะเติบโตเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอิสราเอล (*DBY,* 261)

ขอให้ปัญญาได้รับการหว่านลงในใจของท่าน และขอให้มันนำมาซึ่งการเก็บเกี่ยวอันอุดม มันจะให้ผลประโยชน์แก่ท่านมากกว่าทอง เงิน และความร่ำรวยทั้งหมดของแผ่นดินโลก ขอให้ปัญญางอกอยู่ในใจท่าน และจงเพาะเลี้ยงมัน (*DBY,* 261)

เราเตรียมวัสดุเพื่อสร้างบ้านหรือพระวิหารฉันใด มนุษย์จะเตรียมตัวเพื่อได้รับปัญญานิรันดร์ฉันนั้น เราไปยังที่ที่มีวัสดุเพื่อสร้างบ้าน และจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ให้เพียงพอกับจุดประสงค์ของเรา ดังนั้นเราจะไปยังสถานที่ที่มีปัญญานิรันดร์และแสวงหาเพื่อจะเป็นเจ้าของมันด้วยความพากเพียร เพราะราคาของสิ่งดังกล่าวสูงกว่าทับทิม [ดู โยบ 28:18] (*DBY,* 261–62)

หลังจากใช้ความเพียรพยายามทั้งหมดเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญญาจากหนังสือดีที่สุด ยังคงมีแหล่งกำเนิดที่เปิดสำหรับทุกคน “หากผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า” [ดู ยากอบ 1:5] (*DBY,* 261)

หากท่านดำเนินชีวิตจนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์...ท่านจะเห็นความแตกต่างระหว่างปัญญาของมนุษย์และพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าได้ทันที ท่านจะใช้ดุลยพินิจในการวัดสิ่งต่างๆ และประเมินค่าได้ตามความเป็นจริง (*DBY,* 323)

ขอให้สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในการทำความดีทั้งโดยคำพูดและการกระทำ จงยอมรับว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า จงเคร่งครัดในการรักษากฎของพระองค์ และเรียนรู้ที่จะมีความกรุณา หลีกเลี่ยงความชั่วร้ายและชื่นชมยินดีในการทำสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยเสมอ (*DBY,* 261)

มีเพียงแหล่งเดียวที่มนุษย์ได้รับปัญญา นั่นคือพระผู้เป็นเจ้า แหล่งกำเนิดแห่งปัญญาทั้งปวงและแม้ว่ามนุษย์จะอ้างว่าตนค้นพบสิ่งใหม่ๆ ด้วยปัญญาของตนเอง โดยการใคร่ครวญและพินิจพิจารณาอย่างลึกซึ้ง แต่พวกเขาก็เป็นหนี้พระบิดาบนสวรรค์สำหรับทุกสิ่ง (*DBY,* 259–60)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราถูก “เรียกร้องโดยหน้าที่ให้ศึกษา” เรียนรู้ และดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนิรันดร์

- ขณะที่คนอื่นๆ “กำลังทุ่มความสามารถทั้งหมด...ในเรื่องวัตถุที่เน่าเปื่อยได้” สิทธิชนยุคสุดท้ายควรใช้เวลาและพลังงานอย่างไร? “วัตถุที่เน่าเปื่อยได้” คืออะไร? ให้เขียน “หลักธรรมที่มีจุดประสงค์ให้คงทนยั่งยืน และทำให้เกิดความเจริญเติบโต..ในโลกที่จะมาถึง”
- ใครคือแหล่งพลังของการบรรลุความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในความรู้? ผู้คนมักให้เกียรติความสำเร็จเหล่านี้แก่ใคร?
- พระกิตติคุณกระตุ้นให้สมาชิกของศาสนาจักร “เพิ่มพูนความรู้และปัญญา” ในวิธีใด? ทำไมจึง “ไม่มีกลุ่มคนใดที่มีความกระตือรือร้นในการเห็น ได้ยิน เรียนรู้ และเข้าใจความจริงมากไปกว่านี้”? ทำไมเราจึงควรแสวงหาเพื่อให้เราไม่หยุดการเรียนรู้?
- เรา “ฝึกฝนจิตใจของเราจนกระทั่งเราชื่นชมในสิ่งที่ดี สวยงาม และศักดิ์สิทธิ์” อย่างไร? ผลของ “การปรับปรุงความคิดของเรา” คืออะไร?

เราถูกเรียกให้เติบโตในพระคุณและความรู้เพื่อนิรันดร

- ตามคำพูดของประธานยัง บุคคลหยุดการเรียนรู้เมื่อใด?
- เราต้องทำตามวิธีใดเพื่อจะมีอำนาจเหนือจิตใจของเราและได้รับปัญญาที่แท้จริง?

เราควรให้การศึกษาแก่ตัวเราและลูกๆ ของเรา ในสิ่งเรียนรู้ของโลกและเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า

- ประธานยังบัญชาให้เราสอนลูกๆ ของเรา เราต้องสอนอะไร? เราสามารถทำสิ่งใดเพื่อกระตุ้นให้ลูกๆ ของเราได้รับการศึกษา?
- เราจะทำให้การได้รับความรู้ทางโลกสมดุลโดยการได้รับปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร? เป้าหมายเหล่านี้ทำงานร่วมกันในวิธีใด?
- ในการสอนเด็กๆ อะไรคือความรับผิดชอบของครู? บิดามารดา? และผู้ใหญ่คนอื่นๆ?

เราควรเป็นผู้คนที่มีความรู้อันลึกซึ้ง

- ทำไมเราจึงควรแสวงหา "ความรู้อันลึกซึ้ง"? เราควรศึกษาอะไร? ทำไมเราจึงควรอ่านหนังสืออื่นๆ นอกเหนือจากพระคัมภีร์?
- ประธานยังเตือนให้เรา "ศึกษาหนังสือดีที่สุด" ท่านหมายถึงหนังสือประเภทใด? เราจะแยกแยะระหว่างหนังสือดีกับหนังสือไม่ดีได้อย่างไร? นอกเหนือจากการอ่านหนังสือดีๆ แล้ว ท่านอาจทำอะไรได้อีกเพื่อจะได้รับความรู้?
- อะไรคือแหล่งกำเนิดของ "ความรู้ทั้งหมดที่เราเคยได้รับ"? เราจะเรียนรู้จากแหล่งนั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร?
- ตามคำพูดของประธานยัง ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาที่แท้จริงและ "ความจริงของวิทยาศาสตร์" คืออะไร?

เรามีสิทธิพิเศษของการแสวงหาปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้า

- ประธานยังกล่าวว่า ปัญญาของพระผู้เป็นเจ้า "ให้ผลประโยชน์แก่ท่านมากกว่าทอง เงิน และความร่ำรวยทั้งหมดของแผ่นดินโลก" ปัญญาจะเป็น "ความพึงพอใจ" และ "ความสบายใจ" ได้อย่างไร?
- เราไปหาใครเพื่อได้รับ "ปัญญานิรันดร์"? เราต้องเตรียมตัวอย่างไรเพื่อได้รับปัญญานิรันดร์? เราจะ "เห็นความแตกต่างระหว่างปัญญาของมนุษย์กับพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า" ได้อย่างไร?

ประธานยังสอนให้สิทธิชนฝึกฝนการควบคุมตนเองในทุกด้านของชีวิต

บทที่ 28

การฝึกควบคุมตนเอง

ประธานบริคัม ยัง เรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์ว่าการนำคนที่แข็งแรงและชอบทำตามเจตนารมณ์ของตนไปสู่ไชอัน ทำให้เกิดได้ทั้งชั่วขณะหนึ่งของความลิงโลดและชั่วขณะหนึ่งของความเดือดดาล ในปี 1848 ขบวนเกวียนของสิทธิชน 2,000 คนที่ท่านนำอยู่พบกับควายฝูงหนึ่ง แม้ว่าประธานยังได้มอบหมายนักล่าสัตว์ของค่ายให้ไปฆ่าควายเพียงเพื่อให้พอเป็นอาหารสำหรับนักเดินทาง แต่ยังมีชายคนอื่นๆ ออกจากกลุ่มและตามไล่ล่าสัตว์เหล่านั้นตลอดทั้งวัน ยิงมันเกลื่อนไปหมด และทิ้งซากของพวกมันไว้บนทุ่งหญ้าโดยเปล่าประโยชน์ ท่านตำหนิผู้คนสำหรับสิ่งที่พวกเขาทำลงไป [see JTB, 29–30 June, 2 July 1848] ต่อมาท่านกล่าวว่า "จงเรียนรู้ที่จะปกครองตนเอง (DNW, *15 Aug. 1860, 1) "คุ้มครองตนเองและเพื่อนๆ โดยการเอาชนะและการควบคุมตนเอง [เพราะ] หากท่านไม่ควบคุมความอยาก [ของท่าน] [และ] ทำให้ความสามารถทั้งหมดของท่านอยู่ใต้หลักธรรมที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแล้ว ท่านจะไม่มีทางมาถึงสภาพแห่งความสุข รัศมีภาพ ความปีติยินดี สันติและความสุขสมนิรันดร์ที่ท่านมุ่งหวังได้เลย"* (DNW, *15 Aug. 1860, 1)*

คำสอนของบริคัม ยัง

เราสามารถควบคุมตนเองและยอมตนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้

เรามีเจตนารมณ์หรือไม่? มี เพราสิ่งนี้คือของประทานที่มอบให้มนุษย์ เป็นคุณสมบัติพิเศษของเหล่าพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งประสิทธิ์ประสาทแก่ผู้ที่สามารถในการเรียนรู้ ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก—อำนาจที่จะยอมรับหรือปฏิเสธ (*DBY,* 264)

หากท่านพิจารณาบุคคลในสมรรถนะทุกด้านของชีวิต เจตนารมณ์ของเขาเป็นอันดับหนึ่งและมาก่อนสิ่งอื่น ท่านสามารถได้รับและทำให้ผู้คนเกิดความรักในตัวท่าน แต่ท่านไม่สามารถข่มขู่ เฆี่ยนตีหรือกระตุ้นให้พวกเขาทำสิ่งที่ถูกต้องแต่ขัดกับเจตนารมณ์ของเขาได้ ครอบครัวมนุษย์จะยอมตายเพื่อสนองเจตนารมณ์ของเขา ดังนั้นจงเรียนรู้ที่จะชี้นำเจตนารมณ์เหล่านั้นอย่างถูกต้อง และท่านจะสามารถชี้นำอิทธิพลและอำนาจของผู้คนได้ *(DBY,* 264)

พระผู้เป็นเจ้าทรงวางเจตนารมณ์ไว้ในเรา และเราควรพอใจที่มีสิ่งนี้ไว้ควบคุมโดยพระ

ประสงค์ของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ขอให้มนุษย์อย่าพยายามเอาชนะสิ่งที่ถูกต้องมันเป็นความเคยชินของบิดามารดาที่จะเอาชนะเจตนารมณ์ของลูกๆ จนกว่าเจตนารมณ์เหล่านั้นจะอ่อนลง และอำนาจอันสง่างามที่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าของเด็กๆ จะลดน้อยลงจนไปสู่สภาวะที่เทียบได้กับความโง่เขลา และความขี้ขลาด ขอให้ลักษณะพิเศษที่เป็นอำเภอใจอันมีมาแต่กำเนิดจากสวรรค์ของมนุษย์ได้รับการหล่อหลอมอย่างถูกต้องและได้รับการชี้นำอย่างฉลาด แทนการทำตามวิถีที่ตรงกันข้าม และสิ่งนี้จะได้รับชัยชนะในอุดมการณ์แห่งความถูกต้อง อย่าเอาชนะวิญญาณของคนใด แต่จงน้อมนำด้วยความรู้สึกว่านั่นเป็นความปีติยินดีอย่างใหญ่หลวงและเป็นความใฝ่ฝันสูงสุดที่จะได้รับการควบคุมโดยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ และแล้วเจตนารมณ์ของมนุษย์จะกลับเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าในการเอาชนะความชั่วร้ายที่มีอยู่ในเนื้อหนัง จนกว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงมีอำนาจภายในเราที่จะปรารถนาและทำความดีตามที่พระองค์ประสงค์ให้เราทำ (*DBY,* 264)

เรียนรู้ที่จะควบคุมตัวเอง เรียนรู้ที่จะอยู่ในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าดั่งดินเหนียวในมือของช่างปั้นหม้อ (*DBY,* 265)

ขอให้แต่ละคนตัดสินใจ ในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ที่จะเอาชนะการล่อลวงทุกประการที่ให้ทำชั่ว—ขอให้เป็นนายของตัวเอง เพื่อพระวิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าทรงใส่ไว้ในร่างกายของท่านจะปกครอง จากนั้นท่านจะสนทนา ดำเนินชีวิต ประกอบการงาน ไปโน่นไปนี่ ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ และพบปะสนทนากับพี่น้องของท่านตามที่ท่านควรทำ (*DBY,* 265–66)

เราจะควบคุมตนเองได้จนกว่าเราจะนำทุกสิ่ง “มาอยู่ภายใต้กฎของพระคริสต์”

บุคคลต่อต้านการล่อลวงที่ให้ทำ พูด หรือคิดผิดๆ ขณะที่เขามีความสว่างในการแก้ไขวิจารณญาณของเขาให้ถูกต้องเร็วเท่าใด เขาจะได้รับพลังและอำนาจที่จะเอาชนะการล่อลวงทุกอย่างที่ให้ทำชั่วได้เร็วเท่านั้น (*DBY,* 266)

เหตุการณ์หลายพันหลายหมื่นอย่างที่ประกอบกันเป็นชีวิตทั้งหมดของมนุษย์ ไม่ว่าเพื่อความดีหรือความชั่ว ขึ้นอยู่กับชั่วขณะของความระมัดระวังและความเอาใจใส่ (*DBY,* 267)

ท่านจะรับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกไม่ได้ เว้นแต่ความปรารถนาของท่านจะอยู่ภายใต้วิญญาณที่อยู่ในท่าน วิญญาณซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ประทานให้ ข้าพเจ้าหมายถึงพระบิดาแห่งวิญญาณของท่าน วิญญาณเหล่านั้นซึ่งพระองค์ทรงใส่ไว้ในร่างกายเหล่านี้ ร่างกายต้องถูกนำมาอยู่ภายใต้วิญญาณอย่างสมบูรณ์ มิฉะนั้นร่างกายของท่านก็จะถูกยกขึ้นเพื่อรับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกไม่ได้...จงแสวงหาอย่างพากเพียร จนกว่าท่านจะนำทุกสิ่งมาอยู่ภายใต้กฎของพระคริสต์ (*DBY,* 266)

ข้าพเจ้ากำลังพยายามทำตัวให้ดีขึ้น ท่านกำลังพยายามทำสิ่งเดียวกันนี้หรือไม่? หากเราได้รับความสำเร็จในการนี้แล้ว เราจะควบคุมคำพูด และการกระทำของเราได้ จนกระทั่งอิทธิพลของเราเป็นที่รู้จักต่อมิตรสหาย หากเราทำตัวให้ดีขึ้น เราก็พร้อมที่จะรับบางสิ่งที่พระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสะสมไว้ให้กับทุกคนที่เตรียมตัวเป็นผู้รับของประทานที่เลือกสรรแล้วของพระองค์—นั่นคือความสว่างทางปัญญา ความรู้แจ้ง รัศมีภาพ อำนาจและคุณสมบัติทุกประการที่พระองค์ประสงค์จะมอบแก่ลูกๆ ของพระองค์ที่นี่บนแผ่นดินโลก เพื่อเตรียมพวกเขาให้อยู่ในปราสาทของความสว่างนิรันดร์ (*DBY,* 266–67)

ข้าพเจ้าพูดบ่อยๆ ว่าของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์ คือ จิตสำนึกที่ดี ที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ เพื่อให้รู้ว่าจะปกครองตัวเราเองอย่างไร (*DBY,* 265)

ไม่มีมนุษย์คนใดเคยปกครองหรือจะปกครองได้อย่างปราดเปรื่องบนโลกนี้ ด้วยการให้เกียรติตนเองและถวายรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้าของเขา เว้นแต่ก่อนอื่นเขาจะเรียนรู้ที่จะปกครองและควบคุมตนเอง ทีแรกมนุษย์ต้องเรียนรู้ที่จะปกครองตนเองอย่างถูกต้องก่อนที่เขาจะนำความรู้ไปใช้อย่างเต็มที่เพื่อปกครองครอบครัว เพื่อนบ้านหรือประเทศได้อย่างเหมาะสม ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นหน้าที่หรือการเรียกของเขา (*DBY,* 265)

จนกว่าเราจะข่มความอยากของเราได้ และนำความรู้สึกตลอดจนความปรารถนาของมนุษย์ทุกคนมาอยู่ภายใต้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า มิฉะนั้นแล้วเราจะไม่สามารถนำทางและชี้แนะผู้อื่นไปสู่การครอบครองชัยชนะอย่างสมบูรณ์ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า งานของเราคือเอาชนะและข่ม พร้อมทั้งอบรมสั่งสอนตนเอง จนกว่าเราจะนำทุกสิ่งมาอยู่ภายใต้กฎของพระคริสต์ (*DBY,* 267)

เรากำลังพยายามปกครองตนเอง หากเราพยายามต่อไป และไม่ล้มเลิก เราจะได้ชัยชนะอย่างแน่นอน (*DBY,* 265)

เราสามารถควบคุมความอยากและอารมณ์ของเราได้

เราได้รับการสอนถึงมาตรฐานของความถูกต้อง ที่นี้จงข่มความอยากที่ยากจะควบคุมได้ของท่าน ขจัดทุกสิ่งที่ท่านรู้หรือเห็นว่าผิด และยอมรับสิ่งที่ดีกว่า (*DBY,* 265)

ในช่วงเวลาแห่งการพิสูจน์นี้ เรามีความชั่วร้ายที่ต้องต่อสู้ และเราต้องเอาชนะมันด้วยตัวของเราเอง หรือมิฉะนั้นเราจะไม่มีวันเอาชนะมันไม่ว่าในที่ใดก็ตาม (DBY. 265)

บุคคลที่ชอบธรรมจะไม่มีวันท้อแท้ แต่จะต่อสู้กับความอยากที่ชั่วร้ายของเขาโดยไม่หยุด และต่อสู้กับความชั่วร้ายที่มีอยู่ในครอบครัวและละแวกบ้านของเขา (*DBY,* 267)

คนจำนวนมากมักพูดว่าเขามีอารมณ์รุนแรงและพยายามหาข้อแก้ตัวให้กับการกระทำซึ่งพวกเขาละอาย ข้าพเจ้าจะพูดว่า ไม่มีคนใดในบ้านนี้เจ้าอารมณ์จนยากจะควบคุมและยากจะแก้ได้มากกว่าตัวข้าพเจ้าเอง แต่ไม่มีคนใดในโลกที่เอาชนะความอยากของเขาไม่ได้ หากเขาตั้งใจจะต่อสู้กับมันอย่างจริงจัง หากท่านพบว่าความอยากกำลังจู่โจมท่าน จงออกไปยังที่แห่งหนึ่งซึ่งท่านจะไม่ได้ยิน อย่าให้คนใดในครอบครัวเห็นท่านหรือได้ยินท่าน ขณะที่มันอยู่กับท่าน แต่ต้องต่อสู้จนกว่ามันจะออกจากท่าน และสวดอ้อนวอนเพื่อให้มีพลังที่จะเอาชนะ ดังที่ข้าพเจ้าพูดหลายครั้งแล้วกับเหล่าเอ็ลเดอร์ จงสวดอ้อนวอนในครอบครัวของท่าน และหากเมื่อถึงเวลาสวดอ้อนวอน ท่านไม่มีวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอนอยู่บนท่าน และเข่าของท่านไม่ยอมย่อลง จงพูดกับมันว่า “เจ้าเข่าเอ๋ย เจ้าจงย่อลงซิ” ย่อเข่าลงและอยู่อย่างนั้นจนกว่าท่านจะได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า หากวิญญาณยอมต่อร่างกาย มันจะแย่แต่หากร่างกายยอมต่อวิญญาณมันจะบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ (*DBY,* 267)

อย่าโกรธจนท่านสวดอ้อนวอนไม่ได้ อย่ายอมปล่อยให้ตัวเองโกรธจนท่านให้อาหารแก่ศัตรูไม่ได้—แม้ศัตรูที่เลวที่สุดของท่าน อย่าเปิดโอกาสให้มัน มีความโกรธที่ชั่วร้ายและความโกรธที่ชอบธรรม พระเจ้ามิทรงยอมให้ความโกรธที่ชั่วร้ายอยู่ในหฤทัยของพระองค์ แต่มีความโกรธอยู่ในพระอุระของพระองค์ พระองค์ทรงมีคดีกับบรรดาประชาชาติ พระองค์จะร่อนพวกเขาด้วยตะแกรง และไม่มีอำนาจใดหยุดพระหัตถ์ของพระองค์ได้ (*DBY,* 269)

เมื่อความรู้สึกของข้าพเจ้าคุกรุ่นด้วยความโกรธเนื่องจากการกระทำที่ไม่ดีของผู้อื่น ข้าพเจ้าจะหยุดยั้งมันไว้เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าหยุดยั้งม้าป่า และข้าพเจ้าได้รับชัยชนะ บางคนคิดและพูดว่าจะทำให้เขารู้สึกดีขึ้นเมื่อเขาบ้าคลั่ง ตามที่เขาเรียกมันอย่างนั้น ที่จะแสดงความบ้าคลั่งออกมาในภาษาที่รุนแรงและไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามนี่คือความเข้าใจผิดแทนที่จะทำให้ท่านรู้สึกดีขึ้น กลับเป็นว่าทำให้ท่านรู้สึกแย่ลง เมื่อท่านคิดและพูดว่ามันทำให้ท่านดีขึ้นท่านก็ได้ให้ความเชื่อถือในความผิดเสียแล้ว เมื่อความขุ่นเคืองและความขมขื่นของใจมนุษย์หล่อหลอมเป็นคำพูดและพูดออกมาด้วยความรุนแรงใส่กัน โดยไม่มีการควบคุมหรือยับยั้ง พอบุคคลนั้นพ่ายแพ้หรือเกิดบันดาลโทสะเขาก็จะเริ่มเกิดอารมณ์อันเร่าร้อนอีกครั้งจากเรื่องหยุมหยิมบางเรื่อง จนวิถีแห่งชีวิตถูกเผาไหม้ (*DBY,* 266)

ถึงตอนนี้ข้าพเจ้าเตือนท่านอีกครั้ง และข้าพเจ้าเตือนตัวเองด้วยที่จะไม่โกรธ อย่ายอมให้ความโกรธก่อขึ้นในใจท่าน ประธานยังกำลังพูดกับตัวเอง อย่าปล่อยให้ความโกรธก่อขึ้นในใจท่าน อย่าเด็ดขาด อย่า! แม้ว่าท่านจะถูกเรียกให้ตีสอน และพูดกับผู้คนอย่างเฉียบขาด อย่าปล่อยให้ความโกรธก่อขึ้นในท่าน อย่ายอม อย่ายอมเด็ดขาด! (*DBY,* 265)

ระงับความโกรธ ความโมโห และรับใช้พระเจ้าด้วยใจร่าเริงยินดี ด้วยใจเดียวกัน ท่านไม่จำต้องคาดหวังความรอด เว้นแต่ว่าท่านได้ปฏิบัติความรอดเดียวกันนี้ต่อผู้อื่น ทั้งในคำสั่งสอนและตัวอย่าง หากท่านคาดหวังความเห็นอกเห็นใจจากข้าพเจ้า จงปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้

ต่อข้าพเจ้า หากท่านปรารถนาคำพูดที่อ่อนโยนและการปฏิบัติที่อ่อนโยนจากข้าพเจ้า จงให้พรเดียวกับที่ท่านปรารถนาแก่ข้าพเจ้า และนั่นคือหนทางที่ท่านจะได้รับการช่วยให้รอด (*DBY,* 268–69)

หากท่านยอมให้เกิดความรู้สึกโกรธ ท่านก็ได้ทำให้วิถีทั้งมวลของชีวิตโกรธเคือง...และท่านก็มีแนวโน้มที่จะโกรธเคืองคนที่ขัดแย้งกับท่านด้วย เมื่อท่านรู้สึกกราวกับว่าท่านจะระเบิดความโกรธออกมา บอกความรู้สึกภายในของท่านว่าอย่าระเบิดออกมา และหัวเราะเยาะการล่อลวงที่จะให้ท่านพูดสิ่งไม่ดี หากท่านทำอย่างนั้นต่อไป ในไม่ช้าท่านจะเป็นนายของตัวเองจนกระทั่งทำให้ท่านมีความสามารถแม้ไม่ง่ายนักที่จะทำอย่างนั้น จงควบคุมลิ้นของท่าน—จงพูดเมื่อควรพูด และจงเงียบเมื่อท่านควรเงียบ (*DBY,* 269)

เราต้องการวิญญาณ ความรู้ อำนาจและหลักธรรมภายในเราเพื่อปกครองและควบคุมอารมณ์ของเรา ไม่มีอันตรายจากการมี [ความโกรธ] มากเกินไปหากเราจะควบคุม [มัน] ด้วยพระวิญญาณของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ มนุษย์ที่สามารถในการเรียนรู้ทุกคนบนแผ่นดินโลกเหมาะสมสำหรับรัศมีภาพ ความงดงาม ความดีเลิศ ตลอดจนความรู้ในโลกนี้ และสำหรับความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง แต่ทุกคนที่ได้รับสิ่งนี้จะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าและอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณของพระองค์อย่างสมบูรณ์ หากข้าพเจ้าถูกควบคุมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าสูงสุด ข้าพเจ้าก็เป็นกษัตริย์ ข้าพเจ้าเป็นใหญ่ที่สุดตราบที่ข้าพเจ้าควบคุมตนเอง (*DBY,* 264–65)

เราสามารถควบคุมคำพูดของเราได้

หากท่านได้รับอำนาจที่จะควบคุมคำพูดของท่านก่อน ท่านก็จะเริ่มมีอำนาจที่จะควบคุมวิจารณญาณของท่าน และตามจริงแล้วในที่สุดท่านจะได้รับอำนาจในการควบคุมความคิดและวิธีคิดของท่าน (*DBY,* 267–68)

ท่านควรประสบผลสำเร็จในการควบคุมลิ้นของท่าน ทั้งนี้เพื่อจะไม่ปล่อยให้ลิ้นพูดสิ่งที่ไม่ดี ในที่สุดลิ้นก็จะเชื่อฟังวิจารณญาณและดุลยพินิจที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ท่านอย่างสมบูรณ์ และลิ้นของท่านจะเชื่อฟังต่อความมุ่งหมายของพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์อย่างสมบูรณ์ (*DBY,* 268)

บ่อยครั้งเราได้ยินผู้คนแก้ตัวให้ความไม่มีมารยาทและวาจาที่ก้าวร้าวของเขา โดยพูดว่า “ฉันไม่ได้เสแสร้ง” นั่นเป็นการให้ความดีความชอบแก่ตัวทั้งๆ ที่ไม่ใช่ความดีความชอบของเขาเมื่อความชั่วร้ายปรากฏขึ้นในตัวข้าพเจ้า ขอข้าพเจ้าอย่าทำตามมัน แต่พิชิตมัน ไม่ใช่ทำตามมันจนเข้าใจเอาเองว่าข้าพเจ้าเป็นคนซื่อตรงและไม่ได้เสแสร้ง ขออย่าให้ลิ้นของท่าน

เปล่งความชั่วร้ายที่อยู่ในใจของท่านออกมา แต่จงบัญชาลิ้นของท่านให้เงียบจนกว่าความดีจะอยู่เหนือความชั่วร้าย จนกว่าความขุ่นเคืองของท่านจะยุติ และพระวิญญาณดีจะนำลิ้นของท่านไปสู่พรและคำพูดแห่งความอ่อนโยน (*DBY,* 266)

หากคนใดมีนิสัยชอบเอ่ยพระนามของพระผู้เป็นเจ้าโดยไม่สมควร หยุดการกระทำนั้นเสียแต่วันนี้ พรุ่งนี้ ตลอดสัปดาห์ที่จะมาถึง และต่อๆ ไป ในไม่ช้าท่านจะมีพลังในการเอาชนะนิสัยนั้นโดยสิ้นเชิง ท่านจะมีอำนาจเหนือคำพูดของท่าน (*DBY,* 268)

บางคนมีนิสัยชอบพูดเรื่องของเพื่อนบ้าน ป่าวประกาศเรื่องที่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย เพียงแค่ป้าแซลลี่พูดว่าญาติชื่อแฟนนี่บอกป้าเบทซีว่าป้ารูธพูดถึงบางสิ่งหรือพูดถึงคนอื่น หรือบางคนเพียงแค่ฝันไป และต่อเรื่องราวหรือความฝันนั้นก็มาเข้าหูท่าน มันเป็นข้อเท็จจริงที่แต่งขึ้นเองและท่านก็ใช้เวลาอย่างโง่เขลาในการพูดถึงเรื่องที่ไม่ได้มีอะไรเลย หรือเรื่องที่ท่านไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยเลย คำเล่าลือเริ่มจากมีคนหนึ่งทำผิด และ ต่อมามันก็แพร่กระจายกลายเป็นเรื่องที่เสื่อมทรามคำพูดของคนช่างนินทาและชอบพูดปด–ถูกต่อเติมเสริมแต่งด้วยวิญญาณของพวกเขา คนหนึ่งกับอีกคนหนึ่งรวมหัวกันและพูดว่า “ถูกแล้ว—เหตุผลของคุณถูกแล้วคุณทำถูกแล้ว และคนอื่นผิดแน่ๆ” เมื่อพวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ด้วยเหตุนี้จึงเกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อกัน ก่อนที่เราจะตัดสินว่าใครทำผิด เราควรรอจนกว่าสวรรค์จะชี้ชัดลงไปถึงความผิดของบิดา พี่ชาย น้องสาว ภรรยา สามี หรือเพื่อนบ้าน และหากสวรรค์ประกาศความผิด ให้รอจนกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะแสดงให้ประจักษ์ต่อท่านว่าเรื่องดังกล่าวนั้นเป็นความผิด ขอให้พระบิดาเปิดเผยต่อท่านว่าบุคคลที่ท่านกำลังคิดหรือพูดถึงนั้นผิดจริง อย่าใส่ร้ายป้ายสีใคร [ทำให้เขาได้อายหรือติเตียนความผิดของเขา] เมื่อท่านรู้ว่าสิ่งใดถูก และสามารถแก้ไขบุคคลที่ทำผิดให้ถูกต้อง ก็เพียงพอแล้วสำหรับท่านที่จะตัดสิน (*DBY,* 268)

ไม่มีชายหรือหญิงคนใดบนแผ่นดินโลกที่มีนิสัยชอบลักขโมย จะหยุดการกระทำนั้นไม่ได้...หากเขาประสงค์จะทำอย่างนั้น และเป็นเช่นเดียวกับคนที่ชอบพูดปด เขาหยุดการพูดปดได้ ไม่พูดปดอีกต่อไป และพูดความจริง [เขาหรือเธอ] เพียงแค่ [จำเป็น] ต้องเต็มใจที่จะทำอย่างนั้น และ [ความเต็มใจนี้] สามารถทำให้คนที่ชอบพูดปดเป็นคนพูดความจริงได้ ขโมยเป็นคนซื่อตรงได้ และคนชอบสาบานหยุดคำพูดที่ชั่วร้ายได้ (*DBY,* 264)

ขณะที่เรามีสิทธิ์พูดคุยกัน ขอให้เราพูดคำที่ปลอบประโลม และให้กำลังใจ เมื่อเราได้รับอิทธิพลของพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ จงให้ความสว่างของท่านส่องออกไป แต่หากท่านถูกทดลอง ถูกล่อลวงและถูกส่งไปรับมือกับซาตาน จงเก็บความคิดไว้ในใจตน—ปิดปากเงียบ เพราะการพูดทำให้เกิดผลดีหรือเสียก็ได้ (*DBY,* 166)

มีภาษิตเก่าแก่บทหนึ่ง เป็นภาษิตที่ดีเยี่ยม กล่าวว่า “คิดสองครั้งก่อนที่ท่านจะพูด และคิดสามครั้งก่อนที่ท่านจะทำ” หากเราฝึกตนเองให้คิดถึงสิ่งที่เราจะทำ ก่อนที่เราจะทำมัน มี

ความเข้าใจที่จะรู้ และมีอำนาจที่จะปฏิบัติความดี ด้วยเหตุนี้เราสามารถหลีกเลี่ยง...ความชั่วร้ายได้ (*DBY,* 268)

นี่คือของประทานที่มีค่ายิ่ง ที่ดูเหมือนบางคนจะครอบครองอยู่ โดยมีความรู้เพียงพอที่จะไม่พูดจนกว่าคำพูดที่จะเอ่ยออกมานั้นเอื้อประโยชน์และเป็นประโยชน์ต่อตัวเขา ต่อผู้อื่น หรือทั้งสองฝ่าย (*DBY,* 268)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราสามารถควบคุมตนเองและยอมตนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้

- ประธานยัง สอนว่าเจตนารมณ์เป็น "คุณสมบัติพิเศษของพวกพระผู้เป็นเจ้า" ท่านยังกล่าวอีกว่าเจตนารมณ์ของเราเป็นเอ็นดาวเมนท์ หรือของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า เจตนารมณ์ของมนุษย์จะเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าโดยกระบวนการใด? (ดู โมไซยา 3:19 ด้วย) บิดามารดาและผู้นำสามารถ "ชี้นำอย่างถูกต้อง" ในเจตนารมณ์ของลูกๆ และของผู้อื่น แต่ "ไม่เอาชนะวิญญาณของคนหนึ่งคนใด" ได้อย่างไร? บิดามารดาและผู้นำของท่านนำทางเจตนารมณ์ของท่านไปในทางที่ถูกต้องได้อย่างไร?
- การอยู่ "ในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าดั่งดินเหนียวในมือของช่างปั้นหม้อ" หมายความว่าอะไร? เราจะยอมตนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าและยังคงรักษาความเป็นมนุษย์ของเราได้อย่างไร?

เราจะควบคุมตนเองได้จนกว่าเราจะนำทุกสิ่ง "มาอยู่ภายใต้กฎของพระคริสต์"

- การต่อต้านการล่อลวงหนึ่งอย่างเพิ่มความสามารถของเราที่จะต่อต้านการล่อลวงทุกอย่างได้อย่างไร? ประธานยังสอนว่าการนำความปรารถนาของเรามาอยู่ "ภายใต้วิญญาณ" จำเป็นต่อการ "ถูกยกขึ้นสู่การได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก" การเชื่อฟังความโน้มเอียงทางวิญญาณของเรามากกว่าความปรารถนาทางกายของเราเตรียมเราให้พร้อมสำหรับความสูงส่งอย่างไร?
- การควบคุมตนเองเตรียมเราให้ได้รับ "ของประทานที่เลือกสรร" ใดจากพระผู้เป็นเจ้า?
- ทำไมเราจึงต้องมีการควบคุมตนเองก่อนที่เราจะนำผู้อื่น?

- ท่านคิดว่าประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านสอนว่า “ของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่มนุษย์ คือ จิตสำนึกที่ดี ที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ เพื่อให้รู้ว่าจะปกครองตัวเราเองอย่างไร”? เราจะปกครองตนเองและขณะเดียวกันก็ยอมทำตามพระประสงค์ทุกอย่างของพระบิดาได้อย่างไร?

เราสามารถควบคุมความอยากและอารมณ์ของเราได้

- มีสิ่งใดบ้างที่เป็น “ความอยากที่ยากจะควบคุม” แต่เราต้องควบคุม? ทำอย่างไรเราจึงจะพิชิตความอยากและการกระทำดังกล่าวได้?
- เราแยกแยะระหว่าง “ความโกรธที่ชอบธรรม” ดังที่พระผู้ช่วยให้รอดแสดงไว้ในหลายๆ ครั้ง กับ “ความโกรธที่ชั่วร้าย” ได้อย่างไร ? (ดู 2 นีไฟ 1:126 ด้วย)
- อะไรคือผลลัพธ์ของการยินยอมให้มีความรู้สึกโกรธ? (ดู ยากอบ 3:5–6 ด้วย) คำแนะนำของประธานยังเกี่ยวกับการควบคุมความโกรธคืออะไร? การยอมตนต่อพระวิญญาณช่วยให้เราควบคุมความโกรธอย่างไร?

เราสามารถควบคุมคำพูดของเราได้

- เราจะ “ได้รับอำนาจที่จะควบคุมความคิดและวิธีคิดของเรา” ได้อย่างไร?
- ประธานยังแนะนำอย่างไรกับคนที่บอกว่าเขาพูดก้าวร้าวเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นคนเสแสร้ง?
- เราจะควบคุมลิ้นของเราอย่างไร เมื่อเราถูกล่อลวงให้ (1) เอ่ยพระนามของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร (2) ซุบซิบนินทาเพื่อนบ้านของเรา (3) จับผิดหรือทำลายชื่อเสียงของคนบางคน (ดู ค.พ. 136:23–24 ด้วย) หรือ (4) ทำให้สมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนรู้สึกอึดอัดหรือตกต่ำลง? (ดู ค.พ. 52:16)
- เราควรทำอะไรหากเรามีความคิดที่ไม่ดีเกี่ยวกับคนอื่น?

พระวาจาแห่งปัญญาสอนว่าธัญพืชซึ่งจัดอยู่ในอาหารประเภทเสริมสร้างสุขภาพ มีประโยชน์ต่อร่างกาย

บทที่ 29

การดำรงชีวิตตามพระวาจาแห่งปัญญา

สำหรับประธานบริคัม ยัง แล้วพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นศาสนาที่เน้นหนักในทางปฏิบัติในจดหมายปี 1867 ที่ท่านเขียนถึงบุตรชายสองคนซึ่งกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาประธานยังกล่าวสรรเสริญสิทธิชนในซอลท์เลค ซิตี้ สำหรับการรักษาพระวาจาแห่งปัญญา "พวกพ่อค้าบนถนนวิสกี้ (แถวย่านที่ขายสุรา) แทบจะไม่มีเงินพอจ่ายค่าเช่าของเขาในแต่ละวัน ผู้คนแสดงให้เห็นถึงนิสัยที่เข้มแข็งที่สุดอย่างที่เราไม่เคยเห็นมาก่อนในการปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้เกี่ยวกับพระวาจาแห่งปัญญา การเชื่อฟังสิ่งทางโลกเช่นเดียวกับสิ่งทางวิญญาณไม่มีการใช้อำนาจบีบบังคับ ไม่มีพันธสัญญาเรียกร้องหลักธรรมถูกกำหนดขึ้นและดูเหมือนผู้คนพร้อมที่จะรับและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ สันติและสุขภาพที่ดีเกิดขึ้นทั่วแคว้น" (LBY, *88*) *ท่านสอนว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระวาจาแห่งปัญญาเพื่อปรับปรุงคุณภาพของชีวิตมะเพื่อทำให้เราเป็นคนงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในอาณาจักรทางโลกของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อช่วยเราเติมให้เต็มระดับการสร้างของเรา*

คำสอนของบริคัม ยัง

เราเชื่อว่าพระวาจาแห่งปัญญาเป็นพระบัญญัติจากพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อโรงเรียนศาสดาเริ่มขึ้น หนึ่งในการเปิดเผยที่พระเจ้าประทานแก่โจเซฟผู้รับใช้ของพระองค์คือพระวาจาแห่งปัญญา สมาชิกของโรงเรียนนั้นมีไม่กี่คนในตอนแรก ศาสดาเริ่มสอนคำสอนพวกเขาเป็นการเตรียมให้พวกเขาออกไปทั่วโลกเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณแก่คนทั้งปวง...ศาสดาเริ่มสั่งสอนพวกเขาถึงวิธีการดำรงชีวิต ว่าพวกเขาต้องพร้อมมากกว่านี้ที่จะปฏิบัติงานอันยิ่งใหญ่ที่ถูกเรียกมาให้สำเร็จ (*DNSW,* 25 Feb. 1868, 2)

อธิการ เอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอล มหาปุโรหิต สาวกเจ็ดสิบ อัครสาวกสิบสอง ฝ่ายประธานสูงสุด และเชื้อสายอิสราเอลทุกคน จงฟัง โอ้เจ้าผู้คนของข้าพเจ้า! กระทำตามพระคำของพระเจ้า รักษาพระวาจาแห่งปัญญา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือครอบครัวแห่งศรัทธา (*DBY,* 183)

ข้าพเจ้ารู้ว่าบางคนพูดว่าการเปิดเผยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ไม่ได้ประทานให้โดยทางบัญญัติเอาละ แต่เราได้รับบัญชาให้เชื่อฟังคำทุกคำที่ออกจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 182–83)

พระวิญญาณกระซิบข้าพเจ้าเรียกร้องให้สิทธิชนยุคสุดท้ายรักษาพระวาจาแห่งปัญญา ไม่แตะต้องชา กาแฟ และยาสูบ และละเว้นจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นี่คือสิ่งที่พระวิญญาณบอกผ่านข้าพเจ้า หากพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้ากระซิบสิ่งนี้กับผู้คนโดยผ่านทางผู้นำของเขา และเขาจะไม่ฟังหรือเชื่อฟังเลยหรือ อะไรจะเป็นผลที่ตามมาของการไม่เชื่อฟัง? ความมืดบอดทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นจุดจบของเขาพวกเขาจะไม่มีวิญญาณแห่งการสวดอ้อนวอน และวิญญาณของโลกจะเพิ่มขึ้นในเขาตามสัดส่วนของการไม่เชื่อฟังจนกระทั่งเขาละทิ้งความเชื่ออย่างสิ้นเชิงจากพระผู้เป็นเจ้าและวิถีทางของพระองค์ (*DBY,* 183)

ร่างกายที่บุคคลมีอยู่ควรได้รับการบำรุงเลี้ยงและการทะนุถนอม และเมื่อใดก็ตามที่เรานำเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเข้าไปในร่างกายเพื่อผลักดันหรือกระตุ้นเกินกว่าความสามารถตามธรรมชาติของมัน จะทำให้ชีวิตสั้นลง ข้าพเจ้าเป็นแพทย์จึงพอจะรู้ว่า...หากท่านจะทำตามคำแนะนำนี้ ท่านจะมีชีวิตและสุขภาพที่สมบูรณ์ ท่านจะเพิ่มพูนขึ้นในความรู้แจ้ง ความปีติยินดี และความสบายของท่าน (*DBY,* 183)

พระวาจาแห่งปัญญานี้ซึ่งเกรงกันว่าจะกลายเป็นเรื่องล้าสมัย และใช้ไม่ได้ผล ก็เป็นเหมือนกับคำแนะนำทุกประการของพระผู้เป็นเจ้า มันใช้ได้ผลในปัจจุบันเช่นเดียวกับที่เคยเป็นมา มีชีวิต ชีวิตอันเป็นนิจอยู่ในนั้น—ชีวิตซึ่งเป็นอยู่ในเวลานี้และชีวิตที่กำลังจะมาถึง (*DBY,* 184)

พระวาจาแห่งปัญญาเป็นมาตรการทางสุขภาพที่ได้รับการดลใจ

พระวาจาแห่งปัญญาห้ามการใช้เครื่องดื่มร้อนและยาสูบ ข้าพเจ้าได้ยินคนโต้แย้งว่าชาและกาแฟไม่ได้มีกล่าวถึงในนั้น นั่นถูกต้อง แต่เครื่องดื่มร้อนที่ผู้คนติดนิสัยชอบดื่มคืออะไรเมื่อประทานการเปิดเผยให้นั้น? เราไม่ได้ติดนิสัยชอบดื่มน้ำร้อน แต่ชอบชาและกาแฟ—เครื่องดื่มที่คนทั่วไปนิยมบริโภค (*DBY,* 182)

แทนที่จะทำงานของสองวันในหนึ่งวัน ปัญญาจะบอก [สิทธิชน] ว่า หากเขาอยากมีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดี หลังจากทำงานเหน็ดเหนื่อยมากพอแล้ว เขาต้องยอมให้ร่างกายได้พักผ่อนก่อนที่มันจะหมดเรี่ยวหมดแรง เมื่อรู้สึกเหนื่อย บางคนก็แย้งว่าเขาจำเป็นต้องได้รับสารกระตุ้นประเภทชา กาแฟ เหล้า ยาสูบ หรือสารเสพติดบางอย่างซึ่งบ่อยครั้งถูกนำเข้าสู่ร่างกายเพื่อกระตุ้นพลังที่เฉื่อยชาให้กระฉับกระเฉงขึ้น แต่แทนที่จะใช้สารกระตุ้นต่างๆ เหล่านี้เขาควรเสริมกำลังโดยการพักผ่อน ทำงานให้น้อยลง ใช้พลังให้น้อยลง รับประทาน

ให้น้อยลงแล้วเราจะเป็นคนที่ฉลาดมากขึ้น มีสุขภาพแข็งแรงมากขึ้น และมั่งคั่งมากขึ้นกว่า การที่เราทำอย่างหนักเหมือนทุกวันนี้ มันยากที่จะหาว่ามีเครื่องดื่มใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพมากไปกว่าน้ำเย็นที่ไหลจากน้ำพุและจากหิมะบนภูเขาของเรา นี่คือเครื่องดื่มที่เราควรดื่ม มันควรจะเป็นเครื่องดื่มของเราตลอดไป...เป็นที่น่าสังเกตว่าบางคนที่ใช้สุราและยาสูบมีสุขภาพแข็งแรง แต่ข้าพเจ้าขอแย้งว่าเขาจะมีสุขภาพแข็งแรงมากขึ้นอีกหากเขาไม่ใช้มันและจากนั้นเขามีสิทธิ์จะได้รับพรที่สัญญาไว้แก่ผู้ที่ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้ใน "พระวาจาแห่งปัญญา" (*DBY,* 187)

เมื่อเราเดินทางเพื่อตั้งถิ่นฐานและหยุดที่บ้านสมาชิกของศาสนาจักร สิ่งที่พวกเขาแสดงให้เห็นคือ "บราเดอร์บริคัม ขอให้เราแสดงความรู้สึกในไมตรีจิตที่เรามีต่อท่านและคณะ" ข้าพเจ้าบอกให้พวกเขาทำตามสบาย แต่ขอขนมปังข้าวโพดหนึ่งชิ้นให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากินขนมปังข้าวโพดดีกว่ากินพวกขนมยัดไส้และอาหารหวานๆ ของพวกเขา ข้าพเจ้าขอให้มีบางสิ่งที่จะค้ำจุนร่างกายโดยทำให้กระเพาะอาหารและร่างกายทุกส่วนของข้าพเจ้าสะอาดพอที่จะได้รับพระวิญญาณของพระเจ้า และเป็นอิสระจากอาการปวดศีรษะและความเจ็บปวดใดๆ (*DBY,* 189)

ชาวอเมริกัน เป็นประเทศหนึ่งที่กำลังฆ่าตัวตายด้วยนิสัยการบริโภคและการดำเนินชีวิตแบบคนรวย คนๆ หนึ่งกินอาหารในปริมาณที่ควรใช้เวลากินครึ่งชั่วโมงแต่พวกเขากลืนเข้าไปในสามนาที พวกเขากินอย่างตะกละตะกลามเหมือน [สุนัข] ใต้โต๊ะ เวลาที่เราโยนก้อนเนื้อไปให้มัน ซึ่งยังไม่ทันกลืนก็รีบพูดออกมา หากท่านต้องการกลับตัวกลับใจ โปรดทำตามคำแนะนำที่ข้าพเจ้าจะให้กับทาน อย่ามีอาหารหลายอย่างในแต่ละมื้อ ขอให้มั่นใจว่าท่านจะทำทุกอย่างเพื่อป้องกันครอบครัวของท่านจากโรคภัยไข้เจ็บ และความตาย (*DBY,* 189)

ท่านทราบหรือไม่ว่ามันเป็นสิทธิพิเศษของท่านที่จะดำเนินชีวิตเพื่อให้จิตใจของท่านอยู่ในความควบคุมของท่านอย่างสมบูรณ์ตลอดเวลา? พยายามป้องกันชีวิตและสุขภาพของท่านและท่านจะควบคุมจิตใจของท่านได้ (*DBY,* 190)

ส่วนที่น่าคิดคือส่วนที่เป็นนามธรรมหรือเป็นอมตะ นั่นคือส่วนซึ่งแสดงให้เห็นการทำงานของสมอง จากนั้นร่างกายที่ถูกสร้างและจัดระเบียบขึ้นเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นก็จะนำหรือก่อให้เกิดผลของการทำงานทางสมองออกมาให้ร่างกายทำงานพร้อมกับจิตใจ และให้ทั้งสองทำงานพร้อมกันอย่างถูกต้อง โดยไม่มีข้อยกเว้นแม้แต่น้อย ท่านจะมีจิตใจที่เข้มแข็งร่างกายที่แข็งแรง เต็มไปด้วยพลกำลังทั้งทางร่างกายและจิตใจ (*DBY,* 191)

จงระวังร่างกายของท่าน จงรอบคอบในการใช้พลังงานของท่าน เพราะเมื่อท่านอายุมากท่านก็ยังต้องการกำลังกายและพลังงานเช่นเดียวกับที่ท่านกำลังใช้อยู่ในเวลานี้ รักษาชีวิตของท่านไว้ ท่านจะเป็นคนงานที่ดีหรือผู้พิทักษ์ที่ฉลาดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้อย่างเด็ดขาด จนกว่าท่านจะรู้และปฏิบัติสิ่งนี้ (*DBY,* 193)

นอกจากนี้รอให้เราอย่าล้อเล่นกับภารกิจของเราโดยการปล่อยตามใจตัว ใช้สารที่เป็นอันตรายอย่างไม่ลืมหูลืมตา สิ่งเหล่านี้วางรากฐานของโรคร้ายและความตายในร่างกายของมนุษย์ สารอันตรายที่ยอมให้ลูกๆ ของเขาและคนชั่วอายุอื่นใช้ จากนั้น ก็นำมนุษย์ที่ด้อยสติปัญญา ด้อยพละกำลังมาสู่โลก เด็กดังกล่าวมีกระดูก เอ็น กล้ามเนื้อ และร่างกายที่ไร้สมรรถนะ มีประโยชน์เพียงเล็กน้อยต่อตนเองหรือต่อเพื่อนมนุษย์ พวกเขาไม่พร้อมที่จะมีชีวิต (*DBY,* 185–86)

การรักษาพระวาจาแห่งปัญญาจะช่วยให้เรา บรรลุจุดประสงค์ของชีวิตได้ดีขึ้น

พระวาจาแห่งปัญญาเป็นคำแนะนำที่ดีประการหนึ่งที่พระเจ้าปรารถนาให้ผู้คนของพระองค์เชื่อฟัง เพื่อเขาจะดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกจนกระทั่งเต็มระดับการสร้างของเขา นี่คือวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีในทัศนคติแห่งการประทานพระวาจาแห่งปัญญา สำหรับคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติตามเขาจะได้รับปัญญาและความเข้าใจใหญ่ยิ่ง ได้รับการเพิ่มพูนในสุขภาพ ได้รับพลังและความอดทนในสมรรถนะทางร่างกายและจิตใจ จนกระทั่งเขาจะอยู่ครบอายุไขบนแผ่นดินโลก นี่คือพรของเขาหากเขาจะเชื่อฟังพระคำของพระองค์ด้วยยินดีและเต็มใจด้วยความซื่อสัตย์ต่อพระพักตร์พระเจ้า (*DBY,* 184)

ดังนั้นเราจะเห็นว่าคำสอนเกือบแรกสุดที่เอ็ลเดอร์ในศาสนาจักรนี้ได้รับคือการรู้ว่าจะกินอะไร จะดื่มอะไร และจะจัดการอย่างไรกับชีวิตทางธรรมชาติของเขา เพื่อเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งทางโลกและทางวิญญาณ นี่คือจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้าในการส่งพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอดมายังโลก โดยผู้รับใช้ของพระองค์ (*DBY,* 186)

ชายที่ปล่อยตัวไปกับนิสัยที่เป็นภัยต่อส่วนรวมโดยตัวอย่างและอำนาจชักจูงของมัน ไม่เพียงเป็นศัตรูต่อตัวเองเท่านั้นแต่ยังเป็นศัตรูต่อชุมชนตราบใดที่อำนาจชักจูงของนิสัยนั้นไป ถึงชายที่ไม่เลิกนิสัยเป็นภัยต่อส่วนรวมจะทำให้ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในความปรารถนาและในความประสงค์ที่จะพัฒนาส่วนรวมโดยทั่วไป (*DBY,* 186)

พร้อมที่จะตายไม่ใช่คำแนะนำในศาสนาจักรและอาณาจักรแห่งนี้ แต่พร้อมที่จะอยู่เป็นคำแนะนำที่ให้กับเรา สามารถปรับปรุงทุกสิ่งที่เราทำได้ในชีวิตหลังจากนี้ ซึ่งในชีวิตนั้นเราจะได้รับสภาพที่สูงส่งมากขึ้นของความรู้แจ้ง ปัญญา ความสว่าง ความรู้ อำนาจ รัศมีภาพและความสูงส่ง ฉะนั้นขอให้เราแสวงหาที่จะยืดชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันออกไปให้ไกลที่สุดโดยการรักษากฎแห่งสุขภาพทุกข้อ และโดยการทำให้งาน การศึกษา การพักผ่อนและสันทนาการอยู่ในความสมดุลอย่างเหมาะสม และนั่นเป็นการเตรียมตัวเพื่อชีวิตที่ดีกว่า ขอให้เราสอนหลักธรรมเหล่านี้แก่ลูกๆ ของเราตั้งแต่พวกเขาอายุยังน้อย เพื่อเขาจะได้รับการสอน

ให้วางรากฐานแห่งสุขภาพ ความแข็งแรง องค์ประกอบ และพลังแห่งชีวิตที่อยู่ในร่างกายของเขา (*DBY,* 186)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราเชื่อว่าพระวาจาแห่งปัญญาเป็นพระบัญญัติจากพระผู้เป็นเจ้า

- การดำรงชีวิตตามพระวาจาแห่งปัญญาเตรียมเราให้พร้อมที่จะทำงานของพระเจ้าได้ดีขึ้นอย่างไร?
- ประธานยัง กล่าวว่า "เราได้รับบัญชาให้ปฏิบัติตามคำทุกคำที่ออกมาจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า" รวมทั้งพระวาจาแห่งปัญญา (ดู ค.พ. 89:2 ด้วย) การรู้ว่าพระวาจาแห่งปัญญาเป็นพระบัญญัติไม่ใช่เป็นเพียงคำแนะนำที่ดี ช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนั้นได้อย่างไร? ประธานยังกล่าวว่าอะไรคือผลที่ตามมาของการไม่เชื่อฟังพระวาจาแห่งปัญญา?
- ท่านคิดว่าประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านพูดว่า "มีชีวิต และชีวิตอันเป็นนิจใน" พระวาจาแห่งปัญญา?

พระวาจาแห่งปัญญาเป็นมาตรการทางสุขภาพที่ได้รับการดลใจ

- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือจุดประสงค์ของพระวาจาแห่งปัญญา? (ดู 1 โครินธ์ 3:16–17; ค.พ. 89; 93:35 ด้วย)
- อะไรคือคำแนะนำของประธานยังเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงความเหนื่อยอ่อน? ท่านจะประยุกต์ใช้หลักธรรมที่ครอบคลุมอยู่ในคำแนะนำของประธานยังในชีวิตของท่านได้อย่างไร?
- การเชื่อฟังพระวาจาแห่งปัญญา "ทำให้ร่างกายทำงานพร้อมกับจิตใจ" ได้อย่างไร? ท่านได้รับประโยชน์อย่างไรจากการทำดังนี้? พระวาจาแห่งปัญญาเตรียมตัวเราให้สามารถรับพระวิญญาณได้อย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่า "ขอให้เราอย่าล้อเล่นกับภารกิจของเรา โดยการปล่อยตามใจตัวและใช้สารที่เป็นอันตราย" สารดังกล่าวขัดขวางภารกิจของเราอย่างไร ?

การรักษาพระวาจาแห่งปัญญาจะช่วยให้เรา บรรลุจุดประสงค์ของชีวิตได้ดีขึ้น

- การดำรงชีวิตตามพระวาจาแห่งปัญญาช่วยให้การสร้างของเราบรรลุผลสำเร็จได้อย่างไร ทั้งในด้านส่วนตัว และในฐานะที่เป็นศาสนาจักร?
- การดำรงชีวิตตามพระวาจาแห่งปัญญาปรับปรุงวิญญาณภาพของเราอย่างไร? การไม่เชื่อฟังพระวาจาแห่งปัญญาเป็นอันตรายต่อจิตวิญญาณได้อย่างไร?
- ทำไมเราจึงสามารถรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อเรารักษาพระวาจาแห่งปัญญา ?
- ท่านจะทำตามคำแนะนำของประธานยังที่ให้ “ยึดชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันออกไปให้ไกลที่สุด โดยการรักษากฎแห่งสุขภาพทุกข้อ และโดยการทำให้งาน การศึกษา การพักผ่อน และสันทนาการอยู่ในความสมดุลอย่างเหมาะสม” ได้อย่างไร? การเชื่อฟังพระวาจาแห่งปัญญาช่วยให้เราดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์ขึ้นได้อย่างไร?

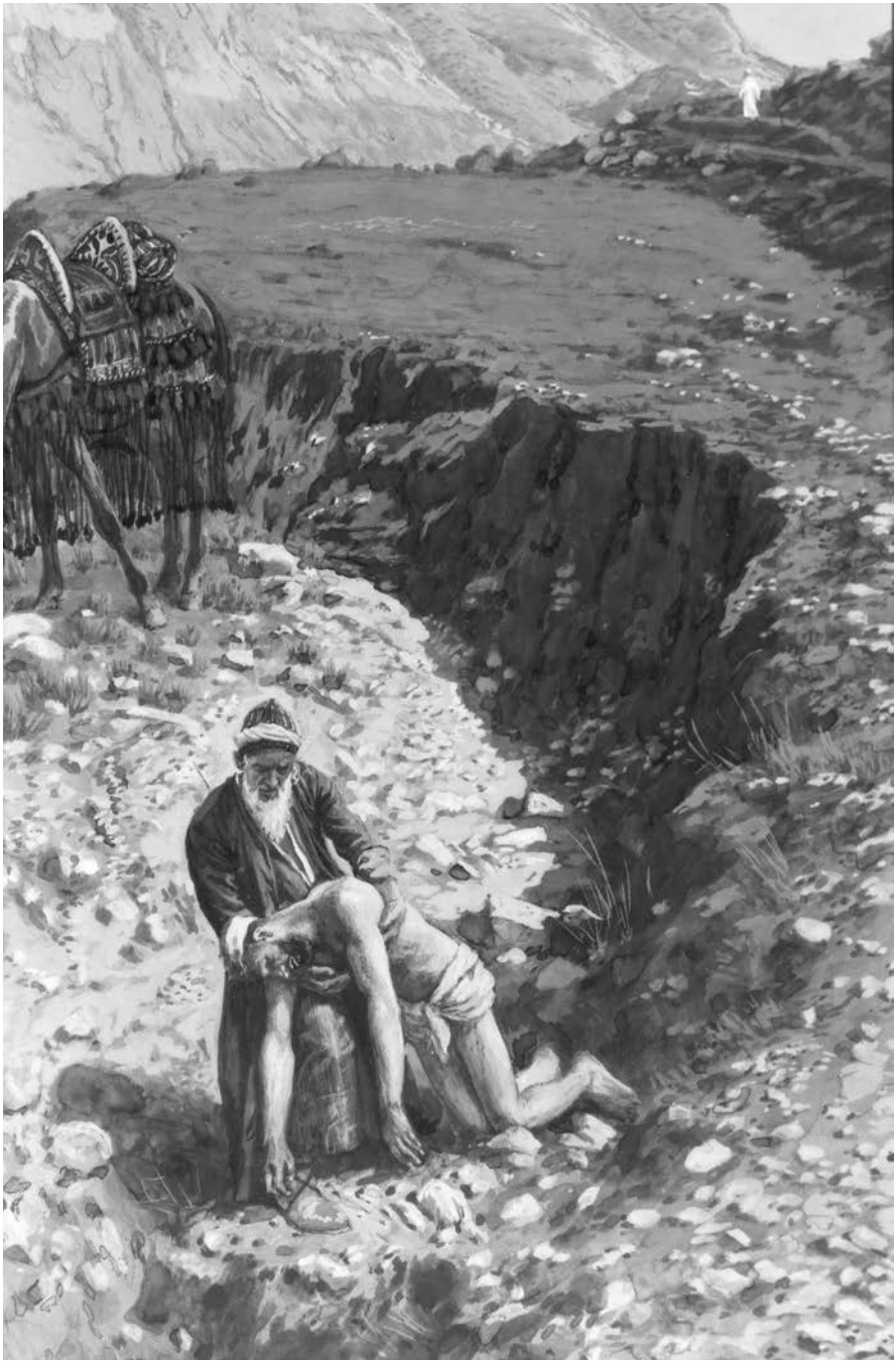

พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้เรื่องราวของชาวสะมาเรียผู้ใจดี เพื่อสอนเราถึงวิธีที่เราควรรักเพื่อนบ้าน

บทที่ 30

การพัฒนาทัศนคติแบบพระคริสต์ต่อผู้อื่น

*ประธานบริคัม ยัง เห็นความจำเป็นที่จะต้องมี ความใจบุญ "ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์" เพื่อทำให้เส้นทางของชีวิตราบรื่น การปฏิบัติต่อลูซี โกรฟ เป็นตัวอย่างของความเมตตาและการรับใช้ที่ท่านมีต่อผู้อื่น: ในการเดินทางไปตะวันตก ลูซีตกจากเกวียนและโดนล้อเกวียนทับจนขาและซี่โครงหักหลายซี่ ประธานยังทำให้กระดูกของเธอเข้าที่และให้พรเธอ สองสามวันต่อมาลูกสาวของลูซีสะดุดล้มทับขาของเธอและทำให้เธอขาหักเป็นครั้งที่สอง ด้วยความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นทุกขณะที่วัวก้าวเดิน ลูซีขอให้สามีของเธอถอนตัวออกจากขบวนเกวียนและให้คนอื่นๆ เดินทางต่อไปโดยไม่ต้องมีครอบครัวของเธอ ประธานยังประกาศว่าท่านจะไม่ยอมทิ้งพวกเขาไว้ข้างถนนในดินแดนที่มีอันตรายเช่นนี้เป็นอันขาด ท่านแนะนำให้ผู้ชายหลายๆ คนตัดขาเตียงของลูซีออก แล้วแวนขอบเตียงกับโครงหลังคาเกวียนเพื่อว่าฟูกและสปริงจะแกว่งไปมาอย่างง่ายดายเหมือนกับเปลญวน จากนั้นประธานยังก็ให้พรลูซีอีกครั้งหนึ่งและขี่ม้าข้างๆ เธอเป็นเวลาหลายวันเพื่อให้แน่ใจว่าเธอจะไม่พบกับความยากลำบากมากขึ้นไปอีก "ด้วยลักษณะท่าทางที่สุภาพอ่อนโยน" หลานชายของลูซีเขียน "ท่านจึงเป็นที่รักของลูซีและลูกหลานของเธอตลอดกาล" (*HRF, 157–58*)*

คำสอนของบริคัม ยัง

จงตกแต่งกายเจ้าด้วยพันธะแห่งความใจบุญ

เราไม่ได้มาอยู่ที่นี่อย่างโดดเดี่ยวหรือเพียงลำพัง ไม่ได้แตกต่างไปจากเผ่าพันธุ์ที่เหลืออยู่ของมนุษย์ เราเป็นของเผ่าพันธุ์มนุษย์และเป็นส่วนหนึ่งของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ดังนั้น เราจึงอยู่ภายใต้ภาระผูกพันซึ่งกันและกัน (*DBY,* 271)

สิทธิชนยุคสุดท้ายต้องเรียนรู้ว่าความสนใจของเพื่อนพี่น้องก็คือความสนใจของตนเอง หากไม่เช่นนั้นพวกเขาก็ไม่ได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 271)

พระเจ้าจะทรงอวยพรผู้คนที่เต็มไปด้วยความใจบุญ มีเมตตาและงานดี (*DBY,* 280)

ความใจบุญ มีคุณธรรม คุณสมบัติ หรือหลักธรรมหนึ่งซึ่งหากสิทธิชนปรารถนาจะปฏิบัติแล้วละก็สิ่งนี้จะพิสูจน์ให้หลายๆ พันคนได้เห็นถึงความรอด ข้าพเจ้าพูดถึงความใจบุญหรือความรัก สิ่งนี้นำมาซึ่งการให้อภัย ความอดทนนาน ความเมตตา และความอดกลั้น (*DNW,* 1 Jan. 1860, 1)

เราควรมีความใจบุญ เราควรทำทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อจะกล่อมเกลาบุตรและธิดาที่หลงทางของอาดัมและอีฟ แล้วนำพวกเขากลับมารับการช่วยให้รอดในที่ประทับของพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเรา หากเราทำเช่นนี้ ความใจบุญของเราจะแผ่ขยายออกไปให้ไกลที่สุดดังที่มันถูกกำหนดไว้ว่าความใจบุญของพระผู้เป็นเจ้าจะต้องแผ่ขยายไปในบรรดาผู้คน (*DBY,* 273)

จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง [ดู มัทธิว 22:39] จงปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนกับที่ท่านต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อท่าน [ดู มัทธิว 6:12] (*DNW,* 20 Mar. 1852, 3)

เป็นสิ่งโง่เขลาอย่างที่สุดเมื่อคนเรากล่าวว่าพวกเขารักพระผู้เป็นเจ้า ขณะที่พวกเขาไม่ได้รักเพื่อนบ้านของพวกเขา [ดู ยอห์น 4:20] (*DBY,* 271)

เราควรเริ่มทำงานแห่งความรัก และความเมตตากับครอบครัวของเราก่อน แล้วค่อยขยายไปสู่ผู้อื่น (*DBY,* 271)

จงมั่นคงแน่วแน่ ยึดมั่นกับความจริงเสมอ อย่าส่งเสริมให้มีความพยาบาทหรือความเกลียดชังในใจของท่าน สิ่งนั้นไม่ได้เป็นของสิทธิชน (*DBY,* 273)

ข้าพเจ้าพูดใช่ไหมว่าให้รักศัตรูของท่าน? ใช่ โดยตั้งอยู่บนหลักธรรมที่แน่นอน แต่ท่านไม่ได้ถูกเรียกร้องให้รักความชั่วร้ายของพวกเขา ท่านถูกเรียกร้องให้รักพวกเขาตราบที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความพยายามที่จะหันพวกเขาออกจากทางที่ชั่วร้าย เพื่อพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดโดยการเชื่อฟังพระกิตติคุณ (*DBY,* 272)

เพื่อนบ้านของท่านทำสิ่งที่ผิดบ้างหรือไม่? พวกเขาทำ ผู้คนมาจากส่วนต่างๆ ของแผ่นดินโลก มาที่นี่เพื่อทำให้ประเทศนี้เป็นแผ่นดินใหม่ของพวกเขา และผู้พำนักเดิมคาดหวังให้พวกเขาปรับตัวและรับเอาแบบอย่าง ธรรมเนียม และประเพณีของพวกเขาโดยทันทีถ้าไม่เช่นนั้นพวกเขาก็คิดว่าผู้ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานใหม่ไม่มีค่าสมต่อการผูกมิตรของพวกเขาพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ “หากชาย หญิง และเด็กทุกคนที่ไม่ปฏิบัติ คิด และเข้าใจเหมือนกับข้าพเจ้า พวกเขาก็เป็นคนบาป” เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะมีความใจบุญซึ่งจะครอบคลุมขนาดของสิ่งที่เราคิดว่าเป็นบาปได้ (*DNW,* 11 Jan, 1860, 1)

มันควรเป็นข้อพิสูจน์ที่น่าพึงพอใจขณะที่ท่านกำลังอยู่ในเส้นทางแห่งชีวิต หากท่านรักพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อนบ้านของท่านด้วยสุดใจของท่าน (*DBY,* 271)

จงสร้างวิถีอันแน่นอนที่จะดำเนินตาม เพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์และพาผู้อื่นไปกับท่านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยอมรับเขาดังที่เขาเป็น เข้าใจเขาดังที่เขาเป็น และปฏิบัติต่อเขาดังที่เขาเป็น จงมองดูพวกเขาเสมือนหนึ่งพระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตร (*DBY,* 274)

ความเมตตา จงเมตตาต่อทุกคนดังที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเมตตา พระองค์ทรงส่งฝนให้กับคนเที่ยงธรรมและคนอธรรม และให้แสงอาทิตย์ส่องแก่คนชั่วและคนดี [ดู มัทธิว 5: 45] ดังนั้น ขอให้ความดีงามของเราขยายไปสู่งานทั้งหมดของพระหัตถ์ของพระองค์ ทุกแห่งที่เราสามารถทำได้ แต่อย่ายอมพ่ายแพ้ต่อวิญญาณและอิทธิพลของความชั่วร้าย (*DBY,* 272)

จงละทิ้งความหยาบคายเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมดเสียและมอบความเมตตาให้แก่ทุกคนจงตีสอนเมื่อการตีสอนนั้นจะเกิดผลดีที่สุด แต่พยายามพูดชักชวนก่อนที่ท่านจะใช้ไม้เรียว (*DBY,* 277)

หากท่านตีสอนคนใดคนหนึ่ง อย่าตีสอนเขาจนเกินกว่าท่านจะใช้ขี้ผึ้งในตัวท่านมาสมานแผลให้เขาได้ [ดู ค.พ. 121:43] (*DBY,* 278)

ไม่เคยมีอะไรมาเปลี่ยนความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อบุคคลใด ไม่ว่าชายหรือหญิง ไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อดังที่ข้าพเจ้าเชื่อหรือไม่ก็ตาม ท่านจะเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้าได้หรือไม่? ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนบ้านของท่านได้ และข้าพเจ้าไม่มีความกังวลแม้แต่น้อยว่าท่านจะเชื่อข้าพเจ้าหรือไม่ก็ตาม (*DBY,* 278–79)

ในการปฏิบัติต่อคนนอกศาสนาจักร อย่าเรียกพวกเขาว่าคนต่างชาติ ให้ตัวอย่างของเราเป็นไปในลักษณะที่มีค่าต่อการเลียนแบบ แล้วคนที่ซื่อตรงจะพูดว่า “ฉันนึกแล้วว่าศาสนานี้ถูกต้อง ฉันคิดอยู่ว่าจะมาเข้ากับศาสนาของคุณ” (*DBY,* 279)

การเป็นคนอ่อนโยนและมีเมตตา สุภาพและพูดความจริง เปี่ยมไปด้วยศรัทธาและยึดถือคุณธรรมการไม่ทำสิ่งผิด สิ่งเหล่านี้คือการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้า ความดีงามเปล่งรัศมีแห่งความเบิกบานรอบๆ ทุกคนที่เป็นเจ้าของคุณธรรมนั้น ทำให้ใบหน้าของเขาฉายส่องลำแสงและทำให้สังคมของเขาเป็นที่พึงปรารถนาเนื่องจากความประเสริฐของมัน เขาเป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ของเทพผู้บริสุทธิ์ และของคนดีทั้งหมดบนแผ่นดินโลก แต่จะเป็นที่เกลียดชังอิจฉา เป็นที่น่านับถือและน่าเกรงกลัวของคนชั่วร้าย (*DBY,* 280)

งานดี คุณลักษณะพิเศษยิ่งของศาสนาของเราคือการมีความเมตตาต่อทุกคน ทำดีต่อทุกคน ตราบที่พวกเขาจะยอมให้เราทำดีต่อ (*DBY,* 272)

ขอให้เรามีความเข้าอกเข้าใจกัน ขอให้คนเข้มแข็งพยาบาลคนอ่อนแอจนมีพลัง ขอให้คนที่มองเห็นนำทางคนตาบอดจนกว่าเขาจะมองเห็น (*DBY,* 271)

สวดอ้อนวอนเสมอเพื่อทุกคนที่อยู่ในขอบเขตที่เราจะแสดงความเมตตาได้ (*DBY,* 279)

เมื่อท่านเห็นเพื่อนบ้านของท่านหลงทางไป จงสวดอ้อนวอนเพื่อเขา เพื่อเขาจะมีพระวิญญาณของพระกิตติคุณดังที่เขาเคยมี และหากท่านรู้สึกถึงพระวิญญาณนี้ภายในตัวท่าน จงสวดอ้อนวอนเพื่อเพิ่มความสว่างที่ท่านเคยได้รับเวลาที่ท่านได้รับพระกิตติคุณครั้งแรก และท่านจะช่วยให้ตัวเองและครอบครัวของท่านรอด (*DBY,* 272)

สมมุติว่าในชุมชนของท่านมีขอทานสิบคนที่เดินขออาหารจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง แต่มีเก้าคนที่เป็นคนโกงซึ่งขอเพื่อหลีกเลี่ยงการทำงานและด้วยจิตใจที่ชั่วร้ายหลอกลวงผู้ที่มีใจเอื้อเฟื้อและเผื่อแผ่ มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่มาเยี่ยมบ้านท่านโดยมีค่าควรต่อการได้รับความเอื้ออารีของท่าน อะไรคือการกระทำที่ดีที่สุด ให้อาหารแก่คนทั้งสิบคนเพื่อให้แน่ใจว่าได้ช่วยเหลือคนที่ต้องการจริงๆ เพียงหนึ่งคน หรือจะปฏิเสธทั้งสิบคนเพราะท่านไม่ทราบว่าคนไหนเป็นคนที่มีค่าควร อย่างนั้นหรือ? พวกท่านทุกคนจะตอบว่า ให้ของขวัญด้วยความใจบุญแก่คนทั้งสิบ แทนที่จะปฏิเสธคนที่มีค่าควรและมีความจำเป็นจริงๆ เพียงคนเดียวในบรรดาพวกเขา หากท่านทำสิ่งนี้ จะไม่มีความแตกต่างในพรของท่าน ไม่ว่าท่านจะปฏิบัติต่อคนที่มีค่าควรหรือไม่มีค่าควรก็ตาม ตราบที่ท่านให้ทานด้วยการอุทิศอย่างสมบูรณ์เพื่อช่วยคนยากจน (*DBY,* 274)

อย่ากล่าวโทษ จงตัดสินด้วยวิจารณญาณอันชอบธรรม

อย่าตัดสิน เพื่อท่านจะไม่ถูกตัดสิน [ดู มัทธิว 7:1] อย่าให้ผู้ใดตัดสินเพื่อนมนุษย์ของเขา นอกจากเขาจะมีพระทัยของพระคริสต์อยู่ภายในตัวเขา [ดู โมโรไน 7:16–18] เราควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้อย่างถี่ถ้วน บ่อยเหลือเกินที่เราได้ยินคนพูดว่า—"คนนั้นทำผิด เขาจะเป็นสิทธิชนไม่ได้ ไม่เช่นนั้นเขาคงไม่ทำแบบนั้นแน่" ท่านรู้ได้อย่างไร?...อย่าตัดสินคนเช่นนั้นเพราะท่านไม่ทราบจุดประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับเขา ฉะนั้น อย่ากล่าวว่าเขาไม่ใช่สิทธิชน...บุคคลที่กล่าวว่าคนอื่นไม่ใช่สิทธิชนยุคสุดท้าย เพราะความผิดเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตมนุษย์พิสูจน์ให้เห็นว่าเขาไม่ได้มีพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า พี่น้องชายหญิง ลองคิดถึงสิ่งต่อไปนี้ จดมันลงในกระดาษ เพื่อท่านจะจดจำมันได้เสมอ เอามันไปกับท่าน และอ่านมันบ่อยๆ หากฉันตัดสินพี่น้องชายหญิงของฉัน ถ้าฉันไม่ได้ตัดสินพวกเขาด้วยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ ฉันก็ไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ หากฉันมี ฉันก็จะไม่ตัดสินผู้ใด (*DBY,* 277–78)

ความเศร้าโศกท่วมท้นอยู่ในใจของข้าพเจ้าเมื่อเห็นเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลหลายคนปรารถนาให้ทุกคนมีมาตรฐานและได้รับการวัดด้วยมาตราวัดเดียวกันกับพวกเรา ทุกคนจะต้องตัวยาวมากเหลือเกินจึงจะมีขนาดพอดีกับโครงเตียงเหล็กของเขา [ดู อิสยาห์ 28:20] หรือไม่ก็ถูกตัดความยาวออก หากเตี้ยเกินไปเขาฟ้องถูกยืดตัวออกเพื่อให้ได้ตามข้อกำหนด (*DBY,* 279)

กลุ่มรถลากได้รับการสนับสนุนด้วยเงินบริจาคของสิทธิชนเข้าสู่กองทุนหมุนเวียนเพื่อการอพยพตลอดไป ประธานยังจัดตั้งกองทุนนี้เพื่อช่วยเหลือสิทธิชนที่ยากจนให้มารวมกันที่ไซอัน

หากพวกเขาเห็นพี่น้องชายหรือหญิงที่ทำไม่ถูกต้อง ผู้ซึ่งวิถีของเขาหรือเธอไม่สอดคล้องกับแนวความคิดเฉพาะเจาะจงของตนในเรื่องต่างๆ พวกเขาจะสรุปทันทีว่าเขาหรือเธอเป็นสิทธิชนไม่ได้ และเลิกคบ โดยสรุปว่า หากคนเหล่านั้นอยู่ในวิถีแห่งความจริง คนอื่นๆ จะต้องมีน้ำหนักและขนาดที่แน่นอนแบบเดียวกันกับพวกตน (*DBY,* 279)

ขอให้เรามีความอดทนต่อกัน ข้าพเจ้าไม่ได้มองดูทุกสิ่งโดยรวมเหมือนกับที่ท่านมองการตัดสินของข้าพเจ้าไม่เหมือนของท่านในทุกเรื่อง ทั้งของท่านก็ไม่เหมือนของข้าพเจ้า เมื่อท่านตัดสินชายหรือหญิง จงตัดสินเจตจำนงในใจ ไม่ใช่คำพูด หรือการกระทำ อารมณ์และเจตจำนงในใจจะต้องได้รับการนำขึ้นมาและมนุษย์จะได้รับการตัดสินโดยสิ่งเหล่านี้ [ดู ค.พ. 137:9] (*DBY,* 273–74)

ขอให้สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนเรียนรู้ว่าความอ่อนแอของเพื่อนพี่น้องของท่านไม่ใช่บาป เมื่อชายหรือหญิงทำความผิดโดยไม่เจตนา อย่าถือว่านั่นคือบาปที่พวกเขาทำ ขอให้เราเรียนรู้ที่จะมีความเห็นอกเห็นใจกัน ขอให้ความเมตตากรุณาทำให้อารมณ์โกรธและความกลัด–กลุ้มบรรเทาลง เพื่อเราจะเป็นคนที่อดทนนานและมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันทุกอย่าง (*DBY,* 273)

จงรับใช้พระเจ้า และพยายามอย่าจับผิดกัน [ดู ค.พ. 88:124] จงดำเนินชีวิตในลักษณะที่ท่านจะไม่มีความผิดให้ตัวเองค้นพบ และไม่ใส่ใจกับความผิดของเพื่อนพี่น้อง เพราะแต่ละคนก็มีความผิดของตนมากพอที่จะสนใจอยู่แล้ว (*DBY,* 280)

ท่านอาจเห็นหรือคิดว่าเห็นความผิดเป็นพันในเพื่อนพี่น้องของท่าน กระนั้นพวกเขาก็อยู่ในกฎระเบียบเช่นเดียวกับท่าน พวกเขาคือเนื้อหนังแบบเดียวกับเนื้อหนังของท่าน กระดูกแบบเดียวกับกระดูกของท่าน พวกเขาเป็นของพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์ เราทุกคนเป็นลูกของพระองค์ ควรพอใจกันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (*DBY,* 271)

จงเคารพซึ่งกันและกัน อย่าพูดจาดูหมิ่นกัน บางคนมีความโน้มเอียงที่จะขับผู้นั้นลงนรกเพราะไม่มีค่าควรต่อการอยู่บนแผ่นดินโลกหากพวกเขารู้สึกขุ่นเคืองผู้นั้นเพียงเล็กน้อย โอ้คนโง่! ช่างไม่เข้าใจว่าผู้ที่ท่านกล่าวโทษนั้นคืองานแห่งพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับตัวท่านเอง! พระผู้เป็นเจ้าทรงมองดูความอ่อนแอของพวกเขา และตราบที่เขาทำความดีเขาก็เป็นที่ยอมรับเช่นเดียวกับเรา จงขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าที่ท่านรู้มากขึ้น และเปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา (*DBY,* 274)

พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรคนที่ถ่อมใจและชอบธรรม พระองค์ทรงเมตตาเราเนื่องจากความอ่อนแอที่มีอยู่ในธรรมชาติของเรา และเมื่อพิจารณาความอ่อนแอและความโง่เขลาอย่างมากมายของมนุษย์มตะ ขอให้เรามีความเมตตาต่อกัน (*DBY,* 272)

บุคคลที่เปี่ยมด้วยความเมตตาจะพบความเมตตา [ดู มัทธิว 5:7] (*DBY,* 273)

ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณเป็นอย่างมากที่ไม่ใช่หน้าที่ของเราในสภาวะปัจจุบันที่จะตัดสินโลก หากเป็นเช่นนั้นเราจะทำลายทุกสิ่ง เราไม่มีปัญญาเพียงพอ ความคิดของเราไม่ได้เต็มไปด้วยความรู้และพลังของพระผู้เป็นเจ้า วิญญาณของมนุษย์ต้องควบคุมร่างกายที่เป็นเนื้อหนังมากขึ้นอีกจนกว่ามันจะประสบความสำเร็จในการเอาชนะกิเลสของมัน จนกระทั่งทั้งจิตวิญญาณจะถูกนำมาสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระทัยและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเราต้องได้มาซึ่งวิจารณญาณที่พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ในการมองอนาคตกาล ที่จะเสาะหาให้แน่ใจและรู้ผลของการกระทำของเราในอนาคต แม้ในนิรันดร ก่อนที่เราจะมีความสามารถในการตัดสิน (*DBY,* 278)

สร้างศรัทธาในกันและกันและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

หากเราได้มาซึ่งศรัทธานั้นและได้ความไว้วางใจต่อกัน และในพระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อเราขอความช่วยเหลือ เราจะทำสิ่งนั้นด้วยความเชื่อมั่นและความรู้อย่างสมบูรณ์ว่าเราจะได้รับ ท่านไม่เข้าใจหรือว่ามันจะนำเราให้กระทำต่อผู้อื่นดังที่เราต้องการให้พวกเขากระทำต่อ

เราในธุรกิจและในสภาพแวดล้อมทุกอย่างของชีวิต? มันจะกระตุ้นให้เราทำไม่เพียงเท่าที่เราได้รับการขอร้อง แต่จะทำมากกว่านั้นอีก หากพี่น้องของท่านขอให้ท่านเดินไปกับเขาหนึ่งกิโลเมตร ท่านจะไปกับเขาสองกิโลเมตร หากเขาจะฟ้องเพื่อเอาเสื้อของท่าน ท่านจะให้เสื้อคลุมแก่เขาด้วย [ดู มัทธิว 5:40–41] หลักธรรมนี้กระตุ้นให้เราทำทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ให้ทำอุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราทำ ขอให้เราพร้อมและเต็มใจที่จะทำสิ่งนั้นทันที (*DBY,* 275)

แต่หากเราขาดความไว้วางใจ และอิจฉากัน สันติของเราจะถูกทำลาย หากเราฝึกฝนหลักธรรมแห่งความไว้วางใจอันไม่สั่นคลอนต่อกันและกัน ความปีติยินดีของเราจะเต็มเปี่ยม (*DBY,* 275)

งานที่ท่านและข้าพเจ้าเข้าร่วมคือการฟื้นฟูความไว้วางใจให้กลับมาในจิตใจของผู้คน และเมื่อข้าพเจ้าพิจารณาเรื่องที่พี่น้องสมาชิกฝ่าฝืนสัญญา ข้าพเจ้าถือว่ามันเป็นจุดด่างพร้อยต่อคุณลักษณะของผู้คนเหล่านี้ เราควรรักษาสัญญาต่อกัน และหากเรามีความยุ่งยากใจหรือความเข้าใจผิดต่อกัน จงพูดคุยกัน ตรวจสอบเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างถี่ถ้วนละเอียดลออจริงจัง และรอบคอบ และเราจะพบว่าความยุ่งยากทั้งปวงจะได้รับการแก้ไขโดยวิธีนี้ซึ่งง่ายกว่าวิธีอื่น และเราจะพบด้วยว่าความยุ่งยากเกือบทุกอย่างที่เกิดขึ้นในบรรดาผู้อาศัยของแผ่นดินโลกเกิดจากความเข้าใจผิด และหากปัญหานั้นเกิดจากความตั้งใจและจุดประสงค์ที่ผิดจริงๆ หากเรื่องนั้นได้รับการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนแล้วโดยปกติผู้ที่กระทำผิดมักจะเต็มใจยอมตามข้อตกลง (*DBY,* 276)

เมื่อเกิดความแตกแยกในการตัดสินระหว่างสองกลุ่ม จงให้พวกเขามาพร้อมกันและแสดงข้อคิดเห็นที่แตกต่างต่อกัน โดยวางตนอยู่ในความถ่อมใจ และกล่าวว่า “บราเดอร์ (หรือซิสเตอร์) ผมต้องการทำสิ่งที่ถูกต้อง อันที่จริง ผมถึงกับจะทำให้ตัวเองเป็นฝ่ายผิดเพื่อจะทำให้คุณเป็นฝ่ายถูก” ท่านไม่คิดหรือว่าชายหรือหญิงที่กระทำในลักษณะนี้ต่อเพื่อนบ้านของเขาหรือเธอ จะได้รับการพิสูจน์ให้ถูกต้องด้วยกฎแห่งความชอบธรรม? พวกเขานำเอาการตัดสินมาอยู่ด้วยกัน และเห็นพ้องกัน ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้บุคคลที่สามมาแก้ไขความแตกแยก หลังจากวิธีนี้แล้ว หากท่านยังตกลงกันไม่ได้ จึงค่อยให้บุคคลที่สามมาแก้ไข (*DBY,* 276–77)

ความขัดแย้งมักจะเกิดขึ้นบ่อยๆ จนทำให้ผู้คนเหินห่างกันจนถึงระดับที่ว่าไม่มีศรัทธาในความซื่อตรงและคุณธรรมของกันและกัน ซึ่งบางทีทั้งสองกลุ่มที่ขัดแย้งกันนั้นสะดุดเพียงความเข้าใจผิดที่โง่เขลา เห็นแก่ตัวเล็กๆ น้อยๆ จนขยายออกไปถึงระดับที่อยากจะตัดอีกฝ่ายหนึ่งออกจากศาสนาจักร บ่อยเหลือเกินที่กรณีเช่นนี้ถูกนำเสนอมาให้ข้าพเจ้า เมื่อเปิดเผยความยุ่งยากออกมาก็พบว่ามันเริ่มต้นจากความเข้าใจผิดเล็กๆ น้อยๆ ในความสัมพันธ์

กับเรื่องเล็กๆ ความยุ่งยากทั้งหมดเกิดขึ้นจากสาเหตุที่หยุมหยิมที่สุด จงหลีกเลี่ยงการบำรุงเลี้ยงความเข้าใจผิดจนกระทั่งมันกลายเป็นความยุ่งยาก (*DBY,* 277)

หากเพื่อนบ้านของท่านพูดคุยเกี่ยวกับท่าน และท่านคิดว่าพวกเขาทำผิดที่พูดสิ่งเลวร้ายต่อท่าน อย่าให้พวกเขารู้ว่าท่านได้ยินคำพูดนั้น ประพฤติตัวท่านเองราวกับว่าพวกเขาทำสิ่งที่ถูกต้องเสมอ (*DBY,* 277)

นับแต่เวลานี้ไปขอให้เราดำเนินชีวิตในลักษณะที่จะสร้างความไว้วางใจในทุกคนที่เราปฏิบัติและติดต่อด้วย สะสมความไว้วางใจแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดที่เราได้รับเหมือนกับว่าสิ่งนั้นเป็นทรัพย์สินที่มีค่ามากที่สุดที่มนุษย์มตะพึงหามาได้ เมื่อข้าพเจ้าทำให้เพื่อนบ้านไว้วางใจในตัวข้าพเจ้าโดยการกระทำดี ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งใดที่จะทำลายมัน (*DBY,* 276)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

จงตกแต่งกายเจ้าด้วยพันธะแห่งความใจบุญ

- อะไรคือ “ภาระผูกพันซึ่งกันและกัน” ที่เรามีในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัวมนุษย์? ทัศนคติและการกระทำต่อคนอื่นมีผลต่อความรอดของเราอย่างไร? ความใจบุญช่วยให้เรา “กล่อมเกลาบุตรและบิดาที่หลงทางของแอดัมและอีฟ” ได้อย่างไร?
- ทำไมเราจึงรักพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริงไม่ได้หากเราไม่ได้รักผู้อื่น? ทำไมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะ “มองดู [ผู้อื่น] ดังที่พระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรเขา”? ท่านจะเพิ่มความสามารถในการทำเช่นนี้ได้อย่างไร?
- ความใจบุญ “ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์” แสดงออกได้หลายวิธี (ตัวอย่างเช่น โมโรไน 7:45–47) อะไรคือการแสดงออกถึงความใจบุญดังที่ประธานยังเน้น? เราจะแสดงความใจบุญต่อผู้ที่ท่านติดต่อด้วยอย่างไร? ผู้อื่นแสดงความใจบุญต่อท่านอย่างไรบ้าง?

อย่ากล่าวโทษ จงตัดสินด้วยวิจารณญาณอันชอบธรรม

- ประธานยังให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินกันและกันอย่างไร? ท่านจะนำคำแนะนำนี้มาใช้ได้อย่างไรเมื่อแสดงปฏิกิริยาต่อผู้ที่คิดหรือประพฤติแตกต่างจากท่าน?
- อะไรคือผลที่ตามมาหากเราตัดสินเพื่อนมนุษย์อย่างไม่ชอบธรรม? อะไรจะช่วยให้เราตัดสินอย่างชอบธรรมหากเราอยู่ในสถานะที่ต้องตัดสินผู้อื่น? (ดู โมโรไน 7:14–18) ทำไมการแสดงความเมตตาต่อกันจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรา?

- การระลึกว่าเราคือลูกของพระผู้เป็นเจ้าช่วยเราได้อย่างไรในการติดต่อกับสมาชิกในครอบ-ครัว เพื่อน และคนที่เรารู้จักคุ้นเคย?

สร้างศรัทธาในกันและกันและหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง

- เราจะสร้างศรัทธาและความไว้วางใจในกันและกันได้อย่างไร? หากเราทำเช่นนั้นอะไรคือผลของมัน? จะเกิดอะไรขึ้นหากเราไม่มีความไว้วางใจในกันและกัน?
- แหล่งที่มาของความขัดแย้งคืออะไร? (ดู 2 นีไฟ 26:32–33 ด้วย) ความขัดแย้งคืออะไรและเราจะหลีกเลี่ยงสิ่งนั้นได้อย่างไร? ในอดีต ท่านเคยทำอะไรบ้างที่ช่วยให้ท่านประสบผลสำเร็จในการหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง? ประธานยังแนะนำให้เราประพฤติตนอย่างไรเมื่อมีความไม่เห็นพ้องต้องกันหรือความขัดแย้งเกิดขึ้น?
- ท่านคิดว่าทำไมประธานยังจึงบรรยายว่าความไว้วางใจที่ผู้อื่นมีต่อเรานั้นเปรียบเสมือน “ทรัพย์สินที่มีค่ามากที่สุดที่มนุษย์มตะพึงหามาได้”? ท่านทำสิ่งเฉพาะเจาะจงอะไรได้บ้างเพื่อเพิ่มความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของผู้อื่นในตัวท่าน? พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้เรื่องราวของชาวสะมาเรียผู้ใจดีเพื่อสอนเราถึงวิธีที่เราควรรักเพื่อนบ้านของเรา

บทที่ 31

ความมัธยัสถ์ ความอุตสาหะ และการพึ่งพาตนเอง

ประธานบริคัม ยัง รู้จักคุณค่าของการทำงานหนักในการเตรียมสิทธิชนเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ท่านแนะนำผู้บุกเบิกว่า "แทนที่จะแสวงหาว่าพระเจ้าทรงกำลังทำอะไรเพื่อเรา ขอให้เราสำรวจดูว่าเราจะทำอะไรเพื่อตัวเองได้บ้าง" (DBY, *293*) *ประธานฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์ เพื่อนของประธานยังและที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด เมื่อครั้งเป็นหนุ่มเคยอาศัยในภาคตะวันออกก่อนที่ทั้งสองจะมาอยู่ในฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนาจักร ท่านเคยทำงานกับประธานยังในทุ่งและต่อมาท่านคิดทบทวนถึงช่วงเวลาดังกล่าวดังต่อไปนี้ "[บราเดอร์] บริคัมกับข้าพเจ้าเคยทำงานหนักเคียงบ่าเคียงไหล่กันมาเพื่อให้ได้เงินสิบบาทต่อวันเป็นค่าอาหารและที่พัก เราได้สิบห้าบาทจากการทำงานในทุ่งข้าวสาลีโดยทำงานตั้งแต่เช้ายันค่ำและบางทีทำจนกระทั่งถึงสามทุ่มหากมีเค้าว่าฝนจะตก เราต้องโกยฟางที่มีคนตัดไว้แล้วมากองรวมกันและมัดเป็นฟ่อนเพื่อให้ได้ค่าจ้างเป็นข้าวสาลีสามสิบห้าลิตรต่อวัน ต้องตัดไม้ทั้งๆ ที่มีหิมะสูงถึงเอวเพื่อค่าแรงประมาณสี่บาทต่อไม้ท่อนใหญ่หนึ่งท่อน [ประมาณ 3.5 คิวบิกเมตร] และรับค่าจ้างเป็นข้าวโพดในราคาเจ็ดสิบห้าบาทต่อ 1 ถัง (บุเชล)"* (DNW, *30 July 1862*) *ประธานยังเน้นความสำคัญของความมัธยัสถ์ ความอุตสาหะและการพึ่งพาตนเองไว้ว่า "คนที่จะได้ชีวิตนิรันดร์คือคนที่ปฏิบัติตามพระคำไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น"* (DBY, *290*)

คำสอนของบริคัม ยัง

เราควรทำงานหนักและใช้เวลาของเราอย่างฉลาดเพื่อรับใช้ครอบครัวของเราและเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

เรามีอะไร? เรามีเวลาของเรา จงใช้มันตามที่ท่านอยากใช้ เวลามีให้กับท่าน และเมื่อใช้สิ่งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการส่งเสริมความจริงบนแผ่นดินโลก มันจะเป็นผลดีและเป็นพรต่อตัวท่านเองแต่หากเราใช้เวลาของเราไปอย่างเกียจคร้านและไม่ฉลาด มันจะเป็นผลเสียต่อเรา (*DBY,* 290)

เราต้องรับผิดชอบวันเวลาที่เราใช้ไปอย่างไม่ฉลาด (*DBY,* 290)

เมื่อพูดถึงเวลาที่จัดสรรให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก ต้องไม่มีเวลาใดสูญเปล่าหรือปล่อยให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ หลังจากการนอนหลับและพักผ่อนอย่างพอเหมาะแล้ว ต้องไม่มีวันชั่วโมง หรือนาทีใดที่เราจะใช้ไปในความเกียจคร้าน ทุกนาทีของทุกวันในชีวิตของเรา เราควรพยายามปรับปรุงแก้ไขความคิดและเพิ่มพูนศรัทธาในพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์ในความใจบุญ ความอดกลั้นและงานดี เพื่อเราจะเติบโตในความรู้เรื่องความจริง ดังที่มีพูด พยากรณ์และเขียนไว้ (*DBY,* 290)

ความเกียจคร้านและการสิ้นเปลืองไม่ได้เป็นไปตามกฎของสวรรค์ จงรักษาทุกสิ่งเท่าที่ท่านทำได้ ซึ่งจะทำให้ท่านมีอย่างมากมายเพื่อเป็นพรแก่เพื่อนๆ และศัตรูของท่าน (*DBY,* 290)

อันที่จริง ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างไซอันเรียกร้องการใช้แรงงานอย่างจริงจัง [ดู 2 นีไฟ 5:17] เป็นสิ่งที่ไร้สามัญสำนึกหากจะพูดถึงการเสริมสร้างอาณาจักรใดๆ โดยไม่พูดถึงการใช้แรงงาน สิ่งนี้เรียกร้องการใช้แรงงานในทุกส่วนของโครงสร้างทางร่างกายของเรา ไม่ว่าจะเป็นจิตใจ ร่างกาย หรือจิตวิญญาณ และนั่นคือวิธีเดียวที่จะเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 291)

การทำงานทางโลกตลอดเวลาไม่ได้เป็นการสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าขึ้นบนแผ่นดินโลกหรอกหรือ? (*DBY,* 290–91)

นี่คือความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราครอบครองอยู่—คือการที่เราจะรู้ว่าเราจะทำงานของเราอย่างถูกต้อง โดยใช้เวลาทุกชั่วโมงอย่างมีประโยชน์เพื่อเป็นผลดีกับภรรยาและลูกๆ ตลอดจนเพื่อนบ้านของเราอย่างไร (*DBY,* 290)

เราต้องไปทำงานและเอาทองออกจากภูเขาเพื่อปูมันลงไป หากเราจะเดินบนถนนที่ปูลาดด้วยทอง เหล่าเทพที่เดินอยู่บนถนนที่ปูลาดด้วยทองในเวลานี้ และมีต้นไม้แห่งชีวิตในรมดีของเขา ต้องเอาทองนั้นมาและวางมันไว้ที่นั่น เราจะมีถนนที่ปูลาดด้วยทอง หากเราจะวางมันไว้ที่นั่นด้วยตัวของเราเอง เราจะได้รับไซอันในความงามและรัศมีภาพของมัน มันจะเป็นไปหากเราได้สร้างมันขึ้นมาเอง เราจะได้รับไซอันที่เรามีส่วนร่วมในเวลานี้ มันจะเป็นไปหลังจากเราไถ่และเตรียมไซอัน เราจะดำเนินชีวิตในเยรูซาเล็มใหม่ มันจะเป็นไปหากเราจะวางรากฐานและสร้างมัน แม้ว่าเราจะไม่ได้ทำงานนั้นให้สำเร็จด้วยตัวเราเอง เราก็ได้วางรากฐานไว้สำหรับลูกหลานของเราดังที่อาดัมได้ทำไว้ เราจะได้รับการช่วยให้รอดในเรือ ดังที่โนอาและครอบครัวของท่านได้รับ มันจะเป็นไปเพราะเราสร้างมัน มีการสั่งสอนพระกิตติคุณแก่บรรดาประชาชาติ มันเป็นไปเพราะเหล่าเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอล...สั่งสอนพระกิตติคุณจนสุดปลายของแผ่นดินโลก (*DBY,* 291)

ศรัทธาของข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าจะทรงจัดหาหมูย่าง หรือขนมปังที่ทาเนยไว้แล้ว ฯลฯ มาให้เรา พระองค์จะประทานความสามารถในการเพาะปลูกพืชพันธุ์ธัญ-

คลังสะสมในซอลท์ เลค ซิตี้ราวๆ ปี 1869 ประธานยังส่งเสริมความอุตสาหะในบ้าน ความมัธยัสถ์และการพึ่งพาตนเองในบรรดาสิทธิชน

ญาหารแก่เรา เพื่อให้ได้ผลของแผ่นดินโลกมาทำที่อยู่อาศัย จัดหาไม้กระดานสองสามแผ่นมาทำเป็นลัง และเมื่อการเก็บเกี่ยวมาถึง พระองค์จะประทานพืชผลแก่เรา จนกว่าผู้คนจะมีอาหารเก็บไว้มากพอเพื่อ [เลี้ยงดู] ตนเองและผู้คนเหล่านั้นที่กำลังจะมาที่นี่เพื่อแสวงหาความปลอดภัย (*DBY,* 291–92)

พระเจ้าทรงจัดเตรียมความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินโลกเพื่อประโยชน์ของเรา

ข้าพเจ้าพูดกับพี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า ให้เรามาเรียนรู้วิธีที่จะรวบรวมความอุดมสมบูรณ์ของสรรพสิ่งที่ก่อให้เกิดความสุขสบายแก่มวลมนุษย์จากปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราและเปลี่ยนมันให้เข้ากับความต้องการและความสุขของเรา [ดู ค.พ. 59:18–20] ขอให้เราอย่าโง่อีกเลยเมื่อต้องอยู่กับคนโง่ แต่ขอให้เราแสดงให้คนโง่เห็นว่าจะเป็นคนฉลาดได้อย่างไร (*DBY,* 294)

พระเจ้าทรงทำงานในส่วนของพระองค์แล้ว พระองค์ทรงสร้างสิ่งแวดล้อมให้เราด้วยปัจจัยในการดำรงชีวิต มีทั้ง ข้าวสาลี เนื้อ ป่าน ขนแกะ ไหม ผลไม้ และทุกสิ่งเพื่อเสริมสร้างไซอันทำให้ไซอันสวยงามและมีรัศมีภาพในยุคสุดท้าย มันเป็นธุระของเราที่จะใช้ปัจจัยสำคัญเหล่านี้ให้เหมาะกับความต้องการและความจำเป็นของเรา ตามความรู้ที่เรามีอยู่ในเวลานี้ และตามสัญญาที่เราได้รับจากสวรรค์โดยทางความซื่อสัตย์ของเรา พระเจ้าจะทรงนำไซอันกลับมาบนแผ่นดินโลกอีกครั้งโดยวิธีนี้ และไม่มีวิธีอื่น (*DBY,* 294)

มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะกระตือรือร้นและพากเพียรในการทำทุกสิ่งที่เราจะทำได้เพื่อค้ำจุนตัวเอง เพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์ เพื่อป้องกันตัวจากศัตรูของเรา เพื่อวางแผนของเราอย่างฉลาด และเพื่อปฏิบัติวิธีการทุกอย่างที่แนะนำไว้ในการจัดตั้งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก เพื่อชำระตัวเราให้บริสุทธิ์และพร้อมที่จะอยู่ในที่ประทับของพระองค์ (*DBY,* 294–95)

ขณะที่เรามีดินอันอุดมสมบูรณ์ในหุบเขานี้ และมีเมล็ดที่จะเพาะปลูกในดิน เราไม่จำเป็นต้องทูลขอให้พระผู้เป็นเจ้าทรงเลี้ยงดูเราหรือตามเราไปทั่วพร้อมกับขนมปังและอ้อนวอนให้เรากิน พระองค์จะไม่ทำเช่นนั้น หากข้าพเจ้าเป็นพระเจ้าข้าพเจ้าก็จะไม่ทำเช่นนั้นเหมือนกัน เราจะเลี้ยงตัวได้ที่นี่ และหากเราอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลี้ยงตัวไม่ได้ นั่นจึงจะเป็นเวลาที่พระเจ้าจะทรงทำสิ่งอัศจรรย์เพื่อค้ำจุนเรา (*DBY,* 294)

ผู้คนกำลังขัดแย้ง ทะเลาะกัน กำลังแสวงหาวิธีที่จะเอาเปรียบกัน และวิธีที่จะได้รับความมั่งคั่งทุกอย่างที่มีอยู่ในโลก...แต่สมมุติว่าเราไปทำงานเพื่อรวบรวมทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกบนแผ่นดินแม่ของเรา และนำมันไปใช้ มีสิ่งใดขาดแคลนหรือ? ไม่มี มีพอสำหรับทุกคน จากนั้นจงมองดูสิ่งเหล่านี้ดังที่มันเป็นอยู่ท่านที่เป็นสิทธิชนยุคสุดท้ายและไม่ได้เป็นสิทธิชนยุค-

สุดท้าย จงมองดูสิ่งต่างๆ ดังที่มันเป็นอยู่ ข้าพเจ้าหวังและสวดอ้อนวอนโดยเห็นแก่ท่านผู้ที่ไม่ได้เป็นสิทธิชนยุคสุดท้ายและเพื่อเห็นแก่ท่านผู้ที่อ้างว่าเป็นสิทธิชนยุคสุดท้าย ว่าเราจะมีสันติอย่างมากในเวลานี้ที่นี่ เพื่อเราจะได้สร้างเตาหลอม เปิดเหมืองแร่ของเรา ทำรางรถไฟไถดิน ทำธุรกิจการค้าของเราอย่างต่อเนื่อง เพื่อเราจะตั้งหน้าตั้งตาทำธุรกิจของการทำให้แผ่นดินโลกนี้สวยงาม (*DBY,* 295)

เราควรจะฉลาดในการใช้ทรัพยากรที่พระเจ้าประทานให้เรา

ความร่ำรวยของอาณาจักรหรือประชาชาติไม่ได้มีอยู่ในความบริบูรณ์ของสมบัติอันล้ำค่าของมันมากเท่ากับที่มีอยู่ในความอุดมสมบูรณ์ของดินและในความอุตสาหะของผู้คนที่อยู่ในนั้น (*DBY,* 297)

เวลาและความสามารถที่จะทำงานเป็นต้นทุนของมนุษยชาติทั้งมวลในโลก และเราทุกคนเป็นหนี้พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความสามารถที่จะใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ พระองค์ทรงเรียกร้องให้เรารับผิดชอบอย่างจริงจังในการใช้ความสามารถของเรา และพระองค์ไม่เพียงจะเรียกร้องให้เรารับผิดชอบต่อการกระทำของเราเท่านั้น แต่คำพูดและความคิดของเราจะนำเราไปสู่การพิพากษาด้วย (*DBY,* 301)

ต้นทุนทั้งหมดที่มีอยู่บนแผ่นดินโลกคือกระดูกและเอ็น (กำลังและแรงงาน) ของชายและหญิงที่ทำงานแรงงานสร้างอาคารประชุมของเรา พระวิหาร บ้านพัก และห้องโถงอันสวย-งามสำหรับแสดงดนตรีตลอดจนโรงเรียนที่สวยงาม มันคือแรงงานที่สอนเด็กๆ ของเรา และทำให้พวกเขาเรียนรู้การศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ทำให้พวกเขาเชี่ยวชาญในภาษาของเขาเองและในภาษาอื่นๆ ในทุกแขนงความรู้ที่ลูกหลานมนุษย์เข้าใจ (*DBY,* 300)

อย่าทิ้งสิ่งใดเป็นอันขาด จงรอบคอบ ประหยัดทุกสิ่ง และหากมีสิ่งใดที่ท่านได้มามากเกินกว่าตนเองจะรับได้หมด จงแบ่งให้เพื่อนบ้านช่วยใช้ (*DBY,* 292)

ขอให้สงบและใจเย็น เก็บทุกสิ่งไว้ อย่าปล่อยให้สิ่งใดสูญเปล่า (*DBY,* 292)

อย่าคิดว่าเอาว่าท่านมีขนมปังเพียงพอที่จะให้ลูกๆ ของท่านทิ้งขอบขนมปังหรือเศษขนม-ปัง แม้ว่าคนคนหนึ่งจะมีข้าวสาลีและข้าวโพดหลายล้านถัง เขาก็ยังไม่ร่ำรวยพอที่จะ...กวาดเมล็ดพืชสักเม็ดเดียวเข้าไปในไฟ จงบริโภคและหมุนเวียนลงไปในแผ่นดินอีก ดังนี้แหละจะทำให้บรรลุจุดประสงค์ที่มันเติบโต จำไว้ว่า อย่าทิ้งสิ่งใด แต่จงดูแลทุกสิ่ง (*DBY,* 292)

เป็นการเอื้อประโยชน์ต่อเราที่จะดูแลพรที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เราเป็นอย่างดี หากเราทำตามวิถีที่ตรงกันข้าม เราก็จะถูกตัดจากพลังและรัศมีภาพที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดว่าเราควรได้รับเป็นมรดก เป็นโดยทางความละเอียดรอบคอบ ความมัธยัสถ์ และวิจารณญาณ

ของเราเองซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่เราที่เราจะสามารถรักษาธัญพืชของเรา ฝูงแกะและฝูงวัวของเรา...บ้านและที่ดิน และเพิ่มสิ่งที่อยู่รอบตัวเราไว้ได้ โดยการรับเอาพลังและอิทธิพลเพื่อตัวเราเองอย่างต่อเนื่องเป็นส่วนบุคคลและเพื่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นส่วนรวม (*DBY,* 292)

ใช้เงินค่าจ้างของท่านเพียงในส่วนที่จะทำให้ร่างกายและครอบครัวของท่านมีความสุขสบาย จงเก็บส่วนที่เหลือไว้ (*DBY,* 292)

หากท่านปรารถนาจะร่ำรวย จงประหยัดสิ่งที่ท่านได้มา คนโง่ดีแต่หาเงิน แต่คนฉลาดรู้จักประหยัดและใช้เงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง (*DBY,* 292)

เราควรสร้างบ้านให้ดีและทำให้เกิดชุมชนที่สวยงาม

ขอให้ผู้คนสร้างบ้านให้ดี ปลูกสวนองุ่นและสวนผลไม้ให้ดี ทำถนนให้ดี สร้างเมืองที่งดงาม ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งก่อสร้างอันวิจิตรตระการตาเพื่อความสะดวกของส่วนรวม ถนนหนทางสะอาดสะอ้านร่มรื่นด้วยเงาไม้ที่เรียงรายอยู่สองข้างทาง น้ำพุ ลำธารใสแจ๋ว และต้นไม้ทุกต้น ทั้งไม้ดอก ไม้ใบสดสะพรั่งตามฤดูกาล เราจะทำบ้านบนภูเขาของเราให้เป็นสวรรค์ และทำให้หัวใจของเราท่วมท้นไปด้วยความกตัญญูต่อพระผู้เป็นเจ้าของโจเซฟ รับทุกสิ่งด้วยใจที่ขอบคุณโดยพูดอยู่เสมอว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด พระบิดาเจ้าข้า” (*DBY,* 302)

ทำให้สวนของเรา บ้านของเรา ไร่ของเราสวยงาม ทำให้เมืองสวยงาม สิ่งนี้จะทำให้เรามีความสุขและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้มากมาย แผ่นดินโลกเป็นแผ่นดินดี ปัจจัยต่างๆ ดีหากเราจะใช้มันเพื่อประโยชน์ของเราเอง ในความจริงและความชอบธรรม จากนั้นขอให้เราพอใจและไปด้วยความสามารถของเราเพื่อทำให้ตัวเรามีสุขภาพแข็งแรง มั่งคั่ง และงดงามรักษาตัวเราให้มีบุคลิกภาพดีที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ มีชีวิตยืนยาวที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ และทำความดีทุกประการ (*DBY,* 302)

การปรับปรุงแก้ไขทุกอย่างที่เราทำไม่ใช่เพียงเพื่อเพิ่มความสุขสบายแก่เราเท่านั้น แต่เพิ่มความมั่งคั่งแก่เราด้วย (*DBY,* 302)

มันเป็นสิทธิ์ของท่าน ในฐานะภรรยา ที่จะขอให้สามีปลูกต้นไม้ที่ให้ร่มเงาและไม้ผลอันสวยงาม มีต้นองุ่นและดอกไม้ให้ท่านซึ่งจะทำให้บริเวณที่พักอาศัยของท่านสวยงาม และหากสามีไม่มีเวลา ขอให้ท่านปลูกมันด้วยตัวท่านเอง บางครั้งบางคนจะพูดว่า “โธ่เอ๊ย ฉันไม่มีอะไรเลยนอกจากบ้านที่ทำจากซุง และมันก็ไม่ได้มีค่าอะไร” แน่นอน มันมีค่า ทาปูนขาวและฉาบปูนลงไป และนำเถาองุ่นมาปลูกให้เลื้อยตามประตูเพื่อทุกคนที่ผ่านไปจะพูดว่า

"ช่างเป็นกระท่อมที่น่าอยู่อะไรเช่นนี้!" นี่คือสิทธิพิเศษของท่านและข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านฝึกใช้สิทธิ์ของตัวเอง" (*DBY,* 200)

ทำบ้านให้ดี เรียนรู้วิธีสร้างบ้าน เป็นช่างฝีมือและนักธุรกิจที่ดี เพื่อท่านจะรู้วิธีสร้างบ้านยุ้งฉาง หรือห้องเก็บของ วิธีทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และดูแลมันอย่างดีโดยจัดหาที่กำบังที่เหมาะสมและความสะดวกสบายทุกอย่างเพื่อดูแลรักษามันตลอดฤดูหนาว พิสูจน์ให้เห็นว่าท่านมีค่าควรต่อการมีฐานะที่ร่ำรวยยิ่งขึ้น ซึ่งท่านจะมีมากกว่าหุบเขานี้และทุกสิ่งที่มันจะผลิดอก-ออกผลให้ท่านได้ (*DBY,* 302)

ข้าพเจ้าเคยเข้าไปในบ้านที่ไม่มีความสะดวกสบายแม้แต่น้อยสำหรับผู้หญิง ไม่มีแม้ม้านั่งสักตัวที่จะใช้วางถังน้ำ เธอต้องวางมันบนพื้น และสามีของพวกเธอก็จะนั่งอยู่ที่นั่นปีแล้วปีเล่า ไม่เคยคิดปรับปรุงแม้แต่จะทำม้านั่งสำหรับวางถังน้ำ พวกเขามีความสามารถแต่ไม่ฝึกใช้มัน (*DBY,* 198–99)

ขอให้สามีปรับปรุงห้องครัว ห้องอาหาร และห้องนอนของเขา เพื่อประโยชน์ของครอบ-ครัว ปรับปรุงสวน ทางเดิน ฯลฯ ทำให้ที่อยู่อาศัยและบริเวณรอบๆ สวยงาม ทำทางเดินและปลูกต้นไม้ที่ให้ร่มเงา (*DBY,* 198)

เราควรเป็นครอบครัวและผู้คนที่พึ่งพาตนเอง

เราต้องการให้ท่านเป็นผู้คนที่ค้ำจุนตนเอง [พึ่งพาตนเอง] นับแต่นี้เป็นต้นไป [ดู ค.พ. 78:14] จงฟัง โอ้อิสราเอล! จงฟัง เพื่อนบ้าน เพื่อนๆ และศัตรู นี่คือสิ่งที่พระเจ้าเรียกร้องจากผู้คนของพระองค์ (*DBY,* 293)

เจ้าสิทธิชนยุคสุดท้าย จงเรียนรู้ที่จะค้ำจุนตัวเอง หากท่านไม่สามารถมีทุกสิ่งที่ท่านปรารถนาในวันนี้ จงเรียนรู้ที่จะทำโดยไม่ต้องมีสิ่งซึ่งท่านซื้อหามาไม่ได้หรือจ่ายให้มันไม่ได้ และนำความคิดของท่านมาอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าท่านต้องและจะต้องดำเนินอยู่ภายในรายได้ของท่าน (*DBY,* 293)

ใครเล่าสมควรได้รับการสรรเสริญ? คนที่ดูแลตัวเองหรือคนที่มักจะวางใจในพระกรุณา-ธิคุณของพระเจ้าว่าจะดูแลพวกเขา? เมื่อเราเอาแต่คาดหวังว่าพระเจ้าจะประทานผลไม้ให้เราโดยที่เราไม่ปลูกต้นไม้ หรือคาดว่าเมื่อเราไม่หว่านไถ หรือเพาะปลูกและไม่ออกแรงเก็บเกี่ยวเราจะร้องทูลพระเจ้าให้ทรงช่วยเรารอดจากความขาดแคลน ถึงกับทูลให้พระองค์ทรงช่วยให้เรารอดจากผลของความโง่เขลา การไม่เชื่อฟัง และการทำสิ่งที่เปล่าประโยชน์ของเรา (*DBY,* 293)

วิลเลียม คาร์เตอร์ กำลังไถดินที่บ้านของเขา เซนต์ จอร์จ ยูท่าห์ ปี 1893

การที่เราแสดงศรัทธาและความวางใจในพระผู้เป็นเจ้าก็เพื่อที่ท่านและข้าพเจ้าจะทำทุกสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อค้ำจุนและรักษาตัวเอง ตลอดจนชุมชนที่ทำงานร่วมกันด้วยใจและด้วยมือของเขาเพื่อทำให้สิ่งนี้สำเร็จ ความพยายามของเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (*DBY,* 293)

พี่น้องชาย จงเรียนรู้ ท่านได้เรียนรู้มามากแล้ว นั่นก็จริงอยู่ แต่จงเรียนรู้ให้มากขึ้น เรียนรู้ที่จะค้ำจุนตัวท่านเอง เก็บสะสมธัญพืชและแป้ง เก็บเอาไว้ใช้ในยามขาดแคลน พี่น้องหญิงอย่าขอให้สามีขายธัญพืชถังสุดท้ายที่เหลืออยู่เพื่อซื้อบางสิ่งให้ท่านจนหมด แต่จงช่วยสามีในการเก็บสะสมเพื่อเอาไว้ใช้ในยามต้องการ และมีเสบียงสำหรับหนึ่งปี หรือสองปีอยู่เสมอ (*DBY,* 293)

แทนที่จะแสวงหาว่าพระเจ้าทรงกำลังทำอะไรเพื่อเรา ขอให้เราสำรวจดูว่าเราสามารถทำอะไรเพื่อตัวเองได้บ้าง (*DBY,* 293)

อะไรก็ตามที่สิทธิชนยุคสุดท้ายได้รับต้องได้มาโดยการต่อสู้อย่างสุดกำลังและโดยความเด็ดเดี่ยวไม่ท้อถอย (*DBY,* 294)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราควรทำงานหนักและใช้เวลาของเราอย่างฉลาดเพื่อรับใช้ครอบครัวของเรา และเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

- อะไรคือคำแนะนำของประธานยังเกี่ยวกับการใช้ “ทุกนาทีของทุกวัน”? (ดู แอลมา 34:33 ด้วย) เหตุใดเวลาจึงเป็นของประธานที่มีค่าเช่นนี้? หลักธรรมใดช่วยท่านปรับปรุงการใช้เวลาของท่าน?
- เหตุใดความเกียจคร้านและการสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์จึงตรงกันข้ามกับ “กฎของสวรรค์”? (ดู คำ สอนและพันธสัญญา 42:42)
- ทำไมการสร้างไซอันจึงเรียกร้องแรงงานในทุกรูปแบบ? เราต้องทำงานทางสมอง ทางกาย และทางวิญญาณในทางใดเพื่อสร้างไซอัน?

พระเจ้าทรงจัดเตรียมความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินโลกเพื่อประโยชน์ของเรา

- พระเจ้าจะทรง “นำไซอันกลับมาบนแผ่นดินโลกอีก” ได้อย่างไร? เราจะช่วยสร้างไซอันได้ในทางใด?
- ประธานยังกล่าวว่า “ในแผ่นดินโลก และบนแผ่นดินโลก...มีพอสำหรับทุกคน” ท่านคิดว่าทำไมยังมีคนยากจนมากมายในโลก? เราจะทำอะไรบ้างในครอบครัว องค์การต่างๆ ของศาสนาจักร และชุมชนเพื่อแบ่งปันสิ่งที่พระเจ้าประทานให้แก่กัน? (ดู เจคอบ 2:18–19; ค.พ. 104:14–18 ด้วย)

เราควรจะฉลาดในการใช้ทรัพยากรที่พระเจ้าประทานให้เรา

- ทำไมเราจึงไม่ควร “ทิ้งสิ่งใด แต่ดูแลทุกสิ่ง”? เราจะนำคำแนะนำของประธานยังมาใช้ในเรื่องนี้ที่จะเก็บสะสมอาหารและเตรียมพร้อมสำหรับกรณีฉุกเฉิน ได้อย่างไร?
- เราถูก “ตัดจากพลังและรัศมีภาพที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดว่าเราควรได้รับเป็นมรดก” อย่างไร?
- เราจะนำคำแนะนำของประธานยังที่ว่า “คนโง่ดีแต่หาเงิน แต่คนฉลาดรู้จักประหยัดและใช้เงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง” มาใช้ได้อย่างไร?

เราควรสร้างบ้านให้ดีและทำให้เกิดชุมชนที่สวยงาม

- ประธานยังพูดว่าสิทธิชนควรทำอะไรเพื่อทำให้ “บ้านของเขาเป็นสวรรค์และหัวใจ [ของเขา] ท่วมท้นไปด้วยความกตัญญู”? เราจะทำอะไรเพื่อทำให้บ้านและชุมชนของเราสวยงามมากขึ้น? (ดู ค.พ. 82:14 ด้วย) สิ่งแวดล้อมที่สวยงามช่วยเราทางกาย อารมณ์ และวิญญาณได้อย่างไร?

เราควรเป็นครอบครัวและผู้คนที่พึ่งพาตนเอง

- อะไรคือคำแนะนำของประธานยัง เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตภายในรายได้ของเรา? ทำไมบางครั้งแนวทางที่ง่ายๆ เหล่านี้จึงยากที่จะทำตาม? อะไรคือวิธีที่ระบุไว้เป็นพิเศษที่ทำให้เราสามารถมั่นใจได้ว่าเราดำเนินชีวิตอยู่ภายในรายได้ของเรา?
- ประเมินสิ่งที่ประธานยังกล่าวเกี่ยวกับการค้ำจุนตนเอง และพิจารณาว่าท่านได้ทำสิ่งใดไปแล้วบ้างที่ทำให้มั่นใจว่าครอบครัวของท่านจะเป็นคนที่พึ่งพาตนเองในยามจำเป็น วางแผนเพื่อเพิ่มการพึ่งพาตนเองในครอบครัวและชุมชนของท่าน
- การใช้แรงงานอย่างพากเพียรเป็นการแสดงศรัทธาอย่างไร? อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการวางใจในคุณความดีของพระคริสต์?
- ประธานยังกระตุ้นเตือนสิทธิชนให้ดูแลตนเอง แต่ท่านยังได้แนะนำพวกเขาให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชนของเขาความพยายามของเราที่จะค้ำจุนตัวเองและสร้างชุมชนทำงานไปด้วยกันอย่างไร? ความพากเพียรของผู้อื่นช่วยให้ท่านเป็นคนที่ค้ำจุนตนเองมากขึ้นอย่างไร?

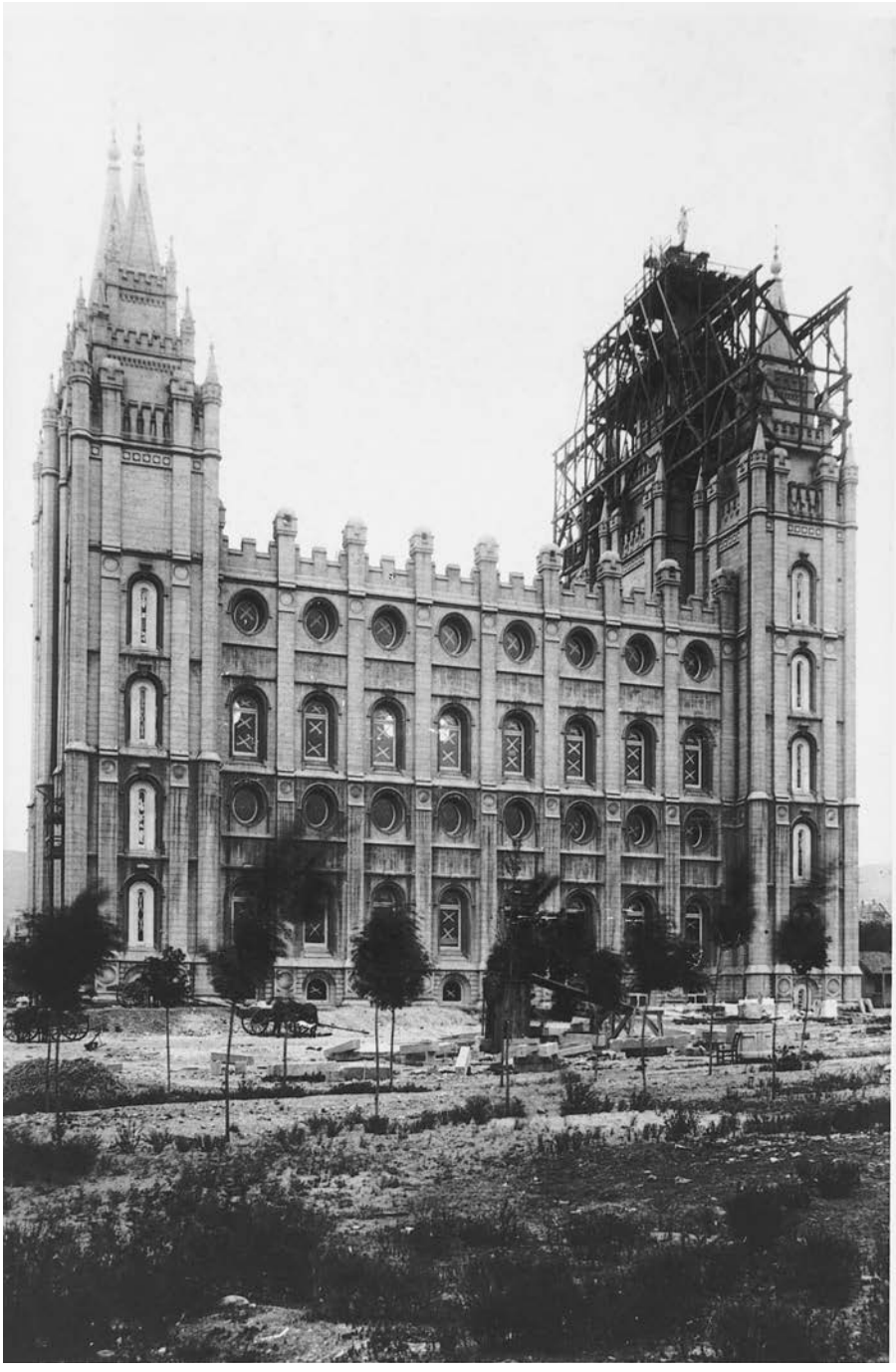

ประธานบริคัม ยังสอนว่าควรอุทิศความมั่งคั่งทางโลกเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 32

ความมั่งคั่งทางโลกและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ประธานบริคัม ยัง เป็นนักปฏิบัติที่ไม่สุรุ่ยสุร่ายและทำงานหนักเพื่อจัดหาความสะดวกสบายทางวัตถุให้กับครอบครัวและคนอื่นๆ ท่านสร้างบ้าน ธุรกิจ และฟาร์ม แต่ท่านไม่ให้ใจของท่านหมกมุ่นกับเรื่องทางโลก ท่านเตือนว่า "บ่อยครั้งที่เรามักจะให้ความรักความเอาใจใส่มากเกินไปกับสิ่งที่เน่าเปื่อยและไม่สลักสำคัญอะไร" (DNW, *16 July 1856, 2*) *"ข้าพเจ้าทราบว่าเรื่องทางโลกนับแต่การเริ่มต้นจนถึงที่สุด...ทำให้เกิดความแตกต่างเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยในเรื่องความสุขของคนเรา"* (DNW, *11 Jan. 1860, 1*) *ประธานยังสอนว่าควรอุทิศความมั่งคั่งทางโลกเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า*

คำสอนของบริคัม ยัง

เราควรหมกมุ่นกับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าเรื่องทางโลก

เมื่อข้าพเจ้ามองดูผู้อาศัยของแผ่นดินโลกและเห็นความอ่อนแอ ข้าพเจ้าจะกล่าวว่านั่นคือความโง่เขลาที่สุดในใจของกษัตริย์ ผู้ปกครอง คนที่ยิ่งใหญ่ และผู้ที่น่าจะเป็นคนฉลาด คนดีและมีเกียรติ เมื่อข้าพเจ้าเห็นพวกเขาเกลือกกลั้วในความต่ำช้าเพื่อให้ได้มาซึ่งความร่ำรวย ความอยาก ความกระหาย ความปรารถนา และการแข่งขันเพื่อให้ได้ทรัพย์สิ่งของในชีวิตนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า ไอ้คนโง่เขลาที่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งของในชีวิตนี้!...ชายหรือหญิงที่ให้ความมั่งคั่งของโลกนี้และสิ่งของในชีวิตนี้มีความสำคัญกว่าเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าและปัญญาแห่งนิรันดรไม่มีตาที่จะมองเห็น ไม่มีหูที่จะได้ยิน และไม่มีใจที่จะเข้าใจ (*DBY,* 306–7)

ข้าพเจ้ามองดูโลกของมนุษยชาติและเห็นพวกเขากอบโกย ช่วงชิง แข่งขัน ทุกคนแสวงหาเพื่อเพิ่มพูนความมั่งคั่งให้กับตัวเอง และบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของตัวเองโดยไม่สนใจซุมชนที่พวกเขาอาศัยอยู่ เดินคอแข็งไม่สนใจเพื่อนบ้าน–ทุกคนกำลังแสวงหา วางแผน คิดค้นและกระสับกระส่ายในยามนอน หากนอนหลับก็จะฝันว่า "ฉันจะเอาเปรียบเพื่อนบ้านได้อย่างไร? ฉันจะแย่งชิงความมั่งคั่งมาจากเขาได้อย่างไร เพื่อฉันจะได้เต้าขึ้นไปสู่การมีชื่อเสียง? "นี่คือแนวความคิดที่ผิดอย่างสิ้นเชิง...ผู้ที่แสวงหาเกียรติและรัศมีภาพโดยทำให้เพื่อนมนุษย์ต้องหมดคุณค่าในการอยู่ร่วมสังคมกับผู้มีปัญญา (*DBY,* 307)

การเป็นเจ้าของความมั่งคั่งเพียงอย่างเดียวทำให้เกิดความสุขไม่ได้ มันอาจจะให้ความสะดวกสบาย ในยามที่เราเปลี่ยนมันเป็นสิ่งจำเป็นและความฟุ่มเฟือยในชีวิต เมื่อความมั่ง–คั่งเกิดจากการคดโกง หรือเป็นไปในลักษณะที่ไม่ยุติธรรมและไร้เกียรติ ความกลัวการตรวจสอบและการลงโทษก็จะช่วงชิงความสุขจากผู้ครอบครองความสุขของมนุษย์ทุกคน แม้ความมั่งคั่งจะได้มาอย่างมีเกียรติ การเป็นเจ้าของมันก็ยังก่อให้เกิดสำนึกอันขมขื่นว่าในไม่ช้าความตายจะมาปลดเปลื้องมันไปจากเขาและคนอื่นจะเข้ามาครอบครองมัน พวกเขามีความหวังอะไรหรือในอนาคต หลังจากที่ผ่านโลกแห่งความเศร้าโศกนี้ไปแล้ว? พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับอนาคต พวกเขาไม่เห็นอะไรเลยนอกจากความตายและนรก ความสบายอันสมบูรณ์และความปีติยินดีที่บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่พวกเขาไม่รู้จัก (*DBY,* 314)

การได้เป็นเจ้าของทองและเงินทั้งหมดในโลกจะไม่สนองความกระหายของจิตวิญญาณอันเป็นอมตะของมนุษย์ ของประทานแห่งพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้นที่จะสร้างจิตใจที่ดี บริสุทธิ์ และพึงพอใจได้ แทนที่จะมองหาทองและเงิน จงมองดูสวรรค์และพยายามเรียนรู้ปัญญาจนกว่าท่านจะจัดระเบียบองค์ประกอบทางธรรมชาติเพื่อประโยชน์ของท่านได้ และเมื่อนั้นท่านจึงเริ่มเป็นเจ้าของความมั่งคั่งที่แท้จริง (*DBY,* 305)

มีทรัพย์สิน เงินทองมากมายเพียงใดในแผ่นดินและบนแผ่นดินนี้ที่พระเจ้าประทานให้คนนี้บ้าง และคนนั้นบ้าง—คนชั่วก็ได้รับเช่นเดียวกับคนชอบธรรม—เพื่อทรงดูว่าพวกเขาจะทำอะไรกับมัน แต่ทั้งหมดเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงให้ส่วนที่ดีแก่คนพวกนี้ และโดยทางศรัทธา ความอดทน และความอุตสาหะของเรา เราได้ทำดีแล้ว บ้านที่สุขสบายที่นี่ หลายคนอยู่ในฐานะมั่งคั่งพอสมควร...แต่มันไม่ใช่ของเรา สิ่งที่เราต้องทำคือ พยายามค้นหาว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำอะไรกับสิ่งที่เรามีอยู่ในครอบครองของเรา และแล้วจงไปและทำสิ่งนั้น หากเราก้าวมากไปกว่านี้ ขวาหรือซ้าย เราก็กำลังก้าวเข้าสู่รูปแบบทางธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมายคือการทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้เราทำซึ่งสิ่งนั้นพระองค์ประทานให้เราเราต้องจัดการตามที่พระองค์ทรงบอก แม้จะต้องให้ทั้งหมดไม่ว่า หนึ่งส่วนสิบ หรือส่วนเกินก็ตาม (*DBY,* 305)

ชายและหญิงที่พยายามทำตัวให้มีความสุขในการครอบครองความมั่งคั่งหรืออำนาจจะไม่ได้สิ่งนั้น เพราะไม่มีสิ่งใดนอกจากพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าที่จะทำให้ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกมีความสุข และเตรียมตัวได้รับสวรรค์ในชีวิตนี้และหลังจากนี้ (*DBY,* 315)

ความรักเงินนำไปสู่ความผิดหวังและการสูญเสียพระวิญญาณ

ท่านไม่รู้หรือว่าการเป็นเจ้าของทรัพย์สมบัติของท่านก็เหมือนกับเงาหรือน้ำค้างในเวลาเช้า

ก่อนพระอาทิตย์ในเวลาเที่ยงวัน คือ ท่านจะมีความมั่นใจใดๆ ไม่ได้ในการควบคุมมันแม้แต่สักชั่วขณะเดียว! พระหัตถ์ที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานทุกสิ่งต่างหากที่ควบคุมมันได้ (*DBY,* 305–6)

เรามิอาจวางใจในความแน่นอนของทรัพย์สมบัติแห่งความเป็นมตะ มันเป็นสิ่งชั่วคราว และการไว้วางใจในสิ่งนี้จะทำให้ทุกคนที่เชื่อถือมันต้องถลำไปสู่ความผิดพลาดที่น่าเศร้าใจ (*DBY,* 306)

มารจะครอบงำมนุษย์ที่กราบไหว้ผลประโยชน์เพียงไร! (*DBY,* 306)

ข้าพเจ้ากลัวความโลภของเหล่าเอ็ลเดอร์มากกว่ากลัวกองทัพที่มาจากนรกเสียอีก (*DBY,* 306)

ผู้ที่โลภและตะกละ กระวนกระวายที่จะหยิบฉวยโลกทั้งโลก ขุ่นข้องหมองใจอยู่ตลอดเวลาพวกเขาชอบวางแผนและคิดค้นวิธีที่จะได้สิ่งนี้ สิ่งนั้น และอะไรต่ออะไรอยู่ร่ำไป (*DBY,* 306)

มนุษย์ตะกละอยากได้สิ่งที่ไร้ประโยชน์ของโลกนี้ ในใจของพวกเขามีความโลภ เป็นความจริงที่ว่าสิ่งต่างๆ ของโลกนี้ถูกออกแบบไว้เพื่อทำให้เราสุขสบาย และทำให้คนบางคนมีความสุขมากตราบเท่าที่เขาจะอาศัยอยู่ที่นี่ แต่ความร่ำรวยไม่เคยทำให้สิทธิชนยุคสุดท้ายมีความสุข ความร่ำรวยในตัวของมันเองจะทำให้เกิดความสุขอันถาวรไม่ได้ เฉพาะพระวิญญาณที่มาจากเบื้องบนเท่านั้นที่จะทำได้ (*DBY,* 306)

สิทธิชนยุคสุดท้ายที่ตั้งหน้าตั้งตาอยู่กับการหาเงิน ในไม่ช้าก็จะรู้สึกเย็นชาต่อพิธีการของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาละเลยการสวดอ้อนวอน ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินบริจาคกฎส่วนสิบกลายเป็นภาระหนักสำหรับพวกเขา และในที่สุดพวกเขาก็ทิ้งพระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้รับการอารักขาจากสวรรค์อีกต่อไป—ทั้งหมดนี้เป็นผลของตัณหาที่เกิดจากการแสวงหาสิ่งของทางโลก ซึ่งย่อมมีวันสูญสิ้นแม้ขณะที่เราดูแลมัน เพราะแม้แต่การใช้สิ่งของก็ยังเกิดการสึกหรอและค่อยๆ เสื่อมสลายไปในที่สุด (*DBY,* 315)

การทำงานด้วยความอดทนจะนำมาซึ่งทรัพย์สินทางโลกและความร่ำรวยนิรันดร์

การเป็นเจ้าของสิ่งของทางโลกไม่ได้จัดอยู่ในความมั่งคั่งที่แท้จริง มันไม่ใช่ความร่ำรวย มันไม่ได้เป็นมากกว่าหรือน้อยกว่าสิ่งที่เป็นธรรมดาสามัญกับมนุษย์ทุกคน กับคนเที่ยงธรรมและคนอธรรม กับสิทธิชนและกับคนบาป พระอาทิตย์ขึ้นเหนือคนชั่วและคนดี พระเจ้าทรงส่งฝนให้คนเที่ยงธรรมและคนอธรรม [ดู มัทธิว 5:45] สิ่งนี้ประจักษ์ต่อสายตาเรา และในประสบการณ์ประจำวันของเรา กษัตริย์โซโลมอน นักปราชญ์ท่านหนึ่งกล่าวว่าคนวิ่งเร็วไม่

ชนะการแข่งขันเสมอไป ทั้งคนมีกำลังก็ไม่ชนะสงครามเสมอไป คนมีปัญญาก็ไม่รวยเสมอไป [ดู ปัญญาจารย์ 9:11] เราจะมองเห็น ความจริงของข้อความนี้ได้ในแต่ละวัน...คนอ่อนแอคนขี้ขลาด และด้อยปัญญาบ่อยครั้งที่เป็นผู้ชนะในสงคราม คนทึ่ม คนโง่ และคนที่ไม่ฉลาดจะเดินงกๆ เงิ่นๆ ไปสู่ความมั่งคั่ง (*DBY,* 308)

ความมั่งคั่งที่แท้จริงมีอยู่ในความเชี่ยวชาญที่จะนำความสะดวกสบายออกมาจากวัตถุดิบ อำนาจและความสูงศักดิ์ที่ความมั่งคั่งจะให้ได้นั้นเป็นแค่สิ่งจอมปลอมเราจะพบแก่นแท้ก็แต่ในกระดูกและเส้นเอ็นของคนหลายล้านคนที่ตรากตรำทำงานหนัก แรงงานที่ถูกนำมาใช้อย่างดีคืออำนาจแท้จริงที่จัดหามาสนองความต้องการของเรา มันให้ความสง่างามอย่างภาคภูมิแก่ผู้ปกครอง ให้การศึกษาและจัดหาให้แก่ผู้ปฏิบัติศาสนกิจและการเมือง จัดหามาสนองความต้องการของบรรดาลูกชายลูกสาวนับพันล้านคนของแผ่นดินโลก (*DBY,* 309)

เราใช้เวลาเพียงหนึ่งในสามหรือหนึ่งในสี่จัดหาสิ่งจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตก็เพียงพอแล้ว หากเราใช้แรงงานอย่างถูกต้อง ผู้คนคิดว่าเรากำลังร่ำรวยโดยการทำงานหนัก—โดยการทำงานวันละสิบหกชั่วโมงหรือที่สิบสี่ชั่วโมง แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้น พี่น้องสมาชิกของเราจำนวนมากรู้สึกยากลำบากที่จะใช้เวลาไปการประชุมของศาสนาจักร ทั้งที่หกวันนั้นมากเกินพอที่จะทำงาน (*DBY,* 311)

นี่คือคำแนะนำที่ข้าพเจ้าจะให้กับสิทธิชนยุคสุดท้ายในวันนี้ จงหยุด อย่าอยู่ในภาวะที่รีบร้อน ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าข้าพเจ้าจะพบคนสักคนในชุมชนของเราที่ไม่ต้องการความร่ำรวย ไม่อยากจะมีทุกสิ่งไว้ในครอบครองเพื่อจะทำให้เกิดความสะดวกสบายแก่เขาหรือไม่ ท่านรู้วิธีที่จะได้มันมาหรือไม่? คนหนึ่งตอบว่า "หากผมไม่รู้ ผมก็อยากจะรู้ แต่ดูเหมือนผมจะโชคไม่ดีอย่างนั้น—โชคไม่ค่อยเข้าข้างผม" ข้าพเจ้าจะบอกเหตุผลของเรื่องนี้กับท่าน—ท่านรีบร้อนมากเกินไป ท่านไม่ได้ไปประชุมเพียงพอ ท่านไม่ได้สวดอ้อนวอนเพียงพอ ท่านไม่ได้อ่านพระคัมภีร์เพียงพอ ท่านไม่ได้ไตร่ตรองเพียงพอ ท่านยุ่งอยู่ตลอดเวลา และในความรีบร้อนเช่นนั้นท่านไม่รู้ว่าจะทำอะไรก่อน นี่ไม่ใช่วิธีที่จะได้รับความร่ำรวย ข้าพเจ้าใช้แต่คำว่า "ร่ำรวย" เพียงเพื่อชักนำความคิด จนกระทั่งเราได้รับความร่ำรวยนิรันดร์ในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า ในชีวิตนี้เราปรารถนาความร่ำรวยพอประมาณ เราปรารถนาจะมีความสุขสบายในชีวิต หากเราปรารถนามัน ขอให้เราดำเนินตามวิถีที่จะได้มันมา ข้าพเจ้าขอพูดสั้นๆ และง่ายๆ ดังนี้—จงใช้วิธีที่เรียบง่ายที่สุดและเกี่ยวข้องกับชีวิตภายในบ้าน—"จงหงายจานของท่านขึ้น" เพื่อว่าเมื่อพรแห่งความร่ำรวยเทลงมา ท่านจะใส่มันไว้ได้เต็มจาน (*DBY,* 310)

เมื่อ [บุคคล] กระทำตามหลักธรรมที่จะช่วยให้เขาได้รับความรอดนิรันดร์ พวกเขาก็มั่นใจว่าจะได้รับสิ่งที่ใจของเขาปรารถนาทั้งหมด ไม่ช้าก็เร็ว หากมันไม่ได้มาวันนี้ มันก็จะมาพรุ่งนี้ หากไม่ได้มาในชีวิตนี้ มันก็จะมาในชีวิตหน้า (*DBY,* 309)

เราควรเป็นคนพึ่งพาตนเองและแบ่งปันสิ่งของของเราแก่คนยากจน

คนจนคือผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก (*DBY,* 316)

คนที่หิวโหยและอดอยากมีสิทธิ์จะได้รับอาหารของข้าพเจ้าเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขในการสมาคมกับเขาเช่นเดียวกับคนที่มีอย่างเหลือเฟือ หรือกับเจ้าชายของแผ่นดินโลกหากเขามีจิตใจที่ดี พวกเขาจะได้รับการเคารพนับถือจากข้าพเจ้า ไม่ใช่ตามความร่ำรวยและตำแหน่งที่ดำรงอยู่ แต่ตามลักษณะนิสัยที่พวกเขามี (*DBY,* 317)

คนยากจนที่รับใช้พระเจ้าไม่ลืมพันธสัญญาของเขา ขณะที่คนยากจนของมารไม่ให้ความสำคัญแก่ปัญญาของตน (*DBY,* 317)

ขอให้คนยากจนเป็นคนซื่อตรง ขอให้คนร่ำรวยใจกว้าง และวางแผนที่จะช่วยเหลือคนยากจนเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และในขณะเดียวกันก็ทำให้ตนมีคุณค่ามากขึ้น เพราะสิ่งนั้นคือวิธีที่เสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 317)

หากคนยากจนได้รับทรัพย์สมบัติส่วนเกินทั้งหมดจากคนรวย หลายคนจะใช้มันอย่างสิ้นเปลืองอันเกิดจากตัณหาของร่างกายเนื้อหนัง และทำลายตัวเองด้วยการใช้มัน ดังนั้นพระเจ้าจึงไม่ทรงกำหนดว่าคนร่ำรวยต้องให้สิ่งของทั้งหมดแก่คนยากจน เป็นความจริงที่ว่าชายหนุ่มคนหนึ่งมาหาพระเยซูเพื่อจะรู้ว่าเขาต้องทำอะไรเพื่อได้รับความรอด พระองค์ทรงบอกเขาว่า "จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามา" หลายคนคิดว่าพระองค์ทรงบอกให้ชายหนุ่มนั้นบริจาคทุกสิ่งที่เขามี แต่พระเยซูไม่ได้ทรงต้องการให้ทำเช่นนั้น ทั้งพระองค์ก็ไม่ได้ตรัสเช่นนั้น แต่ตรัสง่ายๆ ว่า "จงไปบริจาคให้กับคนยากจน" [ดู ลูกา 18:18–231] (*DBY,* 317–18)

เป็นความอัปยศอดสูของชายและหญิงทุกคนที่มีสำนึกพอที่จะมีชีวิต แต่ไม่ดูแลเครือญาติของตน คนยากจนของตน และไม่วางแผนให้พวกเขาทำบางสิ่งที่พวกเขาทำได้ (*DBY,* 318)

เราควรอุทิศทรัพย์สินทางโลกเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

เราร่ำรวยเพื่ออะไร? เพื่อเป็นพร และเพื่อทำความดี ดังนั้นขอให้เราแจกจ่ายสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เราเพื่อใช้ในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์อย่างดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อการส่งเสริมให้ความจริงแผ่ขยายบนแผ่นดินโลก เพื่อเราจะเห็นและชื่นชมพรแห่งไซอันของพระผู้เป็นเจ้าที่นี่บนแผ่นดินโลกนี้ (*DBY,* 307)

ด้วยลักษณะนิสัยที่อุตสาหะและการทำธุรกิจที่น่าเชื่อถือ หากท่านหาเงินได้หลายพันหลายล้าน น้อยหรือมากก็ตาม เป็นหน้าที่ของท่านที่จะใช้ทุกสิ่งที่อยู่ในการครอบครองของท่านอย่างรอบคอบที่สุดเท่าที่ความรู้ของท่านจะอำนวย ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก (*DBY,* 313–14)

หากเรามีเงินหลายร้อยล้านเหรียญและอุทิศทรัพย์สินนั้นเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และทำความดีต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง ด้วยตาที่เห็นแก่รัศมีภาพของพระองค์เราจะได้รับพรและมีสิทธิ์ต่อการได้รับความรอดมากเท่ากับคนขอทานที่ขอจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง คนร่ำรวยที่ซื่อสัตย์มีสิทธิ์ได้รับการเปิดเผยจากพระเยซูคริสต์มากเท่ากับคนยากจนที่ซื่อสัตย์ (*DBY,* 314)

เราต้องเฝ้าระวังและสวดอ้อนวอน พิจารณาการกระทำและคำพูดของเราอย่างรอบคอบ รวมทั้งดำเนินชีวิตให้ใกล้ชิดกับพระผู้เป็นเจ้าของเรา เพื่อความรักของโลกนี้จะไม่ทำให้เมล็ดแห่งความจริงอันมีค่าเหี่ยวแห้งไป และหากจำเป็น จงพร้อมที่จะถวายทุกสิ่งแม้แต่ชีวิตเพื่อเห็นแก่อาณาจักรแห่งสวรรค์ (*DBY,* 314)

ระวัง เจ้าผู้คนของอิสราเอล จงรอบคอบเพื่อเจ้าจะไม่รักโลกหรือสิ่งของทางโลกในสถานะปัจจุบันของเจ้า และลืมพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเนื่องจากความเย่อหยิ่งโอหังของเจ้า เราไม่ควรใส่ใจกับเงินทองและทรัพย์สมบัติที่โลกอันชั่วร้ายแสวงหา มากไปกว่าพื้นดินและเม็ดกรวดเม็ดทรายที่เราเดินเหยียบย่ำอยู่ (*DBY,* 314)

แม้ว่าข้าพเจ้าจะเป็นเจ้าของเงินและทรัพย์สินมูลค่านับล้าน นั่นไม่ได้เป็นข้อยกเว้นที่ข้าพเจ้าจะไม่ต้องทำงานซึ่งเป็นการเรียกของข้าพเจ้า ตราบที่ข้าพเจ้ายังมีกำลังและความสามารถก็ไม่ได้รับการยกเว้นมากไปกว่าคนที่ยากจนที่สุดในชุมชน ยิ่งเราได้รับพรด้วยทรัพย์สินมาก เราก็ยิ่งได้รับพรด้วยความรับผิดชอบมาก ยิ่งเราได้รับพรด้วยปัญญาและความสามารถมาก เราก็ยิ่งได้รับการกำหนดให้ใช้ปัญญาและความสามารถนั้นในการแผ่ขยายความชอบธรรม พิชิตบาป และความทุกข์ยาก และทำให้สภาพของมนุษย์ดีขึ้น คนที่มีหนึ่งตะลันต์กับคนที่มีห้าตะลันต์มีความรับผิดชอบแตกต่างกันตามที่เขามี [ดู มัทธิว 25:14–30] หากเรามีโลกแห่งทรัพย์สิน เราก็มีโลกแห่งความรับผิดชอบ (*DBY,* 315)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราควรหมกมุ่นกับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้ามากกว่าเรื่องทางโลก

- ทำไมการหมกมุ่นกับสิ่งของทางโลกจึงเป็นเรื่องที่โง่เขลา? เราจะหมกมุ่นอยู่กับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร?

- จากคำพูดของประธานยัง ทำไมบางคนจึงได้รับพรด้วยความร่ำรวย? มีอันตรายอะไรที่รอคอยคนที่ล้มเหลว “ที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำด้วยสิ่งที่พระองค์ประทานให้ [พวกเขา]? ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดท่านกำลังทำ “ธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย”? ท่านมีประสบการณ์ใดบ้างในการแบ่งปันสิ่งของทางโลกขณะที่ท่านพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ?

ความรักเงินนำไปสู่ความผิดหวังและการสูญเสียพระวิญญาณ

- ทำไมการพึ่งพาความร่ำรวยทางวัตถุนำไปสู่ความผิดหวัง? ท่านเห็นข้อพิสูจน์ผู้ใดที่แสดงว่าเราควรมีความห่วงใยร่วมกับประธานยังเกี่ยวกับความโลภในจิตใจของผู้คน? เราจะหลีกเลี่ยงปัญหาเช่นนั้นได้อย่างไร?
- เกิดอะไรขึ้นกับผู้ที่ “ตั้งหน้าตั้งตาอยู่กับการหาเงิน”? การหมกมุ่นอยู่กับเงินจะทำให้ผู้คนหันเหไปจากพระวิหาร การสวดอ้อนวอน และการจ่ายส่วนสิบอย่างไร?

การทำงานด้วยความอดทนจะนำมาซึ่งทรัพย์สินทางโลกและความร่ำรวยนิรันดร์

- “ความมั่งคั่งที่แท้จริง” คืออะไร? (ดู ค.พ. 6:7)
- อะไรคือคำแนะนำของประธานยัง ที่มีต่อผู้ที่ใช้เวลามากเกินไปในการแสวงหาสิ่งของทางโลก?
- เราต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับ “ความร่ำรวยนิรันดร์ในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า”?
- ประธานยังกล่าวว่า “อย่าอยู่ในภาวะรีบร้อน...นี่ไม่ใช่วิธีที่จะได้รับความร่ำรวย” ท่านคิดว่าประธานยังหมายความว่าอย่างไร? ท่านจะประยุกต์คำแนะนำของประธานยังในชีวิตของท่านได้อย่างไร?

เราควรเป็นคนพึ่งพาตนเองและแบ่งปันสิ่งของของเราแก่คนยากจน

- อะไรควรเป็นทัศนคติของเราเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนยากจน? พระเจ้าทรงเรียกร้องอะไรจากคนยากจน? ทรงเรียกร้องอะไรจากคนร่ำรวย? (ดู โมไซยา 4:16–28 ด้วย)
- ทำไมลักษณะนิสัยจึงสำคัญมากกว่าความมั่งคั่งทางโลก?
- อะไรคือความรับผิดชอบที่เรามีต่อสมาชิกในครอบครัวผู้อยู่ในความขัดสน?

เราควรอุทิศทรัพย์สินทางโลกเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

- อะไรคือความรับผิดชอบของคนเหล่านั้นที่ได้รับความมั่งคั่งทางโลก?
- ทั้งคนร่ำรวยและคนยากจนบริจาคอย่างเผื่อแผ่เพื่อสร้างอาณาจักรได้อย่างไร? พรใดสะสมไว้สำหรับผู้ที่ทำดังนี้?

ภาพเอ็ลเดอร์ธอมัส ซี. กริกส์ ผู้สอนศาสนาที่เกาะอังกฤษ ในปี 1880

บทที่ 33

งานเผยแผ่ศาสนา

มีคนส่วนน้อยที่ยอมถวายตัวให้กับอุดมการณ์ของงานเผยแผ่ศาสนาเหมือนประธานบริคัม ยัง ถ้อยคำที่บรรยายการมาถึงของท่านที่เคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ—หลังจากรับใช้งานเผยแผ่เป็นเวลาเกือบปี—เป็นเรื่องราวสะเทือนใจของการเสียสละที่ท่านทำเพื่องานนี้: "เมื่อเรามาถึงเคิร์ทแลนด์ [ในเดือนกันยายน ปี 1833] คนที่รวมอยู่กับสิทธิชนไม่มีคนใดที่ยากจนไปกว่าข้าพเจ้า—นั่นเป็นเพราะท่านไม่มีอะไรเลย—ข้าพเจ้ามีลูกสองคนที่ต้องดูแล—นั่นคือทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามี ข้าพเจ้าเป็นม่าย 'บราเดอร์บริคัม คุณมีรองเท้าไหม?' ไม่มี ไม่มีรองเท้าใส่นอกจากรองเท้าบู๊ทที่ยืมมา ข้าพเจ้าไม่มีเสื้อกันหนาว นอกจากเสื้อคลุมจากบ้านที่ข้าพเจ้าใส่มาสามหรือสี่ปีแล้ว 'มีกางเกงขายาวรึเปล่าล่ะ?' ไม่มี 'แล้วคุณทำยังไง? คุณออกไปโดยไม่มีอะไรเลยหรือ?' ไม่มี ข้าพเจ้ายืมมาใส่ตัวหนึ่งจนกว่าจะได้อีกตัวหนึ่งมา ข้าพเจ้าเดินทางและสั่งสอน แจกเงินทุกบาททุกสตางค์ที่มีอยู่จนหมด ข้าพเจ้ามีสมบัติเพียงเล็กน้อยเมื่อเริ่มออกไปสั่งสอน...ข้าพเจ้าเดินทางและสั่งสอนจนกระทั่งไม่มีอะไรเหลือพอเป็นค่าเดินทางไปรวมกับสิทธิชน แต่โจเซฟพูดว่า 'มาซิ' และข้าพเจ้าก็ไปยังเคิร์ทแลนด์ในสภาพที่ข้าพเจ้าเป็นได้อย่างดีที่สุด" (DNSW, *9 Mar. 1867, 2]*

คำสอนของบริคัม ยัง

ผู้คนทั้งปวงจะได้รับการสั่งสอนพระกิตติคุณ

พระเจ้าทรงเรียกข้าพเจ้ามาสู่งานนี้ และข้าพเจ้ารู้สึกว่าถึงอย่างไรข้าพเจ้าก็จะทำ เราจะส่งพระกิตติคุณไปยังบรรดาประชาชาติ และเมื่อประชาชาติหนึ่งไม่ยอมรับเรา เราจะไปยังอีกประชาชาติหนึ่งและรวบรวมใจที่ซื่อตรงโดยไม่สนใจพวกที่เหลือ จนกว่าเราจะมายังภูเขาไซอันในฐานะผู้ช่วยให้รอดสำหรับพวกเขา เพื่อเข้าร่วมพิธีการแห่งพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า [ดู โอบาดีย์ 1:21] (*DBY,* 319)

ชาวโลกจะได้รับการสั่งสอนพระกิตติคุณ คนชั่วร้ายจะถูกทิ้งโดยไม่มีข้อแก้ตัว (*DBY,* 319)

ทุกคนจำเป็นต้องมีสิทธิพิเศษของการรับหรือปฏิเสธความจริงนิรันดร์ เพื่อเขาจะพร้อมที่จะได้รับการช่วยให้รอด หรือพร้อมจะรับความอัปยศ (*DBY,* 319)

พระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระเยซู พี่ชายคนโตของเราและพระผู้ช่วยให้รอดของโลก และชาวสวรรค์ทั้งสิ้นกำลังเรียกคนพวกนี้ให้เตรียมช่วยบรรดาประชาชาติของโลกและอีกหลายล้านคนที่ตายโดยไม่มีพระกิตติคุณให้รอด (*DBY,* 319)

พระเจ้าทรงฟื้นฟูฐานะปุโรหิตในสมัยของเราเพื่อความรอดของอิสราเอล พระองค์ทรงประสงค์จะช่วยให้ใครรอดอีกหรือ? มี พระองค์จะทรงช่วยเชื้อสายของเอซาวให้รอด และข้าพเจ้าหวังว่าจะมีชีวิตอยู่จนเห็นภูเขาไซอันสถาปนาขึ้นและผู้ช่วยให้รอดทั้งหลายขึ้นมาช่วยคนยากจนและทุกขเวทนาเหล่านั้น ผู้ซึ่งกำลังข่มเหงเราอย่างไม่หยุดหย่อนให้รอด—ทุกคนที่ไม่ได้ทำบาปต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ งานของเราคือช่วยตัวเองให้รอด ช่วยเชื้อสายอิสราเอลให้รอด ช่วยเชื้อสายของเอซาวให้รอด และบรรดาประเทศของคนต่างชาติ—ทุกคนที่สามารถได้รับการช่วยให้รอดได้ (*DBY,* 319)

ข้าพเจ้าจะมีความสุขมากหากข้าพเจ้ารู้ว่า—ผู้คนบนทุกเกาะและทุกทวีป ทั้งผู้สูงศักดิ์และต่ำต้อย คนโง่และคนฉลาด ได้รับพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์แล้ว และได้รับมอบอำนาจของฐานะปุโรหิตนิรันดร์ของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 320)

วันจะมาถึงเมื่อพระกิตติคุณจะถูกเสนอแด่กษัตริย์และราชินีตลอดจนบุคคลสำคัญของแผ่นดินโลก แต่มันจะได้รับการเสนอด้วยอิทธิพลที่แตกต่างไปจากการเสนอให้กับคนยากจน แต่เป็นพระกิตติคุณเดียวกัน เราจะไม่เสนอพระกิตติคุณอื่นใดอีก นี่คือพระกิตติคุณเดียวกันจากความเป็นนิจถึงความเป็นนิจ (*DBY,* 320)

เหล่าเอ็ลเดอร์จะสั่งสอนประชาชาติต่างๆ ในยุโรปด้วย ตามที่พวกเขาได้รับอนุญาตให้ทำ ดังนั้น ในบางประเทศมีกฎหมายห้ามพวกเขา แต่พระเจ้าจะยังทรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่บรรดาประชาชาติเหล่านั้นจนกว่าบรรดาประชาชาติจะยอมให้ศาสนาจักรและผู้สอนศาสนาเข้าไป และทุกคนจะได้รับการสอนพระกิตติคุณ (*DBY,* 320)

เรารวบรวมคนที่ยากจนที่สุด คนที่ไม่ได้รับการศึกษา และคนส่วนน้อยที่ได้รับการศึกษา แต่โดยปกติ เราจะรวบรวมคนยากจน คนที่ประสงค์จะได้รับการไถ่ คนที่รู้สึกว่าการกดขี่ของคนมีอำนาจหรือสถานภาพสูงกว่าและคนหยิ่งจองหองทำให้พวกเขาต้องอดทน พวกเขารู้สึกอยากจะได้รับการปลดปล่อย และดังนั้นหูของเขาจึงเปิดเพื่อรับความจริง หากท่านพิจารณาถึงคนเหล่านั้นที่กำลังได้รับความโชคดีทุกประการในชีวิตนี้ คนพวกนี้ไม่ยอมรับพระกิตติคุณ เขาปฏิเสธที่จะฟังพระกิตติคุณ (*DBY,* 321)

เมื่อท่านถูกเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณในคณะเผยแผ่ต่างประเทศ จงทำตามนั้นเพื่อช่วยให้ทุกคนรอด ไม่มีชายหรือหญิงคนใดที่อยู่ภายในพระคุณแห่งการช่วยให้รอดของพระผู้เป็นเจ้าแต่ไม่มีค่าควรที่จะรับการช่วยให้รอด ไม่มีคนฉลาดคนใด ไม่มีค่าควรจะได้รับการช่วยให้รอด เว้นแต่เขาจะทำบาปต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าพูดได้ว่า ด้วยความพยา-

ยามทั้งหมดของเอ็ลเดอร์ ทุกคนจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 321)

ผู้สอนศาสนาควรมุ่งความคิดและจิตใจของเขาที่งานเผยแผ่และทำงานอย่างเอาจริงเอาจังเพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่พระคริสต์

ไม่มีชายหรือหญิงคนใดในศาสนาจักรนี้ที่ไม่ได้อยู่ในงานเผยแผ่ งานเผยแผ่นั้นจะคงอยู่นานตราบที่เขายังมีชีวิต และงานนั้นคือการทำความดี ส่งเสริมความซอบธรรม สอนหลักธรรมแห่งความจริง และใช้คำพูดโน้มน้าวตนเองและทุกคนที่อยู่รอบๆ ตัวเขาให้ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านั้นที่จะทำให้พวกเขาได้รับชีวิตนิรันดร์ (*DBY,* 322)

เมื่อข้าพเจ้าเข้ามาในศาสนาจักรนี้ ข้าพเจ้าเริ่มออกไปเป็นผู้สอนศาสนาทันที และนำตำราไปด้วย ข้าพเจ้าเริ่มเดินทางตามแนวทางเดิมเพื่อปฏิบัติความรับผิดชอบทางศาสนาของข้าพเจ้า ความจริงคือตำราของข้าพเจ้า พระกิตติคุณแห่งความรอดคือหัวข้อสำคัญของข้าพเจ้าและโลกคือขอบเขตความรับผิดชอบของข้าพเจ้า (*DBY,* 322)

เราไม่ประสงค์ให้ชายคนหนึ่งเข้าสู่งานเผยแผ่ เว้นเสียแต่ว่าจิตวิญญาณของเขาจะอุทิศให้อย่างเต็มที่ในงานนั้น (*DBY,* 322)

เราใคร่จะให้พี่น้องชายที่ได้รับเรียกเข้าสู่คณะเผยแผ่ต่างประเทศตอบสนองการเรียกอย่างหน้าชื่นตาบาน (*DBY,* 322)

จงออกไปและสั่งสอนพระกิตติคุณ รับเอาประสบการณ์ เรียนรู้ปัญญา และเดินอย่างถ่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน เพื่อท่านจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์คอยนำทาง ควบคุมและสอนท่านทุกสิ่ง ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต (*DBY,* 322)

จงวางใจในพระองค์ต่อไป พระองค์จะเปิดทางของท่านและทวีพรแก่ท่าน จิตวิญญาณของท่านจะพึงพอใจกับความดีงามของพระองค์ ข้าพเจ้าให้สัญญาถึงสิ่งดีใดๆ ในการทำตามวิถีที่ไม่ชอบธรรมแก่ท่านไม่ได้ ชีวิตของท่านต้องเป็นแบบอย่างของงานดี (*DBY,* 322)

ข้าพเจ้าอยากจะปลูกฝังไว้ในจิตใจของพี่น้องชาย ขอให้ผู้ที่ออกไปในพระนามของพระเจ้าวางใจในพระองค์ด้วยสุดใจของเขา จะไม่มีวันขาดปัญญาที่จะตอบคำถามใดๆ ที่เขาถาม หรือที่จะให้คำแนะนำใดๆ ที่ต้องการเพื่อนำผู้คนไปในทางแห่งชีวิตและความรอด และเขาจะไม่มีวันจำนนในบรรดาโลกที่ปราศจากที่สุด จงไปในพระนามของพระเจ้า วางใจในพระนามของพระเจ้า พึ่งพาพระเจ้า และเรียกหาพระเจ้าอย่างกระตือรือร้นโดยไม่หยุดและไม่ใส่ใจโลก ท่านจะเห็นความอุดมสมบูรณ์ของโลก—มันจะเป็นอย่างนั้นต่อหน้าท่านตลอดไป—แต่หากท่านดำเนินชีวิตจนท่านมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะสามารถเข้าใจ

ความสัมพันธ์กับพระองค์ในวันเดียวได้ ซึ่งดีกว่าท่านจะทำความเข้าใจในสิบสองวันโดยไม่มีพระองค์ ท่านจะเห็นความแตกต่างทันทีระหว่างปัญญาของมนุษย์กับพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า และท่านจะพิเคราะห์และตัดสินสิ่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตามที่เป็นอยู่จริง (*DBY,* 323)

หากเอ็ลเดอร์จะไปด้วยมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ไม่ได้ เขาอยู่ที่นี่จะดีกว่า อย่าคิดเลยเถิดไปว่าเมื่อมาถึงแม่น้ำมิสซูรี มิสซิสซิปปี โอไฮโอ หรือแอตแลนติกแล้วท่านจะทำให้ตัวเองบริสุทธิ์ แต่จะเริ่มจากที่นี่ด้วยมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ บริสุทธิ์ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า และดำเนินชีวิตอย่างนั้นทุกชั่วโมง [ดู สดุดี 24:4] ไปในบุคลิกภาพแบบนั้น ทำงานในบุคลิกภาพแบบนั้น และกลับสะอาดอีกครั้งเหมือนกับกระดาษที่ขาวบริสุทธิ์ นี่คือวิธีที่จะไป และหากท่านไม่ทำอย่างนั้น หัวใจของท่านจะเจ็บปวด (*DBY,* 323)

การเดินทางและการทำงานของเอ็ลเดอร์ที่ไปทำงานเผยแผ่จะส่งพวกเขาเข้าไปในตำแหน่งต่างๆ ซึ่งจะทำให้เขาแสวงหาพระเจ้า พวกเขาจำเป็นต้องดำเนินชีวิตตามศาสนาของเขาออกไปด้วยใจบริสุทธิ์และมือสะอาด ครั้นแล้วจงสั่งสอนพระกิตติคุณโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่ส่งลงมาจากสวรรค์ พวกเขาไม่ควรสัมผัสหรือทดสอบบาปใดๆ ด้วยตัวเอง เมื่อพวกเขากลับมา เขาควรมาอย่างบริสุทธิ์และสะอาด พร้อมที่จะพบสิทธิชนด้วยใบหน้าที่ปราศจากเล่ห์เหลี่ยมและไร้มลทิน ไม่ซ่อนสิ่งใดไว้ (*DBY,* 325)

หากท่านออกไปทำงานเผยแผ่เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณด้วยใจระรื่นและไม่เอาจริงเอาจังมองหาสิ่งนี้สิ่งนั้น และเรียนรู้สิ่งที่อยู่ในโลก โดยไม่ได้ทำให้จิตใจของท่านตั้งมั่น—ใช่แล้วข้าพเจ้าพูดว่าตั้งมั่น—อยู่บนการชดใช้ของพระคริสต์ ท่านจะไปและกลับมาโดยไม่ได้ประโยชน์อะไร จงเอาจริงเอาจังกับการเรียกที่ยากนั้นที่ผู้สอนศาสนาต้องทำให้บรรลุผล นำพระกิตติคุณอันล้ำค่า ที่เต็มไปด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า และเต็มไปด้วยศรัทธาไปรักษาคนป่วยแม้โดยการสัมผัสด้วยมือของท่าน ขัดขวางและขับไล่วิญญาณชั่วร้ายออกไป และทำให้คนยากจนชื่นชมยินดี และท่านจะนำฟ่อนข้าวสาลี กลับมาพร้อมกับท่านด้วย [ดู สดุดี 126:5–6] ขอให้จิตใจของท่านมุ่งอยู่ที่งานเผยแผ่และทำงานอย่างเอาจริงเอาจังเพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่พระคริสต์ (*DBY,* 325)

ถวายพวกเขา [คนที่ท่านรัก] แด่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอล และปล่อยพวกเขาไว้ที่บ้าน เมื่อท่านอยู่ในประเทศอังกฤษ หรือในบรรดาประชาชาติอื่น ไม่สำคัญว่าที่ไหนเมื่อท่านสวดอ้อนวอนเพื่อครอบครัวของท่าน จงสวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขา...และไม่นำพวกเขาไปกับท่าน แม้ว่าพวกเขาจะเคยไปไหนมาไหนกับท่านก็ตาม สวดอ้อนวอนเพื่อพวกเขาไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหน ท่านต้องรู้สึกว่า—ไม่เป็นไร หากเขามีชีวิตอยู่ ไม่เป็นไร หากเขาตาย ไม่เป็นไร หากข้าพเจ้าตาย ไม่เป็นไร หากข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ เพราะเราเป็นของพระเจ้าและเราจะพบกันอีกในไม่ช้า (*DBY,* 324)

เมื่อมนุษย์ได้รับวิญญาณแห่งงานเผยแผ่ของเขา สำนึกในการเรียกของเขาและรู้ว่ากำลังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าผู้คน สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความสุขมากที่สุดในชีวิตของพวกเขา (*DBY,* 328)

พระวิญญาณเปลี่ยนใจผู้คนให้เลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่ตรรกหรือการถกเถียง

ข้าพเจ้าได้เดินทางเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เพื่อเป็นพยานต่อผู้คน ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงประการหนึ่ง ว่าท่านอาจยืนยันคำสอนจากไบเบิลจนถึงวันแห่งการพิพากษาและมันเพียงทำให้ผู้คนเลื่อมใส แต่ไม่เปลี่ยนใจพวกเขา ท่านอาจจะอ่านไบเบิลตั้งแต่ปฐมกาลถึงวิวรณ์ และยืนยันคำสอนทุกข้อแม้ส่วนเล็กน้อยที่สุดที่ท่านบอกไป แต่ไม่มีแม้สักข้อเดียวที่มีอิทธิพลเปลี่ยนใจผู้คน โดยแท้แล้วประจักษ์พยานโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำความสว่างและความรู้มาสู่พวกเขา—นำหัวใจของพวกเขามาสู่การกลับใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานอย่างนั้นจริงๆ ท่านเคยได้ยินข้าพเจ้าพูดบ่อยๆ ว่าข้าพเจ้าอยากฟังเอ็ลเดอร์คนหนึ่งพูดสักห้าคำด้วยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าที่นี่หรือที่ไหนในโลกและคำเหล่านั้นทำให้อยากทำดีมากขึ้น มากกว่าที่จะฟังคำเทศนายืดยาวและไม่มีพระวิญญาณ นั่นเป็นความจริง และเรารู้ว่าเป็นอย่างนั้น (*DBY,* 330)

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ขอให้ใครสักคนที่ละเอียดถี่ถ้วนออกไปยืนยันทุกสิ่งที่เขาพูดโดยใช้หลักเหตุผลข้ออ้างอิงมากมายจากการเปิดเผยต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งที่เดินทางมากับเขาและพูดโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เขาบอกผู้คนว่าพวกเขาควรจะเชื่ออะไร—พวกเขาควรจะทำอะไร—พวกเขาควรจะดำเนินชีวิตอย่างไร สอนให้พวกเขายอมรับหลักธรรมแห่งความรอด—แม้เขาจะไม่สามารถแสดงข้อโต้แย้งอย่างมีเหตุผลได้แม้แต่ข้อเดียว แม้เขาอาจจะตัวสั่นภายใต้จิตสำนึกของความอ่อนแอของเขา การพึ่งพาพระเจ้าเพื่อความเข้มแข็งดังเช่นมนุษย์ทั่วไปพึงกระทำ ท่านจะค้นพบว่าชายที่เป็นพยานโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มักจะรวบรวมและทำให้คนที่ซื่อตรงและเที่ยงธรรมเลื่อมใสได้มากกว่าผู้ที่เพียงแต่อ้างเหตุผล (*DBY,* 330)

การถกเถียงและการโต้แย้งไม่ได้มีประสิทธิผลในการช่วยให้รอดเพื่อเป็นพยานถึงความจริงตามที่พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อเอ็ลเดอร์โดยพระวิญญาณ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านทุกคนเห็นด้วยกับข้าพเจ้า อย่างน้อยที่สุด เรื่องดังกล่าวนี้ก็เป็นประสบการณ์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะทำให้เข้าใจว่าตนกำลังขัดขวางเหล่าเอ็ลเดอร์จากการสะสมข้อโต้แย้งทุกอย่างไว้ในความคิดของเขาพยายามเสนอบางสิ่งบางอย่างเพื่อปกป้องศาสนาของเขา ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะขัดขวางพวกเขาแม้แต่น้อยจากการเรียนรู้ทุกสิ่งที่เขาสามารถทำได้เกี่ยวกับศาสนาและการปกครอง ยิ่งเอ็ลเดอร์มีความรู้มากก็ยิ่งดี (*DBY,* 330)

ผู้สอนศาสนาของศาสนาจักรในเอคโค แคนยอน ยูท่าห์ ปี 1867 ผู้สอนศาสนายุคแรกๆ สอนพระกิตติคุณ ในประเทศอังกฤษ ยุโรป และหมู่เกาะต่างๆ ของมหาสมุทรแปซิฟิก

วิญญาณแห่งความจริงจะนำผู้คนมาสู่ความสว่างและความรู้ มากกว่าคำพูดที่มีโวหาร (*DBY,* 333)

ผู้สั่งสอนจำต้องมีอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้ข่าวสารแก่ส่วนลึกในใจของแต่ละคนในเวลาที่เหมาะสม ผู้ฟังจำต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะกระทำตามพระคำของพระผู้เป็นเจ้าที่สั่งสอนเขา เพื่อถวายรัศมีภาพแด่พระองค์ [ดู ค.พ. 50:17–22] (*DBY,* 333)

ไม่มีใครจะสั่งสอนพระกิตติคุณได้ นอกจากโดยของประทานและอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ส่งลงมาจากสวรรค์ หากปราศจากอำนาจนี้ จะไม่มีความสว่างในการสั่งสอน (*DBY,* 333)

ในการสั่งสอนพระกิตติคุณ หากเอ็ลเดอร์รู้สึกว่าเขาไม่มีอำนาจที่จะสั่งสอนผู้คนให้แสวงหาชีวิตนิรันดร์และความรอด รู้สึกว่าไม่มีอำนาจอย่างถูกต้องตามกฎที่จะปฏิบัติพิธีการต่างๆ และโดยการปฏิบัติเช่นนั้น โดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เขาจะไม่ได้ทำหน้าที่งานเผยแผ่ของเขาเพื่อนำเกียรติมาสู่ตน ทั้งไม่ใช่เพื่อความดีของผู้คน เพื่อความก้าวหน้าและเกียรติยศในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จากทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าจะอ่านได้ จากทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ารวบรวมได้จากการเปิดเผยต่างๆ จากพระผู้เป็นเจ้ามาถึงมนุษย์ และจากการเปิดเผยต่างๆ ของพระวิญญาณมาถึงข้าพเจ้า ไม่มีมนุษย์คนใดจะสั่งสอนพระกิตติคุณได้สำเร็จและพระผู้เป็นเจ้า

จะทรงอ้างว่าเป็นผู้คนของพระองค์ เขาไม่ได้รับพรและการยอมรับจากชาวสวรรค์ เว้นแต่ว่าเขาจะสั่งสอนพระกิตติคุณโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านทางการเปิดเผยโดยตรง (*DBY,* 336)

ทำงานอย่างซื่อสัตย์และรักษาวิญญาณแห่งการสั่งสอนพระกิตติคุณต่อไป

ข้าพเจ้าใคร่จะขอร้อง: ให้เหล่าเอ็ลเดอร์ที่กลับจากงานเผยแผ่ทำตัวให้เหมือนกับยังอยู่ในงานเผยแผ่ที่นี่ เช่นเดียวกับที่อยู่ในประเทศอังกฤษ หรือในส่วนอื่นๆ ของโลก (*DBY,* 328)

เราเรียกสมาชิกชายของศาสนาจักรให้เป็นผู้สอนศาสนาเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณอยู่เป็นประจำ พวกเขาจะไปและทำงานอย่างซื่อสัตย์เช่นเดียวกับที่คนอื่นๆ ทำ ตั้งใจจริงในวิญญาณในการสวดอ้อนวอน ในการปรกมือ ในการสั่งสอนและในการสอนผู้คนให้รู้ว่าจะรอดได้อย่างไร เพียงไม่กี่ปี พวกเขากลับมาบ้าน ถอดเสื้อคลุมและหมวกออก แล้วพูดว่า "ศาสนารึ ไม่มีอะไรต้องห่วงอีกแล้ว ตอนนี้ผมจะไปทำงานเพื่อหาอะไรให้ตัวเองและครอบครัว" นี่เป็นความโง่เขลาอย่างยิ่ง เมื่อผู้ชายกลับจากงานเผยแผ่ที่เขาได้สั่งสอนพระกิตติคุณ เขาควรพร้อมที่จะมาตรงแท่นพูดนี้เพื่อสั่งสอนราวกับว่าเขาอยู่ในประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน หรือบนเกาะต่างๆ ในทะเล เมื่อเขาอยู่ที่บ้านหนึ่งสัปดาห์ หนึ่งเดือน หนึ่งปี หรือสิบปี วิญญาณแห่งการสั่งสอนและวิญญาณแห่งพระกิตติคุณควรจะอยู่ในเขาเหมือนกับแม่น้ำที่หลั่งไหลมาสู่ผู้คนในคำพูดดี คำสั่งสอน คำตักเตือนและตัวอย่างที่ดี หากไม่ได้เป็นอย่างนี้เขาก็ไม่บรรลุงานเผยแผ่ของเขา (*DBY,* 328–29)

จงกลับบ้านพร้อมด้วยทัศนคติแห่งความเชื่อมั่น ศรัทธา และความภาคภูมิใจ รักษาตนให้สะอาด ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า จงบริสุทธิ์ในใจ—หากไม่เป็นเช่นนี้แล้วท่านจะกลับมาด้วยความท้อแท้สิ้นหวังในวิญญาณและด้วยสีหน้าเศร้าหมอง และจะรู้สึกราวกับว่าท่านจะไม่มีวันลุกขึ้นได้อีกต่อไป (*DBY,* 328)

เหล่าเอ็ลเดอร์ที่ซื่อสัตย์ผู้เป็นพยานถึงงานนี้ต่อผู้คนนับพันๆ บนทวีปและบนเกาะต่างๆ ในทะเลจะเห็นผลงานของเขา ไม่ว่าเขาจะพูดห้าคำหรือเป็นพันๆ คำ เขาจะไม่เห็นผลเหล่านี้ในทันที และบางที ในหลายๆ กรณี ไม่เห็นเลยจนถึงมิลเลเนียม แต่อิทธิพลของประจักษ์พยานที่เขามีอยู่จะส่งผ่านจากบิดาลงมาถึงบุตร (*DBY,* 329)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ผู้คนทั้งปวงจะได้รับการสั่งสอนพระกิตติคุณ

- ประธานยังกล่าวว่าเมื่อมีการสอนพระกิตติคุณในบรรดากษัตริย์และราชินี พระกิตติคุณจะ “ได้รับการนำเสนอด้วยอิทธิพลที่แตกต่างไปจากที่เสนอให้คนยากจน” ทำไมคนที่แตกต่างกันจึงตอบสนองต่อวิธีการสอนที่แตกต่างกัน? เราจะดัดแปลงวิธีการสอนเพื่อสอนคนที่แตกต่างกันโดยไม่ละทิ้งความจริงของพระกิตติคุณได้อย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าพระเจ้าจะ “เปลี่ยนแปลงบรรดาประชาชาติ” ที่กฎหมายไม่ยอมอนุญาตให้สอนพระกิตติคุณ คำพยากรณ์นี้สำเร็จได้อย่างไร?
- ตามที่ประธานยังกล่าว ใคร “มีค่าควรที่จะได้รับการช่วยให้รอด”? (ดู ค.พ. 18:10–16 ด้วย)

ผู้สอนศาสนาควรมุ่งความคิดและจิตใจของเขาที่งานเผยแผ่และทำงานอย่างเอาจริงเอาจังเพื่อนำจิตวิญญาณมาสู่พระคริสต์

- ตามที่ประธานยังกล่าว ชายและหญิงทุกคนในศาสนาจักรนี้เป็นผู้สอนศาสนา ความรับผิดชอบของเราคืออะไร? มีการกระทำอะไรที่พิเศษที่ทำให้ท่านหรือผู้อื่นได้รับความสำเร็จในงานผู้สอนศาสนา? ท่านได้เรียนรู้อะไรจากงานสอนศาสนาของท่านที่ช่วยให้ท่านมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเชื้อเชิญผู้คนให้มาสู่พระคริสต์? (ดู โมโรไน 10:32)
- ประธานยังสอนว่าผู้สอนศาสนาควรอุทิศอย่างเต็มที่ในงาน โดยอ้างถึงสิ่งที่ท่านได้อ่านจากบทเรียนนี้ ท่านหมายความว่าอย่างไร?
- ประธานยังสัญญาอะไรกับผู้ที่สั่งสอนพระกิตติคุณและวางใจในพระผู้เป็นเจ้า? ทำไมเราจึงต้องแสวงหาความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะที่เราแบ่งปันพระกิตติคุณ?
- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนศาสนาจะต้องสะอาดก่อนที่เขาจะเริ่มรับใช้เต็มเวลา? อะไรคือคำแนะนำของประธานยังเกี่ยวกับความมีค่าควรของผู้สอนศาสนาขณะที่เขารับใช้และเมื่อเขากลับบ้าน?
- ทำไมผู้สอนศาสนาจึงควรมีความคิด “ตั้งมั่น” อยู่ในพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์? ประธานยัง ให้คำแนะนำอะไรกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่กำลังคิดถึงบ้าน?

พระวิญญาณเปลี่ยนใจผู้คนให้เลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่ตรรกหรือการถกเถียง

- ทำไมผู้สอนศาสนาที่เป็นพยานถึงพระกิตติคุณโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงมีประสิทธิภาพในการสอนมากกว่าผู้ที่สอนโดยใช้เพียงตรรกหรือหลักเหตุผล? ทำไมการถกเถียงจึงเป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพในการแบ่งปันพระกิตติคุณ?
- ทำไมจึงไม่มีความสว่าง จากการสั่งสอนของคนที่ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับเขา?
- ประธานยังสัญญาอะไรกับผู้ที่สั่งสอน "โดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านทางการเปิดเผยโดยตรง" และวางใจในพระองค์?

ทำงานอย่างซื่อสัตย์และรักษาวิญญาณแห่งการสั่งสอนพระกิตติคุณต่อไป

- ทำไมจึงเป็น "ความโง่เขลาอย่างยิ่ง" สำหรับผู้สอนศาสนาที่เลิกเอาใจใส่ศาสนาของเขาเมื่อกลับบ้าน?
- เมื่อเราได้รับการปลดจากการเรียก เราจะรักษา "วิญญาณแห่งการสั่งสอนและวิญญาณแห่งพระกิตติคุณ...ให้เป็นเหมือนแม่น้ำที่หลั่งไหลมาสู่ผู้คนในคำพูดดี คำสั่งสอน คำตักเตือน และตัวอย่าง" ได้อย่างไร?
- ประธานยังสัญญาอะไรกับผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์ที่เป็นพยานถึงงานของพระเจ้า?

บทที่ 34

การเพิ่มพลังสิทธิชนโดยทางของประทานแห่งพระวิญญาณ

เมื่อครั้งเป็นเด็กหนุ่ม บริคัม ยัง สนใจค้นหาศาสนาที่มีการแสดงให้ประจักษ์ถึงของประทานทั้งปวงแห่งพระกิตติคุณอย่างเอาจริงเอาจัง ตามที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่ ก่อนการบัพติศมาของท่าน ท่านได้รับประจักษ์พยานอันทรงพลังเกี่ยวกับศาสนาจักรเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เบิกความเข้าใจของท่าน (see DNW, *9 Feb. 1854, 4) ระหว่างการประชุมครั้งแรกกับโจเซฟ สมิธ ในเคิร์ทแลนด์ บริคัม ยังได้รับพรด้วยของประทานแห่งการพูดภาษา (see* MHBY-1, *4-5) ถึงแม้นั่นจะเป็นโอกาสที่หาได้ยากในชีวิตของท่าน ท่านก็ชื่นชมตลอดเวลาในของประทานทางวิญญาณหลายอย่างที่หลั่งไหลมาสู่ท่านและสิทธิชนยุคสุดท้าย "หากเรามีศาสนาของพระผู้ช่วยให้รอด เราก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับพรอย่างแน่นอนดังที่เป็นมาแต่โบราณไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะได้รับภาพที่มาปรากฏ ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะฝัน ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะมีของประทานแห่งการพูดภาษาหรือการแปลภาษา แต่ทุกคนได้รับตามความสามารถของเขาและตามพรที่พระผู้เป็นเจ้าจะประทานให้ (*DNW, *27 Feb. 1856, 3)*

คำสอนของบริคัม ยัง

พระเจ้าประทานของประทานแห่งพระวิญญาณเพื่อเพิ่มพลังและประทานพรให้เรา พร้อมกับครอบครัว และศาสนาจักรของเรา

ทรงให้ของประทานแห่งพระกิตติคุณเพื่อเพิ่มพลังศรัทธาของผู้ที่เชื่อ (*DBY,* 161)

มีคนถามเราว่าเครื่องหมายจะติดตามผู้ที่เชื่อในสมัยของเราเหมือนดังในสมัยโบราณหรือไม่ เราตอบว่าใช่ คนตาบอดมองเห็น คนง่อยเดินได้ คนหูหนวกได้ยิน ของประทานแห่งการพยากรณ์ถูกแสดงให้ประจักษ์ เช่นเดียวกับของประทานแห่งการรักษา ของประทานแห่งการเปิดเผย ของประทานแห่งการพูด และแปลภาษา พระเยซูตรัสว่า เครื่องหมายเหล่านี้จะติดตามพวกเขาที่เชื่อ [ดู มาระโก 16:17] ศาสนาจักรและอาณาจักรของพระองค์มีเครื่องหมายเหล่านี้อยู่เสมอ ซึ่งติดตามผู้ที่เชื่อในทุกยุคตราบที่ศาสนาจักรที่แท้จริงยังคงอยู่ (*DNSW,* 19 May 1868, 1)

ข้าพเจ้าพูดไปแล้วว่าพระคริสต์ทรงจัดตั้งอัครสาวก ศาสดา รวมทั้งพระองค์ยังทรงจัดตั้งศิษยาภิบาล ผู้สอน และผู้ประสาทพรในศาสนาจักรของพระองค์ อีกทั้งของประทานแห่งพระวิญญาณ เช่น ภาษาแปลกๆ การรักษาคนป่วย การมองเห็นวิญญาณ และของประทานอื่นๆ ถึงตอนนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะถามทั้งโลกว่า ใครบ้างได้รับการเปิดเผยว่าพระเจ้าทรงหยุดยั้งหน้าที่และของประทานเหล่านี้ในศาสนาจักรของพระองค์? ข้าพเจ้าไม่ได้รับ ข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะอยู่ในศาสนาจักร และว่าไม่มีศาสนาจักร [ที่แท้จริง] แห่งใดที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ (*DBY,* 136)

สมมุติว่าท่านเชื่อฟังพิธีการต่างๆ ของพระกิตติคุณ และไม่ได้พูดในภาษาต่างๆ ในปัจจุบัน นั่นไม่เป็นไร สมมุติว่าท่านไม่มีวิญญาณแห่งการพยากรณ์ นั่นไม่สำคัญ สมมุติว่าท่านไม่ได้รับของประทานพิเศษจำเพาะใดๆ ที่บังเกิดขึ้นพร้อมกับลมอันมีพลังดังเช่นในวันเพนเทคศเตไม่มีความจำเป็นใดที่ท่านจะต้องมี ในวันเพนเทคศเตมีความจำเป็นพิเศษสำหรับสิ่งนั้น เพราะมันเป็นช่วงเวลาที่ยากเป็นพิเศษ การแสดงให้ประจักษ์อย่างทรงพลังและเป็นพิเศษบางอย่างในอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพจำเป็นต้องเปิดตาของผู้คนเพื่อให้เขาเข้าใจเรื่องทางวิญญาณและทำให้เขารู้ว่าพระเยซูทรงจ่ายหนี้โดยการชดใช้บาปให้แก่มนุษยชาติและผู้ที่ตรึงพระองค์ และกลับเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก สิ่งนี้เรียกร้องการแสดงให้ประจักษ์อันทรงพลังและพิเศษบางอย่างในอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ณ เวลานั้น เพื่อทำให้ผู้คนตระหนัก (*DBY,* 161–62)

ศรัทธา เมื่อท่านเชื่อหลักธรรมของพระกิตติคุณและบรรลุถึงศรัทธา ซึ่งเป็นของประทานของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงทำให้ศรัทธาเพิ่มมากขึ้น เพิ่มศรัทธาสู่ศรัทธา พระองค์ประทานศรัทธาแก่ผู้ที่พระองค์ทรงสร้างเพื่อเป็นของประทาน แต่ผู้ที่พระองค์ทรงสร้างครอบครองสิทธิ์โดยกำเนิดที่จะเชื่อว่าพระกิตติคุณเป็นจริงหรือเท็จ (*DBY,* 154)

ของประทานแห่งการรักษา ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่เพื่อเป็นพยานถึงตัวอย่างมากมายของชายหญิงและเด็กที่ได้รับการรักษาโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า โดยการวางมือบนศีรษะ ข้าพเจ้าเห็นหลายคนลุกขึ้นจากประตูแห่งความตาย และถูกนำกลับจากหนทางแห่งความตายตามความเป็นจริงบางคนที่วิญญาณออกจากร่างกายของเขาไปแล้ว ก็กลับมาอีก ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าข้าพเจ้าได้เห็นคนเจ็บป่วยได้รับการรักษาให้หายโดยการวางมือบนศีรษะ ตามสัญญาของพระผู้ช่วยให้รอด (*DBY,* 162)

เมื่อข้าพเจ้าวางมือบนศีรษะคนเจ็บป่วย ข้าพเจ้าคาดหวังว่าอำนาจแห่งการรักษาและอิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้าจะผ่านจากข้าพเจ้าไปยังผู้ป่วย และโรคร้ายจะอันตรธานไป ข้าพเจ้าไม่ได้พูดว่าข้าพเจ้ารักษาทุกคนให้หายเมื่อข้าพเจ้าวางมือลงไปบนศีรษะของเขา แต่หลายคนได้รับการรักษาภายใต้การปฏิบัติของข้าพเจ้า (*DBY,* 162)

เมื่อเราพร้อม เมื่อเราเป็นภาชนะที่ศักดิ์สิทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า กระแสแห่งอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพจะผ่านจากร่างกายของผู้ปฏิบัติไปยังร่างกายของผู้ป่วย และคนเจ็บป่วยก็จะสมบูรณ์แข็งแรง อาการปวดศีรษะ อาการไข้ และโรคร้ายอื่นๆ ก็จะหมดไป (*DBY,* 162)

ข้าพเจ้าถูกส่งมาอยู่ประจำที่นี่ แม้ข้าพเจ้าจะออกไปเป็นครั้งคราว เพราะมันเป็นสิทธิพิเศษของบิดาทุกคน ผู้เป็นเอ็ลเดอร์ในอิสราเอล ที่จะมีศรัทธาเพื่อรักษาครอบครัวของเขา มันเป็นสิทธิพิเศษของข้าพเจ้าเช่นกันที่จะมีศรัทธาเพื่อรักษาครอบครัวของข้าพเจ้า หากเขาไม่ทำดังนี้ เขาก็ไม่ได้ทำให้สิทธิพิเศษของเขาบรรลุผล เป็นเหตุผลอันควรสำหรับเขาที่จะขอให้ข้าพเจ้าช่วยเหลือเขาในความยากลำบากและเกื้อกูลครอบครัวของเขา แต่หากตัวเขามีศรัทธาเขาจะไม่รบกวนข้าพเจ้าโดยทำให้ข้าพเจ้าต้องละทิ้งหน้าที่อื่นๆ เพื่อทำในสิ่งที่เขาร้องขอ (*DBY,* 163)

หากเราเจ็บป่วย และทูลขอให้พระเจ้ารักษา เราทำทุกอย่างที่จำเป็นต้องทำให้เสร็จเพื่อตัวเราเองตามความเข้าใจในพระกิตติคุณแห่งความรอดที่ข้าพเจ้ามีอยู่ ข้าพเจ้าคงจะทูลขอให้พระเจ้าทรงทำให้ข้าวสาลีและข้าวโพดของข้าพเจ้างอกงาม โดยไม่ต้องรดน้ำพรวนดินและหว่านเมล็ด มันดูเหมือนว่าข้าพเจ้าต้องนำเอาวิธีการเยียวยาทุกอย่างที่เข้ามาภายในขอบเขตแห่งความรู้ของข้าพเจ้าไปประยุกต์ใช้ และทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ ให้ชำระคำร้องขอนั้นให้บริสุทธิ์เพื่อการเยียวยารักษาร่างกายของข้าพเจ้า (*DBY,* 163)

แต่สมมุติว่าเรากำลังเดินทางไปในภูเขา..และมีหนึ่งหรือสองคนล้มป่วยโดยไม่สามารถหาสิ่งใดมาเยียวยารักษาเขาได้ในเวลานั้น เราควรทำอะไร? ตามศรัทธาของข้าพเจ้า ก็คงทูลขอให้พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ...รักษาคนป่วย นี่คือสิทธิพิเศษของเรา เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่เราไม่สามารถหาสิ่งใดมาช่วยตัวเองได้ ต่อจากนั้นพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์จึงจะทำทุกอย่างแต่นี่คือหน้าที่ที่ข้าพเจ้าต้องทำ เมื่อข้าพเจ้ามีสิ่งนี้อยู่ในอำนาจของข้าพเจ้า (*DBY,* 163)

เราวางมือบนศีรษะคนเจ็บป่วยและปรารถนาให้เขาได้รับการรักษา เราสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อทำให้เขาหาย แต่เราไม่สามารถพูดได้เสมอไปว่าพระองค์จะทำให้เขาหาย (*DBY,* 162)

การพยากรณ์ การเปิดเผย และความรู้ ชายและหญิงทุกคนจะเป็นผู้เปิดเผย และมีประจักษ์พยานถึงพระเยซู ซึ่งเป็นวิญญาณแห่งการพยากรณ์ และรู้ล่วงหน้าถึงพระดำริและพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับพวกเขา หลีกเลี่ยงความชั่วร้ายและเลือกสิ่งที่ดี (*DBY,* 131)

หากท่านจะทำตามคำสอนของพระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ตามที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่ ความรู้ของข้าพเจ้าคือชายและหญิงทุกคนจะอยู่ในการครอบครองของพระวิญญาณบริสุทธิ์...พวกเขาจะรู้เรื่องต่างๆ ที่เป็นอยู่ ที่จะเป็น และที่เป็นมาแล้ว เขาจะเข้าใจเรื่องราวในสวรรค์บนแผ่นดินโลก และใต้แผ่นดินโลก เรื่องของกาลเวลา และนิรันดร ตามการเรียกและตามความสามารถที่หลากหลายของเขา [ดู ค.พ. 88:78–79] (*DBY,* 161)

จงแสวงหาอย่างพากเพียรเพื่อรู้ถึงพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านจะรู้ได้อย่างไร? ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านเองเป็นส่วนบุคคล ท่านจะได้รับโดยตรงจากพระผู้เป็นเจ้า แต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับส่วนรวม [ของศาสนาจักร] พระประสงค์ของพระองค์จะเป็นที่รู้แน่ชัดโดยผ่านวิถีทางที่ถูกต้อง และจะเป็นที่รู้โดยคำแนะนำทั่วไปที่ประทานให้กับท่านจากแหล่งที่ถูกต้อง (*DBY,* 136)

หากพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพจะทรงเปิดเผยแก่มหาปุโรหิต หรือหัวหน้าคนใดนอกเหนือจากประธานของศาสนาจักร ถึงเรื่องที่เป็นอยู่จริง หรือที่เป็นมาแล้ว และกำลังจะเป็นและแสดงให้เขาเห็นจุดหมายปลายทางของคนพวกนี้อีกยี่สิบห้าปีนับจากนี้ หรือเปิดเผยคำสอนใหม่ที่อีกห้าปี สิบปี หรือยี่สิบปีจะกลายเป็นคำสอนของศาสนาจักรนี้และอาณาจักรแห่งนี้ แต่คำสอนดังกล่าวยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้คน ทรงเปิดเผยต่อหัวหน้าคนนั้นโดยพระวิญญาณเดียวกัน ทูตคนเดียวกัน เสียงเดียวกัน อำนาจเดียวกันกับที่ประทานการเปิดเผยแก่โจเซฟ เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ มันจะเป็นพรแก่มหาปุโรหิตคนนั้น หรือเฉพาะบุคคลแต่เขาต้องไม่แถลงมันต่อบุคคลที่สองบนแผ่นดินโลก จนกว่าพระผู้เป็นเจ้าจะเปิดเผยมัน โดยแหล่งที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นกรรมสิทธิ์ของคนส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้เมื่อท่านได้ยินเอ็ลเดอร์พูดว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเปิดเผยโดยผ่านประธานของศาสนาจักรถึงสิ่งซึ่งเอ็ลเดอร์รู้ และเมื่อเอ็ลเดอร์บอกถึงเรื่องอัศจรรย์ โดยทั่วไปท่านจะแน่ใจได้เช่นเดียวกับความจริงจากพระผู้เป็นเจ้าว่าการเปิดเผยที่เขาได้รับมาจากมาร ไม่ใช่จากพระผู้เป็นเจ้า หากเขาได้รับจากแหล่งที่ถูกต้องอำนาจเดียวกันกับที่เปิดเผยแก่เขาจะแสดงให้เขาเห็นว่าเขาต้องเก็บเรื่องต่างๆ ที่เปิดเผยนั้นไว้ในใจของเขา และเขาจะหมดความปรารถนาที่จะแพร่งพรายเรื่องที่เขาได้รับแก่บุคคลที่สอง (*DBY,* 338)

ของประทานอื่นๆ ของประทานแห่งการมองเห็นด้วยตาฝ่ายธรรมชาติเป็นของประทานเช่นเดียวกับของประทานแห่งการพูดภาษา พระเจ้าทรงให้ของประทานนั้นและเราจะทำได้ตามที่เราพอใจในเรื่องของการมองเห็น เราจะใช้สายตาไปสู่รัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าหรือไปสู่ความพินาศของเราเองก็ได้

ของประทานแห่งการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเป็นของประธานของพระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับของประทานแห่งการพยากรณ์ การมองเห็นวิญญาณ การพูดภาษา การรักษา หรือของประทานอื่นๆ แม้การมองเห็น การลิ้มรส และคำพูด ล้วนเป็นของประทานโดยทั่ว

ไปเพื่อเราจะไม่คิดว่าเป็นสิ่งอัศจรรย์เดียวกับของประทานเหล่านั้นที่อ้างถึงในพระกิตติคุณ

เราจะใช้ของประทานเหล่านี้ และของประทานอื่นๆ ทุกอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่เรา ได้เพื่อถวายเกียรติและรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้า เพื่อรับใช้พระองค์ หรือเราจะใช้เพื่อทำให้พระองค์และกิจการงานของพระองค์เสื่อมเสียก็ได้...

หลักธรรมเหล่านี้ถูกต้องเกี่ยวกับของประทานซึ่งเราได้รับเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของการใช้มัน เพื่อว่าเราจะอดทนและได้รับความสูงส่ง เพื่อว่าจิตวิญญาณแห่งชีวิตที่เราได้รับจะไม่ถึงจุดจบ แต่จะอดทนตลอดนิรันดร

โดยการใช้ของประทานที่ทรงให้เราอย่างสุขุมรอบคอบ เราจะมั่นใจได้ถึงการฟื้นคืนชีวิตของร่างกายที่เราครอบครองอยู่เวลานี้ ที่วิญญาณอยู่ในเรา และเมื่อเราฟื้นคืนชีวิตทั้งร่างกายและวิญญาณจะถูกทำให้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะอยู่ได้จนตลอดนิรันดร (*DNW,* 27 Aug. 1956, 2)

สิ่งอัศจรรย์เพิ่มพลังและทำให้ศรัทธาของผู้ที่รักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

สิ่งอัศจรรย์ หรือการแสดงให้ประจักษ์ที่ไม่ธรรมดาของอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ สิ่งเหล่านี้มีไว้เพื่อปลอบโยนสิทธิชน เพื่อเพิ่มพลังและทำให้ศรัทธาของผู้ที่รักเกรงกลัว และรับใช้พระผู้เป็นเจ้าได้เข้มแข็งยิ่งขึ้น มิใช่เพื่อคนที่ไม่เชื่อ (*DBY,* 341)

ท่านได้ความคิดจากข้าพเจ้าไปแล้วว่ามันไม่ใช่สิ่งอัศจรรย์ที่ปรากฏต่อสายตาของบุคคลที่ทำให้เขาเชื่อมั่นว่านั่นเป็นของพระผู้เป็นเจ้า หรือของมาร แต่ทว่า หากพระเจ้าประสงค์ให้บุคคลหนึ่งรักษาคนเจ็บป่วย บุคคลนั้นจะทำได้ แต่นั่นทำให้คนชั่วเชื่อมั่นว่าผู้ให้พรถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าหรือ? เปล่าเลย มันเป็นพรแก่เหล่าสิทธิชน และคนชั่วไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง เขาไม่มีหน้าที่ที่จะฟังสิ่งอัศจรรย์ นั่นมีไว้สำหรับสิทธิชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ของเขาและเพื่อตัวเขาเท่านั้น (*DBY,* 340)

แผนพระกิตติคุณได้รับการออกแบบไว้แล้ว ส่วนสิ่งอัศจรรย์ที่ทำให้ผู้คนหลงเชื่อก็มีแต่จะเป็นการพิพากษาพวกเขาเท่านั้น เมื่อท่านได้ยินผู้คนเล่าถึงสิ่งที่เขาเห็น—ว่าพวกเขาเห็นสิ่งอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่และทรงพลังเกิดขึ้น และพวกเขาไม่มีทางจะเชื่อ จำไว้ว่า “มารเชื่อและตัวสั่น” เพราะเขาไม่มีทางที่จะไม่เชื่อ [ดู ยากอบ 2:19] เมื่อได้ยินสุรเสียงของคนเลี้ยงที่ดี คนที่มีใจซื่อสัตย์จะเชื่อและรับมัน เป็นการดีที่จะรับประสบการณ์บางสิ่งด้วยความสามารถในการรับรู้ของบุคคลนั้น และเพื่อชื่นชมกับความรู้สึกของวิญญาณที่มีชีวิตตลอดกาล ไม่มีบุคคลใดต้องการสิ่งอัศจรรย์ นอกจากเขาจะเป็นคนคิดคดทรยศ [ดู มัทธิว 12:39] คนล่วง

ค่ายของผู้คนที่น่าสงสารตั้งอยู่อีกฟากหนึ่งของฝั่งแม่น้ำมิสซิสซิปปีจากนอวู ในปี 1847 ดังที่ปรากฏในภาพเขียนนี้ ผู้คนดังกล่าวได้รับความช่วยเหลือให้รอดชีวิตเมื่อพระเจ้าทรงทำให้นกคุ่มตกจากฟ้าลงมาเป็นอาหารของพวกเขา

ประเวณี คนโลภ หรือคนนับถือรูปเคารพ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือไม่มีคนดีและซื่อสัตย์คนใดต้องการ (*DBY,* 340)

ชายในศาสนาจักรนี้ที่ประกาศอย่างเปิดเผยว่าเขาได้เห็นมามาก รู้และเข้าใจมามาก ผู้ที่เป็นพยานต่อหน้าที่ประชุมขนาดใหญ่ ในพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอลว่าเขาได้เห็นพระเยซู ฯลฯ เขาเป็นคนที่ละทิ้งอาณาจักรนี้โดยสิ้นเชิง ขณะอยู่ต่อหน้าคนอื่นๆ ที่ดำเนินชีวิตด้วยศรัทธา [ดู แอลมา 32:21] (*DBY,* 342)

การอารักขาของพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งอัศจรรย์ต่อครอบครัวมนุษย์จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจมัน ไม่มีสิ่งอัศจรรย์ โดยเฉพาะต่อผู้ที่โง่เขลา สิ่งอัศจรรย์เป็นผลที่ปราศจากเหตุ แต่ไม่มีสิ่งดังกล่าว มีเหตุสำหรับผลทุกประการที่เราเห็น และหากเราเห็นผลโดยไม่เข้าใจเหตุเราจะเรียกมันว่าสิ่งอัศจรรย์ (*DBY,* 339)

เป็นธรรมชาติของข้าพเจ้าที่จะเชื่อว่า หากข้าพเจ้าไถดินและหว่านเมล็ดข้าวสาลี ในฤดูที่เหมาะสมข้าพเจ้าจะเก็บเกี่ยวผลของข้าวสาลี นี่เป็นผลทางธรรมชาติ มันเป็นเช่นนั้นกับสิ่งอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำบนแผ่นดินโลก ในงานสมรสที่คานาแห่งกาลิลี [ดู ยอห์น 2:

1-11] เมื่อพวกเขาดื่มเหล้าองุ่นจนหมด พวกเขาไปหาพระผู้ช่วยให้รอดและถามพระองค์ว่าพวกเขาควรทำอะไร พระองค์ทรงบัญชาให้เขาเติมน้ำให้เต็มโอ่ง และหลังจากทำดังนี้ เขาดื่มน้ำนั้นและพบว่ามันเป็นเหล้าองุ่น ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นเหล้าองุ่นจริง ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่ามันถูกทำขึ้นบนหลักธรรมที่ว่าเรื่องดังกล่าวถูกกระทำขึ้นในยุคสมัยนั้นโดยคนชั่ว โดยอาศัยสิ่งที่พวกเขาเรียกว่าจิตวิทยา ไฟฟ้าชีววิทยา การสะกดจิต ฯลฯ ผู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อมนุษย์และทำให้เขาเชื่อว่าน้ำเป็นเหล้าองุ่น หรือเรื่องอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเปลี่ยนน้ำเป็นเหล้าองุ่น พระองค์ทรงรู้วิธีที่จะเรียกธาตุที่จำเป็นมารวมกันเพื่อทำให้น้ำเป็นเหล้าองุ่น ธาตุต่างๆ มีอยู่รอบตัวเรา เรากิน ดื่มและหายใจเอาพวกมันเข้าไป พระเยซูทรงเข้าพระทัยกระบวนการในการเรียกสิ่งเหล่านี้มารวมกัน กระทำสิ่งอัศจรรย์ต่อผู้ที่ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับกระบวนการนี้ มันเป็นเช่นเดียวกันกับหญิงที่ได้รับการรักษาโดยการแตะชายฉลองพระองค์ [ดู มัทธิว 9:20-22] เธอได้รับการรักษาโดยศรัทธา แต่ไม่ใช่สิ่งอัศจรรย์สำหรับพระเยซู พระองค์ทรงเข้าพระทัยกระบวนการ และแม้ว่าฝูงชนจะเบียดเสียดพระองค์ ทั้งหน้าและหลัง ตลอดจนด้านข้าง จนกระทั่งพระองค์ไม่สามารถผ่านออกไปได้ ทันใดนั้นเธอก็ได้สัมผัสพระองค์ พระองค์ทรงรู้สึกเหมือนฤทธิ์ซ่านออกจากพระองค์ และทรงถามว่าใครถูกต้องพระองค์ นี่ไม่ใช่สิ่งอัศจรรย์สำหรับพระองค์ พระองค์ทรงมีอำนาจแห่งชีวิตและความตาย พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสละชีวิตและมีอำนาจที่จะรับเอาชีวิตคืนมาอีก [ดู ยอห์น 10:17-18] นี่คือสิ่งที่พระองค์ตรัส และเราต้องเชื่อสิ่งนี้หากเราเชื่อประวัติของพระผู้ช่วยให้รอดและคำกล่าวของเหล่าอัครสาวกตามที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่ พระเยซูทรงมีอำนาจนี้ในพระองค์และอำนาจนี้เป็นของพระองค์ พระบิดาทรงยกให้เป็นสิ่งตกทอดแด่พระองค์ มันเป็นมรดกของพระองค์ และพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสละชีวิตของพระองค์และรับคืนมาอีก พระองค์ทรงมีอำนาจแห่งชีวิตภายในพระองค์ และเมื่อพระองค์ตรัสว่า "จงมีชีวิต" กับบุคคล เขาจะมีชีวิต (*DBY,* 340-41)

หากเรามีศรัทธาที่จะรู้สึกว่าอำนาจนี้แห่งชีวิตและความตายอยู่ในเรา เราจะพูดกับโรคร้ายว่า "ในพระนามของพระเยซู เจ้าจงหยุด จงปล่อยให้ชีวิตและสุขภาพเข้ามาสู่ร่างกายของบุคคลคนนี้ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อสกัดกั้นโรคร้ายนี้" และศรัทธาของเราจะทำให้สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยการวางมือบนศีรษะ โดยการปฏิบัติพิธีการของพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์ (*DBY,* 342)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลี่ความลับลึกของอาณาจักรแก่บรรดาผู้แสวงหาของประทานที่ดีที่สุดและรักษาพระบัญญัติ

ความลับลึกคืออะไร? เราไม่รู้ มันอยู่นอกเหนือความเข้าใจของเรา เมื่อเราคิดถึงความลับลึกเรากำลังพูดถึงความคลุมเครือนิรันดร์ เพราะหากมันเป็นที่รู้ มันก็ไม่ใช่ความลับลึก และ

ทุกสิ่งก็จะเป็นที่รู้ เราจะรู้เมื่อเราเจริญก้าวหน้าในระดับแห่งความรู้แจ้งของเรา สิ่งซึ่งอยู่นอกเหนือความเข้าใจนิรันดร์ของความรู้แจ้งทั้งหมดของเรา คือความลับลึก (*DBY,* 338–39)

หากเราได้ตรวจสอบเรื่องนี้อย่างละเอียด เราจะเรียนรู้ว่าส่วนที่เล็กที่สุดของเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรได้เคยเปิดเผยมาแล้ว แม้ให้กับสานุศิษย์ หากเราพร้อมที่จะมองความลับลึกของอาณาจักร ดังที่เป็นอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าแล้ว นั่นแหละเราควรรู้ว่าส่วนที่เล็กที่สุดของมันเท่านั้นที่ได้ประทานให้คนนี้คนนั้นที่นี่ที่นั่น พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องต่างๆ มากมายแก่ผู้คนของพระองค์โดยพระวิญญาณ แต่ในเกือบทุกกรณี พระองค์ทรงปิดภาพที่เข้ามาสู่จิตใจโดยทันที พระองค์จะทรงปล่อยให้ผู้รับใช้ของพระองค์มองดูเรื่องอันเป็นนิรันดร์ชั่วครู่แต่จะปิดภาพทันทีและพวกเขาจะถูกทิ้งไว้กับเรื่องดังที่เป็นอยู่ หรือดังที่อัครสาวกมีอยู่ เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะกระทำโดยศรัทธา ไม่ใช่โดยการมองเห็น แต่โดยศรัทธา [ดู 2 โครินธ์ 5:7] (*DBY,* 339)

ทันทีที่ท่านจะพิสูจน์ต่อพระผู้เป็นเจ้าของท่านว่าท่านมีค่าควรที่จะได้รับความลับลึกหากนั่นเป็นสิ่งที่ท่านร้องขอ เกี่ยวกับอาณาจักรแห่งสวรรค์—ว่าท่านมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในพระผู้เป็นเจ้า—ท่านจะไม่มีวันแพร่งพรายเรื่องที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบอกท่าน—ท่านจะไม่มีวันเปิดเผยแก่เพื่อนบ้านของท่านถึงสิ่งที่ไม่ควรจะเปิดเผย ทันใดนั้นท่านก็พร้อมที่จะได้รับเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า มีความลับลึกที่จะมอบให้ท่าน [ดู แอลมา 26:22] (*DBY,* 93)

ถึงตอนนี้ พี่น้องชายจงสั่งสอนเรื่องที่เราเชื่อจริงๆ เมื่อเรามาถึงหลักธรรมของคำสอนที่เราไม่รู้ แม้เราจะมีเหตุผลที่ดีในการเชื่อสิ่งนั้น [แม้] หากปรัชญาของเราสอนเราว่ามันจริง จงผ่านมันไป และสอนผู้คนเฉพาะสิ่งที่เรารู้เท่านั้น (*DBY,* 338)

หากเขาจะดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรเพื่อจะได้รับบางสิ่ง นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะสอนสมาชิกของศาสนาจักรซึ่งมาอยู่ที่นี่นานนับปีเพื่อเตรียมพวกเขาเข้าสู่ประตูคับและเข้าสู่เยรูซาเล็มใหม่ และพร้อมจะชื่นชมกับสังคมของเหล่าเทพผู้บริสุทธิ์ (*DBY,* 339)

นี่คือความลับลึกของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก เพื่อเราจะรู้ว่าเราจะทำอย่างไรให้แผ่นดินโลกที่เรายืนอยู่ อากาศที่เราหายใจ น้ำที่เราดื่ม บ้านที่เราอาศัยและเมืองที่เราสร้างบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ และเมื่อคนแปลกหน้ามาที่ประเทศของเรา เขาจะรู้สึกถึงอิทธิพลอันน่านับถือและยอมรับอำนาจหนึ่งซึ่งเขาไม่คุ้นเคย (*DBY,* 339)

หากท่านพูดว่าท่านต้องการความลับลึก พระบัญญัติ และการเปิดเผย ข้าพเจ้าตอบว่าเกือบทุกวันแซบัธที่ท่านมาที่นี่ ท่านจะได้รับการเปิดเผยซึ่งจะหลั่งไหลมาสู่ท่านเหมือนดังน้ำที่อยู่บนดิน (*DBY,* 343)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระเจ้าประทานของประทานแห่งพระวิญญาณเพื่อเพิ่มพลังและประทานพรให้เรา พร้อมกับครอบครัว และศาสนาจักรของเรา

- ของประทานแห่งพระวิญญาณคืออะไร? ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีสิ่งเหล่านี้ในศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ที่ได้รับการฟื้นฟู? (ดู 1 โครินธ์ 12:4–11; ค.พ. 46:10–26)
- เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดที่ของประทานแห่งพระวิญญาณกำลังแสดงให้ประจักษ์ในชีวิตของเรา? เราจะใช้สิ่งเหล่านี้เป็นพรต่อผู้อื่นได้อย่างไร?
- ใครมีความรับผิดชอบต่อการมองเห็นของประทานทางวิญญาณและการใช้สิ่งเหล่านี้ ในศาสนาจักร? (ดู ค.พ. 46:27; 107:18) การใช้ของประทานทางวิญญาณในการเรียกของศาสนาจักรแตกต่างจากการใช้ของประทานเหล่านั้นในชีวิตส่วนตัวหรือในครอบครัวอย่างไร?

สิ่งอัศจรรย์เพิ่มพลังและทำให้ศรัทธาของผู้ที่รักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

- สิ่งอัศจรรย์คืออะไร? จุดประสงค์ของสิ่งนั้นคืออะไร?
- ได้ยิน “สุรเสียงของผู้เลี้ยงแกะที่ดี” และ “ชื่นชมกับความรู้สึกของวิญญาณที่มีชีวิตอยู่ตลอดกาล” หมายความว่าอะไร? สิ่งอัศจรรย์จะทำให้ศรัทธาและประจักษ์พยานของเราแข็งแกร่งได้อย่างไร? ทำไมการกระซิบของพระวิญญาณน่าเชื่อถือมากกว่าการแสดงให้เห็นอำนาจอย่างเปิดเผย? เราจะใส่ใจต่อสิ่งอัศจรรย์ในชีวิตของเรามากขึ้นได้อย่างไร? (ดู 2 นีไฟ 27:23; อีเธอร์ 12:12)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลี่ความลับลึกของอาณาจักรแก่บรรดาผู้แสวงหาของประทานที่ดีที่สุดและรักษาพระบัญญัติ

- ตามที่ประธานยังกล่าว ทำไมพระผู้เป็นเจ้าจึงทรงเปิดเผย “ส่วนที่เล็กที่สุดของเรื่องราวเกี่ยวกับอาณาจักร” ? (ดู ค.พ. 78:17–18)
- เราจะพิสูจน์ตัวเองว่า “มีค่าควรที่จะได้รับความลับลึก” ได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 76:5–10)

- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือความลับลึกของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า? (ดู ค.พ. 84:19–22 ด้วย) ความลับลึกสำหรับบุคคลหนึ่งเป็นความจริงที่เรียบง่ายและธรรมดาสำหรับอีกคนหนึ่งได้อย่างไร? ทำไมบางครั้งการสืบสาวเรื่องซึ่งเราไม่รู้จึงเป็นการล่อลวง?
- ประธานยังกล่าวว่า "เกือบทุกวันแซบัธ...ท่านจะได้รับการเปิดเผยซึ่งจะหลั่งไหลมาสู่ท่านเหมือนดังน้ำที่อยู่บนดิน" เราจะเตรียมตัวเราเพื่อรับการเปิดเผยเหล่านั้นขณะที่เรารับศีลระลึกและรักษาวันแซบัธให้ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร?

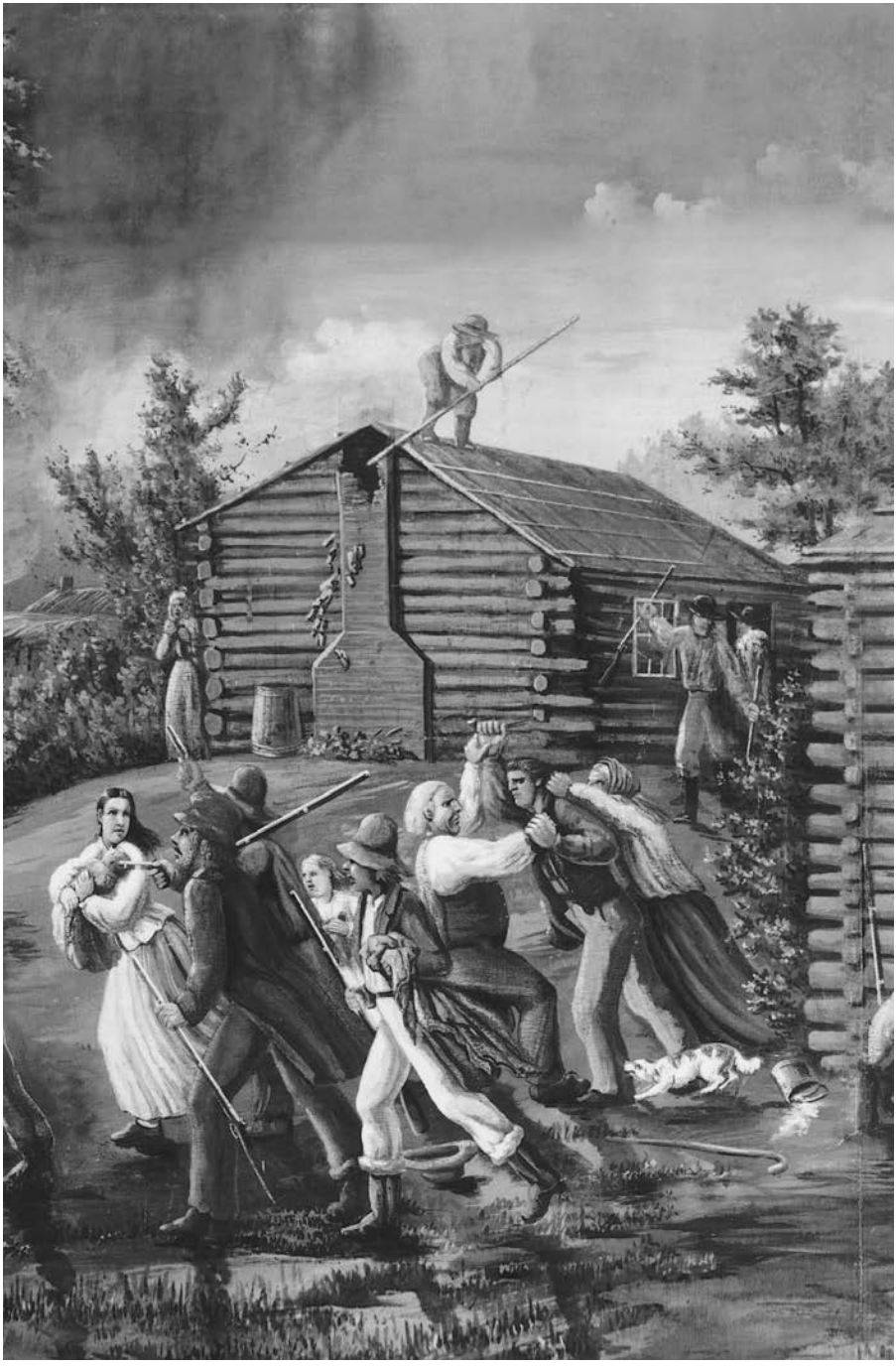

ตามที่บรรยายไว้ในภาพ สิทธิชนถูกกลุ่มคนร้ายขับไล่ให้ออกจากบ้านในเคิร์ทแลนด์
โอไฮโอ อำเภอแจ็คสัน มิสซูรี และนอวู อิลลินอยส์

บทที่ 35

พรแห่งความยากลำบาก การตีสอนและการข่มเหง

ประธานบริคัม ยัง เข้าใจจุดมุ่งหมายนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า และท่านนำเอาความเข้าใจนี้ มาประยุกต์ใช้ในความยากลำบากที่ท่านและสิทธิชนคนอื่นๆ ต้องเผชิญ ประธานยังกล่าวว่า: "ข้าพเจ้าได้ยินหลายคนพูดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาทนทุกข์เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้ามีความสุขที่จะบอกว่าข้าพเจ้าไม่เคยมีโอกาสเล่าถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าทนทุกข์เพื่อเห็นแก่พระคริสต์เลย ข้าพเจ้าพอใจมากทีเดียว แต่เท่าที่ทราบ เมื่อความทุกข์ทรมานดำเนินไปข้าพเจ้าก็เปรียบเทียบมันหลายต่อหลายครั้งในความรู้สึกของข้าพเจ้าและต่อที่ประชุมกับชายคนหนึ่งที่สวมเสื้อเก่าคร่ำคร่า ขาดกะรุ่งกะริ่งและสกปรก มีคนออกมาให้เสื้อคลุมตัวใหม่ที่ดูดีและสวยงามแก่เขา นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้านำมาเปรียบเทียบกันเมื่อข้าพเจ้าคิดถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าทนทุกข์เพื่อเห็นแก่พระกิตติคุณ—ข้าพเจ้าโยนเสื้อคลุมตัวเก่าทิ้งไปและสวมเสื้อคลุมตัวใหม่" (DBY, *348*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระเจ้าทรงทดสอบและทดลองเราเพื่อเราจะพิสูจน์ตัว ว่ามีค่าควรต่อรัศมีภาพชั้นสูง

ผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดต้องถูกทดลอง มีบันทึกไว้ว่าพวกเขาจะถูกทดลองในทุกสิ่ง แม้ดังที่เอบราแฮมถูกทดลองแล้ว [ดู ค.พ. 101:1–4] หากเราถูกเรียกให้ไปบนภูเขาโมริยาห์เพื่อถวายสิ่งอันเป็นที่รักของเรา มันไม่ใช่เรื่องสลักสำคัญอะไร เราอาจทำได้อย่างดีเช่นเดียวกับที่เราถวายสิ่งอื่น ข้าพเจ้าคิดว่ามีความเป็นไปได้สำหรับสิทธิชนที่จะได้รับการทดลองทุกอย่างที่พวกเขามุ่งหวังหรือปรารถนา มาถึงตอนนี้หากท่านครอบครองความสว่างของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ ท่านจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าการทดลองต่างๆ ทางเนื้อหนังจำเป็นอย่างแท้จริง (*DBY,* 346)

ขณะนี้เราอยู่ในวันแห่งการทดลองเพื่อพิสูจน์ตัวเราว่ามีค่าควรหรือไม่มีค่าควรสำหรับชีวิตที่จะมาถึง (*DBY,* 345)

มนุษย์ที่สามารถในการเรียนรู้ทุกคนผู้สวมมงกุฎแห่งรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิต

นิรันดร์ต้องผ่านการทดสอบอย่างเข้มงวดทุกประการตามที่ทรงกำหนดไว้สำหรับมนุษย์ที่สามารถในการเรียนรู้ที่จะผ่านไปเพื่อรับรัศมีภาพและความสูงส่งของเขา ภัยพิบัติทุกอย่างที่อาจเกิดขึ้นกับมนุษย์มตะก็จะเกิดกับคนส่วนน้อย เพื่อเตรียมเขาเข้าสู่ที่ประทับของพระเจ้า หากเราอยากได้รัศมีภาพเหมือนดังที่เอบราแฮมได้ เราต้องทำวิธีเดียวกับที่ท่านทำ หากเราเตรียมตัวเพื่อเข้าร่วมสังคมกับอีนิค โนอาห์ เม็ลคิเซเด็ค เอบราแฮม ไอแซค และเจคอบ หรือกับลูกหลานที่ซื่อสัตย์ของคนเหล่านั้น และกับเหล่าศาสดาและอัครสาวก เราต้องผ่านประสบการณ์เดียวกับพวกท่าน และได้รับความรู้ ความรู้แจ้ง และเอ็นดาวเมนท์ เพื่อเตรียมเราให้พร้อมที่จะเข้าสู่อาณาจักรชั้นสูงของพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเรา....การทดลองและประสบการณ์ทุกอย่างที่ท่านผ่านมาตลอดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอดของท่าน (*DBY,* 345)

ถ้าชีวิตของเราขยายออกไปเป็นพันๆ ปี เราอาจยังมีชีวิตและยังคงเรียนรู้อยู่ สภาพการเปลี่ยนแปลงที่เราได้รับตลอดเวลาที่ผ่านมานั้นจำเป็นเพื่อประสบการณ์และตัวอย่าง และเพื่อเป็นการเตรียมรับรางวัลซึ่งมีไว้สำหรับผู้ที่ซื่อสัตย์ (*DBY,* 345)

หากอาดัมไม่ได้ทำบาป และหากลูกหลานรุ่นนี้ยังคงอยู่บนแผ่นดินโลก พวกเขาคงไม่รู้จักบาป หรือไม่รู้ความขมจากความหวาน ทั้งไม่รู้แม้แต่ความชอบธรรม นี่จึงเป็นเหตุผลที่เรียบง่ายและธรรมดาที่ว่าผลกระทบทุกอย่างจะถูกแสดงให้ประจักษ์อย่างเต็มที่ได้โดยการตรงกันข้ามของมันเท่านั้น หากสิทธิชนตระหนักถึงเรื่องดังที่เป็นอยู่เมื่อพวกเขาถูกเรียกให้ผ่านการทดลองอันยากลำบาก และอดทนยอมถวายสิ่งที่เรียกว่าเครื่องบูชา เขาจะยอมรับว่านั่นเป็นพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ประทานแก่เขา แต่หากเขาอยู่ในหลักธรรมที่แท้จริงและความชื่นชมยินดีที่แท้จริง โดยไม่มีการตรงกันข้าม เขาจะรู้จักความชื่นชมยินดีไม่ได้ เขาจะไม่เข้าใจความสุข เขาจะไม่สามารถแยกแยะความสว่างกับความมืด เพราะเขาไม่มีความรู้เรื่องความมืด ดังนั้นจึงไม่มีการรับรู้ถึงความสว่าง หากเขาไม่ได้ชิมรสความขม เขาจะรู้หรือว่าความหวานเป็นอย่างไร? เขาไม่รู้ [ดู ค.พ. 29:39] (*DBY,* 345–46)

เราเป็นผู้คนที่มีความสุขที่สุดเมื่อเรามีสิ่งที่เราเรียกว่าการทดลองอันยากลำบาก เพราะพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าทรงให้แก่ผู้ซื่อสัตย์อย่างมากมาย [ดู 1 เปโตร 3:14] (*DBY,* 347)

ข้าพเจ้าพูดกับสิทธิชนยุคสุดท้าย ทั้งหมดที่เราต้องทำคือเรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ขอให้คนที่ชอบพูดปด พูดปดต่อไป และขอให้คนที่ชอบสาบาน สาบานต่อไป และเขาจะไปสู่ความพินาศ ทั้งหมดที่เราต้องทำคือมุ่งไปข้างหน้าและขึ้นไปให้สูง รักษาพระบัญญัติของพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเรา และพระองค์จะทำให้ศัตรูของเราพ่ายแพ้ (*DBY,* 347)

เราอาจจะพูดได้ว่าเราผ่านประสบการณ์ใหญ่ๆ ของความยากลำบากมามากมายกระนั้น

ข้าพเจ้าจะทำให้สมาชิกของศาสนาจักรทุกคนเข้าใจว่าข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงความยากลำบากที่ข้าพเจ้าประสบมา แต่ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าผ่านพ้นมาเป็นความสุขและความชื่นชมยินดีแก่ข้าพเจ้า ดูเหมือนเราได้เสียสละอย่างมาก ผ่านพ้นประสบการณ์แห่งความยากลำบากและการทดลองมามากมาย อย่าสงสัยในสิ่งนี้ เราต้องทนต่อการทดลองไม่มากก็น้อย และเราก็ยอมให้โจรปล้นเอาสิ่งของของเราไปด้วยความรู้สึกยินดี ข้าพเจ้าเองได้ทิ้งทุกสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งของของโลกนี้มาห้าครั้งแล้วก่อนที่จะมายังหุบเขานี้เป็นสิ่งซึ่งนับว่ามากมายในประเทศที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ (*DBY,* 347–48)

ทำไมไม่ทำให้การทดลองอันยากลำบากกลายเป็นพรเกื้อหนุนใจ ชายหรือหญิงที่ได้รับวิญญาณแห่งศาสนาของเราจะไม่มีการทดลองอันยากลำบาก แต่ชายหรือหญิงที่พยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและในเวลาเดียวกันก็ยึดติดอยู่กับวิญญาณของโลกจะมีการทดลองอันยากลำบาก มีความเศร้าโศกที่รุนแรงและเจ็บปวดและจะยังคงมีอยู่ร่ำไป (*DBY,* 348)

ทิ้งแอกของมาร และแบกแอกของพระคริสต์ แล้วท่านจะพูดว่าแอกของพระองค์ก็พอเหมาะและภาระของพระองค์ก็เบา ข้าพเจ้ารู้สิ่งนี้โดยประสบการณ์ของข้าพเจ้า (*DBY,* 347–48)

พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่ไม่เชื่อฟังให้ถ่อมใจโดยการตีสอนเขา และยอมให้เขาได้รับการข่มเหง

เมื่อเรามองดูสิทธิชนยุคสุดท้าย เราถามว่า มีความจำเป็นใดหรือที่เขาต้องได้รับการข่มเหง? มี หากเขาไม่เชื่อฟัง มีความจำเป็นอะไรไหมที่ต้องตีสอนลูกชายหรือลูกสาว? มี หากเขาไม่เชื่อฟัง [ดู ค.พ. 105:6] แต่สมมุติว่าพวกเขาเชื่อฟังข้อกำหนดทุกอย่างของบิดามารดา มีความจำเป็นอะไรอีกไหมที่ต้องตีสอนเขา? หากมี ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจหลักธรรมของเรื่องนี้ ข้าพเจ้ายังไม่สามารถมองเห็นความจำเป็นที่ต้องตีสอนลูกที่เชื่อฟัง ทั้งข้าพเจ้าไม่สามารถมองเห็นความจำเป็นของการตีสอนจากพระเจ้าที่ใช้กับผู้คนที่เชื่อฟังในทุกเรื่อง คนพวกนี้ได้รับการตีสอนหรือไม่? ได้รับ พวกเขาได้รับ (*DBY,* 350)

คนเหล่านั้นที่หันหนีจากพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์จะพบกับการทดลองอันยากลำบากในที่สุด เขาจะรู้สึกถึงพระพิโรธของพระผู้ทรงฤทธานุภาพที่มาถึงเขา คนที่ยังคงสงบนิ่งและเป็นลูกที่ดีจะได้รับพรอย่างมากมายจากพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าของเขา จงสงบนิ่ง และให้ศรัทธาของท่านพำนักอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ [ดู ค.พ. 101:16] (*DBY,* 351)

เราจะได้รับพรอย่างไม่มีที่สุดโดยการข่มเหงและความอยุติธรรมที่เราต้องทนทุกข์ เราจะ

ต้องทนทุกข์มากกว่าหากเรายังคงอยู่ในที่ๆ เราถูกขับออกมา—มากกว่าหากเรายังคงยึดครองไร่นา สวน ร้านค้า โรงสี เครื่องจักรและทุกสิ่งที่เราเคยมีมาก่อน (*DBY,* 346)

คนชอบธรรมจะถูกข่มเหงจากคนชั่วร้าย แต่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำผู้คนของพระองค์ และงานของพระองค์จะรุดไปข้างหน้า

อย่ามีความกลัว เพราะหากพระคำของพระเจ้าเป็นจริง ท่านจะยังคงถูกทดลองในทุกสิ่ง จงชื่นชมยินดี สวดอ้อนวอนโดยไม่หยุด และถวายความขอบคุณในทุกสิ่ง แม้โจรจะมาปล้นเอาสิ่งของของท่านไป เพราะมันคือพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าที่นำเรา และจะทรงนำเช่นนั้นต่อไป ขอให้ชายและหญิงทุกคนชำระตัวให้บริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้า และการอารักขาทุกประการของพระผู้ทรงฤทธานุภาพจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพื่อความดีของพวกเขา (*DBY,* 347)

[พระผู้เป็นเจ้า] ทรงนำคนพวกนี้ในส่วนต่างๆ ของสหรัฐ มีหลายคนชี้มือเยาะเย้ยพวกเขา...พระเจ้าทรงมีจุดประสงค์ในการนี้ ท่านอาจถามว่าจุดประสงค์ของพระองค์คืออะไร ท่านทุกคนรู้ว่าสิทธิชนต้องถูกชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อเข้าในอาณาจักรชั้นสูง มีบันทึกไว้ว่าพระเยซูทรงถูกทำให้ดีพร้อมโดยผ่านทางความทุกข์ทรมาน [ดู ฮีบรู 5:8–9] นั่นคือสาเหตุที่เราน่าจะคิดสักนิดว่า เราได้รับการเตรียมพร้อมให้เข้าไปในอาณาจักรแห่งการพักผ่อนกับพระองค์และพระบิดาได้อย่างไร หากเราไม่ผ่านการทดสอบที่คล้ายคลึงกันนี้? (*DBY,* 346)

โจเซฟจะดีพร้อมไม่ได้ หากเขาไม่ได้รับการข่มเหง แม้ว่าเขาจะมีชีวิตอยู่เป็นพันๆ ปี หากเขามีชีวิตอยู่เป็นพันๆ ปี และนำคนพวกนี้ และสั่งสอนพระกิตติคุณโดยไม่มีการข่มเหง เขาก็จะไม่ดีพร้อมเหมือนกับเมื่อเขาอายุได้ [สามสิบแปดปี] ท่านอาจสรุปว่า เมื่อคนพวกนี้ถูกเรียกให้ผ่านประสบการณ์แห่งความทุกข์และความทรมาน ถูกขับออกจากบ้านของเขา และหมดอาลัยตายอยาก และกระจัดกระจายไป ถูกตี และถูกปล้น พระผู้ทรงฤทธานุภาพทรงดำเนินงานของพระองค์ต่อไปด้วยความรวดเร็วมากขึ้น (*DBY,* 351)

ทุกครั้งที่ท่านข่มเหง “ลัทธิมอรมอน” ท่านก็ได้ทำให้ลัทธินี้ก้าวหน้า ท่านไม่มีวันทำให้ลัทธินี้ตกต่ำลง เพราะพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทรงบัญชามัน (*DBY,* 351)

หากเราไม่ทนต่อมือเหล็กของการข่มเหงซึ่งดึงดูดความสนใจของคนดีและคนชั่วบนแผ่นดินโลกและเป็นเหตุให้หลายคนพูดและเชื่อในหลักปรัชญาของเขา หลักธรรมที่เราเชื่อก็จะเป็นที่ยอมรับของคนนับพันที่เดี๋ยวนี้ก็มิได้มีอะไรแตกต่างไปจากกัน (*DBY,* 351)

ทุกครั้งที่ศัตรูข่มเหงและพยายามเอาชนะคนพวกนี้ พวกเขายกเราขึ้น แต่ทำให้ตนเองอ่อนกำลัง พวกเขาเพิ่มพลังแก่สิทธิชนยุคสุดท้าย และทุกครั้งที่เขาลงมือลดจำนวนของเรา

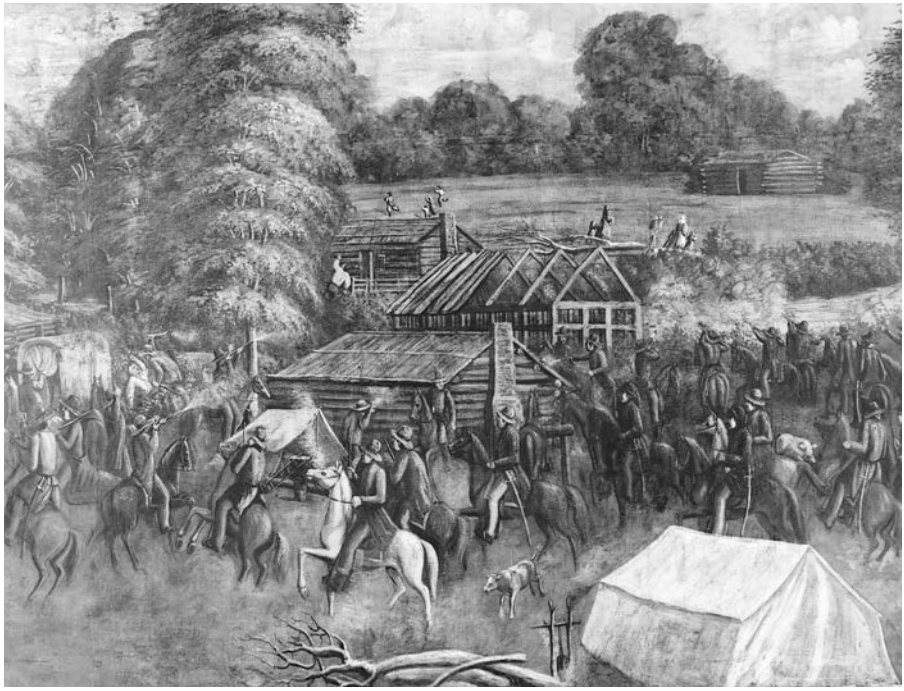

ตามที่แสดงไว้ในภาพนี้ บางครั้งกองทหารอาสาระดับท้องถิ่นก็ต่อต้านและเป็นปรปักษ์กับสิทธิชน

ลง เขาได้เพิ่มมัน เมื่อเขาพยายามทำลายศรัทธาและคุณธรรมของคนพวกนี้ พระเจ้าจะทรงเพิ่มพลังแก่เขาที่อ่อนเปลี้ย และทำให้ผู้ที่หวั่นไหวในศรัทธาและอำนาจแข็งแกร่งขึ้นในพระ–ผู้เป็นเจ้า ในความสว่าง ในความรู้แจ้ง ความชอบธรรมและอำนาจที่พระผู้เป็นเจ้าเพิ่มให้กับคนพวกนี้เป็นไปตามอัตราส่วนที่มารพยายามจะทำลาย (*DBY,* 351)

หากท่านปล่อยเราไว้เพียงลำพัง เราจะส่งเอ็ลเดอร์ไปยังสุดปลายของแผ่นดินโลก และรวบรวมอิสราเอล ในทุกที่ที่เขาอยู่ และหากท่านข่มเหงเรา เราจะส่งเอ็ลเดอร์ไปทั่วโลกและรวบรวมอิสราเอลให้เร็วยิ่งขึ้น เพราะโดยปกติแล้วเราไม่ตื่นตัวเมื่อถูกทิ้งไว้เพียงลำพัง เรามีแนวโน้มที่จะงีบสักเล็กน้อย เคลิ้มสักเล็กน้อย และนอนหลับสักเล็กน้อย หากท่านปล่อยเราไว้เพียงลำพัง เราจะค่อยๆ รวมอิสราเอล แต่หากท่านข่มเหงเรา เราจะตื่นตลอดคืนเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณ (*DBY,* 351)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระเจ้าทรงทดสอบและทดลองเราเพื่อเราจะพิสูจน์ตัว ว่ามีค่าควรต่อรัศมีภาพชั้นสูง

- ท่านคิดว่าทำไมประธานยังเรียกชีวิตนี้ว่า "วันแห่งการทดลองอันยากลำบาก"? (ดู เอบราแฮม 3:22–26) การทดลองอันยากลำบากเตรียมเราเข้าสู่อาณาจักรชั้นสูงได้อย่างไร?
- ทำไมจึงจำเป็นที่จะต้องประสบกับแรงผลักดันตรงข้ามของความดีและความชั่ว? (ดู 2 นีไฟ 2:11–14)
- ท่านคิดว่าทำไมประธานยังจึงซาบซึ้งกับการทดลองอันยากลำบากที่ท่านและสิทธิชนในยุคแรกๆ ได้รับ? การทดลองอันยากลำบากช่วยให้เราเป็นสิทธิชนยุคสดท้ายที่ดีขึ้นได้อย่างไร?
- "แบกแอกของพระคริสต์ไว้" หมายความว่าอะไร? (ดู มัทธิว 11:28–30) การแบกแอกของพระคริสต์ไว้ช่วยให้เราเป็นสุขเมื่อเราเผชิญกับการทดลองอันยากลำบากอย่างไร? (ดู โมไซยา 24:13–15)

พระเจ้าทรงช่วยผู้ที่ไม่เชื่อฟังให้ถ่อมใจโดยการตีสอนเขา และยอมให้เขาได้รับการข่มเหง

- ทำไมบางครั้งพระเจ้าทรงตีสอนเรา? (ดู ค.พ. 101:2–8) อะไรคือความสำคัญของการตอบสนองของเราต่อการตีสอนนั้น? การเรียนรู้หลักธรรมนี้อย่างถูกต้องจะช่วยให้บิดามารดาและลูกๆ สร้างครอบครัวที่ดีขึ้นได้อย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าสิทธิชน "ได้รับพรจากการข่มเหงและความอยุติธรรมที่ [เขา] ทนทุกข์...มากกว่าที่เขาได้รับหาก [เขา] ยังคงอยู่ในที่ที่เขาถูกขับออกมา...ทุกสิ่งที่เขาเคยครอบครองมาก่อน" ทำไมจึงเป็นพรที่ยิ่งใหญ่กว่าหากจะถูกลงโทษเพราะการไม่เชื่อฟังแทนที่จะยอมให้อยู่อย่างสุขสบายในสภาพที่เป็นบาป?

คนชอบธรรมจะถูกข่มเหงจากคนชั่วร้าย แต่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำผู้คนของพระองค์ และงานของพระองค์จะรุดไปข้างหน้า

- ประธานยังกล่าวว่าคนที่ไม่เชื่อฟังจะถูกข่มเหง แต่ท่านพูดถึงคนที่เชื่อฟัง—ดังเช่นพระเยซูคริสต์ โจเซฟ สมิธ และผู้สอนศาสนา—ซึ่งถูกข่มเหงด้วย ตามที่ประธานยังกล่าว ทำไมพระผู้เป็นเจ้าทรงยอมให้คนชั่วข่มเหงคนชอบธรรม?
- ประธานยังกล่าวว่าการข่มเหงและต่อต้านศาสนาจักรจะทำให้งานของพระเจ้ารุดหน้าไป “ด้วยความรวดเร็วมากขึ้น” สิ่งนี้บอกอะไรเราเกี่ยวกับวิธีที่จะตอบสนองต่อการต่อต้านความจริง? เราจะทำอะไรเพื่อสอนลูกๆ ของเราให้เอาชนะการข่มเหง?

บทที่ 36

ระบบการปกครองทางโลกและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ประธานบริคัม ยัง—ผู้จัดตั้งอาณานิคม รัฐบุรุษ และผู้ว่าการรัฐคนแรกของยูท่าห์—ให้เกียรติและรับใช้รัฐบาล ในเดือนกรกฎาคม ปี 1846 ขณะที่สิทธิชนกำลังเตรียมตัวเดินทางจากไอโอวาไปสู่หุบเขาซอลท์เลค พวกเขาได้รับคำร้องจากรัฐบาลสหรัฐฯ เพื่อขอความช่วยเหลือในสงครามกับเม็กซิโก แม้ว่ารัฐบาลจะไม่เคยสนับสนุนสิทธิชนระหว่างการพิจารณาคดีในมิสซูรีและอิลลินอยส์ก็ตาม แต่ประธานยังก็สั่งให้มีการเกณฑ์กองทหารมอรมอนเพื่อช่วยในการทำการสงครามและสัญญากับทหารว่าพวกเขาจะไม่ต้องต่อสู้เลยถ้าพวกเขาประพฤติตนอย่างถูกต้อง สัญญานี้กลายเป็นจริง การเกณฑ์ทหารมอรมอนยังได้ช่วยจัดหาเงินเป็นกองทุนสำหรับการอพยพสิทธิชนไปทางตะวันตกด้วย ชายห้าร้อยคนออกจากค่ายอิสราเอล เพื่อเดินทัพอย่างทรหดเป็นระยะทาง 3,218 กิโลเมตร ไปยังแคลิฟอร์เนียและมหาสมุทรแปซิฟิค ประธานยังกล่าวกับกองทหารอาสาสมัครว่า "ข้าพเจ้าไม่เพียงคิดถึงชายกลุ่มเล็กๆ นั้น แต่ยังคิดต่อไปอีกว่า 'พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรพวกเขาตลอดกาลและตลอดไป' สิ่งที่เราทำทั้งหมดนี้ก็เพื่อพิสูจน์ว่าเราจงรักภักดีต่อรัฐบาล" (DBY, *476*) *ประธานยังกระตุ้นอยู่เสมอให้สิทธิชนมีความจงรักภักดีต่อรัฐบาล เชื่อฟังกฎหมาย และเลือกผู้คนที่มีคุณธรรมและความซื่อสัตย์เป็นเจ้าหน้าที่บ้านเมือง*

คำสอนของบริคัม ยัง

ระบบการปกครองทางโลกจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎของพระผู้เป็นเจ้าจึงจะตั้งมันอยู่ได้

หากประเทศหนึ่งประเทศใดละเมิดกฎที่ดีงามและกดขี่ประชาชนในประเทศของตนหรือประเทศอื่น โดยทางพระราชบัญญัติที่อยู่ภายใต้การควบคุมของประเทศนั้นอย่างสมบูรณ์จนกระทั่งจอกแห่งความชั่วร้ายเต็มเปี่ยม พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเอาผู้คนที่ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากอำนาจของเขา และพวกเขาจะถูกลืม จากนั้นพระองค์จะทรงนำผู้คนอีกกลุ่มหนึ่งแม้จะยากจน โดนดูหมิ่นและถูกติฉินนินทาในบรรดาประชาชาติที่มีชื่อเสียง พระองค์จะทรงค่อยๆ ทำให้พวกเขาซึมซาบอำนาจและปัญญา พวกเขาจะเพิ่มทวีขึ้นและรุ่งเรืองขึ้น จนกระทั่งกลายเป็นประเทศใหญ่ยิ่งบนแผ่นดินโลก (*DBY,* 357)

พระองค์ก็จะทรงยกกลุ่มอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่และเรืองอำนาจขึ้นสู่จุดสูงสุดแห่งความยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย์เพื่อทำให้เกิดจุดประสงค์อันมิอาจรู้ได้ และด้วยความพึงพอพระทัยของพระองค์พวกเขาก็ถูกโค่นล้มและหายไปจนไม่มีใครรู้จัก การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่เหล่านี้กำลังมุ่งและเตรียมทางสำหรับการนำมาซึ่งอาณาจักรของพระองค์ในยุคสุดท้าย ซึ่งจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิจและเจริญเติบโตขึ้นในความยิ่งใหญ่และอำนาจจนกระทั่งความศักดิ์สิทธิ์ความถาวร สันติทางศาสนาและการเมืองจะทำให้ใจของคนยากจนทั้งปวงรื่นเริงด้วยความปีติยินดีในองค์พระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล และเพราะว่าอาณาจักรของพระองค์มีชัยชนะทุกหนทุกแห่ง (*DBY,* 357)

ระบบการปกครองที่พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมเป็นระบบการปกครองที่กฎทุกกฎถูกประกาศใช้และปฏิบัติในความชอบธรรม และเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจนั้นมาจากพระผู้ทรงฤทธานุภาพ (*DBY,* 354)

หากอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หรือระบบการปกครองที่พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมได้รับการสถาปนาขึ้นบนแผ่นดินโลก การปฏิบัติหลายอย่างที่แพร่หลายอยู่ในขณะนี้จะถูกยกเลิกไป (*DBY,* 354)

ชุมชนหนึ่งจะไม่ได้รับอนุญาตให้จัดระเบียบของตนในทางตรงกันข้ามกับชุมชนอื่นเพื่อจะบังคับให้ชุมชนนั้นๆ ทำตามมาตรฐานของตน ลัทธิทางศาสนาก็จะไม่ได้รับอนุญาตให้ข่มเหงลัทธิอื่นเพราะพวกเขาแตกต่างกันในความเชื่อทางศาสนาและวิธีการนมัสการ ทุกคนจะได้รับการปกป้องอย่างเต็มที่ให้มีความสุขในสิทธิทางศาสนาและสังคม จะไม่มีรัฐใด รัฐบาลใด ชุมชนใด บุคคลใดที่จะมีสิทธิพิเศษในการล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น ชุมชนชาวคริสต์จะไม่ปลุกกระดมเพื่อข่มเหงผู้อื่น (*DBY,* 354)

ผู้ใดก็ตามที่มีชีวิตอยู่จนได้เห็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการสถาปนาอย่างสมบูรณ์บนแผ่นดินโลกจะเห็นระบบการปกครองที่ปกป้องสิทธิของพวกเขาทุกคน หากระบบการปกครองดังกล่าวยังคงดำเนินอยู่ขณะนี้...ท่านจะเห็นโรมันคาทอลิก กรีกคาทอลิก เอปิสโคเพเลียน เพรสไบทีเรียน เมโธดิสต์ แบพติศต์ เควกเกอร์ เซคเกอร์ [ฮินดู] [อิสลาม] และผู้นมัสการทุกชนชั้นจะได้รับการปกป้องสิทธิของประชาชนตามกฎหมายทุกอย่างและในการถือสิทธิแห่งการนมัสการ ใคร อะไร และเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพอใจ โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น ผู้ที่มีความซื่อตรงและมีวิจารณญาณอันดีคนใดบ้างจะปรารถนาเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่กว่านี้? (*DBY,* 355)

ระบบการปกครองแบบสาธารณรัฐจะตั้งมั่นอยู่ได้อย่างไร? มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่มันจะตั้งมั่นอยู่ได้ มันจะตั้งมั่นอยู่ แต่โดยวิธีใดเล่า? มันจะตั้งมั่นอยู่ดังที่ระบบการปกครองของสวรรค์ตั้งมั่นอยู่กล่าวคือบนศิลานิรันดร์แห่งความจริงและคุณธรรม และนั่นคือบรรทัดฐานเพียงอย่างเดียวที่ระบอบการปกครองแบบใดก็ตามจะตั้งมั่นอยู่ได้ (*DBY,* 355)

ผู้ที่ปกครองควรมีปัญญาและความซื่อสัตย์

ข้าพเจ้าชอบระบอบการปกครองที่ดี และข้าพเจ้าอยากให้มีการบริหารอย่างฉลาดและเที่ยงธรรม ระบอบการปกครองของสวรรค์ หากบริหารอย่างชั่วร้าย ก็จะกลายเป็นระบอบการปกครองที่แย่ที่สุดระบอบหนึ่งบนผืนแผ่นดินโลก ไม่สำคัญว่าระบอบการปกครองจะดีเพียงใด หากไม่มีคนชอบธรรมเป็นผู้บริหาร มันจะกลายเป็นระบอบการปกครองที่ชั่วร้าย (*DNW,* 3 June 1863, 2)

ไม่มีใครที่จะเหมาะสมกับการควบคุม ปกครอง และสั่งการ หากเขาไม่...ยอมเชื่อฟังกฎและพิสูจน์ตนว่ามีค่าควร โดยการให้เกียรติและทำตามกฎที่อยู่เหนือเขา เพื่อจะเป็นนายของกฎนั้น (*DBY,* 357)

[ระบอบการปกครองที่ดีต้องการผู้นำที่] มีความสามารถในการสื่อสารเพื่อจะเข้าใจผู้คนตามความสามารถของพวกเขา เข้าใจทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารรัฐบาลอย่างเที่ยงธรรม เขาควรเข้าใจว่านโยบายการบริหารใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมากที่สุด เขาควรมีทั้งความรู้และการดำเนินงานที่จะใช้อำนาจมอบหมายอย่างฉลาด ตราบที่มันอยู่ภายในการควบคุมตามรัฐธรรมนูญและเลือกเฉพาะคนที่ดีและมีความสามารถเข้ารับตำแหน่งเขาไม่ควรใช้กฎหมายเพียงเพื่อให้เป็นไปตามความปรารถนาของคนที่ลงคะแนนให้เขาแต่ควรสามารถทำให้ความเข้าใจของพวกเขาสว่างและทำให้วิจารณญาณของพวกเขาถูกต้อง และบรรดาเจ้าหน้าที่ที่ดีทั้งหมดที่อยู่ในคณะบริหารสาธารณรัฐอย่างแท้จริงจะทำงานอย่างเสมอต้นเสมอปลายเพื่อรับประกันสิทธิของทุกคน โดยไม่สนใจว่าจะเป็นลัทธิหรือพรรคใด (*DBY,* 363)

ผู้คนควรมุ่งความรู้สึก ใช้อิทธิพล และศรัทธาของพวกเขาเพื่อเลือกคนดีที่สุดเท่าที่จะหาได้เพื่อให้เป็นประธานาธิบดีของพวกเขา แม้ว่าเขาไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากมันฝรั่งและเกลือที่จะรับประทาน—ชายผู้ไม่ปรารถนาจะยิ่งใหญ่กว่าผู้คนที่เลือกเขา แต่มีความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับพวกเขา สวมใส่เสื้อผ้าแบบเดียวกับพวกเขา และเป็นหนึ่งเดียวกันกับพวกเขาในสิ่งดีทุกอย่าง (*DBY,* 363)

เราต้องการคนปกครองประเทศที่เป็นห่วงเป็นใยและรักความผาสุกของประชาชนมากกว่าทรัพย์สินเงินทองและความมีชื่อเสียง หรือความเป็นที่นิยมยกย่อง (*DBY,* 364)

สมาชิกของศาสนาจักรมีหน้าที่ในการเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ

ระบอบการปกครองตนเองแบบปัจเจกชนคือรากฐานระบอบการปกครองที่แท้จริงและมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลก...ระบอบการปกครองในมือของคนชั่วร้ายจะนำภัยพิบัติมาสู่ผู้คนในที่สุด แต่หากอยู่ในมือของคนชอบธรรมมันจะคงอยู่เป็นนิจในขณะที่อำนาจของมันเอื้อมถึงสวรรค์ (*DBY,* 355)

หากเราดำเนินชีวิตตามศาสนาของเราให้เกียรติพระผู้เป็นเจ้าและฐานะปุโรหิตของพระองค์ เราจะให้เกียรติระบอบการปกครองและกฎหมายที่บริสุทธิ์ทุกอย่างบนแผ่นดินโลก... ในบรรดาประชาชาติ อาณาจักร และรัฐบาลต่างๆ ของโลก ต้องมีกฎ ข้อบังคับ และระเบียบที่ดีเท่าที่มนุษย์มตะจะสร้างขึ้นมาได้ (*DBY,* 358)

เราเป็นผู้คนที่สนใจเรื่องการเมืองหรือไม่? ใช่ เราสนใจมากจริงๆ แต่ท่านเป็นสมาชิกของพรรคใดหรือจะลงคะแนนให้ใคร? ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าเราจะลงคะแนนให้ใคร เราจะลงคะแนนให้ผู้ที่สนับสนุนหลักธรรมที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชนและให้เสรีภาพทางศาสนา ผู้ที่รู้ดีที่สุด มีใจและสมองดีที่สุดที่จะเป็นรัฐบุรุษ และเราไม่ต้องกังวลสักสตางค์แดงเดียวเลยไม่ว่าเขาจะอยู่พรรควิก เดโมแครต...ริพับบลิกัน...หรือพรรคใดก็ตาม นี่คือนโยบายของเรา (*DBY,* 358)

เช่นเดียวกับประชากรที่ดีคนอื่นๆ ทุกคน เราควรแสวงหาให้คนเหล่านี้อยู่ในอำนาจ ผู้รู้สึกว่าเขามีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผู้คนที่ใหญ่ยิ่ง ผู้รู้สึกและตระหนักถึงความไว้วางใจอันสำคัญที่เขาได้รับโดยเสียงของผู้คนที่เรียกเขามาบริหารกฎ (*DBY,* 362)

เราต้องการให้ใครได้รับตำแหน่งทางราชการ? เราต้องการคนดีที่สุดเท่าที่จะหาได้เพื่อเป็นผู้ว่าการรัฐ ประธานาธิบดี รัฐบุรุษ และดำรงตำแหน่งที่เป็นความไว้วางใจและความรับผิดชอบอื่นๆ และเมื่อเราหาพวกเขาได้แล้ว เราจะสวดอ้อนวอนให้พวกเขา และจะให้ความไว้วางใจและอิทธิพลที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และดำรงรักษาตัวเขารวมทั้งผู้คนให้อยู่ในความจริงและความชอบธรรม (*DBY,* 358)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ระบบการปกครองทางโลกจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎของพระผู้เป็นเจ้าจึงจะตั้งมั่นอยู่ได้

- ตามคำพูดของประธานยัง ระบอบการปกครองทางโลกทุกอย่างเกิดขึ้นมาจากกฎใด? ทำไมระบอบการปกครองเหล่านี้จึงแตกต่างกันในด้านปรัชญาและการปฏิบัติ? ทำไม

ระบอบการปกครองจึงต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระผู้เป็นเจ้าจึงจะประสบความสำเร็จ? จะเกิดอะไรขึ้นกับระบอบการปกครองที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักธรรมอันชอบธรรม? (สำหรับตัวอย่างของผลที่เกิดขึ้นดังกล่าว ให้พิจารณาถึงความรุ่งเรืองและการตกของอาณาจักรชาวนีไฟและชาวเลมันในช่วงเวลาต่างๆ ในพระคัมภีร์มอรมอนตลอดทั้งเล่ม)

- ตามคำพูดของประธานยัง อะไรคือจุดประสงค์ของระบอบการปกครองทางโลก? (ดู ค.พ. 134:1 ด้วย)
- สังคมจะแตกต่างจากเดิมอย่างไรถ้าการปกครองที่พระผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมได้รับการสถาปนาบนแผ่นดินโลก? ประธานยังพิจารณาว่าอะไรจะเป็นเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการปกครองที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุม? (ดู ค.พ. 134:4, 7, 9 ด้วย)

ผู้ที่ปกครองควรมีปัญญาและความซื่อสัตย์

- ผู้นำรัฐบาลควรมีคุณสมบัติอย่างไร? หากผู้นำรัฐบาลเป็นคนฉลาด มีความรู้ และทำงานหนัก ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขาจะต้องมีคุณสมบัติของความซื่อสัตย์และคุณธรรมด้วย?
- ทำไมผู้นำที่มีศักยภาพจึงต้องมีประสบการณ์ในการถูกปกครองมาก่อนที่เขาหรือเธอจะเหมาะสมในการปกครองผู้อื่น? ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้นำที่จะแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นคนที่เชื่อฟังกฎ?

สมาชิกของศาสนาจักรมีหน้าที่ในการเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ

- ทำไม “การปกครองตนเองแบบปัจเจกชน” จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของระบอบการปกครองทางโลก? ความชอบธรรมของผู้คนที่ถูกปกครองมีผลต่อความสำเร็จของระบอบการปกครองอย่างไร?
- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะลงคะแนนเสียงเมื่อท่านมีสิทธิ์? ท่านควรตัดสินใจอย่างไรว่าจะลงคะแนนให้ใคร?
- ท่านจะบรรลุหน้าที่ในการเป็นประชากรที่มีความรับผิดชอบได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 134:5–6)

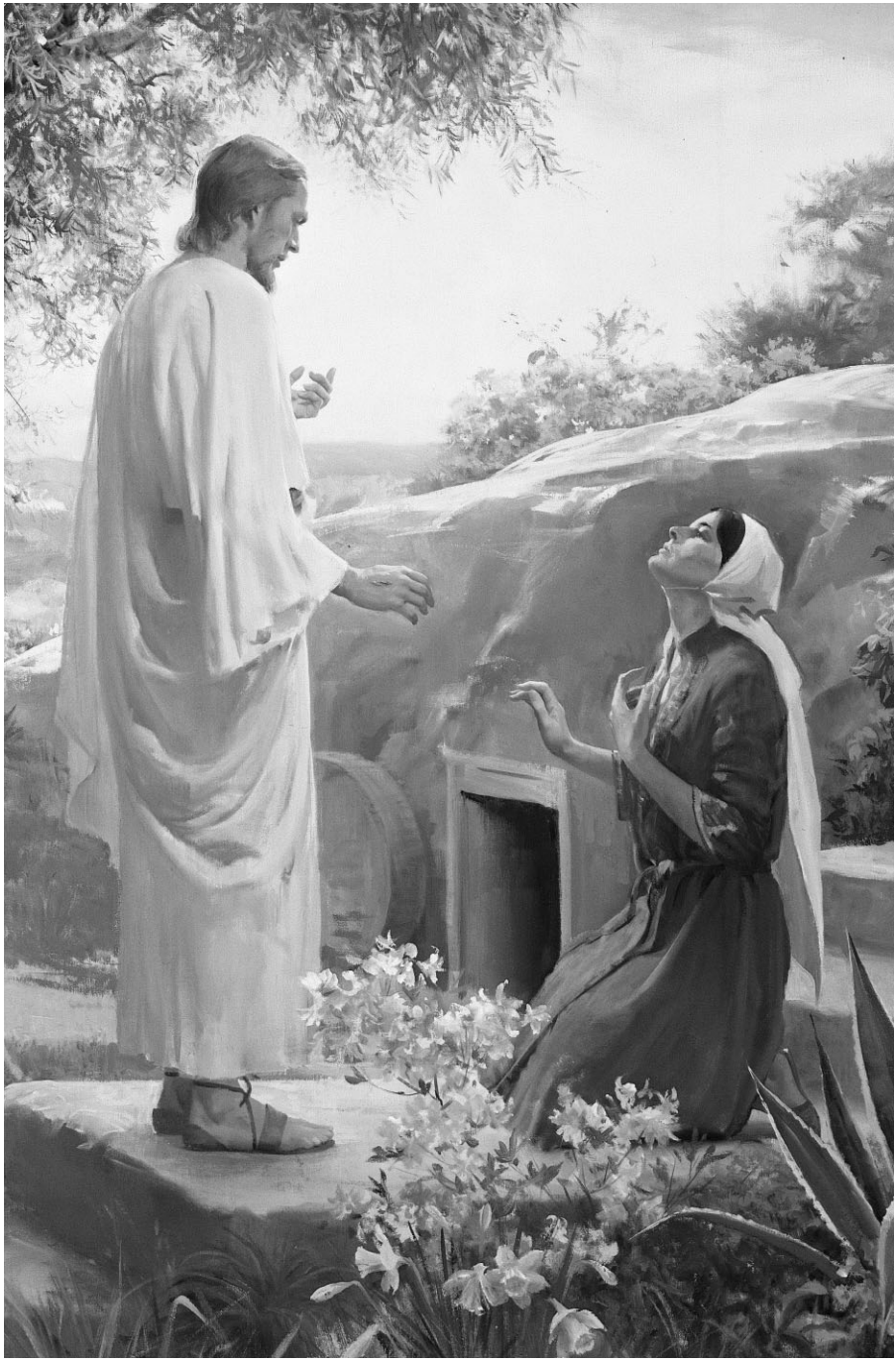

ก่อนการเสด็จขึ้นไปเฝ้าพระบิดา พระเยซูคริสต์ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์
ทรงปรากฏพระองค์ต่อมารีย์

บทที่ 37

การเข้าใจความตายและการฟื้นคืนชีวิต

ในพิธีศพของเอ็ลเดอร์ธอมัส วิลเลียมส์ วันที่ 13 กรกฎาคม 1874 ประธานบริคัม ยังพูดถึงเรื่องของความตายไว้ว่า: "ช่างเป็นหุบเขาและเงื้อมเงาที่แสนมืดมิด ที่เราเรียกมันว่าความตาย! เพื่อผ่านจากสถานะที่เป็นอยู่นี้ตามที่ร่างกายมตะเกี่ยวข้อง ไปสู่สถานะแห่งความว่างเปล่าช่างน่าแปลกอะไรเช่นนั้น! หุบเขานี้ช่างมืดมนอะไรเช่นนั้น! ถนนสายนี้ช่างลับลึกและเราต้องเดินไปเพียงเดียวดาย ข้าพเจ้าใคร่จะพูดกับท่าน เพื่อนและพี่น้องชายของข้าพเจ้า หากเราเห็นสิ่งต่างๆ ดังที่มันเป็นอยู่ เมื่อเราเห็นและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เงื้อมเงาและหุบเขาที่มืดมนนี้ก็จะเป็นเรื่องเล็กเมื่อเราหันไปรอบๆ เพื่อมองดูมันแล้วก็คิดและเมื่อเราข้ามพ้นมันไปสิ่งนี้ช่างเป็นประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่ที่สุดต่อการเป็นอยู่ทั้งหมดของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะได้ผ่านพ้นสภาวะของความโทมนัสความเศร้าโศก การคร่ำครวญ สภาวะแห่งความวิบัติ ทุกขเวทนา ความเจ็บปวด ความหดหู่เศร้าหมองและความผิดหวังไปสู่สถานะแห่งการดำรงอยู่ ซึ่งข้าพเจ้าจะรับชีวิตที่สมบูรณ์พร้อมได้ตามที่จะเป็นได้โดยไม่มีร่างกาย วิญญาณของข้าพเจ้าเป็นอิสระ ข้าพเจ้าจะไม่กระหายอีกเลย ไม่ต้องการนอนหลับอีกเลย ข้าพเจ้าไม่มีความโหยหิวอีกต่อไป ทั้งไม่เหนื่อยอีกต่อไป ข้าพเจ้าวิ่ง ข้าพเจ้าเดิน ข้าพเจ้าทำงาน ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้ ข้าพเจ้าทำสิ่งนั้น ทุกอย่างตามใจปรารถนา ไม่รู้สึกเจ็บปวดหรือเหนื่อยล้าอีกต่อไป ข้าพเจ้าเต็มไปด้วยชีวิต เต็มไปด้วยกำลังวังชา และข้าพเจ้าได้รับความพอใจจากที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้า โดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าต้องการพูดกับท่านทั้งหลายผู้เป็นเพื่อนของข้าพเจ้า หากท่านจะดำเนินชีวิตตามศาสนาของท่าน ดำเนินชีวิตเปี่ยมไปด้วยศรัทธาของพระผู้เป็นเจ้า จนความสว่างของนิรันดรส่องแสงอยู่บนท่าน ท่านจะเห็นและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ด้วยตัวของท่านเอง" (DNSW, *28 July 1874, 1*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ความสุขทางโลกเปรียบไม่ได้กับ “รัศมีภาพ ความปีติยินดี สันติ และความสุขของจิตวิญญาณ” ของผู้ที่เสียชีวิตในสันติที่ชอบธรรม

เป็นอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่ของความปีติยินดี การชื่นชมยินดีและการปลอบโยนต่อเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าที่จะรู้ว่าบุคคลที่เสียชีวิตในสันติจะได้รับการฟื้นคืนชีวิตที่รุ่งโรจน์ แผ่นดินโลกและความสมบูรณ์ของแผ่นดินโลกและทุกสิ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินโลกนี้ในคุณสมบัติทางโลกเปรียบไม่ได้กับรัศมีภาพ ความปีติยินดี สันติ และความสุขของจิตวิญญาณที่จากไปในสันติ (*DBY,* 370)

การร้องไห้คร่ำครวญถึงคนชอบธรรมที่ตายไป เกิดจากความโง่เขลาและความอ่อนแอที่ถูกปลูกฝังอยู่ภายในร่างมตะซึ่งเป็นบ้านที่สร้างขึ้นเพื่อให้วิญญาณเข้าอยู่ ไม่สำคัญว่าเราทนทุกข์กับความเจ็บปวดได้แค่ไหน ไม่สำคัญว่าเราผ่านอะไรมา เราเกาะติดอยู่กับแผ่นดินแม่ของเรา และไม่ชอบให้ลูกคนใดจากเราไป เราชอบที่จะรักษาความสัมพันธ์ทางสังคมของครอบครัวที่เราแบกรับซึ่งกันและกัน และไม่ชอบที่จะแยกออกจากกัน (*DBY,* 370)

เป็นสิ่งที่ถูกต้องหากจะเศร้าโศกเสียใจในยามที่เพื่อนๆ ต้องจากเราไป เราเป็นมนุษย์ที่มีอารมณ์ มีความเห็นอกเห็นใจ มีความรัก เราย่อมเจ็บปวดเมื่อเราต้องพลัดพรากจากเพื่อนของเรา เราควรเก็บความรู้สึกเหล่านี้ไว้ในร่างกายมตะของเรา แม้ว่ามันจะเจ็บปวด เราไม่ได้เห็นแก่ตัวในเรื่องนี้หรือ? เราควรชื่นชมยินดีในการจากไปของคนเหล่านั้นที่ตลอดชีวิตของเขาอุทิศเพื่อการทำความดีไม่ใช่หรือ? (*DBY,* 371)

แต่หากเราจะมีความรู้และมองเข้าไปถึงนิรันดร หากเราเป็นอิสระอย่างเต็มที่จากความอ่อนแอ ความมืดบอด และความเฉยเมยซึ่งเป็นสภาพของเราในเนื้อหนัง เราจะไม่ร้องไห้หรือคร่ำครวญ (*DBY,* 370)

จงมีชีวิตอยู่เพื่อว่าเมื่อท่านตื่นขึ้นในโลกแห่งวิญญาณท่านจะพูดได้อย่างตรงไปตรงมาว่า “ข้าพเจ้าไม่สามารถปรับปรุงชีวิตมตะให้ดีขึ้นได้ หากข้าพเจ้าต้องมีชีวิตอยู่อีก” ข้าพเจ้าตักเตือนท่าน เพื่อเห็นแก่เชื้อสายอิสราเอล เพื่อเห็นแก่ไซอันที่เราต้องเสริมสร้าง ที่เราต้องทำให้ดำรงอยู่ นับจากเวลานี้ไป จนตลอดกาล เพื่อท่านจะได้รับการตรวจสอบอุปนิสัยของท่านอย่างละเอียดโดยผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ จงดำเนินชีวิตอย่างพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งท่านจะทำไม่ได้หากปราศจากการดำรงอยู่ของชีวิตมตะ (*DBY,* 370)

วิญญาณแยกจากร่างกายในความตาย ร่างกายกลับสู่แผ่นดินโลก และวิญญาณเข้าสู่โลกแห่งวิญญาณ

ทุกคนที่มีหลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์จะมองร่างกายของเขาว่าเป็นของโลกในฝ่ายโลกิยะ ร่างกายของเราต้องกลับสู่แผ่นดินแม่ของมัน ถูกต้อง สำหรับคนส่วนใหญ่แล้วเป็นความคิดที่แย่มากหากวิญญาณของเราต้องแยกออกจากร่างกายของเราในช่วงหนึ่ง และหลายพันล้านคนตกอยู่ภายใต้ความคิดที่แย่นี้ตลอดชีวิตของเขา หากเขาเข้าใจจุดประสงค์ของการทดสอบนี้และหลักธรรมที่ถูกต้องของชีวิตนิรันดร์ มันจะกลายเป็นเรื่องเล็กสำหรับร่างกายที่จะทนทุกข์และตายไป (*DBY,* 368)

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะสร้างร่างกายที่นี่ และใส่วิญญาณเข้าไปในนั้น และเขากลับเป็นมนุษย์ที่สามารถในการเรียนรู้ ไม่นานหลังจากนี้ ร่างกายที่ท่านจับต้องได้ รู้สึกได้ เห็นได้ ควบคุมได้ ฯลฯ จะกลับเป็นผงธุลี วิญญาณตายหรือไม่? ไม่...วิญญาณยังคงอยู่ แม้ร่างกายนี้จะสูญสลายไปในแผ่นดินโลก แต่วิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าใส่ไว้ในร่างกายนั้นจะออกไปสู่โลกแห่งวิญญาณ (*DBY,* 368)

ร่างกายของเราประกอบด้วยสสารที่มองเห็น และจับต้องได้ เหมือนอย่างที่ท่านเข้าใจ ท่านรู้ด้วยว่าร่างกายของเราเกิดในโลกนี้จากนั้นร่างกายก็จะเริ่มรับเอาธาตุที่ปรับเข้ากับการจัดระเบียบและการเจริญเติบโตของมัน เติบโตสู่ความเป็นชาย [หรือความเป็นหญิง] แก่ลง เน่าเปื่อย และกลายเป็นผงธุลีอีกครั้งหนึ่ง แม้ข้าพเจ้าจะอธิบายเรื่องนี้ไปแล้วหลายครั้ง แต่ถึงตอนนี้ สิ่งแรกที่เราเรียกว่าความตายคือขั้นตอนของชีวิต สิ่งที่มีอยู่ดั้งเดิมนับตั้งแต่ร่างกายเริ่มก่อตัวเป็นรูปร่างและเป็นสาเหตุแห่งการเน่าเปื่อยสูญสลายภายหลังวิญญาณออกจากร่างหากนั่นไม่ใช่ความจริงร่างกายที่วิญญาณได้ออกไปแล้ว จะยังคงอยู่จนถึงนิรันดรและไม่เน่าเปื่อย แต่เผอิญมันเป็นจริง เมื่อวิญญาณออกจากร่าง (*DBY,* 368)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผลแรกของการฟื้นคืนชีวิต

พระเยซูทรงเป็นคนแรกที่ฟื้นจากความตาย ตามที่ท่านเข้าใจ อีนิค อิไลจะ โมเสส หรือใครก็ตามที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก ไม่สำคัญว่าเขาจะดำเนินชีวิตเคร่งครัดเพียงใด ไม่เคยมีการฟื้นคืนชีวิตจนกระทั่งหลังจากพระวรกายของพระเยซูคริสต์ถูกเทพเรียกออกมาจากหลุมศพ พระองค์ทรงเป็นคนแรกที่ฟื้นจากความตาย พระองค์ทรงเป็นเจ้าแห่งการฟื้นคืนชีวิต—เนื้อหนังแรกที่อยู่บนแผ่นดินโลกหลังจากได้รับรัศมีภาพของการฟื้นคืนชีวิต (*DBY,* 374)

นี่มิใช่สิ่งอัศจรรย์สำหรับพระองค์ พระองค์ทรงทำให้เกิดชีวิตและความตายด้วยอำนาจของพระองค์ พระองค์มีอำนาจที่จะสละชีวิตของพระองค์ และมีอำนาจที่จะรับคืน นี่คือเรื่องที่พระองค์ตรัส และเราต้องเชื่อเรื่องนี้ หากเราเชื่อประวัติของพระผู้ช่วยให้รอดและคำพูดของอัครสาวกที่บันทึกไว้ในพันธสัญญาใหม่ พระเยซูทรงมีอำนาจนี้ในพระองค์และเป็นของพระองค์ พระบิดาทรงมอบอำนาจนี้แด่พระองค์ นี่คือมรดกของพระองค์ และพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสละชีวิตของพระองค์และรับคืนมาอีก (*DBY,* 340–341)

โลหิตที่พระองค์ทรงหลั่งบนเขาคัลวารี พระองค์ไม่ได้รับกลับคืนมาในเส้นโลหิตของพระองค์ มันไหลออกไปและเมื่อพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ธาตุอีกอย่างหนึ่งเข้ามาแทนที่โลหิตมันจะเป็นดังนั้นกับทุกคนที่ได้รับการฟื้นคืนชีวิต เลือดจะไม่ฟื้นคืนพร้อมกับร่างกาย เลือดมีไว้เพียงเพื่อหล่อเลี้ยงองค์ประกอบของชีวิตที่เป็นอยู่ เมื่อร่างกายสลายไป เราจะได้รับร่างกายของเราอีกโดยอำนาจแห่งการฟื้นคืนชีวิต ซึ่งเราเรียกมันในเวลานี้ว่าชีวิตของร่างกาย โดยแปรรูปมาจากอาหารที่เรากินและน้ำที่เราดื่มและจะถูกแทนที่ด้วยธาตุอีกตัวหนึ่ง เพราะเนื้อหนังและโลหิตไม่สามารถรับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นมรดกได้ [ดู 1 โครินธ์ 15:50] (*DBY,* 374)

ความซื่อสัตย์ของเราจะเตรียมเราไว้เพื่อการฟื้นคืนชีวิตที่รุ่งโรจน์ การกลับมารวมกันของร่างกายและวิญญาณของเรา

เราแต่ละคนได้รับการเปิดเผยถึงพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอด ว่าโลกนี้เป็นสถานที่แห่งช่วงระยะเวลาชั่วคราวแห่งการเป็นอยู่ ความยากลำบาก ฯลฯ มันถูกสร้างและใช้ประโยชน์เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ ขณะที่เราถูกสร้างเพื่ออยู่ชั่วนิรันดร์ คนชั่วมองไม่ได้ไกลกว่าโลกที่เป็นอยู่ในเวลานี้ เราเข้าใจว่าเมื่อร่างกายและวิญญาณแยกออกจากกันแล้ว เราก็พร้อมที่จะสวมใส่ความเป็นอมตะ—ว่าเมื่อเราถอดร่างกายเหล่านี้และสวมใส่ความเป็นอมตะ [ดู แอลมา 11:43–44] ร่างกายเหล่านี้จะกลับสู่ผงธุลี แต่ความหวังและศรัทธาของเราที่ว่าเราจะได้รับร่างกายเหล่านี้คืนมาอีกจากธาตุต่างๆ—เราจะได้รับร่างกายเดียวกับที่เรามีอยู่ที่นี่ และหากเราซื่อสัตย์ต่อหลักธรรมแห่ง [พระกิตติคุณ] เสรีภาพ เราจะพร้อมที่จะอดทนชั่วนิรันดร์ (*DBY,* 372)

หลังจากวิญญาณออกจากร่างกาย มันจะยังคงอยู่โดยไม่มีร่างกายในโลกแห่งวิญญาณจนกว่าพระเจ้าจะทรงทำให้เกิดการฟื้นคืนชีวิตของคนตาย ตามกฎที่พระองค์ทรงตั้งไว้ [ดู ค.พ. 93:33–34] เมื่อเทพผู้ถือกุญแจแห่งการฟื้นคืนชีวิตจะเป่าแตร จากนั้นหากเราให้เกียรติต่อร่างกาย แม้ว่ามันจะนอนอยู่ในความลึกของทะเล และแม้ชิ้นส่วนน้อยที่สุดจะอยู่ทางเหนืออีกชิ้นหนึ่งอยู่ทางใต้ อีกชิ้นหนึ่งอยู่ทางตะวันออก และอีกชิ้นหนึ่งอยู่ทางตะวันตก ชิ้น

ภาพนี้บรรยายให้เห็นว่า ความตายเป็นความจริงแท้ที่คงอยู่ตลอดกาล สำหรับสิทธิชนที่กำลังข้ามทุ่งราบ

ส่วนเล็กๆ ที่กระจัดกระจายกันนี้จะถูกนำมารวมกันอีกในชั่วพริบตา และวิญญาณของเราจะเข้าครอบครองมัน แล้วเราจะพร้อมที่จะอยู่กับพระบิดาและพระบุตร เราจะไม่มีวันพร้อมที่จะอยู่กับพระองค์จนกว่าจะถึงเวลานั้น เมื่อวิญญาณออกจากร่างกาย วิญญาณจะไม่อยู่กับพระบิดาและพระบุตร แต่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณ ที่ต่างๆ ซึ่งเตรียมไว้ให้เขา คนเหล่านั้นที่ให้เกียรติต่อร่างกายของเขา รักและเชื่อฟังพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ต้องถอดความเป็นมตะนี้ออกไป มิฉะนั้นเขาจะสวมใส่ความเป็นอมตะไม่ได้ ร่างกายนี้ต้องถูกเปลี่ยน หาไม่แล้วมันจะไม่พร้อมที่จะอยู่ในรัศมีภาพของพระบิดา (*DBY,* 372)

หลังจากร่างกายและวิญญาณถูกแยกออกจากกันด้วยความตาย เราจะได้รับอะไรเป็นอันดับแรก ที่เกี่ยวข้องกับโลกนี้? ร่างกาย นั่นเป็นสิ่งแรกที่วิญญาณรักและปรารถนา เราจะครอบครองร่างกายของเราก่อนสิ่งอื่น วิญญาณ [ของชายหรือหญิงที่ชอบธรรม] เอาชนะร่างกายและร่างกายถูกทำให้อยู่ใต้หลักธรรมแห่งสวรรค์ทุกข้อที่พระผู้เป็นเจ้าทรงวางไว้ในคนๆ นั้นวิญญาณภายในบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ และกลับไปอย่างบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์เพื่อเฝ้าพระผู้เป็นเจ้า อยู่ในโลกแห่งวิญญาณอย่างบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์และหลังจากนั้นไม่นานวิญญาณก็จะได้รับสิทธิพิเศษที่จะมาและรับร่างกายไป [พระเยซูคริสต์] ทรงถือกุญแจแห่งการฟื้นคืนชีวิต โดยทรงผ่านการทดสอบที่เข้มงวดมาก่อนหน้านี้แล้ว พระองค์ทรงได้รับมอบ

หมายที่จะทำให้ร่างกายฟื้นคืนชีวิต วิญญาณของเราจะอยู่ที่นั่นและเตรียมพร้อมที่จะเข้าสู่ร่างกาย [ของเรา] จากนั้น เราพร้อมที่จะรับร่างกายของเรา ซึ่งเป็นสิ่งทางโลกสิ่งแรกที่แสดงให้เห็นถึงพระลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าที่มีอยู่ในมนุษย์ ร่างกายเท่านั้นที่ตาย แต่วิญญาณมีชีวิตและรับรู้เสมอ (*DBY,* 373)

เราอยู่ที่นี่เพื่อฝังคนตายของเราตามระเบียบของฐานะปุโรหิต แต่สิทธิชนยุคสุดท้ายบางคนเสียชีวิตในมหาสมุทร ร่างที่ตายจึงฝังในดินไม่ได้ แต่ร่างถูกเย็บติดอยู่กับผ้าใบและถูกโยนลงทะเล บางทีหลังจากนั้นสักสองนาทีเขาอาจจะอยู่ในท้องปลาฉลามก็ได้ แต่ทว่าคนเหล่านั้นจะออกมาในการฟื้นคืนชีวิต และได้รับรัศมีภาพทุกประการที่เขามีค่าควร เขาจะสวมใส่รัศมีภาพความงามทุกอย่างของสิทธิชนที่ฟื้นคืนชีวิต ราวกับว่าเขาได้ถูกรักษาไว้ในโลงศพที่ทำด้วยทองหรือเงิน และในสถานที่สำหรับฝังคนตายโดยเฉพาะ (*DBY,* 373–74)

ไม่มีใครสามารถเข้าในอาณาจักรชั้นสูงและสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพชั้นสูงได้ จนกว่าเขาจะได้รับร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตแล้ว (*DBY,* 375)

ความร่ำรวยที่แท้จริงเพียงอย่างเดียวในการดำรงอยู่คือท่านและข้าพเจ้าจะได้รับการฟื้นคืนชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ (*DBY,* 372)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ความสุขทางโลกเปรียบไม่ได้กับ “รัศมีภาพ ความปีติยินดี สันติ และความสุขของจิตวิญญาณ” ของผู้ที่เสียชีวิตในสันติที่ชอบธรรม

- แม้จะเป็นความเจ็บปวดที่ต้องจากคนรักของเรา เราจะชื่นชมยินดีและพบการปลอบประโลมในความตายของเขาในความหมายใด?
- ประธานยังแนะนำอะไรเกี่ยวกับเวลาแห่งการทดสอบในความเป็นมตะ? ท่านยังสอนอีกว่าเราควรดำเนินชีวิตเพื่อให้อุปนิสัยของเรา “ได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดโดยผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์” เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าวันแห่งการพิพากษาจะเป็นวันแห่งความสุขสำหรับเรา?

วิญญาณแยกจากร่างกายในความตาย ร่างกายกลับสู่แผ่นดินโลก และวิญญาณเข้าสู่โลกแห่งวิญญาณ

- ทำไมความตายจึงเป็นส่วนหนึ่งของ “ปฏิบัติการของชีวิต”?
- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับร่างกาย ทันทีที่วิญญาณออกจากร่าง?

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผลแรกของการฟื้นคืนชีวิต

- อะไรทำให้พระเยซูสามารถได้รับการฟื้นคืนชีวิต?
- เราเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับคนที่ฟื้นคืนชีวิตจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์? ร่างกายของเราจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเราฟื้นคืนชีวิต?

ความซื่อสัตย์ของเราจะเตรียมเราไว้เพื่อการฟื้นคืนชีวิตที่รุ่งโรจน์ การกลับมารวมกันของร่างกายและวิญญาณของเรา

- ตามที่ประธานยังกล่าว การฟื้นคืนชีวิตเกิดขึ้นได้อย่างไร? (ดู แอลมา 11:43; ฟิลิปปี 3:21)
- การให้เกียรติร่างกายของเรา หมายความว่าอะไร?
- ทำไมการได้รับ “การฟื้นคืนชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์” จึงเป็น “ความร่ำรวยที่แท้จริงเพียงอย่างเดียวในการดำรงอยู่”?

บทที่ 38

โลกแห่งวิญญาณ

ขณะกำลังพูดในพิธีศพของเอ็ลเดอร์ธอมัส วิลเลียมส์ ประธานบริคัม ยัง พูดถึงโลกแห่งวิญญาณดังนี้: "บ่อยครั้งเพียงใดที่มีคำถามเกิดขึ้นในความคิดของผู้คน—'ฉันปรารถนาจะรู้ว่าฉันกำลังจะไปที่ไหน!' ท่านคิดออกหรือไม่? เอาละ ท่านจะไปยังโลกแห่งวิญญาณซึ่งบราเดอร์ธอมัสกำลังอยู่ที่นั้นในเวลานี้ ขณะนี้วิญญาณของเขาได้เข้าในสถานะของการเป็นอยู่ที่สูงกว่าเมื่ออยู่ในร่างกาย นั่นคือเหตุผลที่ว่า 'ทำไมฉันจึงมองไม่เห็นเขา? ทำไมฉันจึงพูดคุยกับวิญญาณของเขาไม่ได้? ฉันหวังว่าฉันจะได้เห็นสามีหรือบิดาของฉันและพูดคุยกับเขา!' มันไม่ใช่เหตุผลที่ท่านพึงมี มันไม่ใช่สิทธิที่ท่านพึงมี บางทีท่านอาจจะพลาดจุดประสงค์ของการมาเกิดบนโลกนี้ไปหากท่านมีสิทธิพิเศษนี้ และจะมีการทดลองศรัทธาแบบเดียวกันเพื่อดึงดูดความสนใจของท่าน ไม่ใช่เส้นทางแห่งความทุกข์ยากแสนสาหัสที่ท่านจะเดิน ไม่ใช่สงครามใหญ่ที่ท่านจะต่อสู้ หรือไม่ใช่ชัยชนะยิ่งใหญ่ที่ท่านจะได้รับ และท่านจะพลาดจุดประสงค์ที่แท้จริงของการมาเกิดบนโลกนี้ไป มันถูกต้องแล้วตามแบบที่มันเป็นอยู่ ว่าม่านนี้จะถูกปิดลง เราจะไม่เห็นพระผู้เป็นเจ้า เราจะไม่เห็นเหล่าเทพ เราจะไม่ได้สนทนากับพวกเขานอกจากโดยทางการเชื่อฟังต่อเงื่อนไขของพระองค์อย่างเคร่งครัด และการมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ (DNSW, *28 July 1874, 1*)

คำสอนของบริคัม ยัง

วิญญาณของคนตายไปยังโลกแห่งวิญญาณ

เมื่อท่านเสียชีวิต ท่านจะไปที่ไหน? ไปยังโลกแห่งวิญญาณ (*DBY,* 376)

วิญญาณชั่วร้ายที่ไปจากโลกนี้และไปยังโลกแห่งวิญญาณ เขายังเป็นคนชั่วร้ายที่นั่นใช่หรือไม่? ใช่ (*DNW,* 27 Aug. 1856, 3)

เมื่อวิญญาณออกจากร่างกาย...พวกเขาพร้อมที่จะเห็น ได้ยินและเข้าใจเรื่องทางวิญญาณ...ท่านมองเห็นวิญญาณในห้องนี้ได้ไหม? ไม่ได้ สมมุติว่าพระเจ้าสัมผัสตาของท่านเพื่อให้ท่านมองเห็นท่านจะเห็นวิญญาณได้หรือไม่? ได้ เห็นได้อย่างชัดเจนเช่นเดียวกับที่ท่านเห็นร่างกายในเวลานี้ เช่นเดียวกับที่คนใช้ของ [เอลีชา] เห็น [ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 6:16–17] หากพระเจ้าทรงยอม และหากมันเป็นพระประสงค์ของพระองค์ มันจะเป็นไป ท่านจะ

เห็นวิญญาณที่ออกจากโลกนี้ไปแล้ว เห็นได้อย่างชัดเจนเช่นเดียวกับที่ท่านเห็นร่างกายในเวลานี้ด้วยตาฝ่ายธรรมชาติของท่าน (*DBY,* 376–77)

พระเยซูทรงเปิดประตูแห่งความรอดให้คนเหล่านั้นที่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณ

พระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนแรกที่ได้ไปสั่งสอนวิญญาณที่อยู่ในคุก โดยทรงถือกุญแจของพระกิตติคุณแห่งความรอดไปหาพวกเขา กุญแจเหล่านั้นถูกมอบแด่พระองค์ในวันและชั่วโมงที่พระองค์เสด็จไปยังโลกแห่งวิญญาณ และพระองค์ทรงเปิดประตูแห่งความรอดให้แก่วิญญาณที่อยู่ในคุก (*DBY,* 378)

เราต้องเสียสละมากพอที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าในการเตรียมเพื่อนำคนเหล่านั้นที่ยังไม่มีสิทธิ์ได้ยินพระกิตติคุณขณะอยู่ในเนื้อหนังไปยังอาณาจักรชั้นสูง เหตุผลง่ายๆ ก็คือว่าเขาไม่สามารถปฏิบัติพิธีการของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้าได้ในโลกแห่งวิญญาณ เขาได้ผ่านการทดสอบที่เข้มงวดแล้ว และอยู่นอกเหนือความเป็นไปได้ของการปฏิบัติพิธีการส่วนตัวเพื่อการปลดบาปและเพื่อความสูงส่งของเขา ดังนั้นเขาจึงจำเป็นต้องวางใจในเพื่อนๆ ลูกๆ และหลานๆ ของเขาเพื่อปฏิบัติแทนเขา เพื่อเขาจะถูกนำไปสู่อาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 406)

เปรียบเทียบผู้อาศัยบนแผ่นดินโลกที่ได้ยินพระกิตติคุณในสมัยของเรากับคนเป็นล้านๆ ที่ไม่เคยได้ยินหรือไม่มีกุญแจแห่งความรอดมอบให้เขา และท่านจะสรุปในทันทีดังที่ข้าพเจ้าทำว่า มีงานยิ่งใหญ่ที่ต้องกระทำในโลกแห่งวิญญาณ (*DBY,* 377)

จงพิจารณาถึงคนเป็นล้าน ล้าน ล้านคน ที่เคยมีชีวิตและตายไปโดยไม่ได้ยินพระกิตติคุณบนแผ่นดินโลก ไม่มีกุญแจแห่งอาณาจักร เขาไม่พร้อมสำหรับรัศมีภาพชั้นสูง และไม่มีอำนาจใดจะเตรียมเขาได้หากปราศจากกุญแจของฐานะปุโรหิตนี้ (*DBY,* 378)

คุณพ่อสมิธ [โจเซฟ สมิธ ซีเนียร์] และคาโลส [สมิธ] และพี่ [เอ็ดเวิร์ด] พาร์ทริจ ใช่แล้ว และสิทธิชนที่ดีทุกคน มีงานยุ่งยากในโลกแห่งวิญญาณเหมือนกับที่ท่านและข้าพเจ้ามีที่นี่ เขาเห็นเราได้ แต่เราเห็นเขาไม่ได้ เว้นแต่ว่าตาของเราจะถูกเปิด เขาทำอะไรกันที่นั่น? เขากำลังสั่งสอน สั่งสอนตลอดเวลา และเตรียมทางเพื่อเราจะรีบเร่งทำงานของเราในการสร้างพระวิหารที่นี่และที่อื่นๆ (*DBY,* 378)

งานของชายที่ซื่อสัตย์ทุกคนจะยังคงอยู่ตราบนานเท่านานเช่นเดียวกับงานของพระเยซู จนกว่าทุกสิ่งที่ได้รับการไถ่ได้จะรับการไถ่และถวายแด่พระบิดา มีงานยิ่งใหญ่อยู่ต่อหน้าเรา (*DBY,* 378)

วิญญาณที่อยู่ในร่างกายบนแผ่นดินโลกนี้ เมื่อออกจากร่างจะตรงไปยังโลกนี้ของวิญ-ญาณอะไรกัน! วิญญาณของผู้อาศัยเป็นจำนวนมากที่ร่วมชุมนุมกันที่นั่นปะปนกันไป เหมือนกับที่พวกเขาอยู่ที่นี่หรือไม่? ใช่ พี่น้องของข้าพเจ้า เขาอยู่ที่นั่นด้วยกัน และหากเขาคบหากันรวมกลุ่มกัน ในชาติตระกูลและในสังคมดังที่เขาทำที่นี่ มันก็เป็นสิทธิ์ของเขา ไม่ต้องสงสัย ว่าเขายังคงเห็น ได้ยิน สนทนา และมีสิ่งต้องทำด้วยกัน ทั้งดีและเลว ไม่มากก็น้อย หากเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลในยุคสุดท้ายนี้ไปและสั่งสอนวิญญาณในคุก เขาคบหากับวิญญาณเหล่านั้น ดังที่เอ็ลเดอร์ของเราคบหากับคนชั่วในเนื้อหนัง เมื่อพวกเขาไปสั่งสอนคนเหล่านั้น (*DBY,* 378)

โลกแห่งวิญญาณเป็นสถานที่ซึ่งทำให้ความเติบโตและความเจริญก้าวหน้าเป็นไปได้

เมื่อท่านอยู่ในโลกแห่งวิญญาณ ทุกสิ่งที่นั่นจะเป็นธรรมชาติเหมือนดังที่มันเป็นอยู่ในเวลานี้ วิญญาณจะคุ้นเคยกับวิญญาณในโลกแห่งวิญญาณ—จะสนทนากัน มองเห็นกัน และใช้การติดต่อสื่อสารทุกประเภทถึงกันอย่างคุ้นเคยและเป็นธรรมชาติเหมือนกับที่อยู่ที่นี่ในร่างกาย ที่นั่น เช่นเดียวกับที่นี่ ทุกสิ่งจะเป็นธรรมชาติ และท่านจะเข้าใจมันดังที่ท่านเข้าใจสิ่งที่เป็นธรรมชาติในเวลานี้ ท่านจะเห็นว่าที่นั่นวิญญาณที่เรากำลังพูดถึงเคลื่อนไหวได้ ไม่ได้นอนหลับ และท่านจะเรียนรู้ว่าเขาจะพยายามอย่างสุดกำลังโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงานและใช้ความพยายามอย่างหนักกว่าที่คนใดคนหนึ่งจะทำได้เพื่อทำให้การกระทำในโลกนี้สำเร็จ (*DBY,* 380)

วิญญาณคุ้นเคยกับวิญญาณเช่นเดียวกับร่างกายคุ้นเคยกับร่างกาย แม้ว่าวิญญาณจะประกอบไปด้วยสสารที่ละเอียดจนร่างกายที่หยาบกว่าไม่สามารถแตะต้องได้ เขาเดิน พูดคุย และมีการประชุมของเขา และวิญญาณของคนดีเหมือนดังโจเซฟ และเหล่าเอ็ลเดอร์ ผู้ที่ไปจากศาสนาจักรบนแผ่นดินโลกช่วงเวลาหนึ่งเพื่อดำเนินการในอีกโลกหนึ่ง กำลังรวบรวมอำนาจทั้งหมดของเขาและจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณ และโจเซฟกำลังชี้นำพวกเขา กำลังพูดกับพวกเขาว่าจงออกไปพี่น้องของข้าพเจ้า และหากเขาล้อมรั้วกั้นทางของท่าน จงเดินขึ้นไปและสั่งให้เขาเลิกการชุมนุม ท่านมีฐานะปุโรหิตและสามารถทำให้เขาเลิกการชุมนุมได้ แต่หากคนใดปรารถนาที่จะฟังพระกิตติคุณ จงสั่งสอนเขา (*DBY,* 379)

ข้าพเจ้าจะพูดเกี่ยวกับการแยกจากเพื่อนๆ ของเรา และตัวเราไปยังโลกแห่งวิญญาณซึ่งข้าพเจ้าพอจะเข้าใจความเป็นนิรันดร์อยู่บ้าง เพื่อให้ข้าพเจ้าได้ฝึกใช้ศรัทธาให้มากเพื่อปรารถนาจะได้อยู่ยิ่งกว่าที่ข้าพเจ้าเคยฝึกใช้มาตลอดชีวิตเพื่อจะได้อยู่ ความสว่างไสวและ

รัศมีภาพของที่ที่เราจะอยู่ต่อจากนี้ไม่อาจพรรณนาได้ มันไม่ได้ทำให้หนักใจจนกว่าเมื่อเรามีอายุมากขึ้นแล้วเราต้องสะดุดโน่นนี่ และระมัดระวังเพราะเกรงจะหกล้ม เราเห็นวัยหนุ่มสาวของเรา บ่อยครั้งเราสะดุดหัวแม่เท้าและล้มลงไป แต่ที่นั่น ช่างแตกต่างอะไรเช่นนี้! เขาเคลื่อนไหวได้ง่ายเหมือนฟ้าแลบ หากเราต้องการเยือนเจรูซาเล็ม หรือที่นี่ ที่นั่น หรือที่อื่น--และข้าพเจ้าสันนิษฐานว่าเราจะมีโอกาสหากเราปรารถนา—เราอยู่ที่นั่น กำลังมองดูถนนของมันหากเราต้องการเห็นเจรูซาเล็มดังที่มันเป็นอยู่ในสมัยของพระผู้ช่วยให้รอด หรือหากเราต้องการเห็นสวนอีเดนดังที่มันเป็นอยู่เมื่อมันถูกสร้างเราก็อยู่ที่นั่น และเราเห็นมันดังที่มันเป็นอยู่ทางวิญญาณ เพราะทีแรกมันถูกสร้างทางวิญญาณก่อนและหลังจากนั้นทางโลกและทางวิญญาณ มันยังคงอยู่ และที่นั่นเราจะเห็นแผ่นดินโลกขณะที่มันเริ่มสร้าง หรือเราจะไปเยี่ยมเมืองใดๆ ที่เราพอใจเราก็จะอยู่บนแผ่นดินนั้นหากเราปรารถนาจะเข้าใจว่า เขาอยู่ที่นั่นได้อย่างไรบนเกาะทางตะวันตก หรือในประเทศจีน เราก็อยู่ที่นั่น ตามจริงแล้วเราเป็นเหมือนความสว่างของเวลาเช้า...พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องเล็กๆ บางเรื่องเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและอำนาจของพระองค์ ปฏิบัติการและกระบวนการเคลื่อนไหวของฟ้าแลบที่ได้ให้คำอธิบายอย่างละเอียดถึงความสามารถของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ (*DBY,* 380)

เมื่อเราผ่านเข้าไปในโลกแห่งวิญญาณ เราจะครอบครองระดับแห่งอำนาจของพระองค์ที่นี่เรายังคงทุกข์ยากด้วยความเจ็บไข้และความเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ บางอย่าง ในโลกแห่งวิญญาณเราเป็นอิสระจากสิ่งทั้งหมดนี้และชื่นชมชีวิต รัศมีภาพ และความรู้แจ้ง เรามีพระบิดาที่รับสั่งกับเรา พระเยซูที่รับสั่งกับเรา และเหล่าเทพที่พูดกับเรา เราจะชื่นชอบสังคมของคนยุติธรรมและคนบริสุทธิ์ที่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณ จนถึงการฟื้นคืนชีวิต (*DBY,* 380-81)

สมมุติว่าชายคนหนึ่งคิดชั่วในใจของเขา—ยอมต่อความชั่วร้ายโดยสิ้นเชิง และเมื่อเขาตายวิญญาณของเขาจะเข้าไปในโลกแห่งวิญญาณโดยมุ่งแต่จะทำความชั่ว ในทางตรงกันข้ามหากเราพยายามอย่างสุดกำลัง ความสามารถที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เราเพื่อปรับปรุงพรสวรรค์ของเรา เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมที่จะอยู่ในชีวิตนิรันดร์ และหลุมศพได้รับร่างกายของเราขณะที่เรากำลังขวนขวายทำสิ่งนี้อยู่ วิญญาณของเราจะเข้าไปอยู่ในสถานะต่อไปพร้อมด้วยอุปนิสัยอย่างไร? เขาจะยังพยายามที่จะทำเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าต่อไปในระดับที่ใหญ่ยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนรู้ ในการเพิ่มพูน ในการเจริญเติบโตในพระคุณและในความรู้ถึงความจริง (*DBY,* 379)

หากเราซื่อสัตย์ต่อศาสนาของเรา เมื่อเราไปยังโลกแห่งวิญญาณวิญญาณที่ตกไปแล้วดังนั้น ลูซิเฟอร์และไพร่พลหนึ่งในสามของสวรรค์ที่มากับเขา รวมทั้งวิญญาณของคนชั่วที่เคยอยู่บนโลกนี้ พวกเขาทั้งหมดรวมกันจะไม่มีอิทธิพลเหนือวิญญาณของเรา นั่นไม่ใช่ส่วนดีหรือ? แน่นอนลูกหลานที่เหลืออยู่ทั้งหมดของมนุษย์อยู่ภายใต้ลูซิเฟอร์และผู้ติดตามของเขาไม่มากก็น้อยและลูกหลานที่เหลืออยู่ทั้งหมดจะอยู่ภายใต้พวกเขาดังที่เป็นอย่างนั้นขณะ

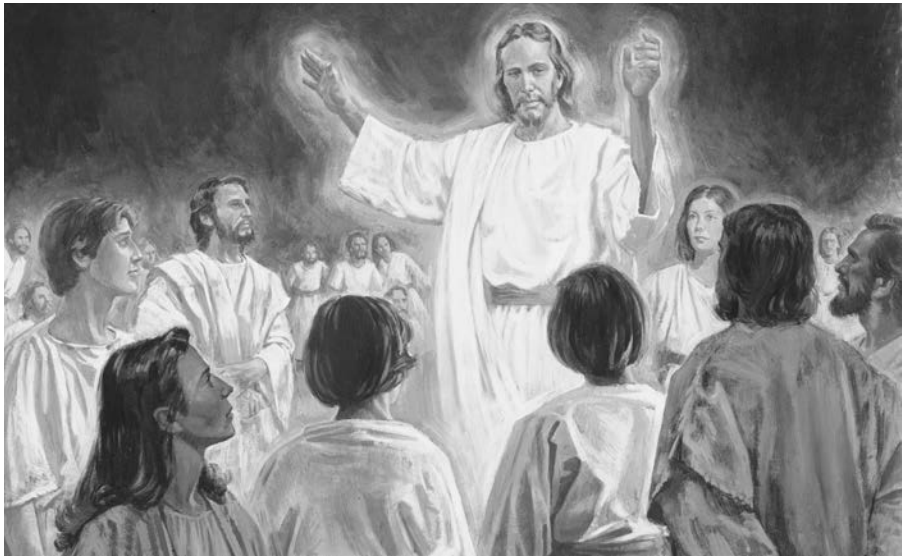

ระหว่างการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จไปยังโลกแห่งวิญญาณเพื่อเริ่มงานแห่งความรอดในหมู่คนตาย

อยู่ที่นี่ในเนื้อหนัง (*DBY,* 379)

ที่นี่ [คนชื่อสัตย์] จะยุ่งยากใจและถูกล่าโดยซาตาน แต่เมื่อเราไปในโลกแห่งวิญญาณที่นั่นเราเป็นเจ้านายเหนืออำนาจของซาตาน และเขาจะทำให้เราทุกข์ทรมานไม่ได้อีกต่อไป และนี่เพียงพอแล้วสำหรับข้าพเจ้าที่จะรู้ (*DNW,* 1 Oct. 1856, 3)

หากบุคคลหนึ่งได้รับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป และหลังจากนั้นไม่นานก็เสียชีวิต เขาไม่พร้อมในทันทีที่จะได้รับความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพตามที่สัญญาไว้แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์ในพระกิตติคุณ เพราะเขาต้องเข้าศึกษาเรียนรู้ขณะอยู่ในวิญญาณ ในขอบข่ายความรู้ด้านอื่นๆ ในพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า ผ่านจากความจริงสู่ความจริง จากความรู้แจ้งสู่ความรู้แจ้ง จนกระทั่งเขาพร้อมที่จะได้รับร่างกายอีกครั้งหนึ่งและเข้าในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรเราจะเข้าในรัศมีภาพชั้นสูงไม่ได้ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของเรา ด้วยความโง่เขลาและความมืดทางใจ (*DBY,* 378–79)

เรามีเพื่อนที่อยู่หลังม่านมากกว่าที่มีอยู่ในชีวิตมตะบนโลก เขาจะโห่ร้องต้อนรับเราด้วยความยินดีมากกว่าที่เราเคยได้รับการต้อนรับจากบิดามารดาและเพื่อนๆ ของเราในโลกนี้ ท่านจะชื่นชมยินดีที่พบเขามากกว่าที่ท่านเคยชื่นชมยินดีเมื่อเห็นเพื่อนในชีวิตนี้ และจากนั้นเราจะดำเนินต่อไปจากระดับหนึ่งสู่อีกระดับหนึ่ง จากการชื่นชมยินดีสู่การชื่นชมยินดี จากความรู้แจ้งและอำนาจหนึ่งสู่อีกอย่างหนึ่ง ความสุขของเรานับวันจะยิ่งงดงามและเด่นชัดมากยิ่งขึ้นตราบที่เราจะดำเนินต่อไปในคำพูดและอำนาจแห่งชีวิต (*DBY,* 379–80)

เมื่อเราผ่านสถานะของการเป็นอยู่นี้ไปยังอีกสถานะหนึ่ง เราอาจเรียกมันเช่นนั้น เราจะไม่หยุดอยู่ที่นั่น เราจะยังดำเนินต่อไป ทำความดีทุกอย่างที่เราสามารถทำได้ ปฏิบัติและประกอบพิธีการให้ทุกคนที่เราได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติและประกอบพิธีการเพื่อเขา ดำเนินต่อไปอีกขั้นหนึ่งและอีกขั้นหนึ่ง จนกระทั่งพระเจ้าจะสวมมงกุฎแก่ทุกคนที่ซื่อสัตย์บนโลกนี้ และงานที่เกี่ยวข้องกับแผ่นดินโลกสำเร็จ จากนั้นพระผู้ช่วยให้รอด ผู้ได้ช่วยเหลือเราทรงทำงานของพระองค์เสร็จ และแผ่นดินโลกกับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้อง จะถูกนำไปถวายแด่พระบิดาครั้นแล้วคนเหล่านี้ที่ซื่อสัตย์จะได้รับพรและมงกุฎของเขา รวมทั้งมรดกที่จัดเตรียมไว้ให้เขาจะเป็นของเขา และเขาจะดำเนินต่อไปอีก สร้างโลกเรื่อยไปไม่หยุดโดยเพิ่มทวีตลอดกาลและตลอดไป (*DBY,* 376)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

วิญญาณของคนตายไปยังโลกแห่งวิญญาณ

- เมื่อเราตาย วิญญาณจะไปไหน? (ดู แอลมา 40:11–14) โลกแห่งวิญญาณอยู่ที่ไหน? ทำไมเราจึงมองไม่เห็นหรือพูดคุยกับวิญญาณเหล่านั้นในโลกแห่งวิญญาณไม่ได้?

พระเยซูทรงเปิดประตูแห่งความรอดให้คนเหล่านั้นที่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณ

- หมายความว่าอะไรที่ว่าพระเยซู “ทรงเปิดประตูแห่งความรอดให้แก่วิญญาณที่อยู่ในคุก”? (ดู ค.พ. 138:1 เปโตร 3:18–19 ด้วย)
- หลังจากพระคริสต์ทรงเปิดประตูแห่งความรอดในโลกแห่งวิญญาณ การสั่งสอนพระกิตติคุณที่นั่นทำได้อย่างไร? (ดู ค.พ. 138:30 ด้วย)
- หากไม่มีพิธีการใดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหนังได้รับการปฏิบัติในโลกแห่งวิญญาณแล้ว ทำไมวิญญาณที่นั่นจึงได้รับการสั่งสอนพระกิตติคุณ? (ดู ค.พ. 138:58–59 ด้วย) เราสามารถทำอะไรให้วิญญาณที่อยู่ในโลกแห่งวิญญาณและยังไม่ได้รับพิธีการแห่งความรอด? เราจะมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการไถ่คนตายได้อย่างไร แม้ว่าพระวิหารจะอยู่ไกล?
- ชีวิตในความเป็นมตะของท่านส่งผลต่อชีวิตของท่านในโลกแห่งวิญญาณอย่างไร?

โลกแห่งวิญญาณเป็นสถานที่ซึ่งทำให้ความเติบโต และความเจริญก้าวหน้าเป็นไปได้

- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับชีวิตในโลกแห่งวิญญาณ? ชีวิตในโลกแห่งวิญญาณจะเป็นเหมือนชีวิตบนโลกอย่างไร? มันจะแตกต่างกันอย่างไร? ท่านอยากจะให้ชีวิตของท่านในโลกแห่งวิญญาณเป็นเช่นไร?
- ซาตานมีอำนาจและอิทธิพลอะไรในโลกแห่งวิญญาณ?
- ทำไมคนที่เพิ่งรับบัพติศมาจึงไม่พร้อมจะรับความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพในทันที? บุคคลนั้นต้องทำอะไรเพื่อให้พร้อมสำหรับพรนี้? จะทำสิ่งนี้ได้ที่ไหน?

บทที่ 39

การพิพากษานิรันดร์

"ข้าพเจ้าได้ข้อสรุป" ประธานบริคัม ยังประกาศ "ว่าเราจะถูกพิพากษาตามการกระทำที่เราได้ทำไว้ขณะที่เรามีร่างกาย ตามความนึกคิดและเจตนาของใจเรา" (DNW, *17 Aug. 1869, 2; ดู ค.พ. 137:9 ด้วย) ท่านสอนอย่างชัดเจนว่าชายและหญิงทุกคนจะต้องถูกพิพากษา "ดวงปัญญาทุกดวงจะถูกพิพากษา...ตามงาน ศรัทธา ความปรารถนา ความซื่อตรงหรือความไม่ซื่อตรงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า ลักษณะนิสัยทุกอย่างของเขาจะได้รับคุณความดีหรือความไม่ดี และเขาจะถูกพิพากษาตามกฎแห่งสวรรค์"* (DNW, *12 Sept. 1860, 2)*

คำสอนของบริคัม ยัง

เราจะถูกพิพากษาตามงาน คำพูด ความคิดของเรา และการตอบสนองความจริง

นี่คือโลกที่เราต้องพิสูจน์ตนเอง ช่วงชีวิตของมนุษย์คือช่วงเวลาแห่งการทดลอง ซึ่งเราต้องพิสูจน์ต่อพระผู้เป็นเจ้า ในภาวะที่เราขาดความสว่างทางวิญญาณ ในความอ่อนแอของเรา และที่ซึ่งศัตรูครอบครอง ว่าเราจะเป็นเพื่อนกับพระบิดาของเรา เราได้รับความสว่างจากพระองค์และมีค่าควรต่อการเป็นผู้นำของลูกๆ ของเรา—โดยเฉพาะการเป็นพระเจ้าแห่งพระเจ้าเป็นจอมกษัตริย์และมีการครอบครองมันสมบูรณ์เหนือส่วนที่เป็นครอบครัวของเรา ซึ่งจะได้รับการสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ ในอาณาจักรชั้นสูง (*DBY,* 87)

ข้าพเจ้าทราบว่าวันแห่งการพิพากษาจะมาถึงท่านและข้าพเจ้าในไม่ช้า เป็นเวลานานก่อนที่เราจะทิ้งร่างกายนี้และเข้าสู่โลกแห่งวิญญาณ ข้าพเจ้าทราบอย่างแน่นอนว่าเมื่อเรานอนลงการพิพากษาจะเกิดกับเรา และดังที่พระคัมภีร์เขียนว่า" เมื่อต้นไม้ล้มตรงไหนมันก็นอนอยู่ตรงนั้น" [ดู ปัญญาจารย์ 11:3] หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ เมื่อเราตายการพิพากษาก็จะเกิดกับเรา (*DBY,* 382)

ความตายทำให้ผู้มีอำนาจสูงสุดมีฐานะเท่ากับขอทานที่ยากจนที่สุด และทั้งสองจะต้องยืนต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เพื่อตอบคำถามสำหรับการกระทำที่เราทำได้ขณะที่มีร่างกาย (*DBY,* 445)

ขอให้ทุกคนเชื่อตามที่เขาพอใจและทำตามความเชื่อมั่นในจิตใจของตัวเอง เพราะทุกคนมีเสรีภาพที่จะเลือกหรือปฏิเสธ พวกเขามีเสรีภาพในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าหรือปฏิเสธพระองค์เรามีพระคัมภีร์ที่มีความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ เรามีเสรีภาพที่จะเชื่อหรือปฏิเสธพระคัมภีร์เหล่านั้นแต่เราจะถูกนำมาสู่การพิพากษาต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับสิ่งทั้งหมดนี้ เราต้องถวายรายงานแด่พระองค์ผู้ทรงมีสิทธิ์ที่จะเรียกให้เราถวายรายงานการกระทำเมื่อเราอยู่ในร่างกาย (*DBY,* 67)

เวลาและความสามารถในการทำงานเป็นต้นทุนของมนุษยชาติทั้งมวลในโลก เราทุกคนเป็นหนี้พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความสามารถในการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ และพระองค์ทรงเรียกร้องให้เรารับผิดชอบอย่างจริงจังในการใช้ความสามารถของเรา (*DBY,* 301)

ลูกหลานมนุษย์จะถูกพิพากษาตามงานของเขาไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือชั่ว หากวันเวลาของมนุษย์เต็มไปด้วยงานดี เขาจะได้รับรางวัลตามนั้น ในทางตรงกันข้าม หากวันเวลาของเขาเต็มไปด้วยการทำความชั่ว เขาจะได้รับตามการกระทำของเขา...เมื่อใดที่ผู้คนตระหนักว่านี่คือช่วงเวลาที่พวกเขาเริ่มวางรากฐานสำหรับความสูงส่งเพื่อกาลเวลาและนิรันดร เมื่อนั้นคือเวลาที่เขาจะสร้างงานดีจากภายในจิตวิญญาณของเขาซึ่งจะนำเกียรติยศและรัศมีภาพมาสู่พระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระเยซูทรงกระทำ (*DNW,* 13 Apr. 1854, 1)

[พระผู้เป็นเจ้า] จะไม่ทรงต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำของเราเท่านั้น แต่คำพูดและความคิดของเราจะถูกนำมาสู่การพิพากษาด้วย (*DBY,* 301)

ทุกคนที่เชื่อ มีใจซื่อตรง และนำผลแห่งความชอบธรรมออกมา คือผู้ที่ได้รับเลือกของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นทายาทของทุกสิ่ง ทุกคนที่ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อฟังพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าและพิธีการในพระนิเวศน์ของพระองค์จะถูกพิพากษาตามคำพูดจากปากของเขา พวกเขาจะกล่าวโทษตนเองดังที่ทำอยู่ขณะนี้ พวกเขาจะถูกพิจารณาว่าไม่มีค่าควรและจะไม่มีส่วนหรือส่วนแบ่งใดๆ กับผู้ชอบธรรม (*DBY,* 383–84)

ใครบางคนอาจพูดว่า “ถ้าฉันแน่ใจอย่างมากเลยว่าจะได้รับสถานะแห่งรัศมีภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้ ฉันคิดว่าฉันจะไม่ต้องทำอะไรให้ยุ่งยากเพื่อจะได้รับมากกว่านั้นอีก” ถ้าอย่างนั้นก็จงทำเถิดหากนั่นคือสิ่งที่ท่านต้องการจริงๆ ทุกคนบนแผ่นดินโลกมีสิทธิพิเศษ มีพระกิตติคุณไว้สั่งสอน แต่ บาปกลับแพร่หลาย บางคนตายทางวิญญาณและบางคนก็ต่อต้านพระกิตติคุณ—บางคนยอมรับมันและบางคนไม่ยอมรับ แต่นี่คือบาปของผู้คน—พวกเขารู้ความจริงแต่ปฏิเสธ นี่คือบาปของโลก “ความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์ได้รักความมืดมากกว่ารักความสว่าง เพราะกิจการของเขาเลวทราม” [ดู ยอห์น 3:19] พระเยซูตรัสเช่นนั้นในสมัยของพระองค์ เรากล่าวว่า นี่คือพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอด ทุกคนที่ยอมรับจะมีรัศมีภาพ เกียรติ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์เป็นของพวกเขา หาก

พวกเขาปฏิเสธมันพวกเขาจะเสี่ยงต่อการได้รับรางวัลที่น้อยกว่า (*DBY,* 384)

เมื่อความสว่างแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่มนุษย์ และเขาปฏิเสธมัน นั่นคือการกล่าวโทษ (*DBY,* 383)

หลักธรรมแห่งชีวิตนิรันดร์ที่จัดตั้งไว้ต่อหน้าเรามีเจตนาเพื่อทำให้เราสูงส่งในอำนาจและสงวนเราไว้จากความเสื่อมทราม หากเราเลือกวิถีที่ตรงกันข้าม ยอมรับและปฏิบัติหลักธรรมที่นำไปสู่ความตาย ความผิดจะตกอยู่กับตัวเราเอง หากเราล้มเหลวที่จะได้รับความรอดที่เรากำลังแสวงหา เราจะยอมรับว่าเราได้รับรางวัลทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของเราและยอมรับว่าเราได้ทำตามอำเภอใจอันเป็นอิสระที่ประทานให้เรา เราจะถูกพิพากษาตามคำพูดจากปากของเรา ไม่ว่าเราจะได้รับการพิสูจน์ว่าถูกต้องหรือถูกกล่าวโทษ (*DNW,* 17 Aug. 1859, 1)

เราจะถูกพิพากษาตามการดำเนินชีวิต "ตามความสว่างและความรู้ดีที่สุดเท่าที่ [เรา] มี"

เป็นที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้า นับตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงวันนี้ว่าเป็นเรื่องที่ไร้สาระสิ้นดี ที่จะพูดเกี่ยวกับผู้อาศัยของแผ่นดินโลกที่จากไปอย่างไม่มีวันกลับมาโดยเฉพาะคุณพ่อ คุณแม่ของข้าพเจ้า ของท่าน หรือบรรพบุรุษของเรา ผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามความสว่างและความรู้ดีที่สุดเท่าที่พวกเขามี แต่เพราะว่าพวกเขาไม่ได้รับพันธสัญญาอันเป็นนิจและฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ในระหว่างมีชีวิต พวกเขาจะต้องไปสู่นรกและเตาไฟชั่วนิรันดร นั่นเป็นเรื่องไร้สาระสำหรับข้าพเจ้า มันเป็นเช่นนั้นเสมอมา และก็ยังเป็นเช่นนั้น (*DBY,* 384)

ชายหรือหญิงต้องรู้วิถีทางของพระผู้เป็นเจ้าก่อนที่พวกเขาจะไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้า บุคคลอาจเป็นคนบาป อาจเป็นคนไม่ชอบธรรม อาจเป็นคนชั่วร้าย ผู้ไม่เคยได้ยินแผนแห่งความรอด ผู้ไม่คุ้นเคยกับประวัติของบุตรมนุษย์ หรือผู้เคยได้ยินพระนามของพระผู้ช่วยให้รอดและบางทีเคยได้ยินประวัติพระชนม์ชีพของพระองค์ขณะอยู่บนแผ่นดินโลก แต่ถูกสอนไม่ให้เชื่อเพราะประเพณีและการศึกษาของพวกเขา แต่การไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้านั้นพวกเขาต้องเข้าใจความเป็นพระผู้เป็นเจ้าระดับหนึ่ง (*DBY,* 384)

ตราบที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมตะ ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกหลายล้านคนจะดำเนินชีวิตตามความสว่างและความรู้ดีที่สุดที่เขาได้รับ—ตามความรู้ดีที่สุดที่เขามี ข้าพเจ้าเคยบอกท่านหลายครั้งแล้วว่าเขาจะได้รับตามงานของเขา และทุกคนที่ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ดีที่สุดเท่าที่พวกเขามี หรือเท่าที่พวกเขาเข้าใจ จะได้รับสันติ รัศมีภาพ ความสุขสบาย ความปีติยินดีและจะได้รับมงกุฎเกินกว่าที่พวกเขาคาดหวัง พวกเขาจะไม่ตายทางวิญญาณ (*DBY,* 384)

หาก [ผู้คน] มีกฎ ไม่ว่าใครจะตั้งมันขึ้นมา และเขาทำดีที่สุดเท่าที่พวกเขารู้ว่าจะทำอย่างไรพวกเขาจะได้รับรัศมีภาพเกินกว่าจินตนาการของท่าน จากคำบรรยายใดๆ ที่ข้าพเจ้าอาจให้กับท่าน ท่านไม่สามารถเข้าใจได้แม้เพียงส่วนเล็กน้อยที่สุดเกี่ยวกับรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเตรียมไว้สำหรับมนุษย์ อันเป็นงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ (*DBY,* 385)

ข้าพเจ้ากล่าวกับปุโรหิตทุกคนบนผืนแผ่นดินโลก ข้าพเจ้าไม่สนใจว่าพวกเขาจะเป็นชาวคริสต์ เพกัน หรือ [อิสลาม] ท่านจะดำเนินชีวิตตามความสว่างของความรู้ที่ดีที่สุด เท่าที่ท่านมี และถ้าท่านทำท่านจะได้รับรัศมีภาพทั้งหมดตามที่ท่านเคยคาดหวัง (*DBY,* 384–85)

ในที่สุด ทุกคนจะได้รับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพยกเว้นบรรดาบุตรแห่งหายนะ

สานุศิษย์ของพระเยซูจะได้อยู่กับพระองค์ แล้วที่เหลือจะไปไหน? ไปสู่อาณาจักรที่เตรียมไว้ให้ ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะอยู่และยืนยง พระเยซูจะทรงนำบุตรและธิดาทุกคนของอาดัมออกมาโดยการไถ่ของพระองค์เอง ยกเว้นบุตรแห่งหายนะซึ่งจะถูกขับไปอยู่ในนรก คนอื่นจะต้องทนรับพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้า—คือจะต้องทนรับทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากมือของพวกเขาหรือความยุติธรรมเรียกร้องจากพวกเขา และเมื่อพวกเขาทนรับพระพิโรธของพระผู้เป็นเจ้าจนกระทั่งได้จ่ายทุกบาททุกสตางค์แล้ว พวกเขาจะถูกนำออกมาจากคุก นี่คือคำสอนอันน่ากลัวที่สอนกันหรือ? บางคนอาจพิจารณาว่ามันเป็นคำสอนที่น่ากลัว แต่มันเป็นความจริงที่ว่าทุกคนที่ไม่กระทำบาปในวันแห่งพระคุณ และกลับกลายมาเป็นเทพแทนที่จะเป็นมาร จะถูกนำมาสู่การได้รับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพ (*DBY,* 382, 2)

คนจำนวนมากจะพิสูจน์ตนว่ามีความซื่อสัตย์มากกว่าจะละทิ้งความเชื่อ ระดับหนึ่งของผู้คนเหล่านี้จะไปยังอาณาจักรชั้นสูง ขณะที่คนอื่นๆ ไม่สามารถเข้าไปได้ เพราะว่าเขาไม่สามารถอยู่ในกฎชั้นสูงได้ แต่เขาจะได้รับอาณาจักรดีที่สุดดังที่เขาปรารถนาและอาศัยอยู่ได้ (*DBY,* 383)

รัศมีภาพที่แตกต่างกันเหล่านี้ทั้งหมดได้รับการจัดวางไว้เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและสภาพของมนุษย์ (*DNW,* 13 Aug, 1862)

เราอ่านในพระคัมภีร์ไบเบิลว่ารัศมีภาพของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง รัศมีภาพของดวงจันทร์ก็อย่างหนึ่ง และรัศมีภาพของดวงดาวก็อย่างหนึ่ง [ดู 1 โครินธ์ 15:40–42] ในคำสอนและพันธสัญญา [ดู ค.พ. 76] เรียกรัศมีภาพเหล่านี้ว่าชั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นสูงซึ่งเป็นรัศมีภาพชั้นสูงสุด สิ่งเหล่านี้คือบรรดาโลก ซึ่งเป็นระดับชั้นหรือปราสาทที่แตกต่างกันในพระนิเวศน์ของพระบิดาของเรา บัดนี้ชายหรือหญิงเหล่านี้ ผู้ที่ไม่รู้เกี่ยวกับอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าและอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากไปกว่าการ “ปล่อยให้ผู้อื่นนำไป โดยไม่ต้องมีความเข้าใจส่วนตัวเลย หรือพึ่งพาศรัทธาของผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา จะไม่มีทางเข้าไปใน

รัศมีภาพชั้นสูงเพื่อรับการสวมมงกุฎดังที่พวกเขาคาดหวังได้เลย พวกเขาจะไม่มีทางได้เป็นพวกพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะปกครองตนเองไม่ได้ ไม่ต้องพูดถึงเรื่องการปกครองผู้อื่น พวกเขาต้องได้รับคำสั่งแม้ในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหมือนกับเด็กๆ พวกเขาควบคุมตนเองไม่ได้แม้แต่น้อย แต่เจมส์ ปีเตอร์ หรือคนอื่นจะต้องควบคุมพวกเขา พวกเขาจะไม่มีทางเป็นพระผู้เป็นเจ้าได้ ทั้งจะไม่ได้รับการสวมมงกุฎด้วยรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ พวกเขาจะไม่มีวันได้ครอบครองรัศมีภาพ ความยิ่งใหญ่ และอำนาจในอาณาจักรชั้นสูงใครจะได้? ผู้ที่เป็นอัศวิน และได้รับการดลใจด้วยอิสระแท้จริงของสวรรค์ ผู้จะออกไปอย่างกล้าหาญในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของเขา ปล่อยให้ผู้อื่นทำสิ่งที่พวกเขาพอใจ มีความเด็ดเดี่ยวในการทำสิ่งที่ถูกต้อง แม้ว่ามนุษย์ทั้งปวงจะเลือกวิถีทางตรงกันข้าม (*DBY,* 382–83)

หากคนชั่วร้ายซึ่งยังคงอยู่ในบาปภายใต้ความจำเป็นได้อยู่ในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรพร้อมกับคนที่เชื่อว่าทุกคนจะรอดและพระเยซูจะไม่ทรงละทิ้งผู้ใด สภาพของคนเหล่านั้นก็จะทนทุกข์ทรมานและสุดจะทนได้ยิ่งกว่าอยู่ในทะเลเพลิงและกำมะถันเสียอีกคำสอนที่ว่าใครรับบัพติศมาเท่านั้นที่จะรอดและสอนว่าเด็กทารกที่ยังไม่ได้รับบัพติศมาจะอยู่ในนรก ขณะที่คนเป็นซู้ หมอเวทมนตร์ ขโมย คนโกหก คนสาบานเท็จ ฆาตกร และคนที่น่าชิงชังอื่นๆ เพียงแต่กลับใจก่อนโดนประหารหรือก่อนตายจะได้รับการผลักดันให้เข้าในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรตามคำสอนเดียวกันนั้นซึ่งถ้าหากพวกเขาเข้าไปได้จริงๆ มันจะเป็นนรกสำหรับพวกเขา (*DBY,* 385)

การลงโทษของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นแบบพระผู้เป็นเจ้า มันจะคงอยู่ตลอดไป เพราะว่าจะไม่มีเวลาใดที่คนเราไม่ถูกกล่าวโทษ และจะต้องมีนรกสำหรับส่งพวกเขาไปเสมอ การสาปแช่งในนรกยาวนานเพียงใดในนรกข้าพเจ้าหาทราบไม่ ทั้งระดับความทุกข์ทรมานที่พวกเขาต้องทนก็ไม่ทราบเช่นกันหากเราสามารถคำนวณด้วยวิธีใดก็ตามว่าพวกเขารู้สึกผิดเกี่ยวกับความชั่วร้ายมากเพียงใด ก็เป็นไปได้ที่จะรู้ถึงปริมาณความทนทุกข์ที่พวกเขาจะได้รับ พวกเขาจะได้รับตามการกระทำของพวกเขาขณะที่ยังมีร่างกาย การลงโทษของพระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าคนชั่วร้ายจะคงอยู่ในสภาพแห่งการลงโทษชั่วนิรันดร์ (*DBY,* 383)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

เราจะถูกพิพากษาตามงาน คำพูด ความคิดของเรา และการตอบสนองความจริง

- ประธานยังสอนว่า “ช่วงชีวิตของมนุษย์คือช่วงเวลาแห่งการทดลอง” อะไรที่เราต้อง “พิสูจน์ต่อพระผู้เป็นเจ้า” ระหว่างความเป็นอยู่ในชีวิตมตะของเรา?

- เราจะต้องรับผิดชอบอะไรบ้างในวันแห่งการพิพากษา? (ดู แอลมา 12:14; 41:3)
- ใครคือผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือก?
- ประธานยังกล่าวว่าเราจะ "ถูกพิพากษาตามคำพูดจากปากของเราเอง" เราตั้งใจว่า "จะได้รับการพิสูจน์ว่าถูกต้องหรือถูกกล่าวโทษ" อย่างไร?
- ประธานยังสอนว่าเราจะถูกพิพากษาตามการใช้เวลาของเรา ทำไมการใช้เวลาของเราจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง? ท่านจะพิพากษาวิธีที่ท่านใช้เวลาของท่านขณะนี้อย่างไร? ท่านเรียนรู้จากสมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนาจักร เพื่อนๆ และเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการใช้เวลาของพวกเขาให้ดีอย่างไรบ้าง?

เราจะถูกพิพากษาตามการดำเนินชีวิต "ตามความสว่างและความรู้ดีที่สุดเท่าที่ [เรา] มี"

- สภาพแวดล้อมหรือสภาพใดในชีวิตของผู้คนที่จะทำให้การพิพากษาของพระเจ้าเกี่ยวกับตัวพวกเขาเป็นเรื่องง่าย? เราจะประยุกต์หลักธรรมนี้กับวิธีที่เราให้ความเคารพผู้ที่มีความเชื่อแตกต่างจากเราอย่างไร?
- ตามคำพูดของประธานยังด้วยเงื่อนไขใดที่ มนุษย์จะได้รับ "สันติ รัศมีภาพ ความสุข สบาย...เกินกว่าที่พวกเขาคาดหวังไว้" หลังจากชีวิตนี้?

ในที่สุด ทุกคนจะได้รับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพยกเว้นบรรดาบุตรแห่งหายนะ

- ทำไมคนชั่วร้ายที่ตายในบาปจึงไม่สามารถทนต่อการอยู่กับพระบิดาและพระบุตรได้? (ดู มอรมอน 9:3–4; ค.พ. 88:22)
- ประธานยังกล่าวว่าลูก ๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ "จะได้รับอาณาจักรดีที่สุดดังที่พวกเขาปรารถนาและอาศัยอยู่ได้" เราจะตัดสินใจได้อย่างไรว่าเราจะมีค่าควรต่อการได้รับอาณาจักรที่ปรารถนา?
- ประธานยังสอนว่า ในที่สุดทุกคนจะได้รับอาณาจักรแห่งรัศมีภาพยกเว้นบรรดาบุตรแห่งหายนะ สิ่งนี้สอนท่านเกี่ยวกับการอุทิศของพระบิดาแห่งสวรรค์เพื่อความยุติธรรมและความเมตตาอย่างไร? สิ่งนี้สอนท่านเกี่ยวกับความรักของพระองค์ที่มีต่อลูกๆ ของพระองค์อย่างไร?

บทที่ 40

ความรอดโดยทางพระเยซูคริสต์

ประธานบริคัม ยัง ถามว่า "ไม่มีใครที่จะตายทางวิญญาณเลยหรือ? ไม่มีใครที่จะทนทุกข์ด้วยพระพิโรธของพระผู้ทรงฤทธานุภาพเลยหรือ? ก่อนอื่น ข้าพเจ้าจะพูดเหมือนกับที่เคยพูดมาตลอดชีวิตของข้าพเจ้า ที่สุดที่ข้าพเจ้าสั่งสอน ข้าพเจ้าไม่เคยมีวิญญาณที่จะสั่งสอนผู้คนถึงนรกหรือการกล่าวโทษ ข้าพเจ้าพยายามหลายครั้ง—ข้าพเจ้าพยายามเมื่อแซบัธที่แล้วและพยายามในวันนี้ที่จะเข้าถึงประเด็นนั้น—ความทุกข์ทรมานของคนชั่วร้ายดูเหมือนเขาจะทนทุกข์ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ใส่ใจเรื่องอะไรอื่นนอกจากความรอดของผู้คน" (DBY, *388*) *ประธานยังสอนว่า "ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต"*(DBY, *391*) *ท่านพูดถึงความรอดที่จะ "มาถึงครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด"* (DBY, *389*) *และท่านพูดถึงชีวิตนิรันดร์สำหรับคนเหล่านั้นที่ "เชื่อฟังข้อกำหนดของ [กฎ] ของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งครัด และดำเนินต่อไปในความซื่อสัตย์"* (DBY, *387*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ความรอดที่พระเยซูคริสต์ประทาน มาถึงครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด

จงมองดูพระกรุณา ความอดกลั้น ความมีเมตตา และความรู้สึกแรงกล้าเสมือนพ่อแม่ของพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเราในการเตรียมทางและจัดหาหนทางเพื่อช่วยลูกหลานมนุษย์ให้รอด—ไม่เฉพาะสิทธิชนยุคสุดท้ายเท่านั้น—ไม่เฉพาะคนเหล่านั้นที่มีสิทธิพิเศษของหลักธรรมข้อแรกแห่งกฎชั้นสูง แต่เพื่อช่วยให้ทุกคนรอด มันเป็นความรอดสากล—การไถ่สากล (*DBY,* 388)

มีกี่คนที่จะได้รับการคุ้มครอง? ทุกคนที่ไม่ปฏิเสธ ไม่ต่อต้านอำนาจและพระลักษณะของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกคนที่ไม่ทำบาปต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์ (*DBY,* 387)

ประชาชาติทั้งปวงกำลังได้รับพรเหล่านี้ ทุกคนถูกรวมอยู่ในการไถ่ของพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงลิ้มรสความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน ทุกคนอยู่ในอำนาจของพระองค์ และพระองค์จะช่วยทุกคนให้รอด ดังเช่นที่พระองค์ตรัส ยกเว้นพวกบุตรแห่งหายนะและพระบิดาทรงวางทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างไว้บนโลกนี้ให้อยู่ในอำนาจของพระองค์ แผ่นดินโลก และมนุษย-

ชาติที่อยู่บนนั้น สัตว์ป่า ปลาในทะเล นกในอากาศ แมลง และสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด พร้อมกับทุกสิ่งที่อยู่บนโลกใบนี้—ทั้งหมดนี้อยู่ในพระหัตถ์ของพระผู้ช่วยให้รอด และพระองค์ทรงไถ่ทั้งหมดนี้ (*DBY,* 388)

ชื่อของบุตรและธิดาทุกคนของอาดัม ถูกบันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของลูกแกะเรียบร้อยแล้ว จะมีสักครั้งไหมที่เขาจะถูกลบออกจากหนังสือนี้? มี เมื่อเขากลายเป็นบุตรแห่งหายนะ และไม่ถูกลบจนกว่าจะถึงเวลานั้น ทุกคนมีสิทธิพิเศษในการคงชื่อของเขาไว้ในนั้น ตลอดกาลและตลอดไป หากเขาเพิกเฉยต่อสิทธิพิเศษนี้ชื่อของเขาจะถูกลบแต่ไม่ถูกลบจนกว่าจะถึงเวลานั้น ทุกชื่อของครอบครัวมนุษย์ถูกบันทึกไว้ที่นั่น และพระเจ้าจะทรงรักษามันไว้ที่นั่นจนกว่าเขาจะมาสู่ความรู้ถึงความจริง หากเขากบฏต่อพระองค์ และทำบาปต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วเขาจะถูกโยนลงนรก และชื่อของเขาจะถูกลบออกจากหนังสือแห่งชีวิตของลูกแกะ (*DBY,* 387–88)

เป็นเรื่องน่ายินดีที่รู้ว่าเราได้ช่วยทุกคนที่พระบิดาประทานไว้ในอำนาจ [การเป็นผู้พิทักษ์] ของเราให้รอด พระเยซูตรัสว่าพระองค์ไม่ทรงสูญเสียใครนอกจากบุตรแห่งหายนะ พระองค์จะไม่สูญเสียพี่น้องคนใดของพระองค์ เว้นแต่บุตรแห่งหายนะ ขอให้เราช่วยทุกคนที่พระบิดาทรงวางไว้ในอำนาจของเราให้รอด (*DBY,* 388)

ศาสนาของเราดัดแปลงให้เข้ากับความสามารถของครอบครัวทั้งหมดของมนุษย์ มันไม่ได้ส่งผู้คนบางส่วนไปสู่การร้องไห้คร่ำครวญในความทุกข์ทรมานตลอดกาลและตลอดไป แต่มันเอื้อมไปถึงบุตรและธิดาคนสุดท้ายของอาดัมและอีฟ โดยดึงพวกเขาออกจากคุกเปิดประตูและทำลายพันธนาการ จากนั้นนำจิตวิญญาณทุกดวงที่จะได้รับความรอดออกมา (*DBY,* 389)

ท้องฟ้าหวังว่าผู้คนจะรอด ท้องฟ้าร้องไห้เพราะผู้คน เนื่องจากความแข็งกระด้างของใจเขา ความไม่เชื่อ และความเชื่องช้าที่จะเชื่อและกระทำ (*DBY,* 388–89)

เมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่โจเซฟ สมิธ และซิดนี ริกดันว่ามีที่แห่งหนึ่งเตรียมไว้สำหรับทุกคนตามความสว่างที่เขาได้รับ การปฏิเสธความชั่วร้ายและปฏิบัติความดี มันเป็นการทดลองครั้งยิ่งใหญ่ต่อหลายๆ คน และบางคนละทิ้งความเชื่อเพราะพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ส่งการลงโทษอันเป็นนิจมาสู่ผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์และเด็กทารก แต่มีที่แห่งหนึ่งเพื่อความรอดสำหรับทุกคนในเวลาที่เหมาะสม จะเป็นพรแก่ผู้ที่ซื่อสัตย์ ทรงคุณธรรมและมีสัจจะ ไม่ว่าเขาจะเป็นของศาสนาจักรใดก็ตาม มันเป็นคำสอนใหม่สำหรับชั่วอายุนี้ และคนจำนวนมากยากที่จะยอมรับคำสอนนี้ (*DBY,* 390–91)

ไม่ใช่ความคิดอันรุ่งโรจน์หรอกหรือที่ว่ามีอาณาจักร ปราสาทแห่งรัศมีภาพ และที่อยู่อาศัยที่สะดวกสบายเตรียมไว้สำหรับบุตรและธิดาของอาดัมยกเว้นบุตรแห่งหายนะ? ทุกคนจะไม่

มีส่วนในการฟื้นคืนชีวิตแรก และบางทีหลายคนจะไม่ปรากฏในการฟื้นคืนชีวิตครั้งที่สอง แต่ทุกคนจะฟื้นคืนชีวิต (*DBY,* 391)

โดยทางการชดใช้ของพระคริสต์ ทุกคนที่ซื่อสัตย์ต่อกฎและพิธีการต่างๆ ของพระกิตติคุณจะได้รับความรอดในอาณาจักรชั้นสูง

มีโอกาส [สำหรับความสูงส่ง] สำหรับคนเหล่านั้นที่เคยมีชีวิตอยู่และที่มีชีวิตอยู่ในเวลานี้ พระกิตติคุณมาถึงแล้ว ความจริง ความสว่างและความชอบธรรมถูกส่งมาในโลก คนเหล่านั้นที่ยอมรับพระกิตติคุณจะได้รับความรอดในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า ส่วนคนจำนวนมากที่ไม่ได้รับความจริงและความสว่าง เพราะการเพิกเฉย ประเพณี ความเชื่อถือโชคลางและความคิดที่ผิดๆ ของบรรพบุรุษจะยังคงได้รับอาณาจักรที่รุ่งโรจน์และดีเป็นมรดกพวกเขาจะชื่นชมและได้รับมากกว่าที่มนุษย์เคยเข้าใจ เว้นแต่เขาจะได้รับการเปิดเผย (*DBY,* 389)

คำกล่าวเหล่านี้ [ดู ค.พ. 88:21–24] แสดงให้เห็นข้อเท็จจริงที่พระเยซูทรงอ้างถึงเมื่อพระองค์ตรัสว่า "ในพระนิเวศน์ของพระบิดาของเรามีปราสาทมากมาย" [ยอห์น 14:2; ค.พ. 98:18] ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีปราสาทกี่แห่ง แต่ในที่นี้มีสามแห่งที่พูดถึง : ชั้นสูง ชั้นกลาง ซึ่งเป็นชั้นถัดลงไป และชั้นต้น ชั้นที่สาม หากเราพยายามอ่านสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับผู้คนของพระองค์ในยุคสุดท้าย เราจะพบว่า พระองค์ทรงเตรียมที่ไว้สำหรับผู้อาศัยทั้งหมดของแผ่นดินโลก มนุษย์ทุกคนที่ปรารถนา และผู้ที่พยายามแม้แต่เพียงเล็กน้อยที่จะเอาชนะมาร และพิชิตความชั่วร้ายภายในตัวเขาหรือเธอและดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรสำหรับรัศมีภาพก็จะได้รับอาณาจักรแห่งหนึ่ง เราผู้ที่ได้รับความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าหรืออาณาจักรแห่งสวรรค์ที่จะมาสู่แผ่นดินโลก อยู่ในครอบครองของกฎ พิธีการ พระบัญญัติและการเปิดเผยที่จะเตรียมเราให้รับมรดกแห่งอาณาจักรชั้นสูง และไปสู่ที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรโดยการเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด (*DBY,* 391)

ไม่สำคัญว่าลักษณะภายนอกจะเป็นเช่นไรแต่ที่แน่ๆ ก็คือหากข้าพเจ้าจะรู้ได้จริงๆ ว่าหัวใจของผู้คนตั้งใจอย่างเต็มที่ที่จะทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ของเขาแม้เขาจะหวั่นไหวและทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากมายโดยทางความอ่อนแอของธรรมชาติมนุษย์ กระนั้นเขายังจะรอดได้ (*DBY,* 389)

หากเรายอมรับความรอดในลักษณะที่ถูกมอบแก่เรา เราต้องซื่อสัตย์ในความคิดทุกอย่างในการไตร่ตรอง ในการใช้ดุลยพินิจของเรา ในกลุ่มเพื่อนๆ ส่วนตัวของเรา ในข้อตกลงต่างๆ ของเรา ในการประกาศของเรา และในการกระทำทุกอย่างในชีวิตของเรา อย่ากลัวและไม่ต้องคำนึงถึงหลักธรรมของความเชื่อที่ผิด หลักธรรมของความไม่จริงทุกอย่างที่อาจปรากฏออกมา (*DBY,* 389)

แม้เราจะมีความสนใจหรือมีวัตถุประสงค์เดียวกับผู้คน กระนั้นจงจำไว้ว่า ความรอดเป็นงานเฉพาะคน ทุกคนทำเพื่อตัวเขาเอง ข้าพเจ้าไม่มีเวลามากนักที่จะพูดให้ท่านเข้าใจทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าจะบอกเป็นนัยให้ท่านเข้าใจ มีคนในศาสนาจักรนี้ที่คิดว่าจะรอดได้โดยความชอบธรรมของคนอื่น เขาจะล้มเหลวแน่นอน เขาคือคนที่จะมาถึงเมื่อประตูสู่สวรรค์ปิดพอดี ดังนั้นในกรณีนี้ท่านจะเข้าไปไม่ได้ จากนั้นท่านจะเรียกหาบางคนที่ได้เข้าไปทางประตูชั้นสูงโดยความซื่อสัตย์ของเขาเองและโดยทางพระเมตตาของพระเยซูคริสต์ ให้มาและเปิดประตูให้ท่าน แต่การทำสิ่งนี้ไม่ใช่หน้าที่ของเขา การกระทำดังกล่าวจะเป็นจุดจบของคนเหล่านั้นที่หวังลมๆ แล้งๆ ว่าจะได้รับการช่วยให้รอดในความชอบธรรม และโดยทางอิทธิพลของพี่น้องชาย [หรือพี่น้องหญิง] บางคน ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเตือนท่านล่วงหน้าให้ปลูกฝังความชอบธรรมและความซื่อสัตย์ในตัวท่าน ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นใบผ่านทางสู่ความสุขชั้นสูง (*DBY,* 390)

หากบราเดอร์บริคัมทำความผิดทางศีลธรรมหรือทางวิญญาณ และถูกปิดกั้นจากอาณาจักรแห่งสวรรค์ ไม่มีใครจะถูกตำหนินอกจากบราเดอร์บริคัม ข้าพเจ้าเป็นเพียงคน ๆ นั้นในสวรรค์บนแผ่นดิน หรือในนรกที่จะถูกตำหนิ (*DBY,* 390)

สิ่งนี้นำไปใช้ได้กับสิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคน ความรอดเป็นการปฏิบัติเฉพาะคน ข้าพเจ้าเป็นเพียงบุคคลคนนั้นที่สามารถช่วยให้ตนเองรอด เมื่อความรอดถูกส่งมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะปฏิเสธหรือยอมรับก็ได้ ในการยอมรับมัน ข้าพเจ้ายอมเชื่อฟังอย่างไม่ต้องสงสัยและยอมตนต่อพระคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่ตลอดชีวิตของข้าพเจ้าและต่อคนเหล่านั้นที่ทรงรับมอบหมายให้สั่งสอนข้าพเจ้า ในการปฏิเสธมัน ข้าพเจ้าย่อมทำตามคำบอกของใจตนเองมากกว่าที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้สร้างของข้าพเจ้า (*DBY,* 390)

ไม่เคยมีใครต้องมีความชอบธรรมมากกว่าที่จำเป็นจึงจะรอดได้ ทุกคนที่รอดซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต จะรอดโดยไม่ต้องมีความชอบธรรมล้นเหลือ แต่นั่นก็ใช่ว่าจะไม่พยายามเอาชนะสิ่งซึ่งเรียกร้องให้เราฝึกใช้พลังงานทั้งหมดของจิตวิญญาณ (*DBY,* 387)

ที่ใดที่พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ประทับอยู่ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของพระองค์—อาณาจักรชั้นสูง (*DBY,* 388)

ชายและหญิงที่ปรารถนาจะได้รับที่นั่งในอาณาจักรชั้นสูง จะพบว่าเขาต้องพยายามเอาชนะความอ่อนแอและบาปทุกวัน (*DBY,* 392)

การที่บุคคลจะรอดในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากการเตรียมพร้อมเพื่อจะอยู่ในสถานที่ที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ถือเป็นเรื่องเหลวไหลและไร้สาระโดยสิ้นเชิง หากมีคนใดที่คิดว่าเขาจะเข้าสู่ที่ประทับของพระบิดาและพระบุตรโดยการต่อสู้เพื่อศาสนา แต่ไม่ใช่การดำเนินชีวิตตามศาสนาของเขา เขาก็คิดผิด ดังนั้นหากเราตั้งใจจะดำเนินชีวิต

ตามศาสนาของเราเร็วเท่าใด มันก็จะดีสำหรับเรามากขึ้นเท่านั้น (*DBY,* 392)

ระบบการจัดการของสวรรค์มุ่งที่จะรวมทุกคนสู่สวรรค์ และช่วยทุกคนที่สามารถช่วยได้ให้รอด (*DBY,* 387)

ผู้คนควรเข้าใจว่าไม่มีชาย [หรือหญิง] คนใดที่เกิดมาบนแผ่นดินโลกแล้วจะรอดไม่ได้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หากเขาประสงค์จะรอด (*DBY,* 387)

ทุกคนที่เคยมีชีวิตหรือจะมีชีวิตบนโลกนี้มีสิทธิพิเศษของการได้รับพระกิตติคุณ เขาจะมีอัครสาวก ศาสดา และผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่โลกแห่งวิญญาณ เช่นเดียวกับที่เรามีที่นี่ เพื่อนำเขาไปในทางแห่งความจริงและความชอบธรรม และนำเขากลับไปเฝ้าพระผู้เป็นเจ้า ทุกคนมีโอกาสสำหรับความรอดและชีวิตนิรันดร์ (*DBY,* 387)

หากศรัทธาของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเราเป็นหนึ่งเดียวกันที่จะรับเอาเป้าหมายใหญ่ยิ่งเพื่อเข้าในอาณาจักรชั้นสูง และตัวข้าพเจ้ามีโอกาสที่จะได้รับอาณาจักรชั้นสูง ท่านและคนอื่นๆ ทุกคนก็จะเข้าไปที่นั่นได้ด้วย โดยกฎเดียวกัน (*DBY,* 387)

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงยกลูกๆ ที่เป็นอัศวินของพระองค์เข้าไปอยู่ในที่ประทับของพระองค์ในอำนาจและรัศมีภาพตลอดกาล

วิญญาณทุกดวงจะได้รับของประธานและความสามารถเหมือนกันหมดหรือไม่? ไม่มีทางทุกคนจะเท่ากันในอาณาจักรชั้นสูงหรือไม่? ไม่ [ดู ค.พ. 131:1–4] วิญญาณบางดวงสง่ากว่าดวงอื่นๆ บางดวงมีความสามารถที่จะได้รับมากกว่าดวงอื่นๆ มีความแตกต่างในโลกแห่งวิญญาณเหมือนกับที่ท่านมองเห็นในโลกนี้ แต่ทว่าเขาเป็นของบิดามารดาเดียวกันนั่นคือของพระบิดาองค์เดียว พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว (*DBY,* 391)

นี่คือแผน พระประสงค์ น้ำพระทัย และพระดำริของพระเจ้าที่ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกจะได้รับการยกขึ้นสู่บัลลังก์ อาณาจักร เขตปกครอง และอำนาจ ตามความสามารถที่เขาจะได้รับพระกิตติคุณจึงพร้อมที่จะยึดเข้าไว้ และสั่งสอนเขา รวมเขาเข้าด้วยกัน ทำให้ความเข้าใจของเขาสว่าง และทำให้เขาเป็นหนึ่งเดียวในพระเจ้าพระเยซู เพื่อว่าศรัทธา การสวดอ้อน-วอน ความหวังความรัก และความปรารถนาทุกอย่างของเขาจะมุ่งไปที่จุดประสงค์เดียวกัน (*DBY,* 391–92)

ความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนบาป ชีวิตนิรันดร์หรือความตาย ความสุขหรือความทุกข์เวทนา เป็นดังนี้ สำหรับคนเหล่านั้นที่ถูกยกให้สูงขึ้น จะไม่มีพันธะหรือข้อจำกัดต่อสิทธิพิเศษของเขาพรของเขามีอย่างไม่จำกัด อาณาจักร บัลลังก์ และการครอบครองเขตปกครองและอำนาจของเขาไม่มีที่สิ้นสุด แต่ทั้งหมดนี้เพิ่มพูนตลอดนิรันดร (*DBY,* 63)

ใครเล่ากำหนดขอบเขตความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าของมนุษย์ได้? คนที่เข้าใจหลักธรรมแท้จริงของนิรันดรเท่านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความรอดชายที่ได้รับการยกให้สูงส่ง จะไม่สูญเสียอำนาจและความสามารถทางธรรมชาติที่ประทานให้เขา แต่ในทางตรงกันข้าม โดยการดำเนินไปตามเส้นทางที่นำไปสู่ชีวิต เขาจะได้รับอำนาจมากขึ้น อิทธิพลและความสามารถมากขึ้นในทุกย่างก้าวที่เขาดำเนินไป (*DBY,* 392)

อาณาจักรที่สิทธิชนยุคสุดท้ายอยู่ ติดกับอาณาจักรชั้นสูง มันเป็นอาณาจักรซึ่งเราสามารถเตรียมพร้อมที่จะเข้าไปสู่ที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร ต่อแต่นี้ขอให้เราดำเนินชีวิต เพื่อให้ได้รัศมีภาพนั้นเป็นมรดก พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญากับท่าน พระเยซูทรงสัญญากับท่านอัครสาวกรวมทั้งศาสดาในสมัยโบราณและปัจจุบันสัญญากับท่านไว้ว่า ท่านจะได้รับรางวัลตามที่ท่านปรารถนาทุกประการในความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า หากท่านดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้รางวัลนั้น (*DNW,* 31 Oct. 1860, 1)

ความรอดคือความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์ของมนุษย์ ของเหล่าเทพ และพระผู้เป็นเจ้า มันคือชีวิตนิรันดร์—ชีวิตซึ่งเป็นมาแล้ว ซึ่งเป็นอยู่ และซึ่งจะมาถึง เราในฐานะมนุษย์ เป็นผู้รับมรดกทุกสิ่งของชีวิตนี้ หากเรามุ่งหน้าเชื่อฟังข้อกำหนดในกฎของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเคร่งครัดและดำเนินต่อไปในความซื่อสัตย์ (*DBY,* 387)

หากท่านมีทองคำและเงิน อย่าปล่อยให้มันมาอยู่ระหว่างท่านและหน้าที่ของท่าน ข้าพเจ้าจะบอกท่านถึงสิ่งที่จะทำเพื่อได้รับความสูงส่ง สิ่งซึ่งท่านไม่สามารถได้มานอกจากท่านจะทำตามวิธีนี้ หากความรักของท่านขึ้นอยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนถึงกับขัดขวางท่านไม่ให้อุทิศสิ่งนั้นแม้แต่น้อยแด่พระเจ้า จงอุทิศสิ่งนั้นก่อนเป็นอันดับแรก เพราะนั่นจะทำให้การอุทิศทั้งหมดเป็นไปได้...หากหัวใจของข้าพเจ้าไม่ได้ให้อย่างเต็มที่กับงานนี้ ข้าพเจ้าจะให้เวลา พรสวรรค์ มือ และการครอบครองของข้าพเจ้า จนกว่าหัวใจของข้าพเจ้าเห็นชอบที่จะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะทำงานด้วยมือของข้าพเจ้าในอุดมการณ์ของพระผู้เป็นเจ้า จนกว่าหัวใจของข้าพเจ้าจะยอมรับงานนี้...ข้าพเจ้าบอกท่านไปแล้วถึงวิธีที่จะทำตามเพื่อให้ได้รับความสูงส่ง พระเจ้าต้องมาก่อนและเป็นคนแรกสุดในความรู้สึกของเรา เราต้องพิจารณาการเสริมสร้างอุดมการณ์และอาณาจักรของพระองค์ก่อนสิ่งอื่น (*DNW,* 5 Jan. 1854, 2)

ไม่มีใครจะรอดและมาสู่ที่ประทับของพระบิดา นอกจากโดยทางพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เท่านั้น—เหมือนกัน สำหรับคนหนึ่งฉันใดกับอีกคนหนึ่งก็ฉันนั้น พระเจ้าทรงมีอุดมการณ์ของพระองค์ มีวิธี และมีงานของพระองค์ พระองค์จะทรงทำให้มันสำเร็จทั้งหมด พระเยซูกำลังทรงทำงานอย่างสุดกำลังของพระองค์เพื่อชำระและไถ่แผ่นดินโลก เพื่อนำพี่น้องชายและพี่น้องหญิงของพระองค์กลับสู่ที่ประทับของพระบิดา เรากำลังทำงานกับพระองค์ในการทำให้ครอบครัวทั้งหมดของมนุษย์บริสุทธิ์ เพื่อให้เราและเขาพร้อมที่จะอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในอาณาจักรของพระองค์ (*DBY,* 389)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ความรอดที่พระเยซูคริสต์ประทาน มาถึงครอบครัวมนุษย์ทั้งหมด

- ความรอดที่พระเยซูคริสต์ประทานมาเป็น "ความรอดสากลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการไถ่สากล" ในความหมายใด? ความรอดสากลนี้แสดง "ความรู้สึกแรงกล้าเสมือนพ่อแม่" ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีเพื่อลูกๆ ของพระองค์อย่างไร? ความรู้นี้นำความสุขมาสู่ท่านอย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่า คนจำนวนมากละทิ้งความเชื่อเมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยต่อโจเซฟ สมิธ และซิดนี ริกดัน ว่าทุกคนจะรับความรอดได้ ท่านคิดว่าทำไมคำสอนนั้นจึงยากที่สมาชิกจะยอมรับ? เราจะหลีกเลี่ยงปัญหาที่คล้ายคลึงกันนี้กับคำสอนของศาสดาและอัครสาวกในปัจจุบันได้อย่างไร?

โดยทางการชดใช้ของพระคริสต์ ทุกคนที่ซื่อสัตย์ต่อกฎและพิธีการต่างๆ ของพระกิตติคุณจะได้รับความรอดในอาณาจักรชั้นสูง

- ท่านคิดว่าประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านกล่าวว่า "ความรอดเป็นงานเฉพาะคน"? ทำไมความรอดเรียกร้อง "การใช้พลังงานทั้งหมดของจิตวิญญาณ" ? (ดู 2 นีไฟ 25:23 ด้วย)
- เปรียบเทียบการพรรณนาของประธานยังถึงคนที่ "คิดเอาว่าจะรอดได้โดยความชอบธรรมของผู้อื่น" กับอุปมาของพระผู้ช่วยให้รอดเรื่องหญิงพรหมจารีโง่และฉลาด (ดู มัทธิว 25:1–13; ค.พ. 33: 17; 45:56–57) ประธานยัง ยังกล่าวอีกว่า "เรากำลังทำงานกับ [พระเยซู] ในการทำให้ครอบครัวของมนุษย์ทั้งหมดบริสุทธิ์" จงรู้ว่า "ความรอดเป็นงานเฉพาะคน" เราจะช่วยผู้อื่นในความพยายามของเขาที่จะมาสู่พระคริสต์และได้รับชีวิตนิรันดร์อย่างไร?
- ทำไมแม้แต่สิทธิชนที่ซื่อสัตย์ที่สุดยังต้องการพระเมตตาของพระเยซูคริสต์เพื่อเข้าอาณาจักรชั้นสูง ?
- ตามที่ประธานยังกล่าว การได้รับความรอดที่ประทานแก่เรา หมายความว่าอะไร? การปฏิเสธความรอดหมายความว่าอย่างไร? ประสบการณ์ใดช่วยให้ท่านเรียนรู้ถึงความสำคัญของการยอมตนต่อพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า?

- ทำไมจึงเป็นเรื่อง “เหลวไหลและไร้สาระ” ที่คิดว่าเราจะอยู่ในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าได้โดยไม่เตรียมตัวทำดังนั้น? (ดู มอรมอน 9:4 ด้วย) การรับใช้อย่างซื่อสัตย์ในศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายเตรียมเราให้พร้อมที่จะเข้าสู่อาณาจักรชั้นสูงได้อย่างไร? ทำไมการเตรียมนี้จึงเรียกร้องให้เรา “พยายามเอาชนะความอ่อนแอและบาปทุกวัน”?

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงยกลูกๆ ที่เป็นอัศวินของพระองค์เข้าไปอยู่ในที่ประทับของพระองค์ในอำนาจและรัศมีภาพตลอดกาล

- ประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านกล่าวว่าพระกิตติคุณจะทำให้เรา “เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าพระเยซู” ได้? (ดู ยอห์น 17:4; 4 นีไฟ 1:15–17; ค.พ. 38:27)
- ประธานยังสอนว่า “พระเยซูกำลังทำงานอย่างสุดกำลัง...เพื่อนำพี่น้องชายและพี่น้องหญิงกลับสู่ที่ประทับของพระบิดา เรากำลังทำงานกับพระองค์” เราจะทำงานกับพระองค์ในทางใดได้บ้าง “เพื่อทำให้ครอบครัวทั้งหมดของมนุษย์บริสุทธิ์”?

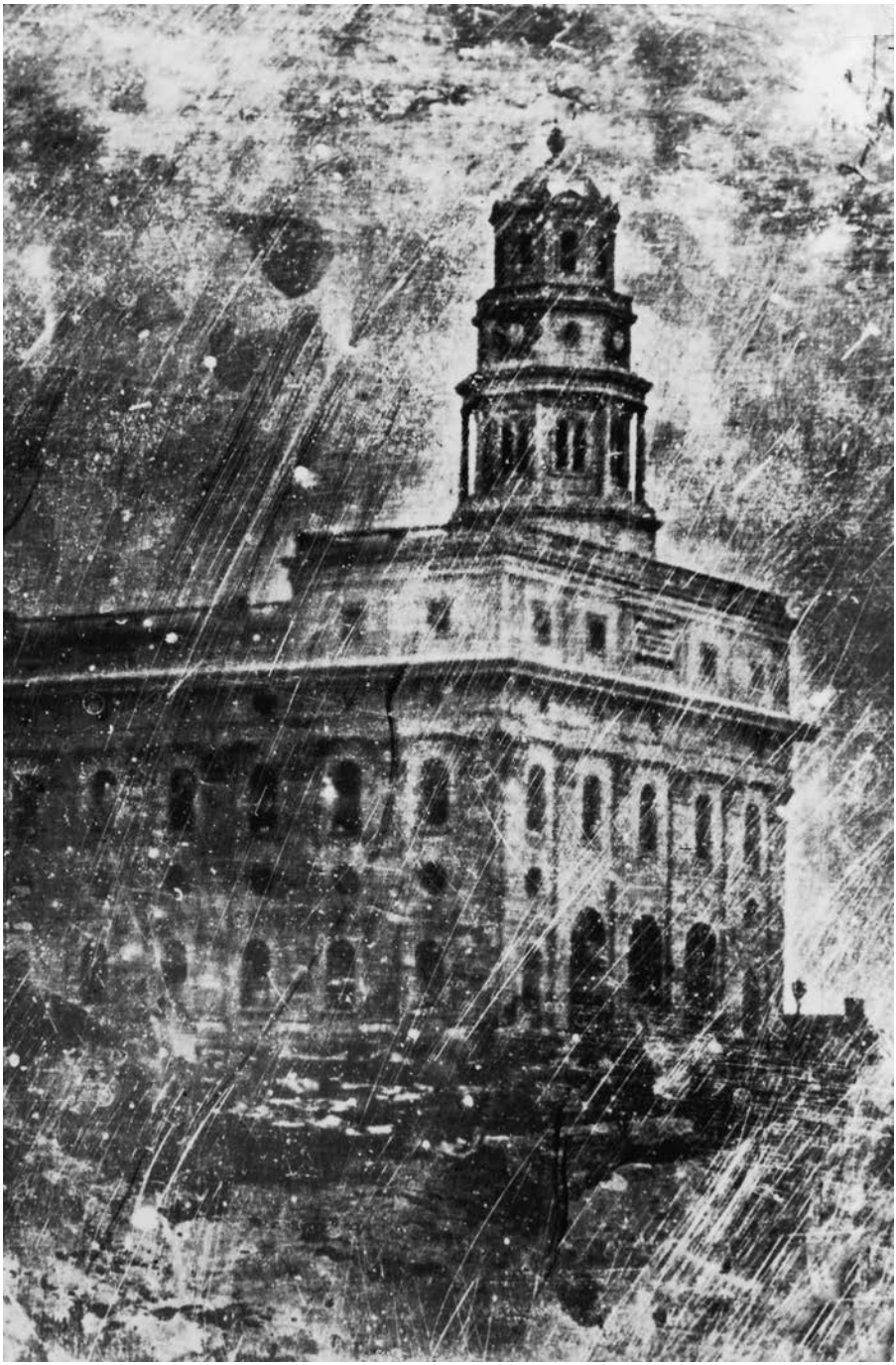

คนหนึ่งในจำนวนไม่กี่คนรู้จักพระวิหารนอวูที่อยู่ในภาพ ประธานยังและสมาชิกคนอื่น ๆ แห่งอัครสาวกสิบสอง รับใช้ทั้งวันทั้งคืนเพื่อสิทธิชนที่มีค่าควรจะได้รับเอ็นดาวเม้นท์ของเขาในพระวิหารนอวูก่อนจะจากไปยังหุบเขาซอลท์ เลค

บทที่ 41

พิธีการพระวิหาร

ขณะที่การข่มเหงทวีความรุนแรงขึ้น และบีบบังคับสิทธิชนให้ต้องออกจากนอวู ประธานบริคัม ยัง ทำงานในพระวิหารเพื่อให้พรสิทธิชนด้วยพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ก่อนการจากไปของพวกเขา ท่านบันทึกไว้ว่า มีอยู่วันหนึ่ง "สิทธิชนหนึ่งร้อยสี่สิบสามคนได้รับเอ็นดาวเม้นท์ของเขาในพระวิหาร...เหล่าสิทธิชนแสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นที่จะรับพิธีการ [ของพระวิหาร] และเราเองก็มีความกระตือรือร้นที่จะประกอบพิธีการให้พวกเขาจนถึงขนาดว่าข้าพเจ้าได้อุทิศตนเองทั้งหมดเพื่องานของพระเจ้าในพระวิหารทั้งกลางวันและกลางคืนโดยนอนไม่เกินวันละสี่ชั่วโมงโดยเฉลี่ย และกลับบ้านสัปดาห์ละหนึ่งครั้งเท่านั้น" (HC, *7:567*) *เมื่อท่านมาถึงภาคตะวันตก ประธานยังเลือกที่แห่งหนึ่งสำหรับพระวิหารแห่งใหม่ทันที ท่านควบคุมการสร้างพระวิหารสี่แห่งในยูท่าห์—ในซอลท์เลค ซิตี้ เซนต์จอร์จ แมนไท และโลแกน อย่างไรก็ตาม มีพระวิหารเซนต์จอร์จแห่งเดียวเท่านั้นที่สร้างเสร็จในช่วงชีวิตของท่าน วันที่ 1 มกราคม ปี 1877 ด้วยขาที่อ่อนแรงท่านถูกนำมานั่งเก้าอี้ในห้อง ท่านกล่าวต่อกลุ่มคนที่มาร่วมประชุมเพื่ออุทิศชั้นใต้ดินของพระวิหารเซนต์จอร์จ โดยประกาศว่า "เราได้รับสิทธิที่เศษที่ไม่มีใครอื่นบนแผ่นดินโลกได้รับ...เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าอยากให้ลิ้นของสายฟ้าฟาดทั้งเจ็ดปลุกผู้คนให้ตื่น"* (DNSW, *16 Jan. 1877, 1*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้าที่ใช้ปฏิบัติพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อเตรียมสิทธิชนสำหรับความสูงส่ง

อาจมีคนถามว่าทำไมเราจึงสร้างพระวิหาร เราสร้างพระวิหารเพราะไม่มีบ้านบนแผ่นดินโลกที่ตั้งไว้เพื่อเทิดพระนามของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะเปรียบกับพระลักษณะของพระองค์ได้ และเพื่อพระองค์จะทรงเรียกได้อย่างสนิทว่าเป็นบ้านของพระองค์ มีสถานที่หลายแห่งบนผืนแผ่นดินโลกที่พระเจ้าจะเสด็จมาและประทับอยู่หากทรงพอพระทัย เราจะพบสถานที่นั้นๆ ได้บนภูเขาสูง ในถ้ำขนาดใหญ่หรือสถานที่บางแห่งซึ่งคนบาปไม่เคยนำเท้าที่สกปรกเหยียบย่างไปบนนั้น (*DBY,* 393–94)

พระองค์ทรงขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์สร้างบ้านที่พระองค์จะเสด็จมาและที่ซึ่งพระองค์จะ

ทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้ (*DBY,* 394)

"พระเจ้าทรงขอให้เราสร้างพระวิหารหรือไม่?" ข้าพเจ้าพูดได้ว่าพระองค์ทรงขอให้เราสร้างมันเช่นเดียวกับพระองค์ทรงขอให้สร้างพระวิหารในที่อื่นๆ หากท่านจะถามว่า "บราเดอร์บริคัม ท่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ ท่านเคยได้รับการเปิดเผยจากสวรรค์เกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่?" ข้าพเจ้าตอบอย่างตรงไปตรงมาว่า การเปิดเผยให้สร้างพระวิหารมีอยู่ในความคิดของข้าพเจ้าตลอดเวลา (*DBY,* 411)

เรากำลังจะสร้างพระวิหาร ประทานกฎนี้ให้ลูกหลานมนุษย์ (*DBY,* 393)

เราขอย้ำว่าเราไม่สามารถปฏิบัติพิธีการของพระผู้เป็นเจ้าอย่างถูกต้องตามกฎให้กับผู้คนอย่างเต็มที่มากไปกว่านี้...จนกว่าเราจะสร้างพระวิหารเพื่อจุดประสงค์นั้น (*DBY,* 394–95)

บางคนพูดว่า "ฉันยังไม่อยากสร้าง เพราะเราจะไม่มีวันเริ่มสร้างพระวิหารหากยังไม่ได้ยินเสียงระฆังจากนรก" ข้าพเจ้าอยากได้ยินเสียงระฆังดังอีก (*DBY,* 410)

เราสร้างพระวิหารในเคิร์ทแลนด์และในนอวูเสร็จ และไม่ได้ยินเสียงระฆังตลอดเวลาที่เรากำลังสร้างพระวิหารดอกหรือ? ได้ยิน เสียงมันดังทุกสัปดาห์และทุกวัน (*DBY,* 410)

ข้าพเจ้าตัดสินใจจะสร้างบ้านให้พระองค์ โดยความช่วยเหลือของพระเจ้าและคนพวกนี้ ท่านอาจถามว่า "พระองค์จะประทับอยู่ในนั้นหรือ? " พระองค์จะประทับเมื่อพระองค์พอพระทัยมันไม่ใช่สิทธิ์ของข้าพเจ้าที่จะบอกให้พระเจ้าทำ แต่เราจะสร้างบ้านให้พระองค์ หากพระองค์พอพระทัยพระองค์จะเสด็จมาเยือนเรา พระองค์มีที่แห่งหนึ่งที่จะประทับอยู่หรือไม่พระองค์อาจส่งผู้รับใช้คนใดของพระองค์มา เราจะมีที่พักที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา ข้าพเจ้าสร้างบ้านของข้าพเจ้าเอง และพวกท่านส่วนใหญ่ก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน และในเวลานี้ เราจะไม่สร้างบ้านให้พระเจ้าหรือ? (*DBY,* 411)

เราจำเป็นต้องมีพระวิหารหรือไม่? เราจำเป็นต้องมี เพื่อเตรียมเราผ่านเข้าทางประตูสู่ความสูงส่งในสวรรค์ที่ซึ่งสิทธิชนพำนักอยู่ พิธีการที่จำเป็นสำหรับการนี้...จะ [ปฏิบัติ] ในที่อื่นไม่ได้นอกจากในที่ที่เหมาะสม เราต้องการพระวิหาร ไม่ใช่เพื่อการประชุมร่วมกัน แต่เพื่อฐานะปุโรหิต ซึ่งภายในนั้นจะเตรียมการและจัดตั้งฐานะปุโรหิตในระเบียบและระดับของมัน [แอรันและเม็ลคิเซเด็ค] ตลอดจนปฏิบัติพิธีการของฐานะปุโรหิตให้สิทธิชนเพื่อความสูงส่งของเขา (*DBY,* 394)

มีพระวิหารเพื่อเอ็นดาวเม้นท์—เพื่อการจัดระเบียบและการสั่งสอนของฐานะปุโรหิต (*DBY,* 412)

เราได้รับสิทธิพิเศษในการเข้าพระวิหารซึ่งสร้างไว้เพื่อพระนามของพระผู้เป็นเจ้า และได้รับพิธีการแห่งพระนิเวศน์ของพระองค์ พร้อมด้วยกุญแจและพรเพื่อเตรียมไว้สำหรับการเข้า

พระวิหารเซนต์ จอร์จเป็นพระวิหารแห่งแรกที่สร้างเสร็จและได้รับการอุทิศในยูท่าห์

สู่ "ชีวิต" [ดู ค.พ. 132:22] อีกทั้งยังได้รับสิทธิพิเศษของการปฏิบัติเพื่อบิดา มารดาและปู่ย่าตายายของเรา เพื่อคนเหล่านั้นที่ล่วงลับโดยปราศจากพระกิตติคุณ (*DBY,* 394)

เฉพาะคนที่ร่วมในพิธีการพระวิหารกับเราเท่านั้นที่รู้ถึงความพึงพอใจที่อยู่ในการรู้ว่าโดยแท้แล้วเราเป็นผู้ทำงานร่วมกับพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราแบกส่วนที่ต่ำต้อยในงานอันยิ่งใหญ่แห่งความรอด เรามีสิทธิพิเศษของการได้รับและเชื่อฟังความจริง และรับประกันตนเองว่าเราจะได้รับความสุขซึ่งพระกิตติคุณเท่านั้นที่สามารถให้เราได้ และไม่เฉพาะการปฏิบัติพิธีการเหล่านี้เพื่อตัวเราเองเท่านั้น แต่การทำงานที่จำเป็นเพื่อบิดามารดาและบรรพบุรุษของเราผู้ล่วงลับไปแล้วโดยปราศจากพระกิตติคุณว่าเขาจะรับส่วนน้ำแห่งชีวิตด้วย และได้รับการพิพากษาตามที่มนุษย์ในเนื้อหนังได้รับ [ดู 1 เปโตร 4: 6] นี่คือสิทธิพิเศษ พร ซึ่งไม่มีใครเข้าใจได้เว้นแต่เขาจะครอบครองมัน เรามีความสุขที่รู้โดยศรัทธาและความรู้สึกของเราโดยทางวิญญาณแห่งการเปิดเผยภายในเราว่างานของเราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เราชื่นชมตัวเราอย่างมากในสังคมของกันและกัน คนสูงอายุ วัยกลางคน คนหนุ่มสาวชื่นชมและยินดีในงานอันรุ่งโรจน์นี้ (*DBY,* 419–20)

มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำสิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากเรา และปล่อยผลที่

เกิดขึ้นไว้กับพระองค์ มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำงานด้วยใจร่าเริงยินดี และหากเราสร้างพระวิหารที่มีค่าหลายล้านบาท โดยเราต้องยอมสละเวลาและรายได้ของเรา เราควรมอบให้ด้วยใจยินดี หากพระเจ้าทรงบอกให้เราทำอย่างนั้นในความอารักขาของพระองค์ หากพระเจ้าทรงยอมให้ศัตรูขับไล่เราออกจากที่นั่น หากเป็นเช่นนั้นแล้วละก็ เราควรทิ้งมันด้วยใจยินดีเช่นเดียวกับที่เราเคยได้รับพร มันไม่สำคัญสำหรับเราว่าพระเจ้าทรงทำอะไร หรือพระองค์ทรงจัดการอย่างไรกับการทำงานของผู้รับใช้ของพระองค์ แต่เมื่อเราได้รับพระบัญชามันเป็นเรื่องที่ผู้คนของพระองค์จะต้องเชื่อฟัง เราควรยินดีในการสร้างพระวิหารนี้ แม้รู้ล่วงหน้าว่าเราจะไม่มีวันได้เข้าไปในนั้นเมื่อมันเสร็จ ควรยินดีในการสร้างราวกับเรารู้ว่าเราจะอยู่ที่นี่นับเป็นพันๆ ปีเพื่อชื่นชมพระวิหารดังกล่าว (*DBY,* 411)

ท่านต้องทำงาน มิฉะนั้นมันจะไม่เสร็จ เราไม่ต้องการให้ใครบ่นว่าเกี่ยวกับพระวิหารนี้ หากท่านไม่สามารถเริ่มด้วยใจยินดี และทำงานในการสร้างทั้งหมดด้วยใจที่เบิกบาน จงไปแคลิฟอร์เนีย ไปได้เร็วเท่าไหร่ยิ่งดี ไปทำวัวทองคำของท่านเองและนมัสการมัน หากท่านเห็นว่าพิธีการแห่งความรอด เพื่อตัวเอง เพื่อคนที่มีชีวิตและคนตายไม่ได้มาก่อนและสำคัญที่สุดในใจของท่านในการกระทำของท่านและในทุกสิ่งที่ท่านครอบครอง จงไป! จ่ายหนี้ของท่านหากท่านมีหนี้ ไปด้วยความสงบ พิสูจน์ตนเองต่อพระผู้เป็นเจ้าและสิทธิชนทุกคนของพระองค์ว่าท่านเป็นดังที่ท่านปฏิญาณไว้โดยการกระทำของท่าน (*DBY,* 417–18)

เรา...กำลังได้รับสิทธิพิเศษที่เรารู้ว่าไม่มีคนใดตั้งแต่สมัยของอาดัมได้รับ นั่นคือ มีพระวิหารที่สร้างพร้อมสรรพ ภายในจะประสิทธิ์ประสาทพิธีการทุกอย่างของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้าให้กับผู้คนของพระองค์ พี่น้องชายและหญิง ท่านเข้าใจสิ่งนี้หรือไม่? (*DBY,* 393)

เอ็นดาวเม้นท์สามารถทำให้เรากลับไปที่ประทับของพระเจ้าได้สักวันหนึ่ง

พิธีการขั้นเตรียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ได้รับการปฏิบัติ [ในพระวิหารเคิร์ทแลนด์) แม้จะมีการปฏิบัติศาสนกิจของเหล่าเทพและการประทับอยู่ของพระเจ้าพระเยซูรวมอยู่ด้วย แต่ก็เป็นเพียงบางส่วนของพิธีการในพระนิเวศน์ของพระเจ้าในความสมบูรณ์ของพิธีการดังกล่าว ทว่าโดยการยุยงของมาร จึงมีหลายคนคิดว่าเขาได้รับทั้งหมดแล้ว และรู้เท่ากับพระผู้เป็นเจ้าเขาได้ละทิ้งความเชื่อและไปสู่นรกแล้ว แต่เหล่าสมาชิกของศาสนาจักร ท่านจงมั่นใจเถิดว่ามีน้อยคน เอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอลน้อยคนนักบนแผ่นดินโลกในเวลานี้ที่รู้จักความหมายของคำว่าเอ็นดาวเม้นท์ หากเขาต้องการรู้จัก เขาต้องมีประสบการณ์ และรับประสบการณ์ดังนั้น จึงต้องสร้างพระวิหารขึ้น (*DBY,* 415–16)

ข้าพเจ้าขอให้คำจำกัดความสั้นๆ เอ็นดาวเม้นท์ของท่านคือ ท่านได้รับพิธีการทั้งหมดนั้นในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ซึ่งจำเป็นสำหรับท่าน หลังจากที่ท่านจากชีวิตนี้ไปแล้ว ท่านจะสา–

มารถเดินกลับไปยังที่ประทับของพระบิดา ผ่านเหล่าเทพที่ยืนเป็นยามเฝ้าประตู (*DBY,* 416)

มีใครได้รับและเข้าใจเอ็นดาวเม้นท์ดังกล่าวอยู่ในที่ประชุมนี้หรือไม่?...กุญแจสู่เอ็นดาว-เม้นท์อยู่ในบรรดาพวกท่าน และหลายพันคนได้รับมันแล้ว เพื่อว่ามาร พร้อมด้วยผู้ช่วยของเขา จะไม่อ้างว่าเขาสามารถทำลายฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ให้หมดไปจากแผ่นดินโลกได้อีก โดยการสังหารผู้คนเพียงสองสามคน เพราะเขาทำอย่างนั้นไม่ได้อีกแล้ว พระผู้เป็นเจ้าทรงลงพระหัตถ์ เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อไถ่ผู้คนของพระองค์ คนที่ซื่อสัตย์ในใจ และลูซิเฟอร์ขัดขวางพระองค์ไม่ได้ (*DBY,* 416)

จำเป็นอย่างแน่นอนที่สิทธิชนควรได้รับพิธีการเพิ่มมากขึ้นจากพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้าก่อนการเป็นอยู่ที่สั้นนี้จะมาสู่ที่สุด เพื่อเขาจะพร้อมและสามารถอย่างเต็มที่ที่จะผ่านยามเฝ้าประตูไปสู่อาณาจักรชั้นสูงและไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 395)

พิธีการต่างๆ ของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้ามีไว้เพื่อความรอดของครอบครัวมนุษย์เรา คือผู้...ถือกุญแจแห่งความรอดที่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์แห่งสรวงสวรรค์มอบแก่ลูกหลานมนุษย์ และตราบที่มีผู้ถือกุญแจเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขาจะใช้กุญแจดังกล่าวเพื่อให้เกิดความรอดแก่ครอบครัวมนุษย์ การสร้างพระวิหาร ที่เราสามารถประกอบพิธีการแห่งความรอดภายในนั้นจำเป็นต่อการบรรลุถึงแผนแห่งการไถ่ และเป็นหัวข้ออันน่าชื่นชมยินดีที่พึงปราศรัยแก่สิทธิชน (*DBY,* 396–97)

บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอย่างรุนแรงเหมือนชายและหญิงที่กำลังบรรยายยืดยาว ผู้ที่เข้าสู่พันธสัญญาโดยไม่เข้าใจถึงลักษณะแท้จริงของพันธสัญญาที่เขาทำ และผู้ที่ใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยหรือไม่ใช้เลยเพื่อทำให้พันธสัญญานั้นบรรลุผล (*DBY,* 396)

เอ็ลเดอร์บางคนออกไปยังประชาชาติต่างๆ เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งชีวิตและความรอด แต่กลับมาโดยปราศจากความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงลักษณะแท้จริงของพันธสัญญามีบันทึกในไบเบิลว่าชายทุกคนควรทำตามคำสาบานของเขา ถึงแม้จะทำให้เขาเจ็บตัว [ดู ปัญญาจารย์ 5:4–5] โดยวิธีนี้ท่านจะแสดงให้มนุษย์ทุกคนรวมทั้งพระผู้เป็นเจ้าเห็นว่าท่านเต็มไปด้วยความซื่อตรง (*DBY,* 396)

พิธีการผนึกสามารถเชื่อมลูกหลานที่ชอบธรรมของอาดัมเข้าด้วยกันชั่วนิรันดร์โดยทางอำนาจฐานะปุโรหิต

มีพิธีการมากมายของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้าที่ต้องกระทำในพระวิหารซึ่งสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์นั้นโดยเฉพาะ มีพิธีการอื่นอีกที่เราจะปฏิบัติได้นอกพระวิหาร ท่านรู้ว่ามีพิธีการบางอย่างซึ่งท่านได้รับแล้ว นั่นคือพิธีบัพติศมา การวางมือบนศีรษะเพื่อรับของประทาน

แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์...และพรมากมายที่มอบแก่ผู้คน เรามีสิทธิพิเศษของการได้รับนอกพระวิหาร มีพรอื่นๆ อีก ที่จะรับไม่ได้และพิธีการที่จะกระทำไม่ได้ตามกฎที่พระเจ้าทรงเปิดเผยนอกจากจะกระทำในพระวิหารเท่านั้นตามที่เตรียมไว้เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว...เมื่อเรามาเพื่อ...พิธีการผนึก [สำหรับคนตาย] พิธีการเกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเชื่อมห่วงของฐานะปุโรหิตจากบิดาอาดัมจนถึงปัจจุบัน โดยการผนึกลูกเข้ากับบิดามารดา การผนึกให้บรรพบุรุษของเรา ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะกระทำนอกพระวิหารไม่ได้ เมื่อดำเนินพิธีการในพระวิหารซึ่งสร้างขึ้น [ลูกๆ จะผนึกเข้ากับ [บิดามารดา] ของเขาและกับคนที่ล่วงลับไปแล้วกลับไปจนถึงบิดาอาดัม สิ่งนี้จะต้องทำให้สำเร็จ มิฉะนั้นห่วงของฐานะปุโรหิตจะขาดบนแผ่นดินโลก ฐานะปุโรหิตไปจากผู้คน แต่ผู้คนไปจากฐานะปุโรหิตก่อนที่เขาจะละเมิดกฎเปลี่ยนแปลงพิธีการ และฝ่าฝืนพันธสัญญาอันเป็นนิจ [ดู อิสยาห์ 24:5] ฐานะปุโรหิตไปจากเขา แต่จะไม่ไปจนกว่าเขาจะไปจากฐานะปุโรหิต ฐานะปุโรหิตนี้ได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งหนึ่ง และโดยอำนาจของฐานะปุโรหิตเราจะถูกเชื่อมเข้ากับบรรพบุรุษของเราโดยพิธีการแห่งการผนึกจนกว่าเราจะสร้างห่วงที่สมบูรณ์จากบิดาอาดัมลงมาจนถึงคนสุดท้ายของโลก [ดู ค.พ. 128: 18] เราจะกระทำพิธีการนี้ในที่อื่นใดไม่ได้นอกจากในพระวิหาร ลูกๆ จะไม่ถูกผนึกเข้ากับบิดามารดาที่มีชีวิตอยู่ในที่แห่งอื่นนอกจากในพระวิหาร...ครั้นแล้วหลังจากได้รับเอ็นดาวเม้นท์ของเขาเอง และได้รับการผนึกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร เมื่อเขามีลูกคนอื่นๆ อีก ลูกๆ ก็ได้ถือกำเนิดและเกิดภายใต้พันธสัญญา และเขาจะเป็นผู้ได้รับอาณาจักรเป็นมรดกโดยชอบธรรม เขาถือกุญแจแห่งอาณาจักร ลูกๆ ที่เกิดแก่บิดามารดาก่อนที่ลูกคนหลังสุดจะเข้าในความสมบูรณ์ของพันธสัญญา เขาต้องถูกผนึกไว้กับบิดามารดาในพระวิหาร เพื่อจะเป็นผู้รับมรดกอย่างถูกต้องของฐานะปุโรหิต เขาสามารถรับพิธีการได้ และจะรับเอ็นดาวเม้นท์ของเขาเองได้ รวมทั้งได้รับพรพร้อมกับบิดามารดาของเขา แต่กระนั้นบิดามารดายังไม่สามารถอ้างว่าลูกเป็นของตนได้อย่างถูกต้องตามกฎในนิรันดร เว้นแต่เขาจะถูกผนึกกับบิดามารดา กระนั้นห่วงจะไม่สมบูรณ์หากปราศจากพิธีการผนึก (*DBY,* 399–401)

หากไม่มีสิ่งที่เปิดเผยเกี่ยวกับพิธีการผนึก ลูกที่เกิดนอกพันธสัญญาก็จะผนึกเข้ากับบิดามารดาของเขาไม่ได้ (*DBY,* 397)

พิธีการผนึกจะต้องทำที่นี่ [บุตร] กับ [บิดา] ผู้หญิงกับผู้ชาย ลูกๆ กับบิดามารดาของพวกเขา ฯลฯ จนกระทั่งห่วงของชั่วอายุคนจะถูกเชื่อมอย่างสมบูรณ์ในพิธีการผนึกย้อนกลับไปถึงปิตุอาดัม ดังนั้น เราจึงได้รับพระบัญชาให้รวบรวมกันออกมาจากแบบิลอน [ดู ค.พ. 133:5, 7, 14] ชำระตัวเราให้บริสุทธิ์ และเสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา โดยการสร้างเมืองและพระวิหาร ทำให้สถานที่ที่เคยเป็นแดนทุรกันดารกลายเป็นแหล่งอารยธรรม จนกระทั่งแผ่นดินโลกถูกชำระให้บริสุทธิ์และพร้อมสำหรับการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและเหล่าเทพ (*DBY,* 407)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้าที่ใช้ปฏิบัติพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อเตรียมสิทธิชนสำหรับความสูงส่ง

- พระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้าที่ใช้ปฏิบัติพิธีการอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อเตรียมสิทธิชนสำหรับความสูงส่ง ทำไมเราจึงสร้างพระวิหาร? ทำไมการสร้างพระวิหารจึงเป็นเหตุให้ “เสียงระฆังจากนรกดัง”?
- ท่านคิดว่าทำไมประธานยังกล่าวว่า” ข้าพเจ้าต้องการได้ยินเสียงระฆังดังอีกครั้งหนึ่ง”? พิธีการในพระวิหารทำให้เราเป็น “ผู้ร่วมงานกับพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด” ในทางใด? เราจะรู้ได้อย่างไรว่า “งานของเราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า”?
- ประธานยังกล่าวว่า “เราไม่ต้องการให้ใครบ่นว่าเกี่ยวกับพระวิหาร” ทำไม “ใจที่ร่าเริงยินดี” และการเชื่อฟังอย่างเต็มใจจำเป็นสำหรับการสร้างพระวิหารและการนมัสการในพระวิหาร? ท่านได้ทำอะไรที่ช่วยให้ท่านไม่บ่นว่าเกี่ยวกับการสร้างพระวิหารและการนมัสการในพระวิหาร? ทำไมพิธีการแห่งความรอดต้อง “มาก่อนและสำคัญที่สุด” ทั้งในใจและการกระทำของเรา?

เอ็นดาวเม้นท์สามารถทำให้เรากลับไปที่ประทับของพระเจ้าได้สักวันหนึ่ง

- ประธานยังสอนอะไรเกี่ยวกับจุดประสงค์ของเอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร?
- อะไรคืออันตรายของการทำพันธสัญญาโดยไม่ตระหนักถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาที่เราทำ? เราจะเข้าใจลักษณะอันแท้จริงของพันธสัญญาและ “พยายามทำให้พันธสัญญานั้นบรรลุ” ได้อย่างไร? เราจะช่วยให้ลูกๆ เข้าใจลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาที่กระทำในพระวิหารได้อย่างไร?

พิธีการผนึกสามารถเชื่อมลูกหลานที่ชอบธรรมของอาดัมเข้าด้วยกันชั่วนิรันดร์โดยทางอำนาจฐานะปุโรหิต

- การ “สร้างห่วงที่สมบูรณ์จากบิดาอาดัมลงมาถึงคนสุดท้ายของโลก” หมายความว่าอะไร? อะไรคือความรับผิดชอบของเราในการสร้างห่วงนี้? (ดู ค.พ. 128:18) การเชื่อมต่อกันดังกล่าวเป็นพรแก่เราและครอบครัวอย่างไรทั้งในเวลานี้และในอนาคต?

- พิธีการผนึกช่วยให้เรา “ออกมาจากแบบิลอน โดยชำระตัวให้บริสุทธิ์ และเสริมสร้างไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา”อย่างไร? ท่านจะทำอย่างไรเพื่อทำให้พิธีการผนึกของพระวิหารเกิดผลในชีวิตของท่าน? ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อท่านรู้ว่าท่านสามารถทำให้ครอบครัวนิรันดร์ผูกติดกับบรรพบุรุษของท่าน ลูกหลานของท่าน และครอบครัวในปัจจุบันของท่านได้? ความรู้นี้ส่งผลต่อความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในแต่ละวันอย่างไร?

นี่คือภาพถ่ายพระวิหารเซนต์จอร์จเมื่อไม่นานมานี้ การอุทิศพระวิหารดังกล่าว ในเดือนเมษายน 1877 สามารถทำให้สิทธิชนเริ่มการปฏิบัติเอ็นดาวเม้นท์แทนคนตายได้

บทที่ 42

พิธีในพระวิหาร

เมื่อพระวิหารเซนต์จอร์จได้รับการอุทิศในเดือนเมษายน ปี 1877 ประธานบริคัม ยัง มีความยินดีที่ในที่สุดสิทธิชนได้เริ่มทำเอ็นดาวเม้นท์พระวิหารเพื่อคนตาย ท่านรายงานว่าสิทธิชนที่เริ่มทำงานที่นั่น "มีโอกาสอันเป็นพร เท่าที่เรารู้ ไม่มีคนใดบนแผ่นดินโลกได้รับโอกาสดังกล่าวมากว่าหลายร้อยปีแล้ว" (DBY, *419*) *"นับแต่การเสร็จสมบูรณ์ของพระวิหารที่เซนต์จอร์จ" ท่านเขียนถึงโลเร็นโซ ลูกชายของท่านว่า "วิญญาณที่ดูแลคนตายและประกอบพิธีการเพื่อพวกเขารวมทั้งเข้าร่วมพิธีการที่จำเป็นสำหรับคนเป็น ครองใจสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนาจักรตลอดทั่วหุบเขานี้ นับแต่การก่อตั้งศาสนาจักรสิทธิชนแทบจะไม่เคยมีความรู้สึกสนใจเรื่องดังกล่าวดังที่เป็นอยู่ในเวลานี้ สิ่งนี้จะปรากฏผลดีและทำให้งานก่อสร้างพระวิหารเจริญก้าวหน้า ผู้คนจะสัมผัสวิญญาณนี้ด้วยอำนาจที่ยิ่งใหญ่ขึ้นตลอดทุกสาขาของศาสนาจักร"* (LBY, *288–89*)

คำสอนของบริคัม ยัง

พระผู้เป็นเจ้าประทานโอกาสในการรับพรพระวิหารแก่ผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว

บิดาของข้าพเจ้าเสียชีวิตก่อนมีการให้เอ็นดาวเม้นท์ ไม่มีลูกคนใดได้รับการผนึกกับท่าน หากท่านที่อยู่ในนอวูจำได้ เรารีบเร่งมากด้วยเวลาเพียงน้อยนิดที่เราจะอยู่ที่นั่นหลังจากสร้างพระวิหารเสร็จ กลุ่มคนร้ายจ้องจะทำลายเรา เขาพร้อมจะเผาบ้านของเรา เขาทำอย่างนั้นมานานแล้ว แต่เราสร้างพระวิหารเสร็จตามพระบัญชาที่ประทานแก่โจเซฟ และแล้วเราก็ต้องจากไป ด้วยเหตุนี้เวลาของเราจึงสั้นมาก และเราไม่มีเวลาที่จะเข้าไปในนั้น ลูกๆ ของบิดาข้าพเจ้าก็เลยไม่ได้ผนวกกับท่าน บางทีลูกชายทุกคนของท่านอาจไปสู่นิรันดร ไปสู่โลกแห่งวิญญาณ ก่อนที่จะกระทำสิ่งนี้ให้ได้ แต่สิ่งนี้จะไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง ผู้รับมรดกของครอบครัวจะทำสิ่งนี้ให้แม้ว่าเขาจะไม่ได้ทำมันเลยจนอีก 100 ปีต่อมา (*DBY,* 401)

มนุษย์หลายร้อยล้านคนเกิดมา เพื่อมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเพียงช่วงเวลาสั้นๆ จากนั้นก็ล่วงลับไป โดยไม่ได้ใส่ใจกับตัวเองและกับแผนแห่งความรอดที่มีไว้เพื่อเขา อย่างไรก็ตามมันให้การปลอบประโลมอันยิ่งใหญ่ที่รู้ว่าแผนอันรุ่งโรจน์ที่สวรรค์ออกแบบไว้นี้จะติดตามเขาไปในการเป็นอยู่เบื้องหน้า ประทานชีวิตนิรันดร์และความสูงส่งเพื่อเข้าสู่บัลลังก์ การครอบ

ครองเขตปกครอง และอำนาจในที่ประทับของพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเขา โดยทางพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์ (*DBY,* 404)

เรากำลังสั่งสอนพระกิตติคุณแห่งความรอดแก่พวกเขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนตายผ่านทางคนที่เคยมีชีวิตอยู่ในสมัยการประทานนี้ [ดู ค.พ. 138:57] (*DBY,* 397)

มีโอกาสสำหรับคนที่อยู่ในวิญญาณที่จะรับพระกิตติคุณ ขณะที่พระวรกายของพระเยซูถูกวางไว้ในคูหาสองคืนกับหนึ่งวัน พระองค์เสด็จไปยังโลกแห่งวิญญาณเพื่อแสดงให้สมาชิกเห็นว่าเขาจะเสริมสร้างอาณาจักร และนำวิญญาณมาสู่ความรู้เรื่องความจริงในโลกแห่งวิญญาณได้อย่างไร พระองค์เสด็จไปวางรูปแบบที่นั่น เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำในโลกนี้ ดังนั้นท่านจึงเข้าใจว่า ที่นั่น วิญญาณมีสิทธิพิเศษของการยอมรับความจริง ท่านอาจถามว่า เขารับบัพติศมาที่นั่นหรือไม่? ไม่ เขาจะวางมือบนศีรษะเพื่อให้ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่? ไม่มี ไม่มีพิธีการภายนอกพิธีใดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหนังจะปฏิบัติที่นั่นได้ แต่จะได้รับความสว่าง รัศมีภาพ และอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างอิสระเท่ากับบนโลกนี้ มีกฎซึ่งปกครองและควบคุมโลกแห่งวิญญาณ และเขาต้องอยู่ภายใต้กฎนั้น (*DBY,* 397)

เราจะทำอะไรเพื่อพวกเขาได้ไหม? ได้ เรากำลังพยายามสร้างพระวิหารเพื่ออะไร? เราจะไม่เพียงสร้างพระวิหารที่นี่ หากเราได้รับความสำเร็จ ได้รับพรและการคุ้มครอง แต่เราจะเริ่มสร้างสองหรือสามแห่งหรือมากกว่านั้น เรื่อยไปให้เร็วเท่าที่งานเรียกร้อง โดยมีจุดประสงค์เฉพาะเพื่อการไถ่คนตายของเรา เมื่อข้าพเจ้าได้รับการเปิดเผยว่าบรรพบุรุษของข้าพเจ้าบางคนมีชีวิตและเสียชีวิตโดยปราศจากพรของพระกิตติคุณหรือแม้ไม่ได้ยินพระกิตติคุณแต่เป็นคนซื่อสัตย์เหมือนกับข้าพเจ้า เที่ยงธรรมเหมือนกับข้าพเจ้าหรือเหมือนกับชายหรือหญิงใดบนแผ่นดินโลก ชอบธรรมเท่าที่เขารู้ว่าจะทำอย่างไร เหมือนอัครสาวกและศาสดาที่เคยมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าจะไปและรับบัพติศมา ยืนยัน ชำระ และชโลม ทำทุกพิธีการและเอ็นดาวเม้นท์แทนพวกเขา เพื่อทางของเขาจะเปิดไปสู่อาณาจักรชั้นสูง (*DBY,* 403)

คำสอนที่เกี่ยวกับบัพติศมาแทนคนตายเป็นคำสอนที่ยิ่งใหญ่ เป็นคำสอนอันรุ่งโรจน์ที่สุดคำสอนหนึ่งที่เปิดเผยแก่ครอบครัวมนุษย์ และมีความสว่าง อำนาจ รัศมีภาพ เกียรติและความเป็นอมตะในนั้น (*DBY,* 399)

ข้าพเจ้าได้บัพติศมาแทนหลายคนที่ข้าพเจ้ารู้จักผู้ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วตั้งแต่ศาสนาจักรจัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ดี ซื่อสัตย์ มีเกียรติ ใจบุญต่อคนทั้งปวง ดำเนินชีวิตอย่างดีและมีคุณธรรม เราจะไม่ปล่อยให้พวกเขาลงไปสู่นรก พระผู้เป็นเจ้าก็จะไม่ทรงละเลยพวกเขาแผนแห่งความรอดมากเกินพอที่จะนำพวกเขาขึ้นมาและวางพวกเขาไว้ในที่ที่เขาจะได้รับทุกสิ่งที่เขาควรได้ (*DBY,* 403)

เขาได้ผ่านการทดสอบที่เข้มงวด [ของความเป็นมตะ] และอยู่นอกเหนือความเป็นไปได้ที่จะประกอบพิธีการเป็นส่วนตัวเพื่อการปลดบาปของเขา และเพื่อความสูงส่งของเขา เขาจึงอยู่ใต้ความจำเป็นที่ต้องวางใจในเพื่อนๆ ลูกๆ และหลานๆ ของเขา ที่จะประกอบพิธีการแทนเขา เพื่อที่เขาจะถูกนำขึ้นไปสู่อาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 406)

ท่านคิดว่าบรรพบุรุษของท่านจะพูดอะไรหากเขาพูดจากคนตายได้? เขาจะไม่พูดหรือว่า "เรานอนอยู่ที่นี่หลายพันปีแล้ว ที่นี่ในบ้านที่เป็นคุกนี้ รอคอยสมัยการประทานที่จะมาถึง"?...เขาจะกระซิบอะไรในหูของเรา? เขาก็จะกระซิบว่าหากเขามีอำนาจเขาจะพูดให้ดังเข้าหูเรา เพื่อให้เรารู้ถึงความสำคัญของงานที่เราต้องทำ เทพทุกองค์ในสวรรค์กำลังมองดูผู้คนกลุ่มเล็กๆ กลุ่มนี้ และกระตุ้นพวกเขาสู่ความรอดของครอบครัวมนุษย์ มารในนรกก็กำลังมองดูคนพวกนี้เช่นกัน และกำลังพยายามโค่นล้มเรา ผู้คนยังคงจับมือกับผู้รับใช้ของมาร แทนที่จะชำระตนเองให้บริสุทธิ์และเรียกหาพระเจ้า ทำงานซึ่งพระองค์ทรงบัญชาเรา และทรงมอบให้อยู่ในมือของเรา (*DBY,* 403–4)

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงอวยพรเราสำหรับการค้นคว้าประวัติครอบครัวเพื่อความรอดของบรรพบุรุษของเรา

ข้าพเจ้าคิดว่ามีงานที่ต้องทำให้เสร็จ [ในมิลเลเนียม] ซึ่งดูเหมือนชาวโลกคิดว่าเราคงจะไม่ทำมันคืออะไรหรือ? การสร้างพระวิหาร เรายังไม่เคยเริ่มวางรากฐานของพระวิหารโดยไม่มีการคุกคามจากนรก...เรากำลังจะทำอะไรในพระวิหารเหล่านี้? มีสิ่งใดต้องทำที่นั่นหรือ? มี และเราจะไม่รอจนถึงมิลเลเนียม หรือให้ความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าอยู่บนแผ่นดินโลก เราจะเริ่มทันทีที่เรามีพระวิหาร เราจะทำงานเพื่อความรอดของบรรพบุรุษของเรา เราจะทำสืบลำดับเชื้อสายให้เร็วที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ เมื่อเวลาล่วงเลยไป เราก็จะทำให้ลำดับเชื้อสายสมบูรณ์ ในพระวิหารเหล่านี้เราจะประกอบพิธีการของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เพื่อเพื่อนๆ ของเรา (*DBY,* 402)

เวลานี้เรากำลังบัพติศมาแทนคนตายโดยเฉพาะอย่างยิ่งแทนบิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย ลุงป้า น้าอา ญาติ เพื่อนและสหายเก่าแก่ของเรา ข้าพเจ้าขอย้ำว่าพระเจ้าทรงดลใจผู้คนให้ทำสิ่งนี้และมุ่งมั่นอย่างเต็มสติกำลังกับบางคนที่จะสืบเสาะลำดับเชื้อสายของเขา ทำบันทึกของบรรพบุรุษของเขา ทั้งที่ไม่รู้ว่าเขากำลังทำมันเพื่ออะไร แต่พระเจ้าทรงดลใจเขา และมันจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ จากบิดาสู่บิดา และจากบิดาสู่บิดา จนเขาได้เชื้อสายของบรรพบุรุษมากเท่าที่เขาจะทำได้ (*DBY,* 406)

เมื่อจัดตั้งอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก และสร้างไซอันขึ้น พระเจ้าจะทรงส่งผู้รับใช้ของพระองค์ซึ่งเป็นผู้ช่วยให้รอดมาบนเขาไซอัน [ดู โอบาดีย์ 1:21] ผู้รับใช้ของพระผู้

เป็นเจ้าที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกในอดีตที่ผ่านมาจะเปิดเผยสถานที่ซึ่งบุคคลต่างๆ เคยอยู่ผู้ที่ได้เสียชีวิตโดยปราศจากพระกิตติคุณ ให้ชื่อของเขาและพูดว่า "ออกไปเดี๋ยวนี้ ท่านผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า จงใช้สิทธิ์และอภิสิทธิ์ของท่าน จงไปและกระทำพิธีการของพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้าให้คนเหล่านั้นที่ผ่านการทดสอบของเขาโดยปราศจากพระกิตติคุณและให้กับทุกคนที่จะได้รับความรอดทุกรูปแบบ นำเขามารับมรดกอาณาจักรชั้นสูง ชั้นกลางและชั้นต้น"...เพราะทุกคนจะได้รับตามความสามารถและการกระทำของเขาที่ทำไปเมื่ออยู่ในร่างกายไม่ว่าดีหรือเลว มากหรือน้อย (*DBY,* 407)

พระเจ้าตรัสว่า เราส่งกุญแจของอิไลจะศาสดา เราถ่ายทอดคำสอนนั้นเพื่อหันใจบรรพบุรุษไปหาลูกหลาน และใจของลูกหลานไปหาบรรพบุรุษ [ดู ค.พ. 2; 110:13–15] ถึงตอนนี้ ลูกหลานทุกคน ท่านกำลังมองหาสิ่งที่เป็นความรอดของบรรพบุรุษท่านหรือไม่? ท่านกำลังแสวงหาอย่างพากเพียรเพื่อไถ่คนเหล่านั้นที่ตายโดยปราศจากพระกิตติคุณ เนื่องด้วยเขาเห็นว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ได้ทรงสัญญาไว้ หรือไม่? เพราะบรรพบุรุษของเราได้รับสัญญาว่าลูกหลานจะไม่ลืมเขา โอ้เจ้าลูกหลานของบรรพบุรุษจงพิจารณาเรื่องเหล่านี้ ท่านต้องเข้าพระวิหารของพระเจ้า และประกอบพิธีเพื่อบรรพบุรุษของท่าน (*DBY,* 408)

เราเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันโดยกระทำพิธีการพระวิหารเพื่อญาติที่เสียชีวิตไปแล้วของเรา

ตามที่บอกท่านไปแล้ว เราถูกเรียกให้ไถ่บรรดาประชาชาติของแผ่นดินโลก บรรพบุรุษจะดีพร้อมไม่ได้ถ้าไม่มีพวกเรา พวกเราจะดีพร้อมไม่ได้ถ้าไม่มีบรรพบุรุษ ต้องมีห่วงโซ่นี้ในฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ มันต้องเชื่อมเข้าด้วยกันจากชั่วอายุท้ายสุดที่อยู่บนแผ่นดินโลกย้อนกลับไปถึงบิดาอาดัม เพื่อนำทุกคนที่จะรอดได้กลับไปและวางเขาไว้ในที่ที่เขาจะได้รับความรอดและรัศมีภาพในอาณาจักรบางแห่ง ฐานะปุโรหิตต้องทำสิ่งนี้ ฐานะปุโรหิตนี้มีอยู่เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว (*DBY,* 407)

เปิดเผยคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดแก่ผู้ที่เชื่อและวางเขาไว้ในหลักธรรมที่ซึ่งผู้ช่วยให้รอดจะมาบนเขาไซอันเพื่อช่วยให้ทุกคนรอด ยกเว้นคนเหล่านั้นที่ทำบาปต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชายและหญิงจะเข้าพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นดังเสาหลักที่นั่น [ดู วิวรณ์ 3:12] ประกอบพิธีการปีแล้วปีเล่าให้กับผู้ที่เสียชีวิตไปแล้วหลายพันปี (*DBY,* 407)

เพื่อทำให้งานนี้สัมฤทธิ์ผลจะต้องไม่มีพระวิหารเพียงแห่งเดียวแต่ต้องมีหลายพันแห่งชายและหญิงเป็นหมื่นเป็นแสนจะเข้าไปในพระวิหารเหล่านั้นและประกอบพิธีเพื่อคนที่เคยมีชีวิตอยู่ย้อนกลับขึ้นไปให้ไกลที่สุดตามที่พระเจ้าจะเปิดเผย (*DBY,* 394)

นี่คือสิ่งที่เรากำลังทำเพื่อผู้อาศัยของแผ่นดินโลก เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่อยากหยุดพักแม้แต่น้อย แต่จะอุตสาหะตลอดวันอันแสนยาวนาน เพราะเมื่อเราคิดถึงเรื่องนี้ เราก็ไม่มีเวลาต้องสูญเสีย เพราะมันเป็นงานที่ต้องใช้ความเพียรพยายามมากทีเดียว (*DBY,* 410)

ฐานะปุโรหิตของพระเจ้าที่มอบให้แก่คนเหล่านั้น มีไว้เพื่อจุดประสงค์เฉพาะของการเตรียมพวกเขาให้เชี่ยวชาญในหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับกฎของอาณาจักรชั้นสูง หากเราเชื่อฟังกฎนี้ ไม่ฝ่าฝืนมัน ดำเนินชีวิตตามนั้น เราก็พร้อมที่จะชื่นชมพรของอาณาจักรชั้นสูง ใครจะได้รับอีกหรือ? มี ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกนับพันนับล้านที่ได้รับและเชื่อฟังกฎที่เราสั่งสอน หากเขาได้รับสิทธิพิเศษเมื่อพระเจ้าจะนำไซอันกลับมาอีก ผู้ที่เฝ้ามองอยู่ก็จะเห็นกับตา ไซอันจะถูกจัดตั้งขึ้น ผู้ช่วยให้รอดมาสู่เขาไซอันและช่วยบุตรธิดาทุกคนของอาดัมที่สามารถได้รับการช่วยให้รอด โดยการปฏิบัติเพื่อพวกเขา (DNW,16 May 1860, 1)

บรรพบุรุษของเราจะดีพร้อมไม่ได้ถ้าไม่มีพวกเรา เราจะดีพร้อมไม่ได้ถ้าไม่มีพวกเขา เขาได้ทำงานของเขาแล้วและขณะนี้ได้ตายไป เราถูกเรียกมาเพื่อทำงานของเรา ซึ่งเป็นงานยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์เคยกระทำบนแผ่นดินโลก มนุษย์หลายล้านคนที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกและตายไปโดยไม่มีความรู้ถึงพระกิตติคุณจะต้องได้รับการประกอบพิธีแทนเพื่อเขาจะได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก (นั่นคือทุกคนที่จะได้รับพระกิตติคุณ) และเราถูกเรียกเพื่อเข้าสู่งานนี้ (*DBY,* 406)

ใครจะครอบครองโลกและความสมบูรณ์ทั้งหมดของมัน? ไม่ใช่คนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงสงวนไว้เพื่อเกียรตินั้นหรอกหรือ? และเขาจะมาบนเขาไซอันในฐานะผู้ช่วยให้รอดเพื่อทำงานตลอดมิลเลเนียมเพื่อช่วยให้ผู้อื่นรอด (*DBY,* 407–8)

งานของมิลเลเนียมจะรวมถึงการสร้างพระวิหารและพิธีการในพระวิหาร

เรากำลังพยายามช่วยคนเป็นและคนตายให้รอด คนเป็นมีโอกาสในการเลือก แต่คนตายไม่มี คนนับล้านตายโดยปราศจากพระกิตติคุณ ปราศจากฐานะปุโรหิต และปราศจากโอกาสที่เราได้รับ เราจะออกไปในพระนามของพระผู้เป็นเจ้าของอิสราเอลและทำพิธีการเพื่อเขาและตลอดมิลเลเนียม พันปีที่ผู้คนจะรักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เราจะสร้างพระวิหารและประกอบพิธีในนั้นเพื่อคนที่ล่วงลับไปแล้วหลายร้อยหลายพันปี แน่นอนว่าคนเหล่านั้นอาจได้รับความจริงหากเขามีโอกาส และเราจะนำเขาขึ้นมาสู่ความสว่าง ความรู้ อำนาจที่ใหญ่ยิ่งขึ้นและเชื่อมห่วงโซ่ย้อนกลับไปถึงอาดัม (*DBY,* 404)

ข้าพเจ้าบอกท่านบ่อยๆ ว่า นั่นคืองานของมิลเลเนียม มันเป็นงานที่ต้องกระทำโดยลูก

หลานของเอบราแฮม ลูกหลานที่ถูกเลือก ลูกหลานที่จงรักภักดี ลูกหลานที่ได้รับพรของพระเจ้า ผู้ที่พระเจ้าทรงทำพันธสัญญาไว้กับพวกเขา เขาจะก้าวออกไป และช่วยบุตรธิดาทุกคนของอาดัมให้ได้รับความรอดที่นี่บนแผ่นดินโลก และวิญญาณทุกดวงในโลกแห่งวิญญาณจะได้รับการสั่งสอน ได้พูดคุยถึงหลักธรรมแห่งความรอดที่นำไปให้พวกเขา เพื่อเขาจะมีสิทธิพิเศษของการได้รับพระกิตติคุณ เขาจะมีลูกหลานมากมายที่นี่บนแผ่นดินโลกเพื่อประกอบพิธีการของพระกิตติคุณที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหนังให้เขา (*DBY,* 403)

เราวางใจในพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์จะทรงต่อสู้เพื่อเรา เราจะรับบัพติศมาแทนและเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมนุษย์ในระหว่างพันปี เราจะมีพระวิหารหลายร้อยแห่ง และชายหญิงหลายพันคนประกอบพิธีในนั้นให้กับคนที่ตายไปแล้วโดยปราศจากสิทธิพิเศษของการได้ยินและการเชื่อฟังพระกิตติคุณเพื่อเขาจะถูกนำออกมาสู่การฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์ และได้รับอาณาจักรซึ่งพระผู้เป็นเจ้าเตรียมไว้ให้เขา มารจะต่อสู้อย่างหนักเพื่อขัดขวางเรา และเราจะไม่ชนะนอกจากโดยการเชื่อฟังต่ออำนาจและมีศรัทธาในพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ทั้งโลกต่อต้านคำสอนนี้ แต่มีใครได้รับอันตรายในคำสอนนี้หรือไม่? หากเขาเพียงแต่มองดูมันดังที่มันอยู่ในพระเจ้า เขาจะชื่นชมยินดีในคำสอนนั้นและแทนที่จะต่อต้าน เขาจะสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเปิดเผยคำสอนอันรุ่งโรจน์นี้ (*DBY,* 401)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

พระผู้เป็นเจ้าประทานโอกาสในการรับพรพระวิหารแก่ผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว

- "แผนอันรุ่งโรจน์" เพื่อไถ่คนเหล่านั้นที่ตายโดยปราศจากการได้รับพรอันสมบูรณ์ของพระกิตติคุณเป็น "การปลอบประโลมอันยิ่งใหญ่" ต่อประธานยัง ทำไมหรือ? แผนนั้นมีความหมายต่อท่านและคนที่ท่านรักอย่างไร?
- การสั่งสอนพระกิตติคุณในโลกแห่งวิญญาณจะได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อใดและโดยวิธีใด? ขณะนี้ใครยังคงทำงานนั้นต่อไป? (ดู ค.พ. 138:57)
- การไถ่คนตายและนำพวกเขาสู่อาณาจักรชั้นสูง หมายความว่าอะไร? (ดู ค.พ. 138:58 ด้วย)
- ทำไมซาตานต่อต้านงานพระวิหารอย่างแข็งขัน? ท่านเห็นหลักฐานใดที่ว่าซาตานไม่สามารถกีดกันการสร้างพระวิหารหรือหยุดยั้งมิให้งานพิธีการแห่งความรอดรุ่งเรือง?

พระบิดาบนสวรรค์จะทรงอวยพรเราสำหรับการค้นคว้าประวัติครอบครัว เพื่อความรอดของบรรพบุรุษของเรา

- ประธานยัง พูดถึงเวลา ที่เราจะทำลำดับการสืบเชื้อสายหรือประวัติครอบครัวให้สมบูรณ์ เราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ท่านจะทำอะไรเป็นส่วนตัวเพื่ออุทิศให้กับงานประวัติครอบครัวของท่าน?
- ตามที่ประธานยังกล่าว ใคร "กำลังดลใจมนุษย์" ให้เรียนรู้เกี่ยวกับบรรพบุรุษของเขา? ท่านเห็นหลักฐานใดที่แสดงว่าสิ่งนี้เป็นจริงในทุกวันนี้?
- อะไรคือ "กุญแจของอิไลจะศาสดา"? (ดู ค.พ. 27:9; 110:13–15 ด้วย)

เราเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันโดยกระทำพิธีการพระวิหาร เพื่อญาติที่เสียชีวิตไปแล้วของเรา

- เราจะเป็นผู้ช่วยให้รอดบนเขาไซอันได้อย่างไร?
- ทำไมจึงเป็นไปไม่ได้ที่บรรพบุรุษซึ่งเสียชีวิตไปแล้วของเราจะไม่ได้รับการทำให้ดีพร้อมถ้าไม่มีพวกเรา? ทำไมเราจึงดีพร้อมไม่ได้หากไม่มีพวกเขา?

งานของมิลเลเนียมจะรวมถึงการสร้างพระวิหารและพิธีการในพระวิหาร

- อะไรคือ "งานของมิลเลเนียม"? ใครจะทำงานนั้น?
- เราจะเอาชนะการล่อลวงของซาตานในการขัดขวางงานนี้ได้อย่างไร? "การเชื่อฟังต่ออำนาจและมีศรัทธาในพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า" ช่วยให้เราเตรียมพร้อมสำหรับมิลเลเนียมอย่างไร?

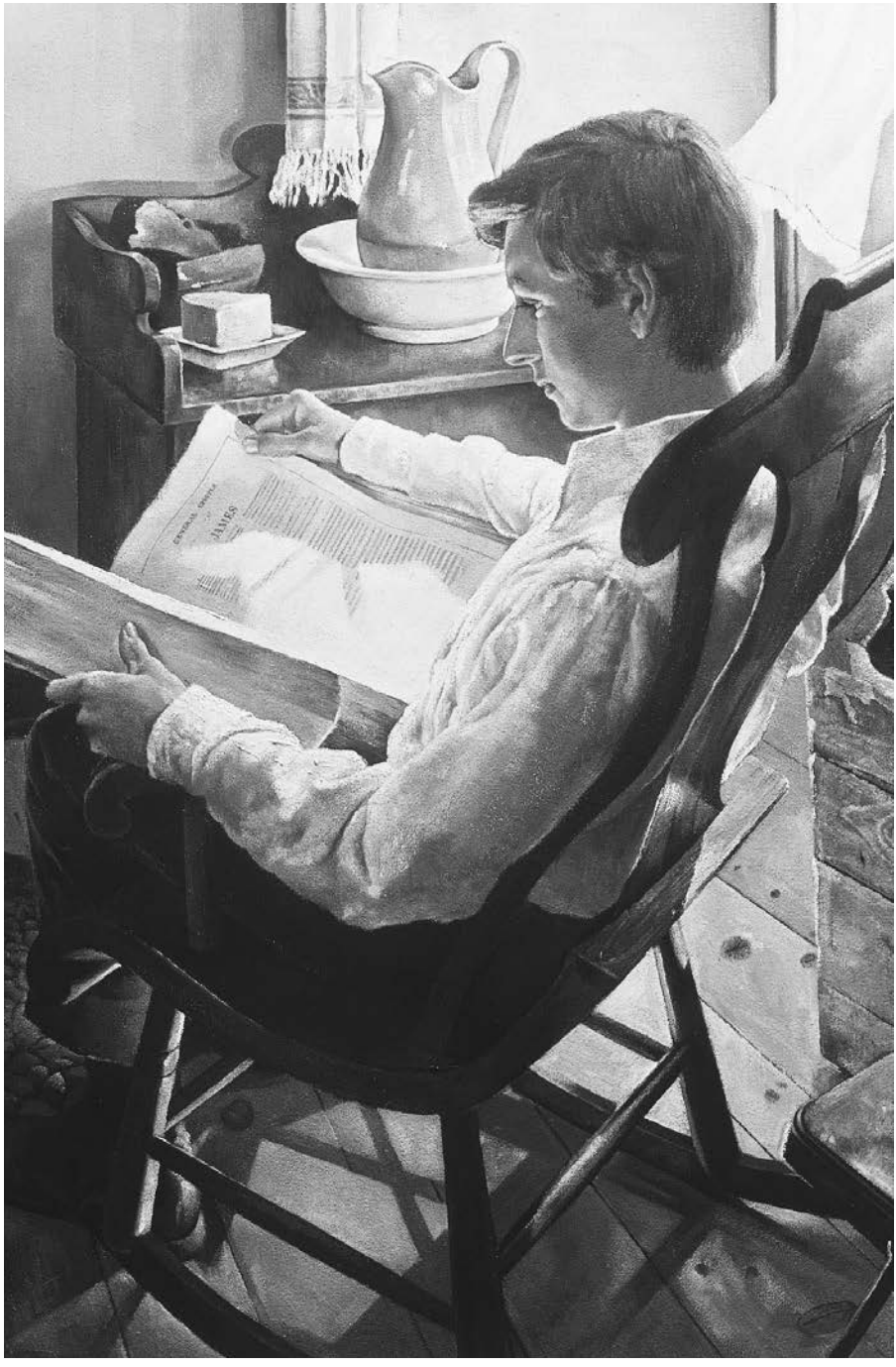

โจเซฟ สมิธ ผู้อ่านพระคัมภีร์ไบเบิลอย่างละเอียด ทูลขอการนำทางจากพระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 43

การแสวงหาความจริงและประจักษ์พยานส่วนตัวของเรา

ประธานบริคัม ยัง ค้นหาความจริงเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ในที่สุดท่านก็พบความมั่นใจด้วยประจักษ์พยานอันจริงใจและเรียบง่ายของ "ชายที่ไม่มีสำนวนโวหาร...ผู้ที่พูดเพียงว่า 'ข้าพเจ้ารู้ โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง ว่าโจเซฟ สมิธ คือศาสดาของพระเจ้า' " ประธานยังกล่าว "พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ออกจากชายผู้นั้นฉายส่องความเข้าใจของข้าพเจ้าความสว่าง รัศมีภาพ และความเป็นอมตะอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า" (DNW, *9 Feb. 1854, 4*) *ตลอดชีวิตของท่าน ท่านแสวงหาเพื่อการดำเนินชีวิตตามความจริงของพระกิตติคุณ โดยประกาศว่า "เมื่อข้าพเจ้ามีอายุมากขึ้น ข้าพเจ้าก็หวังว่าจะมีความรู้อันแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นด้วย ข้าพเจ้าหวังจะเพิ่มพูนขึ้นในอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพและในอิทธิพลที่จะสถาปนาสันติและความชอบธรรมบนแผ่นดินโลก ที่จะนำ...ทุกคนซึ่งเอาใจใส่หลักธรรมแห่งความชอบธรรมมาสู่ความรู้อันแท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นพระผู้เป็นเจ้า รู้เรื่องตัวเขาเองและความสัมพันธ์ที่ดำเนินต่อไปกับสวรรค์และกับบุคคลในสวรรค์...ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้สิ่งนี้ไม่ได้เป็นกรณีที่เกิดกับข้าพเจ้าเท่านั้นแต่เกิดกับสิทธิชนทุกคน ขอให้เราเติบโตในพระคุณ ในความรู้เรื่องความจริงและถูกทำให้ดีพร้อมต่อพระพักตร์พระองค์"* (DNW, *10 June 1857, 3*)

คำสอนของบริคัม ยัง

หลายคนปรารถนาจะค้นหาความจริง แต่ไม่ใช่ทุกคนที่ยอมรับมัน

ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกในอัตราส่วนที่มากกว่ามีแนวโน้มที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง นั่นเป็นความจริง มีเครื่องเตือนใจอยู่ภายในทุกคนที่คอยควบคุมจนนำไปสู่ความจริงและคุณธรรมหากยอมให้มันทำงานเช่นนั้น [ดู โมโรไน 7:15–17] (*DBY,* 423)

คนที่มีจิตใจซื่อสัตย์ทั่วโลกปรารถนาจะรู้ทางที่ถูกต้อง พวกเขาแสวงหามัน และยังคงแสวงหามันต่อไป มีผู้คนบนแผ่นดินโลกทุกยุคทุกสมัยที่แสวงหาอย่างพากเพียรด้วยสุดจิตสุดใจเพื่อจะรู้วิถีของพระเจ้า คนเหล่านี้ได้สร้างสิ่งที่ดี ตามความสามารถที่พวกเขามี (*DBY,* 421)

มีสิ่งหนึ่งภายในตัวคนทุกคนที่ยินดีลุกขึ้นปฏิเสธความชั่วและยอมรับความจริง จนกระทั่งเขาเลิกทำบาป ไม่มีสักคนบนแผ่นดินโลกที่ชั่วร้ายถึงขนาดที่ว่าเมื่อมองเข้าไปในใจตนเองแล้วจะไม่ให้เกียรติชายและหญิงที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าหรือรับใช้พระผู้เป็นเจ้า โดยเฉพาะผู้ที่มีคุณธรรมและบริสุทธิ์และดูหมิ่นสหายของตนในความเลวร้ายที่เหมือนกับตัวเขาเอง ไม่มีใครสักคนบนแผ่นดินโลกที่อยู่ภายในอำนาจพระคุณแห่งความรอดจะไม่ชื่นชมในความดี ความจริง และคุณธรรม เว้นแต่เขาจะทำบาปจนกระทั่งพระวิญญาณของพระเจ้าหยุดพยายามกับเขาแล้ว และไม่ส่องสว่างแก่จิตใจของเขาอีกต่อไป (*DBY,* 421)

มีบันทึกไว้ว่าบางคนมีตาที่จะมอง แต่หามองเห็นไม่ มีหูที่จะได้ยิน แต่หาได้ยินไม่ มีใจแต่หาเข้าใจไม่ ท่านผู้มีความคิดที่ประกอบด้วยพระวิญญาณ ผู้ที่วิสัยทัศน์แห่งความคิดของท่านเปิดออก...จะเข้าใจได้ว่าอำนาจที่ประทานให้ท่านทางด้านกายภาพคืออำนาจของพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันที่ประทานความเข้าใจความจริงแก่ท่าน [ดู ค.พ. 88:11–13] อำนาจนี้มีอยู่ภายใน...คนหลายพันหลายหมื่นรู้ดี โดยความรู้สึกที่อยู่ภายในและมองไม่เห็นของพวกเขาสิ่งต่างๆ ที่เคยเป็นมา สิ่งที่เป็นอยู่ และสิ่งต่างๆ ที่จะเป็นขึ้นในอนาคต เหมือนกับที่เรารู้สีของเสื้อผ้าโดยวิธีดูภายนอกหรือการมองทางกายภาพ เมื่อสิ่งที่อยู่ภายในนี้ชักนำไปจากเขา เขาจะกลายเป็นคนชั่วร้ายมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมาก่อน พวกเขาเข้าใจไม่ได้ และหันไปจากเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 421–22)

โดยธรรมชาติแล้ววิญญาณที่อยู่ในร่างกายของเราจะรักความจริง โดยธรรมชาติแล้วมันรักความสว่างและปัญญา โดยธรรมชาติแล้วมันรักคุณธรรม รักพระผู้เป็นเจ้า รักความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้า แต่การที่มันอยู่รวมกันกับร่างกายเนื้อหนังอย่างใกล้ชิดจึงทำให้เกิดความเห็นใจเข้าข้างกัน และการผนึกกันดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสุขอันสมบูรณ์ของทั้งร่างกายและวิญญาณ [ดู ค.พ. 93:33–34] วิญญาณขึ้นอยู่กับอิทธิพลของบาปที่อยู่ในร่างกายมตะจริงๆ และอำนาจของมารจะเอาชนะมันได้ นอกเสียจากว่าจะได้รับความสว่างโดยวิญญาณซึ่งให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่เข้ามาในโลกอย่างสม่ำเสมอ และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งประทานให้โดยทางพระกิตติคุณ (*DBY,* 422–23)

เมื่อใดก็ตามที่มีการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าจะในสมัยนี้หรือสมัยก่อนจะมีกลุ่มของผู้คนที่ดูว่าความจริงเป็นสิ่งสวยงามและเหมือนพระผู้เป็นเจ้าสำหรับพวกเขา วิญญาณภายในตัวเขาจะกระตุ้นให้เขายอมรับพระกิตติคุณ แต่พวกเขาพบว่าตนเองมีความสัมพันธ์กับโลกที่ทำให้เขาได้ประโยชน์อย่างมาก และคิดว่าเขาจะเสี่ยงต่อการเสียผลประโยชน์หากพวกเขายอมรับพระกิตติคุณ พวกเขาจึงสรุปว่าการยอมรับพระกิตติคุณจะไม่ใช่สิ่งดีที่สุด และตรงนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่ว มีคนจำนวนน้อยที่เอาชนะการใช้เหตุผลของมนุษย์ในเนื้อหนัง และทำตามการชี้นำของพระวิญญาณ ขณะที่คนจำนวนมหาศาลถูกชักจูงไปสู่การคิดใคร่ครวญอย่างเห็นแก่ตัวให้เชื่อและยึดติดอยู่กับสิ่งของทางโลกอันเป็นรูปเคารพ (*DBY,* 434)

เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่จะแสวงหาความรู้ และประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริง

เรามาอยู่ที่นี่เพื่ออะไร? เพื่อเรียนรู้ที่จะมีความสุขมากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ (*DNW,* 27 Sept. 1871, 5)

เราจะไม่มีวันหยุดเรียนรู้ นอกจากเราจะละทิ้งความเชื่อ...ท่านเข้าใจเช่นนั้นหรือไม่? (*DNW,* 27 Feb. 1856, 2)

หากเรามีสิทธิพิเศษ เราจะเพิ่มพูนความคิดของเราด้วยความรู้ โดยการเติมร่างกายมตะนี้ด้วยทรัพย์สมบัติอันอุดมแห่งปัญญาของสวรรค์ (*MS,* Oct. 1862, 630)

การแสวงหาความรู้ทางการศึกษาทั้งหมดอยู่ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เพราะการทำงานทั้งหมดนี้ก็เพื่อสถาปนาความจริงบนแผ่นดินโลก และเพื่อเราจะเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญา ความเข้าใจในพลังแห่งศรัทธา และในพระปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อเราจะเหมาะสมกับการได้อยู่ในสถานะแห่งความเป็นอยู่ที่สูงกว่าและได้รับปัญญามากกว่าที่เรามีอยู่ขณะนี้ (*DNSW,* 25 Oct. 1870, 2)

เป็นไปได้สำหรับมนุษย์ผู้รักโลกที่จะเอาชนะความรักนั้นที่จะได้รับความรู้และความเข้าใจจนกระทั่งเห็นสิ่งที่เป็นอยู่จริง เมื่อนั้นเขาจะไม่รักโลกแต่จะเห็นโลกทั้งที่มันเป็น (*DNW,* 28 Nov 1855, 2)

ขอให้เราแสวงหาพระเจ้าด้วยสุดใจของเราเมื่อนั้นเราจะได้แยกตัวออกจากโลก ไม่มีใครจะรักสิ่งนี้ สิ่งนั้น หรือสิ่งอื่นๆ นอกจากเพื่อจะทำดีกับมัน เพื่อส่งเสริมประโยชน์นิรันดร์ของมนุษยชาติ และเตรียมตัวรับความสูงส่งในความเป็นอมตะ...สิ่งที่ท่านและข้าพเจ้าจะได้รับคือปัญญาจนกระทั่งพร้อมสำหรับความสูงส่งและชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรซึ่งเวลานี้เป็นอยู่ในนิรันดร (*DNW,* 14 May 1853, 3)

ชายหรือหญิงที่ปรารถนาจะรู้ความจริง หลังจากได้ยินพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งประกาศด้วยความจริงและความเรียบง่าย ควรทูลถามพระบิดาในพระนามของพระเยซูว่ามันเป็นจริงหรือไม่ หากพวกเขาไม่ได้ทำตามวิธีนี้ พวกเขาก็พยายามโต้แย้งตัวเองจนไปสู่ความเชื่อที่ว่าเขาเป็นคนซื่อสัตย์เช่นเดียวกับชายหรือหญิงบนผืนแผ่นดินโลก ถ้าไม่ได้เป็นเขาก็ไม่สนใจใยดีเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของตนเอง (*DBY,* 430)

ขอให้คอยจนกระทั่งท่านได้ค้นหา ค้นคว้า และได้รับปัญญาที่จะเข้าใจสิ่งที่เราสอนเสียก่อน...หากมันเป็นงานของพระผู้เป็นเจ้า มันจะตั้งมั่นอยู่ [ดู กิจการ 5:38–39] (*DBY,* 435)

เป็นทั้งหน้าที่และสิทธิพิเศษของสิทธิชนยุคสุดท้ายที่จะรู้ว่าศาสนาของพวกเขาเป็นความจริง (*DBY,* 429)

ขอให้ทุกคนได้รับความรู้ด้วยตนเองว่างานนี้คือความจริง เราไม่ต้องการให้ท่านกล่าวว่ามันเป็นความจริงจนกว่าท่านจะรู้ว่าเป็นเช่นนั้น และหากท่านรู้ ความรู้นั้นจะดีสำหรับท่านราวกับว่าพระเจ้าเสด็จลงมาบอกท่านเอง (*DBY,* 429)

นี่คือสิทธิพิเศษและพรของพระกิตติคุณอันศักดิ์สิทธิ์ต่อผู้ที่เชื่ออย่างแท้จริงทุกคน ที่จะรู้ความจริงด้วยตัวของเขาเอง (*DBY,* 429)

ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้คนใดมาหาข้าพเจ้าหรือพี่น้องชายของข้าพเจ้าเพื่อจะได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริงของงานนี้ แต่ขอให้เขาหยิบพระคัมภีร์แห่งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์มาอ่าน และเมื่อนั้นจะมีทางชี้บอกให้เขาไปอย่างเรียบง่ายเช่นเดียวกับที่ป้ายบอกทางอย่างถูกต้องแก่ผู้เดินทางที่เหนื่อยอ่อน พวกเขาจะได้รับการนำทางให้ไป ไม่ใช่ให้ไปหา... อัครสาวกหรือเอ็ลเดอร์คนใดในอิสราเอล แต่ไปเฝ้าพระบิดาในพระนามของพระเยซู และทูลขอข้อมูลที่พวกเขาต้องการ ผู้ที่ใช้วิธีนี้อย่างซื่อสัตย์และจริงใจจะได้รับข้อมูลหรือไม่? พระเจ้าจะทรงเมินพระพักตร์จากผู้ที่มีใจซื่อสัตย์ที่แสวงหาความจริงหรือ? ไม่เลย พระองค์จะไม่ทรงทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงพิสูจน์ความจริงต่อพวกเขา โดยการเปิดเผยของพระวิญญาณของพระองค์และเมื่อจิตใจเปิดเพื่อรับการเปิดเผยของพระเจ้ามันจะทำให้เขาเข้าใจได้เร็วและชัดเจนกว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะเห็นได้ด้วยตาธรรมชาติ มันไม่ได้เป็นสิ่งที่เราเห็นด้วยตาของเรา—เขาจะถูกหลอก—แต่สิ่งที่พระเจ้าจากสวรรค์ทรงเปิดเผยเป็นสิ่งที่แน่นอน มั่นคงและจะคงอยู่เช่นนั้นตลอดกาล (*DBY,* 429–30)

เราต้องมีประจักษ์พยานในพระเจ้าพระเยซูคริสต์เพื่อเราจะแยกแยะได้ระหว่างความจริงกับความเชื่อผิด ๆ ความสว่างกับความมืด ผู้ที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้ากับผู้ที่ไม่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า และรู้วิธีที่จะตัดสินทุกสิ่งว่าสิ่งใดดีหรือชั่วร้าย...ไม่มีวิธีหรือกระบวนการอื่นที่จะให้การศึกษาแก่ผู้คนที่ทำให้เขาเป็นสิทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า และเตรียมเขาสำหรับอาณาจักรชั้นสูงได้ เขาต้องมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับวิญญาณของพระกิตติคุณอยู่ภายในตัวเขา (*DBY,* 429)

ท่านและข้าพเจ้าต้องมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระเยซูภายในตัวเรา หากไม่เช่นนั้นก็เป็นประโยชน์ต่อเราเพียงเล็กน้อยที่จะแสร้งทำเป็นผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า เราต้องมีประจักษ์พยานที่มีชีวิตในตัวของเรา (*DBY,* 430)

ความจริงส่งเสริมตัวมันเองแก่บุคคลที่ซื่อสัตย์ทุกคน ไม่สำคัญว่ามันจะแสดงออกอย่างเรียบง่ายแค่ไหน และเมื่อเราได้รับความจริง ดูเหมือนเราจะคุ้นเคยกับมันมาแล้วตลอดชีวิตของเรา นั่นคือประจักษ์พยานของสิทธิชนยุคสุดท้ายส่วนใหญ่เมื่อพวกเขาได้ยินพระกิตติ-

คุณที่สอนเขาครั้งแรก...แม้ว่าจะใหม่ต่อพวกเขาอย่างสิ้นเชิง แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาเข้าใจมันอยู่แล้ว และพวกเขาต้องเคยเป็น "มอรมอน" มาตั้งแต่เริ่มต้น [ดู ยอห์น 10:27] (*DBY,* 432)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้เกี่ยวกับความจริงแก่เรา

หลายคนลุกขึ้นที่นี่และกล่าวว่าเขารู้แน่นอนว่านี่คืองานของพระผู้เป็นเจ้า โจเซฟคือศาสดา พระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง การเปิดเผยผ่านโจเซฟ สมิธเป็นความจริง นี่คือสมัยการประทานสุดท้ายและความสมบูรณ์แห่งเวลา ซึ่งเป็นสมัยที่พระผู้เป็นเจ้าทรงลงพระหัตถ์เพื่อรวบรวมอิสราเอลเป็นครั้งสุดท้าย ทรงไถ่และเสริมสร้างไซอัน...พวกเขารู้สิ่งนี้ได้อย่างไร? หลายคนรู้และจะยังรู้และเข้าใจหลายสิ่งต่อไปโดยการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณโดยลักษณะที่ร่างกายของเราได้รับการจัดระเบียบเช่นนี้ จึงเป็นไปไม่ได้เลยที่จะสื่อสารโดยวิธีอื่น ข้อมูลที่สำคัญที่สุดจำนวนมากได้มาโดยผ่านอำนาจและประจักษ์พยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์...นี่คือวิธีเดียวที่ท่านจะสื่อสารความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้า [ดู 1 โครินธ์ 2:9–14; 12:3] (*DBY,* 430)

ไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์...พระองค์จะพิสูจน์ต่อท่านว่านี่คืองานของพระผู้เป็นเจ้าผู้คนที่ไม่ได้รับการดลใจจากพระผู้เป็นเจ้าจะพิสูจน์โดยปัญญาของโลกไม่ได้ว่าสิ่งนี้จริง หรือโน้มน้าวให้เชื่อ ทั้งพิสูจน์ไม่ได้ว่ามันถูกต้องโดยปัญญาอย่างเดียว ทั้งต่อตัวเขาเองหรือต่อผู้อื่น การที่เขาไม่สามารถโน้มน้าวให้เชื่อก็ไม่ได้พิสูจน์ว่ามันคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เพราะมีทฤษฎี และระบบต่างๆ ของโลกที่ไม่อาจปฏิเสธได้โดยปัญญาของโลก ซึ่งแม้กระนั้นก็เป็นความเท็จ อำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพที่ให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของมนุษย์โดยแท้ จึงจะพิสูจน์ความจริงอันรุ่งโรจน์นี้ต่อจิตใจของมนุษย์ได้ (*DBY,* 430–31)

เราจะแยกแยะเสียงของผู้เลี้ยงแกะที่ดีจากเสียงของคนแปลกหน้าได้อย่างไร? ใครจะตอบคำถามนี้ได้? ข้าพเจ้าตอบได้ ง่ายมาก ข้าพเจ้าจะกล่าวกับนักปรัชญาทุกคนบนแผ่นดินโลกว่า ตาของท่านถูกหลอกได้ ตาของข้าพเจ้าก็เช่นกัน หูของท่านก็ถูกหลอกได้หูของข้าพเจ้าก็เช่นกัน การสัมผัสโดยมือของท่านก็ถูกหลอกได้ มือของข้าพเจ้าก็เช่นกัน แต่พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าโดยประทานการเปิดเผยและความสว่างแห่งนิรันดรแก่มนุษยชาติจะผิดพลาดไม่ได้—การเปิดเผยที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าไม่มีวันผิดพลาด เมื่อบุคคลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ประกาศความจริงแห่งสวรรค์ แกะได้ยินเสียงนั้น [ดู ค.พ. 29:7] พระวิญญาณของพระเจ้าจะเสียดแทงทะลุใจกว้างของจิตวิญญาณและจมลึกเข้าไปในจิตใจของพวกเขา โดยประจักษ์พยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ความสว่างทาง

ปัญญาจะพลุ่งขึ้นในตัวพวกเขา เขาจะเห็นและเข้าใจด้วยตัวเอง (*DBY,* 431)

มีเพียงพยานเดียว—ประจักษ์พยานเดียว ที่เกี่ยวข้องกับข้อพิสูจน์ถึงพระกิตติคุณของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือพระวิญญาณที่แผ่ซ่านอยู่ในบรรดาสานุศิษย์ของพระองค์ จงทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แล้วเราจะรู้ว่าเขาพูดโดยอำนาจของพระบิดาหรือพูดด้วยตัวเขาเอง ทำตามที่พระองค์ทรงบัญชาให้เราทำ และเราจะรู้จักคำสอนว่าสิ่งนี้เป็นของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่เป็น [ดู ยอห์น 7:16–17] โดยการเปิดเผยของพระวิญญาณเท่านั้น ที่เราจะรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าได้ (*DBY,* 431–32)

จงพากเพียรและสวดอ้อนวอน เป็นสิทธิพิเศษของท่านที่จะรู้ด้วยตัวเองว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระองค์กำลังทำงานในยุคสุดท้ายนี้และเราเป็นผู้ปฏิบัติที่ทรงเกียรติของพระองค์ดำเนินชีวิตตามความรู้นี้และท่านจะได้รับ จงจดจำที่จะสวดอ้อนวอนและมีจิตใจกระตือรือร้นด้วยพระวิญญาณ (*DBY,* 245)

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าตั้งอยู่บนรากฐานของประสบการณ์ บนประสบการณ์ของข้าพเจ้าเอง ร่วมกับสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับโดยสังเกตผู้อื่น...ความจริงแห่งสวรรค์ฝากตัวของมันเองให้อยู่กับการตัดสินของทุกคนและอยู่กับศรัทธาของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยู่กับความรู้สึกของผู้ที่ปรารถนาจะซื่อสัตย์กับตัวเอง กับพระผู้เป็นเจ้า และกับเพื่อนบ้านของเขา...หากบุคคลรับได้เล็กน้อย นั่นพิสูจน์ว่าเขาจะรับได้อีก หากเขารับหลักธรรมแรกและหลักธรรมที่สองได้ด้วยความรู้สึกที่ซื่อตรงของเขา เขาก็จะยังคงรับได้มากขึ้นอีก (*DBY,* 433)

ประจักษ์พยานของข้าพเจ้ามั่นคงแน่นอน...ข้าพเจ้ารู้ว่าพระอาทิตย์ส่องแสง ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นอยู่และมีตัวตน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่ามีพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ท่านเคยไปสวรรค์และรู้ว่ามันตรงกันข้ามกับสิ่งเหล่านี้ไหม? ข้าพเจ้ารู้ว่าโจเซฟ สมิธคือศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้รับการเปิดเผยมากมาย ใครจะพิสูจน์หักล้างประจักษ์พยานเหล่านี้ได้? ใครสักคนอาจโต้แย้งมัน แต่ไม่มีใครในโลกที่จะพิสูจน์หักล้างมันได้ ข้าพเจ้าเคยได้รับการเปิดเผยหลายอย่าง ข้าพเจ้าเคยเห็นและได้ยินด้วยตัวเอง และรู้ว่าสิ่งเหล่านี้จริง ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะพิสูจน์หักล้างมันได้ ตา หู มือ ประสาทสัมผัสทุกอย่างอาจถูกหลอก แต่พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าจะถูกหลอกไม่ได้ และเมื่อได้รับการดลใจจากพระวิญญาณนั้น บุคคลจะเปี่ยมไปด้วยความรู้ เขาจะเห็นได้ด้วยตาทางวิญญาณและรู้จักสิ่งซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจของมนุษย์ที่จะปฏิเสธได้ สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า เกี่ยวกับแผ่นดินโลก เกี่ยวกับระบอบการปกครอง ข้าพเจ้าได้รับจากสวรรค์ ไม่ใช่โดยผ่านความสามารถตามธรรมชาติของข้าพเจ้าเพียงลำพัง ข้าพเจ้าขอถวายรัศมีภาพและการสรรเสริญแด่พระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 433)

เมื่อได้รับพยานแห่งความจริง เราควรแสวงหาความชอบธรรม ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

หลักธรรมหนึ่งในหลักธรรมแรกของคำสอนแห่งความรอดคือการคุ้นเคยกับพระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าของเรา พระคัมภีร์สอนว่านี่คือชีวิตนิรันดร์เมื่อเรา "รู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา [ดู ยอห์น 17:3]" นั่นก็เหมือนกับพูดว่าไม่มีใครจะได้รับหรือพร้อมจะได้รับชีวิตนิรันดร์โดยปราศจากความรู้นั้น (*DNW,* 18 Feb. 1857, 4)

เราได้รับสัญญาว่าถ้าเราแสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน สิ่งจำเป็นทั้งปวงจะมีเพิ่มเติมให้กับเรา [ดู นีไฟ 13:33] เราไม่ควรขาดความไว้วางใจ แต่ควรแสวงหาให้รู้วิธีที่จะทำให้พระบิดาและพระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยเรา แสวงหาให้รู้วิธีที่จะช่วยตัวเองให้รอดจากความเชื่อผิดๆ ที่มีอยู่ในโลก จากความมืดและความไม่เชื่อ จากวิญญาณที่ไร้ประโยชน์และการหลอกลวงซึ่งเที่ยวไปในบรรดาลูกหลานมนุษย์เพื่อหลอกลวง จงเรียนรู้วิธีที่จะช่วยและรักษาตนให้รอดบนแผ่นดินโลกเพื่อสอนพระกิตติคุณเสริมสร้างอาณาจักร และสถาปนาไซอันของพระผู้เป็นเจ้าของเรา (*DNW,* 11 Jan. 1860, 1)

ข้าพเจ้า...ชอบที่จะกล่าวถึงและพูดคุยเรื่องหลักธรรมนิรันดร์ ความรอดของเราประกอบด้วยการรู้หลักธรรมเหล่านั้น มันถูกกำหนดไว้ในลักษณะที่ทำให้เรารื่นเริงและสุขสบาย ความเป็นอยู่นิรันดร์นั้นในตัวข้าพเจ้า ที่ให้ความจริงนิรันดร์ ถูกจัดระเบียบขึ้นมาเพื่อให้ถูกทำลายหรือ? สิ่งมีชีวิตนั้นจะถึงจุดจบหรือไม่ ตราบที่มันดำรงอยู่บนความจริงนิรันดร์? ไม่เลย...จงแสวงหาพระเจ้าเพื่อจะได้รับพระวิญญาณของพระองค์ โดยที่ความพยายามของท่านจะไม่หยุดชะงักจนกว่าพระวิญญาณจะสถิตอยู่ในท่านเหมือนกับความปีติสุขทางวิญญาณนิรันดร์ให้เทียนของพระเจ้าส่องสว่างอยู่ภายในตัวท่าน และทุกสิ่งถูกต้อง (*DNW*, 11 Jan. 1860, 2)

เรามีพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์ เรามีสิทธิพิเศษที่จะได้รับรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ เวลานี้ท่านจะพยายามให้ได้พรเหล่านี้หรือไม่? ท่านจะใช้ชีวิตเพื่อให้ได้รับที่นั่งในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หรือท่านจะไม่พยายามทำอะไรเลยเพื่อความสูงส่งและลงไปสู่นรก? (*DNW*, 1 Oct. 1856, 3)

จงพยายามเป็นคนชอบธรรม ไม่ใช่เพื่อหวังผลประโยชน์ใดๆ แต่เพราะความชอบธรรมเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม บริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ สวยงาม และสูงส่ง มันมีจุดประสงค์เพื่อทำให้จิตวิญญาณมีความสุขและเต็มไปด้วยความปีติยินดี จนถึงระดับแห่งความสามารถทั้งสิ้นของมนุษย์เต็มไปด้วยความสว่าง รัศมีภาพ และปัญญา (*DBY,* 428)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

หลายคนปรารถนาจะค้นหาความจริง แต่ไม่ใช่ทุกคนที่ยอมรับมัน

- ตามคำพูดของประธานยัง อะไรนำ “ผู้อาศัยของแผ่นดินโลกในอัตราส่วนที่มากกว่า” ให้ทำสิ่งที่ถูกต้องและค้นหาความจริง?
- ทำไมหลายคนจึงล้มเหลวที่จะดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมแม้หลังจากได้รับประจักษ์พยานแห่งความจริงแล้วก็ตาม? อะไรจะช่วยให้ท่านดำเนินชีวิตตามประจักษ์พยานที่ท่านได้พัฒนามาแล้วมากที่สุด?

เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่จะแสวงหาความรู้ และประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริง

- อะไรควรเป็นจุดประสงค์ของการแสวงหาความรู้ทางการศึกษา? เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเอาชนะความรักสิ่งของทางโลก?
- เราจะรู้ความจริงของพระผู้เป็นเจ้าด้วยตัวของเราเองได้อย่างไร? ประจักษ์พยานของพระเยซูคริสต์ช่วยให้เราแยกแยะระหว่างความจริงกับความเชื่อผิดๆ ได้อย่างไร?

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความรู้เกี่ยวกับความจริงแก่เรา

- อะไรคือวิธีเดียวที่เราจะรู้ได้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง พระเยซูคือพระคริสต์ และเรากำลังเข้าร่วมในงานของพระเจ้า? ประสบการณ์ใดบ้างที่สอนท่านว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอนุญาตและจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของท่านหากท่านยอมให้พระองค์ทรงทำเช่นนั้น?
- ทำไมปัญหาทางโลกจึงไม่สามารถพิสูจน์ว่าจริงหรือไม่จริงเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและความจริงของพระกิตติคุณ? ในการค้นหาความจริง แม้ประสาทสัมผัสของเราจะถูกหลอกแต่ประธานยังบอกว่าอะไร “ไม่มีทางผิดพลาด”?
- ทำไมประธานยังจึงสามารถแสดงประจักษ์พยานอันทรงพลังเช่นนั้นได้? เราจะเสริมสร้างประจักษ์พยานของเราให้เข้มแข็งได้อย่างไร? ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเป็นพยานอันทรงพลังถึงความจริงของพระผู้เป็นเจ้า?

เมื่อได้รับพยานแห่งความจริง เราควรแสวงหาความชอบธรรมในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

- พระเจ้าทรงสัญญากับผู้ที่ “แสวงหาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน” ว่าอย่างไร?
- การรู้เรื่องของพระผู้เป็นเจ้าช่วยให้เราได้รับความรอดอย่างไร? เราจะ “ได้รับที่นั่งในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า” ได้อย่างไร?

บทที่ 44

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และการรวมอิสราเอล

วันที่ 26 กรกฎาคม ปี 1847 ไม่กี่วันหลังจากผู้บุกเบิกกลุ่มแรกเข้าสู่หุบเขาซอลท์เลค ประธานบริคัม ยัง และผู้นำฐานะปุโรหิตกลุ่มเล็กกลุ่มหนึ่งปีนเขาทางเหนือของพื้นที่นั้น ซึ่งก็คือซอลท์ เลค ซิตี้ในเวลาต่อมา พวกเขาตั้งชื่อว่า เอนไซม์ พีค ตามความทรงจำที่มีอยู่ในคำพยากรณ์ของอิสยาห์ "พระองค์จะทรงยกอาณัติสัญญาให้แก่ประชาชาติที่ห่างไกล...และนี่แน่ะ เขามาอย่างเร็วและรีบเร่ง" (อิสยาห์ 5:26) ต่อมาประธานยังจำได้ว่ายอดเขานี้เป็นสถานที่ที่ท่านเห็นในภาพที่มาปรากฏ สถานที่ที่สิทธิชนจะรุ่งเรือง สถานที่ที่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการสร้างขึ้นและอิสราเอลยุคสุดท้ายจะมารวมกัน หลายปีต่อจากนั้น ผู้สอนศาสนาได้นำข่าวสารพระกิตติคุณไปทั่วโลก และสิทธิชนที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่หลายพันคนมาที่หุบเขาซอลท์เลค ปัจจุบันการสร้างอาณาจักรและการรวมอิสราเอลดำเนินอยู่ในบรรดาหลายร้อยประชาชาติ ประธานยังกล่าวว่า "การรวมอิสราเอลเป็นสวนหนึ่งของงานอันยิ่งใหญ่ซึ่งสำคัญมากจนกระทั่งเรามีสิ่งนี้พัวพันอยู่ในความคิดของเรา และเรากระตือรือร้นที่จะทำทุกอย่างทั้งทรัพยากรที่จำเป็นทั้งหมดและเป็นอิทธิพลเพื่องานนี้" (BYL)

คำสอนของบริคัม ยัง

ผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าค้นหาวิธีสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ผู้คนที่นั่งอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า มีความสัมพันธ์กับหลายพันคนบนแผ่นดินโลก เป็นผู้คนของพระผู้เป็นเจ้า...เราสามารถปฏิบัติหลักธรรมของอำนาจ ความสว่าง ความรู้ ความรู้แจ้งความมั่งคั่งของสวรรค์ และของแผ่นดินโลกได้เร็วมากเท่าใด คนพวกนี้จะได้รับสิ่งเหล่านั้นเร็วเท่านั้น (*DBY,* 438)

นอกจากศาสนาจักรนี้ซึ่งเป็นอาณาจักรที่ดาเนียลเห็นจะเติบโตแล้ว นี่คือผู้คนที่ดาเนียลเห็นด้วยว่าจะเติบโตและแผ่ขยายทั้งยังรุ่งเรืองต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง [ดู ดาเนียล 2:44] และหากเราไม่ซื่อสัตย์ คนอื่นจะเข้าแทนที่เรา เพราะนี่คือศาสนาจักรและผู้คนที่จะครอบครองอาณาจักรนั้นตลอดกาลและตลอดไป (*DBY,* 438)

งานของเราคือการนำไซอันออกมา และสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในความสมบูรณ์และความสวยงามของอาณาจักรแห่งนี้บนแผ่นดินโลก (*DBY,* 443)

อาณาจักรที่เรากำลังพูดถึง สั่งสอนถึง และพยายามเสริมสร้างคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ไม่ใช่ในสวรรค์ที่แจ่มจรัส หรือในดวงอาทิตย์ เรากำลังพยายามจัดตั้งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกซึ่งมีทุกสิ่งที่แท้จริงและถูกต้องเกี่ยวข้องกับมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้สึกของเขา ศรัทธา ความรัก ความปรารถนา และการกระทำทุกอย่างในชีวิตของเขา—มีอยู่ในนั้น ซึ่งทั้งหมดนั้นจะถูกปกครองโดยอาณาจักรทั้งทางโลกและทางวิญญาณ (*DBY,* 339)

เมื่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการก่อตั้งและจัดตั้งอย่างสมบูรณ์บนผืนแผ่นดินโลก มีความโดดเด่นกว่าประชาชาติและอาณาจักรทั้งหมด อาณาจักรนี้จะปกป้องผู้คนในการได้รับสิทธิ์ทุกประการของเขา ไม่สำคัญว่าเขาจะเชื่ออะไร นับถือศาสนาอะไร หรือนมัสการอะไร (*DBY,* 440)

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ในหลายปีที่ผ่านมาว่าพระเจ้าทรงถือหางเสือเพื่อนำทางเรือของไซอัน ...หากเราไม่ทำตามที่พระเจ้าทรงบัญชา งานของเราก็ไร้ประโยชน์ นี่เป็นประสบการณ์ของข้าพเจ้าตั้งแต่ต้น ในทุกเส้นทางของชีวิต เราต้องเรียนรู้ที่จะยึดมั่นความจริงอย่างเคร่งครัด ขอให้เรารู้ว่าเราควรจะทำอะไรให้เสร็จ และแล้วจงทำมัน แม้ไม่มีความหวังว่าจะสำเร็จเราก็ต้องพยายาม และหากเราพยายามด้วยสุดกำลัง อย่างน้อยที่สุดการกระทำของเราจะพิสูจน์ให้เห็นถึงจิตใจที่แน่วแน่และเด็ดเดี่ยว ตกแต่งไว้ด้วยความอดทนและความมุมานะบากบั่น และหากด้วยสุดความพยายามอย่างแน่วแน่ของเราแล้ว เรายังบรรลุจุดประสงค์ของเราไม่ได้ พระเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกมาและประทานชัยชนะแก่เรา (*DBY,* 441)

หากคนพวกนี้เชื่อฟังหลักธรรมที่เขายอมรับ เขาจะสามารถแนะนำประชาชาติ เพราะเราสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกต้อง และหลักธรรมของเราเป็นความจริง ความชอบธรรม และความศักดิ์สิทธิ์ ขอให้เรายืนเคียงข้างหลักธรรมเหล่านั้นจนกว่ามันจะดับความโง่ของเราให้หมดไป...และเราจะเป็นครูแห่งปัญญาของบรรดาประชาชาติ (*DBY,* 441)

อะไรคือผลลัพธ์สุดท้ายของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ และจุดหมายปลายทางของสิทธิชนยุคสุดท้าย? หากเขาซื่อสัตย์ต่อฐานะปุโรหิตซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานให้เรา พระกิตติคุณจะเปลี่ยนแปลงโลกทั้งโลกของมนุษยชาติ แผ่นดินโลกจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้มันรุ่งโรจน์ สิทธิชนจะอาศัยอยู่ ณ ที่นั้นในที่ประทับของพระบิดาและพระบุตร (*DBY,* 438)

งานของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าครอบคลุมถึงการรวมเชื้อสายอิสราเอล

เรามีเป้าหมายในใจเรา นั่นคือการมีอิทธิพลต่อบรรดาผู้อาศัยทั้งหมดของแผ่นดินโลกเพื่อจุดประสงค์ของการจัดตั้งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในความชอบธรรม อำนาจและรัศมีภาพของมันเพื่อเชิดชูพระนามของพระผู้เป็นเจ้า และทำให้พระนามนั้นได้รับการยกย่องในทุกหนทุกแห่ง เพื่องานของพระองค์จะเป็นที่ยกย่อง เพื่อเราจะยกย่องตัวเรา และกระทำตัวให้มีค่าสมกับเป็นลูกของพระองค์ (*DBY,* 438–39)

เราต้องเสริมสร้าง...ไซอัน รวมเชื้อสายอิสราเอล และไถ่บรรดาประชาชาติของแผ่นดินโลก [ดู ค.พ. 115:4–6] คนพวกนี้ต้องทำงานนี้ ไม่ว่าเราจะมีชีวิตอยู่จนเห็นหรือไม่เห็นก็ตาม นี่คือความรับผิดชอบทั้งหมดของเรา (*DBY,* 437)

มันจำเป็นสำหรับเราที่จะดูว่าเชื้อสายอิสราเอลได้รับการสั่งสอนพระกิตติคุณ (*DBY,* 437)

ในเวลานี้ [ปี 1863] เรากำลังรวมลูกหลานของอับราฮัมผู้ที่ผ่านมาทางเชื้อสายของโจเซฟ และพวกบุตรชายของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทางอีเฟรอิม ซึ่งลูกหลานของเขาปะปนอยู่ในบรรดาประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลก (*DBY,* 437)

ใครคืออิสราเอล? เขาคือผู้ที่เป็นลูกหลานของอับราฮัม ผู้ที่ได้รับสัญญาโดยทางบรรพบุรุษของเขา [ดู ปฐมกาล 22:17–18] และลูกหลานที่เหลืออยู่ทั้งหมดของมนุษย์ ผู้ที่ได้รับความจริงก็เป็นอิสราเอลด้วย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงพวกเขา ทุกครั้งข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนเพื่อขอพระกรุณาจากพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 437)

อิสราเอลกระจัดกระจายไปในบรรดาประชาชาติของแผ่นดินโลก เชื้อสายอีเฟรอิมปะปนอยู่กับผู้คนอื่นๆ ในทุกส่วนของแผ่นดินโลก ลูกหลานของอับราฮัมปะปนอยู่กับลูกหลานที่กบฏตลอดทั่วทั้งโลกของมนุษยชาติ (*DBY,* 437)

ชาวเกาะ [แปซิฟิค] และชนพื้นเมืองของ [อเมริกา] เป็นของเชื้อสายอิสราเอล โดยเฉพาะอย่างยิ่งของลูกหลานของอับราฮัม และมีพันธสัญญาไว้กับพวกเขา อีกไม่นาน ทุกคนจะได้รับการช่วยให้รอดในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หรือมิฉะนั้นก็ถูกทำลายโดยสิ้นเชิง (*DBY,* 437)

การให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งวิญญาณของพระกิตติคุณ การรวมอิสราเอล การไถ่ไซอัน และการรักษาโลกให้รอดจะต้องได้รับความสนใจเป็นอันดับแรกและสำคัญที่สุดอีกทั้งเป็นความปรารถนามากที่สุดในใจของฝ่ายประธานสูงสุด ของเอ็ลเดอร์แห่งอิสราเอล และของเจ้าหน้าที่ทุกคนในศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 137)

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะถูกทำลายไม่ได้

พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มก่อตั้งอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก นรกและคนชั่วร้ายทั้งปวงที่อยู่ในนั้นกำลังเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านมัน นรกกำลังเปิดปากของมันและส่งคนชั่วร้ายและสมุนของมันออกไป เพื่ออะไรหรือ? เพื่อทำลายอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเสียจากแผ่นดินโลก แต่เขาจะทำอย่างนั้นไม่ได้ (*DBY,* 442)

หากมีใจหรือวิญญาณใดในเมืองนี้ หรือ ณ ที่ใดก็ตามที่กำลังตกตะลึงระคนหวาดหวั่นว่าเรากำลังจะถูกทำลายหรือไม่หรือศาสนาจักรนี้จะยืนหยัดและมีอำนาจใหญ่ยิ่งในโลกหรือไม่ตามการทำนายของผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าจะพูดกับคนทั้งปวงที่กำลังสั่นเทาอยู่นั้นว่าท่านไม่ต้องกลัว ท่านจำต้องมีความกลัวเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และนั่นคือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านเอง คือกลัวว่าท่านจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าประทานให้ท่านและท่องไปในความมืดกลับไปสู่สิ่งของหรือผู้คนที่ต่ำทรามของโลก และโลภในของของโลกในสภาพที่เป็นบาปของมัน (*DBY,* 442)

เมื่อคนชั่วมีอำนาจที่จะทำให้พระอาทิตย์หยุดส่องแสง มันจะไม่ส่องแสงอีกต่อไป เมื่อเขามีอำนาจที่จะทำให้การทำงานของธาตุต่างๆ สิ้นสุด ทำให้ระบบทั้งปวงของธรรมชาติหยุดชะงักและเปลี่ยนแปลงจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อประโยชน์ของเขาเอง ครั้นแล้วเขาอาจคิดที่จะสำรวจ “ลัทธิมอรมอน” ในวิถีของมัน และขัดขวางจุดประสงค์ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ของสวรรค์ [ดู ค.พ. 121:33] มนุษย์จะข่มเหงผู้คนที่เชื่อคำสอนของมอรมอน รายงานและตีพิมพ์เรื่องโกหกเพื่อนำภัยพิบัติมาให้ชาวมอรมอน แผ่นดินโลกและนรกจะรวมกันเป็นพันธมิตรที่ยิ่งใหญ่เพื่อต่อต้านลัทธินี้ ตลอดจนใช้อำนาจที่ชั่วร้ายของเขาจนถึงขีดสุด แต่มันจะยืนหยัดอย่างมั่นคงและไม่หวั่นไหวท่ามกลางสิ่งทั้งมวลดังเสาแห่งนิรันดร มนุษย์จะข่มเหงศาสดา และบรรดาผู้ที่เชื่อและสนับสนุนท่าน เขาจะขับไล่สิทธิชนและฆ่าคนเหล่านั้น แต่สิ่งนี้ไม่มีผลต่อความจริงของ “ลัทธิมอรมอน” แม้แต่น้อย เพราะมันจะยืนหยัดต่อไปแม้ธาตุต่างๆ จะละลายด้วยความร้อนอันแรงกล้า ท้องฟ้าจะถูกม้วนเข้าด้วยกันดังม้วนกระดาษ และแผ่นดินโลกจะสลายไป [ดู อิสยาห์ 34:4; ค.พ. 88:95] (*DBY,* 442–43)

ส่วนเด็กทารกไร้เดียงสาบนทรวงอกของมารดา เราเห็นชายคนหนึ่ง อัครสาวกคนหนึ่ง สิทธิชนคนหนึ่ง—แท้จริงแล้ว ชั่วอายุของมนุษย์พร้อมกับอาณาจักร บัลลังก์ และการครอบครองครั้นแล้วชีวิตของมนุษย์ตัวน้อยที่บอบบางก็จะเต็มไปด้วยดอกผลที่ยิ่งใหญ่และทรงพลังมีคุณค่าอันสุดจะประเมินได้ หากสิ่งนี้เป็นจริงสำหรับทารกแล้ว เราจะคาดหวังอะไรเพื่อให้อาณาจักรช่วงแรกนี้เติบโต? เราจะอยากได้ทุกสิ่งที่เป็นความยิ่งใหญ่และความดีงาม พลังและอำนาจ การครอบครองและรัศมีภาพ แล้วเราควรคุ้มครองสิทธิของอาณาจักรช่วงแรกนี้ได้อย่างไร? เราควรจะกระตือรือร้นและหนักแน่นเพียงใดในการธำรงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของ

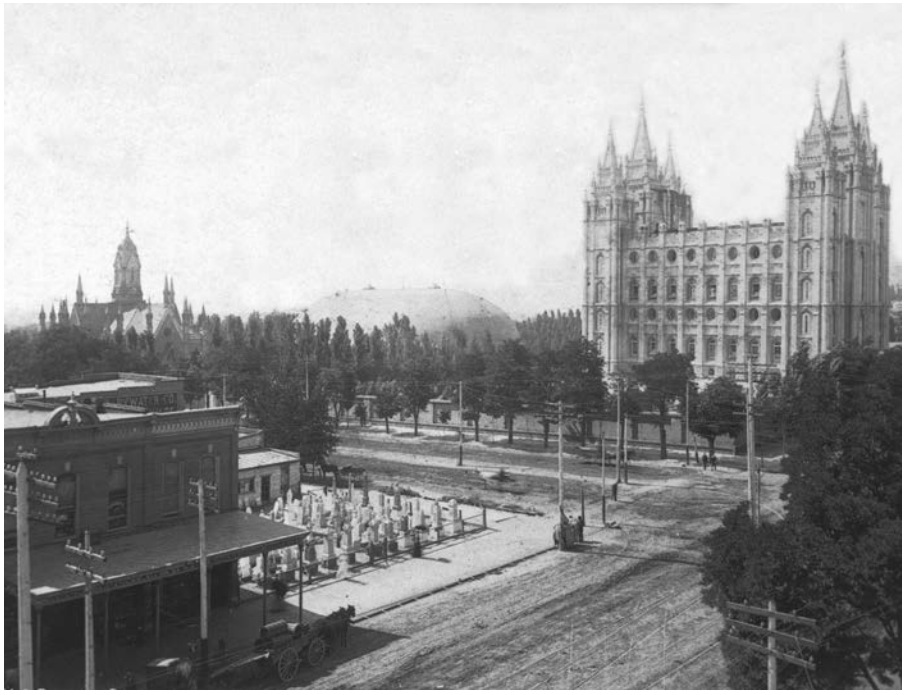

รูปภาพพระวิหารซอลท์ เลค ในปี 1892 พระวิหารนี้เปรียบเสมือนอนุสรณ์แห่งศรัทธา
และคำมั่นสัญญาของสิทธิชนในยุคแรก

อาณาจักรรวมทั้งการสนับสนุนกฎและสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ของอาณาจักร! (*DBY,* 439)

ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ ข้าพเจ้ามองดูผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกตามล่า ถูกขับไล่ ถูกไล่ให้พ้นหน้ามนุษย์ อำนาจของแผ่นดินโลกและนรกพยายามที่จะทำลายอาณาจักรนี้เสียจากแผ่นดินโลก คนชั่วได้รับความสำเร็จในการทำดังนี้ในอดีต แต่อาณาจักรนี้เขาไม่สามารถทำลายได้ (*DBY,* 442)

"มันคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่มีอะไรเลย"

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าคือทุกสิ่งที่มีค่าอย่างแท้จริง [ดู มัทธิว 6:33] สิ่งอื่นทั้งหมดไม่มีค่าต่อการครอบครอง ไม่ว่าที่นี่หรือหลังจากชีวิตนี้ หากปราศจากอาณาจักรดังกล่าว สิ่งอื่นทั้งหมดก็จะเป็นเหมือนต้นไม้ที่แห้งเหี่ยวพร้อมที่จะถูกเผา—มันจะสูญสลายไปสิ้นและแม้แต่เถ้าถ่านก็ล่องลอยไปตามลม (*DBY,* 444)

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อหรืออุทิศตนเพื่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เพื่อสิ่งอื่นบนแผ่นดินโลก หากปราศจากอาณาจักรแห่งนี้ข้าพเจ้าก็จะไม่ให้แม้แต่น้อยไม่ว่าจะเป็น

ความมั่งคั่ง รัศมีภาพ บารมีและอำนาจของทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลก เพราะมันเหมือนน้ำค้างบนยอดหญ้า ที่เหือดหายและถูกลืม เหมือนดอกไม้ของต้นหญ้าที่เหี่ยวเฉา และไม่มีชีวิตความตายทำให้ผู้มีอำนาจสูงสุดมีค่าเท่ากับขอทานที่ยากจนที่สุด ทั้งสองจะต้องยืนต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์เพื่อตอบคำถามสำหรับการกระทำเมื่ออยู่ในร่างกาย [วิวรณ์ 20:12] (*DBY,* 444-45)

สำหรับเราแล้ว มันคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า หรือไม่มีอะไรเลย เราจะรักษามันไว้หรือไม่ก็ตายในความพยายาม—แม้ว่าเราจะไม่ตายในความพยายาม มันคือการปลอบประโลมเพื่อให้คนจำนวนมากมั่นใจว่าเราจะไม่ตายในความพยายาม แต่เราจะมีชีวิตอยู่ในความพยายาม เราจะรักษาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไว้ หากเราไม่รักษามันไว้ เราจะพบว่าเรากำลังจะตายไม่เพียงความตายทางโลกแต่ตายทางวิญญาณด้วย เหตุฉะนั้นจงทำตามเพื่อจะมีชีวิต (*DBY,* 445)

หากท่านให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า จงใช้สิ่งดีที่สุดที่ท่านมี อะไรคือสิ่งดีที่สุดที่ท่านมีเพื่ออุทิศให้กับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า? มันคือพรสวรรค์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ท่าน มากแค่ไหน? ทุกอย่างที่มี ช่างเป็นพรสวรรค์ที่สวยงามเหลือเกิน! ช่างเป็นของประทานที่สวยงามเหลือเกิน!—ขอให้เราอุทิศความสามารถทุกอย่างที่เป็นของเราเพื่อการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และท่านจะบรรลุความสำเร็จทั้งปวง (*DBY,* 445)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าค้นหาวิธีสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

- ท่านรู้สึกอย่างไร ที่รู้ว่าในฐานะที่เป็นสมาชิกของศาสนาจักรท่านเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก? สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบใด? พรใดจะมาถึงเมื่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการจัดตั้งขึ้นอย่างสมบูรณ์บนแผ่นดินโลก?
- เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าการกระทำของเรา “เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงบัญชา”? อะไรจะเกิดขึ้นหากเราทำสิ่งนี้?
- สมาชิกของศาสนาจักรจะเป็น “ครูแห่งปัญญาของบรรดาประชาชาติ” ทั้งส่วนตัวและส่วนรวมได้อย่างไร?
- “จุดหมายปลายทางของสิทธิชนยุคสุดท้าย” คืออะไร หากเราซื่อสัตย์?

งานของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าครอบคลุมถึงการรวมเชื้อสายอิสราเอล

- เราจะ “กระทำตนให้มีค่าควร” ในฐานะลูกของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร? การกระทำของท่านจะนำเกียรติและการเคารพนับถือมาสู่พระเจ้าและงานของพระองค์อย่างไร?
- ใครเป็นของเชื้อสายอิสราเอล? ท่านจะมีส่วนในการรวมเชื้อสายอิสราเอลได้อย่างไร?

อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะถูกทำลายไม่ได้

- หลักฐานใดที่ท่านเห็นว่าซาตานและผู้ติดตามของเขากำลังพยายามทำลายอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในปัจจุบัน? เราจะเพิ่มพลังครอบครัวของเราเพื่อต้านทานความพยายามของพวกเขาได้อย่างไร? ความรู้ที่ว่าอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะถูกทำลายไม่ได้นั้นให้ความเข้มแข็งแก่เราที่จะต้านทานการล่อลวงและอดทนต่อความยากลำบากได้อย่างไร?
- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือความกลัวอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเราในฐานะสมาชิกของศาสนาจักร? เราจะทำอะไรเพื่อให้มั่นใจได้ว่าความกลัวนี้จะไม่เกิดขึ้น? ศรัทธาที่ท่านมีต่อพระผู้เป็นเจ้าและการศึกษาพระกิตติคุณของท่านช่วยขจัดความกลัวอื่นๆ ที่ท่านอาจมีได้อย่างไร?

“มันคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่มีอะไรเลย”

- ท่านคิดว่าทำไมประธานยังกล่าวว่า อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเพียงสิ่งเดียวที่มีค่าแก่การครอบครอง? “มันคืออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่มีอะไรเลย” มีความหมายต่อท่านอย่างไร?
- พรสวรรค์หรือของประทานใดที่ท่านเต็มใจอุทิศเพื่อการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า?

พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาในเมฆแห่งรัศมีภาพเพื่อเปิดสมัยมิลเลเนียม

บทที่ 45

ยุคสุดท้าย

เมื่อบริคัม ยัง ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก ท่านมีหน้าที่ "ออกไปและรวบรวมผู้ที่ถูกเลือกเพื่อเตรียมไว้สำหรับวันอันยิ่งใหญ่แห่งการเสด็จมาของพระเจ้า" (HC, *2:188*) *ท่านรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งที่นั่นท่านและเพื่อนอัครสาวกของท่านเริ่มปฏิบัติการตามโครงการเต็มรูปแบบทางด้านเผยแผ่ การตีพิมพ์ และการเตรียมผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้อพยพไปสู่สำนักงานใหญ่ของศาสนาจักรที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ในอเมริกา ในรายงานถึงศาสดาโจเซฟ สมิธซึ่งมีรายละเอียดการทำงานของพวกท่าน เอ็ลเดอร์ยังบันทึกไว้ว่า "พระกิตติคุณกำลังแผ่ขยายออกไป มารกำลังร้องคำราม ใกล้เสียจนรู้ได้...ข้าวละมานกำลังถูกมัดรวมกันไว้ และข้าวดีถูกเก็บรวบรวมไว้ในยุ้งฉาง ประชาชาติกำลังสั่นสะเทือนอาณาจักรต่างๆ กำลังโงนเงน หัวใจของมวลมนุษยชาติแทบจะหยุดเต้นด้วยความหวาดหวั่นและเฝ้ารอเหตุการณ์ที่จะบังเกิดขึ้นในโลก"* (HC, *4:114*) *ในฐานะที่เป็นผู้นำของศาสนาจักรมากว่า 40 ปี ประธานยังสอนให้สิทธิชนดำเนินต่อไปในงานแห่งการไถ่ของพระเจ้าและไม่หวาดกลัวกับความโกลาหลที่พยากรณ์ไว้ว่าจะเกิดขึ้นในยุคสุดท้าย*

คำสอนของบริคัม ยัง

ยุคสุดท้ายจะเป็นช่วงเวลาที่มีความโกลาหลครั้งยิ่งใหญ่

ทุกอย่างที่เราทุกคนเคยได้ยินและเคยพบเป็นเพียงบทนำของคำเทศนาที่กำลังจะสั่งสอนเมื่อประจักษ์พยานของเอ็ลเดอร์หยุด และพระเจ้าจะตรัสกับพวกเขาว่า "จงกลับบ้านตอนนี้ เราจะสอนคำเทศนาของเราเองแก่ประชาชาติของแผ่นดินโลก" ทั้งหมดที่ท่านรู้ตอนนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นเพียงบทนำของคำเทศนาที่จะสอนด้วยไฟและด้วยดาบ ด้วยพายุร้าย แผ่นดินไหว ลูกเห็บ ฝน ฟ้าร้องฟ้าแลบ และความพินาศอันน่าหวาดกลัว ความพินาศที่เกิดจากรถไฟชนกับรถยนต์นั้นเป็นเรื่องที่เล็กน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับความพินาศที่พระเจ้าจะทรงส่งลงมา ท่านจะได้ยินเรื่องเมืองที่สง่างาม ซึ่งเวลานี้ผู้คนนับถือรูปเคารพจมลงในแผ่นดินโลก ฝังผู้คนลงในนั้น และคลื่นทะเลโหมกระหน่ำเหนือฝั่งและกลืนเมืองใหญ่ๆ ลงสู่ท้องทะเล การกันดารอาหารจะระบาดไปทั่วประชาชาติและประชาชาติจะลุกขึ้นต่อสู้กับประชาชาติ อาณาจักรต่อสู้กับอาณาจักร รัฐต่อสู้กับรัฐ ในประเทศของเราและในแผ่นดินของเรา

พวกเขาจะทำลายกันและกัน โดยไม่สนใจเลือดเนื้อและชีวิตของเพื่อนบ้าน ครอบครัว หรือแม้แต่ชีวิตของตนเอง (*DBY,* 111–12)

ไม่เคยมีวันใดในยุคสมัยใดเลย นับตั้งแต่ศาสนาจักรที่แท้จริงถูกทำลายหลังจากยุคสมัยของอัครสาวก ที่ต้องการศรัทธาและพลังงานของชายและหญิงที่มีลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าตลอดจนทักษะปัญญา อำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพให้อยู่กับพวกเขา เท่ากับที่ผู้คนเหล่านี้ต้องการในเวลาปัจจุบัน ไม่เคยมีความจำเป็นเช่นนั้นเท่ากับในเวลานี้ ไม่เคยมีเวลาใดบนผืนแผ่นดินโลกนับตั้งแต่เวลาที่ศาสนาจักรถูกทำลาย และฐานะปุโรหิตถูกนำออกไปจากโลกที่อำนาจแห่งความมืดและอำนาจของโลกและนรกจะสร้างความแค้นเคือง เกรี้ยว-โกรธและบันดาลโทสะต่อพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (*DBY,* 112)

ในเวลานี้ มารต่อต้านพระเยซูอย่างมากเช่นเดียวกับที่เขาเคยกระทำเมื่อเกิดการกบฏในสวรรค์ และเมื่อมารเพิ่มจำนวนของเขาโดยทำให้ผู้คนชั่วร้าย พระเยซูคริสต์จึงต้องเพิ่มจำนวนและกำลังของพระองค์โดยการทำให้ผู้คนถ่อมใจและซอบธรรม ครอบครัวมนุษย์กำลังลงคะแนนเลือกพระคริสต์หรือมาร ชั่วระยะเวลาหนึ่ง และพวกเขาอยากจะรู้ว่าพรรคใดจะเป็นผู้ชนะ (*DBY,* 112)

ความชอบธรรมจะชนะในที่สุดของโลก

เวลาจะมาถึงเมื่อเขาทุกเข่าจะย่อลง ลิ้นทุกลิ้นจะสารภาพ และยอมรับพระองค์ เมื่อพวกเขาผู้เคยอยู่บนแผ่นดินโลก เหยียบย่ำความคิดของพระผู้สูงสุดและการเปิดเผยจากพระองค์ จะล้มลงด้วยความอับอายและถ่อมตนต่อพระพักตร์พระองค์ โดยประกาศว่า “มีพระผู้เป็นเจ้า ! โอ้พระผู้เป็นเจ้า ครั้งหนึ่งเราเคยปฏิเสธพระองค์ ไม่เชื่อพระคำของพระองค์และดูหมิ่นคำแนะนำของพระองค์ แต่บัดนี้เราคุกเข่าลงด้วยความอับอายและยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูคือพระคริสต์” เวลานี้จะมาถึงอย่างแน่นอนที่สุด เรามีศรัทธาในพระกิตติคุณของพระเจ้าพระเยซู (*DBY,* 112–13)

พวกเขาจะทำอะไร? พวกเขาจะได้ยินเรื่องปัญญาแห่งไซอัน กษัตริย์และผู้ปกครองของบรรดาประชาชาติจะขึ้นมายังไซอันเพื่อค้นหาวิธีของพระเจ้า แสวงหาความรู้ ปัญญา และความเข้าใจที่ยิ่งใหญ่ซึ่งแสดงให้ประจักษ์โดยผ่านสิทธิชนของพระผู้สูงสุด (*DBY,* 113)

เขาจะต้องคุกเข่าและสารภาพว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงทนทุกข์เพื่อรับบาปของโลก คือพระผู้ไถ่ที่แท้จริง โดยการหลั่งพระโลหิตของพระองค์ พระองค์

ทรงไถ่ชาย หญิง เด็ก สัตว์ นก ปลา โลก และทุกสิ่งที่ยอห์นเห็นและได้ยินคำร้องสรรเสริญในสวรรค์ [ดู วิวรณ์ 5:13] (*DBY,* 113)

หลังจากระยะเวลาหนึ่งโลกจะถูกคว่ำตามคำของศาสดา เราจะเห็นความชอบธรรมเข้ามาครอบครองแทนที่ ส่วนบาปและความเลวร้ายจะต้องจากไป แต่อำนาจและหลักธรรมของความชั่วร้าย หากเรียกมันว่าเป็นหลักธรรม จะไม่มีวันเอาชนะแม้เพียงส่วนน้อยของความก้าวหน้าของพระผู้ช่วยให้รอดได้ พวกเขามีแต่จะถูกโจมตีให้ถอยร่นทีละเล็กทีละน้อยและเราได้ยึดพื้นที่ไว้ด้วยกองกำลังของเรา โดยกองกำลังสติปัญญาแห่งศรัทธา และโดยงานดี การเดินหน้าของพระกิตติคุณจะเพิ่มทวี แผ่ขยาย เติบโต และรุ่งเรือง จนกว่าประชาชาติบนแผ่นดินโลกจะรู้สึกว่าพระเยซูทรงมีสิทธิ์ที่จะปกครองในฐานะกษัตริย์ของประชาชาติดังที่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของสิทธิชน (*DBY,* 113)

ท่านรู้หรือไม่ว่านี่คือชั่วโมงที่สิบเอ็ดของการปกครองของซาตานบนแผ่นดินโลก? พระเยซูกำลังเสด็จมาปกครอง และท่านทุกคนที่กลัวจนตัวสั่นเพราะศัตรูของท่าน จงหยุดกลัว จงเรียนรู้ที่จะกลัวการทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงขุ่นเคือง กลัวการล่วงละเมิดกฎ กลัวที่จะทำสิ่งชั่วร้ายใดๆ ต่อพี่น้องของท่าน หรือต่อมนุษย์คนใดบนแผ่นดินโลก แต่อย่ากลัวซาตานและอำนาจของเขา ทั้งอย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่ร่างกายเท่านั้น เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะทรงสงวนผู้คนของพระองค์ไว้ (*DBY,* 114)

ในความเจริญก้าวหน้าของยุคที่เราอยู่นี้ เราเห็นคำพยากรณ์สำเร็จ และการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเราที่จะทรงพำนักอยู่บนแผ่นดินโลกเราหวังว่าที่หลบภัยของความเท็จจะถูกกวาดล้างไป เมือง ประเทศ รัฐบาล หรืออาณาจักรที่ไม่รับใช้พระผู้เป็นเจ้า ทั้งไม่ใส่ใจต่อหลักธรรมแห่งความจริงและศาสนา จะถูกกำจัดสิ้นและถูกทำลายอย่างราบคาบ (*DBY,* 114)

มิลเลเนียมจะเป็นเวลาแห่งเอกภาพ สันติ และพิธีการในพระวิหาร

มิลเลเนียมประกอบอยู่ในสิ่งนี้—หัวใจทุกดวงในศาสนาจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาณาจักรเพิ่มขึ้นและมีชัยชนะทุกสิ่งที่ขัดขวางระบบของสวรรค์ ซาตานจะถูกผูกมัด และจะไม่ถูกปลดปล่อยหากปราศจากอำนาจของพระองค์ สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดจะเป็นเหมือนกับเดี๋ยวนี้ เราจะกิน ดื่ม และสวมเสื้อผ้า (*DBY,* 115)

ขอให้ผู้คนมีความบริสุทธิ์ และแผ่นดินโลกภายใต้เท้าของพวกเขาจะบริสุทธิ์ ขอให้ผู้คนมีความบริสุทธิ์และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าสรรพสัตว์และสิ่งเลื้อยคลานทั้งหมดเต็มไปด้วยสันติ ดินของแผ่นดินโลกจะเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ จะผลิดอกออกผลเป็น

อาหารแก่มนุษย์ ยิ่งมีความบริสุทธิ์มากเท่าใด การต่อสู้แย่งชิงก็ยิ่งน้อยลงเท่านั้น ยิ่งมีความเมตตาต่อสัตว์มากเพียงใด สันติก็จะเพิ่มขึ้นมากเพียงนั้น ธรรมชาติอันป่าเถื่อนของสัตว์ป่าจะหายไป หากผู้คนจะไม่รับใช้มารแม้เพียงอีกชั่วขณะเดียวขณะที่พวกเขามีชีวิตอยู่ หากการประชุมนี้จะเต็มไปด้วยพระวิญญาณและความเด็ดเดี่ยว ที่นี่ในอาคารหลังนี้ก็คือมิลเลเนียม ขอให้ผู้อาศัยของเมืองนี้มีวิญญาณนั้น ขอให้ผู้คนในดินแดนนี้มีพระวิญญาณนั้น และที่นี่จะเป็นมิลเลเนียม ขอให้ผู้คนทั้งหมด...มีพระวิญญาณนั้นและที่นี่จะเป็นมิลเลเนียม โดยจะกระจายไปจนทั่วโลกเช่นนั้น (*DBY,* 115–16)

ในมิลเลเนียม เมื่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการสถาปนาบนแผ่นดินโลกด้วยอำนาจรัศมีภาพ และความดีพร้อม การปกครองของคนชั่วร้ายที่ครอบครองมานานแสนนานจะถูกปราบให้ราบคาบลง สิทธิชนของพระผู้เป็นเจ้ามีสิทธิพิเศษในการสร้างพระวิหารและการเข้าไปในพระวิหารนั้นเปรียบได้กับเสาหลักในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า [ดู วิวรณ์ 3:12] พวกเขาจะประกอบหน้าที่ของปุโรหิตแทนคนตาย แล้วเราจะเห็นเพื่อนของเราออกมาพบเราและบางทีคนที่เราคุ้นเคยก็อยู่ที่นี่...เราจะได้รับการเปิดเผยให้รู้จักบรรพบุรุษของเราอย่างชัดเจนย้อนไปจนถึงบิดาอาดัมและมารดาอีฟ เราจะเข้าไปในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้าและปฏิบัติพิธีการ เพื่อพวกเขา แล้ว [ลูก] จะถูกผนึกกับ [พ่อแม่] จนกระทั่งห่วงถูกเชื่อมกลับไปถึงอาดัมอย่างสมบูรณ์ เพื่อจะมีห่วงโซ่อันสมบูรณ์ของฐานะปุโรหิตเชื่อมต่อจากที่สุดของโลกกลับไปถึงอาดัม

นี่จะเป็นงานของสิทธิชนยุคสุดท้ายในมิลเลเนียม (*DBY,* 116)

เราควรชำระตัวให้บริสุทธิ์เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

อย่าร้อนรนจนเกินไปที่จะให้พระเจ้าทรงเร่งงานของพระองค์ ขอให้เรากระตือรือร้นในการมุ่งความคิดไปที่สิ่งหนึ่ง นั่นคือการชำระจิตใจของเราให้บริสุทธิ์ การทำให้ความปรารถนาของเราบริสุทธิ์ การเตรียมตัวให้พร้อมต่อเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวเราต้องเร่งรีบ นี่ควรเป็นความคิดคำนึงของเรา นี่ควรเป็นการศึกษาของเรา ควรเป็นการสวดอ้อนวอนประจำวันของเรา และไม่ต้องรีบร้อนที่จะเห็นการล้มล้างคนชั่วร้าย (*DBY,* 117)

ไม่ว่าโลกนี้กำลังจะถูกเผาไหม้ภายในหนึ่งปี หรือภายในหนึ่งพันปี นั่นเป็นเรื่องไม่สำคัญสักนิดต่อท่านและข้าพเจ้า เรามีพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์ เรามีสิทธิพิเศษแห่งการได้รับรัศมีภาพ ความเป็นอมตะ และชีวิตนิรันดร์ เราจะได้รับพรเหล่านี้หรือไม่ในขณะนี้? (*DBY,* 117)

เรามีอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าไว้เพื่อสร้าง มีไซอันไว้เพื่อไถ่ เราต้องชำระตนให้บริสุทธิ์เพื่อพร้อมที่จะถูกรับขึ้นไปสู่ศาสนาจักรของพระบุตรหัวปี หากเราปรับปรุงตนเองทุกวันและทุกชั่วโมง เมื่อเราตายเราจะถูกพบว่าพ้นโทษ แต่หากเรามีชีวิตต่อไป เราต้องเป็นสิทธิชนใน

ทุกการกระทำ หรือไม่เช่นนั้นก็จะไม่ได้รับความสมบูรณ์แห่งรัศมีภาพของพระผู้เป็นเจ้าดังที่ได้รับการเปิดเผย (*DBY,* 444)

เวลาของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องที่ข้าพเจ้าต้องรู้ แต่พระองค์ทรงเมตตา อดทน และอดทนนาน พระพิโรธของพระองค์คงอยู่อย่างเงียบๆ จนกระทั่งความเมตตาของพระองค์หมดสิ้นไปและแล้วการพิพากษาจะเข้าควบคุม ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร ทั้งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะรู้เดี๋ยวนี้ เพียงพอแล้วที่เรารู้ว่าจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของเราและดำเนินชีวิตตามศาสนาของเราอย่างไร ดังนั้น เราจะเพิ่มทวีขึ้นในความพอพระทัยของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 117–18)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ยุคสุดท้ายจะเป็นช่วงเวลาที่มีความโกลาหลครั้งยิ่งใหญ่

- ตามคำพูดของประธานยัง จะเกิดความยากลำบากอะไรในยุคสุดท้าย? ทำไมการพิพากษาเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับแผ่นดินโลก?
- ประธานยังกล่าวว่าอะไรคือเหตุผลเดียวที่การข่มเหงศาสนาจักรจะหยุดลง?
- สงครามในสวรรค์ยังคงมีการต่อสู้กันในยุคสุดท้ายนี้อย่างไร? อะไรคือข้อกำหนดของ “ชายและหญิงที่มีลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า” ในยุคสุดท้าย?

ความชอบธรรมจะชนะในที่สุดของโลก

- คนชั่วร้ายของแผ่นดินโลกจะตอบสนองอย่างไรเมื่อพวกเขา “ได้ยินเรื่องปัญญาแห่งไซ-อัน”?
- เราควรเรียนรู้ว่าเราควรกลัวอะไรใน “ชั่วโมงที่สิบเอ็ดของการปกครองของซาตานบนแผ่นดินโลก”? เราจะไม่กลัวศัตรูแห่งความชอบธรรมได้อย่างไร?
- ประธานยังกล่าวว่าคนชั่วร้ายจะถูก “ตีถอยร่น” และ “การเดินหน้าของพระกิตติคุณจะเพิ่มทวี” โดย “กองกำลังสติปัญญาแห่งศรัทธา และโดยงานดี” ศรัทธาจะเป็น “กำลังทางสติปัญญา” ได้อย่างไร? งานดีเอาชนะความชั่วร้ายได้อย่างไร? เราจะช่วยผลักดันความก้าวหน้าของพระกิตติคุณให้ “เพิ่มทวี แผ่ขยาย เติบโต และรุ่งเรือง” ได้อย่างไร?

มิลเลเนียมจะเป็นเวลาแห่งเอกภาพ สันติ และพิธีการในพระวิหาร

- ตามคำพูดของประธานยัง มิลเลเนียมคืออะไร? (ดู ค.พ. 43:30–31; 88:110)
- เราจะทำให้แผ่นดินโลกและผู้อาศัยในนั้นมีสันติและความบริสุทธิ์ได้อย่างไร?
- อะไรคืองานของสิทธิชนยุคสุดท้ายระหว่างมิลเลเนียม?

เราควรชำระตัวให้บริสุทธิ์เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

- ประธานยังกล่าวว่าเราควรชำระตัวให้บริสุทธิ์เพื่อเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ เราจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? (ดู ฮีลามัน 3:35; ค.พ. 20:31)
- ทำไมเราจึงไม่ควรกังวลกับเวลาแน่นอนของการเสด็จมาครั้งที่สอง?

บีไฮว์ เฮาส์ บ้านของบริคัม ยัง ในซอลท์ เลค ซิตี้ ยูท่าห์ ณ สถานที่แห่งนี้ท่านสวดอ้อนวอน และศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำทุกวันกับสมาชิกในครอบครัวของท่าน

บทที่ 46

ความรับผิดชอบของบิดามารดา

ประธานบริคัม ยัง รักเด็กๆ และเชื่อว่าเด็กๆ บริสุทธิ์ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า คำเทศนามากมายของท่านบรรจุไว้ด้วยคำแนะนำที่ให้กับสิทธิชนถึงวิธีที่จะดูแลลูกๆ ของเขายกตัวอย่าง ลูกชายคนเล็กของท่านมีนิสัยชอบทิ้งช้อนและชามที่ใส่นมกับขนมปังลงบนพื้น ทุกครั้งที่มันวางอยู่ต่อหน้าเขา มารดาของลูกคนนี้ไม่รู้จะทำอย่างไร บริคัม แนะนำเธอว่า "ครั้งต่อไปถ้าเขาทิ้งจานจากมือคุณ เอาเขาพิงไว้กับเก้าอี้ อย่าพูดกับเขาแม้แต่คำเดียว [และ] ไปทำงานของคุณต่อ" มารดาทำตาม ตอนแรกเด็กจะยืนอยู่ข้างๆ เก้าอี้ และมองไปที่แม่ของเขา ต่อจากนั้นก็จะมองไปยังสิ่งที่เขาทิ้งไว้บนพื้น ในที่สุดเขาจะคลานไปที่ช้อนและชาม และนำมันกลับมาวางไว้ที่โต๊ะเหมือนเดิม เด็กคนนั้นไม่เคยทิ้งมันลงมาจากโต๊ะอีกเลยประธานยังกล่าวถึงการกระทำของภรรยาของท่านว่า "เธออาจจะตีและทำให้เขาเจ็บตัวเหมือนกับที่มารดาส่วนใหญ่ทำ แต่หากเธอรู้ว่าจะทำอะไร เธอจะแก้ไขลูกๆ ได้โดยปราศจากความรุนแรง" (LBY, *xxv*) *การที่ประธานยังดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่ท่านสอนทำให้เห็นเด่นชัดถึงคำพรรณนาของลูกสาวชื่อซูซาที่พูดถึงท่านว่าท่านเป็น "พ่อที่สมบูรณ์แบบ ใจดีจนรู้ว่านั่นเกือบเป็นสิ่งผิดสำหรับท่าน อ่อนโยน ช่างคิด ยุติธรรมและหนักแน่น...ไม่มีลูกคนใดกลัวท่าน พวกเราทุกคนนับถือท่าน"* (LSBY, *356*)

คำสอนของบริคัม ยัง

บิดามารดาเป็นผู้คุ้มครองลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ต้องอบรม ให้การศึกษา และดูแลพวกเขา

เราเป็นผู้คุ้มครองลูกๆ ของเรา เราได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เลี้ยงดูอบรมและให้การศึกษาแก่ลูกๆ ของเรา และหากเราไม่ทำตามวิถีซึ่งจะทำให้พวกเขารอดจากอิทธิพลของความชั่วร้าย เมื่อนั้นเราจะถูกพิพากษา (*LBY,* xxiv)

บิดามารดาต้องรับผิดชอบต่อวิธีที่พวกเขาให้การศึกษาและอบรมลูกๆ ของเขาต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะ "นี่แน่ะ บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า ผลิตผลของครรภ์เป็นรางวัลชายใดๆ ที่มีลูกธนูเต็มแล่ง ก็เป็นสุข เขาจะไม่ต้องละอาย" [สดุดี 127:3–5]" (*DNW,* 7 Dec. 1864, 2)

บิดามารดา จงพยายามให้เกียรติลูกๆ ของท่าน เลี้ยงดูพวกเขาในการอบรมสั่งสอนและการตักเตือนของพระเจ้า สอนความจริงไม่ใช่ความเชื่อผิดๆ แก่พวกเขา สอนให้เขารักและรับใช้พระผู้เป็นเจ้า [ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5] สอนให้เขาเชื่อในพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของโลก (*DNSW,* 8 Aug. 1877, 1)

มารดาเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในความอารักขาของพระผู้เป็นเจ้าที่จะชี้นำสู่จุดหมายปลายทางของประชาชาติ ขอให้มารดาของประชาชาติต่างๆ สอนลูกๆ ของเขาพวกไม่ให้ทำสงคราม ลูกๆ จะไม่มีวันเติบโตขึ้นและเข้าสู่สงคราม หากมารดาสอนลูกๆ ของเขาว่า "สงคราม สงครามกับศัตรู ใช่แล้ว ทำสงครามให้ถึงที่สุด" พวกเขาจะเต็มไปด้วยวิญญาณนี้ ดังนั้นท่านจะเห็นในทันทีว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการปลูกฝังไว้ในความคิดของท่านคือ มารดาเป็นเครื่องจักรที่เพิ่มความกระตือรือร้นแก่มนุษย์ทั้งปวง มารดาจะนำจุดหมายปลายทางและชีวิตของมนุษย์บนแผ่นดินโลก (*DBY,* 199–200)

เราสามารถนำทาง ชี้แนะ และตัดเล็มกิ่งอ่อน ให้มันเติบโตไปในทิศทางที่เราต้องการ หากเราทำอย่างฉลาดและประยุกต์ใช้อย่างชำนาญ ด้วยเหตุนี้ หากเราสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กด้วยอิทธิพลที่ดีและเป็นประโยชน์ ให้คำแนะนำที่เหมาะสมและป้อนประเพณีเกี่ยวกับความจริงเข้าไปในความคิดของเขา บางทีสิ่งนี้อาจจะนำพวกเขาไปในทางแห่งชีวิต (*DBY,* 209)

บิดามารดาควรเลี้ยงดูลูกๆ ของเขาในความรักและความอ่อนโยน

ขอให้บิดามารดาปฏิบัติต่อลูกๆ ของเขาเหมือนกับที่ตัวเขาประสงค์จะได้รับการปฏิบัติเช่นนั้น และเป็นตัวอย่างต่อพวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งเหมาะสมที่ท่านจะทำในฐานะสิทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า (*DNW,* 7 Dec. 1864, 2)

อบรมลูกๆ ให้รักและเกรงกลัวพระเจ้า ศึกษาอุปนิสัยใจคอของพวกเขา และจัดการกับพวกเขาตามนั้น อย่ายอมให้ตัวท่านลงโทษเขาเมื่อท่านกำลังโกรธ สอนเขาให้รักท่านแทนที่จะกลัวท่าน (*DBY,* 207)

ในธุรกิจประจำวันของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดหรือประเภทใดก็ตาม สิทธิชนยุคสุดท้าย ...ควรรักษาความเสมอต้นเสมอปลายและใจเย็น ทั้งยามที่อยู่ในบ้านและอยู่นอกบ้านเขาต้องไม่ยอมให้ความล้มเหลวและสภาพที่ไม่น่าพึงใจทำให้เขารู้สึกท้อแท้ จนต้องระบายความรู้สึกเบื่อหน่ายและหงุดหงิดที่บ้าน พูดคำที่เต็มไปด้วยความรุนแรงและทำให้ผู้ฟังเจ็บปวด...สร้างความกลัดกลุ้มและเศร้าหมองในบ้านของเขา ทำให้ครอบครัวกลัวเขาแทนที่จะรักเขา เราไม่ควรยอมให้ความโกรธผุดขึ้นในใจของเรา และไม่ควรเอ่ยคำพูดที่เกิดจากความรู้สึกโกรธออกจากปากของเรา "คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ" [สุภาษิต 15:1] "ความพิโรธก็ดุร้าย ความโกรธก็ท่วมท้น" [สุภาษิต 27:4]

แต่ “สามัญสำนึกที่ดีกระทำให้คนโกรธช้า และที่มองข้ามการทรยศไปเสียก็เป็นศักดิ์ศรีแก่เขา” [สุภาษิต 19:11] (*DBY,* 203–4)

ในชีวิตที่ผ่านมาข้าพเจ้าเห็นว่าบิดามารดาส่วนใหญ่มุ่งหวังมากที่จะปกครองและควบคุมลูกๆ ของเขา เท่าที่สังเกต ข้าพเจ้าเห็นบิดามารดาที่ไม่สามารถควบคุมตนเองมีจำนวนมากกว่าบิดามารดาที่ไม่สามารถควบคุมลูกๆ ของเขา หากมารดาประสงค์ที่จะควบคุมลูกๆ ของเธอ ขอให้เธอเรียนรู้ที่จะควบคุมตนเองก่อน จากนั้นเธอจึงจะได้รับความสำเร็จในการนำลูกๆ มาอยู่ภายใต้ความต้องการของเธออย่างสมบูรณ์ แต่หากเธอไม่ควบคุมตนเองเธอจะหวังได้อย่างไรว่าลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กๆ ที่ยังไม่มีความเข้าใจ—จะเป็นคนฉลาด รอบคอบและดีกว่าคนที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว? (*DNSW,* 12 July 1870, 2)

บิดามารดาไม่ควรบังคับลูกๆ ให้ทำบางสิ่งบางอย่าง แต่จูงใจเขา ให้ความรู้แก่เขาตราบที่พวกเขาพร้อมจะรับมัน การลงโทษอาจจำเป็นหากได้รับการกระตุ้นเตือน แต่บิดามารดาควรปกครองลูกๆ โดยศรัทธามากกว่าไม้เรียว นำพวกเขามาสู่ความจริงและความศักดิ์สิทธิ์ทั้งมวลด้วยความเมตตาโดยการเป็นตัวอย่างที่ดี (*DBY,* 208)

เราไม่สามารถตีสอนลูกเพราะการทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความต้องการของเรา หากเขารู้ก็ไม่มีอะไรดีขึ้นมา แต่เมื่อลูกๆ ของเราได้รับการสอนที่ดีกว่าและรู้ถึงสิ่งที่เขาถูกเรียกร้องจากนั้นหากเขาดื้อดึง แน่นอน เขาต้องได้รับการตีสอน และมันเป็นสิทธิที่ท่านควรจะทำอย่างสมบูรณ์ (*DNSW,* 8 July 1873, 1)

ข้าพเจ้าจะพูดกับบิดามารดาที่นี่ว่า คำพูดที่อ่อนหวานและการกระทำที่เต็มไปด้วยความรักต่อลูกๆ จะพิชิตนิสัยที่ไม่ดีของเขาได้มากยิ่งกว่าไม้เรียว หรืออีกนัยหนึ่ง มากกว่าการลงโทษทางกาย แม้จะมีเขียนไว้ว่า “ไม้เรียวและคำตักเตือนให้ปัญญา แต่ถ้าปล่อยเด็กไว้ แต่ลำพังจะนำความอับอายมาสู่มารดาของตน [สุภาษิต 29:15]” และ “บุคคลที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่ผู้ที่รักเขาพยายามตีสอนเขา [สุภาษิต 13:24]” ข้อความที่ยกมาเหล่านี้หมายถึง...การแก้ไขที่ฉลาดและรอบคอบ เด็กที่มีชีวิตอยู่ในอิทธิพลที่ดีของความรักและความอ่อนโยนของบิดามารดา เมื่อรู้ตัวว่าทำให้บิดามารดาไม่พอใจ และได้รับคำตักเตือนที่อ่อนโยนจากปากบิดามารดา จะได้รับการตีสอนอย่างเต็มที่มากกว่าการลงโทษทางกายใดๆ ที่นำมาใช้ได้กับร่างกายของเขา (*DNW,* 7 Dec. 1864, 2)

ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีชายเป็นจำนวนมากในที่ประชุมนี้ที่ขับไล่ลูกๆ ออกไปจากเขาโดยการใช้ไม้เรียว ที่ใดมีความรุนแรง ที่นั่นไม่มีความรักหรือความรู้สึกกตัญญูในหัวใจของทั้งลูกๆ และบิดามารดา ลูกๆ ยอมไปจากพ่อดีกว่าจะอยู่กับเขา (*DBY,* 203)

ไม่ใช่โดยแส้หรือไม้เรียวที่จะทำให้ลูกเชื่อฟัง แต่โดยศรัทธาและการสวดอ้อนวอน รวมทั้งการเป็นตัวอย่างที่ดีต่อพวกเขา (*DNW,* 9 Aug. 1865, 3)

ข้าพเจ้าไม่เชื่อการแสดงอำนาจในการเป็นสามีหรือบิดาโดยใช้วิธีบังคับเยี่ยงสัตว์ แต่โดยความรู้แจ้งที่เหนือกว่า โดยเฉพาะโดยการแสดงให้เขาเห็นว่าข้าพเจ้าสามารถสอนพวกเขาได้...หากพระเจ้าทรงกำหนดให้ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าครอบครัว ขอให้ข้าพเจ้าเป็นด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและความอดทนทั้งหมดไม่ใช่เป็นผู้ปกครองเผด็จการ แต่เป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์พ่อที่ผ่อนผันและเต็มไปด้วยความเมตตา เป็นผู้ปกครองที่มีความคิด ไม่อวดดี และสามารถทำหน้าที่ของข้าพเจ้าให้บรรลุหนทางที่จะทำให้เกิดความรอดแก่ทุกคนที่มอบให้อยู่ในความรับผิดชอบของข้าพเจ้า โดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า (*DNW,* 23 July 1862, 2)

บ่อยครั้งที่ลูกๆ ของเราอาจไม่มีวิญญาณที่ดีอยู่ในเขา แต่หากบิดามารดายังคงมีพระ–วิญญาณที่ดีอยู่ ลูกจะมีวิญญาณที่ไม่ดีในช่วงเวลาสั้นๆ หากบิดามารดาผู้ปกครองในความชอบธรรม ในความเกรงกลัวและความรักของพระผู้เป็นเจ้า ลูกๆ ของท่านจะทำตามท่าน (*DNSW,* 7 Apr. 1868, 3)

แววตาที่อ่อนโยน การปฏิบัติและคำพูดที่อ่อนโยน การวางตัวอย่างถูกต้องและบริสุทธิ์ต่อ[ลูกๆ] จะผูกลูกๆ ไว้กับเราด้วยสายใยที่จะไม่ขาดได้ง่ายๆ ขณะที่การปฏิบัติด้วยความรุนแรงและไร้ความเมตตาจะผลักดันพวกเขาออกจากเรา ทำลายสายสัมพันธ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกเข้าไว้กับเรา และกับพันธสัญญาอันเป็นนิจซึ่งโอบล้อมพวกเราอยู่ให้พินาศย่อยยับ ถ้าหากครอบครัวของข้าพเจ้าและพี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า...ไม่เชื่อฟังข้าพเจ้าบนพื้นฐานของความเมตตา และชีวิตอันน่ายกย่องสรรเสริญต่อมนุษย์ทั้งปวงและต่อชาวสวรรค์ทั้งผองแล้วก็คงไม่มีสิ่งใดมีอิทธิพลต่อพวกเขาได้อีก (*DNW,* 7 Dec. 1864, 2)

ขอให้เราดำเนินชีวิตเพื่อที่วิญญาณแห่งศาสนาของเราจะอยู่ภายในเรา แล้วเราจะมีสันติความชื่นบาน ความสุขและความสำราญใจ ซึ่งก่อให้เกิดบิดามารดาที่ถูกใจ ลูกๆ ที่ถูกใจ ครอบครัว เพื่อนบ้าน ชุมชนและเมืองที่ถูกใจ นั่นคุ้มค่าพอที่จะมีชีวิตอยู่ และข้าพเจ้าคิดว่าสิทธิชนยุคสุดท้ายควรพยายามเพื่อให้ได้สิ่งนี้ (*DBY,* 204)

บิดามารดาควรนำลูกๆ อย่างแน่วแน่และเมตตา ในการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

ท่านควรจะทำตัวเป็นตัวอย่างต่อลูกๆ ของท่านในความคิดและความรู้สึกของเขาแทนการบีบบังคับโดยการเฆี่ยนตีลูกเพื่อให้ทำสิ่งที่เขาควรทำ จงส่งเสริมลูกๆ ด้วยความอ่อนโยนและโดยคำแนะนำ การนำและการชี้แนะเพื่อให้เขาทำสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อท่านจะพูดว่า “มาลูกมานี่” และท่านจะไม่ใช้ไม้เรียว เขายินดีที่จะทำตามท่าน เขาจะชอบคำพูดและวิธีของท่านเพราะท่านปลอบโยนพวกเขาเสมอ ท่านให้ความพึงพอใจและความสุขแก่เขา หากเขาเกเร

เพียงเล็กน้อยจงหยุดพวกเขาเมื่อเขาออกไปไกลมากพอแล้ว..เมื่อเขาล่วงละเมิดและอยู่เลยขอบเขต เราต้องให้เขาหยุด หากท่านเป็นผู้นำเขาจะหยุด เขาวิ่งล้ำหน้าท่านไม่ได้ แต่หากท่านอยู่หลังเขาจะวิ่งหนีไปจากท่าน (*DNSW,* 8 Dec. 1868, 2–3)

ลูกชอบรอยยิ้มของมารดา แต่เกลียดหน้าบึ้งของเธอ ข้าพเจ้าบอกมารดาว่าอย่ายอมให้ลูกๆ ของท่านพัวพันในความเลวร้าย แต่ขณะเดียวกันปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความอ่อนโยน หากต้องการให้ลูกก้าวไปในทิศทางหนึ่ง และดูเหมือนจะไม่เป็นไปอย่างนั้นก็ค่อยๆ ดึงเขาไปในทางที่ปรารถนาอย่างนุ่มนวล และพูดว่า นั่นไง ลูกรักของแม่ หนูต้องก้าวเมื่อแม่บอก หนู ลูกๆ ต้องการการชี้นำและการสอนสิ่งที่ถูกต้องด้วยท่าทีที่อ่อนโยนและเต็มไปด้วยความรัก (*DBY,* 209)

อย่าปล่อยให้ตัวเองทำสิ่งที่เราไม่อยากเห็นลูกๆ ของเราทำ เราควรเป็นแบบอย่างตามที่เราปรารถนาจะให้เขาเลียนแบบ เราตระหนักถึงสิ่งนี้หรือไม่? บ่อยครั้งเพียงใดที่เราเห็นบิดามารดาปรารถนาการเชื่อฟัง ความประพฤติที่ดี คำพูดที่อ่อนโยน สีหน้าที่เบิกบานน้ำเสียงที่ไพเราะ และแววตาที่สดใสจากลูกๆ ขณะที่ตัวเขาเองเต็มไปด้วยความระทมทุกข์และการดุด่าว่ากล่าว! ช่างตรงกันข้ามและไม่มีเหตุผลเอาเสียเลย! (*DBY,* 208)

ลูกๆ จะผูกพันกับบิดามารดาของเขาด้วยสายใยอันเป็นนิจ

ขอให้บิดาและมารดาผู้เป็นสมาชิกของศาสนาจักรและอาณาจักรแห่งนี้ดำเนินไปในวิถีที่ชอบธรรม และพยายามอย่างสุดกำลังที่จะไม่ทำผิดเลย แต่ทำสิ่งที่ดีตลอดชีวิต ไม่ว่าเขาจะมีลูกหนึ่งคนหรือหนึ่งร้อยคน หากเขาประพฤติตนต่อลูกๆ ดังที่ควร ผูกลูกๆ ไว้กับพระเจ้าโดยศรัทธาและการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าไม่ห่วงเลยว่าเด็กๆ เหล่านั้นจะไปในทิศทางใด พวกเขาถูกผูกไว้กับบิดามารดาของเขาด้วยสายใยอันเป็นนิจ และไม่มีอำนาจใดบนโลกนี้หรือในนรกจะสามารถแยกพวกเขาออกจากบิดามารดาได้ในความเป็นนิรันดร์ พวกเขาจะกลับสู่แหล่งน้ำพุที่พวกเขาถือกำเนิดมาอีกครั้ง (*DBY,* 208)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

บิดามารดาเป็นผู้คุ้มครองลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า ต้องอบรม ให้การศึกษา และดูแลพวกเขา

- ตามที่ประธานยังกล่าว บิดามารดาเป็นผู้คุ้มครองลูกๆ ของเขาอย่างไร? ทัศนะนี้มีผลกระทบอย่างไรต่อการเลี้ยงดูลูก?

- การชี้นำลูกๆ ใน “ทางแห่งชีวิต “หมายความว่าอะไร? บิดามารดาจะทำสิ่งใดได้บ้างในการชี้นำนี้?
- ประธานยังกล่าวว่าอะไรคือพรของบิดามารดาที่ซื่อสัตย์? สิ่งนี้จะบรรลุผลสำเร็จได้อย่างไร?

บิดามารดาควรเลี้ยงดูลูกๆ ของเขาในความรักและความอ่อนโยน

- บิดามารดาจะสอนลูกๆ ให้รักเขาแทนที่จะกลัวเขาได้อย่างไร? ทำไมสิ่งนี้จึงสำคัญ?
- ทำไม บิดามารดาบางคนจึง “มุ่งหวังที่จะปกครองและควบคุมลูกๆ ของเขา”? บิดามารดา ต้องทำอะไรก่อนที่เขาจะปกครองลูกๆ ได้อย่างชอบธรรม? ท่านได้รับความสำเร็จในการควบคุมตนเองขณะที่มีความโกรธได้อย่างไร?
- อะไรคือความแตกต่างระหว่างการตีสอนลูกที่ดื้อ กับการล่วงเกินทางกายหรือวาจา? เวลาใดและวิธีใดจึงจะเหมาะสมกับการตีสอนลูก?
- ทำไมความอ่อนโยนจึงมีประสิทธิภาพมากกว่าการลงโทษทางกายในการสร้างระเบียบวินัยให้ลูก?
- ท่านคิดว่าประธานยังหมายความว่าอะไรเมื่อท่านกล่าวว่า “เด็กที่มีชีวิตอยู่ในอิทธิพลของความรักและความอ่อนโยนของบิดามารดา เมื่อรู้ตัวว่าทำให้บิดามารดาไม่พอใจและได้รับคำตักเตือนที่อ่อนโยนจากปากบิดามารดา จะได้รับการตีสอนอย่างเต็มที่ยิ่งเสียกว่าการลงโทษทางกายใดๆ ที่สามารถนำมาใช้กับร่างกายของเขา”?
- การกระทำใดจะผูกมัดลูกๆ ไว้กับบิดามารดาของเขา? การกระทำใดจะขับไล่ลูกไปจากบิดามารดาของเขา?

บิดามารดาควรนำลูกๆ อย่างแน่วแน่และเมตตา ในการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

- เวลาใดที่เด็กๆ ต้องการการชี้นำ? ทำไมจึงสำคัญที่จะกำหนด “ขอบเขต” ให้เด็ก?
- ตามที่ประธานยังกล่าว อะไรคือหนทางที่ดีที่สุดที่จะให้การชี้นำแก่เด็กๆ? บิดามารดาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อนำลูกๆ แทนที่จะขับไล่ลูกๆ ของเขา?

ลูกๆ จะผูกพันกับบิดามารดาของเขาด้วยสายใยอันเป็นนิจ

- ท่านจะผูกลูกๆ ของท่านไว้กับท่านด้วยสายใยอันเป็นนิจได้อย่างไร?

บทที่ 47

ประจักษ์พยานของประธานบริคัม ยัง เกี่ยวกับศาสดาโจเซฟ สมิธ

หนึ่งในคำเทศนาหลายๆ ครั้งที่ท่านกล่าวต่อสิทธิชนเกี่ยวกับงานและภารกิจของโจเซฟ สมิธ ประธานบริคัม ยัง เป็นพยานว่า "ข้าพเจ้ารู้สึกอยากจะตะโกนฮาเลลูยาห์ ตลอดเวลา เมื่อข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเคยรู้จักโจเซฟ สมิธ ศาสดาที่พระเจ้าทรงยกขึ้นและแต่งตั้ง ศาสดาที่พระองค์ทรงให้กุญแจและอำนาจในการเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและค้ำจุนอาณาจักรนั้น" (DBY, *456*) *ตลอดชีวิตของท่านในฐานะผู้นำของศาสนาจักร ท่านแสดงความรักและชื่นชมศาสดาโจเซฟ สมิธเสมอ "ข้าพเจ้าเป็นพยานได้อย่างแท้จริงว่า ข้าพเจ้าพบคุณลักษณะของความเป็นศาสดาอย่างไม่มีใครจะเสมอเหมือนอยู่ในตัวท่านตลอดเวลา แม้ท่านจะมีความอ่อนแอ แต่ใครเล่าที่เคยมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกนี้จะไม่มีความอ่อนแอ?" (Brigham Young to David P. Smith, 1 June 1853, BYP) ความเชื่อมั่นถึงการเป็นผู้พยากรณ์และงานของโจเซฟ สมิธที่ประธานยังมีมาตลอดชีวิตได้รับการยืนยันขณะที่ท่านอยู่ในเตียงก่อนจะเสียชีวิต ท่านกล่าวคำพูดที่แสดงถึงการยกย่องและการคาดหวังครั้งสุดท้ายว่า "โจเซฟ โจเซฟ โจเซฟ"* (LSBY, *362*)

คำสอนของบริคัม ยัง

ศาสดาโจเซฟ สมิธวางรากฐานศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ในสมัยการประทานนี้

มีคำประกาศิตในแผนการของนิรันดร เป็นเวลานานก่อนการวางรากฐานของแผ่นดินโลกว่า โจเซฟ สมิธเป็นชายผู้นั้นที่จะนำพระคำของพระผู้เป็นเจ้ามาสู่ผู้คนในสมัยการประทานสุดท้ายของโลกนี้ ได้รับความสมบูรณ์ของกุญแจและอำนาจฐานะปุโรหิตของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าทรงเฝ้าสังเกตท่าน บิดาท่าน และบิดาของบิดาท่าน ตลอดจนบรรพบุรุษของท่านไปจนถึงอับราฮัม จากอับราฮัมไปถึงช่วงเวลาน้ำท่วม และจากช่วงเวลาน้ำท่วมไปจนถึงอีนิค จากสมัยของอีนิคไปจนถึงอาดัม พระองค์ทรงเฝ้าดูครอบครัวนั้นและสายเลือด

นั้นที่ไหลเวียนตั้งแต่แหล่งกำเนิดของมัน จนถึงการกำเนิดของชายผู้นั้น ท่านได้รับการแต่งตั้งล่วงหน้าในนิรันดรให้ปกครองดูแลสมัยการประทานสุดท้ายนี้ (*DBY,* 108)

[พระเจ้า] ทรงเรียกผู้รับใช้ของพระองค์โจเซฟ สมิธ จูเนียร์ เมื่อท่านยังเป็นเพียงเด็กหนุ่ม ให้วางรากฐานของอาณาจักรของพระองค์ในยุคสุดท้าย ทำไมพระองค์จงทรงเรียกโจเซฟ สมิธ ให้ทำงานนี้? เพราะพระองค์ทรงต้องประสงค์ให้ทำ โจเซฟ สมิธเป็นบุคคลเดียวบนแผ่นดินโลกที่ทำงานนี้ได้หรือ? ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีคนอื่นอีกหลายคนที่ทำงานนั้นได้ภายใต้การนำทางของพระเจ้าแต่พระเจ้าทรงเลือกคนที่ทำให้พระองค์ทรงพอพระทัย และนั่นก็เพียงพอแล้ว (*DBY,* 460)

บ่อยเพียงใดที่บางคนเหยียดหยามเอ็ลเดอร์เมื่อพวกเขาไปสอนยังต่างแดนว่าโจเซฟ สมิธ ผู้ก่อตั้งศาสนาจักรและศาสนาของพวกเขา เป็นเพียงเด็กหนุ่มที่ยากจนและไม่มีการศึกษา สิ่งนี้เคยนำมาเป็นข้อโต้แย้งที่แข็งแกร่งที่สุดที่นำมาต่อสู้กับคำสอนแห่งความรอด โดยคนที่ฉลาดและมีการศึกษาของโลกนี้ แม้ว่าไม่ควรมีข้อโต้แย้งใดๆ เลย พวกเขากล่าวว่าพระเจ้าน่าจะทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อปุโรหิตที่มีการศึกษาหรือชายที่มีพรสวรรค์ ผู้สูงอายุ ผู้ที่เคยทำสิ่งดีและนำพระกิตติคุณออกมาสู่ชัยชนะได้โดยอิทธิพลและการเรียนรู้ของเขา ไม่ใช่กับเด็กหนุ่มที่ยากจน ไม่รู้เรื่องรู้ราว และไม่มีการศึกษา เมื่อพูดตามลักษณะคนทั่วไป คนฉลาดไม่กี่คน คนยิ่งใหญ่ไม่กี่คน คนสูงศักดิ์ไม่กี่คนที่ถูกเรียก แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกสิ่งโง่เขลาของโลกเพื่อทำให้คนฉลาดจำนน สิ่งอ่อนแอของโลกที่ทำให้ความยิ่งใหญ่จำนน และสิ่งที่อยู่เบื้องล่างของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิ่งที่โลกดูถูกเหยียดหยาม พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกในพระปรีชาญาณของพระองค์ แท้จริงแล้ว สิ่งที่ไม่ได้เป็นอะไรเลย สิ่งที่ไร้ค่า เพื่อว่าจะไม่มีมนุษย์คนใดอวดอ้างในที่ประทับของพระองค์ได้ [ดู 1 โครินธ์ 1:26–29] (*DBY,* 321–22)

ข้าพเจ้ารู้สึกในสมัยนั้น [ก่อนที่จะเข้าร่วมกับศาสนาจักร] ว่าหากข้าพเจ้าจะได้เห็นใบหน้าของศาสดา ดังเช่นคนที่มีชีวิตในโลกเมื่อสมัยก่อน ชายที่ได้รับการเปิดเผย ผู้ที่สวรรค์เปิดสำหรับเขา ผู้ที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าและพระลักษณะของพระองค์ ข้าพเจ้าจะเดินไปทั่วโลกด้วยมือและเข่าของข้าพเจ้าอย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีความยากลำบากใดที่ข้าพเจ้าจะไม่ยอมประสบ หากข้าพเจ้าได้เห็นคนหนึ่งที่รู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นอย่างไรและพระองค์ทรงอยู่ที่ไหน พระลักษณะของพระองค์เป็นเช่นไร และความเป็นนิรันดร์คืออะไร (*DNW,* 8 Oct. 1856, 3)

ลักษณะและความงดงามในภารกิจของโจเซฟคืออะไร?...เมื่อข้าพเจ้าได้ยินท่านสอนครั้งแรก ท่านนำสวรรค์และแผ่นดินโลกมารวมกัน (*DBY,* 458)

โจเซฟ สมิธวางรากฐานของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในยุคสุดท้าย คนอื่นๆ จะช่วยกันสร้างส่วนของอาคารที่อยู่บนรากฐานนั้น (*DBY,* 458)

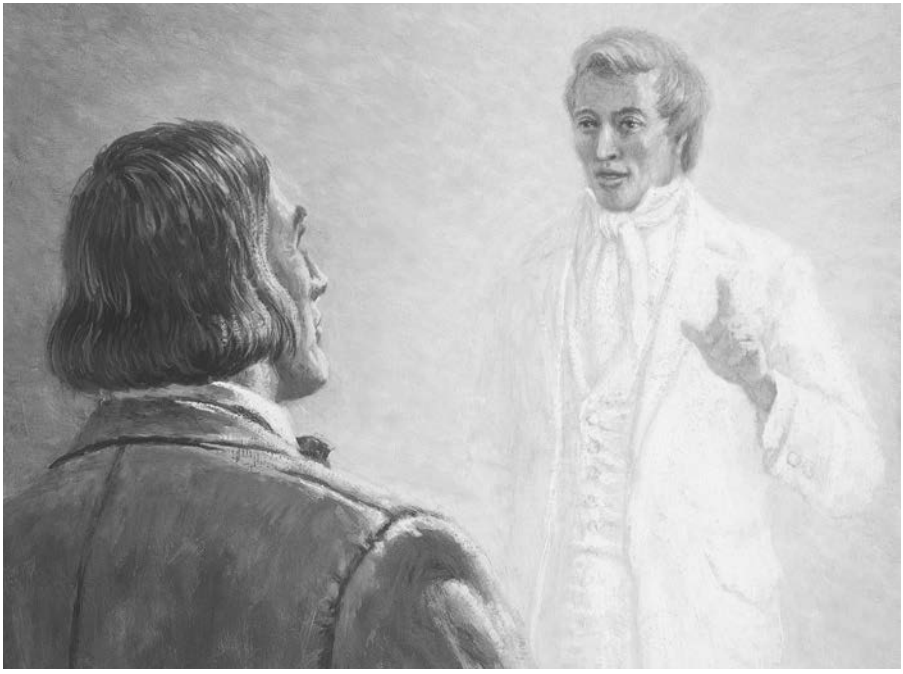

ดังที่แสดงไว้ในภาพเขียนนี้ ภายหลังการเสียชีวิตของศาสดาโจเซฟ สมิธ
ประธานบริคัม ยัง เห็นท่านในภาพที่มาปรากฏ

ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นใครจนกระทั่งมาพบกับโจเซฟ สมิธที่สามารถบอกข้าพเจ้าเกี่ยวกับพระลักษณะพระบุคลิกและสถานที่ที่พระผู้เป็นเจ้าประทับอยู่ หรือสิ่งใดที่น่าพึงพอใจเกี่ยวกับเทพ หรือความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระผู้สร้าง กระนั้นข้าพเจ้าก็ยังพากเพียรเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ที่ต้องพยายามค้นหาสิ่งเหล่านี้ (*DBY,* 458)

หากจะพรรณนาด้วยคำพูด ท่านนำสวรรค์ลงมายังแผ่นดินโลก และนำแผ่นดินโลกขึ้นสู่สวรรค์ ท่านเปิดเผยเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าในความเรียบง่าย และนั่นคือความงดงามในภารกิจของท่าน ข้าพเจ้ามีประจักษ์พยานเป็นเวลานานก่อนหน้านั้นว่าท่านคือศาสดาของพระเจ้า และนั่นคือสิ่งปลอบโยนใจ โจเซฟไม่ได้ทำสิ่งเดียวกันนี้กับความเข้าใจของท่านหรือ? ท่านไม่นำพระคัมภีร์ออกมาและทำให้มันเรียบง่ายจนทุกคนเข้าใจได้หรือ? ทุกคนกล่าวว่า “ใช่ เป็นเรื่องน่ายกย่องสรรเสริญ มันเชื่อมโยงสวรรค์และแผ่นดินโลกให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและในเวลานี้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากจะสอนพวกเราถึงวิธีดำเนินชีวิตในนิรันดร (*DBY,* 458–59)

ข้าพเจ้าให้เกียรติและเคารพนามของโจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าชื่นชมที่ได้ยินชื่อนี้ ข้าพเจ้ารักชื่อนี้ ข้าพเจ้ารักคำสอนของท่าน (*DBY,* 458)

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากพระเจ้า ข้าพเจ้าได้รับโดยทางโจเซฟ สมิธ ท่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ประโยชน์ได้ หากข้าพเจ้าเลิกเชื่อท่าน ข้าพเจ้าต้องเลิกเชื่อหลักธรรมเหล่านี้ด้วย หลักธรรมเหล่านี้ไม่เคยได้รับการเปิดเผย ประกาศ หรืออธิบายโดยผู้อื่นใดนับตั้งแต่สมัยของอัครสาวก หากข้าพเจ้าไม่เชื่อในพระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าจะต้องไม่รับว่าโจเซฟคือศาสดา และหากข้าพเจ้าไม่เชื่อคำสอนและเลิกสอนเรื่องการรวมอิสราเอลและการเสริมสร้างไซอัน ข้าพเจ้าต้องเลิกเชื่อพระคัมภีร์ไบเบิล และดังนั้น ข้าพเจ้าจะต้องกลับบ้านโดยไม่สอนทั้งสามเรื่องนั้น (*DBY,* 458)

ไม่มีชายคนใดที่เคยมีสิทธิพิเศษในการได้ยินวิถีแห่งชีวิตและความรอดที่ตั้งไว้ต่อหน้าเขาดังที่เขียนไว้ในพันธสัญญาใหม่และในพระคัมภีร์มอรมอน รวมทั้งคำสอนและพันธสัญญาโดยสิทธิชนยุคสุดท้ายที่สามารถพูดได้ว่าพระเยซูทรงพระชนม์ พระกิตติคุณของพระองค์เป็นความจริง และในขณะเดียวกันบอกว่าโจเซฟ สมิธไม่ได้เป็นศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือประจักษ์พยานที่แข็งแกร่ง แต่มันเป็นความจริง ไม่มีใครจะพูดได้ว่าพระคัมภีร์เล่มนี้ (พระคัมภีร์ไบเบิล) เป็นความจริง เป็นพระคำของพระเจ้า เป็นทาง เป็นป้ายบอกทาง และเป็นเอกสารที่เราจะเรียนรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และในขณะเดียวกันก็บอกว่าพระคัมภีร์มอรมอนไม่เป็นความจริง หากเขาผู้นั้นมีสิทธิพิเศษที่จะได้อ่านหรือได้ยินผู้อื่นอ่านให้ฟัง และเรียนรู้คำสอนของมัน ไม่มีใครเลยบนแผ่นดินโลกผู้ที่มีสิทธิพิเศษในการเรียนรู้พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จากพระคัมภีร์สองเล่ม ที่จะกล่าวได้ว่าเล่มหนึ่งเป็นความจริงและอีกกลุ่มหนึ่งเป็นเท็จ ไม่มีสิทธิชนยุคสุดท้ายคนใด ชายหรือหญิงคนใด จะพูดได้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง และขณะเดียวกันบอกว่าพระคัมภีร์ไบเบิลไม่เป็นความจริง หากเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นจริง ทั้งสองเล่มก็จะต้องจริงด้วย และหากเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นเท็จทั้งสองเล่มก็ต้องเป็นเท็จด้วย หากพระเยซูทรงพระชนม์ และเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกโจเซฟ สมิธ คือศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า และมีชีวิตอยู่ในอกของอับราฮัมบิดาของท่าน แม้ว่ามนุษย์จะฆ่าร่างกายของท่าน แต่ท่านก็ยังมีชีวิตอยู่และเข้าเฝ้าต่อพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์ อาภรณ์ของท่านบริสุทธิ์เช่นเดียวกับเทพที่ล้อมรอบบัลลังก์ของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีใครบนแผ่นดินโลกจะกล่าวได้ว่าพระเยซูทรงพระชนม์และปฏิเสธการยืนยันของข้าพเจ้าเกี่ยวกับศาสดาโจเซฟในขณะเดียวกัน นี่คือประจักษ์พยานของข้าพเจ้า และมันแข็งแกร่ง (*DBY,* 459)

พระเจ้าทรงสอนโจเซฟ สมิธผู้รับใช้ของพระองค์โดยผ่านการเปิดเผย “จากความจริงหนึ่งสู่ความจริงหนึ่ง”

นับตั้งแต่เวลาที่โจเซฟได้รับแผ่นจารึก และก่อนหน้านั้น พระเจ้าทรงให้การนำทางท่าน พระองค์ทรงสอนท่านวันแล้ววันเล่าชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าอย่างต่อเนื่อง (*DBY,* 461)

โจเซฟ ได้รับการเปิดเผยหนึ่งสู่การเปิดเผยหนึ่ง วิธีการหนึ่งสู่วิธีการหนึ่ง ความจริงหนึ่งสู่ความจริงหนึ่งอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งท่านได้รับสิ่งที่จำเป็นทั้งหมดต่อความรอดของครอบครัวมนุษย์ (*DBY,* 461)

พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกผู้อาศัยของแผ่นดินโลกทั้งหมด พวกเขาถูกเรียกให้กลับใจและรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาป (*DBY,* 461)

เราผ่านจากสิ่งหนึ่งไปอีกสิ่งหนึ่ง และข้าพเจ้าจะกล่าวจากระดับหนึ่งของความรู้ไปยังอีกระดับหนึ่ง เมื่อโจเซฟ สมิธได้รับความรู้เกี่ยวกับแผ่นจารึกซึ่งอยู่ที่เนินเขาคาโมราเป็นครั้งแรก เวลานั้นท่านไม่ได้รับกุญแจของฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน ท่านเพียงแต่ได้รับความรู้ว่าแผ่นจารึกอยู่ที่นั่น และพระเจ้าจะทรงนำมันออกมา...ท่านได้รับความรู้ว่า [ผู้อาศัยอยู่ในอเมริกา] ครั้งหนึ่งเคยมีพระกิตติคุณ และนับแต่เวลานั้นท่านก็ดำเนินต่อไป ทีละขั้นทีละตอนจนกระทั่งท่านได้รับแผ่นจารึก ยูรัมธัมมัมและมีอำนาจที่จะแปลมัน นี่ไม่ได้ทำให้ท่านเป็นอัครสาวก นี่ไม่ได้ให้กุญแจแห่งอาณาจักรแก่ท่าน ทั้งไม่ได้ทำให้ท่านเป็นเอ็ลเดอร์ในอิสราเอล ท่านเป็นศาสดา และมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์ ท่านได้รับสิ่งทั้งหมดนี้ก่อนที่พระเจ้าจะทรงแต่งตั้งท่าน และเมื่อพระเจ้าทรงบอกท่านให้ไปเพ็นซิลวาเนียโดยการเปิดเผย ท่านก็ทำตาม และทำงานแปลพระคัมภีร์มอรมอนจนเสร็จ และเมื่อพระเจ้าทรงบอกให้ท่านกลับมายังนิวยอร์คในการเปิดเผยอีกครั้งหนึ่งเพื่อไปยังบ้านของคุณพ่อวิตเมอร์ผู้ชรา ซึ่งอาศัยอยู่ในสถานที่ตรงข้ามวอเตอร์ลู และให้หยุดที่นั่น ท่านก็ทำตาม โดยจัดประชุมและรวบรวมคนไม่กี่คนที่เชื่อในประจักษ์พยานของท่าน [see *HC,* 1:48–51] ท่านได้รับฐานะ–ปุโรหิตแห่งแอรัน จากนั้นท่านก็ได้รับกุญแจฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค และจัดตั้งศาสนาจักร [ดู ค.พ. 13:20; 128:20] ท่านได้รับอำนาจที่จะให้บัพติศมาเป็นครั้งแรก และยังคงไม่ทราบว่าท่านต้องได้รับอีก จนกระทั่งพระเจ้าทรงบอกท่านว่ามีสิ่งอื่นอีกที่ท่านต้องได้รับ จากนั้นท่านก็ได้รับกุญแจฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค และมีอำนาจที่จะยืนยันหลังจากท่านให้บัพติศมา ซึ่งอำนาจนี้ท่านไม่เคยมีมาก่อน ท่านจะยังคงมีอำนาจเดียวกันกับอำนาจของยอห์นผู้ถวายบัพติศมาโดยถูกต้องเท่านั้น หากพระเจ้าไม่ได้ทรงส่งทูตคนอื่นๆ อีกสามคนลงมา ปีเตอร์ เจมส์ และจอห์น เพื่อประสาทฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็คให้ท่าน..และจากนั้น [เรา] จึงได้รับพิธีการอื่นๆ (*DBY,* 461–62)

ในเวลานี้ [1840] การเปิดเผยมาถึงเมื่อเราสามารถได้รับบัพติศมาแทนเพื่อนของเราที่ล่วงลับไปแล้ว แต่ในตอนแรกไม่ได้มีการเปิดเผยว่าควรมีการเก็บบันทึกของคนเหล่านั้นผู้ที่จะรับบัพติศมา แต่เมื่อต่อมาท่านได้รับการเปิดเผยเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดประสงค์นั้น จึงได้มีการเก็บบันทึก (*DBY,* 462–63)

ศาสดาโจเซฟ สมิธ สอนความจริงของพระกิตติคุณอย่างเรียบง่าย

ทั้งหมดที่โจเซฟ สมิธทำคือการสอนความจริงของพระกิตติคุณดังที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่ท่านและบอกผู้คนถึงวิธีที่จะได้รับความรอด ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ในใจเข้ามารวมกับท่านอยู่รอบๆ ท่านและรักท่านเท่ากับชีวิตของตนเอง ท่านทำอะไรไม่ได้มากไปกว่าการสอนหลักธรรมที่แท้จริง และหลักธรรมที่จะรวมสิทธิชนในยุคสุดท้าย แม้ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ในใจทุกคนที่เชื่อและทำตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือพยานของพระองค์ต่อความจริงของเรื่องเหล่านี้ (*DBY,* 463)

ความดีเลิศแห่งรัศมีภาพของบุคลิกลักษณะของบราเดอร์โจเซฟ สมิธคือท่านสามารถนำเรื่องแห่งสวรรค์ลงมาสู่ความเข้าใจของมนุษย์ที่มีความเข้าใจอย่างจำกัด เมื่อท่านสอนผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดเผยเรื่องราวของพระผู้เป็นเจ้า พระดำริของพระผู้เป็นเจ้า แผนแห่งความรอด พระประสงค์ของพระเยโฮวาห์ ความสัมพันธ์ที่เรามีต่อพระองค์ และบุคคลแห่งสวรรค์ทั้งหมด ท่านลดคำสอนของท่านลงให้เท่ากับความสามารถของชาย หญิง และเด็กทุกคน โดยทำให้มันเรียบง่ายเช่นเดียวกับเส้นทางที่ได้รับการกำหนดขอบเขตไว้อย่างดี สิ่งนี้น่าจะทำให้ทุกคนที่เคยได้ยินเรื่องอำนาจและพลังอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านเชื่อว่าเป็นจริง เพราะไม่มีใครอื่นสามารถสอนดังที่ท่านสอน และไม่มีผู้ใดจะเปิดเผยเรื่องราวของพระผู้เป็นเจ้าได้นอกจากโดยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ (*DBY,* 463)

เราไม่เคยพบใครที่สามารถสอนเรื่องการกลับใจ บัพติศมาเพื่อการปลดบาป ด้วยอำนาจที่จะปฏิบัติพิธีการตามนั้น จนกระทั่งพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบอำนาจให้โจเซฟ สมิธ และส่งท่านไปพร้อมด้วยพระบัญญัติของพระองค์ให้ผู้คน ก่อนเวลานั้น ข้าพเจ้าค้นหาทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนาจักรต่างๆ ข้าพเจ้าค้นไปทั่วทุกหนทุกแห่งเพื่อหาว่ามีสิ่งใดที่เป็นศาสนาบริสุทธิ์บนแผ่นดินโลกหรือไม่ ข้าพเจ้าค้นหาคนที่จะบอกข้าพเจ้าได้ถึงบางสิ่งเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า สวรรค์ เทพ และชีวิตนิรันดร์ ข้าพเจ้าเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา และในพระเยซูคริสต์ แต่ข้าพเจ้ามิอาจเชื่อได้ว่าศาสนาจักรของพระคริสต์เคยมีอยู่บนแผ่นดินโลกก่อนหน้าโจเซฟ สมิธ (*DBY,* 463)

ข้าพเจ้าอาจดำเนินต่อไปในการศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์ทุกเล่มที่เคยมีการบันทึกมา และโดยปราศจากการเปิดเผยจากพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าก็เหมือนกับฆ้องหรือฉาบที่กำลังส่งเสียง โดยไม่มีความรู้เรื่องพระผู้เป็นเจ้า ศาสนาที่แท้จริง การไล่คนเป็นหรือคนตาย ข้าพเจ้าคงจะมีชีวิตและเสียชีวิตในความโง่เขลา และนี่คือสภาพของผู้อาศัยบนแผ่นดินโลกทุกคน (*DBY,* 463)

มีบรรดาสุภาพบุรุษที่มาพบท่านและผู้คนของท่านถามโจเซฟ สมิธหลายครั้งว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่ท่านควบคุมผู้คนของท่านได้ง่ายดายเช่นนี้? ดูเหมือนว่าพวกเขาไม่ได้ทำอะไร

นอกจากสิ่งที่ท่านบอก เป็นไปได้อย่างไรที่ท่านสามารถปกครองพวกเขาได้ง่ายเช่นนี้?" ท่านตอบว่า "ผมไม่ได้ปกครองพวกเขาเลย พระเจ้าทรงเปิดเผยหลักธรรมบางอย่างจากสวรรค์ซึ่งเราต้องดำเนินตามนั้นในยุคสุดท้ายนี้ เวลามาใกล้แล้วที่พระเจ้าจะทรงรวบรวมผู้คนของพระองค์ออกจากคนชั่วร้าย และพระองค์จะทรงทำงานอันชอบธรรมให้เสร็จโดยเร็วพลัน หลักธรรมที่พระองค์ทรงเปิดเผยมานั้นผมได้สอนให้ผู้คนและพวกเขาพยายามดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนั้น พวกเขาควบคุมตนเอง"

ท่านสุภาพบุรุษ นี่คือความลับที่ยิ่งใหญ่ในการควบคุมผู้คนเหล่านี้ หลายคนคิดว่าข้าพเจ้าควบคุมพวกเขา แต่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย มันจะมีค่าเช่นนั้นตราบที่ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองและทำตนเองให้เคร่งครัดรวมทั้งสอนหลักธรรมที่ควรดำเนินตามให้กับผู้คน (*DBY,* 470)

เมื่อพิจารณาถึงหลายคนที่จะเข้ามาในอาณาจักรและออกไปอีก ข้าพเจ้าระลึกถึงหลายครั้งเมื่อบราเดอร์โจเซฟจะกล่าวว่า "พี่น้อง ข้าพเจ้ายังไม่ได้ละทิ้งความเชื่อ และไม่มีความรู้สึกอยากจะทำเช่นนั้นด้วย" ไม่ต้องสงสัยเลย พวกท่านหลายคนสามารถระลึกถึงคำพูดของท่านโจเซฟต้องสวดอ้อนวอนหลายครั้ง ฝึกฝนศรัทธา ดำเนินชีวิตตามศาสนาและทำการเรียกของท่านให้สมบูรณ์ เพื่อจะได้รับการแสดงให้ประจักษ์ของพระเจ้า และทำให้ท่านมั่นคงแน่วแน่อยู่ในศรัทธา (*DBY,* 469)

บัดนี้ ตัวข้าพเจ้าเองและพี่น้องของข้าพเจ้ายิ่งจะเสียใจ เมื่อเรายิ่งออกจากเป้าหมายที่จะเป็นคนดีพร้อม และจากสิทธิพิเศษที่เราควรได้รับ หากโจเซฟ สมิธ จูเนียร์ ศาสดาสามารถมองเห็นผู้คนในวันเวลาของท่าน เต็มใจที่จะเชื่อฟังเสียงของท่าน ดังที่พวกเขาเชื่อฟังเสียงประธานของพวกเขาในวันนี้ท่านก็คงจะเป็นคนที่มีความสุข ท่านดำเนินชีวิต ลงแรงตรากตรำ และทำงาน ความกล้าหาญของท่านเหมือนความกล้าหาญของเทพ ความตั้งใจของท่านเหมือนกับพระประสงค์ของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ท่านรับใช้จนกระทั่งพวกเขาฆ่าท่าน (*DBY,* 464)

ศาสดาโจเซฟ สมิธผนึกประจักษ์พยานของท่านด้วยเลือด

ศาสดาหลายท่านได้ผนึกประจักษ์พยานไว้ด้วยเลือด จนทำให้ประจักษ์พยานของท่านเหล่านั้นออกไปด้วยพลังอำนาจ...ในสมัยโบราณเป็นเช่นไร ในสมัยปัจจุบันก็เป็นเช่นนั้น เมื่อโจเซฟ สมิธผนึกประจักษ์พยานของท่านด้วยเลือด ประจักษ์พยานของท่านได้ออกไปทั่วโลกด้วยพลังอำนาจในชั่ววินาทีนั้น และวิบัติแก่ผู้ที่ต่อต้านมัน (*DBY,* 467)

เมื่อ [โจเซฟ สมิธ] ไปคาร์เทจ ท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้าไปสู่ความตาย ข้าพเจ้าไปเหมือนกับลูกแกะไปสู่การฆ่า ข้าพเจ้าไปสู่ชะตากรรมของข้าพเจ้า" (*DBY,* 467)

ใครเล่าปลดปล่อยโจเซฟ สมิธจากมือศัตรูของท่าน [จนกระทั่ง] วันแห่งความตายของท่าน? พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าท่านจะชักนำไปสู่ขอบเหวแห่งความตายหลายครั้งหลายคราว และตามความคิดความเข้าใจของคนทั่วไป ท่านไม่มีวันได้รับการปลดปล่อย และไม่มีโอกาสที่จะรอดชีวิต เมื่อท่านอยู่ในคุกที่มิสซูรี ไม่มีผู้ใดคาดหวังว่าท่านจะหนีรอดจากมือของศัตรูได้ข้าพเจ้ามีศรัทธาเช่นเดียวกับศรัทธาของอับราฮัม และบอกกับพี่น้องว่า "แม้ดังที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์" ท่านจะหลุดออกมาจากมือของศัตรูดังนั้น" แม้ท่านจะพยากรณ์ว่าท่านจะมีชีวิตไม่ถึงสี่สิบปี แต่เราทุกคนต่างก็หวังอย่างมุ่งมั่นว่านั่นอาจเป็นคำพยากรณ์ที่ผิดและเราจะพิทักษ์ท่านไว้กับเราตลอดไป เราคิดว่าศรัทธาของเราจะขยายอายุของท่านเท่านั้น แต่เราคิดผิดเพราะในที่สุดท่านก็เป็นมรณสักขีให้ศาสนาของท่าน ข้าพเจ้ากล่าวว่า "ไม่เป็นไรหรอก บัดนี้ประจักษ์พยานมีพลังอำนาจเต็มที่แล้ว ท่านผนึกประจักษ์พยานด้วยเลือดของท่าน" (*DBY,* 469–70)

ตำแหน่งของท่านไม่ได้ถูกนำไปจากท่าน ท่านเพียงแต่จากไปเพื่อไปรับใช้งานในด้านอื่นของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ท่านเป็นอัครสาวก และยังคงเป็นศาสดา ท่านกำลังทำงานของอัครสาวกและศาสดา ท่านก้าวไปหนึ่งก้าวนำหน้าเราและได้รับชัยชนะที่ท่านและข้าพเจ้ายังไม่ได้รับ (*DBY,* 468)

ข้าพเจ้ารู้ว่า [โจเซฟ สมิธ] ได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ารู้สิ่งนี้โดยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อข้าพเจ้า และโดยประจักษ์พยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เรียนรู้ความจริงนี้ ข้าพเจ้าจะไม่มีวันเป็นผู้คนที่เรียกกันว่า "ชาวมอรมอน" ทั้งข้าพเจ้าจะไม่มาอยู่ที่นี่วันนี้ (*DNW,* 22 Oct. 1862, 2)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

ศาสดาโจเซฟ สมิธวางรากฐานศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์ในสมัยการประทานนี้

- อะไรคือบทบาทของบรรพบุรุษของโจเซฟ สมิธในการเตรียมท่านเพื่อเป็นศาสดาคนแรกในสมัยการประทานนี้? ศรัทธาของบรรพบุรุษของท่านมีอิทธิพลต่อชีวิตท่านในทางใดบ้าง? ท่านจะทำอะไรเพื่อเป็นอิทธิพลอันชอบธรรมต่อลูกหลานของท่าน?
- อะไรคือข้อได้เปรียบที่เกิดจากการที่พระเจ้าทรงเรียกเด็กหนุ่มให้วางรากฐานอาณาจักรของพระองค์ในยุคสุดท้ายนี้? สิ่งนี้ช่วยให้ท่านเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าทำงานในชีวิตของท่านอย่างไร?

- ประธานยังกล่าวว่าศาสดาโจเซฟ สมิธวางรากฐานของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสิทธิชนยุคสุดท้ายและคนอื่นๆ จะสร้างส่วนต่างๆ ของอาคารที่อยู่บนรากฐานนั้น รากฐานนั้นคืออะไร? (ดู ค.พ. 5:9–10; 135:3 ด้วย) อาคารที่อยู่บนรากฐานนั้นคืออะไร? ท่านเห็นข้อพิสูจน์อะไรที่ว่าอาคารที่อยู่บนรากฐานของศาสนาจักรกำลังถูกสร้างขึ้น? เราจะมีส่วนช่วยในงานนี้อย่างไรบ้าง?
- ประธานยังแนะนำว่าอะไรคือ “ลักษณะและความงดงามในภารกิจของโจเซฟ” ? เราจะทำตามวิธีการสอนของศาสดาโจเซฟ สมิธเมื่อเราสอนลูกๆ และคนอื่นๆ อย่างไร?
- ศาสดาโจเซฟ สมิธสอน “วิธีดำเนินชีวิตในนิรันดร” ไว้อย่างไร? คำสอนเหล่านี้นำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตของเราในความเป็นมตะอย่างไร?

พระเจ้าทรงสอนโจเซฟ สมิธผู้รับใช้ของพระองค์ โดยผ่านการเปิดเผย “จากความจริงหนึ่งสู่ความจริงหนึ่ง”

- ท่านคิดว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงเปิดเผยความจริงของพระองค์จาก “การเปิดเผยหนึ่งไปสู่อีกการเปิดเผยหนึ่ง” แทนที่จะเปิดเผยทั้งหมดทีเดียว? (ดู ค.พ. 93:11–14 ด้วย) สิ่งนี้เป็นความจริงในชีวิตของโจเซฟ สมิธอย่างไร? สิ่งนี้เคยเป็นจริงในชีวิตของท่านอย่างไร?

ศาสดาโจเซฟ สมิธสอนความจริงของพระกิตติคุณอย่างเรียบง่าย

- ทำไมศาสดาโจเซฟ สมิธจึงเป็นผู้สอนซึ่งเป็นที่รักและมีอิทธิพลมากเช่นนั้น? อะไรคือ “ความลับที่ยิ่งใหญ่” ของท่านในการปกครองผู้คนของพระเจ้า? เราจะประยุกต์ใช้หลักธรรมนี้กับความรับผิดชอบของเราที่บ้าน ที่ทำงาน และที่โบสถ์ได้อย่างไร?
- ศาสดาโจเซฟสามารถ “ได้รับการแสดงให้ประจักษ์ของพระเจ้า และทำให้ท่านมั่นคงแน่วแน่อยู่ในศรัทธา” ได้อย่างไร? เราจะรู้พระประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับตัวเราได้อย่างไร? ทำไมเราต้องดำเนินต่อไปในความซื่อสัตย์เพื่อจะดำรงประจักษ์พยานในพระกิตติคุณไว้?

ศาสดาโจเซฟ สมิธผนึกประจักษ์พยานของท่านด้วยเลือด

- ทำไมโจเซฟและไฮรัม สมิธจึงจำเป็นต้องผนึกประจักษ์พยานของท่านด้วยเลือด? (ดู ค.พ. 135; 136:39)
- ประธานยังกล่าวว่า "ข้าพเจ้ารู้ว่า [โจเซฟ สมิธ] ได้รับเรียกจากพระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้ารู้สิ่งนี้โดยการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อข้าพเจ้า" ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับศาสดาโจเซฟ สมิธ? ท่านจะเล่าความรู้สึกของท่านกับครอบครัว เพื่อน และคนที่ท่านคบหาสมาคมด้วยอย่างเหมาะสมได้อย่างไร? ให้พิจารณาการบันทึกความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับศาสดาในทางใดทางหนึ่งเพื่อลูกหลานของท่าน

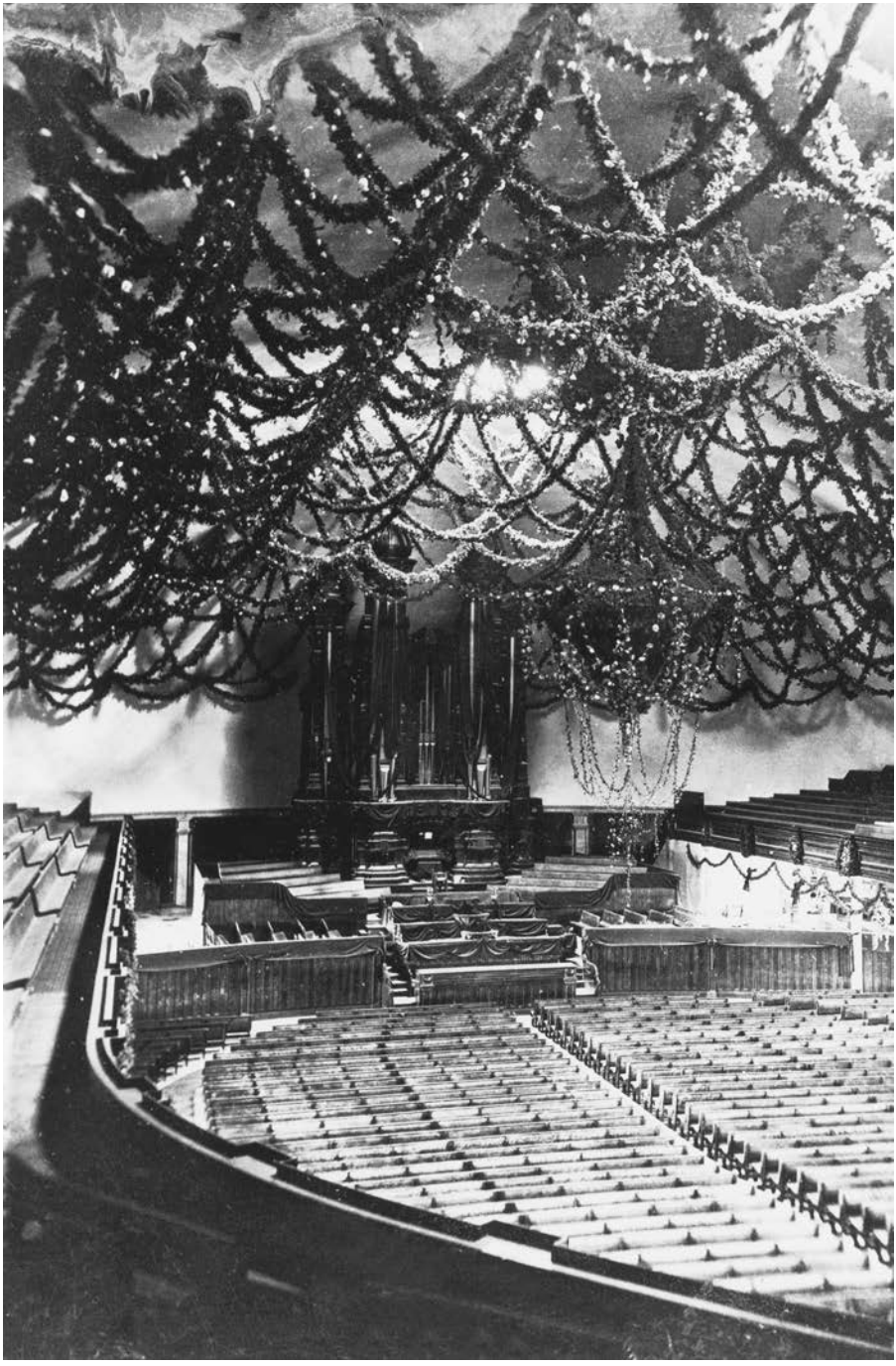

แทเบอร์นาเคิล ซอลท์เลค ได้รับการตกแต่งเพื่อจัดพิธีศพของประธานบริคัม ยัง

บทที่ 48

การเรียกมาสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ประจักษ์พยาน และพร

ในวัยเยาว์ของท่าน บริคัม ยัง แสวงหาศาสนาที่จะสนองความปรารถนาทางวิญญาณของท่าน แต่ท่านก็หาไม่พบ หลังจากได้รับการแนะนำให้รู้จักพระคัมภีร์มอรมอนใน ปี 1830 และต่อมาได้ศึกษาพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเป็นเวลาเกือบสองปี ท่านรู้ว่าท่านพบความจริงแล้ว ท่านรับบัพติศมาเข้าสู่ศาสนาจักร และนับจากเวลานั้นเป็นต้นมาท่านไม่เคยหวั่นไหวในประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ซึ่งท่านกล่าวว่า "รวมเอาความจริงทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกไว้...ไม่ว่าจะพบหลักธรรมเหล่านี้ที่ไหนก็ตามในบรรดางานสร้างทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ระเบียบและฐานะปุโรหิตของพระองค์ครอบคลุมสิ่งเหล่านี้" (DNSW, *5 May 1866, 2*) *ประจักษ์พยานอันเข้มแข็งและการอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ที่ท่านมีต่อศาสนาจักรดลใจสิทธิชนยุคแรกให้เผชิญการท้าทายที่จะจัดตั้งบ้านในแดนทุรกันดาร และรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่จะเชื่อฟังบัญชาของพระเจ้าในการจัดตั้งศาสนาจักรของพระองค์ และสั่งสอนพระกิตติคุณของพระองค์ไปทั่วโลก ท่านประกาศว่า: "พระผู้เป็นเจ้าเหล่าเทพ และคนดีเป็นผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่มีวันหยุดพยายามแม้แต่น้อยจนกว่าเราจะบรรลุจุดประสงค์ของพระองค์ และครอบครองอาณาจักร นั่นคือความรู้สึกและศรัทธาของข้าพเจ้า เราจะทำมันให้สำเร็จ ข้าพเจ้าจะพยากรณ์ในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ว่า เราจะครอบครองอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนทั้งแผ่นดินโลก"* (DBY, *453*) *ประจักษ์พยานของประธานบริคัม ยังดลใจเราตลอดมาในทุกวันนี้ขณะที่เราทำงานร่วมกันเพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า*

คำสอนของบริคัม ยัง

สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์พยายามเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน—มีใจเดียวและความคิดเดียว

เรามาที่นี่เพื่อเสริมสร้างไซอันแล้วเราจะสร้างอย่างไร? ข้าพเจ้าบอกท่านมาหลายครั้งหลายหน มีเรื่องหนึ่งที่ข้าพเจ้าจะพูดเกี่ยวกับมันเราต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในความพยายาม

ของเรา เราควรไปทำงานด้วยศรัทธาที่เป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนดังหัวใจของคนคนเดียว และไม่ว่าเราจะทำสิ่งใด เราควรกระทำในพระนามของพระเจ้า แล้วเราจะได้รับพรและรุ่งเรืองในทุกสิ่งที่เราทำ (*DBY,* 284)

ศรัทธาในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มุ่งที่จะรวมผู้คนให้เป็นหนึ่งเพื่อนำพวกเขากลับมาเป็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมาสู่ศรัทธาของผู้ที่เชื่อฟังพระกิตติคุณแต่โบราณกาล และเพื่อนำพวกเขากลับคืนสู่รัศมีภาพในที่สุด (*DBY,* 283)

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้พี่น้องในศาสนาจักร อธิการ เอ็ลเดอร์ สาวกเจ็ดสิบ อัครสาวก แท้จริงแล้ว ชาย หญิงและเด็กทุกคนที่เอ่ยพระนามของพระคริสต์ มีใจเดียวและความคิดเดียวเพราะหากเราไม่มีใจเดียวและความคิดเดียว เราจะพินาศแน่นอน [ดู โมเสส 7:18] (*DBY,* 281)

ความเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์จะช่วยผู้คนให้รอด เพราะมนุษย์ที่สามารถในการเรียนรู้จะเป็นคนดีพร้อมไม่ได้ จะเป็นได้โดยการปฏิบัติตามหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตนิรันดร์เท่านั้น คนชั่วอาจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความชั่วร้าย ในธรรมชาติของสิ่งต่างๆ นั้นเอง แต่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเช่นนั้นมีเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ความชั่วร้ายซึ่งพวกเขารวมอยู่ด้วยกันนั้นจะก่อให้เกิดความขัดแย้งและความแตกร้าว (*DBY,* 282)

ศาสนาแห่งสวรรค์รวมใจของผู้คนและทำให้พวกเขาเป็นหนึ่ง ท่านอาจรวมผู้คนเข้าด้วยกันและไม่สำคัญว่าเขาจะแตกต่างกันแค่ไหนในนโยบายทางการเมือง พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จะทำให้พวกเขาเป็นหนึ่ง แม้ว่าจะมีกลุ่มสมาชิกของพรรคการเมืองทุกพรรคในประเทศอยู่ในบรรดาพวกเขา (*DBY,* 285)

เราไม่มีระบบขุนน้ำขุนนางในสังคมของเรา ไม่ว่าชายคนหนึ่งจะสวมหมวกที่ทำจากหนังแรคคูนหรือหมวกที่ทำจากขนบีเวอร์ เขากับเราก็เหมือนกัน หากบุคคลหนึ่งเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระผู้เป็นเจ้า เราอยากให้เขามาประชุม แม้ว่าเขาจะมีเพียงหนังควายหนึ่งชิ้นสวมอยู่บนศีรษะของเขา เรารับส่วนศีรษะลึกกับเขา ต้อนรับเขาเหมือนเป็นพี่น้องและเป็นเพื่อน พูดคุยกับเขา พบปะเขาในงานสังคมและต้อนรับด้วยความเสมอภาค (*DBY,* 283–84)

พระผู้ช่วยให้รอดทรงพยายามที่จะปลูกฝังความเป็นของสานุศิษย์ของพระองค์อย่างไม่หยุดยั้งว่าความเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์แผ่คลุมในบรรดามนุษย์ชั้นสูงทั้งหมด—พระบิดา พระบุตรและพระผู้ปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นหนึ่งเดียวในการบริหารงานในสวรรค์ และในบรรดาผู้คนที่อยู่บนโลกนี้..หากชาวสวรรค์ไม่เป็นหนึ่งเดียว เขาไม่เหมาะที่จะอยู่ที่นั่นโดยสิ้นเชิง..กับพระบิดาและพระผู้ปกครองแห่งจักรวาล (*DBY,* 282)

พระเยซู...ทรงสวดอ้อนวอนทูลขอพระบิดาเพื่อให้สานุศิษย์ของพระองค์เป็นหนึ่งเดียวดังที่พระองค์และพระบิดาเป็นหนึ่งเดียว พระองค์ทรงรู้ว่าหากเขาไม่เป็นหนึ่งเดียว เขาจะรอด

ไม่ได้ในอาณาจักรชั้นสูงของพระผู้เป็นเจ้า หากบุคคลไม่มองดังที่พระองค์ทรงมองเมื่ออยู่ในเนื้อหนัง ไม่ได้ยินดังที่พระองค์ทรงได้ยิน ไม่เข้าใจดังที่พระองค์เข้าพระทัย และไม่ถูกต้องเที่ยงธรรมดังที่พระองค์ทรงเป็นตามความสามารถและการเรียกต่างๆ ของเขา เขาจะไม่มีวันได้อยู่กับพระองค์และพระบิดาของพระองค์ [ดู ยอห์น 17:20–21; 3 นีไฟ 19:23] (*DBY,* 281)

จะเป็นอย่างไรหากสิทธิชนยุคสุดท้ายรู้สึกและเข้าใจตรงกัน มีใจเดียวและความคิดเดียว ไม่สำคัญว่าเขาจะอยู่ที่ไหนเมื่อได้รับพระกิตติคุณ ไม่ว่าเหนือ หรือใต้ ตะวันออกหรือตะวันตกหรือแม้ปลายสุดของแผ่นดินโลก? พวกเขาย่อมได้รับสิ่งซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้เมื่อพระองค์จะจากโลกนี้ไป ซึ่งคือพระผู้ปลอบโยน ตำแหน่งอันศักดิ์สิทธิ์จากเบื้องบนซึ่งแสดงให้รู้ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าเดียว ศรัทธาเดียว บัพติศมาเดียว [ดู เอเฟซัส 4:5] พระดำริของพระองค์คือพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา ซึ่งมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของศรัทธาและการกระทำอยู่ในพระองค์ ไม่มีการแบ่งแยกหรือความสับสนในพระองค์ เมื่อเขาได้รับความสว่างที่มากขึ้นนี้ ไม่สำคัญว่าเขาจะเห็นกันหรือไม่ เขาจะกลายเป็นพี่น้องชายและพี่น้องหญิงในทันที โดยถูกรับเข้าสู่ครอบครัวของพระคริสต์ทางพันธสัญญาอันเป็นนิจ และแล้วทุกคนจะเปล่งวาจาด้วยภาษาที่ไพเราะของนางรูธว่า "ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉันและพระเจ้าของแม่ก็เป็นพระเจ้าของฉัน"! [รูธ 1:16] (*DBY,* 282–83)

หากเราเป็นหนึ่งเดียว เราจะพิสูจน์ให้สวรรค์ พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาของเรา พระเยซูคริสต์พี่ชายคนโตของเรา เหล่าเทพ คนดีบนแผ่นดินโลก และมนุษยชาติทั้งปวงเห็นว่าเราเป็นสานุศิษย์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ หากเราไม่เป็นหนึ่งเดียว เราก็ไม่ได้เป็นสานุศิษย์ของพระเจ้าพระเยซู [ดู ค.พ. 38:27] (*DBY,* 281)

ประธานยังแสดงประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างไม่หยุดยั้ง

พระกิตติคุณแห่งความรอดออกแบบไว้โดยเฉพาะเมื่อทำให้คนบาปเป็นสิทธิชน เพื่อเอาชนะความชั่วด้วยความดี เพื่อทำให้คนชั่วร้ายและเลวเป็นคนดีและบริสุทธิ์ ทำให้คนดีเป็นคนดียิ่งขึ้น ไม่ว่าเราจะเป็นคนชั่วแค่ไหน ไม่ว่าเราจะมีความอยากที่ชั่วร้ายแค่ไหนพระกิตติคุณจะช่วยเราเอาชนะความชั่วร้าย พระกิตติคุณให้อิทธิพล อำนาจ ความรู้ ปัญญา และความเข้าใจแก่เราเพื่อเอาชนะความอ่อนแอและเพื่อชำระตัวเราให้บริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของเรา (*DBY,* 448–49)

ศาสนาของเราสอนความจริง คุณธรรม ความบริสุทธิ์ ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า และในพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ เปิดเผยความลับลึก นำสิ่งที่เป็นอดีตและปัจจุบันมาสู่

ความคิด—ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่รู้อย่างชัดเจน ศาสนาของเราคือรากฐานของการทำงานทุกวันในโลก มันคือพระวิญญาณที่ประทานความรู้แจ้งแก่มนุษย์ที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก ปรัชญาที่ถูกต้องทั้งหมดถือกำเนิดมาจากแหล่งนั้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญญา ความรู้ ความจริง และอำนาจแก่เรา ศาสนาสอนอะไรเรา? ศาสนาสอนให้เรารักพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ของเรา ให้มีความเห็นอกเห็นใจ เต็มไปด้วยความเมตตา ความอดกลั้น และอดทนกับคนที่ไม่เชื่อฟัง กับคนที่โง่เขลา มีรัศมีภาพในศาสนาของเราซึ่งไม่เคยมีศาสนาอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นบนแผ่นดินโลก อันเป็นศาสนาที่ไม่มีฐานะปุโรหิตที่ถูกต้องจะได้ครอบครองสิ่งนั้น— นี่คือแหล่งของความรู้แจ้งทั้งมวล นำสวรรค์มาสู่แผ่นดินโลกและยกแผ่นดินโลกสู่สวรรค์ เตรียมความรู้แจ้งทั้งมวลที่พระผู้เป็นเจ้าทรงวางไว้ในใจของลูกหลานมนุษย์ ผสมผสานความรู้แจ้งนั้นซึ่งมีอยู่ในความเป็นนิรันดร์ ยกความคิดขึ้นเหนือเรื่องที่หยุมหยิมและไร้สาระของเวลาซึ่งมีแนวโน้มว่าจะทำให้เราลงไปสู่ความพินาศ ทำให้ความคิดของมนุษย์เป็นอิสระจากความมืดและความโง่เขลา ให้ความรู้แจ้งที่หลั่งลงมาจากสวรรค์แก่เขา และทำให้เขามีคุณสมบัติพอที่จะเข้าใจทุกสิ่ง (*DNW,* 1 June 1859, 1)

ความเชื่อของเราจะนำสันติมาสู่มนุษย์ทั้งปวงและนำความปรารถนาดีมาสู่ผู้อาศัยทั้งหมดของแผ่นดินโลก มันจะชักนำทุกคนที่ทำตามความเชื่อนี้อย่างจริงใจไปสู่การปลูกฝังความชอบธรรมและสันติ ที่จะอยู่อย่างสงบในครอบครัวของเขา สรรเสริญพระเจ้าทั้งเช้าค่ำสวดอ้อนวอนพร้อมกันเป็นครอบครัว และทำให้เขาเต็มไปด้วยวิญญาณแห่งสันติ ที่เขาจะไม่กล่าวโทษหรือตีสอนคนใดเป็นอันขาดแม้ว่าคนนั้นสมควรจะได้รับก็ตาม เขาจะตื่นขึ้นมาในตอนเช้าด้วยวิญญาณที่เยือกเย็นและปลอดโปร่งดังดวงอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ ให้ชีวิตและความร้อนแก่โลก สงบและเยือกเย็นเช่นเดียวกับสายลมที่โชยมาในยามค่ำของฤดูร้อน ไม่มีความโกรธ เกรี้ยวกราด เคียดแค้น ขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาท (*DBY,* 449–50)

เมื่อผู้คนได้รับพระกิตติคุณ เขาเสียสละอะไรหรือ! อ๋อก็ ความตายเพื่อให้ได้ชีวิตไงล่ะ นี่คือสิ่งที่เขาให้ ละทิ้งความมืดเพื่อความสว่าง ละทิ้งความเชื่อผิดๆ เพื่อความจริง ละทิ้งความสงสัยและความไม่เชื่อ เพื่อความรู้ และความแน่ชัดของเรื่องพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 450)

สิทธิชนทุกยุคทุกสมัยได้รับการปกป้อง เกื้อหนุนและค้ำจุนโดยอำนาจของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ในความทุกข์ทรมานของเขา อำนาจของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์เกื้อหนุนเขาเสมอ (DBY, 450)

ศาสนาของเราเป็นงานเลี้ยงที่ต่อเนื่องของข้าพเจ้า มันทำให้ข้าพเจ้าโห่ร้องว่า ยิ่งใหญ่! อาเลลูยา! สรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า แทนความเสียใจและความเศร้าโศก ให้ความรู้ อำนาจและพรที่ข้าพเจ้ามีความสามารถจะรับได้ ข้าพเจ้าจะไม่สนใจว่ามารถือกำเนิดมาอย่างไร ทั้งไม่สนใจเรื่องใดๆ เกี่ยวกับเขา ข้าพเจ้าต้องการปัญญา ความรู้ และอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ต้องการศาสนาที่ยกข้าพเจ้าให้สูงขึ้นในระดับของความรู้แจ้งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อให้

อำนาจแก่ข้าพเจ้าที่จะอดทน—เพื่อเวลาที่ข้าพเจ้าจะได้รับสภาวะแห่งสันติและการพักผ่อนที่เตรียมไว้สำหรับคนชอบธรรม ข้าพเจ้าจะชื่นชมสังคมของผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ไปทุกนิรันดร (*DBY,* 451)

ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุข "ลัทธิมอรมอน" ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าเป็นได้ พระคุณ พระอำนาจ และปรีชาญาณของพระผู้เป็นเจ้าจะทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าจะเป็นได้ ไม่ว่าในกาลเวลาหรือในนิรันดร (*DBY,* 451)

พระเจ้าทรงอวยพรข้าพเจ้า พระองค์ประทานพรให้ข้าพเจ้าเสมอ นับตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มเสริมสร้างไซอัน ข้าพเจ้าได้รับพรอย่างเหลือล้น ข้าพเจ้าสามารถเล่าถึงสถานการณ์ที่แปลกประหลาดซึ่งเกี่ยวข้องกับความอารักขาของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อข้าพเจ้า จนพี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้าจะคิดในใจ "ยากที่ฉันจะเชื่อเรื่องนี้" แต่ใจของข้าพเจ้ามั่นคงที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยการเสริมสร้างอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลก จัดตั้งไซอันและกฎต่างๆ ของมัน และเพื่อช่วยให้ผู้คนรอด...ข้าพเจ้าไม่ได้รัก รับใช้ หรือเกรงกลัวพระเจ้าเพราะเหตุว่าข้าพเจ้าจะได้ไม่ถูกกล่าวโทษ หรือเพื่อว่าจะได้รับของประทานใหญ่ยิ่งหรือพรในนิรันดร แต่โดยแท้แล้วเพราะหลักธรรมซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยเพื่อความรอดของผู้อาศัยของแผ่นดินโลกบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์และสูงค่าในลักษณะที่แท้จริงมีเกียรติและการเพิ่มพูนนิรันดร์อยู่ในนั้น หลักธรรมดังกล่าวนำความสว่างสู่ความสว่าง ความเข้มแข็งสู่ความเข้มแข็ง รัศมีภาพสู่รัศมีภาพ ความรู้สู่ความรู้ และอำนาจสู่อำนาจ (*DBY,* 452)

ข้าพเจ้าขอบพระทัย...ที่ข้าพเจ้ามีสิทธิพิเศษของการได้คบหากับสิทธิชน และของการเป็นสมาชิกในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และที่ข้าพเจ้ามีเพื่อนๆ ในศาสนาจักรของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ (*DBY,* 452)

"ลัทธิมอรมอน" ได้ทำทุกอย่างเพื่อข้าพเจ้าเหมือนกับที่เคยทำเพื่อข้าพเจ้ามาก่อนแล้วบนแผ่นดินโลก สิ่งนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุข...ทำให้ข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความรู้สึกที่ดี มีทั้งความเบิกบานและความชื่นชมยินดี ตรงกันข้าม ก่อนที่ข้าพเจ้าจะครอบครองวิญญาณของพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าเป็นทุกข์กับเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้ยินคนอื่นบ่นถึง นั่นคือในบางครั้งเกิดความรู้สึกหมดอาลัยตายอยาก หดหู่สิ้นหวังกับทุกสิ่งที่เกิดกับข้าพเจ้า และบางเวลามีลักษณะซึมเศร้า (*DBY,* 452)

นับแต่ข้าพเจ้ายอมรับพระกิตติคุณ เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ไม่มีแม้สักนาทีเดียวที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหดหู่เศร้าหมอง (*DBY,* 453)

เมื่อถูกล้อมด้วยกลุ่มคนร้าย ด้วยความตายและความพินาศคุกคามรอบด้าน ข้าพเจ้าไม่รู้สึกอะไรนอกจากความรู้สึกเบิกบาน รู้สึกดีในวิญญาณของข้าพเจ้าดังที่รู้สึกอยู่ในเวลานี้

อนาคตดูเหมือนจะยืดมั่นและไม่แน่นอน แต่ไม่มีสักครั้งที่ข้าพเจ้าจะไม่รู้ว่าผลพวงของพระ-กิตติคุณมีประโยชน์ต่ออุดมการณ์ของความจริงและต่อคนที่รักความชอบธรรม ข้าพเจ้าสำนึกอยู่เสมอที่จะยอมรับอย่างปลื้มปีติว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ในทุกสิ่ง (*DBY,* 453)

พระผู้เป็นเจ้า เหล่าเทพ และคนดีเป็นผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่มีวันหยุดพยา-ยาม แม้สักนิดจนกว่าเราจะบรรลุจุดประสงค์ของพระองค์และครอบครองอาณาจักร นั่นคือความรู้สึกและศรัทธาของข้าพเจ้า เราจะทำสิ่งนี้ให้สำเร็จ ข้าพเจ้าจะพยากรณ์ในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ว่า เราจะครอบครองอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนทั้งแผ่นดินโลก (*DBY,* 453)

ประธานยังให้พรที่เป็นสัญญาแก่สิทธิชนที่ซื่อสัตย์

พี่น้องชายและพี่น้องหญิง ตราบที่ข้าพเจ้ามีสิทธิ์และอภิสิทธิ์ โดยทางฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าอวยพรท่านในพระนามของพระเจ้า และกล่าวว่า ขอให้ท่านได้รับพร นี่คือความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อสิทธิชนยุคสุดท้าย และต่อครอบครัวทั้งหมดของมนุษย์ หากเขาจะได้รับพรของข้าพเจ้า (*DBY,* 456)

พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรคนดีทุกคน พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรงานของธรรมชาติ พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรงานของพระองค์เอง ทรงโค่นล้มคนชั่ว คนที่ไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าและคนที่ทำลายเพื่อนมนุษย์ของเขา เพื่อสงครามและการขัดแย้งจะยุติบนแผ่นดินโลก โอ้ พระเจ้า ทรงกำจัดคนเหล่านี้ออกจากตำแหน่งหน้าที่และมอบหมายให้คนดีเป็นหัวหน้าของบรรดาประชาชาติ เพื่อเขาจะไม่เรียนรู้การสงครามอีกต่อไป แต่จะเป็นเหมือนคนที่มีเหตุผลและเจริญแล้ว เพื่อสร้างสันติบนแผ่นดินโลกและทำดีต่อกัน [ดู อิสยาห์ 2:4] (*DBY,* 456)

ข้าพเจ้ารู้สึกอยากให้พรท่านอยู่เสมอ ชีวิตของข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ความสนใจของข้าพเจ้า รัศมีภาพของข้าพเจ้า ความภาคภูมิใจของข้าพเจ้า ความสะดวกสบายของข้าพเจ้า ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ามีอยู่ที่นี่ และทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าหวังว่าจะมี จนถึงนิรันดรมีอยู่ท่ามกลางศาสนาจักรนี้ (*DBY,* 456)

หากข้าพเจ้ามีอำนาจ ข้าพเจ้าจะอวยพรผู้คนอย่างแน่นอน ด้วยทุกสิ่งที่ใจของเขาปรารถนา หากเขาจะไม่ทำบาป...และหากมันอยู่ในอำนาจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะให้พรผู้อาศัยทุกคนของแผ่นดินโลก ด้วยทุกสิ่งที่เขาจะถวายรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้าได้ และทำให้ใจของเขาบริสุทธิ์ (*DBY,* 457)

หากพระเจ้ามีคนบนแผ่นดินโลกที่พระองค์ทรงเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์ คงจะไม่มีพรในนิ-รันดรของพระผู้เป็นเจ้าของเรา ที่เขาจะรับได้ในเนื้อหนัง ที่พระองค์จะไม่หลั่งลงมาให้เขา ลิ้นไม่อาจ บอกได้ถึงพรที่พระเจ้าทรงมีให้คนที่พิสูจน์ตนต่อพระพักตร์พระองค์ [ดู 1 โครินธ์

2:9–14] (*DBY,* 455)

แทนที่คนชอบธรรมจะถูกผูกไว้แน่นยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เขาจะมีเสรีภาพมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกับที่เรามีความซื่อสัตย์มากขึ้นเรื่อยๆ ได้รับอำนาจจากสวรรค์มากขึ้นและได้รับอำนาจของพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น ขอให้เราแสวงหาพระเจ้าอย่างพากเพียร จนกว่าเราจะได้รับศรัทธาของพระเยซูคริสต์ในความสมบูรณ์ของศรัทธาดังกล่าว เพื่อให้ผู้คนที่ครอบครองสิ่งนี้เป็นอิสระอย่างแท้จริง (*DBY,* 455)

ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้คนรู้ว่าเขาเดิน มีชีวิต และอยู่ในที่ประทับของพระผู้ทรงฤทธานุภาพ ได้คนซื่อสัตย์จะเห็นดังที่เขาถูกเห็น ท่านจะเห็นว่าท่านอยู่ท่ามกลางความเป็นนิรันดร์ และในที่พำนักของมนุษย์ที่บริสุทธิ์ สามารถอยู่ในสังคมและที่พำนักของเขาได้ตราบนานเท่านานท่านได้รับพรอย่างมากทีเดียว (*DBY,* 454–55)

จงทำทุกสิ่งที่ท่านรู้ อย่ายอมตนทำสิ่งใดนอกจากพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าที่อยู่ภายในท่านจะบอกให้ท่านทำ [ดู โมเสส 6:60] หากท่านดำเนินชีวิตประจำวันตามความสว่างและความเข้าใจที่ท่านครอบครองอย่างดีที่สุด ถวายรัศมีภาพแด่พระผู้เป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเรา ความรู้ของท่านจะขยายเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าสัญญาว่าท่านจะได้รับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า (*DBY,* 455)

ขอพระผู้เป็นเจ้าประทานพรแก่ท่าน! สันติจงพำนักอยู่กับท่าน! จงกระตือรือร้นในวิญญาณถ่อมใจ ว่านอนสอนง่าย และเต็มไปด้วยการสวดอ้อนวอน ดูแลตนเอง พยายามช่วยตนเองและทุกคนที่ท่านมีอิทธิพลเหนือกว่าเขาให้รอด นี่คือคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าสำหรับท่านในพระนามของพระเยซู เอเมน (*DBY,* 456)

ข้อแนะนำสำหรับการศึกษา

สานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์พยายามเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน—มีใจเดียวและความคิดเดียว

- ผู้ติดตามพระคริสต์จะต้องเป็น“ คนดีพร้อม” หรือ “มีใจเดียวและความคิดเดียว” หมายความว่าอย่างไร? (ดู ยอห์น 17:20–21 ด้วย)
- ทำไมจึงจำเป็นที่สิทธิชนจะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหากเราจะเสริมสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า? ทำไมจึงไม่มีใครรอดได้ในอาณาจักรชั้นสูงหากเราไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน?
- พระกิตติคุณทำให้สมาชิกของศาสนาจักรที่มีความแตกต่างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในงานของพระเจ้าได้อย่างไร?

- เราจะมี “ใจเดียวและความคิดเดียว” อย่างแท้จริงกับพี่น้องสิทธิชนของเราและกับพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ของเราได้อย่างไร?

ประธานยังแสดงประจักษ์พยานถึงพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างไม่หยุดยั้ง

- ประธานยังบรรยายถึงผลกระทบใดของพระกิตติคุณ? ท่านเห็นได้อย่างไรว่าผลกระทบเหล่านี้จะเกิดขึ้นในชีวิตของท่านหรือในชีวิตของคนที่อยู่รอบตัวท่าน?
- พระกิตติคุณช่วยเรา “นำสวรรค์มาสู่แผ่นดินโลก และยกแผ่นดินโลกขึ้นสู่สวรรค์” ในทางใด?
- ประธานยังกล่าวถึงศาสนาของท่านว่าเป็น “งานเลี้ยงที่ต่อเนื่อง” เราจะชื่นชมพระกิตติคุณได้อย่างไร? ในหลักสูตรการศึกษานี้คำสอนใดของประธานยังที่ช่วยให้ท่านเข้าใจและซาบซึ้งในพระกิตติคุณมากขึ้น?
- พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ทำให้ท่านเต็มไปด้วยความเบิกบานและความชื่นชมยินดีอย่างไร?

ประธานยังให้พรที่เป็นสัญญาแก่สิทธิชนที่ซื่อสัตย์

- สมาชิกของศาสนาจักรจะพิสูจน์ตนต่อพระพักตร์พระเจ้าและแสดงให้เห็นว่าเขามีค่าควรต่อพรอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงมีเพื่อเขาได้อย่างไร?
- การเป็น “คนซื่อสัตย์มากขึ้นเรื่อยๆ” นำไปสู่ “เสรีภาพมากขึ้นเรื่อยๆ” และมีอำนาจมากขึ้นได้อย่างไร? ทำไมการเชื่อฟังและศรัทธาทำให้เราเป็นอิสระ?
- ท่านจะ “ดำเนินชีวิตตามความสว่างและความเข้าใจที่ท่านครอบครองอยู่อย่างดีที่สุดทุกวัน” ได้อย่างไร?
- ประจักษ์พยานที่ไม่หวั่นไหวของประธานยังและความกระตือรือร้นเพื่อพระกิตติคุณส่งผลต่อชีวิตของท่านอย่างไร?

ชื่อเต็มของอักษรย่อ

BYL	Brigham Young Letterbook, 6:33–36. Historical Department Archives. The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.
BYP	Brigham Young Papers: 1832–78. Historical Department Archives. The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.
CHC	Roberts, B. H. *A Comprehensive History of the Church.*
DBY	Young, Brigham. *Discourses of Brigham Young.* Selected by John A. Widtsoe. 1941.
DEN	*Deseret Evening News.*
DN	*Deseret News.*
DNSW	*Deseret News: Semi-Weekly.*
DNW	*Deseret News (Weekly).*
HC	*History of the Church*.
HRF	"A History of Ralph Frost, Great Grandson of Elisha and Lucy Groves." Special Collections. Brigham Young University.
JD	*Journal of Discourses*.
JH	Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 23 Feb. 1847. Historical Department Archives. The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.
JSB	Brown, James S. *Life of a Pioneer, Being the Autobiography of James S. Brown.* 1900. 121–22.

JTB	Journal of Thomas Bullock, 29–30 June, 2 July 1848. Historical Department Archives. The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.
LBY	Young, Brigham. *Letters of Brigham Young to His Sons.* Edited by Dean C. Jessee. 1974.
LL	Creel, George. "The Lion of the Lord." *Collier's,* 4 Sept. 1926. 11–12, 36.
LSBY	Gates, Susa Young, with Leah D. Widtsoe. *The Life Story of Brigham Young.* 1930.
MAAY	Letter from Brigham Young to Mary Ann Angell Young, 20 Apr. 1847. Historical Department Archives. The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Spelling modernized.
MFP	Clark, James R., comp. *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.* 6 vols. 1965–75.
MHBY-1	Young, Brigham. *Manuscript History of Brigham Young, 1801–1844.* Compiled by Elden Jay Watson. 1968.
MHBY-2	Young, Brigham. *Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847.* Compiled by Elden Jay Watson. 1971.
MS	*Millennial Star.*
MSS	*Millennial Star (Supplement).*
WWJ	*Wilford Woodruff's Journal.* Edited by Scott G. Kenney. 1983. Vol. 3, 25 July 1847. Spelling and punctuation modernized.

ดัชนี

ก

กฎหมาย
ผู้นำฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค ควรยกย่องเชื่อฟังและสนับสนุน, 76

กลับใจ, วิธีที่จะ, 237
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ.ธีโอดอร์ ทัตเทิล, 237

การกลับใจ, 236–244
และพันธสัญญาบัพติศมา, 251
ความสุขใน, 238–243
ความจำเป็นของ, 236–237
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ, 237
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 243
ข้อความเกี่ยวกับ,โดย โจเซฟ สมิธ, 236

การเก็บออม, และการจัดการด้านการเงิน, 176

การครอบครองที่ไม่ชอบธรรม
ต่อภรรยา, การใช้ฐานะปุโรหิตแบบผิดๆ, 109
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์ 29

การใช้ฐานะปุโรหิตแบบผิดๆ, 109

การเงิน, ครอบครัว, 174–181

การช่วยผู้อื่นและพันธสัญญาบัพติศมา, 251

การเชื่อฟัง, พรอยู่บนพื้นฐานของ, 80
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 80

การใช้และการจัดการด้านการเงิน, 174–175

การดูแลฟัน, ความสำคัญของ, เพื่อสุขภาพร่างกาย, 205

การแต่งงาน, นิรันดร์, __ดู__ ครอบครัว, นิรันดร์ด้วย
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ, 294

การทำการเรียกฐานะปุโรหิตให้สมบูรณ์, 62–63
ข้อความเกี่ยวกับปุโรหิต โดย วิคเตอร์ แอล. บราวน์, 62–63
โดย วิลฟอร์ด วูดรัฟฟ์, 62

การทำแท้ง, 289

การบริจาคอดอาหาร, 37–38

การปฏิบัติต่อ โดยดำรงฐานะปุโรหิตที่ชอบธรรม, 7

การเปลี่ยนใจเลื่อมใส, ความรับผิดชอบของผู้ดำรงฐานะปุโรหิต, 74

การพักผ่อน, ความสำคัญของ, เพื่อสุขภาพร่างกาย, 204

การพึ่งพาตนเอง,
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 82

การไม่ขึ้นกับใคร,
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 82

การรักษาทางการแพทย์, ความสำคัญของ, เพื่อสุขภาพร่างกาย, 205

การรับใช้ อย่างพระคริสต์, 282–285
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 285
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 282
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โธมัส เอส. มอนสัน, 283

การรับใช้ชุมชน 210–218
หน้าที่ของผู้ดำรงฐานะปุโรหิต, 76
ความรับผิดชอบส่วนตัวสำหรับ, 210–216
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์ 211

การรับใช้ในโควรัมเป็นหน้าที่ของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 76

การรับใช้ศาสนาจักรเป็นหน้าที่ของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 77

การเรียนรู้,
การสร้างบรรยากาศสำหรับ, ในบ้าน, 123
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ.แมคเคย์, 124

การล่วงประเวณี, 288

การละทิ้งความเชื่อ, 12
ครั้งใหญ่ครั้งแรก, 12
ครั้งใหญ่, 15, 20

การศึกษา
บ้านเป็นศูนย์กลางของพระกิตติคุณ, 122–130
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย แมเรียนจี. รอมนีย์, 123
คู่มือฐานะปุโรหิตจำเป็นต่อการรู้ถึงหน้าที่ฐานะปุโรหิต, 6
พระคัมภีร์จำเป็นต่อการรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, 6

การสวดอ้อนวอน, 264–271
และพันธสัญญาบัพติศมา, 250
เป็นครอบครัว—ดู—ครอบครัว, การสวดอ้อนวอน

การสอน
ในศาสนาจักร, 134–138
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 134
ความสำคัญของ, 140
โดย เดวิด โอ.แมคเคย์,
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน, 40

โดยอำนาจพระวิญญาณบริสุทธิ์, 151–157
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ.ธี โอ ดอร์ทัตเทิล, 151, 152
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บริคัม ยัง, 140
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 151
การเตรียม, 131–141
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 139
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 138–139
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โธมัส เอส. มอนสัน, 135–136
จากพระคัมภีร์, 142–150
ตัวอย่างของ โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 145–148
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เจ. รูเบ็น คลาร์ก; 142
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 145
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย แมเรียน จี. รอมนีย์, 149
ด้วยพระวิญญาณ, 140 ในโลก, 138

การสอนประจำบ้าน
หน้าที่ของผู้ดำรงฐานะปุโรหิต แห่งเม็ลคิเซเด็ค, 76
หน้าที่ของผู้สอนในฐานะปุโรหิต แห่งแอรัน, 48–53
พลังของ, ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอช. เบร์ก ปีเตอร์สัน, 51–52

การสำเร็จความใคร่, 289

การอดอาหาร, 264–271
และพันธสัญญาบัพติศมา, 247
เรื่องเล่าเกี่ยวกับพลังของ, โดย เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน, 368–269
เรื่องเล่าเกี่ยวกับพลังของ, โดย มัทธิว คาวลีย์, 267–269

การออกกำลังกาย, ความสำคัญของ, เพื่อสุขภาพร่างกาย, 205

กุญแจ
ของฝ่ายประธานของฐานะปุโรหิต ถือโดยประธานทุกคนของศาสนาจักร, 10
ได้รับโดยแอรัม, 10
ของพรและพลังทางวิญญาณถือโดย ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 79

การฟื้นฟูฐานะปุโรหิต, 18–26

การประชุม, เข้าร่วม, ของศาสนาจักร 250

การคุ้มครองผู้รับใช้ของพระเจ้า
เรื่องเล่า, โดย วิลฟอร์ด วูดรัฟฟ์ 64

การทักทายที่โบสถ์เป็นหน้าที่ของผู้สอนในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน, 53

การนัดเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ, แนวทางสำหรับ โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 291

การสืบลำดับเชื้อสาย, ความรับผิดชอบของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิ-เซเด็ค, 74

กุญแจของ
ใช้ได้อย่างเต็มที่โดยประธานของศาสนาจักรเท่านั้น, 10
ถือโดย แอดัม, 10–11
สายอำนาจ, 2
สูญหายไปจากศาสนาจักรในการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่, 5
การทำให้, สมบูรณ์ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ, 34
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย วิลฟอร์ด วูดดรัฟฟ์, 62
พลังมาจากพระผู้เป็นเจ้า, 3
พลังมาโดยทางการดำรงชีวิตอย่างชอบธรรม, 2
พลังของ, การพัฒนา, 5–6
ข้อความเกี่ยวกับ โดย เอ.ธีโอดอร์ ทัตเทิล, 291
พลังของ, พบในความรัก, 6
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอช. เบิร์ก ปีเตอร์สัน, 2–3
พลังของ, และความสะอาดทางศีลธรรม, 290–291
พลังของ, ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์, 7–8
จุดประสงค์ของ, ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอช.เบิร์ก ปีเตอร์สัน, 5

การฟื้นฟู, 18–26
โดย ทางโจเซฟ สมิธ, 15–16, 20–23
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 91
ความมีค่าควรที่จะดำรง,ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์, 7–8

การเงิน, 174–181

การสังสรรค์ใน, 128–129
การสวดอ้อนวอนเป็น, 119
พรของ, 118–124
บิดานำ, 115–121
ความช่วยเหลือในการต่อต้านการล่อลวง, 115–117
การจัด, งานในบ้าน, 117–118
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์, 119–120
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ 115, 119
ปัญหา, 166–173 ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 169
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 169–170, 170–171
ความสัมพันธ์, ความรับผิดชอบของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 73

ค

ครอบครัว
พรต่อ, 103–104
สภาและการจัดการด้านการเงิน, 176–178
นิรันดร์, 294–303
การสร้าง, 300–301
การเตรียมที่จะเป็น, 294–300
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 294
บิดาปรึกษากับ, สมาชิกใน, 106–114
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย แอลเรย์ แอล. คริสเตียนเซ็น, 112

ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ริชาร์ด แอล. อีแวนส์; 113
บิดารับผิดชอบต่อความต้องการของ, 98–105

ความคารวะ,
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 272–278

ความใจบุญ—ดู—ความรัก

ความช่วยเหลือ
คนที่อยู่ในความทุกข์ยากอันเป็นหน้าที่ของโควรัมฐานะปุโรหิต, 29
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 29
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย รูเบ็น คลาร์ก, จูเนียร์, 31
เรื่องเล่า, โดย วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน, 32–34

ความชอบธรรม
จำเป็นต่อความเข้มแข็งของโควรัมฐานะปุโรหิต, 29
จำเป็นต่อการได้รับพลังฐานะปุโรหิต, 5–6

ความดีพร้อม, ทางสู่, 251–252
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 251–252

ความถ่อม, จำเป็นต่อการรับพลังฐานะปุโรหิต 6

ความบริสุทธิ์, การสอน, ในบ้าน, 158–165
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ.ธีโอดอร์ ทัตเทิล, 161
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 158, 160–161
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 158–159
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน, 159–160

ความปรองดองใน, 106, 113
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 113
การช่วยเหลือที่,
หน้าที่ของผู้สอนในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน, 53–54
ที่เป็นบ้าน, ข้อความโดย โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 166
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตนำใน, 106
ความรับผิดชอบของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 73

ความปรารถนาจำเป็นต่อการได้รับพลังฐานะปุโรหิต, 5

ความมีค่าควรต่อการดำรงฐานะปุโรหิต
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์, 7–8

ความรัก
พระบัญญัติ, 279
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอช. เบิร์ก ปีเตอร์สัน, 285
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ็น. เอลดอน แทนเนอร์, 281
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 285
พลังฐานะปุโรหิตพบได้ใน, ที่มีต่อผู้อื่น, 6

และการรับใช้, 279–286
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ แมคเคย์, 285
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย มาร์ค อี. ปีเตอร์สัน, 281
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ธีโอดอร์ เอ็ม. เบอร์ตัน, 282
ของภรรยาและลูก, 6

ความสะอาด, ความสำคัญของสุขภาพร่างกาย, 204–205

ความสะอาดทางศีลธรรม, 287–293
พลังฐานะปุโรหิตใน, 290–292
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ. ธีโอดอร์ ทัตเทิล, 291
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 287–288
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย กอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์, 292
ข้อความเกี่ยวกับ โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 291–292
เรื่องเล่าเกี่ยวกับการสูญเสีย, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 289–290

ความสุภาพเรียบร้อย
การสอน, ในบ้าน, 158–160
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ. ธีโอดอร์ ทัตเทิล, 161
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 158, 16
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 158–159
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน, 159

ความรับผิดชอบของ, 92
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 97
การสนับสนุน, 95–96

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจำเป็นต่อ
การทำหน้าที่ในโควรัมฐานะปุโรหิต, 29
โครงการสวัสดิการ, ความรับผิดชอบของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 76

ความไม่ปรองดองใน,
ประสบการณ์, ของโจเซฟ สมิธ, 166
ที่มาของ, 168
เข้มแข็งได้โดยการสวดอ้อนวอนและการอดอาหาร, 264–267
เรื่องเล่า, โดย เอ็ม. รัสเซิล บัลลาร์ด, 266–267
การปฏิบัติต่อ, โดย ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ชอบธรรม, 7

เคนัน 12

โควรัมฐานะปุโรหิต
การทำสวนของเราในฐานะสมาชิกของ, 31
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เจ. รูเบ็น คลาร์ก จูเนียร์, 31
เรื่องเล่า, โดย วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน, 32–34
ทำหน้าที่อย่างไร, 28–30
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 30

ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 29
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี.ลี. 29
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สตีเฟน แอล. ริชาร์ด, 29–30
จุดประสงค์ของ, 27–28

ง

งานสอนศาสนา ความรับผิดชอบ
ของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 76

งาน
พระบัญญัติและพร, 175, 191, 204
นิสัย, 198–199

งานอาชีพ
การพัฒนาและปรับปรุง, ความสามารถ, 191–200
ประสบการณ์ด้าน, ของฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ 199
โควรัมช่วยให้ได้, 19
ข้อความเกี่ยวกับ โดย ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, 198
การเลือก, 191–198

เงิน
การจัดการ, 174–181
ข้อความเกี่ยวกับ โดย บริคัม ยัง, 178
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 174

งานพระวิหาร ความรับผิดชอบของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค, 74

จ

เจ้าหน้าที่
ชั้นผู้ใหญ่ความจำเป็นที่ต้องมี, 89–97
เรื่องเล่าเกี่ยวกับเดวิด โอ. แมคเคย์, 93–95

ช

ชาติ, การรับใช้, 210–218
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 211

ซ

ไซอัน
ของอีนิค, ถูกนำขึ้นสวรรค์, 12
สถาปนาโดยอีนิค, 12

ฐ

ฐานะปุโรหิต, แอรัน
มอบแก่โจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอรี, 23–24
ตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่แอรัน, พี่ชาย ของโมเสธ, 23
อำนาจและเจ้าหน้าที่ของ, 23–24

ฐานะปุโรหิต, เม็ลคิเซเด็ค, 13–14
มอบแก่โจเซฟ สมิธ และออลิเวอร์ คาวเดอรี, 24–25
ให้แก่ไอแซค โดย เอบราแฮม, 13
ให้แก่เจคอบ โดย ไอแซค, 13
ดำรงโดยศาสดาจากโมเสสถึง พระเยซูคริสต์, 14
ตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่เม็ลคิเซเด็ค, 13, 24
อำนาจและหน้าที่ของ, 24–25
ถูกเอาไปจากลูกหลานอิสราเอล, 13

ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซเด็ค__ดู__ฐานะปุโรหิต, เม็ลคิเซเด็ค

ฐานะปุโรหิตแอดัมได้รับ, 10–11
อำนาจและพลัง, 2–4
ผู้ดำรง, นำในบ้าน, 6
ผู้ดำรง, รักและปรึกษากับภรรยา, 6–9
ในสมัยพระคัมภีร์มอรมอน, 14
ในวันของพระเยซู, 14
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เจ. รูเบ็น คลาร์ก จูเนียร์, 107
หลังน้ำท่วม, 13 ประวัติของ, 10–17
ผู้ดำรง, สามารถเปลี่ยนแปลงบ้านได้, 7
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 7
ผู้ดำรง, เป็นตัวอย่าง, 5–6
คืออำนาจของพระผู้เป็นเจ้า, 1–2
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 1
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ, 2

ด

ดาเนียล, 14

ต

ตัวอย่าง
ความสำคัญของ, 160
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเป็น, 5–6, 48

แต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน, หน้าที่ของปุโรหิตที่จะ, 60

บ

บัพติศมา
พันธะสัญญาของ, 245–254
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 251
เจริญก้าวหน้า หลังจาก, 245–251

บ้าน
ศูนย์กลางของการศึกษาพระกิตติคุณ 122–130
ข้อความเกี่ยวกับโดย, แมเรียน จี. รอมนีย์, 123
ความไม่ปรองดองใน, ที่มาของ, 168

บิดา
พรที่มาสู่, 103–104
ปรึกษากับสมาชิกในครอบครัว, 106–114
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอลเรย์ แอล. คริสเตียนเซ็น, 112
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ริชาร์ด แอล. อีแวนส์, 113
ความรับผิดชอบของ, เพื่อความผาสุกของครอบครัว, 98–105

บิดามารดา
ควรปรึกษากับลูก, 112
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอลเรย์ แอล. คริสเตียนเซ็น, 112
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ริชาร์ด แอล. อีแวนส์, 113

แบบฟอร์มงบประมาณ, 179

ป

ประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ, 129–225
คำจำกัดความ, 219–220

ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 220
ให้พลังในการสอน, 154–156
เรื่องเล่าโดยอัลวิน อาร์. ไดเยอร์, 156
บิดามารดาควรแสดง, แก่ลูก, 128–129
การได้รับ, 220–222
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 221
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ลอเร็น ซี. ดันน์, 221
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย พาร์ลีย์. พี. แพรทท์, 220–221
การทำให้, เข้มแข็ง, 222–223
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี. 222

ประเทศชาติ
ความรับผิดชอบต่อ, 216
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี. ลี, 216
การรับใช้, 201–216
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 211

ประธานสาขา, การแต่งตั้ง,__ดู__ อธิการ, การแต่งตั้ง, 66–67

ประธานสาขา, หน้าที่ของ,__ดู__อธิการ, หน้าที่ของ

ปีตุ 12

ปีตุ, ตำแหน่งฐานะปุโรหิตของ, 80–88
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 81

ปีตุพร, 81–88
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ็ลเดรค จี. สมิธ, 82
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย จอห์น เอ. วิดท์โซ, 82
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 81
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 80

ปุโรหิต, หน้าที่ของ, 56–65

ผ

ผลิตผล
ภายในบ้านและการเก็บรักษา, 182–190
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู.คิมบัลล์, 101, 182, 184, 186
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย วอห์น เจ. เฟเธอร์สโตน, 184

ผู้นำฐานะปุโรหิต
ความสำคัญของการสนับสนุน, 70–71
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 70
ความเต็มใจที่จะทำตาม, จำเป็นต่อการได้รับพลังฐานะปุโรหิต, 6

ผู้สร้างสันติ, การเป็น, หน้าที่ของผู้สอนในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน, 54

ผู้สอน, ฐานะปุโรหิตแอรัน, หน้าที่ของ 47–55

ผู้สอนศาสนา
หน้าที่ของปุโรหิตในการเป็น, 62
ที่มีประสิทธิภาพ, หน้าที่ของปุโรหิตในการเตรียมเป็น, 63–64
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 65

ฝ

ฝ่ายประธานสูงสุด, 89–91

ฝ่ายประธาน
ของฐานะปุโรหิต, กุญแจของ, ถือโดยประธานทุกคนของศาสนาจักร, 10

ฝ่ายอธิการควบคุม, 91

พ

พร,ปิตุ__ดู__ ปิตุพร พรจากการเชื่อฟัง, 80
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 80

พรหมจรรย์ __ดู__ ความสะอาดทางศีลธรรมพระกิตติคุณ
การเตรียมสอน, 138–14
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 138
ขั้นตอนใน, เขียนโดยเดวิด โอ. แมคเคย์, 139–140
สอนโดยแอดัมลงมาจนถึงลูกหลาน, 12

พระคริสต์__ดู__ พระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บรูซ อาร์. แมคคองกี, 129
การศึกษา ในบ้าน, 124
จำเป็นต่อการรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, 6
จำเป็นต่อการได้รับประจักษ์พยาน 221
ข้อความเกี่ยวกับ โดย เอช. เบิร์ก ปิเตอร์สัน, 128
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 221–222
การสอนจาก, 142–150
ตัวอย่างของ, โดย สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 145–148
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮาโรลด์ บี.ลี, 148
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เจ. รูเบ็น คลาร์ก จูเนียร์, 142
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย แมเรียน จี. รอมนีย์, 148–149

พระผู้เป็นเจ้า
มอบฐานะปุโรหิตแก่แอดัม, 10
คือที่มาของพลังฐานะปุโรหิต, 2–4
ฐานะปุโรหิตคืออำนาจของ, 1
พระประสงค์ของ, รู้ได้โดยการสวดอ้อนวอน, 6
พระประสงค์ของ, รู้ได้โดยการศึกษาพระคัมภีร์, 6
ทำงานโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์, 6

พระเยซูคริสต์, ศรัทธาใน, 226–235
สามารถทำให้มนุษย์เสียสละ, 226–228
หลักธรรมข้อแรกของพระกิตติคุณ, 226
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บริคัม ยัง, 191
เรื่องเล่า, โดย แมเรียน จี. รอมนีย์, 232
การทำให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น, 226–232

พระเยซูคริสต์
ถือกุญแจของฐานะปุโรหิต, 14
แต่งตั้งอัครสาวก, 2, 14
จัดตั้งศาสนาจักร, 1
ฟื้นฟูความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ, 15

พระวาจาแห่งปัญญา
พรสำหรับการเชื่อฟัง, 203–204
ห้ามสารบางอย่าง, 203

พระวิญญาณ, การสอนด้วย, 140
-ดู-พระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์, ของประทานแห่ง, 55–263
การรักษา, 257–259
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 25
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ ฟิลดิง สมิธ, 258–259
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เมลวิน เจ. บัลลาร์ด, 258
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เลอแกรนด์ ริชาร์ด, 257
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ลอเร็นโซ สโนว์, 255

พระวิญญาณบริสุทธิ์
พระผู้เป็นเจ้าทำงานโดยผ่าน, 3
ความช่วยเหลือของ, 259
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย แฟรงคลิน ดี. ริชาร์ดส, 259–260
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ 260–261
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เฮนรี ดี. มอยล์, 261
การได้รับการทรงนำจาก, 152
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย แมเรียนจี. รอมนีย์, 152–154
การสอนโดยอำนาจของ, 151–157
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอ.ธีโอดอร์ ทัตเทิล, 151–152
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิค โอ. แมคเคย์, 151

ภ

ภรรยา
ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตรักและปรึกษากับภรรยา, 106–109
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เจ. รูเบ็น คลาร์ก จูเนียร์, 107
การครอบครองที่ไม่ชอบธรรมเหนือ, การใช้ฐานะปุโรหิตแบบผิดๆ, 109

ม

มหาปุโรหิต, หน้าที่ของ, 73–79

มัคนายก
หน้าที่ของ, 36–46
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย วิคเตอร์ แอล. บราวน์, 36,39
วิธีที่โควรัมมัคนายกช่วย, 43–45

มิตรภาพ,
หน้าที่ของโควรัมฐานะปุโรหิต, 28–30
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย สตีนเฟน แอล. ริชาร์ดส, 29
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 30

เม็ลคิเซเด็ด, 13

โมเสส
นำลูกหลานอิสราเอลออกจากอียิปต์, ได้รับกฎและพิธีการ, 13

ย

ยาโคป, 13

เยี่ยมสมาชิก, หน้าที่ของปุโรหิตในการ, 60

ร

ระเบียบปิตุของฐานะปุโรหิต, 12
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย โจเซฟ สมิธ, 81

รักร่วมเพศ, 289

ร่างกาย, ทางกาย,
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บริคัม ยัง, 201, 115

ล

ลูก
บิดามารดาควรแสดงประจักษ์พยานต่อ, 128–129
บิดามารดาควรปรึกษากับ, 106, 109–113
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอลเรย์ แอล. คริสเตียนเซ็น, 112
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย ริชาร์ด แอล. อีเว็นส์, 113

ศ

ศรัทธา—ดู—พระเยซูคริสต์, ศรัทธาใน

ศาสดาระหว่างสมัยโมเสสและสมัยสมัยพระเยซูคริสต์, 14

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์
จัดตั้งโดยพระเยซู, 14
รากฐานฐานะปุโรหิตของ, 14

ศีลระลึก
และพันธสัญญาบัพติศมา, 251
หน้าที่ของปุโรหิตในการปฏิบัติ, 57
และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, 257
การเตรียมหน้าที่ของผู้สอนในฐานะปุโรหิตแห่งแอรัน, 53
ความศักดิ์สิทธิ์ของ, ข้อความเกี่ยวกับ โดย วิคเตอร์ แอล.บราวน์, 39

ส

สมัยการประทาน
ความสมบูรณ์แห่งเวลา, ประทานแก่ โจเซฟ สมิธ, 17

สมิธ, โจเซฟ
แต่งตั้งโดยจอห์นผู้ถวายบัพติศมา, 23
แต่งตั้งโดยปีเตอร์เจมส์และจอห์น 23
ฐานะปุโรหิตฟื้นฟูโดยทาง, 15–16, 20–23

สวดอ้อนวอน
เพื่อการทำงานในการใช้ฐานะปุโรหิตอย่างถูกต้อง, 6
เพื่อรู้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า, 6
สำหรับประจักษ์พยาน, 222

ส่วนสิบ และการจัดการด้านการเงิน, 175

สวนอีเดน,
แอดัมและอีฟถูกขับออก, 10

สอน
หน้าที่ของปุโรหิต 56–57
รักผู้ที่เรา, 139–140
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บอยด์ เค. แพคเกอร์, 139–140
การเตรียม, พระกิตติคุณ, 138–139
ขั้นตอนในการ, เขียนไว้ โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 139
ประจักษ์พยานให้พลังในการ, 154
เล่าโดย อัลวิน อาร์.ไดเยอร์, 156

สันทนาการ, ความสำคัญของ,
เพื่อสุขภาพร่างกาย, 205–206
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บริคัม ยัง, 208

สุขภาพ, ทางกาย
ประโยชน์ของ, 202
การรักษา, 202–208
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย บริคัม ยัง, 208
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เดวิด โอ. แมคเคย์, 201

ห

หนี้สิน
และการจัดการด้านการเงิน, 175
ข้อความเกี่ยวกับ, โดย เอสรา แทฟท์ เบ็นสัน, 175

เหล่าปิตุในสมัยการประทานปิตุ, 12 ให้บัพติศมา

หน้าที่ของปุโรหิตที่จะ, 57–131

อ

อดอาหารเพื่อประจักษ์พยาน, 222

อธิการ
การแต่งตั้ง, 66–67
หน้าที่ของ, 67–70
ทางโลก, เล่าโดยโธมัส เอส. มอนสัน, 67–68

อัครสาวก
แต่งตั้งโดยพระเยซู, 14
โควรัมอัครสาวกสิบสอง, 91

อาหาร, ความสำคัญของ, เพื่อสุขภาพร่างกาย, 204–205

อำนาจ, สายของฐานะปุโรหิต, 2, 10, 14

อำเภอใจ, 12
ลูกหลานของแอดัมฝึกใช้, 12

อิสราเอล
ลูกหลานของยาโคบเป็นที่รู้จักในฐานะลูกหลาน, 13
ชื่อของยาโคบเปลี่ยนเป็น, 13
ฐานะปุโรหิตแห่งเม็ลคิเซ็ดถูกเอาไปจากลูกหลานของ, 13

อีนิคสถาปนาไซอัน, 12

อีฟถูกขับออกจากสวนอีเดน, 10

เอ็ลเดอร์, หน้าที่ของ, 73–79

เอลียาห์, 14

เอเสเคียล, 14

แอดัม บัพติศมา, 12
ลูกหลานของ, ฝึกใช้อำเภอใจ, 12
ถูกขับออกจากสวนอีเดน 10
วางระเบียบศาสนาจักร, 12
ได้รับฐานะปุโรหิต, 12
สอนพระกิตติคุณแก่ลูกของเขา, 12

แอรัน, พี่ชายของโมเสส, 13